MINEĬUL LUNEĬ LUĬ FEVRUARIE

ÎNTRU MĂRIREA SÂNTEĬ CEĬ DE O FIINȚĂ ȘI DE VIAȚA FĂCĔTOAREĬ

SI

NEDESPARȚITEI TREIMI

MINEIUL

LUNEI LUI

FEVRUARIE

TIPĂRIT

Cu aprobarea Sântuluĭ Sinod al Sânteĭ nóstre Bisericĭ Autocefale Ortodoxe Române

BUCURESTI

TIPOGRAFIA „CĂRȚILOR BISERICESCI“.

1893.

Z. Ionescu

Ὁ Ω Ν
ΑΩ

LUNA LUI FEVRUARIE

ARE DOUĔ-ḌECI ȘI OPT DE ḌILE.

ḌIUA ARE 11 ORE, ȘI NOAPTEA 13 ORE.

In ḑiua dintăĭ, Inainte-serbăreĭ Intimpinăreĭ Domnuluĭ Dumneḑeuluĭ, și Mântuitoruluĭ nostru Iisus Christos, și sântul mucenic Trifon.

La Dómne strigat-am, Stihirile pe 6, ale Inainte-serbăreĭ 3, și ale sântuluĭ 3. Stihirile Inainte-serbăreĭ, glas 4.

Prosomia: Ca pre un viteaz între muceniciĭ...

Cinstita Biserică să gătește să priméscă întru sine pre Domnul cel ce vine ca un prunc, și va să lumineze duhovnicește cu darurile pre a sa prea credinciósă și de Dumneḑeŭ ĭubitóre adunare, cătră carele și strigă: Tu eștĭ mărirea și lauda și podóba plinireĭ mele Cuvinte, cel ce te-aĭ făcut prunc cu trupul pentru mine.

Cămara cea mult luminósă, și cortul cel prea cinstit, și Biserica cea sântă și desfătată, carea a băgat pre Domnul înlăuntrul cămărilor Bisericeĭ, maĭ 'nainte s'a adus pre sine întru cinstită Biserica luĭ, și să rógă pururea, ca să se mântuĭască de stricăcĭune și de nevoĭ, ceĭ ce neîncetat pre dênsa o măresc, cu adevĕrat de Dumneḑeŭ Născĕtóre.

Simeoane prea sânțite, nădejdea carea țĭ-aĭ agonisit, pre Christos vino de-l veḑĭ, întră în Biserică, și primește

în braţe, şi strigă: Acum slobozeşte Mântuitoriule de pe pămênt pre robul tĕŭ; şi chĭamă şi pre prorociţa Anna să prea mărească împreună cu tine cu frică pre Făcĕtorĭul de bine, cel ce s'a născut prunc cu trupul.

Alte Stihirĭ ale sântuluĭ Trifon, glas 1.
Prosomia: Prea lăudaţilor mucenicĭ...

Trifone prea-mărite, părtaş te-aĭ făcut desfătăreĭ celeĭ neperitóre, în cerĭurĭ; luminat învins-aĭ mărite cu lupte vitejeştĭ, şi martor al adevĕruluĭ făcêndu-te: Rógă-te luĭ Christos, să se dăruĭască sufletelor nóstre pace şi mare milă.

Trifone prea-mărite, cu strĕlucirile lumineĭ celeĭ vecĭnice, cu totul te-aĭ făcut luminat la chip, stricând înşelăcĭunea cea întunecoasă, şi pre stĕpânitoriĭ lumeĭ întunereculuĭ surpându-ĭ cu darul cel dumneḑeesc: Pentru acésta rógă-te să se dăruĭască sufletelor nóstre, pace şi mare milă.

Trifone prea fericite, învrednicitu-te-aĭ bucurieĭ şi veselieĭ îngereştĭ, lepădându-te de cele veselitóre ale vieţeĭ, şi cu întărirea sufletuluĭ tóte întru nimica socotindu-le, şi sĕvêrşind vitejaşte martirul, te rogĭ acum pentru sufletele nóstre.

Mărire a sântuluĭ, glas 2, a luĭ Ciprian.

Defăĭmând cele pămênteştĭ prea fericite Trifone cinstite, aĭ alergat vitejaşte la nevoinţe şi la lupta de sânge, surpând cu meşteşugire pre cel mândru mucenice, tu aĭ luat cununa biruinţeĭ: Decĭ nu înceta rugând pentru noĭ pre Christos Dumneḑeul nostru, purtătorĭule de chinurĭ, ca să se mântuĭască sufletele nóstre.

Şi acum, a înainte serbăreĭ, glas acelaşĭ, a luĭ Ghermano.

Astăḑĭ Simeon primeşte în braţe pre Domnul Măririreĭ, pre carele maĭ 'nainte sub nor l-a vĕḑut Moisi, când în muntele Sinaĭ ĭ-a dat luĭ tăbliţele. Acesta este cela ce a grăit prin profeţĭ, şi Făcĕtorĭul legeĭ. Acesta este pre carele David maĭ 'nainte l-a vestit cela ce este tuturor înfricoşat, carele are mare şi bogată milă.

Iară de este Vinerĭ séra, Mărire a Inainte-serbăreĭ, Şi acum, Dogmatica glasuluĭ.

LA STIHOAVNA.

Stihirile, glas 1:

Prosomia: Casa Eufratuluĭ...

Primeşte o Simeóne, pre Domnul Mărireĭ, precum ţi s'a vestit ţie, de la Duhul Sânt, că ĭată a venit.

Stih : Acum slobozeşte pre robul tĕŭ Stĕpâne, dupre cuvêntul tĕŭ în pace.

Purtând Curata, şi cea fără prihană Fecĭóră, pre Făcĕtorĭul şi Stĕpânul, ca pre un prunc în braţe, în Biserică întră.

Stih : Lumină spre descoperirea neamurilor, şi mărire poporuluĭ tĕŭ Israil.

Mare şi înfricoşată, şi streină taĭnă, cela ce cuprinde tóte, şi pruncii zideşte ca un prunc în braţe să pórtă.

Mărire şi acum, a Inainte-serbăreĭ, glas 2, a luĭ Ghermano.

Pre cel sânţit sânţita Fecĭóră l-a adus în Biserică preotuluĭ, şi tinḑêndu-şĭ mânile Simeon, l-a primit pre el bucurându-se, şi a strigat: Acum slobozeşte pre robul tĕŭ Stĕpâne, dupre cuvêntul tĕŭ în pace Dómne.

Troparul sântuluĭ glas 4.

Mucenicul tĕŭ Dómne Trifon ..

Caută la sfîrşitul cărţeĭ.

Mărire, Şi acum, al Inainte-serbăreĭ, glas 1.

Cerésca cétă a ângerilor cereştĭ privind spre pămênt, vede viind ca un prunc, pre cel maĭ întâĭ născut de cât tótă făptura, ducêndu-se la Biserică de Maĭca sa, ceea ce nu ştie de bărbat. Decĭ cântare maĭ 'nainte de serbare împreună cu noĭ cântă bucurându-se.

LA ORTRINA

La Dumneḑeŭ este Domnul, Troparul Inaintea-serbăreĭ de 2, orĭ. Mărire al sântuluĭ. Şi acum, ĭară al Inainte-serbăreĭ.

După întâĭa Stihologie, Catismala, glas 3,

Prosomia : De frumseţea fecĭorieĭ tale..

Pre tine cel întrupat din Fecĭóră Christóse, bucurându-se Simeon prea sânţitul, te-a primit strigând : Acum slobozeşte pre robul tĕŭ Stĕpâne, şi Anna prorociţa cea fără prihană şi mărita, acum mărturisire şi cântare îţĭ aduce ţie ; ĭară noĭ strigăm către tine, dătătorĭule de viaţă : Mărire celuĭ ce aşa bine aĭ voit.

De douĕ orĭ.

După a doua Stihologie Catismala, glas 8,

Prosomia : Fluerile cele păstoreştĭ..

Născutu-te-aĭ pe pămênt cela ce eştĭ împreună fără început cu Tatăl. Adusu-te-aĭ în Biserică cela ce eştĭ necuprins, şi bucurându-se bĕtrânul, pre mânĭ te-a luat, strigând : Acum mĕ desleagă pre mine, pre carele m'aĭ cercetat, dupre Cuvêntul tĕŭ, cel ce bine aĭ voit a mântui ca un Dumneḑeŭ neamul omenesc.

Mărire, Şi acum, ĭar acésta.

CANOANELE.

A' Inainte-serbăreĭ cu Irmosul pe 8, şi al sântuluĭ pe 4.

CANONUL Inainte-serbăreĭ.

Cântarea 1, glas 4, Irmos :

Cânta-voiŭ ţie Doamne Dumneḑeul meŭ, că aĭ

„scos pre popor din robia E-
„giptuluĭ, şi aĭ acoperit pre
„Faraon cu căruţele luĭ, şi
„puterea luĭ.

Cânt ţie Dómne Dumneḑeul meŭ, celuĭ ce te-aĭ făcut prunc cu trupul, şi legeĭ te-aĭ supus, şi aĭ mântuit pre om, pentru carele te-aĭ făcut om.

In braţe primind bĕtrânul pre dătătorul de viaţă şi Dumneḑeŭ, din viaţă deslegare cerênd, a strigat: Acum mĕ slobodeşte, că te-am vĕḑut pre tine astăḑĭ.

Legilor fireĭ te-aĭ plecat, şi aşezĕmânturilor Scriptureĭ dupre lege te-aĭ supus Christóse, cela ce maĭ 'nainte mĭ-aĭ dat mie lege în muntele Sinaĭ.

A Născĕtóreĭ:

Cânt ţie Dómne Dumneḑeul meŭ, că te-aĭ născut din Maĭcă Fecĭóră Curată, şi pre acésta o aĭ arĕtat nădejde sufletelor nóstre.

Alt CANON al muceniculuĭ.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Invredniceşte-mĕ pre mine Trifone a mĕ împărtăşi de desfătare.

Cântarea 1, glas 8, Irmos:
Apa trecêndu-o...

Impărtăşindu-te de dumneḑeéscă dulcéţa cea adevĕrată în cerĭurĭ, ca un pătimitor nebiruit, cu rugăcĭunile tale mântueşte sufletul meŭ de turburarea patimilor.

Ascultând Cuvintele cele dumneḑeeştĭ, le-aĭ sĕvêrşit pre dênsele în faptă, pururea pomenite, ĭubind sânţenia, şi îmbrăţişind curăţia.

Mărire:

Fost-aĭ cu adevĕrat păstor, păstorind cugetele sufletuluĭ tĕŭ cu înţelepcĭune, şi întorcênd sufletele cele rĕtăcite, le-aĭ adus la Dumneḑeŭ, prea-mărite.

Şi acum, a Născĕtóreĭ.

Mĕ luminezĭ cu lumina cea înţelegĕtóre, Fecĭóră cu totul fără prihană, carea aĭ născut strĕlucirea măririĭ celeĭ părinteştĭ, şi 'mĭ rîsipeşte întunerecul pĕcatuluĭ.

Cântarea 3, Irmos:

Intăritu-s'a inima mea întru Domnul Dumneḑeul meŭ,
„pentru acésta ceĭ slabĭ s'aŭ
„încins cu putere.

Deschide-se biserica, că Biserica luĭ Dumneḑeŭ acum a venit, să ne facă pre noĭ bisericĭ sântuluĭ Duh.

Trecut-a acum umbra, şi în locul eĭ a venit adevĕrul, viind darul, primeşte acum pre Christos Simeóne.

Vĕduvă Anno, înţeléptă Cuvioasă, şi cunoscută, luĭ Dumneḑeŭ acum te mărturiseştĭ celuĭ ce s'a făcut prunc cu trupul pentru noĭ.

A Născĕtórei:

Pre Maica luĭ Dumnedeŭ Fecióra, drept prea-mărind-o să o lăudăm, că să rógă ne încetat pentru noĭ către Domnul.

Alt Canon, Irmos:

Tu eştĭ întărirea celor...

Fiind îmbrăcat cu puterea celuĭ prea înalt, aĭ tîmpit puterea cea trufaşă, mărite mucenice al luĭ Christos.

Imbrăcat fiind cu trup, aĭ stins trufia vrăjmaşuluĭ cea fără trup, şi aĭ predicat pre Dumnedeŭ Cuvêntul întrupat.

Mărire:

Numaĭ cu arĕtarea ta fug duhurile cele viclene, gonindu-se de darul sântuluĭ Duh.

Şi acum, a Născĕtórei:

Avêndu-te ajutătóre, nu mĕ voiŭ ruşina, Prea-curată Maica luĭ Dumnedeŭ. Avêndu-te apărătóre vieţeĭ mele, mĕ voiŭ mântui.

Irmosul:

Tu eştĭ întărirea celor ce „alérgă la tine Doamne, tu „eştĭ lumina celor întunecaţĭ, „şi pre tine te laudă Duhul „meŭ.

CONDACOL Inainte-serbăreĭ, glas 6.

Impreună cu Tatăl Cuvêntul cel nevĕdut, acum vĕdut este cu trupul, născêndu-se negrăit din Fecióră, şi să dă în mânile bĕtrânuluĭ preot: Aceluĭa să ne închinăm, ca unuĭ adevĕrat Dumnedeul nostru.

Catisma'a muceniculuĭ, glas 4.
Prosomia: Degrab ne întimpină...

Cu durerile trupeştĭ desfătându-te fericite, dumnedeéscă desfătare, şi fără durere dupre vrednicie în raiŭ aĭ primit, cununa nemurireĭ luând de la Dumnedeŭ. Pentru acésta şi rîurĭ de tămăduirĭ izvorĕştĭ, celor ce aleargă cu dragoste la acoperemântul tĕŭ mucenice.

Mărire, Şi acum, a Inainte-serbăreĭ, glas 1.
Prosomia: Pétra fiind pecetluită...

Cela ce eştĭ vistieria vecilor şi viaţa tuturor, cela ce pentru mine te-aĭ făcut prunc sub lege, carele aĭ însemnat în tăbliţe legea în muntele Sinaĭ, ca pre toţĭ să-ĭ mântueştĭ din robia legeĭ cea de demult: Mărire milostivireĭ tale Mântuitoriule; mărire împĕrăţieĭ tale; mărire rînduelei tale, unule iubitoriule de ómenĭ.

Cântarea 4, Irmos:

Acoperit-a ceriurile bunătatea ta Christóse, şi pă„mêntul s'a umplut de mă„rirea ta. Pentru acésta ne„încetat strigăm: Mărire pu„tereĭ tale Dómne.

Cetele ângereştĭ s'aŭ spăĭmântat, vĕḍênd în braţele bĕtrânuluĭ pre Fiĭul cel lăudat împreună cu Tatăl, şi cu Duhul, şi Dumneḍeul nostru.

Nesĕvêrşirea nóstră primind asupra sa Dumneḍeŭ cel cu totul desĕvêrşit, prin aducerea cea dupre lege, dar desĕvêrşit nouĕ ne-a dăruit.

Ca pre un prunc în braţe primind, şi cu Duhul Dumneḍeŭ a fi vĕḍêndu-l Simeon, Mântuitor lumeĭ pre Christos l-a predicat.

De cât Moisi, cel ce a luat legea în muntele Sinaĭ, maĭ cinstit te-aĭ făcut, că pre Christos Domnul în braţe l-aĭ purtat bĕtrânule.

A Născĕtóreĭ:

Anna profeţind cele viitóre, pre Dumneḍeŭ, cel ce era să fie din pântecele tĕŭ maĭ 'nainte l-a vestit; pentru acésta neîncetat rógă-te Maĭca luĭ Dumneḍeŭ, să se mântuĭască robiĭ tĕĭ,

Alt Canon, Irmos:

Auḍit-am Dómne...

Spăĭmântat-aĭ pre ceĭ ce te vedeaŭ, cu întărirea răbdăreĭ tale fericite, că aĭ răbdat chinurĭ, ca cum aĭ fi pătimit în trup strein.

Impungêndu-te cu ostenelele durerilor, te îndulceaĭ fericite, ĭară acum maĭ curat te îndulceştĭ, umplêndu-te de mărire vecĭnică.

Mărire:

Zgâriindu-ţi-se trupul cu ascuţiturile unghiilor celor de fĭer, ţi să întăria puterea sufletuluĭ cu dumneḍeescul darŭ prea fericite.

Şi acum, a Născĕtóreĭ.

Tótă nădejdea mea la tine o puiŭ Maĭcă Fecĭóră, păzeşte sufletul meŭ; ceea ce aĭ născut pre Dumneḍeŭ Mântuitorĭul meŭ.

Cântarea 5, Irmos:

Cela ce aĭ rĕsărit lumina, şi aĭ luminat zorile, şi aĭ „arĕtat ḍiua: Mărire ţie, I„isuse Fiĭul luĭ Dumneḍeŭ.

In umbra legeĭ cu Cuvêntul daruluĭ luminat s'a îmbogăţit dreptul Simeon, trupeşte primind pre Christos.

Acesta spre cădere a ḍis şi spre sculare este pus, spre căderea necredincĭoşilor, şi spre sculare credincĭoşilor, Simeon óre-când maĭ 'nainte a profeţit.

A Născĕtóreĭ:

De Dumneḍeŭ Născĕtóre Curată, rógă pre Fiĭul tĕŭ, să mântuĭască de nevoĭ, şi de toată asupréla pre ceĭ ce te

măresc pre tine Născĕtoare de Dumneḍeŭ Prea-curată.

Alt Canon, Irmos:

Mânecând strigăm ție...

Chipurile înșelăcĭunei le-aĭ stricat purtătorĭule de chinurĭ, că aĭ ĭubit a cinsti chipul luĭ Dumneḍeŭ cel adevĕrat.

Biruit-aĭ socotința cea fără Dumneḍeŭ a tiranuluĭ, prea ințelepte, întărindu-te cu credința luĭ Christos.

Mărire:

Strĕlucindu-te cu dumneḍeesc darŭ, cu osîrdie aĭ pătimit pentru Christos, pătimitorĭule.

Și acum, a Născĕtórei

Zĕmislirea ta, s'a făcut negrăită Fecĭóră, nașterea a rĕmas nespusă, Prea-curată pururea Fecĭóră.

Cântarea 6, Irmos:

Precum aĭ mântuit pre Ionà profetul din chit Christóse Dumneḍeule, așa și pre „mine dintru adîncul greșa„lelor scóte-mĕ, și mĕ mân„tuește, unule ĭubitorĭule de „ómenĭ.

Rĕspuns luase bĕtrânul, că nu va muri maĭ 'nainte, până ce va vedea pre Stĕpânul Christos, ĭară astăḍĭ în brațe îl pórtă, și-l arată pre el la tot poporul luĭ Israil.

Pre Făcĕtorĭul vécurilor bĕtrânul ca pre un prunc primindu-l, Dumneḍeŭ maĭ 'nainte de vecĭ pre Christos l-a cunoscut, ca pre o mărire a neamurilor, și a luĭ Israil.

Acum Simeon a profețit, acum Anna s'a mărturisit luĭ Dumneḍeŭ. Acela adică Maĭceĭ, și Fecĭóreĭ, ĭară aceasta celuĭ ce s'a arĕtat din Fecĭóră cu trup.

A Născĕtóreĭ:

O fericit pântece! Cum o mărire ca acésta aĭ odrăslit; Dumneḍeŭ este cel ce s'a născut, o Fecĭóră! Și lumina neamurilor: Mărirea, și mântuirea.

Alt Canon, Irmos:

Curățește-mĕ Mântuitorĭule...

Stropiturile cele scârnave, și spurcăcĭunile mirosuluĭ de jertfe ale nebuniilor idoleștĭ uscându-le, aĭ adăpat cu sângĭurile tale mărite Trifone tóte odraslele Bisericeĭ cele de bun neam.

Mărire:

Sângĭurile cele închĭegate ale mucenicilor ca mirul mirosesc, sângele pătimitorilor izvorĕște tămăduirĭ, țĕrîna trupuluĭ sânțește sufletele, celor ce-ĭ cinstesc pre eĭ cu credință.

Și acum, a Născĕtórei:

Ca un sicriŭ însuflețit aĭ primit pre Cuvêntul cel fără început. Ca un lŏcaș sânțit aĭ încăput pre Ziditorĭul. Ca un scaun în chip de foc, porțĭ pre Stĕpânul a tótă făptura, Maĭca luĭ Dumneḑeŭ.

Irmosul:

Curățește-mĕ Mântuito-„rĭule, că multe sînt fără-de-„legile mele, și mĕ rîdică din-„tru adîncul rĕutăților, rogu-„mĕ. Căcĭ către tine am stri-„gat, și mĕ auḑĭ Dumneḑeul „mântuireĭ mele.

CONDACUL muceniculuĭ, glas 8.
Prosomie: Ca niște pârgă a fireĭ...

Cu întărirea Treimeĭ mulțimea dumneḑeilor o aĭ stricat de la marginĭ prea-mărite, cinstit întru Christos făcêndu-te, și biruind pre tiranĭ întru Dumneḑeŭ Mântuitorul, cununa mucenieĭ tale aĭ luat, și darurile dumneḑeeștilor tămăduirĭ, ca un nebiruit.

ICOS.

Sânțit ospăț să pune înaintea adunăreĭ ĭubitorilor de sărbare astăḑĭ, care poartă semne de serbare înainte, cele patru-ḑecĭ de ḑile de la înfricoșată Nașterea Domnuluĭ cea din Fecĭóră, și luarea în brațe de cinstitul bĕtrân, și pomenirea cinstituluĭ purtătorĭuluĭ de chinurĭ: Că prin însușĭ Christos s'a făcut biruitor, ca un nebiruit.

Luna luĭ Fevruarie, are ḑile 28.
Iară când este bisect, are ḑile 29.

Ḑiua are Ceasurĭ 11, și nóptea 13.
In ḑiua dintâĭ. Inainte serbăreĭ Intimpinăreĭ Domnuluĭ Dumneḑeŭ, și Mântuitorĭuluĭ nostru Iisus Christos. Și sântul mucenic Trifon.

Stih: Iară tu Trifóne, ce de sabie pătruns eștĭ murind,

Decĭ care este vremea sfîrșituluĭ tĕŭ; începutul luneĭ fiind.

Intru întâia ḑi a luĭ Fevruarie,
Trifon a murit prin sabie.

Acesta era din satul ce să chĭema Lampsac, din Eparhia Frigieĭ, pre vremea împĕrățieĭ luĭ Gordian, la două-sute-nouĕ-ḑecĭ și cincĭ de anĭ, de la împĕrăția luĭ August. Și fiind încă fórte tênĕr, și purtându-se cu meșteșug de potriva vêrsteĭ sale, precum povestesc că păștea gâște, s'a umplut de Duhul Sânt, și tămăduĭa tótă slăbicĭunea, și dracii gonia, tămăduit-a și pre fiĭca împĕratuluĭ îndrăcită fiind, la care lucru ḑic, că a arĕtat și pre drac, la ceĭ ce să aflaŭ de față, ca un câne negru, și spunea faptele cele viclene. Decĭ cu acéstă minune a tras pre mulțĭ la credința luĭ Christos: Iară pre vremea împĕratuluĭ Deciŭ, carele a primit pre Filip, cel ce a împĕrățit după Gordian, fu pârît la Acilin Eparhul Anatoluluĭ, căcĭ nu da slujbă și cinste dracilor, decĭ aducêndu-se înaintea luĭ la Nicea, și mărturisind numele luĭ Christos, întâĭ fu bătut cu spada, un feliŭ de muncă, după aceea fu legat de caĭ, și gonit în vreme de ĭarnă, prin locurĭ cu anevoe de trecut, și prin sate cu anevoe de umblat. Apoĭ după acestea gol preste piróne de fĭer fu tras. Decĭ maĭ bătêndu-l încă, și arḑêndu-l cu făclii pre cóste, ș'a luat rĕspunsul, să móră de sabie, care apucând maĭ 'nainte, ș'a dat sufletul la Dumneḑeŭ. Și să face soborul luĭ la mărturisirea luĭ, ce este în sânta Biserică a apostolilor, a sântuluĭ Ioan Teologul aprópe de sânta Biserică cea mare.

Intru acéstă ḑi, pomenirea Prea-cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Petru celuĭ din Galatia.

Stih: Petru al Galatieĭ până la sfîrșit s'a nevoit,

De cuvintele luĭ Pavel cele către Galatenĭ fiind sfătuit,

Acesta fiind crescut lângă Galatenĭ, ce sînt aprópe de Anghira, a petrecut șépte anĭ cu părinții luĭ, după aceea se duse la Ierusalim pentru învĕțătură și pentru vederea sântelor locurĭ și de acolo la Antiohia, și aflând un mormânt, întră într'însul, carele avea cer-

dac înainte, în care primia, pre ceĭ ce veniaŭ. Şi mânca în două dile odată, puţină pâne, şi apă cu mĕsură, însă cu gura sa a tămăduit întâĭ pre óre-carele îndrăcit, ce l-a făcut împreună lŏcuitor cu dînsul, şi a vindecat de durerea ochilor pre maĭca prea fericituluĭ Teodorit Episcopul Chiruluĭ, carea era smerită şi plăcută luĭ Dumnedeŭ, şi pre un bucătar, ce să bântuĭa de duhurĭ necurate, şi pre alt ţĕran a mântuit, ĭar de aceĭaşĭ patimă, şi pre voevodul cetăţeĭ l-a oprit din pornirea luĭ, ce vrea să facă silă uneĭ Fecĭóre, orbindu-l, ci şi pre cea maĭ sus disă maĭca luĭ Teodorit o a mântuit de mórte şi de primejdia naştereĭ cea cu anevoe, şi alte nenumĕrate minunĭ ca acestea făcênd. Şi trăind nouĕ-decĭ şi doĭ de anĭ cu plăcere dumnedeéscă, şi-a dat sufletul la Dumnedeŭ: Vrênd să-şĭ ĭa darul, şi plata nevoinţelor.

Intru acéstă di, pomenirea Prea-cuviosuluĭ părintelui nostru Vendimian.

Stih: Vendimian sădit fiind pre pămênt copacul mare al bunătăţilor,
Prin mutare a câştigat lŏcuinţa cerĭurilor.

Acesta fu discipul al sântuluĭ Auxentie, şi după ce a adormit Auxentie, aflând acesta o crăpătură de pétră, şi zidindu-şĭ înlăuntrul eĭ o chilióră, a petrecut acolo patru-decĭ şi doĭ de anĭ, făcênd marĭ lupte şi biruinţĭ împrotiva dracilor. Iară când s'a apropiat să se mute către Domnul, a îngenuncheat pe pămênt, şi 'şĭ-a dat sântul sĕŭ suflet în mânile luĭ Dumnedeŭ.

Intru acéstă di pomenirea Prea-cuviosuluĭ părintelui nostru Vasilie, Arhiepiscopul Tesaloniculuĭ, ce să trăgea din cetatea Athena.

Stih: Tu Vasilie drept aĭ păstorit poporul,
Şi cu adevĕrat prin fapte aĭ împĕrăţit.

Intru aceastā di Prea-cuviosul Timoteĭ, cu pace s'a sĕvêrşit.

Stih: Timoteĭ s'a împărtăşit de cinstea cea de sus,
Nealegând ce va maĭ mult aci jos, de cât cinstea luĭ Dumnedeŭ.

Intru acéstă di sântul mucenic Tion, cu doĭ Cuconĭ: De sabie s'aŭ sĕvêrşit.

Stih: Tion cu tótă osîrdia urma,
Pruncilor carĭĭ cu osîrdie, de sabie a murĭ voeaŭ.

Intru acéstă di, sântul mucenic Carion, tăindu-i-se limba s'a sĕvêrşit.

Stih: Carion, cu lipsirea glasuluĭ prin a limbeĭ tăere,
Aŭ contenit bârfelnica glăsuire a limbilor înşelătóre.

Intru acéstă di, sânta mucenită Perpetua, şi ceĭ împreună cu dênsa, Satir, Revcatu, Secund, şi Filicitate.

Stih: Cincĭ ceĭ junghĭaţĭ cu Perpetua fiind,
Impreună junghiindu-se în şesime este prefăcênd.

Sânta mucenită Perpetua, era din cetatea Bufritanilor din Africa. Decĭ a fost prinsă de cătră necredincĭoşĭ, şi adusă la voevodul, împreună cu pomeniţiĭ tinerĭ ce să catihiseaŭ. Decĭ asupra sânteĭ Perpetua, şi Filicitate, a fost liberată o vacă sălbatecă, carea năvĕlind asupră-le, le-aŭ sfîşiat: Iară ceea-lalţĭ patru sânţĭ de mulţimea necredincĭoşilor aŭ fost omorîţĭ prin sabie.

Intru acéstă di, sântul noul mucenic Anastasie Navpliotul, carele a mărturisit în Nauplia, la anul o mie-şése-sute-cincĭ-decĭ şi cincĭ, în bucăţĭ fiind tăĭat s'a sĕvêrşit.

Stih: Luĭ Anastasie membrele trupuluĭ tăindu-i-se,
La Invierea cea de apoĭ va fi întregindu-se.

Cu ale lor sânte rugăcĭunĭ, Dómne miluește-ne, şi ne mântueşte pre noĭ, Amin.

Cântarea 7, Irmos:

Dumnedeul părinţilor noştri, nu ne ruşina pre noĭ; „ci ne dărueşte nouĕ cu în- „drăznélă a striga ţie: Bine „eştĭ cuvêntat Dumnedeule.

Dumnedeul cel ce s'a sălăşluit în pântecele Fecĭóreĭ, în braţele luĭ Simeon, ca pre scaunul cel de foc astădĭ şéde.

Tu firea nóstră cea pămêntésca luând Cuvinte, prunc te-aĭ făcut cu trupul, şi curăţirilor celor dupre lege te-aĭ împărtăşit, ca un prunc.

Inţelépta Anna ne-a profeţit nouĕ cele viitóre, şi maĭ 'nainte a vestit cu taĭnă aşteptarea neamurilor, şi mântuirea luĭ Israil.

A Născĕtóreĭ.

Bucură-te pămênt nesemĕnat, care aĭ născut din pântecele tĕŭ fără sĕmênţă băr-

bătéscă pre Cuvêntul întrupat, ceea ce eştĭ acoperemântul sufletelor nóstre.

Alt Canon, Irmos:

Din Iudeeĭ viind tineriĭ...

Purtând cunună, dănţueştĭ veselindu-te împreună cu cetele mucenicilor, că biruind înşelăcĭunea cu cuvêntul adevĕruluĭ, bucurându-te cânţĭ: Dumnedeul părinţilor noştri, bine eştĭ cuvêntat.

Mărire:

Stĕpânul tuturor încununézā pre mărturisitorĭul patimilor luĭ, şi pre acesta 'l aşéză în lŏcaşurile cele cereştĭ, strigând, şi dicênd: Dumnedeul părinţilor noştri, bine eştĭ cuvêntat.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Prea-curată, ceea ce aĭ purtat prunc tênăr, pre Dumnedeul cel maĭ 'nainte de toţĭ veciĭ; carele s'a întrupat din tine, rugându-te nu înceta, să se mântuĭască ceĭ ce cântă: Dumnedeul părinţilor noştri bine eştĭ cuvêntat.

Cântarea 8, Irmos

Pre împĕratul Christos, pre carele l-a mărturisit tine-„riĭ ceĭ robiţĭ, în cuptor gră-„ind cu mare glas: Toate „lucrurile lăudaţĭ pre Dom-„nul.

Pre cela ce pentru noĭ s'a făcut prunc asemenea ca noĭ, carele sub lege s'a supus, ca să mântuĭască pre toţĭ de legea cea scrisă: Tóte făpturile lăudaţi-l ca pre Domnul.

Vĕdêndu-te pre tine lumina cea înţelegătóre, Simeon bĕtrânul în braţe te-a luat, strigând: Acum mĕ deslegĭ Stĕpâne din céstă trecĕtoare viaţă, la viaţa cea întru Duhul.

Pre Dumnedeŭ cel maĭ 'nainte de vecĭ, carele bine a voit pentru noĭ a să face prunc, şi pre mânile bĕtrânuluĭ Simeon a să primi: Tóte lucrurile lăudaţi-l ca pre Domnul.

A Născĕtóreĭ:

Pre împĕratul Christos, pre carele l-a născut nouĕ Fecĭóra Maria, şi după naştere a rĕmas Fecĭóră Curată, făpturile lăudaţi-l ca pre Domnul.

Alt Canon, Irmos:

De şépte orĭ cuptorĭul...

Până la tăere şi la ardere, până la vĕrsarea sângeluĭ, şi până la mórte desĕvêrşit te-aĭ chinuit, stând împrotiva pĕcatuluĭ, mucenice al luĭ Christos, ĭară acum câştigând viaţa cea ascunsă întru Christos, strigĭ: Preoţĭ bine-cuvêntaţĭ, popóre prea înălţaţi-l pre Christos întru toţĭ veciĭ.

Nevoitu-te-aĭ pe pĕmênt, luptându-te cu ceĭ rĕŭ credincĭoşĭ, ceĭ ce te siliaŭ cu amar spre rĕtăcirea cea înşelătóre,

şi împrotivitóre de Dumneḑeŭ: Iară în ceriurĭ Trifóne te desfătezĭ purtând cunună, şi împreună cu ângeriĭ strigând. Tinerĭ bine-cuvêntaţĭ, preoţĭ lăudaţĭ, popoare prea înălţaţĭ pre Christos întru toţĭ veciĭ.

Bine-cuvêntăm pre Tatăl, pre Fiul, şi pre sântul Duh Domnul.

Ruşinat-aĭ prea înţelepte nedumneḑeirea cea tiranică, şi aĭ stins vrăjmăşia cea drăcească, către Dumneḑeŭ, cu curgerile sângiurilor tale, vestind cu cuviósă şi curată vrednicie pre un Dumneḑeŭ în Treime, cinstindu-l, şi strigând : Preoţĭ bine-cuvêntaţĭ, popoare prea înălţaţi-l întru toţĭ veciĭ.

Şi acum, a Născĕtórei:

Urmând cuvintelor tale, te fericim Prea-curată, ceea ce eştĭ fericită, carea aĭ născut cu trup pre cel adevĕrat fericit, pre Stĕpânul, cel ce lăcueşte în lumină ne apusă, şi este aducător şi dătătoriŭ de lumină: Pre carele tineriĭ bine-l cuvintéză, preoţiĭ îl laudă, popórele îl prea înalţă întru toţĭ veciĭ.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvêntăm, şi să ne închinăm Domnuluĭ cântând.

De şépte orĭ tiranul hal„deilor, nebuneşte a ars cup„toriul pentru cinstitoriĭ de „Dumneḑeŭ: Iară vĕḑêndu-ĭ „pre aceştia cu putere maĭ „bună mântuiţĭ, Făcĕtoriuluĭ „şi Mântuitoriuluĭ, a strigat: „Tinerĭ bine îl cuvêntaţĭ, „preoţĭ lăudaţi-l, popóre prea „înălţaţi-l întru toţĭ veciĭ.

Cântarea 9, Irmos:

Mărim toţĭ iubirea ta de ómenĭ, Christóse Mân„tuitoriul nostru, cela ce eştĭ „mărirea robilor tĕĭ, şi cu„nuna credincioşilor, carele aĭ „mărit pomenirea celeĭ ce te-a „născut pre tine.

Cel ce scris în table legea Scripturilor, cu mânile bĕtrânuluĭ s'a îmbrăţişat ca un prunc, şi ne-a aşezat nouĕ Scriptură sântă legea Evangelieĭ.

Astăḑĭ în Biserică Simeon bĕtrânul în braţe a luat pre Christos Dumneḑeul nostru, şi a strigat ḑicênd: Acum libereză pre robul tĕŭ Stĕpâne.

Cetele ângerilor vĕḑênd în trup pre Ziditoriul lor făcut ca un prunc în braţele bĕtrânuluĭ, cu frică lăudându-l l-a mărit.

Simeóne de Dumneḑeŭ primitoriule însuţĭ vĕḑĕtoriule al Domnuluĭ, cela ce eştĭ sfîrşitul legeĭ, şi începutul darurilor, fă pomenire şi de noĭ, ceĭ ce venerăm cinstită mutarea ta.

A Născĕtórei:

Bucură-te prea cinstită Curată, lauda fecioriei, și bucuria lumei, Marie Maica și slujitórea lui Christos Mântuitoriului: Pre acesta roagă-l pentru sufletele nóstre.

Alt Canon, Irmos:

Pre tine Maica lui Dumnedeŭ...

Mai-pre-sus de cât cele ce să vĕd, aŭ fost așteptările mucenicilor, nădejdea lor să vede plină de tămăduiri nemuritóre, plină de veselie, plină de bucurie, și de lumină nespusă: Pentru aceea sînt vrednici a să ferici.

A doua lumină te-ai făcut, apropiindu-te de lumina cea dintăi, aprindêndu-te, și închipuindu-te cu raza lui, Trifone înțelepte, te-ai luminat cu strĕlucirile, ce ți s'a dat de la dînsul: Pentru aceea toți te fericim.

Mărire:

Arĕtatu-te-ai nespăimântat la chinuri, purtătoriule de chinuri, arĕtatu-te-ai adevĕrat de un nume cu dumnedeéscă desfătare, de carea acum îndestulându-te și îndulcindu-te cu adevĕrat, cere-ne nouĕ mântuire, celor ce te cinstim.

Și acum, a Născĕtórei.

Mortifică cugetul trupului meŭ, Născĕtóre de Dumnedeŭ, înviază omorîrea sufletului, cu lucrarea vieței celei adevĕrate, carea s'a născut dintru tine cu trup pentru nespusa milostivire, și dă mântuire, celor ce te laudă.

Irmosul:

Pre tine Maica lui Dumnedeŭ, și Fecióra cea neispitită de nuntă, pre tine ceea „ce ai născut mai-pre-sus de „minte, prin cuvênt, pre Dumnedeŭ cel adevĕrat, pre cea „mai înaltă de cât prea-curatele puteri, cu doxologii fără „tăcere te mărim.

EXAPOSTILARIA

Prosomia: Ca Duhul stând bĕtrânul...

De mâncare prea-mărită și dumnedeéscă săturându-te, împreună lŏcuitor cu ângerii ai fost fericite, gâștile păscênd în lunci, de la Dumnedeŭ ai luat darŭ de tămăduiri, Trifone mare mucenice, a vindeca neputințele și bólele omenești.

Mărire, Și acum, a Inainte-serbărei, asemenea.

Cela ce ține împreună tótă făptura cu voea sa, de Maică s'a ținut ca un prunc, și la Biserică s'a adus dupre lege, și preotul i-a primit strigând: Acum liberezi pre robul tĕŭ în pace.

LA STIHOAVNA.

Stihirile, glas 2.

Prosomia: Casa Eufratului...

Fără întinăciune Christos,

s'a născut din Fecîóră, că din Tatăl fără stricăcîune este fiiŭ, maĭ 'nainte de lucéfăr, carele a mântuit pre Adam.

Stih: Acum slobozeştĭ pre robul tĕŭ Stĕpâne, dupre Cuvêntul tĕŭ în pace.

Uşile cereştĭ deschideţi-vĕ, că Christos în Biserică ca un prunc, de Maîca Fecîóră, luĭ Dumneḑeŭ Tatăluĭ să aduce.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, şi mărire poporuluĭ tĕŭ Israil.

Primeşte o Simeóne, pre Domnul măririĭ, precum ţi s'a vestit ţie de Duhul sânt; că îată a venit.

Mărire, Şi acum, glas 2, a luĭ Ioan Monahul.

Ziditorîul cerîuluĭ şi al pământuluĭ în braţe s'a purtat astăḑĭ de sântul Simeon bĕtrânul; că acela cu Duhul Sânt a ḑis: Acum mĕ slobozeştĭ, că am vĕḑut pre Mântuitorîul meŭ.

Şi cea-laltă servire a Ortrineĭ dupre rînduîală şi Apolisul.

LA LITURGIE

Fericirile din Canonul Inainte-serbăreĭ Cântarea, 3, pe 4. Şi din Canonul muceniculuĭ, Cântarea 6, pe 4. Prochimen, glas 7: Veseli-se-va dreptul de Domnul.. Stih: Auḑĭ Dumneḑeule glasul meŭ... Apostol, către Romanĭ: *Fraţilor, ştim că celor ce iubesc pre Dumneḑeŭ...* Aliluîa, glas 4: Dreptul ca finicul va înflori.. Evangelia de la Luca: *Ḑis-a Domnul ucenicilor sĕĭ: Iată daŭ voué stĕpânire...*

CHINONICUL.

Intru pomenire vecînică...

Cade-se a şti, că de să va întîmpla Inainte-serbarea, Intimpinăreĭ Domnuluĭ, în Duminica Vameşuluĭ saŭ a pĕcătosuluĭ, saŭ a lăsatuluĭ de carne, saŭ a lăsatuluĭ de brânză, caută învĕţătura pre larg în Triod la Litera A.

Iară de să va întîmpla în sĕptĕmâna brânzeĭ, caută la literile B şi G.

INTRU ACEASTĂ LUNA

IN 2 ZILE.

Intimpinarea Domnuluĭ nostru Iisus Christos, când l-a luat Simeon în braţele sale.

LA VESPERINA

MICA.

Stihirile pe 4, glas 1.

Prosomia: Ceea ce eştĭ bucuria...

Pre Cuvêntul cel nedescris, şi maĭ-pre-sus înfiinţat, cel purtat cu mărire pe scaunele cereştĭ, l-a luat în braţe Simeon, strigând: Acum mĕ slobozeştĭ, dupre cuvêntul tĕŭ Mântuitorîule, cela ce eştĭ mân-

tuirea credincioșilor și mângâerea. De două orĭ.

Prunc vĕḑêndu-te minunatul Simeon, pre tine Cuvêntul cel maĭ 'nainte de vecĭ din Tatăl născut, a strigat: Mĕ înfricoșez, și mĕ tem, cu mânile mele a te lua în brațe Stĕpâne. Ci cela ce m'aĭ căutat pre mine robul tĕŭ, acum cu pace mĕ slobozește, ca un milostiv.

Acum să se deschidă ușa cerĕscă, că Dumneḑeŭ Cuvêntul, cel ce s'a născut din Tatăl fără de anĭ, s'a născut din Fecĭoară, trup omenesc luând de bună voe, ca să înoĭască firea omenĕscă ca un bun, și să o pue dea-drĕpta Părinteluĭ.

Mărire, Și acum, glas 1, a luĭ Andreĭ Critĕnul.

Astăḑĭ sânțita Maĭcă, și cea maĭ înaltă de cât biserica, în biserică a venit, arĕtând lumeĭ pre dătătorĭul de lege și Făcĕtorĭul lumeĭ; pre carele și în brațe luându-l bĕtrânul Simeon, bucurându-se a strigat: Acum slobozeștĭ pre robul tĕŭ, că te-am vĕḑut pre tine Mântuitorĭul sufletelor nóstre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glas 2.

Prosomia: Casa Eufratuluĭ...

Astăḑĭ Mântuitorĭul, ca un prunc s'a adus, în Biserica Domnuluĭ, și cu bĕtrânele mânĭ, l-a primit pre el bĕtrânul.

Stih: Acum slobozeștĭ pre robul tĕŭ Stĕpâne dupre cuvêntul tĕŭ în pace.

Cărbunele cel ce s'a arĕtat maĭ 'nainte, dumneḑeesculuĭ Isaieĭ, Christos ca cu niște clește, cu mânile Născĕtóreĭ de Dumneḑeŭ, acum să dă bĕtrânuluĭ.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, și mărire poporuluĭ tĕŭ Israil.

Cu frică și cu bucurie, în brațe pre Stĕpânul, țiindu-l Simeon, a cerut slobozire din viață, lăudând pre Maĭca luĭ Dumneḑeŭ.

Mărire, Și acum, asemenea:

Primește o Simeóne, cea prea Curată a strigat, în brațe ca pre un prunc, pre Domnul măririeĭ, și Mântuitorĭul lumeĭ.

Troparĭŭ, glas 1.

Bucură-te ceea ce eștĭ cu darŭ dăruită, Născĕtoare de Dumneḑeŭ Fecĭóră, că din tine a rĕsărit sórele dreptățeĭ, Christos Dumneḑeul nostru, luminând pre ceĭ dintru întunerec; veselește-te și tu bĕtrânule drepte, cel ce aĭ primit în brațe pre Mântuitorĭul sufletelor nóstre, cel ce ne-a dăruit nouĕ și înviere.

Deci Ectenia mică și Apolisul.

LA VESPERINA

MARE.

După obicinuitul Psalm cântăm: Fericit bărbatul: Mărirea dintâĭ.

La Dómne strigat-am, Stihirile pe 8, glas 1, însușĭ glasul.

Ale luĭ Germano Patriarhul.

Spune Simeoane ; pre cine purtând în brațe, în biserică te bucurĭ; cuĭ strigĭ și grăeștĭ ; acum m'am slobozit, că am vědut pre Mântuitorĭul meŭ. Acesta este, cel ce s'a născut din Fecĭóră ; acesta este, Dumnedeŭ Cuvêntul cel din Dumnedeŭ; carele s'a întrupat pentru noĭ, și a mântuit pre om; acestuĭa să ne închinăm. **De treĭ orĭ.**

Primește Simeoane, pre cel ce maĭ 'nainte sub nor l-a vědut Moisi, puind legea în Sinaĭ ; carele prunc s'a făcut, și legeĭ s'a supus. Acesta este, carele prin lege a grăit: Acesta este cel vestit de profețĭ; carele s'a întrupat pentru noĭ, și a mântuit pre om; acestuĭa să ne închinăm.

De treĭ orĭ.

Veniți și noĭ, cu cântărĭ dumnedeeștĭ să întimpinăm pre Christos, și să-l primim pre dînsul, a căruĭa mântuire Simeon a vědut. Acesta este, pre carele David l-a vestit. Acesta este, cel ce a grăit prin profețĭ; carele s'a întrupat pentru noĭ, și a mântuit pre om; acestuĭa să ne închinăm.

De două orĭ.

Mărire, Și acum, glas 6, a luĭ Ioan Monahul;

Să se deschidă ușa cerĭuluĭ astădĭ. Că Cuvêntul Tatăluĭ cel fără început, luând început sub anĭ, nedespărținduse de a sa Dumnedeire, de Fecĭóra Maĭcă ca un prunc de patru-decĭ de dile, de bună voe s'a adus în Biserica legeĭ. Și pre acesta în brațe l-a primit bětrânul, strigând: Slobozește pre robul těŭ Stěpâne; că ochiĭ meĭ a vědut mântuirea ta. Cela ce aĭ venit în lume, să mântueștĭ neamul omenesc, Dómne mărire ție.

EȘIRE, Lumină lină...

Prochimenul dileĭ, și Parimiile.

De la Eșire cetire.

Cap. 12, Vers 51.

Grăit-a Domnul către Moisi în diua aceea, întru carea a scos pre fiiĭ luĭ Israil din pămêntul Egipetuluĭ, dicênd : Sânțește mie pre tot cel întâĭ născut întru fiiĭ luĭ Israil carele întâĭ deschide pântecele. Și a mers Moisi, și a 'adunat tot poporul, și a dis : Să țineți minte diua acésta, întru carea ațĭ eșit din pămêntul Egipetuluĭ, și din casa robieĭ ; că cu mână tare v'a scos pre voĭ Domnul de acolo, și să pădițĭ legea luĭ. Și va fi după ce te va duce pre tine Domnul Dumnedeul těŭ în pămêntul Hananeilor, precum s'a jurat părinților těĭ. Veĭ osebi Domnuluĭ pre tot cel întâĭ născut carele deschide pântecele, partea bărbătéscă. Și va fi dacă te va întreba pre tine după acésta fecĭorul těŭ, dicênd :

Ce este acésta? veĭ ḑice luĭ: Că cu mână tare ne-a scos pre noĭ din pămêntul Egipetuluĭ, şi din casa robieĭ. Căcĭ când a învêrtoşat pre Faraon, şi nu vrea să ne slobozéscă pre noĭ, a ucis Domnul tot născutul dintâĭ în pămêntul Egipetuluĭ, de la născuţiĭ dintâĭ aĭ ómenilor, până la născuţiĭ dintâĭ aĭ animalelor. Pentru acésta eŭ aduc jertfă Domnuluĭ, pre tot cel ce deschide pântecele parte bărbătéscă, şi pre tot născutul dintâĭ al fiilor meĭ mântuesc. Şi va fi întru semn neclătit înaintea ochilor tĕĭ. Că aşa a ḑis Domnul Dumneḑeŭ a tot ţiitorĭul: Că pre ceĭ întâĭ născuţĭ aĭ feciorilor tĕĭ veĭ da mie. Şi va fi tot cela ce naşte prunc parte bărbătéscă, în ḑiua a opta îĭ va tăĭa împrejur marginea trupuluĭ luĭ. Şi treĭ ḑecĭ şi treĭ de ḑile nu va întra în biserica luĭ Dumneḑeŭ la preot, până când să vor plini ḑilele curăţenieĭ. Şi după aceea veĭ aduce Domnuluĭ un mĭel de un an, fără prihană jertfă, şi puĭ de porumb saŭ de turturea, înaintea cortuluĭ la preot; saŭ în locul acestora veĭ aduce înaintea Domnuluĭ doĭ puĭ de porumb, saŭ doĭ de turturea. Şi să va ruga preotul pentru dînsul, aceştia ce-mĭ aduc mie acéstă aducere sînt dintru toţĭ fiiĭ luĭ Israil, şi 'ĭ am primit, şi 'ĭ-am sânţit pre dînşiĭ mie în locul celor născuţĭ dintâĭ aĭ Egiptenilor, întru carea ḑi am ucis pre tot născutul întâĭ în pămêntul Egipetuluĭ, de la om până la animal. Ḑis a Domnul Dumneḑeŭ cel prea înalt sântul luĭ Israil.

Din profeţia luĭ Isaia cetire.

Cap. 6, Vers 1.

Fost-a în anul în carele a murit Ozia împĕratul, vĕḑut-am pre Domnul şeḑênd pe scaun prea înalt şi prea înălţat, şi era plină casa de mărirea luĭ; şi Serafimiĭ staŭ împrejurul luĭ: Şése aripĭ la unul, şi şése aripĭ la altul, şi cu două îşĭ acopereaŭ feţile sale şi cu două îşĭ acopereaŭ piciórele sale, ĭară cu două zburaŭ. Şi striga unul către altul, şi ḑicea: Sânt, Sânt, Sânt Domnul Savaot, plin este cerĭul şi pămêntul de mărirea luĭ. Şi s'a mutat din loc pragul cel dea-supra de glasul cu carele striga, şi casa s'a umplut de fum şi am ḑis: O ticălosul de mine, că m'am umilit! Că om sînt, şi buze necurate am, şi trăesc înmijlocul poporuluĭ care are buze necurate, şi pre împĕratul Domnul Savaot l-am vĕḑut cu ochiĭ meĭ. Şi a trimis la mine pre unul din Serafimĭ, şi în mâna luĭ avea cărbune arḑĕtor, carele îl luase cu cleştele de la altar. Şi l-a atins de gura mea, şi a ḑis: Iată s'a atins acesta de buzele tale, şi va şterge fără-de-legile tale, şi pĕcatele tale le va curăţi; şi am auḑit glasul Domnuluĭ, ḑicênd: Pre cine voiŭ trimite, şi cine va merge la poporul acesta? şi am ḑis: Iată eŭ, trimite-mĕ. Şi a ḑis: *Mergĭ, şi ḑi poporuluĭ acestuĭa*: Cu auḑul veţĭ auḑi şi nu veţĭ înţelege, şi privind veţĭ privi, şi nu veţĭ vedea. Că s'a îngroşat inima poporuluĭ acestuĭa, şi cu urechile sale greŭ a auḑit, şi ochiĭ lor s'a împăejinat, ca nu cumva să vadă cu ochiĭ şi cu urechile să audă, şi cu inima să înţelégă, şi să vor întórce, şi-ĭ voiŭ vindeca pre dînşiĭ. Şi am ḑis: Până când Dómne; şi a ḑis: Până când să vor pustiĭ cetăţile, ca să nu lŏcuĭască într'ênsele, şi casele, ca să fie fără de ómenĭ, şi pămêntul va rĕmânea pustiŭ, şi după aceea va adaoge Dumneḑeŭ ómenĭ, şi să vor înmulţi ceĭ ce aŭ rĕmas pe pămênt.

Din profeţia luĭ Isaia cetire.

Cap. 19, Stih: 1.

Iată Domnul va şedea pre nor uşor, şi va veni în Egipet, şi să vor struncina idoliĭ Egipetuluĭ de la faţa luĭ, şi inima lor va seca într'înşiĭ. Şi să va turbura sufletul lor într'înşiĭ, şi sfatul lor va strica, şi va da Egiptul în mânĭ de Domnĭ cumpliţĭ: Pentru că acestea grăeşte Domnul Stĕpânul cel sânt Savaot: Bea-vor Egipteniĭ apă de pre lângă mare, ĭară apa cea curgĕtóre va seca, şi să va usca. Acestea grăeşte Domnul: Unde sînt acuma înţelepţiĭ tĕĭ; ca să-ţĭ vestéscă, şi să-ţĭ spue ţie ce a sfătuit Domnul Savaot asupra Egipetuluĭ. In ḑiua aceea vor fi Egipteniĭ ca femeile întru frică, şi întru cutremur de la faţa mânieĭ Domnuluĭ Savaot, carea el o va pune pre dînşiĭ. Şi va fi Altarĭul Domnuluĭ în ţara Egipetuluĭ, şi turnul Domnuluĭ în hotarele luĭ. Şi va fi Dom-

nul Savaot semn în vecĭ în pămêntul Egipetuluĭ; că vor striga cătră Domnul, şi le va trimite lor Domnul pre un om, carele îĭ va mântui pre dînşiĭ. Şi să va cunóşte Domnul de Egiptenĭ, şi vor cunóşte Egiptenií pre Domnul în ḍiua aceea, şi vor face jertfă şi dar; şi să vor ruga, şi vor da rugăcĭunile sale Domnuluĭ.

LA LITIE.

Stihirile Idiomele, glas 1.

A luĭ Anatolie.

Cel vechiŭ de ḍile, carele legea de demult în Sinaĭ o a dat luĭ Moisi, astăḍĭ prunc s'a vĕḍut. Şi dupre lege ca un Făcĕtor al legeĭ, legea plinind, în biserică s'a adus, şi bĕtrânuluĭ s'a dat. Şi primindu-l pre el Simeon dreptul, şi plinirea făgăduinţelor vĕḍêndu-o sĕvêrşită, cu bucurie a strigat: Vĕḍut-a ochiĭ meĭ, taĭna cea din veac ascunsă, carea în ḍilele aceste de apoĭ s'a arĕtat lumină, rîsipind întunerecul neamurilor celor necredincĭóse, şi mărire dând poporuluĭ Israil celuĭ ales. Pentru acésta slobozeşte pre robul tĕŭ, din legăturile acestuĭ trup, la viaţa cea neîmbătrânitoare, şi minunată, şi fără de sfîrşit: cela ce daĭ lumeĭ mare milă.

A luĭ Ioan Monahul.

Astă-ḍĭ cel ce a dat de demult luĭ Moisi legea în Sinaĭ, poruncilor legeĭ să supune, pentru noĭ ca un milostiv făcêndu-se ca noĭ: acum Dumneḍeŭ cel curat, ca un prunc sânt, deschiḍênd pântecele celeĭ Curate, luişĭ însuşĭ ca un Dumneḍeŭ să aduce, de blestemul legeĭ slobozindu-ne, şi luminând sufletele nóstre.

Glas 2, a luĭ Andreĭ Piru.

Căruĭa slujitoriĭ ceĭ de sus cu cutremur să rógă, pre acela acum jos Simeon în braţe trupeşte luându-l, a predicat că Dumneḍeirea cu oameniĭ s'a unit, şi om pre Dumneḍeŭ cel ceresc vĕḍêndu-l, osebindu-se de cele de pe pămênt, cu bucurie a strigat: Cela ce aĭ descoperit celor din întunerec lumina cea neînserată; Dómne mărire ţie.

A luĭ Germano, glas acelaşĭ.

Astăḍĭ Simeon primeşte în braţe pre Domnul măriréĭ, pre carele maĭ 'nainte sub nor Moisi l-a vĕḍut, când în muntele Sinaĭ 'ĭ-a dat luĭ tăbliţele. Acesta este, cela ce a grăit prin profeţĭ, şi făcĕtor legeĭ. Acesta este, pre carele David maĭ 'nainte l-a vestit; cel ce este tuturor înfricoşat, carele are mare şi bogată milă.

Al aceluĭaşĭ saŭ a luĭ Ioan Monahul.

Pre cel sânţit sânţita Fecĭóră l-a adus în biserică preotuluĭ, şi tinḍêndu-şĭ mânile Simeon, l-a primit pre el bucurându-se, şi a strigat: A-

cum slobozeştĭ pre robul tĕŭ Stĕpâne, dupre cuvêntul tĕŭ în pace, Dómne.

Ziditorĭul cerĭuluĭ şi al pământuluĭ, astă-ḑĭ să ţine în braţe de sântul Simeon bĕtrânul, căcĭ el cu Duhul sânt ḑicea: Slobozitu-m'am acum, că am vĕḑut pre Mântuitorĭul meŭ.

A luĭ Anatolie, glas acelaş.

Astăḑĭ Simeon bĕtrânul în biserică întră, bucurându-se cu duhul, ca să ĭa în braţe pre dătătorĭul legeĭ luĭ Moisi, şi plinitorĭul legeĭ; că acela prin întunerec, şi prin glas ne arĕtat, vĕḑĕtor de Dumneḑeŭ a fi s'a învrednicit, şi cu faţa acoperită, inimile cele necredincĭóse ale jidovilor le-a defăĭmat: Iară acesta pre Cuvêntul cel maĭ 'nainte de vecĭ al Tatăluĭ întrupat l-a purtat, şi lumina neamurilor a descoperit, crucea adică şi învierea, şi Anna profetiţă s'a arĕtat, pre Mântuitorĭul şi izbăvitorĭul luĭ Israil predicând. Acestuĭa să strigăm, luĭ Christos Dumneḑeuluĭ nostru. Pentru Náscĕtórea de Dumneḑeŭ miluęşte-ne pre noĭ.

Glas 4, a luĭ Andreĭ Criténul.

Astăḑĭ sânţita Maĭcă şi cea maĭ înaltă de cât biserica, la biserică a venit, arĕtând lumeĭ pre Făcĕtorĭul de lume, şi dătătorĭul legeĭ, pre carele şi în braţe primindu-l bĕtrânul Simeon, bucurându-se a strigat: Acum slobozeştĭ pre robul tĕŭ, că te-am vĕḑut pre tine mântuirea sufletele nóstre.

Mărire, glas 5, al aceluĭaş.

Cercaţĭ Scripturile, precum a ḑis în Evangelii Christos Dumneḑeul nostru. Că într'ênsele îl vom afla pre dînsul, născut şi înfăşat, în esle pus, şi cu lapte hrănit, şi cum tăere împrejur a primit, şi de Simeon s'a purtat, şi nu prin părere şi prin nălucire, ci prin adevĕr lumeĭ s'a arĕtat: Cătră carele să strigăm: Cela ce eştĭ maĭ 'nainte de vecĭ Dumneḑeule mărire ţie.

Şi acum, acelaşĭ glas a luĭ Germano.

Cel vechiŭ de ḑile, prunc făcêndu-se cu trupul, de Maĭca Fecĭóră, în biserică s'a adus, plinind făgăduinţa legeĭ sale: Pre carele Simeon primindu-l, a ḑis: Acum slobozeştĭ în pace, dupre Cuvêntul tĕŭ pre robul tĕŭ; că vĕḑură ochiĭ meĭ mântuirea ta Dómne.

LA STIHOAVNA.

Stihirile, glas 7. Ale luĭ Cosma Monahul, singur glasul.

Impodobeşte-ţĭ cămara ta Sióne, şi primeşte pre împĕratul Christos: Inchină-te Ma-

rieĭ, uşeĭ celeĭ cereştĭ; că acésta scaun de heruvimĭ s'a arĕtat: Acésta a purtat pre împĕratul mărireĭ, nor al lumineĭ este Fecĭóra, purtând în mânĭ pre Fiĭul cel maĭ 'nainte de cât lucéfĕrul. Pre carele luându-l Simeon în braţele sale, l-a predicat popórelor, Stĕpân a fi el vieţeĭ, şi morţeĭ, şi mântuitor lumeĭ.

Stih: Acum slobozeştĭ pre robul tĕŭ Stĕpâne dupre Cuvêntul tĕŭ în pace.

Pre cel ce a strĕlucit maĭ 'nainte de vecĭ din Tatăl, ĭară maĭ pre urmă din pântece fecĭoresc, ducêndu-l în biserică, Maĭca ceea ce nu ştie de nuntă, pre cel ce a dat legea în muntele Sinaĭ, şi s'a supus porunceĭ legeĭ, l-a adus la Arhiereul cel bĕtrân, şi drept, căruĭa i să vestise, să vadă pre Christos Domnul: Pre carele luându-l Simeon în braţele sale, s'a bucurat strigând: Dumneḍeŭ este acesta, cu Tatăl împreună vecĭnic, şi Mântuitorĭul sufletelor nóstre.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, şi mărire poporuluĭ tĕŭ Israil.

Pre cel ce pórtă în căruţă de heruvimĭ, şi să laudă cu cântărĭ de serafimĭ, purtând în braţe Născĕtórea de Dumneḍeŭ Maria, pre cel ce s'a întrupat dintr'ênsa fără ispită de nuntă, pre dătătorĭul legeĭ, cel ce a plinit rînduĭală legeĭ, l-a dat în mânile bĕtrânuluĭ preot; carele viaţa purtând, a cerut dezlegare, de viaţă ḍicênd: Stĕpâne acum mĕ slobozeşte, să vestesc luĭ Adam: Că te-am vĕḍut prunc, pre tine Dumneḍeul cel neschimbat, şi maĭ 'nainte de vecĭ, şi Mântuitor lumeĭ.

Mărire, Şi acum, glas 8, a luĭ Andreĭ Critênul.

Cel ce să pórtă pre heruvimĭ, şi să laudă de serafimĭ, astăḍĭ în dumneḍeésca biserică, dupre lege fiind adus, în braţele bĕtrânuluĭ ca pre un scaun şéde: Şi de la Iosif primeşte darurĭ luĭ Dumneḍeŭ cuviόse, de o părechе de turturele nespurcata biserică, şi pre poporul cel noŭ cel ales din păgânĭ, şi doĭ puĭ de porumb, ca un începător legeĭ celeĭ vechĭ şi celeĭ nouĕ. Şi sfîrşitul făgăduinţeĭ celeĭ către sine Simeon luând, bine-cuvêntând pre Fecĭóra Maria Născĕtoarea de Dumneḍeŭ, semnele patimiĭ celuĭ dintr'ênsa maĭ 'nainte le-a spus, şi de la dînsul a cerut slobozire, strigând: Acum mĕ slobozeştĭ Stĕpâne, precum maĭ 'nainte te-aĭ făgăduit mie; că te-am vĕḍut pre tine lumina cea maĭ 'nainte de vecĭ, şi Domnul Mântuitorĭul poporuluĭ celuĭ cu numele tĕŭ numit.

La bine-cuvêntarea pânilor:

Troparĭul, de 3 orĭ:

Caută la Vesperina mică.

Şi cetire a Cuvêntuluĭ.

Iară de nu va fi Priveghĭere: La Ortrină Mĭezo-noptica dupre obiceiŭ; după întâĭul Sânte Dumneḑeule, în locul luĭ: Iată mirele vine... Ḑicem Troparĭul serbăreĭ, după al doilea Sânte Dumneḑeule, Condacul serbăreĭ. Dómne milueşte de 12, orĭ. şi Apolisul. Iară rugăcĭunea, Pomeneşte Dómne, nu se ḑice.

La Ortrină.

La Dumneḑeŭ este Domnul, Troparĭul de 3 orĭ.

După întâĭa Stihologie Catismala, glas 1.

Insăşĭ Prosomia.

Ceata îngerească să se spăĭmânteze de minune, ĭară noĭ ómeniĭ cu glasurĭ să strigăm cântare; vĕḑênd ne grăită pogorîrea luĭ Dumneḑeŭ, că de carele să cutremură puterile cereştĭ; pre acela acum îl cuprind mânile bĕtrânuluĭ, pre unul ĭubitorĭul de ómenĭ.

Mărire, Şi acum, ĭar acésta.

După a doua Stihologie Catismala, glas 1.

Prosomia: Mormêntul tĕŭ...

Cela ce este împreună cu Tatăl pe scaunul cel sânt, viind pe pămênt, s'a născut din Fecĭóră, şi prunc s'a făcut, cel ce este cu aniĭ nehotărît. Pre carele luându-l Simeon în braţe, bucurându-se a ḑis: Acum slobozeştĭ îndurate, veselind pre robul tĕŭ.

Mărire, Şi acum, ĭar acésta.

X După Polieleŭ, Catismala, glas 4.

Prosomia: Spăĭmântatu-s'a Iosif...

Prunc te-aĭ făcut pentru mine cel ce eştĭ vechiŭ de ḑile, curăţeniilor te împărtăşeştĭ, Prea-curate Dumneḑeule, ca să-mĭ încredinţezĭ mie trupul cel din Fecĭóră. Şi acestea Simeon cu taĭnă ştiindu-le, te-a cunoscut pre tine Dumneḑeul cel ce te-aĭ arĕtat cu trupul; şi ca pre o viaţă te-a cuprins, şi bucurându-se ca un bĕtrân, a strigat: Slobozeşte-mĕ, că te-am vĕḑut pre tine viaţa tuturor.

Mărire, Şi acum, ĭar acésta.

Decĭ Antifonul dintâiŭ al glasuluĭ al 4.

Prochimen, glas 4.

Pomeni-voiŭ numele tĕŭ întru tot neamul şi némul.

Stih:

Rĕspuns-a inima mea cuvênt bun...
Tótă suflarea...

Evangelia de la Luca.

Cap. 2, Vers 25.

In vremea aceea, era un om în Ierusalim, anume Simeon...

Psalm 50. Mărire, glas 2.

Pentru rugăcĭunile Născĕtóreĭ de Dumneḑeŭ milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor nóstre.

Şi acum, ĭar aceasta. Apoĭ Stih: Milueşte-mĕ Dumneḑeule dupre mare mila ta...

Si Stihira. glas 6.

Să se deschidă uşa ceriuluĭ astăḑĭ...

Caută Mărirea de la Vesperina mare.

CANONUL.

Al căruĭa acrostih cel de pre margine la Grecĭ este acesta.

Pre Christos bucurându-se bĕtrânul îl îmbrăţişéză.

Facerea luĭ Cosma Monahul.

Şi cântăm Canonul pe 14, ḑicênd Irmosul de 2 orĭ, ĭar Troparele pe 12.

Cântarea 1, glas 3, Irmos:

Pămmêntul cel roditor de adîncime, uscat l-a um-

„blat óre-când sórele, căcĭ ca „un zid s'a închĭegat apa de „amêndouĕ părţile, înaintea „poporuluĭ celuĭ ce a trecut „marea pedestru, şi cu plăcere „luĭ Dumnedeŭ a cântat: Să „cântăm Domnuluĭ, că cu mă„rire s'a prea-mărit.

Să pice noriĭ apă, că sórele pe nor uşor fiind purtat, a venit pre mânile cele prea-curate, Christos în biserică ca un prunc. Pentru acésta credincĭoşiĭ să strigăm: Să cântăm Domnuluĭ, că cu mărire s'a prea-mărit.

Întăriţi-vĕ mânile luĭ Simeon, cele slăbite de bĕtrâneţe, şi pulpele bĕtrânuluĭ cele prea trudite drept vĕ mişcaţĭ spre întimpinarea luĭ Christos, dănţuire cu ceĭ fără de trupurĭ împreunaţĭ: Să cântăm Domnuluĭ, că cu mărire s'a prea-mărit.

Cerĭurĭ, cele ce sînteţĭ cu înţelepcĭune întinse, veseliţi-vĕ, şi te bucură pămêntule, că din prea dumnedeeştile sînurĭ eşind meşterul, Christos, de Maĭca Fecĭóră luĭ Dumnedeŭ Tatăluĭ să aduce prunc, cel maĭ 'nainte de vecĭ; că cu mărire s'a prea-mărit.

Catavasie, Irmos acelaş.

Cântarea 3, Irmos:

Întărirea celor ce cred în tine, întăreşte Dómne bi„serica ta, carea o aĭ câşti„tigat cu scump sângele tĕŭ.

Cel unul-născut din Tatăl maĭ 'nainte de vecĭ, prunc unul-născut din Fecĭóră nestricată, luĭ Adam, tindêndu-ĭ mâna s'a arĕtat.

Pre cel întâĭ zidit, ce s'a făcut prin amăgire cu minte pruncéscă, ĭarăşĭ îndreptându-l, Dumnedeŭ Cuvêntul prunc făcêndu-se, s'a arĕtat.

Firea cea făcută din pămênt, carea ĭarăşĭ s'a întors într'însul, închipuită Dumnedeireĭ o a arĕtat, Ziditorĭul ca un prunc făcêndu-se fără schimbare.

Catismala, glas 4.

Prosomia: Spăĭmântatu s'a Iosif...

În muntele Sinaĭ de demult a vĕdut Moisi, dosul luĭ Dumnedeŭ, şi glas dumnedeesc supţire, s'a învrednicit în nor şi în vifor a audi. Iară acum Simeon, pre Dumnedeŭ cel ce s'a întrupat fără schimbare pentru noĭ, în braţe l-a luat; şi bucurându-se s'a dus din ceste de aicea, la viaţa cea vecĭnică. Pentru aceasta a strigat: Acum slobozeştĭ pre robul tĕŭ Stĕpâne.

Mărire, Şi acum, ĭar acésta.

Cântarea 4, Irmos:

Acoperit-a cerĭurile bunătatea ta Christoase, că

„eşind din Chivotul sânţireĭ „tale, din nestricata Maĭcă, în „biserica măritreĭ tale, te-aĭ „arĕtat, ca un prunc în braţe „purtat, şi s'a umplut toate „de a ta laudă.

Bucurându-te Simeoane tăĭnuitorĭule al celor negrăite, Născĕtórea de Dumnedeŭ a strigat: Pre Christos Cuvêntul cel ce s'a făcut prunc, carele s'a vestit ţie de demult de la Duhul sânt, primeşte-l în braţe, strigându-ĭ luĭ; umplutu-s'aŭ tóte de lauda ta.

Spre carele aĭ nădĕjduit Simeóne în vêrstă pruncéscă, primeşte-l bucurându-te, pre Christos mângâerea dumnedeescululuĭ Israil, pre Făcĕtorĭul legeĭ şi Stĕpânul, carele a plinit rînduĭala legeĭ, strigându-ĭ luĭ: Umplutu-s'aŭ tóte de lauda ta.

Vĕdênd Simeon pre Cuvêntul cel fără început, cu trupul ca pe scaunul cel de heruvimĭ de Fecĭóra purtat, pre pricĭnuitorĭul fiinţeĭ tuturor ca pre un prunc, minunându-se a strigatluĭ: Umplutu-s'aŭ tóte de lauda ta.

Cântarea 5, Irmos:

Dacă a vĕdut Isaia cu închipuire, pe scaun prea „înalt, de ângeriĭ măriteĭ în„cunjurat, a strigat: O! ticăl„losul de mine! Că maĭ 'na„inte am vĕdut pre Dumne„deŭ întrupat, pre cela ce stĕ„pâneşte pacea, şi lumina cea „neînserată.

Cunoscênd dumnedeescul bĕtrân mărirea cea maĭ 'nainte arĕtată de demult profetuluĭ, şi vĕdênd pre Cuvêntul pre mânile maĭceĭ ţinut, o! bucură-te Curată, a strigat. Că ţiĭ ca un scaun pre Dumnedeŭ, lumina cea neînserată, şi carele pre pace stĕpâneşte.

Plecându-se bĕtrânul, şi dumnedeeşte atingêndu-se de talpele celeĭ ce n'a ştiut de nuntă, şi maĭceĭ luĭ Dumnedeŭ, a dis: Foc porţĭ Curată, înfricoşéză-mĕ, a lua în braţe pre Dumnedeŭ lumina cea neînserată, şi carele pre pace stĕpâneşte.

Curăţitu-s'a Isaia, luând cărbunele de la Serafim, bĕtrânul a strigat Maĭceĭ luĭ Dumnedeŭ, tu ca un cleşte cu mânile mĕ luminezĭ, dându-mĭ pre acela pre carele porţĭ, lumina cea neînserată, şi carele pre pace stĕpâneşte.

Cântarea 6, Irmos:

Strigat-a ţie, bĕtrânul, vĕdênd cu ochiĭ mântuirea, „carea a venit popórelor de „la Dumnedeŭ; Christóse tu „eştĭ Dumnedeul meŭ.

In Sion tu te-aĭ pus pétră de împĭedecare celor neplecațĭ, și pétră de smintélă, ĭară credincĭoșilor neclătită mângâere.

Cel ce dupre adevĕr aĭ purtat chipul celuĭ ce te-a născut maĭ 'nainte de vecĭ, pentru milostivirea, acum cu neputința omenească te-aĭ îmbrăcat.

Pre cel ce să închină ție Fiĭuluĭ celuĭ de sus, Fiĭul Fecĭóreĭ luĭ Dumneḍeŭ, celuĭ ce s'a făcut prunc; acum slobozește-l cu pace.

CONDAC, glas 1.

Cela ce aĭ sânțit pântecele Fecĭóreĭ cu nașterea ta, și mânile luĭ Simeon le-aĭ binecuvêntat, precum să cădea; întimpinând și acum, ne-aĭ mântuit pre noĭ Christoase Dumneḍeule. Pentru aceasta împacă lumea întru rĕzbóe, și întărește pre Regele, pre care l-aĭ ĭubit, unule ĭubitorĭule de ómenĭ.

ICOS.

Către Născĕtórea de Dumneḍeŭ să alergăm, ceĭ ce voim să vedem pre Fiĭul eĭ, cel ce s'a adus la Simeon; pre carele ceĭ fără de trupurĭ din ceriŭ vĕḍêndu-l, s'aŭ spăĭmântat, ḍicênd: Minunate, vedem acum și prea-mărite, necuprinse și negrăite. Că cela ce a zidit pre Adam, să pórtă ca un prunc. Cel ne încăput, încape în brațele bĕtrânuluĭ. Cel ce este în sînurile cele necuprinse ale Părinteluĭ sĕŭ, de bună voe să cuprinde cu trupul, ĭară nu cu Dumneḍeirea, unul ĭubitorĭul de ómenĭ.

Intru acéstă Lună, în 2 ḍile. Intimpinarea Domnuluĭ (Dumneḍeŭ, și Mântuitorĭuluĭ) nostru Iisus Christos; când l-a primit pre el dreptul Simeon în brațele sale.

Stih: Sînurile Părinteluĭ tĕŭ închipuind arată,
Mânile luĭ Simeon, carele pre tine te pórtă.
Simeon pre Christos în a doua ḍi,
In biserică îl primi.

Intrecênd patru-ḍecĭ de ḍile după mântuitórea întrupare, și nașterea Domnuluĭ nostru, cea fără împreunare bărbătéscă, din pururea Fecĭóra Maria, întru acéstă cinstită ḍi s'aŭ dus în biserică Domnul nostru Iisus Christos de prea sânta luĭ Maĭcă, și de dreptul Iosif, dupre obiceĭul umbróseĭ Scripturĭ a legeĭ vechĭ, când și bĕtrânul Simeon, căruĭa îĭ era făgăduit de la Duhul sânt, să nu vadă mórte, până ce nu va vedea pre Domnul Christos, și luându-l pre el în brațe, și mulțămind luĭ Dumneḍeŭ, și mărturisindu-se, a strigat: Acum slobozeștĭ pre robul tĕŭ Stĕpâne, dupre cuvêntul tĕŭ. Și cu multă bucurie mutându-se de la cele pămênteștĭ, la cele cereștĭ și nesfîrșite. Și să face soborul acesta la cinstita biserică a Prea-curateĭ Stĕpâneĭ noastre de Dumneḍeŭ Născĕtóreĭ și pururea Fecĭoareĭ Marieĭ, ce este la Blaherne.

Intru acéstă ḍi sântul mucenic Agatodor.

Stih: Dar din ale mele cuvinte luĭ Agatodor daŭ,
Carele prin sângĭurĭ darŭ s'a dat luĭ Dumneḍeŭ.

Acesta fiind tênĕr de vêrstă, s'a adus la Domnul cetățeĭ Tianeilor, și pentru mărturisirea în Christos, fu strujit, și pus dea-asupra unuĭ grător ars, și i s'a tăĭat limba cu cuțitul, și ĭ-aŭ scos dințiĭ cu cleștele, și ĭ-aŭ scos pielea obrazul cu bricĭul, și-ĭ sfărîmară pulpele și fluerile picĭórelor, și-ĭ împunseră cóstele cu sulița, și în mólele capuluĭ îĭ bătură țepușĭ, și așa 'șĭ-a dat sufletul în mâna luĭ Dumneḍeŭ.

Intru aceeaşi ḑi, sântul noul mucenic Iordan Trapezunteanul, carele în Constantinopol a suferit martirul la anul o mie-şése-sute-cincĭ-ḑecĭ, de sabie s'a sĕvêrşit.

Stih: Pre Iordan nu rîul să-l înţelegĭ cu adevĕrat,

Ci pre nevoitorĭul luĭ Christos cel ce în aniĭ ceştĭ din urmă s'a arĕtat,

Intru aceeaşĭ ḑi, sântul noul mucenic Gavriil carele a suferit martirul în Constantinopol la aniĭ o mie-şése-sute-şépte-ḑecĭ şi şése, prin sabie s'a sĕvêrşit.

Stih: Tăĭat fiind Gavriil cel noŭ pentru dragostea Domnuluĭ,

Impreună cu Gavriil dănţueşte în lŏcaşurile cerĭuluĭ.

Cu ale lor sânte rugăcĭunĭ, Dómne milueşte-ne, şi ne mântueşte pre noĭ, Amin.

Cântarea 7, Irmos:

Pre tine cel ce aĭ rĕcorit în foc pre tineriĭ ceĭ ce „Dumneḑeŭ te-a numit, şi în „Fecĭóră nestricată te-aĭ să„lăşluit, lăudăm pre Dumne„ḑeŭ Cuvêntul, cântând cu „bună credinţă: Bine este cu„vêntat Dumneḑeul părinţi„lor noştri.

Luĭ Adam celuĭ ce lŏcueşte în ĭad, merg să-ĭ vestesc, şi Eveĭ să-ĭ aduc bună vestire, Simeon a strigat, cu profeţiĭ dănţuind: Bine este cuvêntat Dumneḑeul părinţilor noştri.

Dumneḑeŭ, cel ce mântueşte némul pămêntesc, până la ĭad va veni, şi celor robiţĭ ertare va da, şi vedere orbilor, cât şi muţiĭ să strige: Bine este cuvêntat Dumneḑeul părinţilor noştri.

Şi prin inima ta, Preacurată 'ĭ-a ḑis maĭ 'nainte Simeon sabie va trece, pre cruce vĕḑênd pre Fiĭul tĕŭ, căruĭa strigăm: Bine este cuvêntat Dumneḑeul părinţilor noştri.

Cântarea 8, Irmos:

Cu focul cel ne suferit împreunându-se tineriĭ, ceĭ „ce aŭ stătut pentru buna„credinţă, şi de vĕpae nevĕ„tămându-se, dumneḑeească „cântare aŭ cântat: Bine-cu„vêntaţĭ tóte lucrurile Dom„nuluĭ pre Domnul, şi-l prea „înălţaţĭ întru toţĭ veciĭ.

Popor al luĭ Israil, vĕḑênd pre Emmanuil, mărirea ta, prunc din Fecĭóră, înaintea dumneḑeesculuĭ sicriŭ, acum dănţueşte: Bine-cuvêntaţĭ tóte lucrurile Domnuluĭ pre Domnul, şi-l prea înălţaţĭ întru toţĭ veciĭ.

Iată a strigat Simeon: Acesta va fi semn, căruĭa să va ḑice împrotivă, Dumneḑeŭ fiind şi prunc, acestuĭa cu credinţă să-ĭ cântăm: Bine-cuvêntaţĭ tóte lucrurile Domnuluĭ pre Domnul, şi-l prea înălţaţĭ întru toţĭ veciĭ.

Viaţă fiind, acesta va fi cădere celor neplecaţĭ, prunc făcêndu-se Dumneḑeŭ Cuvêntul, ca o sculare a tuturor, celor ce cântă cu credinţă: Bine-cuvêntaţĭ tóte lucrurile

Domnuluĭ pre Domnul, şi-l prea înălțațĭ întru toțĭ veciĭ.

La Cântarea 9.

Ceea ce eştĭ maĭ cinstită...

Nu cântăm; ci Pripelele acestea.

Pripélă.

Născĕtóre de Dumneḑeŭ, nădejdea tuturor creştinilor, acopere, apără, păzeşte, pre ceĭ ce nădĕjduesc spre tine.

Pripélă.

Născĕtóre de Dumneḑeŭ Fecĭóră bună ajutătóre lumeĭ, acopere, şi păzeşte de tótă nevoĭa şi scârbe.

In lege, în umbră, şi în Scriptură, închipuire vedem noĭ credincĭoşiĭ, tótă partea bărbătéscă, ce deschide pântecele, sânt luĭ Dumneḑeŭ este. Decĭ pre Cuvêntul cel maĭ 'nainte născut, Fiĭul Tatăluĭ celuĭ fără de început, cel întâĭ născut din Maĭcă, fără ispită bărbătéscă, îl mărim.

Pripélă.

De Dumneḑeŭ primitorĭule Simeon vino, şi rîdică pre Christos, pre carele l-a născut Fecĭóra Prea-curata Maria.

Pripélă.

Imbrățişéză cu mânile bĕtrânul Simeon, pre Făcĕtorĭul legeĭ, şi Stĕpânul a tóte.

Pripélă.

Nu mĕ ține pre mine bĕtrânul, ci eŭ țin pre dînsul, fiind că acesta cere slobozire de la mine.

Pripélă.

Cleşte cel tăĭnuitor cum porțĭ pre cărbune; cum hrăneştĭ, pre cel ce tóte le hrăneşte.

Celor de demult de curênd născuțĭ, o păreche de turturele, saŭ doĭ puĭ de porumb, întru al cărora loc dumneḑeescul bĕtrân, şi înțelépta Anna profetița, celuĭ născut din Fecĭóră, şi Fiĭuluĭ celuĭ născut din Tatăl, ce s'a adus în biserică, slujindu-ĭ l-aŭ mărit.

Pripélă.

O fiĭca luĭ Fanuil, vino, şi staĭ împreună cu noĭ, şi mulțumeşte luĭ Christos Mântuitorĭul, Fiĭuluĭ luĭ Dumneḑeŭ.

Pripélă.

Anna cea înțeléptă maĭ 'nainte profețeşte cele înfricoşate, mărturisind pre Ziditorĭul cerĭuluĭ şi al pămêntuluĭ.

Pripélă.

Necuprinse sînt ângerilor, şi ómenilor cele ce s'aŭ făcut de tine, Maĭcă Fecĭóră Curată.

Pripélă.

Porumbiță Prea-curată, mĭeluşa neîntinată, aduce pre mĭelul, şi păstorĭul în biserică.

Datu-mĭ-aĭ mie strigat-a Simeon, bucuria mântuireĭ tale Christoase, primeşte pre slujitorĭul tĕŭ cel trudit în umbră, pre tăĭnuitorĭul de sânțenie: Predicatorĭul daruluĭ celuĭ noŭ, carele cu laudă te măreşte.

Pripélă.

O Christóse împĕrate al tuturor, credincĭoşilor robilor tĕĭ, împĕraților, dărueşte-le biruință asupra vrăjmaşilor.

Pripélă.

O Christóse împĕratul tuturor, fierbințĭ lacrîmĭ dă-mĭ mie, ca să plâng sufletul meŭ carele rĕŭ l-am perdut.

In loc de Mărire:

Dumneḑeirea cea în treĭ strĕlucirĭ şi ipostasurĭ, cu bună credință să o lăudăm,

In loc de Si acum:

O Fecióră Marie, luminéză sufletul meŭ cel cumplit, întunecat de dulceţile vieţeĭ.

Cu sânţită cuviinţă profeţind Anna, înţelépta şi Cuviósa, şi bĕtrâna s'a mărturisit Stĕpânuluĭ: In biserică de faţă, şi pre Născĕtórea de Dumnedeŭ predicându-o tuturor, celor ce eraŭ acolo, o a mărit.

Şi ĭară Irmosul cu Pripéla.

EXAPOSTILARIA.

Insăşĭ Prosomia.

Cu Duhul în biserică înainte stând bĕtrânul, în braţe a primit, pre Stĕpânul legeĭ, strigând: Acum de legătura trupuluĭ mĕ slobodeşte în pace, precum aĭ dis; că vĕdură ochiĭ meĭ, descoperirea neamurilor, şi mântuirea luĭ Israil.

De treĭ orĭ.

LA LAUDE.

Stihirile, pe 4, glas 4.

Prosomia: Dat-aĭ semn celor ce...

Legea cea din Scriptură plinindu-o ĭubitorĭul de oamenĭ, acum în biserică s'a adus, şi l-a luat pre el în braţe bĕtrâneştĭ Simeon bĕtrânul, strigând: Acum mĕ slobodeştĭ la fericirea cea de acolo, că te-am vĕdut astădĭ cu trup muritoriŭ îmbrăcat pre tine, cela ce domneştĭ preste viaţă, şi preste mórte stĕpâneştĭ.

De douĕ orĭ.

Lumină spre descoperirea neamurilor te-aĭ arĕtat Dómne, pre nor uşor şedênd, sórele dreptăţeĭ, legea cea din umbră plinind, şi arĕtând începĕtura daruluĭ celuĭ noŭ. Pentru aceasta pre tine vĕdêndu-te Simeon, a strigat: Din stricăcĭune mĕ slobodeşte, că te-am vĕdut astădĭ.

De sînurile părinteluĭ nedespărţindu-te cu Dumnedeirea, te-aĭ întrupat precum bine aĭ voit, ţinut fiind în braţele pururea Fecĭóreĭ: Te-aĭ dat în mânile primitorĭuluĭ de Dumnedeŭ Simeon, cela ce ţiĭ tóte cu mâna ta. Pentru aceasta acum slobodeşte în pace pre robul tĕŭ, care cu bucurie a strigat: Că te-am vĕdut Stĕpâne.

Mărire, Şi acum, glas 6, a luĭ Ghermano:

Cel ce bine aĭ voit pre mânĭ bĕtrâneştĭ, în diua de astădĭ, ca întru o căruţă de heruvimĭ a te pune Christóse Dumnedeule, şi pre noĭ, ceĭ ce te lăudăm pre tine, chĭemându-te, mântueşte-ne de tirănia patimilor, şi mântueşte sufletele nóstre ca un ĭubitor de ómenĭ.

DOXOLOGIA mare.

Ecteniile şi Apolisul.

Ora întâia şi cel desĕvêrşit Apolis.

LA LITURGIE

Fericirile din Canonul serbăreĭ, Cântarea 3,

și a 6, pe 8. După Eșire : ḍicem îndată, Stihul acesta :

Cunoscută a făcut Domnul mântuirea sa, înaintea popórelor a descoperit dreptatea sa.

Apoï Tropariul serbăreï, Mărire, Și acum, Condacul, Prochimen, glas 3, Cântarea Născ<ăt>óreï de Dumnḍeeŭ : Mărește sufletе al meŭ pre Domnul : Stih : Că a căutat spre smerenia serveï sale : Apostol către Evrei, *Fraților, fără de nici o prigonire cel maï mic de cel maï mare să bine-cuvintéză.* Aliluïa glas 8. Acum slobodește pre robul tĕŭ Stĕpâne : Stih : Lumină spre descoperirea neamurilor, Evangelia, de la Luca: *Invremea aceea, suit-aŭ părinții pre Iisus pruncul...*

CHINONICUL.

Paharul mântuireï voiŭ lua...

VEḌI : Că de se va întîmpla Intimpinarea Domnuluï : In Duminica Vameșuluï, saŭ a pĕcătosuluï, saŭ a lăsatuluï de carne, saŭ a lăsatuluï de brânză. Caută învĕțătură pre larg în Triod la litera D.

Iară de se va întîmpla în sĕptĕmâna brânzeï, caută la litera E.

INTRU ACEASTĂ LUNA

IN 3 ḌILE

Sântul și dreptul Simeon, primitoriul de Dumneḍeŭ, și Anna profetița.

La Dómne strigat-am, Stihirile pe 6, ale serbăreï 3, și ale sântuluï 3.

Stihirile serbăreï glas 1,

Prosomia: Ceea ce ești bucuria...

Făcĕtoriul tuturor, și Mântuitoriul nostru, s'a adus la biserică de Maïca Feciόra. Pentru aceea bĕtrânul cu bucurie luându-l pre dînsul, striga: Acum slobodeștï pre robul tĕŭ bunule, cu pace, precum bine aï voit.

Simeon primind în brațe din mânile Feciόreï, pre Mântuitoriul cel ce s'a născut maï 'nainte de toțï vecii, striga : Vĕḍut-aŭ marginile lumeï lumina măhrireï tale. Acum slobodește pre robul tĕŭ bunule cu pace, că te-am vĕḍut.

Pre Mântuitoriul, cel ce s'a născut în vremile cele maï de pre urmă spre mântuirea ómenilor, țiindu-l Simeon în brațe, cu bucurie striga: Vĕḍut-am lumina neamurilor, și mărirea luï Israil: Acum mĕ slobodeștï, precum aï ḍis ca un Dumneḍeŭ din cele de aicea, cu porunca ta.

Alte Stihirï ale sântuluï glas 4.

Prosomia: Dat-aï semn celor ce...

Drept și desĕvêrșit, și preste tot mărit fiind, de Dumneḍeŭ însuflate, pre Dumneḍeŭ unul cel desĕvêrșit, carele a venit să îndrepteze lumea, pre mânï l-aï luat întrupat, și ca să te slobodeștï de trup, aï strigat către dînsul: Acum slobodeștï pre robul tĕŭ în pace, iubitoriule de ómenï, că te-am vĕḍut astăḍï.

Tênăr fiind cu Duhul, și bĕtrân cu trupul Simeoane, făgăduință aï luat, a nu ve-

dea mórtea, până ce veĭ vedea prunc tênăr pre Făcĕtorĭul, cel ce este maĭ 'nainte de vecĭ, Dumnedeul tuturor, carele a sĕrăcit cu trupul. Și vĕdêndu-l aĭ săltat, și slobodire din trup aĭ cerut, la dumnedeeștile lŏcașurĭ aĭ trecut bucurându-te.

Anna cea de Dumnedeŭ însuflată, și Simeon fericindu-l, cariĭ a strĕlucit cu profeția, și în lege fără prihană s'a arĕtat, pre dătătorĭul legeĭ, cel ce s'a arĕtat prunc pentru noĭ, vĕdêndu-l s'a închinat luĭ acum. A cărora pomenire astădĭ cu bucurie serbăm, dupre datorie mărind pre Iisus ĭubitorĭul de ómenĭ.

Mărire, Și acum, glas 5.

Cel vechiŭ de dile prunc făcêndu-se cu trupul, de Maĭca Fecĭóră în biserică s'a adus, plinind făgăduința legeĭ sale. Pre carele Simeon primindu-l, a dis: Acum slobodeștĭ în pace, dupre Cuvêntul tĕŭ pre robul tĕŭ; că vĕdură ochiĭ meĭ mântuirea ta Dómne.

LA STIHOAVNA.

Stihirile, glas 2:

Prosomia: Casa Eufratuluĭ...

Astă-dĭ Mântuitorĭul, ca un prunc s'a adus, în biserica Domnuluĭ, și cu mânĭ bĕtrâneștĭ, bĕtrânul pre acesta l-a primit.

Stih: Acum slobodeștĭ pre robul tĕŭ Stĕpâne, dupre Cuvêntul tĕŭ în pace.

Prunc cu trupul, cel vechiŭ cu aniĭ, prea-mărit să vede, în diua de astădĭ, și în biserică să aduce.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, și mărire poporuluĭ tĕŭ Israil.

Primește Simeóne, Preacurata a strigat, în brațe ca pre un prunc, pre Domnul mărireĭ, și Mântuitorĭul lumeĭ.

Mărire, Și acum, glas 1, a luĭ Anatolie.

Cel vechiŭ de dile, carele legea de demult în Sinaĭ o a dat...

Caută la Litie în 2, dile.

Stihira dintăĭ Pagina 21.

Troparĭul Serbăreĭ.

La Ortrină

La Dumnedeŭ este Domnul, Troparĭul Serbăreĭ de treĭ orĭ.

După întăĭa Stihologie, Catismala, glas 1.

Prosomia: Pétra fiind pecetluită...

La biserică te-aĭ adus vistierĭule al vecilor, viața tuturor, pentru mine făcêndu-te sub lege, cel ce óre-când aĭ scris pre lespezĭ legea în muntele Sinaĭ, ca să mântueștĭ pre toțĭ din robia cea de demult a legeĭ: Mărire milostivireĭ tale Mântuitorĭule: Mărire împĕrățieĭ tale: Mărire rîndueleĭ tale; unule ĭubitorĭule de ómenĭ. De două orĭ.

După a doua Stihologie, Catismala, glas 5.
Prosomia: Cuvêntul cel împreună..

La biserică te-aĭ adus, ca să plineştĭ cele obicĭnuite, Făcĕtorĭul şi Stĕpânul şi dătătorĭul legeĭ, bine aĭ voit a te ţinea trupeşte în braţele luĭ Simeon. Cel ce eştĭ tuturor înfricoşat, şi ţiĭ tótă zidirea, unule îndurate, descoperind lumina ta nouĕ tuturor.

Mărire, Şi acum, Iar acésta.

CANOANELE.

Al Serbăreĭ cu Irmosul pe 6, şi al sântuluĭ pe 6. CANONUL sântuluĭ,

Al căruĭa acrostih la Grecĭ este acesta:

Primeşte Simeóne cântarea, primitorĭule de Dumneḑeŭ.

Facerea luĭ Iosif.

Cântarea 1, glas 4, Irmos:

Deschide-voiŭ gura mea...

In lŏcaşurile drepţilor cu bucurie sălăşluindu-te, pre Domnul cel drept, drepte Simeóne, rógă-l să îndrepteze pre ceĭ ce sĕvêrşesc dumneḑeéscă pomenirea ta prea fericite.

Cela ce în lege aĭ fost sânţitor prea sânţite, pre cel ce a predicat legea, prunc l-aĭ vĕḑut. Şi dupre legea fireĭ, de Dumneḑeŭ primitorule murind, la viaţa cea nemuritóre bucurându-te te-aĭ mutat.

Mărire:

Pre cela ce ţine cu mânile marginele lumeĭ, de mânile Fecĭóreĭ ţinut l-aĭ vĕḑut, şi în cinstitele tale braţe luându-l, de cât Moisi maĭ cinstit te-aĭ arĕtat prea fericite.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Cel deplin s'a micşorat, cel maĭ 'nainte de vecĭ s'a început, Cuvêntul s'a îngroşat, Ziditorĭul s'a zidit, cel ne încăput în pântecele tĕŭ întrupându-se de Dumneḑeŭ dăruită.

Cântarea 3, Irmos:

Biserica cea stérpă...

Inălţându-te cu sânţite fapte de Dumneḑeŭ grăitorĭule, ca un stîlp luminos prea înalt te-aĭ făcut arĕtat sântuluĭ Duh; pentru acésta te lăudăm.

Pre Domnul legeĭ, carele a deschis pântecele Fecĭóreĭ, şi prunc purtător de trup s'a făcut, Simeóne l-aĭ vĕḑut, pre cel ce dărueşte tuturor mântuire.

Mărire:

Cel ce a zidit cu mânile pre om întrupându-se, cu mânile tale s'a ţinut, sânţindu-te pre tine arĕtat, şi cerêndu-te tu la viaţa ce va să fie fericite, te-a slobodit.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Cleşte înţelegĕtor, purtând cărbunele cel dumneḑeesc, carele din sângĭurile tale s'a întrupat maĭ-pre-sus de minte, Simeon dacă te-a vĕḑut ceea

ce eştĭ cu totul fără prihană, bucurându-se te-a fericit.

Irmosul:

Biserica cea stérpă a năs„cut din păgânĭ, şi adunarea „ce cu mulţĭ fiĭ a slăbit, minunatuluĭ Dumnedeuluĭ nos„tru să-ĭ strigăm, Sânt eştĭ „Dómne.

CONDACUL sântuluĭ, glas 4.

Prosomia: Arĕtatu-te-aĭ astădĭ lumeĭ..

Pre Ziditoriul tuturor şi Domnul luându-l astădĭ Simeon bĕtrânul pre mânile sale, s'a rugat, a se dezlega de legăturile vieţeĭ aceşteĭ stricăcióse, şi slobodindu-se s'a mutat la viaţa cea vecĭnică.

Catismala, glas 3.

Prosomia: De frumseţea fecĭorieĭ tale...

Pre tine cel ce te-aĭ întrupat din Fecĭóră Christóse, bucurându-se te-a luat în braţe sânţitul Simeon strigând: Acum slobodeştĭ pre robul tĕŭ Stĕpâne. Şi Anna cea fără prihană profetiţa şi mărita, acum mărturisire şi laudă ţi-a adus ţie; ĭară noĭ dătătorule de viaţă strigăm către tine: mărire ţie celuĭ ce bine aĭ voit aşa.

Mărire, Şi acum, ĭar acésta.

Cântarea 4, Irmos:

Cela ce şéde în mărire...

Invechitu-te-aĭ în bĕtrâneţe, ĭară cu credinţa te-aĭ înoit, vrênd să vedĭ prunc tênĕr pre cel cu totul desĕvêrşit Simeoane. Carele a înoit lumea cea învechită prin asupréla luptătoriuluĭ celuĭ vechiŭ.

Să fericim cu un glas pre Simeon fericitul, ca pre cel ce s'a învrednicit a vedea pre Dumnedeŭ cel fericit, carele s'a îmbrăcat în trup, ca să facă fericiţĭ pre ceĭ ce eraŭ ticăloşĭ maĭ 'nainte.

Mărire:

Dătător legeĭ pre tine te cunosc, şi afară de firea legilor întrupat carele lege nouĕ aĭ adus, Simeon a strigat: unule Dómne, acum mĕ slobodeşte la viaţa cea nestricăcĭósă.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Cel ce în mână toate le pórtă, în mânile pururea Fecĭóreĭ fiind purtat, pre acésta maĭ-pre-sus de cât heruvimiĭ şi serafimiĭ o a făcut ca pre ceea ce l-a născut; pre carea să o lăudăm, şi cu bună credinţă să o fericim.

Cântarea 5, Irmos:

Spăĭmântatu-s'aŭ tóte...

Cu curăţia minţeĭ, luĭ Dumnedeŭ a-tot-ţiitoriuluĭ ca un ânger slujind fericite, cu jertfele legeĭ aĭ curăţit de demult pre poporul luĭ Israil, sângele cel de mântuire maĭ 'nainte arĕtându-l prea luminat.

Pre tine însuţĭ te-aĭ făcut luĭ Dumnedeŭ biserică prea

sântă, prin dumneḑeeştĭ fapte, de Dumneḑeŭ grăitorĭule. Pentru acésta aĭ vĕḑut pre Dumneḑeŭ cu trup ca un prunc în sânta biserică, mutându-te pre tine la dumneḑeeştile lŏcaşurĭ.

Mărire:

Să lăudăm toţĭ astăḑĭ duhovniceşte dănţuind, pre Simeon primitorĭul de Dumneḑeŭ, împreună cu dînsul şi pre Anna cea înţeleaptă, ca pre ceĭ ce aŭ fost profeţĭ luĭ Dumneḑeŭ, şi l-aŭ vĕḑut pre dînsul prunc făcut pentru noĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Neardênd pântecele tĕŭ, cela ce este neschimbat din fire ceea ce una eştĭ maĭ sântă de cât heruvimiĭ, om s'a arĕtat, din tine născêndu-se; şi pre ceĭ lepădaţĭ prin stricăcĭune, pre toţĭ 'ĭ-a mântuit, Maĭca luĭ Dumneḑeŭ, ceea ce eştĭ cu totul fără prihană.

Cântarea 6, Irmos:

Strigat-a maĭ 'nainte...

Strigat-aĭ, când aĭ vĕḑut pre Domnul Simeóne, acum, precum te-aĭ făgăduit slobodeşte pre robul tĕŭ Mântuitorĭule, ca să vestesc tuturor celor din ĭad a ta dumneḑeéscă întrupare.

Infrumseţatu-te-aĭ, şi de cât Moisi maĭ luminat te-aĭ făcut, în braţe primind pre cel înfrumseţat cu podoaba, Simeóne bĕtrânule, carele pentru noĭ, precum sîntem noĭ, prunc s'a făcut.

Mărire:

Vĕḑêndu-te pre tine Simeóne, plin de dumneḑeeştile ape rîdicându-te şi mergênd cătră ceĭ ce zăceaŭ întru întunerecul ĭaduluĭ, legaţiĭ ceĭ de acolo de dumneḑeéscă rĕcorire s'aŭ umplut.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Să mĕ vêneze pre mine caută tot-déuna cel cu totul viclean, ci din cursele luĭ mĕ apucă Stĕpână, şi sub dumneḑeescul acoperemânt al aripilor tale întreg mĕ păzeşte.

Irmosul:

Strigat-a maĭ 'nainte în„chipuind îngroparea ta cea „de treĭ ḑile, profetul Ionà „în chit rugându-se: Din stri„căcĭune mĕ mântueşte, Iisuse „împĕrate al puterilor.

CONDACUL şi ICOSUL Serbăreĭ.

Intru acéstă Lună, în 3, ḑile. Pomenirea sântuluĭ şi dreptuluĭ Simeon, primitorĭul de Dumneḑeŭ, şi a Anneĭ profetiţeĭ. Acéstă adunare să face în cinstita Apostolie a sântuluĭ Iacov fratele luĭ Dumneḑeŭ, ce este în cinstita biserică a Prea sânteĭ Născĕtóreĭ de Dumneḑeŭ, lângă sânta biserica cea mare.

Stih: Vestit-a morţilor bĕtrânul că Dumneḑeŭ Cuvêntul fiind,
Om arĕtându-se, până şi la dînşiĭ va ajunge viind,
In a treĭa ḑi Simeon s'a deslegat,
De legăturile trupuluĭ cu adevĕrat.

La Anna.

Stih: Fiĭca luĭ Fanuil nu s'a mutat de pe pămênt,

Până ce singură, pre Dumnedeŭ Cuvêntul prunc l-a vědut.

Acesta luând adaos vieţeĭ sale întru acest véc, pentru că i s'a vestit maĭ 'nainte de la Duhul sânt să nu vadă mórte, până nu va vedea pre Christos, luându-l pre dînsul în braţele luĭ, şi adeverindu-se maĭ 'nainte prin Duhul sânt cele ce eraŭ să fie la dînsul, dupre menirea luĭ, a luat sfîrşitul vieţeĭ sale.

Iară Anna profetiţa era fată a luĭ Fanuil, din neamul luĭ Asir; şi lăcuind cu bărbatul eĭ, şépte anĭ, şi sěvêrşindu-se acela prin mórte, ea să afla în biserică în tótă viaţa eĭ, zăbovind cu rugăciunea şi cu postul, pentru care pricină şi ea ţiindu-le aceste iubitóre de Dumnedeŭ lucrurĭ neosebit, s'a învrednicit a vedea pre Domnul, aducêndu-l în biserică de patrudecĭ de dile dupre trup de prea sânta luĭ Maĭcă, şi de dreptul Iosif. Şi mulţěmind ea luĭ Dumnedeŭ, a profeţit de dînsul, dicênd către toţĭ ceĭ ce să aflaŭ în biserică: Acest prunc este Domnul cel ce a întărit ceriul şi pămêntul. Acesta este Christos, de carele a profeţit toţĭ profeţiĭ. Decĭ făcêndu-se acestora astădĭ pomenire, însemnăm şi predicăm înfricoşata şi nepovestita pogorîre şi iubirea de ómenĭ, carea o a făcut cu noĭ Dumnedeŭ.

Intru acéstă di, pomenirea sânţilor muceniciĭ, Adrian, şi Evvul.

Stih: Pre Adrian carele să bucura de sabie a fi tăiat,

Mâna gelatuluĭ cea voiósă spre ucidere îl tae arětat.

De sabie pentru Domnul Evvule murind,

Sfatul cel prea bun în Domnul aĭ fost plinind.

Aceştia eraŭ din Oraşul Banea, şi fiind că aveaŭ dragoste către mărturisitoriĭ şi muceniciĭ luĭ Christos, s'aŭ dus la Cesaria, unde mărturiseaŭ mulţĭ mucenicĭ. Şi vědêndu-se acolo că sînt creştinĭ, aŭ fost duşĭ la ighemonul Firmilian, şi mărturisind în privelişte pre Christos, îndată aŭ fost bătuţĭ pre spate şi pre cóste, asemenea aŭ luat şi alte maĭ marĭ muncĭ; şi fiind că staŭ întăriţĭ întru mărturisirea luĭ Christos, pentru acésta fórte s'a mâniat ighemonul şi 'ĭ-a dat spre mâncare fiarelor. Şi maĭ întâĭ fericitul Adrian, dat fiind la un leŭ, şi luptându-se cu el prin multă bărbăţie, şi cu darul luĭ Dumnedeŭ rěmâind nevětămat, i s'a tăĭat capul. Apoĭ sântul Evvul, maĭ întâĭ fiind măgulit de ighemonul şi fiind rugat ca să se lepede de Christos, iară el întru nimic socotind îndemnările şi rugăminţile aceluia, a fost aruncat şi el la acelaş leŭ; şi fiind că l-a biruit pre el şi a rěmas nevětănat i s'a taĭat şi luĭ capul, şi aşa aŭ luat amêndoĭ cununile muceniceĭ cele neveştejite.

Intru acéstă di, pomenirea sântuluĭ mucenic Vlasie Bucol adică Boariul.

Stih: Staulul boilor avea pre Vlasie de demult,

Iară acum în lăcaşurile Domnuluĭ să află el lăcuind.

Acest sânt Vlasie, era din Cesariea Capadochieĭ, fiiŭ de părinţĭ prea bogaţĭ, şi pre bogăţia lor o a sporit mulţimea vitelor ce aveaŭ, din care bogăţie daŭ cu îmbelşugare milostenie la săracĭ. Iară când să făcu gónă de ellinĭ asupra creştinilor, atuncea să căuta şi fericitul acesta Vlasie şi nu să afla, de şi prin pustietăţĭ, şi prin văĭ era cercat de ellinĭ. Despre care singur s'a dat pre sine la gonaciĭ sěĭ cu atâta bucurie, ca şi când ar fi fost chîemat la masa împěrătéscă, şi găzduĭe, şi făcea ospăţ gonacilor săĭ, ca unor făcětorĭ de bine şi prietenĭ aĭ sěĭ. Decĭ mergênd faţă la judecată, şi întrebat fiind de ighemonul, şĭ-a arětat şi numele, şi credinţa, şi meşteşugul sěŭ, pentru care îndată a fost întins de câte patru părţile trupuluĭ, şi a fost bătut cu vine crude, dar Dumnedeŭ 'ĭ-a uşurat durerile, şi 'ĭ-a vindecat ranele. Această minune vědêndu-o ighemonul, farmece o numea pre ea. Apoĭ l-a pus într'un cazan cu apă fiartă, poruncind ca să stea într'însul cincĭ dile. Iară ângeriĭ luĭ Dumnedeŭ pogorându-se îndemnaŭ pre mucenicul să nu să témă; ci să aibă îndrăznélă, şi tot odată a împrăştiat focul, şi vătămarea cea dintr'însul. Iară după cincĭ dile viind ostaşiĭ ca să scótă pre sântul din cazan, şi vědêndu-l pre dînsul că este viŭ, şi cum că cânta împreună cu ângeriĭ, îndată s'a predicat pre sine că sînt şi eĭ creştinĭ. Despre cariĭ înştiinţându-se ighemonul a trimis alţĭ ostaşĭ ca să-l scóţă, cariĭ şi acela mergênd, asemenea s'aŭ numit pre sine creştinĭ. Maĭ în urmă s'a dus şi însuşĭ ighemonul, şi vědênd pre sânt în cazan şi socotind că apa este rece, a poruncit ca să 'ĭ scóţă apă de acolo să-şĭ spele faţa; iară acésta făcêndu-se, îndată a orbit ticălosul. Şi împreună cu orbirea 'şĭ-a lepădat şi spurcatul sěŭ suflet. Iară mucenicul luĭ Christos, cu apa aceea pre toţĭ ostaşiĭ ce aŭ credut 'ĭ-a botezat în numele sânteĭ Treimĭ. Apoĭ ducêndu-se la staulul vitelor sale, a pověţuit pre maĭcă-sa şi pre rudeniile sale, cele ce să cuvenia spre mântuirea lor. Şi aşa ş'a dat sufletul în mânile luĭ Dumnedeŭ. Iară ceĭ ce s'aŭ întîmplat la fericitul sěŭ sfîrşit, aŭ vědut sântul luĭ suflet că a eşit din trup ca o porumbiţă albă şi luminată, şi a zburat la ceriŭ. Şi sântul sěŭ trup, s'a îngropat în acelaşĭ loc; iară toĭagul sěŭ a odrăslit lângă jertfelnicul de acolo, şi făcêndu-se copaciŭ mare umbria acelaş jertfelnic.

Intru acéstă di, profetul Azarie, feciorul luĭ Addo, cu pace s'a sěvêrşit.

Stih: Azarie maĭ 'nainte de mórte profeţiĭ dând,

Tace Pitiea cimiliturĭ profeţind.
Acesta era fiiŭ luĭ Addo, din pămêntul Simvatı; acesta a întors din Israil robia luĭ Iuda, şi murind fu îngropat în moşia sa.
Intru acéstă ḍi, Pavel şi Simon mucenicii, de sabie s'aŭ sěvêrşit,

Stih: Şi Pavel aicea şi Simon trebuesc scrişĭ,
Nu cumva tăĭndu-li-se capetele să fie ascunşĭ.
Intru acéstă ḍi, sântul Claudie, cu pace s'a sěvêrşit.

Stih: Să bucura Claudie sfîrşitul viețeĭ dobândind,
Precum dacă cineva psalmiceşte multe dobânḍĭ ar fi aflând.

Cu ale lor sânte rugăcĭunĭ, Dómne milueşte-ne şi ne mântueşte pre noĭ, Amin.

Cântarea 7, Irmos:

N'aŭ slujit făptureĭ...

Dupre legea Domnuluĭ a-tot-ţiitorĭuluĭ, tu aĭ slujit, drept cu adevěrat, şi în lege fără prihană fiind fericite. Pentru acésta aĭ cântat: Domnul părinţilor şi Dumneḍeule bine eştĭ cuvêntat.

Bucuria celor necăjiţĭ a venit, mântuirea luĭ Israil cu adevěrat s'a arětat, ca un prunc în biserica sa. Sloboḍeşte-mě la viaţa ceea ce va să fie, Simeon a strigat bucurându-se.

Mărire.

Pentru milostivirea îndurărilor tale, pre mine robul těŭ cel trudit cu Scriptura legeĭ, şi gârbovit de bětrâneţe sloboḍeşte-mě Mântuitorĭule, Simeon a strigat, că te-am věḍut pe pămênt trup purtând.

Şi acum, a Născětóreĭ:

Nedeşertând prea curat sînul Tatăluĭ celuĭ ce l-a născut, cel prea deplin în sînurile tale Curată ca un prunc a şeḍut, gătind celor ce aŭ voit a să aseměna lor Prea-curată, sânţită şedere cu adevěrat.

Cântarea 8, Irmos:

Pre tineriĭ ceĭ bine credincĭoşĭ...

Pre Dumneḍeŭ cel prea înnalt, carele a venit să împodobéscă ca pre o mirésă lumea cea věduvită de dumneḍeéscă mărire, věduvă fiind Anna cea prea lăudată, şi cu darul profeţieĭ strělucind l-a prea-mărit, şi dumneḍeésca mântuire ce era să fie, tuturor celor ce eraŭ de faţă o a arětat.

Jerttele legeĭ aĭ adus, prea sânţit sângele mĭeluluĭ cel de mântuire, ce s'a věrsat pentru milostivirea cea negrăită vestindu-l de departe. Pre carele întrupat ţiindu-l Simeóne, te-aĭ prea-mărit maĭ mult de cât Moisi, şi de cât toţĭ profeţiĭ.

Bine-cuvêntăm pre Tatăl...

Věḍênd pre cel dorit, dezlegare din trup aĭ luat de Dumneḍeŭ însuflate, şi ca nişte grîŭ copt te-aĭ mutat la părinţĭ mărite, fiind crescut în bětrâneţe bune. Pentru acésta a ta cu totul serbată pomenire cu bucurie sufletéscă sěvêrşim.

Şi acum, a Născětóreĭ:

Ca pre un crin, şi tran-

dafir cu bun miros, ca pre o dumneḑeéscă mirézmă te-a aflat Cuvêntul Dumneḑeŭ cel prea înalt, Prea-curată dumneḑeéscă mirésă, și în pântecele tĕŭ s'a sălășluit, umplênd de bună mirézmă firea nóstră, ceea ce să umpluse de necurățiea cea din pĕcat, Marie de Dumneḑeŭ Născĕtóre.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvêntăm...

Pre tinerii ceĭ bine credincioșĭ în cuptor, nașterea „Născĕtoareĭ de Dumneḑeŭ „'ĭ-a mântuit. Atuncea fiind „închipuită, ĭară acum lucra-„tă, pre tótă lumea rîdică să-țĭ „cânte ție: pre Domnul lu-„rurile lăudați-l, și-l prea în-„nălțațĭ întru toțĭ veciĭ.

Cântarea 9, Irmos.

Eva cu adevĕrat...

Cinstite sînt mânile tale cu adevĕrat, de Dumneḑeŭ primitorĭule, cele ce s'a atins de dumneḑeeștile membre, ale celuĭ ce să atinge de munțĭ, și fumegă, precum cântă David, fericit cu adevĕrat tu aĭ fost. Pentru acésta dupre vrednicie te lăudăm.

Sicriul tĕŭ izvorăște credincioșilor tămăduirĭ, și pomenirea ta fericită este, strĕlucind maĭ mult de cât sórele, și sufletele tuturor luminând: La lumina cunoștințeĭ de Dumneḑeŭ aducêndu-ne, de sânțenie tăinuitorĭule prea sânțite.

Mărire:

Luminează cu strĕlucire înțelegĕtóre ca sórele și luna partea cea de sub sóre, înțeléptа Anna profetița, și bĕtrânul Simeon prea-măritul. Pentru cariĭ pre noĭ ĭubitorĭule de oamenĭ Dómne, de întunerecul pĕcatelor ne mântuește.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Dacă te-a vĕḑut pre tine adevĕrată Maĭca luĭ Dumneḑeŭ, Născĕtóre de Dumneḑeŭ, bĕtrânul a ḑis ca un profet: ĭată Fiĭul tĕŭ spre scularea și căderea multora este pus Stĕpână, și spre semn cu anevoe de tîlcuit.

Irmosul:

Eva adică prin bóla neascultăreĭ, blestem înlăuntru „a adus: Iară tu Fecĭóră de „Dumneḑeŭ Născĕtóre, prin „odrasla purtăreĭ în pântece, „lumeĭ bine-cuvêntarea aĭ în-„florit: Pentru acésta toțĭ te „mărim.

EXAPOSTILARIA.

Prosomia: Femeĭ auḑițĭ glas...

Fără schimbare dupre ipostas întru tine Născĕtóre de Dumneḑeŭ, cu trupul s'a împreunat fără sĕmênță, și

prunc s'a făcut Cuvêntul. Pre carele în brațe purtându-l ca un scaun de heruvimĭ, acum luĭ Dumneḑeŭ l-aĭ adus, și Simeon bĕtrânul bucurându-se l-a primit pre dînsul.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glas 6.
Prosomia: A treia ḑi aĭ înviat Christóse..,

Primește Simeóne, ḑis-a, cu mânile pre Ziditorĭul a tóte, o bĕtrânule primește pre Christos, pre carele tînĕra Fecióră l-a născut fără sĕmênță, spre bucuria neamuluĭ nostru.

Stih: Acum slobodeștĭ pre robul tĕŭ...

Pre Făcĕtorul legeĭ și Dumneḑeŭ, de carele să cutremură mulțimea ângerilor, adunându-ne să-l lăudăm popóre, pre unul Făcĕtorĭul de bine, și dătătorĭul de lege, spre mântuirea sufletelor nóstre.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor și mărire poporuluĭ tĕŭ Israil.

Acum mĕ slobodește Stĕpâne, pre mine robul tĕŭ de legăturile trupuluĭ, precum aĭ ḑis, în pace; că te-am vĕḑut Christóse pre tine, lumina cea maĭ 'nainte de vecĭ, spre descoperirea neamurilor luĭ Israil.

Mărire, Și acum, glas 2.

Pre cel sânțit, sânțita Fecióră l-a adus în biserică preotuluĭ, și tinḑêndu-șĭ mânile Simeon, l-a primit pre el bucurându-se, și a strigat: Acum slobodeștĭ pre robul tĕŭ Stĕpâne dupre Cuvêntul tĕŭ în pace Dómne.

Și cea-laltă servire a Ortrineĭ dupre rînduĭală, și Apolisul.

LA LITURGIE

Fericirile din Canonul Serbăreĭ, Cântarea 1, pe 4, și din Canonul sântuluĭ, Cântarea a 6. Prochimenul Serbăreĭ și al sântuluĭ, glas 7. Veseli-se-va dreptul de Domnul: Stih: Auḑĭ Dumneḑeule glasul meŭ, Apostol, către Evreĭ: *Fraților, Christos viind Arhiereŭ bunătăților..* Aliluĭa, glas 5. Lumină a rĕsărit dreptuluĭ: Stih: Strigat-a drepțiĭ, și Domnul 'ĭ-a auḑit pre dînșiĭ: Evangelia, de la Luca: *In vremea aceea, era un om în Ierusalim anume Simeon..*

CHINONICUL.
Intru pomenire vecĭnică va fi...

INTRU ACEASTA LUNA

IN 4 ȚILE.

Prea-cuviosul părintele nostru Isidor Pelusiotul.

De nu este post, să face slujba Serbăreĭ, și a sântuluĭ Isidor, iară de este post numaĭ a sântuluĭ.

La Dómne strigat-am, Stihirile Serbăreĭ 3, și ale sântuluĭ 3.

Stihirile Serbăreĭ, glas 1.
Prosomia: Ceea ce eștĭ bucuria...

Acum serbăm darul cel mântuitor al arĕtăreĭ de Dumneḑeŭ celeĭ nespuse. Că făcêndu-se din Fecióră prunc neschimbat Christos Dumneḑeŭ, să aduce de maĭcă-sa în biserică

luĭ Dumneḑeŭ şi Tatăl, pre carele luându-l Simeon l-a îmbrăţişat.

Profeţilor te-aĭ arĕtat cât era prin putinţă Iisuse a te vedea odinioară. Iară acum Cuvinte al luĭ Dumneḑeŭ, te-aĭ arĕtat de bună voe în tótă lumea cu trup, de Fecĭoara Maria Christóse, arĕtând mântuirea ta tuturor celor din Adam, ca un ĭubitor de ómenĭ.

Cel ce aĭ aşezat de demult legea în muntele Sinaĭ, plineştĭ acum cele ale legeĭ în cetatea Sionul, căcĭ ca un prunc Christoase, cu mânile Născĕtóreĭ de Dumneḑeŭ aĭ voit a te aduce cu trupul în biserică, pre mânile luĭ Simeon, cu arderile de tot.

Alte Stihirĭ, ale sântuluĭ glas 4.
Prosomia: Ca pre un viteaz...

Cu privirile prin gând, şi cu faptele înălţându-te cătră Dumneḑeŭ, în tótă viaţa aĭ petrecut prea înţelepte, înfingêndu-ţĭ faptele ca nişte suişurĭ, cătră vederea de Dumneḑeŭ, şi ĭubind cu înţelepcĭune dragostea cea desĕvêrşit, unde ajungênd, aĭ încetat a maĭ dori acum, învrednicindu-te sfîrşituluĭ celuĭ fericit, şi lumineĭ celeĭ în treĭ sorĭ.

Cu rĕvărsarea daruluĭ, şi cu ploile cuvintelor tale, adăpĭ pre toţĭ ceĭ cugetătorĭ de Dumneḑeŭ. Că puindu-ţĭ gura la paharul înţelepcĭuneĭ celeĭ de sus, ca dintr'un izvor aĭ tras bĕutură din destul, şi o aĭ împărţit, trimiţênd, şi învĕţând pretutindenea razele dogmelor tale, şi îndreptând gândurile, vrednicule de minune.

Cu înfrênarea aĭ omorît cugetarea trupuluĭ, îmbrăcându-te cu omorîre aducĕtóre de viaţă, şi starea sufletuluĭ lăţindu-o, prea Cuviόse, arĕtat o aĭ făcut desĕvêrşit încăpĕtóre darurilor Duhuluĭ, şi te-aĭ făcut vas de învĕţăturile cele de Dumneḑeŭ insuflate, şi lăcaş înţelepcĭuneĭ celeĭ maĭ-pre-sus de cuget.

Mărire, Şi acum, glas 7.

Lumină spre descoperirea neamurilor, aĭ venit pe pămênt din ceriŭ Mântuitorĭul nostru, şi eşind din Fecĭóră, te-aĭ odihnit în braţele dreptuluĭ Simeon. Că trebuĭa dătătorĭule de viaţă al tuturor, să te cunoştĭ de bĕtrânul, că aĭ venit să-l sloboḑeştĭ pre el, dupre cuvêntul tĕŭ, cela ce aĭ mare milă.

VEḐI: De este post, Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ saŭ a Cruce-Născĕtóreĭ, caută-le în 12 ḑile.

LA STIHOAVNA.

Prosomia: Casa Eufratuluĭ...

Primeşte o Simeóne, pre

Domnul mărireĭ, precum ți s'a vestit ție, de la Duhul Sânt; că ĭată a venit.

Stih: Acum slobodeștĭ pre robul tĕŭ...

Purtând Curata, și prea neîntinata Fecĭóră, pre Făcĕtorĭul și Stĕpânul, ca pre un prunc în brațe, în b'serică întră.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor și mărire poporuluĭ tĕŭ Israil.

Mare și înfricoșată, și streină taĭnă, cela ce cuprinde tóte, și pruncii zidește, ca un prunc în brațe să pórtă.

Mărire, Și acum, glas 2, a luĭ Germano.

Astăḑĭ Simeon, primește în brațe pre Domnul măriref pre carele maĭ 'nainte sub nor l-a vĕḑut Moisi, când în muntele Sinaĭ 'ĭ-a dat luĭ tăblițele. Acesta este cela ce a grăit prin profețĭ, și făcĕtorĭul legeĭ; acesta este pre carele David maĭ 'nainte l-a vestit. Cela ce este tuturor înfricoșat, carele are mare milă.

Troparĭul sântuluĭ, glas 8.

Mărire, Și acum, al Serbăreĭ.

La Ortrină.

La Dumneḑeŭ este Domnul, Troparĭul Serbăreĭ, și al sântuluĭ, dupre rînduĭală.

După întâĭa Stihologie Catismala, glas 1.

Prosomia: Céta îngeréscă...

Cela ce este împreună cu Tatăl pe scaunul cel sânt, viind pe pămênt, s'a născut din Fecĭóră, și prunc s'a făcut, cel ce este cu aniĭ nehotărît, pre carele luându-l Simeon în brațe, bucurându-se a ḑis: Acum slobodeștĭ milostive, veselind pre robul tĕŭ.

Mărire, Și acum, ĭar acésta.

După a doua Stihologie Catismala, glas 4.

Prosomia: Degrab ne întimpină...

Luând Simeóne în brațe cu mânile tale cele bĕtrâne pre Christos Dumneḑeul nostru, cel ce s'a făcut prunc cu trup din Maĭcă ne ispitită de bărbat, aĭ luat hotărîrea sĕvêrșireĭ cu mărire, și aĭ primit darul minunilor, cel pururea curgĕtor. Pentru aceea dupre datorie toțĭ te mărim.

Mărire, Și acum, ĭar acésta.

Al Serbăreĭ cu Irmosul pe 8, și al sântuluĭ pe 4, CANONUL sântuluĭ.

Al căruĭa acrostih la Grecĭ este acesta:

Pre tine părinte mărirea monahilor te laud.

Cântarea 1, glas 6, Irmos:

Ca pe uscat umblând Israil...

Suspinul inimeĭ mele celeĭ zdrobite ascultându-l Stĕpâne, vindecă zdrobirea sufletuluĭ meŭ cea cumplită Christóse, cu rugăcĭunile Cuviosuluĭ tĕŭ, ca un a-tot-puternic.

Prin lucrarea bunătăților, ca un înțelepțit de Dumneḑeŭ Isidore, suindu-te la vedere de Dumneḑeŭ curată, arĕtat te-aĭ îmbogățit de arĕtarea cea veselitóre, fiind

împreună cu Dumnedeŭ totdéuna.

Mărire:

Apropiindu-ţĭ gura de paharul înţelepcĭuneĭ, prea înţelepţeşte aĭ scos de acolo curgerea darurilor, cântând luĭ Dumnedeŭ cântare de biruinţă.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Ca la un nor uşor a venit la tine Ziditorĭul Stĕpână Curată, ca să surpe ca un puternic cele făcute de mână ale Egiptuluĭ, Christos cel ce este a-tot-puternic.

Cântarea 3, Irmos:
Nu este sânt precum tu Dómne...

Cu isteţimea cugetuluĭ, vĕdênd pururea pomenite arĕtat firea lucrurilor, prin-tr'ênsa aĭ ajuns ne rĕtăcit la pricina cea începĕtóre, ca un curat de Dumnedeŭ cuvêntător.

Puindu-ţĭ viaţa arĕtat ca o gândire de moarte, purtătorĭule de Dumnedeŭ de treĭ orĭ fericite, aĭ omorît pricinile patimilor celor trupeştĭ, fiind cuprins de dragostea nepătimireĭ.

Mărire:

Bucurându-te aĭ urmat după Christos, purtând crucea părinte cu nevoinţă tare, şi cu dînsul te-aĭ asemĕnat, cât a fost cu putinţă prin curăţirea vieţeĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Preste legile fireştĭ născênd pre Stĕpânul, Născĕtóre de Dumnedeŭ Fecĭóră, aĭ stricat blestemul ne ascultăreĭ celeĭ de demult, izvorînd izvorul bine-cuvêntăreĭ.

Irmosul:

Nu este sânt precum tu „Dómne Dumnedeul meŭ, ca-„rele aĭ înălţat cornul credin-„cĭoşilor tĕĭ bunule, şi ne-aĭ „întărit pre noĭ pre peatra „mărturireĭ tale.

CONDACUL sântuluĭ glas 4.
Prosomia: Arĕtatu-te-aĭ astădĭ...

Alt lucéfĕr pre tine biserica aflându-te întru sine, cu fluerile cuvintelor tale luminându-se, strigă către tine: Bucură-te prea fericite de Dumnedeŭ înţelepţite Isidore.

Catismala, glas 3.
Prosomia: Pentru mărturisirea...

Carte a înţelegereĭ învĕţătureĭ alcătuită cu bogăţia credinţeĭ, te-aĭ arĕtat prin Duhul cel prea-curat, descoperind cele dumnedeeştĭ, celora ce le trebueşte, şi învistierind viaţă, celor ce poftesc. Părinte Cuviose, roagă pre Christos Dumnedeŭ, să ne dăruĭască nouĕ mare milă.

Mărire, Şi acum. a Serbărei, glas 8.
Prosomia: Inviat-aĭ din morţĭ...

Născutu-te-aĭ din Maĭcă, Cuvinte cel fără început, adusu-te-aĭ în biserică, împĕratul măririeĭ, şi bĕtrânul bucurându-se te-a primit în braţe, strigând. Acum mĕ slobodeştĭ, pre cela ce l-aĭ păzit dupre Cuvêntul tĕŭ, cel ce bine aĭ voit să mântueştĭ ca un Dumneḑeŭ neamul omenesc.

VEḐI: De este post, mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ saŭ a Cruce-Născĕtóreĭ. Caută-le în 2 de ḑile.

Cântarea 4, Irmos:
Christos este puterea mea...

Supuindu-te luĭ Christos, Cuvióse, averea, carea ţi s'a dat, ca un serv bine plecat din destul o aĭ împărţit, şi Stĕpânul tĕŭ te-a învrednicit pre tine bucurieĭ celeĭ negrăite.

Trecênd deplin noĭanul înţelepcĭuneĭ, aĭ câştigat mărgăritarĭul cel frumos, ca un bun neguţĕtor, şi te-aĭ îmbogăţit numaĭ cu acéstă comóră nesfîrşită.

Mărire:

Luminându-te de dumneḑeescul Duh, tuturor aĭ trimis ca un sóre razele cuvintelor tale, poftind mântuirea credincĭoşilor, descoperitorĭule de cele dumneḑeeştĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Cu adevĕrat sînt negrăite şi nepricepute la ceĭ de pe pămênt, şi la ceĭ din cerïŭ taĭnele naştereĭ tale ceĭ cuvióse luĭ Dumneḑeŭ, Născĕtóre de Dumneḑeŭ pururea Fecĭóră.

Cântarea 5, Irmos:
Cu dumneḑeéscă strĕlucirea ta...

Cu omorîrea patimilor prea înţelepte făcêndu-te afară din trup, prin dragoste aĭ vorbit cu Dumneḑeŭ, cel ce este lumina cea Prea-curată şi prea luminată, care numaĭ curăţire cere de la om.

Cu dumneḑeéscă lumina ta bunule, luminându-se acum purtătorĭul de Dumneḑeŭ, s'a făcut stîlp cu totul luminos, trimiţênd tuturor dumneḑeeştile raze ale dumneḑeeşteĭ luminĭ, şi gonind întunerecul necunoştinţeĭ.

Mărire:

Cela ce voeşte ca un bun să se mântuĭască toţĭ, te-a arătat pre tine prea înţelepte povĕţuitor celor rĕtăciţĭ, ca să întorcĭ pre mulţĭ spre calea mântuireĭ, Isidore de treĭ orĭ fericite părinte.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Intru adevĕr cu gura şi cu sufletul te mărturisim pre tine, cu totul fără prihană,

prea bună Stĕpână a lumeĭ, că aĭ născut pre Dumnedeŭ întrupat, şi pre tine Curată te puiŭ înainte cu credinţă apĕrătóre vieţeĭ.

Cântarea 6, Irmos:

Marea vieţeĭ vĕdêndu-o...

Cu engolpiul cercărilor împodobindu-te ca un preot, purtătoriule de Dumnedeŭ, cu trupul, şi cu sufletul, cu aceeaşĭ socotinţă înţelepţeşte aĭ hotorît a supune pre cel rĕŭ, celuĭ maĭ bun, vrednicule de laudă.

Mărire:

Egiptul patimilor, şi al desfătăreĭ cercetăreĭ cercându-l, tare l-aĭ bătut mărite, cu lovirile înfrênăreĭ părinte, lauda sihastrilor netedind petrecerea credincĭoşilor.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Cel ce pórtă tóte cu putere dumnedeéscă, şi le ţine împreună ca un milostiv, întrupându-se Prea-curată, să ţine ca un prunc în braţele tale, cel împreună vecĭnic, şi de o fiinţă cu Tatăl.

Irmosul:

Marea vieţeĭ vĕdêndu-o în-„nălţându-se de viforul ispi-„telor, la limanul tĕŭ cel lin a-„lergând, strig către tine. Scó-„te din stricăcĭune viaţa mea „mult milostive.

CONDACUL şi ICOSUL Serbăreĭ.

Intru acéstă Lună, în 4 dile. Pomenirea Preacuviosuluĭ părinteluĭ nostru Isidor Pelusiotul.

Stih: Pelusiotule bucură-te, de multe orĭ mie (este a dice), bucură-te,
Streină bucurie dobândind, şi de ţĕrînă dezbrăcându-te.
In a patra di pre Isidor l-a pus,
In mormênt întunecos.

Acest sânt fiind egiptean de neam, să rĕspundea fecĭor de bine credincĭoşĭ părinţĭ şi ĭubitorĭ de Dumnedeŭ, şi era rudenie cu Teofil, şi cu Ciril Arhiepiscopiĭ Alexandrenilor. Acesta făcênd multă procopsélă la învĕţătura cărţeĭ, şi dumnedeeşteĭ înţelepcĭunĭ, şi celeĭ de afară a lăsat multe scrisorĭ minunate, şi vrednice de pomenire ĭubitorilor de învĕţătură. Că lăsând tot felĭul de avuţie şi strĕlucirea neamuluĭ, şi bună norocirea vieţeĭ, ajunse la muntele Pelusiotuluĭ, şi să făcu monah, şi acolo îndeletnicindu-se, şi vorbind cu Dumnedeŭ, a luminat cu dumnedeeştile luĭ cuvinte tótă lumea, întorcênd pre pĕcătoşĭ, şi întărind pre ceĭ ce îndreptaŭ faptele cele bune, şi pre ceĭ ne ascultătorĭ cu tăetura dumnedeeştilor dojenirĭ spre bunătăţĭ îĭ întorcea. Incă şi împĕraţĭ către folosul lumeĭ dojenia, şi le aducea aminte, şi în scurt să dicem: Tilcuia şi dezlega fórte cu înţelepcĭune tuturor, celor ce'l întrebaŭ cuvintele şi mărturiile dumnedeeşteĭ Scripturĭ, şi epistolile luĭ se dice a fi ca dece miĭ. Aşa dar prea bine trăind, şi dumnedeeşte purtându-se, îşĭ sĕvêrşi în adîncĭ bĕtrâneţe viaţa sa.

Intru acésta di, pomenirea Prea-cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Nicolae mărturisitorĭul Studitul.

Stih: Cel ce a pus mĕsurĭ vieţeĭ a socotit acésta,
Ca şi Nicolae din viaţă a se muta.

Acest cuvios s'a născut din Ostrovul Crituluĭ, şi vrênd ca să vadă pre rudenia sa Teofan, s'a dus la Constantinopol, şi aflându-l pre el în Monastirea Studiţilor numĕrat cu ceĭ-lalţĭ fraţĭ, s'a îmbrăcat şi acesta cu shima monahicéscă. Şi după ce a trecut tótă duhovnicésca învĕţătură, şi s'a învĕţat prea cu amăruntul, care sînt semnele monahiceşteĭ petrecerĭ, şi după ce a ajuns la vêrful bunătăţilor, atuncea fu hirotonisit preot. Şi ce a urmat după acésta, a fost izgonit fericitul acesta Nicolae, împreună cu sântul Teodor, igumenul Monastireĭ Studiţilor. In urmă aŭ fost chĭemaţĭ amêndoĭ din izgonire, apoĭ aŭ fost bătuţĭ cu vine de boŭ, din porunca împĕratuluĭ Leon Armeanul, luptătorĭul de icóne, căcĭ să închinaŭ sântelor icóne, şi aşa aŭ fost puşĭ în temniţă. Şi ĭarăşĭ fiind întrebaţĭ, şi adeverind închinăcĭunea sântelor icóne, ĭarăşĭ aŭ fost bătuţĭ, şi legându-ĭ 'ĭ-aŭ aruncat ĭarăşĭ în temniţă. Intru carea rĕmâind treĭ anĭ, şi luptându-se cu fómea şi cu setea, şi cu golicĭunea, de acolo aŭ fost trimişĭ la Smirna;

unde ĭarăşĭ fiind bătuţĭ, şi aruncaţĭ în temniţă li s'aŭ pus şi picĭórele în butuc. Iară după trecerea de două-ȩecĭ de lunĭ, a murit Leon Armeanul, şi atuncea fericiţiĭ slobodindu-se din temniţă, s'aŭ adus la Halchidona, şi acolo întîlnindu-se cu de treĭ orĭ fericitul Nichifor Patriarhul Constantinopoleĭ, petreceaŭ împreună cu el. Iară după puţină vreme, când după Arménul a împĕrăţit Mihail Travlul şi luptătorĭul de icóne, atuncea aŭ fost izgoniţĭ la Prusa din porunca ȩisuluĭ Mihail, şi de acolo la Acrita ce să află lângă Halchidona, unde petrecênd sântul Teodor, s'a mutat cătră Domnul. Iară după ce a murit Mihail Travlul, şi a primit împĕrăţia Teofil fiĭul sĕŭ; ĭarăşĭ s'a pornit gónă asupra drept-credincĭoşilor închinătorĭ aĭ sântelor icóne. Şi după ce s'a dus din viaţă şi Teofil, s'aŭ făcut următorĭ pe tronul împĕrăţieĭ drept-credincĭósa împĕrătésă Teodora împreună cu fiĭul sĕŭ Mihail, atuncea s'a făcut pace statornică între drept-credincĭoşĭ. Iară după ce s'a făcut împĕrat Vasilie Machidon, atuncea cu multe îndemnărĭ, a înduplecat pre Cuviosul acesta şi mult pătimitorĭule Nicolae, şi l-a aşezat igumen Monastireĭ Studiţilor. Decĭ cu acest feliŭ, şi cu atâtea lupte petrecêndu-şĭ viaţa sânţitul acesta părinte, şi de multe rele pătimirĭ fiind chinuit, s'a odihnit cu pace, vieţuind anĭ şépte-ȩecĭ şi cincĭ.

Intru acéstă ȩi, sântul sânţitul mucenic Avramie, Episcopul Arvilului din Persida.

Stih: Unde este acéstă îngrozitóre nevoitorilor Domnuluĭ,
Ȩicea Avramie, arĕtând la sabia călăuluĭ.

Pe la al cincilea an al góneĭ ce s'a făcut în Persia împrotiva creştinilor, a fost prins sântul acesta Avramie, Episcop fiind unea din cetăţile Persieĭ, numită Arvil, de maĭ marele vrăjitor al împĕratuluĭ, şi a fost silit de el să se lepede de Christos, şi să închine sóreluĭ; ĭară fericitul Avramie, îĭ ȩicea luĭ: Nenorocite şi ticălosule, cum nu te temĭ a mĕ îndemna, să fac cele ce nu să cuvin? Şi este cu putinţă să las pre făcĕtorĭul sóreluĭ, şi al tuturor fĕpturilor, şi să mĕ închin sóreluĭ, carele este făcut de Dumneȩeŭ; aceste cuvinte fórte aŭ turburat pre tiranul împrotiva sântuluĭ. Şi îndată a poruncit să fie scos afară, pe pământ aruncat, şi cu toĭage vêrtóse să se bată. Şi acésta făcêndu-se, după ce maĭ marele vrăjitorilor a vĕȩut pre sântul că suferea vitejeşte; ĭară maĭ vêrtos că să şi ruga pentru ceĭ ce l băteaŭ, ȩicênd: „Dómne nu le pune lor pĕcatul acesta, că nu ştiŭ ce fac", a poruncit să i să tae capul cu sabia. Şi s'a sĕvêrşit sântul Avramie, în satul ce să ȩice Telman, prin tăerea cea de sabie.

Intru acéstă ȩi, pomenirea prea cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Ioan cel din Irinopolĭ, unul din sânţiĭ părinţĭ ceĭ de la Nicea.

Stih: Şi Ioan pentru ortodoxie rîvnind,
Cu îndrăznélă pre rĕŭ credincĭoşiĭ era mustrând.

Intru acéstă ȩi, pomenirea sântuluĭ mucenic Teoctist.

Stih: Cu dumneȩeeştĭ armele dumneȩeeşteĭ credinţe fiind acoperit,
Teoctist la sabie grumazul 'şĭ-a descoperit.

Intru acéstă ȩi, pomenirea prea cuviosuluĭ şi făcĕtorĭuluĭ de minunĭ Iasim, cu pace s'a sĕvêrşit.

Stih: Insă a luĭ Iasim şi singură prósta ţĕrînă fiind,
Bolnavilor vindecătorĭul dar este dând.

Intru acéstă ȩi, sântul noul mucenic Iosif de la Halep, carele a mărturisit la anul o mie-şése-sute-opt-ȩecĭ şi şése; prin sabie s'a sĕvêrşit.

Stih: Sufere Iosife tăerea prin sabie bărbăteşte,
Şi de la Dumneȩeŭ cunună nestricăcĭósă primeşte.

Cu ale lor sânte rugăcĭunĭ, Dómne milueşte-ne şi ne mântueşte pre noĭ, Amin.

Cântarea 7, Irmos:

Dătător de roŭă cuptorĭul...

La întărirea credinţeĭ te-a pus Stĕpânul pre tine părinte ca pre un sóre, ca să luminezĭ cu lumină înţelegĕtóre sufletele, celor ce neîncetat strigă: Bine eştĭ cuvêntat Dumneȩeul părinţilor noştri.

Mărire:

Spălat-aĭ spurcăcĭunile trupuluĭ şi ale sufletuluĭ fericite, cu curgerile lacrîmilor, şi făcêndu-te lumină celor de pe pămênt, purtătorĭule de Dumneȩeŭ, pre toţĭ aĭ învĕţat să strige: Bine eştĭ cuvêntat Dumneȩeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Stând pre temeĭul cel neclătit al credinţeĭ, pre tine Maĭca luĭ Dumneȩeŭ cea fără

prihană te mărturisim Născĕtóre de Dumneḑeŭ, că aĭ născut pre Cuvêntul luĭ Dumneḑeŭ fără sĕmênţă. Bine este cuvêntat rodul pânteceluĭ tĕŭ Prea-curată.

Cântarea 8, Irmos:

Din văpae cuvioşilor...

Ca o jertfă cuvêntătóre aĭ adus tótă viaţa ta părinte, spre miros de bună mirézmă luĭ Christos Dumneḑeŭ. Carele s'a spânzurat pre cruce; pre carele îl prea înălţăm întru toţĭ veciĭ.

Avênd ca o moştenire de mult preţ cuvintele tale cele însufleţite, înmulţeştĭ avuţia şi după mórte la toţĭ credincĭoşiĭ, cariĭ înalţă pre Christos întru toţĭ veciĭ.

Bine cuvêntăm pre Tatăl....

Imfrumseţatu-te-aĭ prea fericite cu frumseţea cuvintelor tale, că te-aĭ arĕtat condeiŭ Duhuluĭ sânt, scriind cu bună credinţă cunoştinţa luĭ cea dumneḑeéscă, celor ce prea înalţă pre Christos întru toţĭ veciĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Către acoperemêntul tĕŭ năzuesc, ceea ce eştĭ cu totul fără prihană, şi sprijinitóre vieţeĭ mele te puiŭ acum înainte pre tine, carea maĭ pre-sus de minte aĭ născut pre Dumneḑeŭ Cuvêntul, pre carele îl prea înălţăm întrn toţĭ veciĭ.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvêntăm...

Din văpae cuvioşilor rouă „aĭ izvorît, şi jertfa dreptu„luĭ cu apă o aĭ ars; că tóte „le facĭ Christóse cu singură „voirea. Pre tine te prea în„nălţăm întru toţĭ veciĭ.

Cântarea 9, Irmos:

Pre Dumneḑeŭ a-l vedea...

Ca o rază a lumineĭ a strĕlucit cuvêntul daruluĭ în sufletul tĕŭ prea fericite, şi prin tine tot pămêntul s'a umplut de lumina luĭ; de carea ceĭ ce ne împărtăşim lăudăm comóra înţelepcĭuneĭ tale părinte.

Urmând învĕţăturilor celor părinteştĭ, cugetătorule de Dumneḑeŭ, cu gând dumneḑeesc ne-aĭ învĕţat a ne închina uneĭ firĭ în treĭ feţe, şi a o cinsti bine-cuvêntând, nezidită, fără începere. Carea izvorĕşte lumină tuturor credincĭoşilor.

Mărire:

Aflând rĕsplătirile ostenelelor tale, şi apucând în cerĭurĭ viaţă ne sfîrşită, cere mântuire, celor ce laudă pomenirea ta prea înţelepte fericite Isidore, stând înaintea

scaunuluĭ Mântuitoriuluĭ, împreună cu ângeriĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Dumnedeŭ Cuvêntul luând fără stricăcĭune chip stricăcĭos, pre ómenĭ 'ĭ-a îmbrăcat cu ne stricăcĭune, sălăşluindu-se cu bună voirea Tatăluĭ, întru tine cea plină de darŭ. Pentru aceea cu totul fără prihană, împreună cu oştile cele cereştĭ pre tine te mărim.

Irmosul:

Pre Dumnedeŭ a-l vedea „nu este cu putinţă ómeni„lor, spre carele nu cutéză „a căuta cetele ângereştĭ; ĭară „prin tine Prea-curată, s'a a„rĕtat ómenilor Cuvêntul în„trupat. Pre carele mărindu-l „cu oştile cereştĭ, pre tine te „fericim.

EXAPOSTILARIA.

Prosomia: Femeĭ audiţĭ glas...

Cu sudorile sihăstrieĭ aĭ stins văpaea patimilor, şi către înălţimea nepătimireĭ suindu-te de Dumnedeŭ purtătorĭule, acum cu bucurie staĭ înaintea scaunuluĭ luĭ Christos, rugându-te pentru noĭ, cariĭ sĕvêrşim prea sântă pomenirea ta Isidore.

Mărire, Şi acum, a Serbăreĭ:

Născêndu-se din tine Născĕtóre de Dumnedeŭ Ziditorĭul cerĭuluĭ şi al pămêntuluĭ negrăit, precum ştie, acum s'a adus la biserică ca un prunc pre braţe, pre carele primindu-l Simeon, striga: Dumnedeŭ eştĭ Stĕpâne, mântuitor şi izbăvitor neamuluĭ omenesc, Christóse al meŭ.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glas 2.

Prosomia: Casa Eufratuluĭ...

Născutu-s'a Christos din Fecĭóră, fără întinăcĭune, precum din Tatăl fără stricăcĭune, născut Fiĭŭ maĭ 'nainte de lucéfĕr, cel ce a mântuit pre Adam.

Stih: Acum slobozeştĭ pre robul tĕŭ Stĕpâne, dupre cuvêntul tĕŭ în pace.

Porţile cerĭurilor, deschideţi-vĕ, că Christos în biserică ca un prunc, să aduce luĭ Dumnedeŭ Tatăluĭ, de Maĭcă Fecĭóră.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, şi mărire poporuluĭ tĕŭ Israil.

Mare şi înfricoşată, şi streină taĭnă cel ce păzeşte tóte, şi prunciĭ zideşte, ca un prunc să ţine în braţe.

Mărire, Şi acum, glas 2.

Pre cel sânţit sânţita Fecĭóră l-a adus în biserică preotuluĭ, şi tindêndu-şĭ mânile Simeon, l-a primit pre el bucurându-se, şi a strigat: Acum slobodeştĭ pre robul tĕŭ

Stĕpâne, dupre cuvêntul tĕŭ în pace, Dómne.

Şi ceea-laltă servire a Ortrinei dupre rânduĭală, şi Apolisul.

INTRU ACEASTA LUNA

IN 5 ZILE.

Sânta muceniţă Agata.

La Dómne strigat-am, Stihirile Serbărei, 3, şi ale muceniţeĭ, 3.

Stihirile Serbăreĭ, glas 4.

Prosomia: Dat-aĭ semn celor ce...

Legea cea din Scriptură plinindu-o ĭubitorĭul de ómenĭ, acum în biserică s'a adus, şi l-a luat pre el în braţe bĕtrâneştĭ, Simeon bĕtrânul, strigând: Acum mĕ slobodeştĭ la fericirea cea de acolo, că te-am vĕdut astădĭ cu trup muritor îmbrăcat, pre tine cel ce domneştĭ preste viaţă, şi preste mórte stĕpâneştĭ.

Lumină spre descoperirea neamurilor te-aĭ arĕtat Dómne, pre nor uşor şedênd sórele dreptăţeĭ, legea cea din umbră plinind, şi arĕtând începĕtura daruluĭ celuĭ noŭ. Pentru acésta pre tine vĕdêndu-te Simeon, a strigat: Din stricăcĭune mĕ slobodeşte, că te-am vĕdut astădĭ Stĕpâne.

De sînurile părinteluĭ nedespărţindu-te cu Dumnedeirea, te-aĭ întrupat precum bine aĭ voit, ţinut fiind în braţele pururea Fecĭóreĭ, te-aĭ dat în mânile primitorĭuluĭ de Dumnedeŭ Simeon, cela ce ţiĭ tóte cu mâna ta. Pentru aceasta acum mĕ slobodeşte în pace, pre mine robul tĕŭ, care cu bucurie strig: Că te-am vĕdut astădĭ ĭubitorĭule de ómenĭ.

Alte Stihirĭ ale muceniţeĭ, glas acelaş.

Prosomia: Dat-aĭ semn celor ce...

Nestricat ţĭ-aĭ păzit trupul pentru Christos mirele tĕŭ, întru frumseţile fecĭorieĭ, Agato, mirésa a luĭ Dumnedeŭ, fiind îmfrumuseţată şi luminată, cu strĕlucirĭ muceniceştĭ, şi aĭ mers cătră dumnedeésca cămară de mire. Pentru acésta sĕvêrşim serbarea ta în tótă lumea, mărind pre Mântuitorĭul, carele pururea te-a mărit pre tine.

Tăerea ţîţelor şi arderea foculuĭ, şi zgâriiturile trupuluĭ, aĭ răbdat prea-mărită, căutând cu ochiĭ inimeĭ la rĕsplătirile cele vecĭnice, şi la fericirea cea de acolo, şi la cununa cea neveştejită, carea acum a dăruit-o ţie Christos, prea-mărite; ca ceea ce aĭ pătimit pentru dînsul prea frumos.

Năvĕlirea cea ne oprită a focului, dumneḑeeşte o aĭ oprit cu rugăciunile tale, ceea ce eştĭ cu numele bunătăţeĭ, şi aĭ mântuit cetatea, carea cinstia cinstitele tale moaşte, muceniţă, din care curge rîurile tămăduirilor, întru dumneḑeescul Duh. Că întru acéstă çetate chinuindu-te, aĭ smerit pre vrăjmaşul, şi aĭ luat cununa biruinţeĭ, ceea ce eştĭ prea lăudată.

VEḌI: De este post, Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ, saŭ a Cruce-Născĕtóreĭ. Cautĕ-le în 28 de ḑile ḑile; ĭară de nu va fi post, ḑicem Idio mela sânteĭ.

Mărire, glas 8, a luĭ Sicheot.

Streină minune s'a făcut la adormirea prea-mărĭteĭ Agata, şi muceniţeĭ luĭ Christos Dumneḑeŭ, asemenea ca a luĭ Moisi. Că acela puind legĭ poporuluĭ, a primit în munte cele scrise pe lespeḑĭ de Dumneḑeŭ însemnate scripturĭ, ĭară aicea îngerul a adus din ceriŭ la mormênt lespede scrisă întru acest chip: Cuget cuvios, de sineşĭ volnic, la alegere, cinste de la Dumneḑeŭ, şi mântuire patrieĭ.

Şi acum, a Serbăreĭ, asemenea, a luĭ Andreĭ Critênul.

Cel ce să pórtă pre heruvimĭ...

Cautĕ-o în 2, ḑile, mărirea de la Stihóvna Serbăreĭ. Pagina 23.

LA STIHOAVNA.

Stihirile, glas 1:

Prosomia: Prea lăudaţilor mucenicĭ...

Ca un sicriŭ prea luminat al luĭ Dumneḑeŭ, cu adevĕrat Prea-curata, aducênd astăḑĭ expiaţiunea, pre Christos îl duce în biserică, şi cu cinste îl pune în braţele luĭ Simeon celuĭ cugetător de Dumneḑeŭ. Pentru aceea s'a sânţit acum sântele sântelor, şi d'impreună cu însuşĭ sântul să bucură.

Stih: Acum slobozeştĭ pre robul tĕŭ Stĕpâne dupre cuvêntul tĕŭ în pace.

Prea-măritu-s'a astă-ḑĭ Simeon, primind cu cuviinţă dumneḑeéscă pre Christos, ca un cărbune aprins, şi curăţindu-şĭ buzele, îl îmbrăţişézã, şi cu mulţĕmire bucurându-se, cere slobod̦ire. Pre acesta dar acum cu bună credinţă toţĭ fericindu-l, cu netăcute laude să-l cinstim.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, şi mărire poporuluĭ tĕŭ Israil.

Uşa cea însufleţită, Curata Fecióră, astăḑĭ duce la biserică pre împĕratul şi Domnul, pre carele l-a avut în sine, trecênd prin uşa, carea o avea închisă, precum s'a scris de demult. Pentru acésta toţĭ dănţuind înaintea feţeĭ eĭ, cu cântărĭ dumneḑeeştĭ să o lăudăm pre dênsa.

Mărire, Şi acum, glas 4.

Astăḑĭ sânţita Maĭcă, şi cea maĭ înaltă de cât sântele, la biserica cea sântă a venit, arĕtând lumeĭ pre Făcĕtorĭul

de lume, și dătătorĭul legeĭ, pre carele și în brațe primindu-l bĕtrânul Simeon, cinstindu-l, striga: Acum slobodeștĭ pre robul tĕŭ Stĕpână, că te-am vĕdut pre tine mântuirea sufletelor nóstre.

Troparĭul, glas 4:

Mĭelușaŭa ta Iisuse Agata...

Cautā la sfîrșitul cărțeĭ.

Mărire, Și acum, a Serbăreĭ.

La Ortrină.

La Dumnedeŭ este Domnul, Troparĭul Serbăreĭ de 2 orĭ. Mărire, a sânteĭ, Și acum, ĭar a Serbăreĭ.

După întâĭa Stihologie, Catismala, glas 1. Insășĭ Prosomia.

C éta ângeréscă să se spăĭmânteze de minune, ĭară noĭ ómeniĭ cu glasurĭ să strigăm cântare. Vĕdênd negrăită pogorîrea luĭ Dumnedeŭ, că de carele să cutremură puterile cereștĭ, pre acela acum îl cuprind mânile bĕtrânuluĭ, pre unul ĭubitorĭul de omenĭ.

Mărire, Și acum, ĭar acésta.

După a doua Stihologie, Catismala, glas 8.

Prosomia: Fluerile păstoreștĭ...

N ăscutu-te-aĭ din Maĭcă, pe pămênt Cuvinte cel fără de început, adusu-te-aĭ la bisercă cel necuprins, și bĕtrânul bucurându-se te-a primit în brațe, strigând: Acum mĕ slobodeștĭ, pre cel ce m'aĭ păzit, dupre cuvêntul tĕŭ carele bine aĭ voit ca un Dumnedeŭ să mântueștĭ neamul omenesc.

Mărire, Și acum, ĭar acésta.

CANOANELE.

Al Serbăreĭ cu Irmosul pe 8, și al sânteĭ pe 4, CANONUL sânteĭ.

Al căruĭa acrostihul la Grecĭ este acesta.

Cu bune cântărĭ să lăudăm pre Agata.

Compunerea luĭ Teofan.

Cântarea 1, glas 2, Irmos:

Venițĭ popórelor să cântăm...

P re cea dintâĭ pricină a bunătăților poftindu-o mucenița, te-aĭ învrednicit a avea numirea bunătățeĭ, cunoscênd maĭ înainte pronia cea negrăită, bunătatea obiceĭurilor tale.

R îdicatu-te-aĭ curată către viețuire prea luminată, defăĭmând cugetarea trupuluĭ, și uĭtându-te neîncetat către mirele tĕŭ cel prea ĭubit.

Mărire:

M ireasă a luĭ Christos, dumnedeéscă Agată, te-aĭ împodobit cu frumsețile fecĭorieĭ, și cu dumnedeeștĭ sângĭurile cinstiteĭ muceniĭ încununându-te, cu cununĭ îndoite prea-mărită.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

L ocaș luĭ Dumnedeŭ cuviincĭos te-aĭ făcut tu Curată, maĭ desfătat de cât cerĭurile, și maĭ curat, Născĕtoare de Dumnedeŭ Fecĭóră, și acum să bucură de tine céta fecĭórelor.

Cântarea 3, Irmos:

Intăreşte-ne pre noĭ...

Agata flórea şi lauda cea luminată, şi prea veselitóre a dumneḍeeştilor mucenicĭ, înrĕutăţirea sufletuluĭ meŭ tămăduind, împodobeşte-l muceniţă.

Cu bunătăţĭ roditóre te-aĭ luminat pre tine Agată, şi te-aĭ numit muceniţă, nebăgând sémă de cele vremelnice, şi ĭubind împĕrăţia luĭ Dumneḍeŭ.

Mărire:

Pre Christos aĭ ales maĭ bine de cât tóte cele veselitoare Agato, biruindu-te de dragostea cea dumneḍeéscă, şi îngrozirile tiranilor cu bună îndrăznélă şi cu bărbăţie le-aĭ călcat.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Mirésă a luĭ Dumneḍeŭ Curată rógă pre Dumneḍeŭ, pre carele l-aĭ născut, să se mântuĭască, ceĭ ce te laudă pre tine, de supărărĭ, şi de primejdiĭ, de patimĭ, şi de nevoĭ, prea fericită.

Irmosul:

Intăreşte-ne pre noĭ întru „tine Doamne, cela ce prin „lemn aĭ omorît pĕcatul, şi „frica ta o sădeşte în inimile „nóstre, celor ce te lăudăm „pre tine.

CONDACUL şi ICOSUL Serbăreĭ.

Catismala sânteĭ, glas 3.

Prosomia: Pentru mărturisirea...

Lauda credinţeĭ şi a ortodoxieĭ, a cuviinţeĭ şi a fecĭorieĭ, cu osîrdia mucenieĭ fiind împodobită, te-aĭ cinstit cu numire Agato, gând cuvios din sine volnic la alegere, cu adevĕrat cinste către Dumneḍeŭ, mântuire patrieĭ; carea te rogĭ luĭ Christos ca o mirésă, să ne dăruĭască nouĕ mare milă.

Mărire, Şi acum, a Serbăreĭ, glas 3.

Prosomia: De frumseţea fecĭorieĭ...

Intrupându-te Christóse din Fecĭóră, acum te-a primit sânţitul Simeon, ḍicênd: Acum slobodeştĭ pre robul tĕŭ Stĕpâne. Iară Anna cea nevinovată şi profetiţa cea prea-mărită, ţi-a adus mulţĕmită şi laudă, ĭară noĭ dătătorĭule de viaţă strigăm ţie, mărire celuĭ ce aşa bine aĭ voit.

VEḌI: De este post, Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ, saŭ a Cruce-Născĕtóreĭ; caută-le în 18 ḍile.

Cântarea 4, Irmos:

Te laud, că am auḍit...

Ruşinatu-s'a semeţia viclénuluĭ balaur, şi s'a înfruntat, căcĭ acum fecĭórele îĭ calcă trufia luĭ, că a rĕsărit pe pămênt Christos din Fecĭóră, şi a luminat pe toţĭ.

Dupre lege nevoindu-te cu curăţie nespurcată, mucenită, bucurându-te aĭ biruit duhurile viclenireĭ, într'armându-te cu darul luĭ Christos, şi crucea luĭ luându-o pre umere.

Imfrumseţatu-te-aĭ Agată cu îmfrumseţărĭ bune, ale trupuluĭ, şi ale sufletuluĭ, preamărită, că amêndouĕ părţile a face bine s'aŭ adunat întru tine luminat, adunându-se cu purtarea de grije a luĭ Christos.

Mărire:

Fii-mĭ părtinitoare, prea înţeléptă, scăpându-mĕ de cele rele, şi de supărărĭ, şi de vifor, de scârbe, şi de sila vrăjmaşuluĭ, ca mântuindu-mĕ să te laud, ca pre o apărătóre bună, ceea ce eştĭ cu numele bunătăţeĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Fără mĕsură aĭ întrecut luminile ângerilor, Prea-curată, că aĭ născut negrăit pre sórele cel înţelegĕtor pre Christos, carele a luminat cugetele credincĭoşilor cu razele Dumnedeireĭ.

Câtarea 5, Irmos:

Dătătorĭule de lumină...

Cu dumnedeeştile poruncĭ ale Stĕpânuluĭ Christos îndreptându-te prea-mărită, prin închipuire te-aĭ dezlegat de legăturile poftelor trupeştĭ, Agată, arĕtându-te maslin prea roditor.

Cu tótă dragostea vĕrsând fulgerile cele prea luminóse ale luĭ Christos, aĭ defăĭmat dulceţile cele ce să târăsc jos pe pămênt, dorind numaĭ de dulcéţa singur aceluĭa.

Mărire:

Ca să te învredniceştĭ a vedea petrecerea cea nespusă a celor aleşĭ, prea-mărită, vitejeşte aĭ răbdat chinurile, bucurându-te Agată prea lăudată.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Tie, carea aĭ născut pre Christos Ziditorĭul tuturor, strigăm: Bucură-te Curată; bucură-te ceea ce ne-aĭ rĕsărit nouĕ lumina; bucură-te, ceea ce aĭ încăput pre Dumnedeŭ cel ne încăput.

Câtarea 6, Irmos:

Intru adîncul greşalelor...

In deşert cugetător fiind tiranul, a nădĕjduit să te amăgéscă pre tine Fecĭóră frumoasă, dar s'a înfruntat cu mare ruşine, întîmpinând cugetul tĕŭ cel întărit.

Rĕvărsatu-s'a darul în buzele tale mucenită, ceea ce eştĭ cu numele bunătăţeĭ, căcĭ tare aĭ înfruntat pre cel arĕ-

tat fără de ruşine, îmbogăţindu-te de cuvêntul cel de Dumneḍeŭ învĕţat.

Mărire:

Pĕtră de mult preţ te-aĭ arĕtat prea-mărită, avênd gând de sineşĭ volnic cu alegere, şi cuvios, şi patrieĭ mântuire adevĕrată, veselindu-te Agată curată.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Ca în psalmĭ, lăudându-te strigăm ţie: Bucură-te muntele cel prea gras al luĭ Christos Dumneḍeŭ, întru carele bine a voit să lŏcuĭască pentru mântuirea nóstră, mirésă dumneḍeéscă.

Irmosul:

Intru adîncul greşalelor „fiind încunjurat, chĭem adîn„cul milostivireĭ tale cel ne„urmat, din stricăcĭune Dum„neḍeule scóte-mĕ.

CONDACUL sânteĭ, glas 4.

Prosomia: Arĕtatu-te-aĭ astăḍĭ lumeĭ...

Să se împodobéscă astăḍĭ biserica, cu porfiră mărită, vŏpsită din curate sângĭurile muceniţeĭ Agata; bucură-te strigând, lauda Cataniei.

ICOS.

Fecĭoréscă serbare, şi cămară nestricăcĭoasă, şi mulţime de fecĭóre strĕlucite, cinstite şi îmfrumseţate, aicea vĕd astă-ḍĭ. Nuntă cinstită, cămară întru cele de sus ca un ceriŭ s'a împodobit, şi patul lor cel ne întinat, şi frumuseţea vrênd cu laude să o scriŭ nu sînt îndestulat; că vĭerme sînt, şi pre jos mĕ târêsc; şi cum voiŭ ajunge cele înalte; şi cine îmĭ va da aripĭ ca de porumb, şi zburând să ajung a cuvênta, şi a striga: Bucură-te Agată lauda Cataniei.

Intru acéstă Lună în 5 ḍile. Pomenirea sânteĭ muceniţe Agata.

Stih: Mĕ bucur că Agata să dă la întunerecul temniţeĭ,

Căcĭ urĭ şi lumina despre vederea cea înşelătóre a feţeĭ.

Prea frumósa Agata în a cincea ḍi,
In temniţă (fiind închisă) muri.

Acéstă sântă era dintru o cetate a Ostrovuluĭ Sicheliei ce să chĭamă Panormu, carea era îmfrumseţată, şi strĕlucită cu frumseţa trupuluĭ, şi a fecĭorieĭ, şi cu podóba sufletuluĭ, plină fiind de avere şi de bunătăţĭ trupeştĭ. Iară pe vremea împĕratuluĭ Decie să aduse înaintea ighemonuluĭ Chintian acéstă fecĭóră, şi maĭ întâĭ o a dat óre-căria femeĭ necredincĭósă, ce să chĭema Afrodisia, ca să o convertéscă, şi să o osebéscă de credinţa luĭ Christos. Iară ea ţiindu-se tare de credinţă, pofta maĭ bine să móră cu mórte mucenicéscă, de cât să se lepede de Christos. Pentru acésta o chinuiră rĕŭ, şi-ĭ tăĭară ţiţele, pre carea o a vindecat măritul Apostol Petru, prin arĕtarea sa în temniţă. De aceea o traseră pre hârburĭ şi o arseră, şi băgându-o în temniţă s'a dat sufletul luĭ Dumneḍeŭ. Insă ḍic, că ângerul a adus o lespede la mormêntul eĭ, pe carea era scrise aceste cuvinte: (Minte cuviósă, de sine-şĭ voitóre, cinste de la Dumneḍeŭ, şi patrieĭ mântuire). Şi i să face serbarea eĭ în mucenicésca sa biserică, la Tricoiho.

Intru acéstă ḍi, pomenirea sânteĭ muceniţe Teodula.

Stih: Teodula de focul cel împreună slugă nu să îngrozia,

Căcĭ nădejdile întru Dumneḍeŭ ca o slugă îşĭ punea.

Pre vremile împĕraţilor Dioclitian, şi Maximian, a fost trimis, în cetatea Anazarveĭ, óre-

carele cu numele Pelagie, pentru ca să facă cercetare asupra creştinilor; atuncea fiind prinsă sânta a stătut faţă la judecata luĭ Pelagie, şi înaintea tuturor mărturisind pre Christos Dumnedeŭ adevĕrat, a fost spânzurată de periĭ capuluĭ de un chiparis, şi cu frigărĭ de fier înfocate i s'a străpuns ţiţele. Şi ḑicênd către ighemonul acela, unde sînt Dumneḑeiĭ tĕĭ? arată-mi-ĭ mie pre aceştia, ca să-ĭ cinstesc pre eĭ dupre putinţă. Îndată a fost pogorîtă şi trimisă la capiştea luĭ Adrian, pre carele avea maĭ însemnat, şi maĭ vestit. Deci întrând sânta în capişte, a făcut rugăciune către Dumneḑeŭ, şi suflând asupra idoluluĭ luĭ Adrian, a căḑut jos, şi s'a zdrobit în treĭ bucăţĭ. Apoĭ eşind din capişte, a ḑis către ighemonul: intră, şi dă mână de ajutor Dumneḑeuluĭ tĕŭ luĭ Adrian, căcĭ căḑênd jos s'a zdrobit. Iară el cu grăbire întrând, şi vĕḑênd idolul zdrobit în treĭ bucăţĭ zăcênd, s'a văetat cu scăşrnirea dinţilor. Decĭ după ce şi la urechile împĕratuluĭ a ajuns ceea ce s'a făcut, a fost trimis îndată cel maĭ întâĭ din oameniĭ împĕrăteştĭ, în cetatea Anarzarv, poruncindu-i-se ca să vadă, şi de este adevĕrată ceea ce s'a făcut idoluluĭ, să se dea ighemonul spre mâncarea fiarelor. De acésta înştiinţându-se ighemonul, a îngenunchiat la fericita Teodula, rugându-o pre ea cu lacrîmĭ, să se róge Dumneḑeuluĭ eĭ, ca să facă sănĕtos pre zdrobitul idol, şi să se aşeze în locul în carele sta, şi dacă să va face acésta, el va veni la credinţa luĭ Christos, şi să va face creştin. Atuncĭ sânta rugându-se luĭ Dumneḑeŭ, îndată zdrobitul idol, din dumneḑeéscă poruncă, întreg s'a aşezat în locul sĕŭ; şi aflându-l pre el trimisul împĕrătesc întreg, întorcêndu-se a dus veste împĕratuluĭ. Iară împĕratul prin scrisorĭ a poruncit ighemonuluĭ prin multe chipurĭ, şi cu multe feliurĭ de muncĭ să muncéscă pre sânta, şi la amară mórte să o dea. Decĭ iarăşĭ a poruncit ca cu frigărĭ de fier înfocate să-ĭ pătrundă trupul eĭ, şi acésta făcêndu-se, să mânia blestematul, şi de treĭ orĭ ticălosul acela, vĕḑêndu-o pre ea că nimic îĭ pasă de muncĭ. Decĭ atuncea Elladie Komentarisie ḑisă ighemonuluĭ, dă-mĭ mie putere asupra eĭ, şi de nu o voiŭ pleca, să jertféscă Dumneḑeuluĭ Adrian, să-mĭ taĭ capul, şi i s'a îngăduit luĭ să facă împrotiva sânteĭ cele ce i să va părea. Iară el făcând cincĭ piróne de fier le-aŭ bătut pre ele două prin urechile eĭ, şi unul înfrunte, şi două prin ţiţe, şi tóte pirónele fiind aşezate, sânta rîdicându-şĭ ochiĭ minţeĭ la ceriŭ, să ruga luĭ Dumneḑeŭ, ca să-ĭ dea eĭ tărie şi răbdare, pentru nesuferirea munceĭ. Decĭ nu târziŭ să făcu acésta: Căcĭ Komentarisie, vĕḑênd vitejésca eĭ înfăţoşare, că întru nimic socoteşte amărîciunea munceĭ, şi socotind că de va cădea din făgăduinţă, va suferi primejdia vieţeĭ, precum să făgăduise; poftindu-o pre ea la casa sa, o ruga ca să jertféscă împreună cu el idolilor. Atuncea sânta făcênd pentru el rugăciune, şi întărindu-l pre el cu cuvinte dumneḑeeştĭ l-a înduplecat să se facă creştin. Şi făcêndu-se diminéţă Komentarisie împreună cu dênsa, înfăţoşindu-se la ighemonul, îĭ ḑisă: nu am putut a îndupleca pre cea cu adevĕrat slugă adevĕratuluĭ Dumneḑeŭ, şi a o mişca din drépta şi buna cale. Ci maĭ vêrtos ea m'a mântuit din întunerecul necunoştinţeĭ, apropindu-mĕ de Dumneḑeŭ, şi luminându-mĭ gânditor ochiĭ inimeĭ mele, m'a adus Domnuluĭ meŭ Iisus Christos adevĕratuluĭ Dumneḑeŭ. Acestea după ce le-a auḑit ighemonul, aprinḑêndu-se de mânie, a poruncit să i se tae capul de sabie şi trupul să i se arunce în mare. Şi acésta făcêndu-se, 'şĭ-a săvêrşit mucenia sa Elladie Komentarisie, în două-ḑecĭ şi patru ale luneĭ luĭ Ianuarie. Iară pre sânta în cuptor cumplit ars cu foc, a poruncit să fie aruncată. Fericita însă, nevĕtămată a rĕmas în cuptor, rugându-se şi prea-mărind pre Dumneḑeŭ. Pentru acésta de nedumerire cuprinḑêndu-se ighemonul cu mare glas a strigat: Ce voiŭ face, cu silnica muritórea acésta? nu ştiŭ. Şi unul din ceĭ ce staŭ faţă Boitos, căcĭ aşa era numindu-se, ḑise: Dămie-o mie, că nu sînt aşa nebun ca Komentarisie, ca să mĕ înduplec amăgindu-mĕ de ea; şi ighemonul sloboḑindu-o a luat-o pre ea şi a dus-o la casa sa. Apoĭ şi acesta primind întru inima sa cuvintele fericiteĭ a luat, dumneḑeéscă prefacere ca şi Komentarisie. Şi a doua ḑi, mergênd faţă la ighemonul împreună cu sânta, îĭ ḑise, starea nóstră amêndurora o ighemonule cum să află, mĕ înfricoşez ţie ca să-ţĭ fac cunoscut. Si eŭ pre Christos mărturisesc că este Dumneḑeŭ adevĕrat, de şi acésta a zădărnicit la tine nădejdile făgăduinţelor mele, căcĭ maĭ bine este să rĕmân de minciună, să mĕ fac împreună moştenitor cu Christos, de cât adeverindu-mĕ, să câştig gheena foculuĭ. Iară ţie ţi se cade să daĭ mulţĕmită adevĕratuluĭ Dumneḑeŭ, celuĭ ce te-a mântuit pre tine şi să te apropiĭ de el, precum te-aĭ făgăduit. Nu numaĭ nimic de acestea n'aĭ făcut; ci şi nerecunoscĕtor arĕtându-te, pre făcĕtórea ta de bine, la muncĭ nesuferite o aĭ dat. Aşa a vorbit, iară ighemonul a poruncit să i să tae capul de sabie. Iară pre fericita a poruncit să o întindă pre scară de fier cumplit înfocată, şi păcură, unt-de-lemn, şi céră, să se arunce de-asupra scăreĭ, spre maĭ multă a eĭ învĕpăere. Şi Boitos adică săvêrşindu-şĭ mucenia prin sabie, s'a mutat către Domnul. Iară fericita rugându-se luĭ Dumneḑeŭ, s'a suit pre scară, şi după ce acesta o a primit pre ea, sfărîmându-se, şi multe scânteĭ aruncând la ceĭ ce eraŭ faţă, pre ceĭ maĭ mulţĭ 'ĭ-a ars. Decĭ fiind aruncată în temniţă, a doua ḑi un cuptor mare aprinḑêndu-se, şi fiind aruncată într'însul sânta, împreună cu Evagrie şi cu Macarie, şi cu alţiĭ nu puţinĭ, aŭ primit fericitul sfîrşit.

Intru acéstă ḑi, prea Cuviosul părintele nostru Teodosie, cel din Scopelo.

Stih: Teodosie pre calea cea strâmtă aicea călătorind,
Acum pre calea cea largă a Edemuluĭ este umblând,

Intru acéstă ḑi, pomenirea prea Cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Polieuct, Patriarhul Constantinopoleĭ.

Stih: Dorit sfîrşit aĭ aflat Domnuluĭ păstoriule,
Purtând numirea din lucrurĭ de Dumneḑeŭ grăitorĭule.

Intru acéstă ḑi, pomenirea sântuluĭ nouluĭ mucenic Antonie Atinénul, carele în Constantinopol a suferit martirĭul, la anul o mie-şése-sute-şépte-ḑecĭ şi patru de sabie s'a sěvêrşit.

Stih: Junghiindu-se Antonie ca o óe,
Să înfăţişézĕ luĭ Christos urmând ca o óe.
Cu ale lor sânte rugăcĭunĭ, Dómne miluește-ne, şi ne mântueşte pre noĭ, Amin.

Cântarea 7, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul...

Fórte mult luminat, şi de faţă grăind, aĭ spăĭmântat pre tiranĭ cu cuvêntul înţelepcĭuneĭ, şi al daruluĭ, şi cu răbdarea chinurilor, că fără durere răbdând jeratecul focului, strigaĭ: Bine eştĭ cuvêntat Dumneḑeul părinţilor noştri.

De mare nebunie fiind cuprins vrăjmaşul, să mira tare, vĕḑênd întinerirea ta, şi rĕsărirea ţîţelor tale, căcĭ bucurându-te muceniţă, glăsuĭaĭ, strigând către mirele tĕŭ: Bine eştĭ cuvêntat Dumneḑeul părinţilor noştri.

Mărire:

Sosit-a luminat la tine ucenicul luĭ Christos, fiind tu la închisoare, vindecând ranele tale cele cumplite, care aĭ răbdat, nebiruită muceniţă a Mântuitorĭuluĭ, Fecĭóră, veselindu-te, şi ḑicênd: Bine eştĭ cuvêntat Dumneḑeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născĕtóreĭ.

Adam s'a omorît călcând porunca a-tot-ţiitorĭuluĭ, ĭară tu născênd viaţa cea vecĭnică, Prea-curată Fecĭóră, pre dînsul l-aĭ mântuit de mórte, cu mulţĕmită strigându-ţĭ: Bine eştĭ cuvêntată, ceea ce aĭ născut pre Dumneḑeŭ cu trup.

Cântarea 8, Irmos:

Pre Dumneḑeŭ cel ce s'a...

Invrednicindu-te întru veselie, şi întru bucurie a lŏcui în vecĭ, rógă-te Agato: Să se lumineze cu mărirea ta cea nespusă, ceĭ ce te cinstesc, şi să se îndestuleze de viaţa cea neperitóre.

Cu cugetul, cu inima, şi cu sufletul ĭubind prea dorit chipul luĭ Christos cel maĭ-pre-sus de cuvênt, aĭ zburat către dînsul, strigând; voiŭ alerga după tine, şi voiŭ lŏcui împreună cu tine în vecĭ.

Bine cuvêntăm pre Tatăl...

Cu podóbe maĭ-pre-sus de fire, şi cu haĭnă frumósă fiind împodobită, aĭ stătut Agată, ca o fiĭcă a împĕratuluĭ întru cinstea luĭ Christos, strigând: Şi prea înălţându-l pre el în vecĭ,

Şi acum, a Născĕtóreĭ.

Născĕtóre de Dumneḑeŭ născênd pre Christos, cel ce s'a făcut pentru noĭ mir, aĭ umplut lumea de bună mirézmă, cu mirezme de Dumneḑeŭ însuflate. Pentru acésta ţie Fecĭóră strigăm: Bucură-te vasule al miruluĭ celuĭ cu miĭ de mirezme.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvêntăm...

Pre Dumneḑeŭ carele s'a „pogorît în cuptorĭul cel cu „foc la coconiĭ evreeştĭ, şi văpaea întru rĕcorélă o a pre„făcut, ca pre Domnul lău„daţi-l lucrurile, şi 'l prea „înălţaţĭ întru toţĭ veciĭ.

Câantarea 9, Irmos:

Pre Dumneḑeŭ Cuvêntul...

Fiind împodobită cu cununĭ de biruinţă, cu drépta cea începĕtoare de viaţă, de Dumneḑeŭ cugetătóre Agată, acum rógă-te, să se mântuĭască patria ta de furtună; precum maĭ 'nainte aĭ oprit năvălirea foculuĭ, ca toţĭ să te mărim neîncetat pre tine cu laude.

Christos, cel ce păzeşte tóte cu dumneḑeéscă purtare de grije, acum rĕsplătind bărbăţia ta mucenită, te-a sălăşluit în corturile cele cereştĭ, ca pre o mirésă a luĭ, prea nevinovată, şi te-aĭ învrednicit să te bucurĭ împreună cu îngeriĭ, şi cu muceniciĭ.

Mărire:

Dă-mĭ o mucenită curată, pre Christos judecătorĭul tuturor, să-mĭ fie milostiv cu rugăcĭunile tale prea cinstită, şi nu înceta rugând pururea pre cel milostiv, să-mĭ curăţéscă mulţimea greşalelor, ceea ce eştĭ podóba mucenicilor,

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Fiĭul cel maĭ 'nainte fără început cu Tatăl, întrupându-se negrăit din curatele tale sângĭurĭ, Prea-curată Maĭcă nenuntită, s'a arĕtat noŭĕ ca un sóre, şi gonind întunerecul, a luminat tóte.

Irmosul:

Pre Dumneḑeŭ Cuvên„tul cel din Dumneḑeŭ, ca„rele cu negrăită înţelepcĭu„ne a venit să înoĭască pre „Adam cel căḑut rĕŭ prin „mâncare întru stricăcĭune, „din sânta Fecĭoară negrăit „întrupându-se pentru noĭ cre„dincĭoşiĭ, cu un gând întru „laude îl mărim.

EXAPOSTILARIA.

Prosomia: Femeĭ auḑiţĭ glas...

Agată cea cu nume mare, mirésă a luĭ Christos nestricată, frumseţe de comóră dumneḑeéscă, şi mucenită împodobită, fă pomenire pentru ceĭ

ce te cinstesc cu credinţă, Fecĭóră îmfrumseţată, ca să afle dezlegarea greşalelor, ceĭ ce sĕvêrşesc cu bucurie sântă pomenirea ta.

Mărire, Şi acum, a Serbăreĭ:

Ca să plineştĭ rînduiala ta cea nespusă Doamne, la biserică te-aĭ adus de Maĭca cea ne ispitită de bărbat. Şi vĕḑêndu-te bĕtrânul, striga: Acum slobodeştĭ pre robul tĕŭ o Stĕpâne, că aĭ venit Mântuitor lumeĭ, lumina Tatăluĭ Christosul meŭ.

LA STIHOAVNA.

Stihirile, glas 2.

Prosomia: Casa Eufratuluĭ...

Cu frică şi cu bucurie, în braţe pre Stĕpânul, ţiindu-l Simeon, a cerut slobodire din viaţă, lăudând pre Maĭca luĭ Dumneḑeŭ.

Stih: Acum slobodeştĭ pre robul tĕŭ Stĕpâne dupre cuvêntul tĕŭ în pace.

Acum slobodeşte-mĕ, către viaţa cea adevĕrată, striga Simeon, că te-am vĕḑut pre tine Mântuitorĭul meŭ, cela ce eştĭ lumina lumeĭ Stĕpâne.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, şi mărire poporuluĭ tĕŭ Israil.

Anna cea înţeleaptă, şi Cuviósă, ca o profetiţă făcea mulţĕmită, celuĭ ce s'a născut din Fecĭóră, spre mântuirea ómenilor.

Mărire, Şi acum, glas 2, a luĭ Andreĭ Piru.

Căruĭa slujitoriĭ ceĭ de sus cu cutremur să rógă, pre acela acum jos Simeon în braţe trupeşte luându-l, a predicat cum că Dumneḑeŭ cu ómeniĭ s'a unit, şi om pre Dumneḑeŭ cel ceresc vĕḑêndu-l, osebindu-se de cele de pe pĕmênt, cu bucurie a strigat: Cela ce aĭ descoperit celor din întunerec lumina cea neînserată; Dómne mărire ţie.

Şi cea-laltă servire a Ortrineĭ dupre rînduială, şi Apolisul.

INTRU ACEASTĂ LUNA

IN 6 ḐILE.

Prea Cuviosul părintele nostru Vucol Episcopul Smirneĭ.

La Dómne strigat-am, Stihirile pe 6, ale Serbăreĭ 3, şi ale sântuluĭ 3.

Stihirile Serbăreĭ, glas 1.

Prosomia: Ceea ce eştĭ bucuria...

Făcĕtorĭul tuturor, şi Mântuitorĭul nostru, s'a adus la biserică, de Maĭca Fecĭóra. Pentru aceea bĕtrânul cu bucurie luându-l pre dînsul, striga: Acum slobodeştĭ pre robul tĕŭ bunule, cu pace, precum bine aĭ voit.

Simeon primind în braţe din mânile Fecĭóreĭ, pre Mân-

tuitoriul cel ce s'a născut maĭ 'nainte de toțĭ veciĭ, striga: Vĕḑut-aŭ marginile lumeĭ lumina mărireĭ tale. Acum slobodeşte pre robul tĕŭ bunule cu pace, că te-am vĕḑut.

Pre Mântuitoriul, cel ce s'a născut în vremile cele maĭ de pre urmă spre mântuirea ómenilor, țiindu-l Simeon în brațe, cu bucurie striga: Vĕḑut-am lumina neamurilor, şi mărirea luĭ Israil. Acum mĕ slobodeştĭ precum aĭ ḑis ca un Dumneḑeŭ din cele de aicea, cu porunca ta.

Alte Stihirĭ ale sântuluĭ glas 6.

Prosomia: A treia ḑi aĭ înviat...

Strĕlucindu-te cu lumina dumneḑeeştilor bunătățĭ, prea sânțite, lumină te-aĭ pus în sfeşnicul cel de taĭnă al dumneḑeeşteĭ bisericĭ, luminându-o pre dênsa părinte, cu sânțite învĕțăturile tale.

Duhul, carele te-a sânțit pre tine Vucole prea sânțite, prin tine dărueşte purtâtoriule de Dumneḑeŭ, sânțenie şi luminare, şi mântuire, celor ce alérgă cu credință.

Predicând înțelepte bunătatea Dumneḑeuluĭ nostru cea nemărginită, îmbunezĭ popórele cele căḑute la rele, aducêndu-le Mântuitoruluĭ bună dăruire, ca un lucrătoriŭ de sânțenie prea sânțit.

Mărire, Şi acum, a Serbăreĭ, a luĭ Andreĭ Critênul.

Cercațĭ Scripturile, precum a ḑis în Evangeliĭ Christos Dumneḑeul nostru. Că într'ênsele îl vom afla pre dînsul născut şi înfăşat, în esle pus, şi cu lapte hrănit, şi cum tăerea împrejur a primit, şi de Simeon s'a purtat. Şi nu prin părere, şi prin nălucire, ci prin adevĕr lumeĭ s'a arĕtat, cătră carele să strigăm: Cela ce eştĭ maĭ 'nainte de vecĭ Dumneḑeule mărire ție.

VEḐI De este post, Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ, saŭ a Cruce-Născĕtóreĭ. Caută-le în 11, ḑile.

LA STIHOAVNA.

Stihirile glas 2.

Prosomia: Casa Eufratuluĭ..,

Purtând Curata, şi cea fără prihană Fecĭóră, pre Făcĕtoriul şi Stĕpânul, ca pre un prunc în brațe, în biserică întră.

Stih: Acum slobodeştĭ pre robul tĕŭ Stĕpâne dupre Cuvêntul tĕŭ în pace.

Primeşte o Simeóne, pre Domnul măririĭ, precum țĭ s'a vestit ție, de la Duhul sânt, că ĭată a venit.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, şi mărire poporuluĭ tĕŭ Israil.

Acum aŭ vĕḑut ochiĭ meĭ, bunule Dumneḑeule, făgăduința ta. Slobodeşte degrab pre robul tĕŭ, ĭubitoriule de ómenĭ.

Mărire, Și acum, glas 1, a luĭ Ión Monahul.

Astă-dĭ cel ce a dat de demult luĭ Moisi legea în Sinaĭ, profeților lor legeĭ să supune, pentru noĭ ca un milostiv făcêndu-se ca noĭ. Acum Dumnedeŭ cel curat, ca un prunc sânt, deschidênd pântecele celeĭ curate, luișĭ însușĭ ca un Dumnedeŭ să aduce, de blestemul legeĭ slobodindu-ne, și luminând sufletele nóstre.

Troparĭul, sântuluĭ glas 4.

Indreptător credințeĭ...

Caută la sfîrșitul cărțeĭ.

Mărire, Și acum, al Serbăreĭ.

La Ortrină

La Dumnedeŭ este Domnul, Troparĭul Serbăreĭ de 2 orĭ. Mărire, al sântuluĭ, Și acum, ĭară al Serbăreĭ.

După întâĭa Stihologie Catismala, glas 1.

Prosomia: Pétra fiind pecetluită...

La biserică te-aĭ adus viața tuturor; pentru mine făcêndu-te prunc sub lege, cel ce óre-când aĭ scris pre lespezĭ legea în muntele Sinaĭ, ca să mântueștĭ pre toțĭ din robia cea de demult a legeĭ. Mărire milostivireĭ tale Mântuitorĭule, mărire împĕrățieĭ tale, mărire rîndueleĭ tale, unule ĭubitorĭule de ómenĭ.

Mărire, Și acum, ĭar acésta.

După a doua Stihologie Catismala, glas 5.

Prosomia: Cuvêntul cel împreună...

La biserică te-aĭ adus ca să plineștĭ cele obicinuite Făcĕtorĭul și Stĕpânul și dătătorĭul legeĭ, și aĭ suferit a te ținea trupește în brațele luĭ Simeon cu bună voirea ta. Cela ce eștĭ tuturor înfricoșat, și ții tótă zidirea unule îndurate, descoperind lumina ta nouĕ tuturor.

Mărire, Și acum, ĭar acésta.

CANOANELE.

Al Serbăreĭ cu Irmosul pe 8, și al sântuluĭ pe 4, CANONUL sântuluĭ.

Al căruĭa acrostih la Grecĭ este acesta.

Voiŭ cânta pre lauda luĭ Vucol celuĭ mare.

Facerea luĭ Iosif.

Cântarea 1, glas 6, Irmos:

Ca pre uscat umblând...

Cu frumsețile cele dumnedeeștĭ și sânțite, și cu strĕluciri luminóse luminându-te tot-déuna, luminéză sufletul meŭ, carele cinstește luminată serbarea ta părinte.

Stea cu totul luminoasă arĕtându-te pre tine soarele cel înțelegĕtor, cu strĕlucirile bunătăților tale a luminat tot pămêntul, Ierarhe al luĭ Christos Vucole prea înțelepte.

Mărire:

Viață pururea curată și limpede, și ne amestecată cu întinăcĭune, arĕtând mărite, te-aĭ cunoscut pe pămênt ódor sânțit al luĭ Christos, Vucole prea înțelepte.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Cel ce este împreună cu

Tatăl, unul născut, întrupându-se cu cuviinţă dumneḑeéscă, în pântecele tĕŭ maĭ-presus de cuget, a îndumneḑeit pre ómenĭ Prea curată, pentru mulţimea îndurărilor, prea bunul Dumneḑeŭ.

Căntareaa 3, Irmos:

Nu este sânt precum tu...

Fiiŭ ḑileĭ, şi al lumineĭ prin ostenelĭ dumneḑeeştĭ făcêndu-te Ierarhe, te-aĭ sălăşluit cu adevĕrat acum întru luminile sânţilor, luminându-te cu darul.

Predicând cu bună credinţă o fiinţă a Treimeĭ, aĭ dezrădĕcinat de pe pămênt înşelăcĭunea mulţimeĭ dumneḑeilor, ca un Ierarh cinstit, şi ca un slujitor adevĕrat al Cuvêntuluĭ.

Mărire.

Calea vieţeĭ aĭ arĕtat tuturor, celor ce aŭ fost rĕtăciţĭ din ispita vrăjmaşuluĭ, şi 'ĭ-aĭ adus pre eĭ mântuiţĭ ca un păstor cuvêntător, la Cuvêntul începĕtorĭul păstorilor.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Fiĭ mie liman şi păzitóre celuĭ ce pururea sînt bătut, neslăbit de întreitele valurĭ cele cumplite ale patimilor, în marea vieţeĭ, singură Prea-curată pururea Fecĭóră.

Irmosul:

Nu este sânt precum tu Dómne Dumneḑeul meŭ, care aĭ înălţat cornul credincĭoşilor tĕĭ bunule, şi ne-aĭ întărit pre noĭ pre pétra mărturisireĭ tale.

Catismala sântuluĭ, glas 4.

Prosomia: Cela ce te-aĭ înălţat...

Strĕlucind cu lumina preoţieĭ aĭ povĕţuit la lumină popórele Ierarhe, şi aĭ pĭerdut întunerecul idolilor, ĭară cu lumina tămăduirilor, rîsipind negura patimilor, te-aĭ mutat către lumina cea ne apusă, rugându-te neîncetat pentru noĭ, cariĭ te cinstim Vucole fericite.

Mărire, Şi acum, a Serbăreĭ, glas acelaş.

Prosomia: Spăĭmântatu-s'a Iosif...

Prunc te-aĭ făcut pentru mine cela ce eştĭ vechiŭ de ḑile, curăţeniilor te împărtăşeştĭ Prea curate Dumneḑeule, ca să-mĭ încredinţezĭ mie trupul cel din Fecĭóră. Şi acestea Simeon cu taĭnă ştiindu-le, te-a cunoscut pre tine Dumneḑeŭ şi om cel ce te-aĭ arĕtat cu trupul, şi ca pre o viaţă te-a cuprins, şi bucurându-se ca un bĕtrân, a strigat: Slobodeşte-mĕ, căcĭ tu eştĭ Dumneḑeul meŭ.

VEDI: De este post, Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ, saŭ a Cruce-Născĕtóreĭ. Caută-le în 17, ḑile.

Căntarea 4, Irmos:

Christos este puterea mea...

Cel ce a ştiut maĭ 'nainte frumseţea sufletuluĭ, şi cu-

răţia gândului tĕŭ, de Dumneḑeŭ fericite, te-a făcut dupre cuviinţă predicator celor sânte, înţelepte.

F iind luminat de Duhul, luminezi pre cei ce sînt întru întunerecul rĕtăcirei, şi prin botez îi sĕvêrşeşti fii ḑilei, Ierarhe pururea pomenite.

D e multe fiare ţi-ai mântuit turma, care căuta să o turbure, şi să o depărteze de credinţa cea fără prihană, podóba Arhiereilor, şi pârga păstorilor Vucole.

Mărire:

A flându-te strĕlucit cu darul prea-mărite teolog te-a hirotonit cu învĕţături dumneḑeeşti, şi te-a sĕvêrşit preot sânţit, Vucole prea înţelepte.

Şi acum, a Născĕtórei.

A rĕtat te-a vĕḑut pre tine Moisi în rug, care închipuia cu sânţenie prin taină, că vei să te arăţi născĕtóre focului, pururea Fecióră Născĕtoare de Dumneḑeŭ.

Căntarea 5, Irmos:

Cu dumneḑeéscă strĕlucirea ta...

Imbrăcându-te cu sânţenie cu îmbrăcămintea cea sânţită a preoţiei, ai luminat, pre cei nesânţiţi Ierarhe, a cinsti o Unime nezidită în trei feţe, Vucole prea înţelepte.

D in gura lupului celui înţelegĕtor, ai răpit pre popóre, cu învĕţăturile grăitoarei de Dumneḑeŭ gurei tale, şi gurile cele fără uşi ale ereticilor le-ai îngrădit cu teologiile tale, părinte Vucole.

L uminându-te cu razele cele dătătóre de lumină ale Duhului, Cuviόse, te-ai făcut cu totul luminos, luminând sufletele celor întunecaţi, Vucole Ierarhe de Dumneḑeŭ fericite.

Mărire.

B iruitu-s'a necuratul Marcion de ale tale sânţite cuvêntări, şi s'a izgonit turbatul, vĕrsându-şi noroiul a tótă necuviinţa, Vucole prea-mărite.

Şi acum, a Născĕtórei:

L egile firei le înoeşte, Iisus, cel ce este Dumneḑeŭ maipre-sus de tótă fiinţa, Preacurată, născêndu-se din pântecele tĕŭ, cel ce singur a înfiinţat tótă lumea cu voirea lui.

Căntarea 6, Irmos:

Marea vieţei vĕḑêndu-o...

P rea-măritul Vucol avênd smerenie înălţătóre, curăţia gândului, dragoste nefăţarnică, credinţă, şi nădejde curată, s'a arĕtat lŏcaş Treimei.

D uhul sânt în urma ta, celui ce ai împodobit din des-

tul scaunul Smirnenilor, prea lăudate, a hirotonisit păstor pre Policarp, sĕvêrşindu-se prin mâna ta Vucole.

Mărire:

Cunoscênd prin Duhul chiemarea ta, înţelepte, aducĭ la Oltar pre cel din urma ta învĕţător cu darul oilor celor cuvêntătóre, fiind luminat cu strĕlucirile bunătăţilor.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Stĕpână uşa daruluĭ, carea aĭ deschis ómenilor uşa cea ceréscă, deschide-mĭ mie uşile pocăinţeĭ luminat, şi mĕ mântueşte de uşile morţeĭ.

Irmosul:

Marea vieţeĭ vĕḑêndu-o „înălţându-se de viforul ispi„telor, la limanul tĕŭ cel lin „alergând, strig cătră tine: „Scóte din stricăciune viaţa „mea mult milostive.

CONDACUL şi ICOSUL Serbăreĭ.

Intru acéstă Lună, în 6 ḑile, pomenirea Preacuviosuluĭ părinteluĭ nostru Vucol Episcopul Smirnelor.

Stih: Vucol păzitoriul Smirneĭ cerescul jertfitor,
Ne adormit este şi după moarte al turmeĭ păstor.
In a şésa ḑi Vucul a părăsit,
Strĕlucirea lumeĭ sóreluĭ acestuĭ vĕḑut.

Acesta din tênăra sa vêrstă păzindu-se pre sine curat, să făcu vas sântuluĭ Duh. Pre carele aflându-l iscusit şi vrednic, prea lăudatul şi iubitul luĭ Christos, dumneḑeescul Ioan de Dumneḑeŭ cuvêntătoriul, l-a hirotonisit Episcop şi păstor ales bisericeĭ, mareĭ cetăţĭ a Smirnenilor. Carele luminându-se de Duhul sânt, lumina pre ceĭ ce să aflaŭ întru întunerecul rĕtăcireĭ, de 'ĭ-aŭ făcut fiĭ ḑileĭ prin sântul Botez, mântuindu-ĭ de ne îmblânzitele fiare, adică de sălbatecii şi întunecaţiĭ draci. Decĭ acesta maĭ 'nainte de a să sĕvêrşi a hirotonisit diadoh în locul sĕŭ într'acéstă cetate păstor şi dascal oilor celor cuvêntătóre pre fericitul Policarp; şi aşa cătră Domnul s'a mutat. Al căruĭa cinstit trup îngropându-se în pământ, făcu Dumneḑeŭ de crescu un copaciŭ, carele face tămăduiri până astăḑĭ.

Intru acéstă ḑi, pomenirea sântuluĭ mucenic Iulian, cel din Emesa.

Stih: Christos a fost pironit la mânĭ şi la picióre,
Iară Iulian şi la cap cu adăogire.

Acesta era din cetatea Emesieĭ, în flórea vêsteĭ sale, bine cinstitor de Dumneḑeŭ, cu părere adică că să osîrdueşte prin doctoriĭ pentru trupurile ómenilor; iară maĭ multă îngrijire făcênd pentru sufletele lor, căcĭ era doctor numaĭ puţin acestora de cât acelora. Decĭ fiind prinşĭ Siluan Episcopul, şi Luca Diaconul, şi Mochie Anagnostul, pe vremile împĕratuluĭ Numerian, şi fiind osînditĭ de închinătoriĭ de idoliĭ a să face mâncare fiarelor, sântul Iulian, când îĭ duceaŭ pre eĭ întimpinându-ĭ li s'a închinat. Pentru care fiind prins şi el după mórtea acelora, i s'a bătut cue de fier în cap, şi la mânĭ şi la picióre, şi în óre-carea peşteră, precum să afla cu cuele fiind închis, şi-a dat duhul la Dumneḑeŭ

Intru acéstă ḑi, pomenirea sânţilor mucenicĭ, Fausta, Evilasie şi Maxim.

Stih: Treĭ mucenicĭ pătimesc a peştilor patima,
Intîmplându-li-se obştesc organ tigaea.

Acéstă sântă Fausta, era pre vremile împĕratuluĭ Maximian, din cetatea Chiziculuĭ. Şi întîmplându-se a avea părinţĭ bogaţĭ şi pioşĭ, multă bogăţie după mórtea lor a rĕmas. Ci nicĭ vêrsta tinereţiĭ, nicĭ înşelăciunea bogăţieĭ, nu o a despărţit pre dênsa de la faptele bune. Ţiindu-se pre sine întru feciorie în post, şi în rugăciune, şi întru îndeletnicirea dumneḑeeştilor Scripturĭ. Decĭ vestea eĭ ajungênd până la împĕratul, a fost trimis cătră ea óre-carele Evilasie din ceĭ aleşĭ aĭ siclituluĭ ca să o plece pre ea să jertfescă Dumneḑeilor, şi ne înduplecându-se, să fie aruncată întru adîncurile măreĭ. Iară acela întrebuinţând la ea tótă cercarea muncilor, după ce a vĕḑut că cu prea-mărire s'a izbăvit din ele, şi că făcea minunĭ, a creḑut în Christos. Şi iarăşĭ a fost trimis la Evilasie şi la sânta, Maxim eparhul. Carele pre amêndoĭ, la cumplite muncĭ supuindu-ĭ, prin facerile de minunĭ şi prin rugăciunile muceniţeĭ, a creḑut şi acesta în Christos. Şi în tingaea ce o gătise asupra sânţilor, de voe intrând împreună s'aŭ sĕvêrşit nevoinţa, prin foc luând sfîrşitul.

Intru acéstă ḑi, pomenirea Prea-cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Barsanufie.

Stih: Din pămênt trupul luĭ Barsanufie este alcătuit,
Şi în pămênt în a sa maĭcă a întrat.

Intru acéstă ḑi, pomenirea cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Ioan, cel numit profetul, învĕţăţecelul sântuluĭ Barsanufie.

Stih: Drept este Ioane a te împreuna,
Şi a te pune cu prietenul dascal aicea.

Intru acéstă ḑi, cuviosul Ioan cel din cetatea Lico, cu pace s'a sĕvêrşit.

Stih: Pre Ioan cel din Lico unde este cu dreptul a-l pune,
De cât numaĭ aicea, împreună cu Ioan cel de un nume.

Cu ale lor sânte rugăciunĭ, Dómne miluesce-ne şi ne mântueşte pre noĭ, Amin.

Cântarea 7, Irmos:

Dătător de roŭă cuptorĭul...

Inţelepţind pre ceĭ ne înţelepţiţĭ, şi îndreptând pre ceĭ căḑuţĭ întru rătăcire, 'ĭ-aĭ mântuit părinte, şi 'ĭ-aĭ adus la Dumneḑeŭ curaţĭ, cu bună credinţă cântând luĭ: Bine eştĭ cuvêntat Dumneḑeul părinţilor noştri.

Imfrumseţatu-ţi-s'a fălcile tale, prea fericite, predicând întruparea celuĭ ce a strĕlucit nouĕ pentru nespusa milostivire, cătră carele cu bună glăsuire striagaĭ : Bine eştĭ cuvêntat Dumneḑeul părinţilor noştri.

Mărire:

Patimile trupuluĭ prin nevoinţe stĕpânindu-ţĭ prea-mărite, ne stĕpânit te-aĭ arĕtat de năpădirile înşelătorĭuluĭ, şi acum fără rătăcire cânţĭ: Bine eştĭ cuvêntat Dumneḑeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Mântuindu-ne de osîndirea cea dintăĭ, prin naşterea ta cu totul fără prihană, te lăudăm pre tine. Ceĭ ce ne-am mântuit prin tine Fecĭóră, strigând, şi cu credinţă ḑicênd: Bine este cuvêntat rodul pântecelui tĕŭ Prea-curată.

Cântarea 8, Irmos:

Din văpae cuvioşilor...

Rĕsărind ca finicul în curţile luĭ Dumneḑeŭ, aĭ adormit somnul cel cu cuviinţă drepţilor, şi aĭ rĕsărit pom înaintea dumneḑeescului tĕŭ mormênt, minune la ceĭ ce-l vĕd: Vucole predicatorĭule de Dumneḑeŭ.

Dumneḑeŭ Cuvêntul luĭ Dumneḑeŭ cel înfiinţat, sânţit Arhiereŭ te-a ales, ca să ungĭ poporul cu sânţenie, prea sânţite, maĭ mare al scaunuluĭ Smirnelor, luminătorĭule al lumeĭ.

Bine-cuvêntăm pre Tatăl...

Pre Cuvêntul cel întrupat Dumneḑeŭ l-aĭ cuvêntat, şi multe popóre aĭ mântuit din necuvêntare făcêndu-te dumneḑeesc învĕţăcel, celuĭ ce a strĕlucit întru cuvêntarea de Dumneḑeŭ; Vucole predicatorĭule de Dumneḑeŭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Cu sânţenie să învĕţa a-

dunarea cea dumnedeéscă a profeţilor, taînele tale Născĕtóre de Dumnedeŭ, învĕţându-se de departe, şi puind la arĕtare semnele cele dumnedeeştĭ ale naştereĭ tale, Prea-curată Fecĭóră.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvêntăm...

Din văpae cuvioşilor roŭa „aĭ izvorît, şi jertfa dreptu„luĭ cu apă o aĭ ars. Că tóte „le facĭ Christóse cu singură „voirea: Pre tine te prea în„nălţăm întru toţĭ vecií.

Cântarea 9, Irmos:

Pre Dumnedeŭ a-l vedea...

Ca o lumină, ca o strĕlucire, ca un sóre mare, ca un fulger aĭ strĕlucit în biserica luĭ Christos, şi cugetele credincĭoşilor le-aĭ luminat, şi către locurile cele neînserate te-aĭ sălăşluit, cântând în glasurĭ întreit sânte pre Treimea cea nezidită.

Făcêndu-te afară de trup, şi de lume, lucrătorĭule de cele sânte, te-aĭ mutat către cetele cele maĭ-pre-sus de lume bucurându-te, şi îndumnedeindu-te cu prea luminat dar. Pentru aceea sĕvêrşim pe pământ pomenirea ta cu credinţă, Vucole prea înţelepte.

Mărire:

Pămêntul a ascuns prea fericit trupul tĕŭ, carele de faţă izvorĕşte tămăduirĭ şi darurĭ. Iară cerĭul ţine Duhul tĕŭ, împreună cu ceĭ aleşĭ din véc, luminat cu dumnedeeştile luminĭ adevĕrat, Vucole prea-mărite.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Cu glasul ângeruluĭ aĭ născut Curată pre ângerul sfatuluĭ celuĭ mare, pre Christos Emmanuil, carele a împreunat pre ceĭ de jos cu ângerĭ. Una bine-cuvêntată, prea lăudată, singură pricina îndumnedeireĭ nóstre Fecĭóră.

Irmosul:

Pre Dumnedeŭ a-l vedea „nu este cu putinţă ómeni„lor, spre carele nu cutéză „a căuta cetele ângereştĭ. Iară „prin tine Prea-curată, s'a a„rĕtat ómenilor Cuvêntul în„trupat. Pre carele mărindu-l „cu oştile cereştĭ, pre tine te „fericim.

EXAPOSTILARIA.

Prosomia: Cu ucenicií să ne suim...

Păstoreşte aĭ povĕţuit turma Domnuluĭ, către păşunile bunei credinţe, prea înţelepte Ierarhe, izgonind tot eresul, ca pre nişte fiare. Drept aceea acum să cauţĭ şi spre noĭ din ceriŭ cu milostivire, ca unul ce staĭ împreună cu Prea-curata Născĕtoarea de Dumnedeŭ, înaintea scaunu-

luĭ Dumneḍeireĭ, prea fericite părinte Vucole.

Mărire, Și acum, a Serbăreĭ:

Nedespărțindu-se negrăit de sînurile părinteștĭ, pentru bunătatea cea desĕvêrșit, din Fecĭóră să naște, și prunc să face Cuvêntul. Și pre acesta îl primește în brațe Simeon bĕtrânul, și împreună cu dînsul bĕtrâna, a mărturisit mulțĕmirea ca la un Stĕpân, întru carea și vestĭa maĭ 'nainte mântuirea ómenilor.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glas 2.

Prosomia: Casa Eufratuluĭ...

Astăḍĭ Mântuitorĭul, ca un prunc s'a adus, în biserica Domnuluĭ, și cu bĕtrânele mânĭ, l-a primit pre el bĕtrânul.

Stih: Acum slobodeștĭ pre robul tĕŭ Stĕpâne dupre cuvêntul tĕŭ în pace.

Astăḍĭ cel vechiŭ de anĭ, minunat să vede, prunc dupre trup, și să aduce în biserică.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, și mărire poporuluĭ tĕŭ Israil.

Primește o Simeóne, cea Prea-curată a strigat, în brațe ca pre un prunc, pre Domnul măririĭ și Mântuitorĭul lumeĭ.

Mărire, Și acum, glas 2.

Ziditorĭul cerĭuluĭ și al pĕmêntuluĭ, astă-ḍĭ să ține în brațe de sântul Simeon bĕtrânul, căcĭ el cu Duhul sânt ḍicea: Slobozitu-m'am acum, că am vĕḍut pre Mântuitorĭul meŭ.

Și cea-laltă servire a Ortrineĭ dupre rânduĭală, și Apolisul.

INTRU ACEASTA LUNA

IN 7 ZILE.

Prea-cuviosul părintele nostru Partenie Episcopul Lampsaculuĭ. Și Cuviosul părintele nostru Luca cel din Elada.

La Dómne strigat-am, Stihirile pe 6, ale sântuluĭ Partenie, glas 1.

Prosomia: Ceea ce eștĭ bucuria...

Partenie cel mare, lauda Elespontuluĭ, luminătorĭul Lampsaculuĭ, lucéfărul cel luminos al lucrărilor de minunĭ, pre noĭ pre toțĭ împreună acum ne chĭamă la pomenirea luĭ, ca să facem sărbare duhovnicéscă, lăudând pre Mântuitorĭul Christos.

Din vêrsta tinerețelor purtându-te de Dumneḍeŭ, aĭ ars prea fericite cetele dracilor, cu focul rugăcĭunilor tale, îndreptând cu înțelepcĭune turma Lampsaculuĭ; că surpând capiștile idolilor, biserică te-aĭ înnoit pre sinețĭ luĭ Dumneḍeŭ.

Predică minunea ta peș-

tele, carele de iznóvă s'a trezit, și mortul cel ce a înviat, rodirea cea neroditóre a arătureĭ, plóea cea de ajuns a vieĭ și nemerirea vŏpselor. Prea minunate îțĭ sînt lucrurile sânțite; ci roagă-te dar să ne mântuim noĭ.

Alte Stihirĭ ale Cuviosuluĭ Luca, glas 6.
Prosomia: Tótă nădejdea puindu-șĭ...

Cu totul urmând Domnuluĭ din tinereță, pătimirea cea bună de la părințĭ, și dragostea cea luméscă aĭ părăsit prea-mărite, și în pustietățĭ aĭ lŏcuit, cu viață sihăstréscă te-aĭ nevoit întru smerenie. Carea o aĭ sĕvêrșit cu duh călduros Cuvioase, bine negutĕtorindu-te, împărțindu-țĭ averea la săracĭ, și cumpărând pre mărgăritarĭul cel de mult preț, pre Christos; pre carele aflându-l, aĭ încetat a maĭ pofti, vrednicule de minune.

Bătêndu-te, înfruntându-te, certându-te cel ce te-a născut, răbdaĭ pentru Domnul, pre carele îl poftiaĭ, prea-mărite părinte. De a căruĭa dragoste rănindu-te, întru nimic n'aĭ socotit cele veselitóre, și lipsirea de la maĭca ta, și streinătatea o aĭ ĭubit, și cu chipul călugăresc te-aĭ îmbrăcat, prea sânțite. Dar Dumnedeŭ cel ĭubitor de ómenĭ te-a vădit și fără voea ta, plecându-se rugăcĭunilor maĭceĭ tale, Luca Cuviόse.

Cu sânțenie sĕvêrșindu-țĭ viața cea cinstită, aĭ făcut minunĭ alese și streine, dându-țĭ Dumnedeŭ pentru ostenelele tale, și maĭ 'naintea rĕsplătireĭ arvonă dumnedeéscă, și-țĭ va da și cunună nestricată, și mărire vecĭnică, când va veni ca un judecător. Pre carele rógă-l sânțite, să se mântuĭască de tot felĭul de rĕutate, ceĭ ce te laudă pururea, Luca prea Cuviόse.

VEDI: De este post, Mărire, Și acum, a Născĕtóreĭ, saŭ a Cruce-Născĕtóreĭ; caută-le în 11 dile.

LA STIHOAVNA.

Stihirile, glas 2.
Prosomia: Casa Eufratuluĭ...

Ușile cereștĭ, deschide-țĭ-vĕ, că Christos în biserică, ca un prunc de Maĭca Fecĭóră, luĭ Dumnedeŭ Tatăluĭ să aduce.

Stih: Acum slobodeștĭ pre robul tĕŭ...

Jeratecul cel maĭ 'nainte arĕtat, dumnedeesculuĭ Isaieĭ, Christos ca într'o linguriță, prin mânile Născĕtoareĭ de Dumnedeŭ, să dă acum bĕtrânuluĭ.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor...

Cu frică și cu bucurie, ținênd Simeon în brațe pre Stĕpânul, cerea slobozire viețeĭ, lăudând pre Maĭca luĭ Dumnedeŭ.

Mărire, Şi acum, glas 6, a luĭ Ioan Monahul.

Să se deschidă uşa ceruluĭ, astăḑĭ..
Caută în 2, ḑile.

Mărirea de la Vesperina mare, pagina 19.

Tropariŭ, glas 4.

Dumneḑeul părinţilor noştri...
Caută la sfîrşitul cărţeĭ.

Mărire, Şi acum, al Serbăreĭ.

La Ortrină.

La Dumneḑeŭ este Domnul, Troparĭul Serbăreĭ de 2 orĭ. Mărire, al sânţilor; Şi acum, ĭară al Serbăreĭ.

După întâĭa Stihologie, Catismala, glas 4.

Prosomia: Spăĭmântatu-s'a Iosif...

Prunc te-aĭ făcut pentru mine, cel ce eştĭ vechiŭ de ḑile, curĕţăniilor te împărtăşeştĭ, prea-curate Dumneḑeule, ca să-mĭ încredinţezĭ mie trupul cel din Fecĭóră. Şi acestea Simeon cu taĭnă ştiindu-le, te-a cunoscut pre tine acelaş Dumneḑeŭ şi om, cel ce te-aĭ arĕtat cu trupul, şi ca pre o viaţă te-a cuprins, şi bucurându-se ca un bĕtrân, a strigat: Slobozeşte-mĕ, că tu eştĭ Dumneḑeul meŭ.

Mărire, Şi acum, ĭar acésta.

După a doua Stihologie, Catismala, glas 1.

Prosomia: Céta ângerésca...

Cela ce este împreună cu Tatăl pre scaunul cel sânt, viind pe pământ, s'a născut din Fecĭóră, şi prunc s'a făcut, cel ce este cu aniĭ nehotărît. Pre carele luându-l Simeon în braţe, bucurându-se, a ḑis: Acum slobozeştĭ îndurate, veselind pre robul tĕŭ.

Mărire, Şi acum, ĭar acésta.

CANOANELE.

Al Serbăreĭ cu Irmosul pe 6, şi ale sânţilor douĕ pe 8.

CANONUL sântuluĭ Partenie.

Al căruĭa acrostih la Grecĭ este acesta:

Cânt darul minunilor tale fericite.

Cântarea 1, glas 2, Irmos:

Intru adînc a aşternut...

Alcătuindu-te cu lumina cea dumneḑeească prin bunătăţĭ, părinte prea sânţite, te-aĭ arĕtat a doua lumină. Pentru aceea sĕvêrşindu-ţĭ noĭ praznicul cel purtător de lumină, şi pururea serbătorit, cu rugăcĭunile tale mântueşte-ne de întunerecul pĕcatelor.

Ca o stea luminoasă aĭ rĕsărit la întărirea bisericeĭ luĭ Dumneḑeŭ Partenie, cu strĕlucirile tămăduirilor, gonind cu darul întunerecul patimilor, şi povĕţuind la lumină, pre ceĭ ce să apropie de tine, prea sânţite.

Intunerecul cel rĕŭ al bólelor aĭ rîsipit Partenie, cu lumina cinstitelor tale rugăcĭunĭ. Pentru aceea te rugăm, tămădueşte durerile sufletelor nóstre, şi tóte neputinţele trupurilor goneşte.

A Născĕtóreĭ:

Ceea ce aĭ născut pre Dumneḑeŭ cel prea bun, Prea-curată, îmbunéză smerita mea inimă, carea este rănită rĕŭ de multe patimĭ, şi o întăreşte

să sĕvêrşéscă voea Mântuitorîuluĭ nostru, carele voeşte să se mântuĭască toţĭ ómeniĭ.

Alt CANON al Cuviosuluĭ Luca.
Al căruĭa acrostih la Grecĭ este acesta:
Laud pre Luca mărirea Eladeĭ, Amin.

Cântarea 1, glas 6, Irmos:
Ca pe uscat umblând...

Dă-mĭ cuvênt vĕdĕtorĭule de Dumnedeŭ, carele staĭ înaintea scaunuluĭ Stĕpânuluĭ tĕŭ, ca să laud Lucà pomenirea ta cea luminată şi strĕlucită, rîsipind negura cugetuluĭ meŭ.

Iubindu-te Mântuitorĭule sânţitul, cu totul s'a dezbrăcat cătră pătimire, cu tărie răbdând scârbe, trude şi osteneli. Pentru care a aflat desfătarea cea fără sfîrşit.

Mărire:

Umilindu-ţĭ trupul părinte Luca, cu înfrênare tot-déuna, şi cu priveghĭere neîncetată, şi cu tot felĭul de nevoinţe; cu înţelepcĭune aĭ oprit pornirile dulceţilor de patimĭ.

Şi acum, a Născĕtórei:

Născĕtoare a Domnuluĭ Fecĭóră, carea aĭ născut cu trup pre Dumnedeŭ cel neîncăput în tótă lumea, şi întrupat pentru milostivirea ómenilor; arată-mĕ maĭ-pre-sus de tirănia patimilor.

Cântarea 3, Irmos:
Pe pétra credinţeĭ...

Surpătoriŭ aĭ fost tirănieĭ dracilor celeĭ pĭerdĕtóre, prea fericite, şi capeştile idolilor le-aĭ sfărîmat, şi aĭ rîdicat lŏcaşurĭ dumnedeeştĭ spre lauda luĭ Christos, prea sânţite Partenie.

Fiind împodobit cu facerĭ de minunĭ marĭ, bóla carchinuluĭ cea cumplită aĭ încetat, şi ochĭ orbiţĭ aĭ deschis, şi duhurile viclenireĭ aĭ gonit cu darul cel dumnedeesc, părinte Partenie.

Inviat-aĭ pre cel ce s'a omorît rĕŭ, carele maĭ 'nainte slujia la lucru dumnedeesc. Că Dumnedeŭ, carele a oprit mórtea, 'ţĭ-a dat har fericite Partenie, să învĭezĭ morţĭ prin rugăcĭunea ta.

A Născĕtóreĭ:

Petrecut-a cu ómeniĭ Domnul, îmbrăcându-se cu trup din tine negrăit, ci rógă-l pre dînsul prea sântă, să se milostivéscă spre mine cel trudit, şi clătit de loviturile şérpeluĭ.

Alt Canon, Irmos:
Nu este sânt ca tine...

Intr'armându-te cu dragostea cea fĭerbinte a Mântuitorĭuluĭ, dragostea părinţilor nu o aĭ băgat în sémă pentru dînsul, şi te-aĭ făcut strein de tóte cele veselitóre, Luca fericite.

Vrênd ca să te facĭ pre

sineţĭ lŏcaş Domnuluĭ, lŏcuĭaĭ în pustie, ca odinióră Ilie, făcênd rĕzboiŭ cătră dracĭ. Pentru aceea aĭ aflat sfîrşitul cel fericit.

Mărire:

La tóte dumneḍeeştile poruncĭ te-aĭ arĕtat bine plecat ca o slugă, sĕvêrşindu-le bine, şi smerindu-te pre sineţĭ fericite; pentru aceea aĭ luat înălţime ceréscă.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Fecĭóră Maĭca luĭ Dumneḍeŭ, carea aĭ născut pre Cuvêntul maĭ-pre-sus de cuvênt, cel ce s'a arĕtat pentru noĭ, ceea ce sîntem noĭ. Rógă-te neîncetat, să mĕ mântuĭască de tótă necuvêntarea.

Irmosul:

Nu este sânt ca tine Dómne Dumneḍeul meŭ, carele „aĭ înălţat cornul credincĭo-„şilor tĕĭ bunule, şi ne-aĭ în-„tărit pre noĭ pe pétra măr-„turisireĭ tale.

CONDAC, glas 3.

Prosomia: Fecĭóră astăḍĭ...

Dumneḍeescul darŭ de minunĭ aĭ luat de Dumneḍeŭ înţelepţite, sânţite Partenie făcĕtorĭule de minunĭ, de Dumneḍeŭ purtătorĭule, tóte patimile credincĭoşilor curăţind, duhurile vicleşuguluĭ, părinte, gonindu-le. Pentru acésta pre tine te lăudăm, ca pre un mare tăĭnuitor al daruluĭ luĭ Dumneḍeŭ.

ICOS:

Lumină de minte ne ajunsă, cea din lumina Tatăluĭ, cel maĭ 'nainte de început, Fiĭule şi Cuvêntul luĭ Dumneḍeŭ, carele luminezĭ toată lumea dumneḍeeşte, luminéză-mĭ gândurile, mintea şi cugetul, ca să laud astăḍĭ acéstă luminată serbare, şi prea cinstită a Cuviosuluĭ Partenie; că acesta cu adevĕrat pe pămênt viaţă minunată a sĕvêrşit şi petrecere. Pentru acésta adunându-ne, îl lăudăm pre el, ca pre un mare tăĭnuitor al daruluĭ luĭ Dumneḍeŭ.

Catismala, glas 8.

Prosomia: Pre Inţelepcĭunea şi Cuvêntul...

Mare făcĕtor de minunĭ al Lampsaculuĭ, suindu-te la înălţimea bunătăţilor, strĕluceştĭ marginile lumeĭ cu lumina tămăduirilor, rîsipind prea cu tărie pre dracii ceĭ întunecoşĭ, şi gonind bóle cu chĭemarea luĭ Christos. Pentru acésta curăţind de rătăcirea idolilor tot Elespontul, îl luminezĭ cu minunile, purtătorĭule de Dumneḍeŭ Partenie: Rógă-te luĭ Christos Dumneḍeŭ, ertare de greşale să dăruĭască, celor ce serbéză cu dragoste sântă pomenirea ta.

Mărire, a Cuviosuluĭ, asemenea.

Din tinereţă ĭubind bunătatea, înţelepte, te-aĭ lepădat de tóte dulceţile, arĕtând înfrênare şi sihăstrie desĕvêrşit, şi dragostea maĭceĭ întru nimic socotindu-o, aducêndu-te pre sineţĭ întru ascuns te-aĭ dat la Monastire. Şi ĭarăşĭ te-a vestit pre tine Dumneḑeŭ maĭceĭ tale, carea plângea cu dreptate lipsirea ta prea alesule; cu carea şi acum împreună veselindu-te, rógă-te luĭ Christos Dumneḑeŭ, să dăruĭască ertare de greşale, celor ce serbéză cu dragoste sântă pomenirea ta.

Şi acum, a Serbăreĭ, glas acelaş.
Prosomia: Fluerile păstoreştĭ...

Născutu-te-aĭ din Maĭcă Cuvinte cel fără început. Adusu-te-aĭ la biserică împĕrate al măririeĭ, şi bĕtrânul bucurându-se te-a primit în braţe pre tine, strigând: Acum slobodeştĭ, pre cel ce l-aĭ păzit dupre cuvêntul tĕŭ, cel ce bine aĭ voit să mântueştĭ ca un Dumneḑeŭ neamul omenesc.

VEDI: De este post, Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ, saŭ a Cruce-Născĕtóreĭ, caută-le în 11 ḑile.

Cântarea 4, Irmos:
Venit-aĭ din Fecĭóră...

Cu rugăcĭunile aĭ tămăduit bóle nenumĕrate, întărind cu darul Partenie, pre ceĭ slăbănogĭ, precum şi Stĕpânul tĕŭ, urmând bunătăţeĭ luĭ celeĭ multe.

Tu aĭ dat vŏpsitorilor a lucra cele de trebuinţă, pre dracul cel zăticnitor izgonindu-l Partenie cu rugăcĭunile tale cele către ĭubitorĭul de ómenĭ, prea sânţite părinte.

Domnul primind rugăcĭunile tale părinte, a dat vênătórea de peşte din destul celor ce aveaŭ trebuinţă, mărindu-te pre tine prin lucrarea de minune cu peştele, ce s'a aruncat (din mreje) la picĭórele tale prea sânţite.

A Născĕtóreĭ:

Ranele sufletuluĭ meŭ tămădueşte-le Fecĭóră, cugetul meŭ linişteşte-l, fiind rănit de patimĭ, şi întunecat de călcarea poruncilor Mântuitorĭuluĭ.

Alt Canon, Irmos:
Christos este puterea mea...

Fără rĕutate, cuvios, drept şi blând, şi întreg te-aĭ arĕtat părinte Luca. Pentru aceea te-aĭ fericit de Făcĕtorĭul şi Stĕpânul tuturor, prea fericite.

Vĕḑêndu-te Zavistnicul că petrecĭ viaţa bine, s'a aprins şi a rîdicat asupra ta mulţime de supărărĭ, dar s'a înfruntat ca un deşert lup, căs-

când în zadar, precum ḍice, povestirea.

Mărire:

Cu îndreptarea gândului țĭ-aĭ îndreptat viața prea fericite, către cele maĭ bune, poftind ca să veḍĭ cea maĭ desĕvêrșit de cât toate cele dorite, carea o aĭ și dobândit cu bună nemerire părinte.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Aflându-te maĭ frumósă cu podóba de cât tóte femeile pre tine Fecĭóră Curată, cel îmfrumsețat, s'a sălășluit în pântecele tĕŭ, și m'a mântuit de grozăvia patimilor și de întunerec.

Cântarea 5, Irmos:

Cela ce eștĭ luminarea...

Locuind în inima ta darul nepătimireĭ cel luminos, de Dumneḍeŭ cugetătorĭule părinte, a gonit întunerecul cel adînc al ĭubireĭ de argint de la Arhiereul, păzindu-l pre el nebolit, prin învĕțăturile tale.

Pre cel ce era ținut de multă bólă părinte, și fiind pre jumĕtate uscat, l-aĭ făcut cu totul sănĕtos, prin rugăcĭunile tale Cuviósă. Mărind cu mulțĕmită pre Dumneḍeŭ și Stĕpânul, carele te-a mărit pre tine cu multe facerĭ de minunĭ.

Fiind împodobit cu ungerea de cinste a preoțieĭ, o aĭ luminat pre dênsa cu arĕtarea multor minunĭ, care aĭ sĕvêrșit fiind viŭ, și după mórte purtătorĭule de Dumneḍeŭ Partenie, vĭețuind ca un ânger.

A Născĕtóreĭ:

Rogu-mĕ Fecĭóră mântuește-mĕ de întunecarea patimilor, de smintelele, care mi să pricinuesc din supărările celuĭ strein, de muncile cele vecĭnice, carea mĕ aștéptă, cu rugăcĭunile tale cele către ĭubitorĭul de ómenĭ.

Alt Canon, Irmos:

Cu dumneḍeéscă strĕlucirea ta...

Rĕsplătirea ostenelelor tale luând de la dătătorĭul cel bogat, părinte Cuvióse, te-aĭ arĕtat tuturor noĭan de minunĭ, gonind bólele celor ce veniaŭ către tine.

Nu te-aĭ slăbit părinte de mulțimea năpădirilor vrăjmașuluĭ, nu te-aĭ spăĭmântat de trufia luĭ, ci aĭ stătut ca un turn întărit și nemișcat, fiind îmbrăcat cu smerenia ca cu o platoșă.

Mărire:

Bine sĕvêrșindu-țĭ sânțită viața ta fericite, și luând de la Dumneḍeŭ rĕsplătire darul tămăduirilor, orbĭ aĭ lu-

minat, pre ologĭ şi pre slăbănogĭ 'ĭ-aĭ făcut sănĕtoşĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ.

Popórele lăudaţĭ, pre ceea ce cu adevĕrat negrăit a născut pre Cuvêntul, şi după naştere a rĕmas ĭarăşĭ Fecĭóră nestricată, pre apărătórea tuturor, şi mântuitórea oamenilor.

Cântarea 6, Irmos:

Cătră Domnul Ionà a strigat...

Cu puterea cuvintelor tale, şi cu a rugăcĭunilor, s'aŭ surpat capeştile idolilor, prin darul luĭ Dumneḑeŭ părinte Partenie, şi poporul cel necredincĭos a primit credinţa, cu un glas împreună mărind pre Domnul.

Cu lacrîmĭ aĭ rugat pre ĭubitorĭul de ómenĭ Cuvêntul, şi celor ce aŭ cerut ploĭ, le-aĭ pogorît de sus, milostivindu-te cu îndurare cătră poporul ce să primejduĭa, Ierarhe al Domnuluĭ Partenie.

Cu ploile apelor tale celor de taĭnă, aĭ adăpat tótă inima, care venia cătră tine Partenie, şi pămêntul care era uscat de secetă, a primit ploĭ, cu minune bine rodind.

A Născĕtóreĭ:

Să nu mĕ arĕţĭ osîndit la ḑiua judecăţeĭ, să nu mĕ vĕdeştĭ vinovat pre mine cel nesimţitor înaintea tuturor, Dumneḑeul meŭ, Făcĕtorĭul meŭ, avênd rugătóre pre Stĕpâna, carea fără sĕmênţă te-a născut pre tine.

Alt Canon, Irmos:

Marea vieţeĭ vĕḑêndu-o...

Rîsipitu-s'a cea de demult puterea ta împrotiva nóstră, cugetătorĭule de vicleşug, şi întru nimic s'aŭ făcut măestriile tale cele multe, vicleanule. Că ĭată un tênĕr prost şi fără vicleşug te-a biruit pre tine.

Nu aĭ dat Cuvióse genelor tale somn, nicĭ tîmplelor tale odihnă, până ce aĭ surpat tótă măestria înşelătorĭuluĭ, carele îţĭ rîdica ţie în tóte ḑilele supărărĭ de multe felĭurĭ.

Mărire:

Cu curăţie aĭ petrecut viaţa ta, şi cu bine, tot-deauna cu dragoste primind streinĭ, miluindu-ĭ bogat şi din destul. Pentru aceea aĭ şi dobândit nestricăcĭune, şi mărire netrecĕtóre Luca.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Pre unul din Treime tu l-aĭ născut trupeşte, maĭ-presus de gând şi de cuvênt, Născĕtóre de Dumneḑeŭ Preacurată. Drept aceea strig: Arată-mĕ pre mine lŏcaş dumneḑeeşteĭ Treimĭ cu rugăcĭunile tale.

Irmosul:

Marea vieţeĭ vĕḑêndu-o în-„nălţându-se de vitorul ispi-„telor, la limanul tĕŭ cel lin „alergând, strig cătră tine: „Scóte din stricăcĭune viaţa „mea mult milostive.

CONDACUL sântuluĭ Luca, glas 8.

Prosomia: Apărătóreĭ Dómneĭ...

Dumneḑeŭ, cel ce te-a ales pre tine, maĭ 'nainte de ce te-a zidit, spre a sa plăcere cu judecăţile care ştia, primindu-te, din pântece te-a sânţit, şi a sa slugă pre tine te-a arĕtat, îndreptând paşiĭ tĕĭ Luca, ca un ĭubitor de ómenĭ. Căruĭa acum bucurându-te, îĭ staĭ înainte.

ICOS.

O frumseţea cea prea alésă a părinţilor, şi cinstea! O podóba tuturor pustnicilor! Plinitorĭule al poruncilor luĭ Christos, cum voiŭ lăuda viaţa ta prea mărite, ne avênd putere de cuvinte? Insă îndrăznind voiŭ striga cătră tine; bucură-te lauda cea strĕlucită a călugărilor; bucură-te povĕţuitorĭul credincĭoşilor şi făclia. Bucură-te odrasla pustiuluĭ cea prea frumósă; bucură-te sfeşnicul lumeĭ cel prea luminos. Bucură-te, că aĭ defăĭmat cele trecĕtóre şi stricăcĭóse; bucură-te, că în cele cereştĭ împreună cu îngeriĭ lŏcueştĭ. Bucură-te Mângâitorĭule cel grabnic al celor întristaţĭ; bucură-te folositorĭul cel dorit al celor din primejdiĭ. Bucură-te vasul cel cinstit al Duhuluĭ; bucură-te lŏcaşul luĭ Christos cel preamărit. Bucură-te prin carele tótă darea a strĕlucit; bucură-te, prin carele Dumneḑeŭ să prea-măreşte. Căruĭa acum bucurându-te îĭ staĭ înainte.

Intru acéstă Lună, în 7 ḑile, pomenirea Cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Partenie Episcopul Lampsaculuĭ.

Stih: Partenie ţărîna Lampsaculuĭ a lăsat,
Lumină mare strĕlucindu-ĭ înfocat.
Partenie în a şéptea ḑi,
Indelungat somn adormi.

Acesta era pe vremea împĕrăţieĭ mareluĭ Constantin, fiiŭ luĭ Christofor Diaconul bisericeĭ Militopoleĭ, însă în carte nu era învĕţat, ci cu tótă lucrarea fapteĭ bune să nevoea a petrece. Decĭ a fapteĭ celeĭ bune, ca óre-care acoperemênt, avea meşteşugul pescărieĭ, şi da în darŭ la ceĭ ce cereaŭ peşte. Iară pietatea şi bunătatea luĭ cea ascunsă, atâta era cât şi darŭ de la Dumneḑeŭ luase, de gonia draciĭ şi tot felĭul de boale tămăduĭa. Puind şi nevoinţă să înveţe carte, s'a hirotonisit preot de Filip Episcopul Militopolieĭ, după aceea Episcop al Lampsaculuĭ, de Ahilie Mitropolitul Chiziculuĭ, făcênd şi minunĭ multe; că şi ochiul unuĭ om, ce i l'a scos un taur l-a vindecat, şi numaĭ cu însemnarea Cruceĭ a rîsipit, şi a stins carchinul de la o femee, o bólă ce să chiamă aşa; şi a omorît încă cu suflarea luĭ şi un câine turbat, ce-ĭ sărise în spate, şi pre acel mort ce-l călcase carul de-ĭ spărsese pântecele, ĭară l-a adus la viaţă. Şi a gonit şi duhul cel necurat din femeĭa dregătorĭuluĭ; şi vŏpsitorilor ce nu le umbla vŏpselele le-a făcut bune, gonind pre un drac, ce să înculbase acolo. Şi făcênd încă şi alte fapte minunate, şi profeţind şi de cele viitóre, s'a dus cătră Domnul.

Intru acéstă ḑi, pomenirea Prea-cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Luca, carele a lŏcuit în muntele Stiru, cel din Elada.

Stih: Umplut-a Luca Elada de minunĭ,
Carele nicĭ mort conteneşte a face minunĭ.

Acest prea cuvios era născut şi crescut

în Eada, ïară părinţiĭ luĭ aŭ fost din Ostrovul Elgineĭ, cariĭ neputênd trăi de prăzile agarenilor, s'aŭ sculat de acolo, şi aŭ mers în Elada, întru carea s'a născut fericitul Luca; carele de copil mic s'a lăsat nu numaĭ de carne, ci şi de ouă şi de brânză. Şi era mâncare şi bĕutură luĭ, pâne de orz, şi legumĭ şi apă; şi topindu-şĭ trupul cu tot feliul de patimă rea, şi grea petrecere, socotia desfătarea şi sĕturarea a hrăni pre ceĭ flămânzĭ, şi a dărui haĭnă golilor. Pentru aceea de multe orĭ dând şi haĭna luĭ să întorcea gol. Iară dacă s'a făcut călugăr, nu este cu putinţă a spune cineva, câtă răbdare şi chinurĭ a arĕtat, şi umblând tóte lŏcaşurile cele de pe lângă marea, şi făcêndu-se pricină de mântuire multora cu minunile ce făcea. După aceea lăsând mutările locurilor, sosi la muntele ce să numeşte Stiru, şi lŏcuind acolo şépte anĭ, a profeţit tuturor de mórţea luĭ, şi aşa s'a sĕvêrşit.

Intru această ḑi, pomenirea sânţilor o mie şi treĭ mucenicĭ, carĭ aŭ suferit martiriul în Nicomidia.

Stih: Mulţime de ómenĭ fiind o mie şi treĭ,
Pentru Christos a ales aŭ muri de sabie.

Aceştia eraŭ slugĭ a celor patru protectorĭ, dintre cariĭ prin poruncă împĕrătéscă fu prins prea sântul Petru Episcopul Alexandrenilor, şi i să tăĭară capul; ïară după sĕvêrşirea acestuïa, protectoriĭ cu tótă casa lor, creḑênd în Christos, şi mărturisind slugile acestora înfocaţĭ de dragostea luĭ Christos, de sine s'aŭ dus către împĕratul Dioclitian în Nicomidia, împreună cu femeile şi cu copiiĭ lor, şi mărturisindu-se că sînt creştinĭ; şi neplecându-se a să lepăda de Christos, de ostaşĭ cu sabie aŭ fost tăĭaţĭ.

Intru acéstă ḑi, sânţiĭ şése mucenicĭ ceĭ din Frigia, de foc s'aŭ sĕvêrşit.

Stih: Ceĭ şése frigiĭ de tăria foculuĭ nu s'aŭ îngrozit,
Ceĭ ce turn de tărie pământuluĭ Frigieĭ sînt.

Intru acéstă ḑi, pomenirea Prea-cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Aprion, Episcopul Cipruluĭ.

Stih: Aprióne grăbeşte, du-te că te chĭamă Christos,
La rĕsplătirile moştenireĭ celeĭ de sus.

Intru acéstă ḑi, pomenirea Prea-cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Petru, carele s'a nevoit în Monovate.

Stih: Nevoinţa cea prea mare Petru sĕvêrşind,
Prea cinstită cunună în ceriurĭ a primit.

Intru acéstă ḑi, sântul mucenic Teopemt, şi cu urmaşiĭ luĭ.

Stih: Vitézul Teopemt bine s'a nevoit,
Şi împreună cu sinodia sa şi rĕsplătirile primeşte însutit.

Cu ale lor sânte rugăcĭunĭ, Dómne miluește-ne, şi ne mântueşte pre noĭ, Amin.

Câ̆ntarea 7, Irmos:

Porunca cea protivnică...

Dumneḑeescul darŭ carele a lŏcuit întru tine, te-a arĕtat profet, spuind cele viitóre. Drept aceea înţelepte, maĭ 'nainte aĭ vestit celuĭ ce era să priméscă scaunul, pre cel maĭ întâĭ şeḑĕtor împodobit cu luminĭ dumneḑeeştĭ.

Pre Partenie Arhiereul Lampsaculuĭ, pre luminătorĭul cel ne apus al Elespontuluĭ, pre cel ce a luminat tot pămêntul cu luminĭ, şi a rîsipit nóptea patimilor, celor cu multe durerĭ, să-l lăudăm toţĭ.

Cu mult spor 'şĭ-a dat pămêntul róda sa, prin rugăcĭunea ta prea minunate Partenie, şi via cea săcetósă a făcut strugurĭ, aşa prea-mărindu-te Dumneḑeŭ, cel ce s'a prea-mărit prin vieţuirea ta.

A Născĕtóreĭ:

Arĕtatu-te-aĭ Prea-curată maĭ sântă de cât puterile cele de sus, că aĭ întrupat pre Dumneḑeŭ, pre carele cetele celor fără de trup, cu frică îl prea-măresc; ci roagă-l pre dînsul pururea, să miluĭască, pre ceĭ ce te prea-măresc pre tine.

Alt Canon, Irmos:

Coconiĭ în Vavilon...

Sicriul móştelor tale Luca,

s'a arĕtat izvor de tămăduirĭ, la carele tot cel ce aleargă, să mântueşte de toate patimile, fericindu-te pre tine Cuviόse, şi lăudând pre Christos Domnul.

Cu semne prea marĭ te-a mărit pre tine Domnul, părinte, pre carele l-aĭ prea-mărit tu prin ostenelele sihăstrieĭ maĭ 'nainte, că strigaĭ: Bine este cuvêntat Dumneḑeul părinţilor noştri.

Mărire:

In viaţă vestit, întru minunĭ prea mare; şi întru tόte alte bunătăţĭ ne asemĕnat te-aĭ arĕtat Cuviόse. Pentru aceea aĭ aflat rĕsplătire ostenelelor tale, împĕrăţia luĭ Dumneḑeŭ.

Şi acum, a Născĕtόreĭ:

Mântueşte poporul, şi cetatea ta Născĕtόre de Dumneḑeŭ Prea-curată, folositoarea nόstră, celor ce cu credinţă ne îndoită strigăm ţie: Bine este cuvêntat rodul pântecelui tĕŭ, ceea ce eştĭ cu totul fără prihană.

Cântarea 8, Irmos:

Cuptorĭul cel cu foc...

Foarte marĭ rĕsplătirĭ aĭ primit în cerĭurĭ pentru ostenelele tale, mărite Partenie, că locueştĭ în lumină neînserată, şi aĭ luat mărire nepremenită, învrednicindu-te de bucurie neîncetată părinte.

Stea ne apusă făcêndu-te în viaţă; cu rĕsăriturile dumneḑeeştilor tale fapte, aĭ apus dupre legea fireĭ, şi aĭ mers către lumina cea neînserată, lăsându-ne nouĕ Cuviόse razele minunilor tale cele negrăite.

Fără de începere Tatăl, Fiĭul, şi dumneḑeescul Duh, strĕlucire de o împĕrăţie, de un scaun să cunόşte, la ceĭ ce cinstesc cu drέptă credinţă, şi cântă tot-déuna împreună cu cetele ângerilor: Sânt, Sânt, Sânt.

A Născĕtόreĭ:

Curăţeşte-mĕ prin mijlocirea ta, Prea-curată, de patimile spurcăcĭuneĭ, care sînt asupra mea, şi luminéză rogu-mĕ, inima mea cea împâclată de negurile dracilor, ca să te fericesc, de Dumneḑeŭ fericită.

Alt Canon, Irmos:

Pentru legile părinteştĭ...

Stricăcĭunea a tόtă bόla goneştĭ, prea-mărite părinte Luca fericite, pre leproşĭ vindecând, pre ceĭ slabĭ întărind, şi pre slăbănogĭ dezlegându-ĭ din legătura, carea îĭ ţinea, tămăduind pre cĭungĭ, pre ologĭ şi pre orbĭ, cariĭ strigă: Pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţĭ întru toţĭ veciĭ.

Aflat-aĭ Cuvióse mărirea cea fără ostenélă, căcĭ aĭ suferit multe ostenelĭ şi nevoinţe, privegherea, topirea trupuluĭ, înfrênarea, pătimirea, zăcerea la pămênt, şi toată altă chinuire a trupuluĭ pentru dragostea celuĭ ce te-a zidit, cu carele d'impreună fiind, te veseleştĭ cu dînsul; ci dară rógă-te luĭ, să ne mântuim toţĭ, ceĭ ce cu credinţă şi cu dragoste te lăudăm pre tine.

Bine-cuvêntăm pre Tatăl...

Prin multe feliurĭ de ostenelĭ ale bunătăţilor aĭ întrat la împĕrăţia ceriurilor, veselindu-te acum Cuvioase în vecĭ, şi îndulcindu-te totdéuna cu podóbele Stĕpânuluĭ, împreună cu ângeriĭ cânţĭ cântărĭ întreit sânte. Pre Domnul lăudaţi-l făpturile, şi-l prea înălţaţĭ întru toţĭ veciĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Pre cel nedespărţit din sînurile părinteştĭ, nedespărţindu-se de acolo, negrăit l-aĭ născut Prea-curată, fără ispită de bărbat, fiind om desĕvêrşit; pre carele roagă-l să-mĭ dea putere, să biruesc până în sfîrşit tótă năpădirea cugetelor celor rele, şi să fac voea luĭ cea dumneḑeéscă în tóte ḑilele, ca să te măresc întru toţĭ veciĭ.

Irmosul:

Să lăudăm bine să...

Pentru legile părinteştĭ, „fericiţiĭ tinerĭ în Vavilon maĭ „'nainte nevoe pătimind, aŭ „scuĭpat porunca cea nebu„nĕscă a celuĭ ce împĕrăţia. „Şi împreunându-se cu focul „cu care nu s'aŭ ars, celuĭ ce „stĕpâneşte vrednică cântare „'ĭ-aŭ cântat. Pre Domnul lău„daţi-l lucrurile, şi-l prea în„nălţaţĭ întru toţĭ veciĭ.

Cântarea 9, Irmos:

Fiiul Părinteluĭ...

Slobodindu-te de trup părinte Partenie, te-aĭ învrednicit a vedea frumseţile cele nevĕḑute, fiind împodobit în totul adevĕrat cu frumseţea bunătăţilor. Pentru acésta te cinstim, şi curat te fericim.

Ca un crin, ca un trandafir, ca un miros cu bună mirézmă, fiind împodobit cu tot feliul de bunătăţĭ părinte, te-a sălăşluit Christos arĕtat la statul cel de sus, căcĭ aĭ păstorit cu cuviinţă poporul luĭ, Ierarhe Partenie.

Să săltăm oamenilor, să dănţuim veselindu-ne, să adunăm acum praznic sânt, cântând luĭ Dumneḑeŭ cu laudă, şi fericind astăḑĭ dupre vrednicie pre minunatul, şi marele păstor Partenie.

Pomenirea ta astăḍĭ luminând inimile nóstre, a strĕlucit ca un sóre mare. Carea pre ceĭ ce o sĕvêrșesc cu credință, mântuește-ĭ de întunerecul patimilor Ierarhe, de bóle și de scârbe, și de tot felĭul de primejdiĭ.

A Născĕtóreĭ:

Luminéză-mĕ cu lumină, ceea ce eștĭ de Dumneḍeŭ dăruită, ca pre unul ce zac întru întunerecul lenevireĭ celeĭ rele, și nu voiŭ nicĭ cum să păzesc legile luĭ Dumneḍeŭ, pentru ca să te fericesc dupre datorie, ca pre o folositóre a mea.

Alt Canon, Irmos:

Pre Dumneḍeŭ a-l vedea...

Ostenelele tale părinte, și nevoințele, ce om va putea să le spue? Pentru care vrednică plată aĭ luat de la Dumneḍeŭ, că te-aĭ făcut vas dumneḍeescululĭ Duh, cuvios, drept, adevĕrat, fără prihană.

Simplu cu moravurĭ, fără viclenire și smerit, plin de milostivire cătră săracĭ, ĭubitor de streinĭ, și ĭubitor de pustie, blând, lin, cu adevĕrat te-aĭ arĕtat părinte. Pentru aceea te-aĭ rînduit împreună cu Avraam, cu Iacov, și cu David.

Ca unul ce petreceaĭ întru lŏcașurile cele dorite, și fiind plin de frumsețe dumneḍeéscă, și îndulcindu-te acum de florile raĭuluĭ celuĭ dumneḍeesc din destul, și veselindu-te, fă pomenire pentru noĭ cătră Dumneḍeŭ prea fericite.

Mărire:

Ceea ce eștĭ o fire în treĭ ipostasurĭ, o ființă cu treĭ luminĭ, și o putere nedespărțită, Tatăl, Fiĭul, Duhul sânt, o Dumneḍeire. Mântuește pre ceĭ ce cu credință te mărim, pre unul Dumneḍeŭ în treĭ fețe.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Nu póte înțelege cuget omenesc taĭna ta Născĕtoare de Dumneḍeŭ Fecĭóră, pururea lăudată, că maĭ 'nainte de naștere fără bărbat aĭ luat în pântece, și după naștere aĭ rĕmas Fecĭóră, și aĭ născut pre Cuvêntul cel împreună vecĭnic cu Tatăl.

Irmosul:

Pre Dumneḍeŭ a-l vedea „nu este cu putință ómenilor, spre carele nu cutează „a căuta cetele îngereștĭ. Iară „prin tine Prea-curată, s'a arĕtat ómenilor Cuvêntul întrupat, pre carele mărindu-l „cu oștile cereștĭ, pre tine te „fericim.

EXAPOSTILARIA.

Prosomia: Femeĭ audițĭ...

Păstorĭul cel prea mare lău-

dat al Lampsaculuĭ, Făcĕtorĭul de minunĭ Ierarhul bisericeĭ luĭ Christos, lauda Elespontuluĭ, şi întărirea credincĭoşilor, să se cinstéscă acum Partenie; că acesta îmblânzeşte pre Dumneḍeŭ cu rugăcĭunĭ pentru lume.

Mărire, a Cuviosuluĭ, asemenea:

Din tinereţe sihăstrind, şi crucea rîdicând, te-aĭ depărtat în pustie, Luca luminătorĭule al sihastrilor. Şi cu tótă înfrênarea supuind pre cel rĕŭ, la cel maĭ bun, cuprinsule de Dumneḍeŭ, cât este prin putinţă, te-aĭ apropiat de Treimea cea ne apropiată.

Şi acum, a Serbăreĭ:

Ca să plineştĭ rînduĭala ta cea ne spusă Dómne, la biserică te-aĭ adus de Maĭca cea ne ispitită de bărbat, şi vĕḍêndu-te bĕtrânul, striga: Acum sloboḍeştĭ pre robul tĕŭ Stĕpâne; că aĭ venit mântuitoriŭ lumeĭ, lumina Tatăluĭ, Christosul meŭ.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glas 2.

Prosomia: Casa Eufratuluĭ...

Prea-curata şi nevinovata Fecĭóră, ţiind pre Ziditorĭul şi Stĕpânul, ca pre un prunc în braţe, în biserică întră.

Stih: Acum sloboḍeştĭ pre robul tĕŭ Stĕpâne dupre cuvêntul tĕŭ...

Primeşte o Simeóne, pre Domnul mărireĭ, precum ţi s'a vestit ţie de Duhul sânt; că ĭată a venit.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor şi mărire poporuluĭ tĕŭ Israil.

Acum vĕḍură ochiĭ meĭ făgăduinţa ta, unule bunule Dumneḍeule. Sloboḍeşte-mĕ degrab, pre mine robul tĕŭ, ĭubitorĭule de ómenĭ.

Mărire, Şi acum, glas 4, a luĭ Andreĭ Criténul.

Astă-ḍĭ sânţita Maĭcă şi cea maĭ înaltă de cât biserica, la biserică a venit, arĕtând lumeĭ pre Făcĕtorĭul de lume, şi dătătorĭul legeĭ, pre carele şi în braţe primindu-l bĕtrânul Simeon, bucurându-se a strigat: Acum sloboḍeştĭ pre robul tĕŭ, că vĕḍură ochiĭ meĭ mântuirea ta.

Şi cea-laltă servire a Ortrineĭ dupre rânduĭală, şi Apolisul.

INTRU ACEASTA LUNA

IN 8 ḌILE.

Sântul marele mucenic Teodor Stratilat, şi sântul profet Zaharia.

La Dómne strigat-am, Stihirile pe 6, ale muceniculuĭ 3, şi ale profetuluĭ 3.

Stihirile muceniculuĭ, glas 5.

Prosomia: Bucură-te cămara...

Bucură-te ostaşul luĭ Christos, cel ce aĭ biruit tabăra vrăjmaşuluĭ, cu arma buneĭ credinţe, întărirea credincĭoşilor, carele prin multe muncĭ

aĭ câştigat cerésca împĕrăţie a luĭ Dumneḑeŭ Teodore. In carea dănţuind, şi cu împărtăşirea îndumneḑeindu-te, şi luminându-te cu curate împărtăşirĭ, pomeneşte pre ceĭ ce cinstesc mărită pomenirea ta, şi să închină cu credinţă sicriuluĭ moaştelor tale. Din care celor ce cer, le izvorĕştĭ bună întărire, şi mare milă.

Bucură-te sânţite cap, cinstită înălţarea purtătorilor de chinurĭ, podóba bisericeĭ, surpătorĭule al vrăjmaşuluĭ, cela ce eştĭ numit cu numele dumneḑeeştilor darurĭ, luminătorĭule carele lumineḑĭ cu minunile, partea cea de sub sóre. Turnule cel mare, carele aĭ rĕmas neclătit, de loviturile nemĕsuratelor muncĭ. Cela ce cu suliţa răbdăreĭ tale, aĭ omorît pre bălaurul, carele te-aĭ arĕtat fórte vitejaşte, ca un ostaş nebiruit; pre Christos rógă-l, să dea sufletelor nóstre mare milă.

Cu arma cruceĭ celeĭ de viaţă purtătóre, sfărîmare făcênd idolilor, ispită de bătăĭ aĭ suferit, şi pe lemn fiind întins, sfîşierĭ aĭ răbdat prea fericite. De care fiind struncinat, şi cu fáclii ars, pe cruce te-aĭ rîdicat de dînşiĭ, cu suliţe împungêndu-te, şi ochiĭ orbindu-ţĭ. Pentru aceasta te fericim pre tine, cel ce bine aĭ pătimit, şi cereştĭ cununĭ aĭ dobândit Teodore. Pre Christos rógă-l să dea sufletelor nóstre mare milă.

Alte Stihirĭ ale Profetuluĭ, glas 8.
Prosomia: Ce vĕ vom numi...

Avênd vieţuire întocma cu ângeriĭ, împreună cu ângeriĭ arĕtat vorbiaĭ, descoperitorĭule de cele dumneḑeeştĭ, printr'înşiĭ luminându-ţĭ cugetul cel maĭ-pre-sus de minte, cu lămurirea semnelor celor minunate, descoperirea taĭnelor celor marĭ, maĭ 'nainte, spunerea profetică, cu înoire duhovnicească; roagă-te să se mântuĭască sufletele nstre.

Anger te-aĭ arĕtat pământesc, că aĭ avut pe pământ ângerĭ cereştĭ vorbind cu tine; făcêndu-te vĕḑĕtor vederilor celor maĭ-pre-sus de lume; şi sfeşnic carele strĕluceşte lumină înţelegĕtóre; maslin, precum ḑice Psalmistul prea roditor, carele pică credincĭoşilor grăsime dumneḑeeşte lucrătóre; rógă-te să se mântuĭască sufletele nóstre.

Indestulat fiind de îndumneḑeirea cea nădĕjduită, ca un profet prea adevĕrat al luĭ Dumneḑeŭ, şi arĕtat umplêndu-te de desfătarea cea vecĭnică, şi vĕḑênd mărirea cea

negrăită, de Dumnedeŭ cuprinsule. Roagă-te neîncetat pentru noĭ ceĭ ce te lăudăm pre tine, ca să se mântuĭască sufletele nóstre.

VEDI: De este post, Mărire, Și acum, a Născĕtóreĭ, saŭ a Cruce-Născĕtóreĭ; cautā-le în 18, dile. Iară de va fi post dicem Idiomela sântuluĭ.

Mărire, a muceniculuĭ, glas 5.

Astadĭ maĭ-pre-sus de cât lucéfĕrul, a rĕsărit cinstită pomenirea purtătorĭuluĭ de chinurĭ a luĭ Christos, inimile credincĭoșilor vĕdut luminându-le, și noriĭ sufletuluĭ gonindu-ĭ, cu lucrarea și cu darul Duhuluĭ. Cătră carele ĭubitoriĭ de mucenicĭ să strigăm: Bucură-te cela ce te-aĭ arĕtat credincĭoșilor darŭ de Dumnedeŭ dăruit, și carele tinzĭ mulțimile minunilor, la ceĭ ce alérgă cătră tine Teodore fericite. Pre acela nu înceta rugându-l neîncetat, ca să dobândéscă vecĭnicile bunătățĭ, ceĭ ce sĕvêrșesc cu credință prea cinstită pomenirea ta.

Și acum, a Serbăreĭ, asemenea.

A luĭ Anatolie.

Cel vechiŭ de dile prunc făcêndu-se cu trupul, de Maĭca Fecĭóră în biserică s'a adus, plinind făgăduința legeĭ sale. Pre carele Simeon primindu-l, a dis: Acum slobodeștĭ în pace, dupre cuvêntul tĕŭ pre robul tĕŭ; că vĕdură ochiĭ meĭ mântuirea ta Dómne.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile Serbăreĭ, glas 6.

Prosomia: A treĭa di aĭ înviat Christóse...

Primește Simeóne, dis-a, cu mânile pre Ziditorĭul a tóte o bĕtrânule, îmbrățișéză pre Christos, pre carele têněra Fecĭoara l-a născut fără sĕmênță, spre bucuria neamuluĭ nostru.

Stih: Acum slobodeștĭ pre robul tĕ Stĕpâne dupre cuvêntul tĕŭ în pace.

Pre Făcĕtorĭul legeĭ și Dumnedeŭ, de carele să cutremură mulțimea ângerilor, adunându-ne să-l lăudăm popóre, pre unul Făcĕtorĭul de bine, și singur dătătorĭul de lege, spre mântuirea sufletelor nóstre.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, și mărire poporuluĭ tĕŭ Israil.

Acum mĕ slobodește Stĕpâne, pre mine robul tĕŭ cu pace, de legăturile trupuluĭ, precum aĭ dis. Că te-am vĕdut Christóse pre tine, lumina cea maĭ 'nainte de vecĭ, spre descoperirea neamurilor, și a luĭ Israil.

Mărire, a muceniculuĭ, glas 8.

Ca pre cel numit cu numele darurilor luĭ Dumnedeŭ, și moștenitor fericireĭ luĭ, toțĭ credincĭoșiĭ să lăudăm, și să fericim dupre vrednicie, pre Teodor vitézul marele muce-

nic, apărătoriul lumeĭ. Că să rógă luĭ Christos Dumneḑeŭ, pentru sufletele nóstre.

Şi acum, a Serbăreĭ, asemenea:
A luĭ Andreĭ Criteanul.

Cel ce să pórtă pre heruvimĭ...
Cantă la Stihóvna Serbăreĭ, în 2 ḑile, pagina 23.

Troparĭul mucenicului, glas 4.

Cu numirea oştireĭ celeĭ adevĕrate, purtătorĭule de chinurĭ, al cerescului împĕrat Voevod prea bun te-aĭ făcut, Teodore. Că cu armele credinţeĭ te-aĭ oştit înţelepţeşte, şi aĭ biruit cetele dracilor, şi purtătoriŭ de biruinţă viteaz te-aĭ arĕtat. Pentru acésta pre tine cu credinţă pururea te fericim.

Mărire, a Profetuluĭ, glas 2.

A profetuluĭ tĕŭ Zaharia...
Cantă la sfîrşitul cărţeĭ.
Şi acum, al Serbăreĭ.

La Ortrină.

La Dumneḑeŭ este Domnul, Troparĭul Serbăreĭ, odată; şi al mucenicului. Mărire, al profetuluĭ, Şi acum, ĭară al Serbăreĭ.

După întâĭa Stihologie, Catismala, glas 4.
Prosomia: Cel ce te-aĭ înălţat...

Cel cu nume mare numit mucenicul luĭ Christos, cel ĭubit de Dumneḑeŭ şi de îngerĭ, minunatul şi măritul Teodor, tóte sântele bisericĭ cele de sub sóre, astăḑi întru Duhul sânt le veseleşte, şi a serba întru bucurie pomenirea luĭ, pre toţĭ îĭ îndémnă.

Mărire, Şi acum, a Serbăreĭ, glas acelaş.
Prosomia: Spăĭmântatu-s'a Iosif...

In muntele Sinaĭ de demult a vĕḑut Moisi dosul luĭ Dumneḑeŭ, şi glas dumneḑeesc supţire s'a învrednicit în nor şi în vifor a auḑi; ĭară acum Simeon pre Dumneḑeŭ cel ce s'a întrupat fără schimbare pentru noĭ, în braţe l-a luat, şi bucurându-se s'a dus din ceste de aicea, la viaţa cea vecĭnică. Pentru acésta a strigat: Acum slobodeşti pre robul tĕŭ Stĕpâne.

După a doua Stihologie, Catismala, glas 1.
Prosomia: Pétra fiind pecetluită...

Cela ce eştĭ vistieria cea vecĭnică, şi viaţa tuturor, pentru mine prunc făcêndu-te, sub lege te-aĭ făcut, cel ce aĭ însemnat de demult în tăbliţe legea în muntele Sinaĭ, ca pre toţĭ să-ĭ mântueştĭ din robia cea de demult a legeĭ. Mărire milostivireĭ tale Mântuitorĭule; mărire împĕrăţieĭ tale; mărire rîndueleĭ tale, unule ĭubitorĭule de ómenĭ.

Mărire, Şi acum, ĭar acésta.

CANOANELE.

Al Serbăreĭ cu Irmosul pe 6, şi al sânţilor 2, pe 8.

CANONUL sântuluĭ Teodor.

Al căruĭa acrostih la Grecĭ este acesta:

Dupre purtarea numeluĭ pre tine darul luĭ Dumneḑeŭ cinstesc.

Cântarea 1, glas 8, Irmos:

Pre Faraon cela ce să purta în căruţă, l-a cufundat to-

„ïagul luï Moisi, cel ce a tă„cut minunï óre-când, în chi„pul cruceï lovind, şi despăr„ţind marea, şi pre Israil tu„gătorïul mergĕtorïul cel pe„destru l-a mântuit. Pre ce„ce cânta cântare luï Duml „neḑeŭ.

Cela ce cu dumneḑeeştï strĕlucirï arĕtat eştï împodobit, şi cu cunună mucenicéscă de sânţenie îmfrumseţat, şi cu mărirea sânteï Treimï strĕlucit, pomeneşte pre ceï ce te laudă pre tine, mare între mucenicï Teodore.

Plină de lumină, plină de dumneḑeescul darŭ, ne-a strĕlucit nouĕ sânţită pomenirea cinstitelor tale nevoinţe, cu prea sânţite strĕlucirï luminând pre toţï, ceï ce te cinstesc pre tine cu bună credinţă, mucenice pătimitorïule Teodore.

Viforul idolesc cuprinḑênd firea omenéscă, sânţitul mucenic fiind ocârmuit cu dumneḑeescul darŭ al cruceï, ne viforat a înnotat, şi la limanurile cereştï a ajuns, bucurându-se.

A Născĕtóreï:

Ceea ce eştï uşă dumneḑeéscă, deschide-mï uşile pocăinţeï, Fecïóră, şi cu dumneḑeeştï gândurï sufletul meŭ lumin éză-l, şi goneşte noriï ceï greï aï patimilor. Ca să te cinstesc bucurându-mĕ, şi dupre datorie să te fericesc.

Alt CANON al profetuluï.

Al căruïa acrostih la Grecï este acesta:

Mĕ înspăïmântez de cuvintele tale Zaharie.

Compunerea luï Teofan.

Cântarea 1, glas 8, Irmos:

Prosomia: Să cântăm Domnuluï...

Avênd pre dătătorïul de lumină, ascultător rugăcïunilor tale, dă-mï mie lumină, Zaharie, dumneḑeescule profet.

Fiind împodobit cu podóbele dumneḑeeşteï frumseţï, frumseţea ângerilor o vedeaï cu frumseţea sufletuluï.

Mărire:

Fiind plin de sânţenie, şi de lumină următóre ângerilor, aï avut ângerï vorbind cu tine, cariï te şi luminaŭ, cuprinsule de Dumneḑeŭ.

Şi acum, a Născĕtóreï:

Dezlegatu-s'a blestemul strĕmoaşeï Prea-curată, căcï născênd pre Christos aï îmbogăţit lumea cu bine-cuvêntare.

Cântarea 3, Irmos:

Cela ce aï întărit cerïurile...

Ca un leŭ îndrăznind aï stătut în mijlocul divanuluï, vestind Cuvêntul cel de mântuire, şi defăïmând, şi

adevĕrul predicând, celor rĕŭ credincioşĭ, şi vĕdind minciuna nedumneḑeireĭ Teodore.

Mirându se muncitorĭul de bărbăţia ta înţelepte. Cu dobitocéscă mânie pornindu-se, fără milă te-a rănit cu vine de boŭ Teodore, pre tine, cela ce aĭ sfărîmat idoliĭ ceĭ urîţĭ.

Cu vitejéscă gând picăturile cele din rane ca nişte valurĭ de mare le-aĭ suferit, gânditorĭule de Dumneḑeŭ, cu darul cruceĭ fiind întărit, şi purtător de cunună cu puterea dumneḑeescului Duh arĕtându-te.

A Născĕtóreĭ:

Făcutu-ţĭ a ţie cu adevĕrat mărire Domnul, cel ce s'a născut din tine; şi tóte neamurile pre tine Maĭca luĭ Dumneḑeŭ te măresc.

Alt Canon, Irmos:

Nu este sânt ca Domnul...

Darul cel de sus te-a umbrit fericite, învĕţându-te pronia cea nespusă, şi dumneḑeéscă îndreptare, luminându-te prin sânţiĭ ângerĭ înţelepte.

Invĕţându-te bunătatea cea dumneḑeéscă prea fericite, aĭ priceput prin taĭnă, ca un prea curat roditor, sălăşluirea ta întru dumneḑeésca sânţenie, cetatea cea prea sântă.

Mărire:

Zid nesfărîmat, întărirea poporuluĭ celuĭ cugetoriŭ de Dumneḑeŭ, tu te-aĭ făcut Dómne, şi mântuire sufletelor, precum oare-când a vestit maĭ 'nainte profetul cel dumneḑeesc.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Zemislirea ta cea fără de prihană, şi naşterea cea nestricată, Născĕtóre de Dumneḑeŭ, aŭ mântuit lumea din stricăcĭune, şi din mórte, că aĭ născut mântuirea pre Cuvêntul cel vecĭnic.

Irmosul:

Nu este sânt ca Domnul, „şi nu este drept ca Dumneḑeul nostru, pre carele îl „laudă tótă făptura, şi nu este „drept, afară de tine Dómne.

CONDACUL şi ICOSUL Serbăreĭ.

Catismala mucenicului, glas 8.

Prosomia: Pre Inţelepcĭunea...

Tótă dumneḑeésca armă luând, şi înşelăcĭunea idoléscă surpând, pre ângerĭ 'ĭ-aĭ îndemnat, să laude nevoinţele tale. Că cu dumneḑeésca dragoste gândul aprinḑêndu-ţĭ, spre mórtea cea prin foc bărbăteşte aĭ îndrăznit. Pentru care dupre numirea ta daĭ dumneḑeeştĭ darurĭ, celor ce cer de la tine, pătimitorĭule

Teodore. Pentru acésta strigăm cătră tine; rógă pre Christos Dumnedeŭ, ertare de greșale să dăruĭască, celor ce serbéză cu dragoste sântă amintirea ta.

Mărire, a profetuluĭ, glas 3.
Prosomia: De frumsețea fecĭorieĭ tale...

Căruțe înhămate aĭ vĕdut, care să îndreptaŭ cu mâna Dumnedeuluĭ tuturor, adică pre slugile cele fără de trupurĭ, Zaharie fericite; cu cariĭ împreună bucurându-te ca un profet pururea mărit, rógă-te, ca să se îndrepteze la căile dumnedeeșteĭ cunoștințe, ceĭ ce sĕvêrșesc cu credință neîndoită prea sânțită amintirea ta.

Și acum, a Serbăreĭ, asemenea:

Pre tine cel ce te-aĭ întrupat din Fecĭóră Christóse, bucurându-se, te-a luat în brațe sântul Simeon, strigând: Acum slobodeștĭ pre robul tĕŭ Stĕpâne. Și Anna cea fără prihană, profetița și mărita, acum mărturisire și laudă țĭ-a adus ție; ĭară noĭ dătătorĭule de viață strigăm cătră tine: Mărire ție celuĭ ce bine aĭ voit așa.

VEDI: De este post, Mărire, Și acum, a Născĕtóreĭ, saŭ a Cruce-Născĕtóreĭ. Caută-le în 28, de dile.

Cântarea 4, Irmos:

Tu eștĭ tăria mea Dómne, tu și puterea mea, tu Dumnedeul meŭ, tu bucuria mea. „Cela ce nu aĭ lăsat sînurile „părinteștĭ, și a nóstră sără„cie o aĭ cercetat. Pentru a„césta cu profetul Avacum „strig cătră tine: Mărire pu„tereĭ tale ĭubitorĭule de oa„menĭ.

Avênd pre Christos vorbind întru tine fericite, mândria luĭ Licinie aĭ surpat cu cuvinte înțelepte, că cu adevĕrat aĭ defăĭmat mucenice prea mult nebunia luĭ, și cu fapte prea-mărite aĭ minunat, pre ceĭ ce priviaŭ, pătimitorĭule înțelepte, vitézule Teodore.

Spânzurat fiind din porunca cea fără de-lege a muncitorĭuluĭ, și cu unghiĭ zgâriat, și văpsit cu picăturile sângeluĭ tĕŭ, ce s'a vĕrsat cu ne dreptate mucenice, de grosimea omorîreĭ, și de haĭna stricăcĭuneĭ te-aĭ dezbrăcat, prea fericite Teodore.

A Născĕtóreĭ:

Zapisul cel viclén al pĕcatelor mele rumpe-l Preacurată, cu dumnedeéscă sulița, carea a împuns dumnedeésca coastă, a celuĭ ce a voit a să întrupa din tine Fecĭóră; și te rógă, să mĕ scrie în cartea celor mântuițĭ, pre mine cela ce m'am depărtat fără de minte de la Dumnedeŭ.

Alt Canon, Irmos:

Cuvinte de munte umbros...

De faţă înveţĭ prea fericite, a ne închina uneĭ fiinţe luminătóre, împreunate în treĭ sorĭ, carea să înmulţeşte cu eşirile, spre cele ce sînt în lume.

Căruţă luĭ Dumneḑeŭ făcêndu-te profetule, şi vĕḑênd multe felĭurĭ de căruţe ale ângerilor, te-aĭ învrednicit a le încunjura, tóte acelea ce umblaŭ cu bună orînduĭală.

Mărire:

Sfeşnic cu multe luminĭ, şi cuvios sânţenieĭ, aĭ vĕḑut prea fericite, semn al dumneḑeeşteĭ strĕlucirĭ de lumină, şi al străjuireĭ, care vede tóte, prin carea şi tóte să păzesc.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Semnele zemislireĭ tale Prea-curată, în multe felĭurĭ le-a însemnat maĭ 'nainte dumneḑeştiĭ profeţĭ, închipuindu-le prin multe pilde, cugetătoriĭ de Dumneḑeŭ.

Cântarea 5, Irmos:

Pentru ce m'aĭ lepădat de la faţa ta, cela ce eştĭ lu-„mină ne apusă; şi m'a aco-„perit întunerecul cel strein „pre mine ticălosul. Ci mĕ „întórce, şi la lumina porun-„cilor tale îndreptează căile „mele, rogu-mĕ.

Fiind luminat mucenice cu raza dumneḑeescului Duh, şi aprins cu dragostea luĭ Christos, nu aĭ băgat seamă de arderea trupuluĭ, nicĭ aĭ simţit durerĭ, nicĭ te-aĭ ferit de muncĭ, cu cereştile nădejdĭ desfătându-te.

Jugul Stĕpânuluĭ cel uşor purtându-l pre grumazĭ, cu greutate de plumb fiind îngreuĭat, purtătorĭule de chinurĭ prea fericite, nicĭ cum nu te-aĭ plecat, nicĭ te-aĭ clătit, nicĭ aĭ fost biruit, viteazule Teodore.

Din ceriŭ dându-ţĭ ţie glas Cuvêntul cel prea bun, îndrăzneţ te-a făcut; cu a căruĭa putere, durerĭ ĭuţĭ aĭ răbdat de la ceĭ fără-de-lege, mucenice al luĭ Christos, şi muncĭ, şi mórte sîlnică mărite.

A Născĕtóreĭ:

Ca să rĕmâiŭ întreg, şi neschimbat din starea cea maĭ bună, şi drept să călătoresc, şi să fac cele plăcute luĭ Dumneḑeŭ, rógă-te, ceea ce eştĭ bună, carea aĭ născut pre Cuvêntul cel bun, carele ne-a mântuit pre noĭ de dobitocie.

Alt Canon, Irmos:

Din nóptea necunoştinţeĭ...

Cel ce a vĕḑut maĭ 'nainte curat cu inima, şi cu isteţimea gânduluĭ patima Mân-

tuitoriului, dupre vrednicie să cuvine să se fericéscă.

Mai-pre-sus de fire îndémnă profetul, dicênd: Bucură-te Sióne sânte, că va veni împěratul těŭ drept, şi mântuind cu blândeţe.

Mărire:

Mărirea profeţilor, bună cuviinţa bărbaţilor celor grăitori de Dumnedeŭ, lumineză lumea cu strělucirea profeţieĭ.

Şi acum, a Născětórei:

Naşterea Fecioareĭ, născêndu-ne pre noĭ de iznóvă, ne-a mântuit de pěcatele cele maĭ de 'nainte, făcêndu-se pentru noĭ pěcat.

Cântarea 6, Irmos:

Rugăciune věrs cătră Domnul...

Pătimirea celuĭ fără patimă închipuind, te-aĭ rěstignit mărite mucenice, pironindu-te pe lemn prea fericite, şi asemenea Stěpânuluĭ te-aĭ făcut, celuĭ ce a dezlegat de bună voe cu crucea patimile omeneştĭ.

Spânzurat fiind pe lemn ca un mĭel, şi cu săgeţĭ săgetat fericite, şi în vederile ochilor împuns, şi rănit preste tot trupul, aĭ rănit inimile vrăjmaşilor cu suliţa durerilor tale.

Rîurile muncilor tale celor fără numěr lovind în casa sufletuluĭ těŭ mucenice, nu o a clătit pre dênsa, că a fost întărită pe pétra cea neclătită a celuĭ ce a rěsărit din Fecĭóră, şi neamul omenesc a luminat.

A Născětóreĭ:

Marie Stěpână a tótă lumea, ca ceea ce aĭ născut pre Domnul tuturor, mântueşte-mě din robia vrăjmaşuluĭ, şi mě scóte din tirănia luĭ, şi mě mântueşte pre mine, cel ce nădějduesc spre tine fără de îndoĭală.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Fiind plin de darŭ profetic, şi învěţându-te maĭ-pre-sus de fiire cunoştinţa ceea ce va să fie, trimis aĭ fost să predicĭ darul cel viitor, şi diua cruceĭ cea cunoscută Domnuluĭ, cuprinsule de Dumnedeŭ.

Fiind împodobit cu înţelegere duhovnicéscă, te-aĭ învrednicit darurilor celor maĭ-pre-sus de cuget, vědênd arětărĭ îngereştĭ, şi cete, şi voróve, şi mărirĭ, prea fericite, care te învěţa taĭnele cele minunate şi dumnedeeştĭ.

Mărire:

Avênd făclie de bunătăţĭ, luminezĭ lumina cunoştinţeĭ de Dumnedeŭ, vestind maĭ 'nainte făclia cea taĭnică a întrupăreĭ Cuvêntuluĭ, cea maĭ-pre-sus de cuvênt, că va să

se arate cu cuviinţă dumneḑeéscă din Sion, Zaharie de Dumneḑeŭ cuprinsule.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Cel ce a întărit ceriul, te-a arĕtat ceriŭ cuvêntător, Născĕtóre de Dumneḑeŭ, iubind frumseţea luĭ Iacov, şi din pântecele tĕŭ a rĕsărit sórele Dumneḑeireĭ trupeşte, şi a luminat lumea cu darul.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiŭ vĕr„sa către Domnul, şi luĭ voiŭ „spune scârbele mele, că s'a „umplut sufletul meŭ de rĕu„tăţĭ, şi viaţa mea s'a apro„piat de iad, şi ca Ionà mĕ „rog: Dumneḑeule, din stri„căciune scóte-mĕ.

CONDACUL mucenicului, glas 2.

Prosomia: Căutând cele de sus...

Cu bărbăţia sufletuluĭ, întru credinţă ca întru o platoşe îmbrăcându-te; şi Cuvêntul luĭ Dumneḑeŭ ca o suliţă în mânĭ luând, pre vrăjmaşul aĭ rănit, între mucenicĭ mare Teodore. Cu cariĭ împreună luĭ Christos Dumneḑeŭ rugându-te nu înceta pentru noĭ toţĭ.

ICOS.

Veniţĭ toţĭ credincioşiĭ cu cântările cununilor să încununăm pre Teodor, frumseţea cea strĕlucită a pătimitorilor. Că darŭ mare al luĭ Dumneḑeŭ s'a arĕtat lumeĭ, cu strĕlucirile minunilor. Că pre vrăjmaşul veliar biruind cu cinstitele chinurĭ, ploŭă în loc de sângiurĭ, repejiunile cele de tămăduirĭ, ca de nişte izvórĕ. Decĭ împreună cu aceştia toţĭ să bucură întru Christos, şi dă pace nelipsită. Pentru aceea strigăm luĭ: Nu înceta rugându-te pentru noĭ toţĭ.

Intru acéstă Lună, în 8 ḑile. Pomenirea sântuluĭ măritului mareluĭ mucenic Tedor Stratilat.

Stih: Teodor Stratilat fiind cu cu cinul sĕŭ,
Prin tăere s'a făcut Stratilat luĭ Dumneḑeŭ.
Puternic grumazul luĭ Teodor cel minunat
In a opta ḑi l-aŭ tăiat.

Acesta a fost pe vremea împĕratuluĭ Licinie, trăgêndu-se de neam din Evhaita, lŏcuind în Iraclia ceea ce să află lângă marea négră, şi întrecea pre mulţĭ la podóba sufletuluĭ şi la frumseţea trupuluĭ, şi la puterea cuvintelor, şi cerca toţĭ, ca să-ĭ aibă prietenia. Drept aceea şi Licinie avea multă sârguinţă ca să aibă adunare cu dînsul, măcar că auḑise că este creştin, şi să îngreţoşază de idolĭ. Drept aceea trimiţênd de la Nicomidia pre uniĭ din céta luĭ, le-a poruncit să aducă cu cinste înaintea luĭ pre mucenicul. Iară eĭ dacă s'aŭ întors, a ḑis, că fericitul Teodor a rĕspuns, că maĭ vêrtos să cade împĕratuluĭ a merge către dînsul cu dumneḑeiĭ luĭ ceĭ maĭ marĭ; şi îndată merse împĕratul în Iraclia. Iară sântul Teodor se îmbărbăta cu vedeniile cele din vis ce i să trimisese de la Dumneḑeŭ. Dacă auḑi că Licinie este aprópe, încălecă de-ĭ eşi înainte, şi-l cinsti precum să cuvine, iară el dându-ĭ mâna dréptă, şi întrebându-l de sănĕtate, a întrat în cetate, şi şeḑênd într'un palat înalt, îndemna pre fericitul Teodor, să facă jertfă dumneḑeilor seĭ. Iar sântul cerşindu-ĭ pre dumneḑeiĭ ceĭ maĭ lăudaţĭ, adică ca şi cum să-ĭ cinstéscă întâĭ acasă, de aceea să le facă şi la obşte jertfe, şi dându-ĭ voe împĕratul luă pre dumneḑeiĭ ceĭ de aur şi de argint, şi la miezul nopţeĭ 'ĭ-a sfărâmat, şi făcêndu-ĭ tot bucăţĭ micĭ, 'ĭ-aŭ dat săracilor şi lipsiţilor. Şi dacă să făcu ḑiuă, a spus Maxentie Comentarisie împĕratuluĭ, că a vĕḑut capul dumneḑeóeĭ celeĭ marĭ Artemideĭ la un sărac purtându-l, şi îndată să trimiseră fuştaşĭ de aduseră pre sântul cu porunca sa Licinie, şi întâĭ dezbrăcându-l fu în-

tins de patru slujitorĭ, și bătut cu șépte-sute de bice de vine de boŭ pre spinare, și cincĭ-ḑecĭ pre pântece, și-l maĭ băturā cu măcĭucĭ de plumb preste obraz; după aceea îl strujiră, și-l arseră cu făclii, și cu hârburĭ de scoice l-aŭ frecat preste ranele cele bătute și arse, și-l aruncară în temniță, băgându-l cu piciórele în gros, și petrecu acolo nemâncat șépte ḑile. După aceea ĭarășĭ îl scóse; și-ĭ pironiră pre cruce mânile și piciórele. Apoĭ (o cruzime de fiare și ne omenie!) aŭ bătut prin părțile cele ascunse ale mucenicululĭ, un piron, carele a ajuns până la cele dinlăuntru ale luĭ. Și sta și pruncĭ prin prejur de săgeta pre sântul în obraz și în ochĭ, alțiĭ ĭarășĭ cu cosóră croindu-l de-a curmezișĭ preste părțile cele ascunse, 'ĭ-a tăĭat și testiculele cu totul, și rĕmâind nóptea pre cruce, i să părea luĭ Licinie, că a murit; ci s'a înșelat ticălosul, pentru că de dumneḑeescul ânger fu dezlegat din legăturĭ, și slobod, și să făcu sănĕtos, și cânta și mulțemia luĭ Dumneḑeŭ. Decĭ dacă s'a făcut ḑiuă, trimisă Licinie să ĭa trupul mucenicululĭ să-l arunce în marea. Și sosind trimișiĭ, dacă vĕḑură pre sântul că era cu suflet, și cu totul sănĕtos, creḑură în Christos opt-ḑecĭ și cincĭ de ómenĭ, și după dînșiĭ alțĭ treĭ sute de slujitorĭ. cărora le era căpetenie antipatul Cestis, cariĭ fiind trimiși să omóre pre ceĭ dintâĭ, aŭ creḑut în Christos. Și dacă vĕḑu Licinie, că să face gâlcévă în cetate, a poruncit să tae capul sântuluĭ. Atuncea stătură multă mulțime de creștinĭ de-ĭ opria, și abia potolindu-ĭ sântul, și făcênd rugă către Christos, îĭ tăĭară capul, sĕvêrșindu-șĭ alergarea mărturisireĭ. Iar sântele luĭ móște să mută din Iraclia la Evhaita, și-l puse în lăcașul părinților sĕĭ, precum a poruncit mucenicul luĭ Avgar tahigrafuluĭ sĕŭ să facă. Carele 'ĭ-a scris maĭ pre larg tótă istoria muceniciei sale și întrebările și rĕspunsurile, câte una, și vremile, și chipurile cele de multe feliurĭ ale muncilor ce aŭ vĕḑut, și de la Dumneḑeŭ ajutorirĭ, ce s'aŭ făcut, fiind de față la mucenia luĭ.

Intru acéstă ḑi, pomenirea sântuluĭ profet Zaharia.

Stih: In chip de caĭ Zaharie pre ângerĭ aĭ vĕḑut,

Prin cariĭ la înălțimea ceriuluĭ aĭ călătorit.

Acesta să tîlcuește, pomenirea luĭ Dumneḑeŭ, carele era din neamul luĭ Israil, din seminția luĭ Levi, și s'a născut în Galaad. Și a venit în Ierusalim din țéra haldeilor, bĕtrân fórte, și aflându-se acolo, mult a profețit poporuluĭ, și a dat multe semne întru arĕtare. Acesta a spus luĭ Iosedec, că va naște fecior, și să va face preot Domnuluĭ în Ierusalim. Acesta a bine-cuvêntat pre Salatiil pentru fiĭul sĕŭ, ḑicêndu-ĭ: Că veĭ naște fiiŭ, și veĭ pune numele luĭ Zorobabel. Și în vremea luĭ Kir împĕratul Perșilor a dat semn, pentru Cresus împĕratul Lidieĭ, dat-a în arĕtare și de prada Ierusalimuluĭ, și de sfîrșitul luĭ Israil, și de începătura și sfîrșitul limbilor, și pentru sfărîmarea bisericeĭ până în sfîrșit, și pentru oprirea profeților, și a preoților, și a Sâmbetelor, și pentru a doua judecată. Și profețind și de altele multe, a rĕposat în bĕtrânețe bune; și s'a îngropat aprópe de mormêntul profetuluĭ Agheŭ.

Intru acéstă ḑi, sânțiĭ mucenicĭ Nichifor și Stefan, prin zgârieturĭ s'aŭ sĕvêrșit.

Stih: Nichifor, și Stefan, cariĭ aŭ fost zgâriațĭ,

Cu cununĭ împletite de biruință aŭ fost încununațĭ,

Intru acéstă ḑi, sântele Marta și Maria, surorile. Și prea-cuviosul Licarion mucenicul de sabie s'aŭ sĕvêrșit.

Stih: Pre cele ce un pântece la lumină le-aŭ ĭubit,

Pre Marta și Maria o sabie de lumină le-aŭ lipsit.

Fără de glas către sabie Licarion este mergênd,

Improtiva călăuluĭ, ca un mĭel tăcênd.

Aceste sânte fiind surorĭ, vĭețuĭaŭ în singurătate păzindu-șĭ fecioria. Decĭ trecênd pe acolo unde petreceaŭ ele ighemonul loculuĭ, ele scoțênd capul pe feréstră, să numeaŭ pre sine creștine; și ighemonul jelind mórtea lor cea în tinerețe, ele aŭ grăit împrotivă, că nu este mórte cea pentru Christos; ci viață care nu are sfîrșit. Asemenea încă și Licarion singurul copil tovarîșul lor, spuind cele pentru dînsul, din porunca ighemonuluĭ a fost rĕstignițĭ; și de călăĭ împungêndu-se cu sabia, s'aŭ dat sântele lor suflete în mânile luĭ Dumneḑeŭ.

Intru acéstă ḑi, pomenirea sânților mucenicĭ Filadelf și Policarp.

Stih: Fost-a cu adevĕrat al viețeĭ sfîrșit,

Și luĭ Filadelf și luĭ Policarp ĭubit.

Intru acéstă ḑi, pomenirea Cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Macarie Episcopul Pafeĭ.

Stih: Proedrul Pafuluĭ s'a ascuns în mormênt,

Și întru cele-lalte, nu numaĭ cu numirea fiind fericit.

Intru acéstă ḑi, pomenirea Cuviosuluĭ Perget.

Stih: Cum voiŭ trece fără de rĕsplătire pre Perghet,

Impreună cu sânțiĭ fiind și el numĕrat.

Cu ale lor sânte rugăcĭunĭ, Dómne miluește-ne și ne mântuește pre noĭ, Amin.

Cântarea 7, Irmos:

De pogorîrea luĭ Dumneḑeŭ focul s'a rușinat în

„Vavilon óre când. Pentru a-
„césta tinerii în cuptoriŭ cu
„bucuros picĭor, ca întru o
„grădină verde mărind, aŭ cân-
„tat: Bine eştĭ cuvêntat Dum-
„neḑeul părinţilor noştri.

Grăit-a mucenicul (bucu-
rându-se) măririle a tot Stĕ-
pânitorĭuluĭ. Pentru aceasta
mirându-se, ceĭ ce priviaŭ, aŭ
lăsat tirănia înşelăcĭuneĭ, şi
cu credinţă aŭ strigat: Bine eştĭ
cuvêntat Dumneḑeul părinţi-
lor noştri.

Cu undinţa prea înţelep-
telor tale cuvinte, prea feri-
cite bucurându-te, aĭ vênat
dintru adîncul necunoştinţeĭ,
pre ceĭ ce veniaŭ la tine, şi
'ĭ-aĭ făcut, Teodore, dumne-
ḑeeştĭ mucenicĭ, cariĭ cântă:
Bine eştĭ cuvêntat Dumne-
ḑeul părinţilor noştri.

In temniţă fiind tu legat
de lemn, sântul ânger viind
te-a dezlegat, îndrăznélă dân-
du-ţĭ, şi întărindu-te, ca să strigĭ
cu mare glas, Teodore: Bine
eştĭ cuvêntat Dumneḑeul pă-
rinţilor noştri.

A Născĕtóreĭ:

Spre mine, cel ce am vie-
ţuit în lene, şi am trecut cu
vederea sântele tale legĭ, şi
cinstitele tale poruncĭ Chri-
stoase, milostiveşte-te, şi mĕ
mântueşte pentru ceea ce te-a
născut, ca cela ce eştĭ Dum-
neḑeŭ de bine făcĕtor, şi mult
milostiv.

Alt Canon, Irmos:

Tineriĭ evreeştĭ în cuptor...

Preste tot pămêntul a tre-
cut vestirea ta, cea de Dum-
neḑeŭ însuflată profete, şi pu-
terea cuvintelor tale, strigând:
Bine eştĭ cuvêntat Doamne
Dumneḑeule în vecĭ.

Mărire:

Cu totul luminându-te
cu luminile cele de sus, ve-
deaĭ cele viitóre, ca şi cum ar
fi fost de faţă; pentru aceea
prea fericite, strigaĭ: Bine eştĭ
cuvêntat Dómne Dumneḑeule
în vecĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Cu cântărĭ te cinstesc
pre tine Fecĭóră, pre ceea ce
aĭ cinstit neamul omenesc, cel
ce a fost osîndit de demult cu
cumplită necinste: Bine este
cuvêntat rodul pântecelui tĕŭ
Prea-curată.

Cântarea 8, Irmos:

De şépte orĭ cuptorĭul, mun-
citorul haldeilor, l-a ars ne-
„buneşte, pentru cinstitoriĭ de
„Dumneḑeŭ; ĭară vĕḑêndu-ĭ
„pre aceştia cu putere maĭ
„bună mântuiţĭ, Făcĕtorĭuluĭ
„şi Mântuitorĭuluĭ, aŭ strigat:
„Tinerĭ bine-l cuvêntaţĭ, pre-

„oţĭ lăudaţi-l, popóre prea în-„nălţaţi-l întru toţĭ veciĭ.

Luminat purtându-te aĭ biruit pre vrăjmaşul, şi aĭ perdut óstea luĭ cu armele credinţeĭ. Pentru acésta cu cunună de biruinţă te-aĭ încununat, cântând Stĕpânuluĭ: Tinerĭ bine-cuvêntaţĭ, preoţĭ lăudaţĭ, popóre prea înălţaţĭ pre Christos în vecĭ.

După rĕstignire, mărite, şi după fericita patimă, şi după ranele cele fără de numĕr, ţĭ-aĭ plecat luĭ Dumnedeŭ grumazul tĕŭ, fericite şi înţelepte mucenice, şi cu sabia cinstit capul tĕŭ s'a tăĭat, strigând Stĕpânuluĭ: Tinerĭ bine-cuvêntaţĭ, preoţĭ lăudaţĭ, popóre prea înălţaţĭ pre Christos în vecĭ.

Sânţitul şi mult pătimitoriul trupul tĕŭ Teodore, izvor de tămăduirĭ s'a făcut credincioşilor, din carele, ceĭ ce alérgă cu bună credinţă, scot dezlegare de patimĭ, şi mântuire sufletelor, strigând Stĕpânuluĭ: Tinerĭ bine-cuvêntaţĭ, preoţĭ lăudaţĭ, popoare, prea înălţaţĭ pre Christos în vecĭ.

A Născĕtóreĭ.

Sufletul meŭ cel omorît, şi cădut, şi rănit, înviază-l şi-l rîdică, şi-l vindecă, mintea mea o smereşte, şi valurile patimilor le potoleşte, Fecĭoară, şi mĕ mântueşte pre mine, cel ce strig: Tinerĭ bine-cuvêntaţĭ, preoţĭ lăudaţĭ, popoare prea înălţaţĭ pre Christos în vecĭ.

Alt Canon, Irmos:

Pre Domnul cel ce s'a prea-mărit...

Sióne munte, cetate sântă, bucură-te fórte, că dumnedeescul Zaharia te îndémnă, cel vorbitor cu ângeriĭ d'impreună, şi tu dar Ierusalime veseleşte-te întru toţĭ veciĭ.

Zaharie profete bucură-te fórte, vĕdênd, că ţi s'a împlinit cuvintele, care aĭ grăit maĭ 'nainte, luminându-te de Duhul; pre Domnul cântaţĭ, şi-l prea înălţaţĭ întru toţĭ veciĭ.

Bine cuvêntăm pre Tatăl...

In mijlocul munţilor umbroşĭ vedeaĭ pre ângerĭ stând, cariĭ te învĕţaŭ prin taĭnă purtarea de grijă de Dumnedeŭ, pentru tóte, mărite profete, mărind pre Christos în vecĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ.

Bucură-te scaune cel cu chip de foc al Domnuluĭ, bucură-te uşă încăpătóre a lumineĭ celeĭ fără materie. Bucură-te nor uşor, carele aĭ strĕlucit sórele dreptăţeĭ în lume, Prea-curată Născĕtoare de Dumnedeŭ.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvêntăm...

Pre Domnul, cel ce s'a „prea-mărit în muntele cel „sânt, și în rug de foc a a-„rĕtat luĭ Moisi taĭna naște-„reĭ pururea Fecióreĭ: Lău-„dați-l, și-l prea înălțațĭ în-„tru toțĭ veciĭ.

Cântarea 9, Irmos:

Spăĭmântatu-s'a de aceasta cerĭul și marginile pămên-„tuluĭ s'aŭ minunat, că Dum-„neḍeŭ s'a arĕtat oamenilor „trupește, și pântecele tĕŭ s'a „făcut maĭ desfătat de cât ce-„rĭurile. Pentru aceea pre tine „Născĕtóre de Dumneḍeŭ, în-„cepĕtoriile cetelor ângereștĭ „și omeneștĭ te mărim.

Sânțitu-te-aĭ însuțĭ pre tine mĭeluluĭ și Dumneḍeuluĭ nostru, celuĭ ce s'a junghĭat, de Dumneḍeŭ cugetătorĭule mucenice, înălțându-te la dînsul ca o ardere cu bun miros și sânțită punere înainte; și jertfă desĕvêrșit curată, bine primită. Pentru aceasta te lăudăm, și dupre datorie te fericim.

Ca un lucéfĕr de diminéță, ca o ḍi luminósă te-aĭ arĕtat, Teodore, ca un sóre cu luminóse razele pătimireĭ tale, și cu minunile prea fericite, creștinește luminând partea cea de sub soare, și gonind întunerecul înșelăcĭuneĭ, și al patimilor noastre Teodore.

Impreunatu-te-aĭ cu ângeriĭ trupește, biruind pre vrăjmașiĭ ceĭ fără de trupurĭ, și împreună cu cetele cele muceniceștĭ te veseleștĭ tot-déuna, și dumneḍeéscă cântare cânțĭ Treimeĭ: Teodore de treĭ orĭ fericite, luminătorĭule al bisericeĭ, și podóba pătimitorilor.

Pămêntul să bucură întru punerea cinstituluĭ tĕŭ trup, Teodore, și cerĭul dobândind sânțit Duhul tĕŭ. Pentru acésta noĭ ómeniĭ tot-deauna făcênd cinstită pomenirea ta, cu cerere te rugăm pre tine, rugătorĭul cel pentru noĭ, prea fericite.

A Născĕtóreĭ:

Iubitóre de Dumneḍeŭ Fecĭóră, rógă pre cel bun, ca să mĕ mântuĭască pre mine din tóte spurcăcĭunile, ranele inimeĭ mele spălându-le cu curată pocăință, și plângere cu lacrîmĭ, ca să te fericesc și să te măresc pre tine, ceea ce eștĭ cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos:

Pre tine Maĭca luĭ Dumneḍeŭ...

Tótă simțirea lăsându-o înțelepte, ca un purtător de

lumină staĭ înaintea minţeĭ celeĭ dumnedeştĭ şi prea-curate, făcênd rugăciune pentru lume; drept aceea toţĭ pre tine Zaharie te mărim.

Urmând graĭurilor buzelor tale, arĕtătorĭule de cele dumnedeeştĭ, chĭemăm pre Domnul, şi printr'însul mântuindu-ne, te fericim pre tine, ca pre un profet al adevĕruluĭ, şi predicatorĭule al buneĭ credinţe, Zaharie.

Mărire:

Fă pre Stĕpânul cu rugăciunile tale desĕvêrşit milostiv, cătră ceĭ ce sĕvêrşesc cu credinţă sântul şi bine însemnat praznicul tĕŭ, de Dumnedeŭ însuflate, şi te cinstesc pre tine cu dragoste, ca pre un profet, şi grăitor de cele dumnedeeştĭ prea adevĕrat.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Adîncimea minunilor, şi noĭan darurilor cunoscêndu-te, şi adevĕrat ştiindu-te pre tine Prea-curată Născĕtoare de Dumnedeŭ, şi nădĕjduindu-ne părtinireĭ tale, neîncetat năzuim cătră a ta adăpostire.

Irmosul:

Pre tine Maĭca luĭ Dum„nedeŭ, şi Fecióra cea ne is„pitită de nuntă, pre tine ceea „ce aĭ născut maĭ-pre-sus de „minte prin cuvênt pre Dum„nedeŭ cel adevĕrat, pre cea „maĭ înaltă de cât prea-cu„ratele puterĭ, cu doxologiĭ „fără de tăcere te mărim.

EXAPOSTILARIA muceniculuĭ.

Prosomia: Cu ucenicii să ne suim...

Mare mucenice al luĭ Christos, mărite Stratilate, şi a purtătorilor de chinurĭ celor cinstiţĭ dumnedeească frumseţe, Teodore vitézule, nu înceta a te ruga pentru biruinţele bine credincĭoşilor împĕraţĭ, şi pentru pacea lumeĭ, ertare de greşale, şi mântuire să se dăruĭască, celor celor ce sĕvêrşesc pomenirea ta cea purtătóre de lumină, prea înţelepte.

Mărire, altă Exapostilaria.

Prosomia: Cu Duhul în biserică...

Taberile vrăjmaşilor, şi îndrăznirile dracilor până în sfîrşit le-aĭ surpat, şi cunună aĭ luat Teodore fericite din mâna Ziditorĭuluĭ tĕŭ, ca un mărturisitor al adevĕruluĭ, şi mântueştĭ pre toţĭ din tóte necazurile şi cursele celuĭ strein.

Şi acum, a Serbăreĭ:

Cu Duhul în biserică înainte stând bĕtrânul, în braţe a primit pre Stĕpânul legeĭ, strigând: Acum de legătura trupuluĭ mĕ slobodeşte în pace, precum aĭ dis; că vĕdură ochiĭ meĭ descoperirea neamurilor şi mântuirea luĭ Israil.

LA STIHOAVNA.

Stihirile mucenicului pe 4, glas 4.

Prosomia: Ca pre un viteaz...

Pătimitoriŭ viteaz, ostaş nebiruit, întru Duhul sânt te-aĭ arĕtat, surpând pre luptătorĭul, cu înţelepcĭunea cuvintelor tale, şi cu arĕtările cele răbdătoare, ale faptelor tale înţelepte. Pentru acésta aĭ luat cununĭ de biruinţă, şi cu cetele cele de sus te-aĭ împreunat, mărite mucenice Teodore. De douĕ orĭ.

Şi pe cruce rîdicat fiind, şi carnea strujindu-ţĭ, şi cu săgeţĭ ascuţite fiind rănit, şi pe lemn întins, şi cu sabia tăĭat, şi cu tóte măestriile de muncă încunjurat, nevĕtămat şi nebiruit te-aĭ arĕtat, cu puterea celuĭ ce s'a rĕstignit pe cruce, lauda mucenicilor Teodore.

Dumneḍeesc stîlp bunei credinţe te-aĭ făcut prea fericite de capiştile celor rĕŭ credincĭoşĭ scârbindu-te, şi jertfă cu totul desĕvêrşit, şi junghĭere bine primită aducêndu-te curat, celuĭ ce s'a junghĭat pentru tine, şi a mărit sântă pomenirea ta, şi te-a dăruit pre tine vistierie de minunĭ, celor din lume, Teodore.

Mărire, glas 8.

Cu bărbăţie mucenicéscă creştineşte într'armându-te, mucenice al luĭ Christos, şi slujba cea cuvêntătóre prin taĭnă apărându-o cu puterea luĭ, aĭ arĕtat păgânătatea idolilor, şi cumplirea tiranilor a fi neputincĭósă, nebăgând sémă de muncĭ, şi de focul cel vremelnic. Ci o cela ce eştĭ al dumneḍeeştilor darurĭ şi cu fapta şi cu numele! De tótă primejdia mântueşte cu rugăcĭunile tale, pre ceĭ ce sĕvêrşesc pomenirea ta.

Şi acum, a Serbăreĭ, glas 1, a luĭ Anatolie.

Cel vechiŭ de ḍile, carele legea...

Cautĕ în 2, ḍile. La Litie, pagina 21.

LA STIHOAVNA.

Stihirile Serbăreĭ, glas 2.

Prosomia: Casa Eufratuluĭ...

Cela ce tóte cu mâna, cuprinde ca un Ziditor, şi Stĕpân al tuturor, de mânile bĕtrânuluĭ, în biserică să aduce.

Stih: Acum slobodeştĭ pre robul tĕŭ Stĕpâne, dupre cuvêntul tĕŭ în pace.

Bucură-te Simeoane, şi Anno veseleşte-te, că ĭată s'a arĕtat, Mântuitorĭul lumeĭ, ca un prunc aducêndu-se.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, şi mărire poporuluĭ tĕŭ Israil.

Te-aĭ dezlegat de stricăcĭune, Simeóne purtătorĭule de Dumneḍeŭ, că aĭ vĕḍut mântuirea, purtând în mânĭ, pre cel ce pórtă tóte.

Mărire, a mucenicului, glas 8.

Vitejască adunare strân-

gênd împrotiva înșelăciunei, bărbătește aĭ suferit Teodore; cu limba ta cea cu foc grăitóre rușinând neomenia luĭ Licinie. Pentru aceasta și cu ângeriĭ dănțuind fericite, rógă pre Christos Dumnedeŭ, ca să fie nouĕ milostiv, în diua judecățeĭ.

Și acum, a Serbăreĭ, glas 7.

Lumină spre descoperirea limbilor, aĭ venit din ceriŭ Mântuitoriul nostru; și eșind din Fecĭóră, te-aĭ odihnit în brațele dreptuluĭ Simeon. Că trebuĭa dătătoriule de viață al tuturor, să te cunoștĭ de bĕtrânul, că aĭ venit să-l slobodeștĭ pre el dupre cuvêntul tĕŭ; cela ce aĭ mare milă.

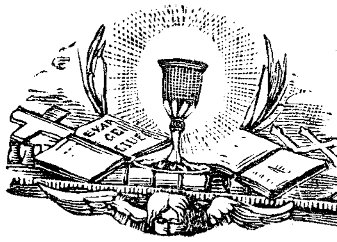
Și cea-laltă servire a Ortrineĭ dupre rânduĭală, și Apolisul.

LA LITURGIE

Fericirile din Canonul Serbăreĭ, Cântarea a 8, pe 4, și din Cannonul sântuluĭ, Cântarea a 6, pe 4. Prochimen, glas 7. Veseli-se-va dreptul de Domnul. Stih: Audĭ Dumnedeule glasul meŭ. Apostol către Timoteĭ: *Fiiule Timoteĭ, întăreș-te-te în darul cel în Christos Iisus...* Aliluĭa. Dreptul ca finicul va înflori. Evangelia de la Mateĭ. *Dis-a Domnul discipulilor seĭ, ĭată eŭ trimit pre voĭ ca oile prin mijlocul..*

CHINONICUL.

Intru pomenire vecĭnică va fi...

INTRU ACEASTA LUNA

IN 9 DILE.

Sântul mucenic Nichifor. Intru acéstă di să sfîrșește Serbarea Intimpinăreĭ Domnuluĭ nostru Iisus Christos, și cântăm tótă slujba Serbăreĭ, ĭară a sântuluĭ o cântăm la După-cinare. Iară de nu să va întîmpla întru acéstă di sfîrșirea Serbăreĭ, să se pue slujba muceniculuĭ întru acest chip.

La Dómne strigat-am, Stihirile sântuluĭ, glas 2.

Prosomia: Când de pe lemn...

Plecându-te legilor, celuĭ ce pentru noĭ a luat trup pe pământ, și patimă cinstită a pătimit, de Dumnedeŭ fericite mucenice, dragostea cea către vecinul tĕŭ o aĭ păzit, carea poruncă este cap legeĭ și profeților. Pentru acésta aĭ luat sfîrșit fericit, stând acum înaintea izvoruluĭ dragosteĭ, o Nichifore.

Plecatu-țĭ-aĭ grumaziĭ la Dumnedeŭ, căruĭa toate îșĭ pleacă genunchile minunate mucenice, tăĭndu-țĭ-se capul, și osebindu-te de trupul tĕŭ cel viteaz, și unindu-te, prin cuget curat, cu Christos capul tuturor. De a căruĭa lumină apropiindu-te acum, cere-ne lumină, Nichifore, nouĕ

tuturor, celor ce te lăudăm.

Cu rîurile sângĭurilor tale înțelepte, care s'aŭ vĕrsat pentru Christos, pămêntul aĭ sânțit; și cu Duhul aĭ veselit Duhurile puterilor celor fără de trup; și adunările mucenicilor tóte le-aĭ luminat, împreunându-te cu dênsele fericite ca un într'armat viteaz, ca un mucenic nebiruit, și rugător pentru noĭ către Dumnedeŭ.

Mărire, glas 6, a luĭ Ioan Monahul.

Arĕtat-aĭ tuturor de față, pătimitorĭule Nichifor; că cel ce nu ĭubește pre aproapele sĕŭ, nu póte să ĭubéscă nicĭ pre Stĕpânul. Pentru acésta ĭubind curat pre însușĭ Saprichie, cel ce a fost împreună cu tine slugă, dintru acésta te-aĭ într'aripat și către dragostea luĭ Dumnedeŭ, și sufletul țĭ-aĭ pus pentru mărturisirea și credința luĭ Christos. Iară Saprichie cel cu nume rĕŭ, avênd către tine pizmă fără de împăcare, s'a arĕtat tăgăduitor și Stĕpânuluĭ Christos; căruĭa stându-ĭ acum înainte, rógă-te, să se mântuĭască sufletele noastre.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Prosomia: Tótă nădejdea puindu-șĭ...

Fiind eŭ rănit de năpădirile cele cumplite ale dracilor, și ședênd cu totul nemișcat tot-déuna în calea viețeĭ celeĭ nestatornice Prea-curată, și fiind lipsit de milă, cercetéză-mĕ degrab, puind preste ranele cele nevindecate vin și unt-de-lemn, și mĕ du către tămăduire; ca să te măresc, și cu dragoste dupre datorie să laud măririle tale Curată, Maĭcă pururea Fecĭóră.

A Cruce-Născĕtóreĭ.

Sabie a trecut prin inima ta, precum a dis Simeon prea sântă Stĕpână, când aĭ vĕdut pre cel strĕlucit din tine negrăit, înălțându-se pe cruce de ceĭ fără-de-lege ca un osîndit, și gustând oțet și fiere, și cóstele împungêndu-i-se, și mânile și picĭórele pironindu-i-se; și tânguindu-te, te văetaĭ ca o Maĭcă strigând: Ce este acéstă taĭnă nouĕ; Fiĭul meŭ prea dulce.

Tropariŭ, glas 4:

Mucenicul tĕŭ Dómne Nichifor...

Mărire, Și acum, a Născĕtóreĭ.

Cautâ la sfîrșitul cărțeĭ.

La Ortrină.

CANONUL sântuluĭ.

Al căruĭa acrostih la Grecĭ este acesta:

Pre măritul între nevoitorĭ Nichifor, cu cântărĭ îl laud.

Compunerea luĭ Teofan.

Cântarea 1, glas 8, Irmos:

Pre Faraon cel ce să purta în căruță, l-a cufundat „toĭagul luĭ Moisi, cel ce a „făcut minunĭ oare-când, în „chipul cruceĭ lovind, și des-

„părţind marea, şi pre Israil „fugătoriul, mergĕtoriul cel „pedestru l-a mântuit. Pre cel „ce cânta cântare luĭ Dum„nedeŭ.

Marea vieţeĭ înălţându-se, şi învĕluind cumplit luntrea sufletuluĭ meŭ cu supărărĭ şi cu patimĭ, Christóse cela ce eştĭ pricina păceĭ, ca un făcĕtor de bine, spre linişte adîncă o prefă cu rugăciunile muceniculuĭ.

Cu cuget socotit, prea înţelepte, aĭ supus cu bună credinţă la partea sufletuluĭ cea de gînd, patima mânieĭ, şi aĭ alergat cătră vecinul tĕŭ Saprichie, nevoindu-te a te împăca cu el dumnedeescule, fiind plecat legilor Mântuitoriuluĭ.

Fiind îmbrăcat cu puterea cruceĭ, şi luptându-te cu vrăjmaşul maĭ cu tărie, mucenice, l-aĭ surpat, şi te-aĭ făcut purtător de biruinţă, numindu-te maĭ 'nainte cu puterea numeluĭ, o Nichifore prea lăudate mucenice al luĭ Christos, pururea pomenite.

Mărire:

Intocma la putere, întru o fire, şi întocma de un scaun, şi de o fiinţă cinstim strĕlucirea cea cu treĭ luminĭ a uneĭ Dumnedeirĭ, mărturisindu-o în treĭ feţe, predicând nedespărţit Cuvêntul de Tatăl, şi de Duhul.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Nicĭ gândul cel ceresc, nu póte să înţelégă taĭna ta cea nepricepută cu adevĕrat prea lăudată, că sălăşluindu-se în pântecele tĕŭ cel de un scaun cu Tatăl, bine a voit a să naşte din tine cunoscêndu-se în două firĭ.

Cântarea 3, Irmos:

Cel ce aĭ întărit dintru...

Cel ce s'a numit maĭ 'nainte Nichifor, la sĕvêrşirea lucrurilor s'a arĕtat purtător de biruinţă, că cu lumina daruluĭ rîsipind negura înşelăciuneĭ o aĭ stricat, strigând: Nu este sânt afară de tine unule ĭubitoriule de oamenĭ.

Incredinţându-te, că s'a omorît pentru tine Stĕpânul, de bună voea ta aĭ alergat la mórte, poftind omorîrea luĭ cea de bună voe, ca un mucenic purtător de biruinţă, fiind întărit cu putere dumnedeéscă.

Pe pământ nevoitoriŭ, în ceriŭ încununat adevĕrat, s'a arĕtat slujitoriul luĭ Christos Nichifor, împreună cu cetele celor fără de trup, strigând: Nu este sânt afară de tine unule ĭubitoriule de ómenĭ.

Mărire.

Luminându-te cu credința, din însuflatele de Dumneḑeŭ dogme, toțĭ mărturisim o Dumneḑeire nezidită, Cuvêntul născut din Tatăl mintea cea mare, și sântul Duh purceḑĕtor.

Şi acum, a Născĕtóreĭ

Luând în pântece Fecĭóră, fără ispită bărbătéscă, ne-aĭ născut nouĕ pre cel născut din Tatăl, maĭ 'nainte de vecĭ, Dumneḑeŭ împreună şi om, întru amêndouĕ firile desĕvêrşit, ĭară nu împărțit.

Irmosul :

Cela ce aĭ întărit dintru „început cerĭurile întru pri„cepere, şi pămêntul pre ape „l-aĭ întemeĭat, pe pétra po„runcilor tale Christóse mĕ „întăreşte, că nu este sânt a„fară de tine, unule ĭubito„rĭule de ómenĭ.

Catismala, glas 8.

Prosomia : Pre Ințelepcĭunea şi Cuvêntul...

Arĕtându-te împlinitoriŭ poruncilor Domnuluĭ, te-aĭ împăcat cu vrăjmaşul, cel ce avea gândul tot aceleĭ vrajbe cătră tine mucenice; şi aĭ luat sfîrşitul prin sabie, în locul aceluĭa fericite, chĭemându-te pre tine Dumneḑeŭ. Pentru aceasta arĕtându-te purtător de biruință, asemenea cu numele, te-a încununat ca un Stĕpân, precum ți s'a căḑut, purtătorĭule de chinurĭ nebiruite; rógă pre Christos Dumneḑeŭ, ertare de greşale să dăruĭască, celor ce serbează cu dragoste sântă pomenirea ta.

Mărire, Şi acum, asemenea.

Laudă de mulțĕmită dupre datorie, ca vĕduva aceea doĭ banĭ aduc ție Stĕpână, pentru tóte darurile tale. Că tu te-aĭ arĕtat acoperemênt, tot d'odată şi ajutor, scoțêndu-mĕ pururea din ispite şi din necazurĭ. Drept aceea ca din mijlocul cuptorĭuluĭ celuĭ învăpăĭat, mântuindu-mĕ de ceĭ ce mĕ necăjesc, din inimă strig ție Născĕtóre de Dumneḑeŭ, ajută-mĭ mie, rugând pre Fiĭul tĕŭ şi Dumneḑeŭ, ca să-mĭ dea ertare greşalelor, că pre tine te am nădejde eŭ nevrednicul robul tĕŭ.

A Cruce-Născĕtóreĭ.

Pre mĭelul şi păstorĭul şi Mântuitorĭul, mĭeluşaŭa vĕḑêndu-l pe cruce, lăcrămând să văeta, şi cu amar striga: Lumea adică să bucură primind mântuire, ĭară cele dinlăuntru ale mele să ard vĕḑênd rĕstignirea ta, pre carea o rabzĭ, pentru milostivirea mileĭ, prea bunule Dumneḑeule, Dómne cel fără de rĕutate. Căria cu credință să-ĭ

strigăm: Milostivesçe-te Fecióră spre noĭ, şi ertare de pĕcate dărueşte, celor ce ne închinăm patimilor luĭ.

Cântarea 4, Irmos:

Tu eştĭ tăria mea Dómne, tu şi puterea mea, tu Dumneḑeul meŭ, tu bucuria mea. „Cela ce nu aĭ lăsat sînurile „părinteştĭ, şi a nóstră sără„cie o aĭ cercetat. Pentru a„césta cu profetul Avacum „strig către tine: Mărire pu„tereĭ tale ĭubitorĭule de ó„menĭ.

Viaţă dumneḑeéscă aĭ aflat Nichifore, de dumneḑeéscă lumină te-aĭ învrednicit acum fericite, cugetătorĭule de Dumneḑeŭ, din dumneḑeéscă lumină, ca nişte raze trimiţĭ strĕlucirĭ, celor ce sĕvêrşesc pomenirea ta, şi cu credinţă strigă: Mărire putereĭ tale, ĭubitorĭule de ómenĭ.

Puindu-te în numĕr cu muceniciĭ luĭ Christos, strĕluceştĭ rîsipind rătăcita credinţă în mulţĭ dumneḑeĭ; tăindu-ţi-se capul cu sabia, şi cu curgerile sângĭurilor tale tótă înşelăcĭunea idolilor o aĭ stricat, strigând către Stĕpânul: Mărire putereĭ tale, ĭubitorĭule de ómenĭ.

Saprichie nepăzind legile tale Mântuitorĭule, s'a dezbrăcat de dumneḑeescul tĕŭ darŭ, şi dându-şĭ dosul vrăjmaşilor, s'a lipsit de mărirea mucenicilor tĕĭ, ticălosul. Pentru aceea mirându-ne de pronia ta cea drépţă, strigăm: Mărire putereĭ tale Dómne.

Mărire:

Lumină fără începere este Tatăl, şi tuturor pricinuitor, lumină este Cuvêntul, lumină şi Duhul sânt, strĕlucind negrăit de la Tatăl, ca dintr'un izvor maĭ 'nainte de toţĭ veciĭ, o Dumneḑeire în treĭ sorĭ întru o fiinţă, întru o putere, şi întru o mărire să cunósçe.

Şi acum, a Născĕtórel:

Deplin întru tine înoeşte pre om, unindu-se cu totul în tótă omenirea, Prea-curată, cel ce n'a părăsit sînurile cele părinteştĭ, şi a primit să lŏcuĭască în pântecele tĕŭ, cela ce pentru bogăţia milostivireĭ s'a sărăcit de bună voe, şi a îmbogăţit lumea cu Dumneḑeirea.

Cântarea 5, Irmos:

Pentru ce m'aĭ lepădat de la faţa ta, cela ce eştĭ lu„mină ne apusă; şi m'a aco„perit întunerecul cel strein „pre mine ticălosul? Ci mĕ „întórce, şi la lumina porun„cilor tale îndreptează căile „mele, rogu mĕ.

Cu curgerea sângĭurilor

tale aĭ adăpat grădina bisericeĭ, carea să împarte la patru începerĭ de bunătățĭ dumneḍeeștĭ, fericite, din care scótem darurĭ dumneḍeeștĭ sufletelor nóstre Nichifore.

Sămĕnătorĭul rĕutățeĭ a râpit pre ticălosul, pentru ținerea în minte a rĕutățeĭ, ĭară pricinuitorĭul bunătățeĭ și al păceĭ, a tras în locul aceluĭa pre cel dumneḍeesc și cu chip luminat, pre Nichifor mucenicul cugetătorĭul de Dumneḍeŭ.

Să jertfește de Dumneḍeŭ cugetătorĭul, urmând patimeĭ tale celeĭ de voe Mântuitorĭule, că stropindu-se cu picăturile cele din cósta ta, aduce ție vĕrsăturile sângĭurilor luĭ, în locul acelora, trecênd către tine prin sabie.

Mărire:

Știind că ortodoxia este temeĭul mântuireĭ, predicăm împreună cu Tatăl cel fără început, pre Cuvêntul și pre Duhul sânt în treĭ fețe, o începere, o ființă, o voință, o lucrare.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Cu gândul s'a învĕțat taĭnele tale céta profeților, că Stĕpânul te-a arĕtat pre tine ușă cerĭuluĭ pe pămênt, și din tine Fecĭóră întrupându-se ca un sóre al dreptățeĭ, a strĕlucit celor dintru întunerec.

Cântarea 6, Irmos:
Adîncul pĕcatelor..

Tămăduește sdruncinarea sufletuluĭ meŭ Nichifore de Dumneḍeŭ gânditorule, și gonește negura patimilor, râsipind cu luminările ce sînt întru tine, ale dumneḍeeșteĭ strĕlucirĭ, rugând pre Mântuitorĭul Christos, fericite.

Trecênd cu liniște întreitele valurĭ ale viforuluĭ idolesc, cu vetréla cruceĭ, și cu vênturile Duhuluĭ, mucenice nebiruite Nichifore, te-aĭ așezat la limanul cel lin al luĭ Christos.

Mărire:

Pătimit-aĭ mucenicește, și te-aĭ făcut cu adevĕrat purtător de biruință, stricând cu bărbăție măestriile balauruluĭ, și făcêndu-te ca un părtaș patimilor Stĕpânuluĭ, fericite: Acum dupre vrednicie te-aĭ mărit împreună cu dînsul.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Să cutremură spăĭmântându-se cetele cele intelectuale ale îngerilor, vĕḍênd prunc născut cu trup din pântecele tĕŭ, pre cel ce este împreună cu Tatăl și cu Duhul maĭ 'nainte de vecĭ, Născĕtoare de Dumneḍeŭ prea cinstită.

Irmosul:

Adîncul pĕcatelor, și vi„forul greșalelor mĕ turbură, „și întru adîncul deznădĕjdui„reĭ celeĭ silnice mĕ surpă „pre mine. Ci îmĭ întinde și „mie mâna ta cea tare ca luĭ „Petru, o îndreptătorĭule! și „mĕ mântuește.

CONDAC, glas 3.

Prosomia: Fecĭóra astădĭ...

Intr'aripîndu-te fericite cu dragostea Domnuluĭ, și crucea luĭ pre umere purtând mărite, aĭ rușinat meșteșugirile diavoluluĭ, pătimit-aĭ până la mórte pentru adevĕrul. Pentru acésta te-aĭ arĕtat purtător de biruință, și tăinuitor al daruluĭ luĭ Dumnedeŭ.

ICOS:

Invĕțătura luĭ Pavel arĕtat aĭ ĭubit, și în cugetele tale mărite o aĭ sădit, strigând: Dragostea nu rușinéză. Acésta pre Ziditorĭul ni l-a dăruit nouĕ om desĕvêrșit; că pentru dragoste tóte le-a răbdat, pirónele și crucea, oțetul, scuĭpirile, cu sulița s'a împuns sânta cóstă, din carea ne-a izvorît nouĕ sânge și apă dumnedeește lucrătóre, pre carele ĭubindu-l, te-aĭ arĕtat și cu credința purtător de biruință, și tăinuitor al daruluĭ luĭ Dumnedeŭ.

Intru acéstă Lună, în 9 dile, pomenirea sântuluĭ mucenic Nichifor.

Stih: Pre cel din vechime numit purtător de biruință,
Cunóște-l prin tăere cu lucrul purtător de biruință.
Intru a noua di de sabie,
Nichifore grumazul ți să tae.

Acesta a fost în vremile împĕraților Valerian și Galiin, om prostatic, și avea prieten pre preotul bisericeĭ creștineștĭ, cel cu numele Saprichie; carele din îndemnarea diavoléscă, să plecă cu urîcĭune asupra sântuluĭ Nichifor, și-ĭ purta pizmă. Decĭ prindêndu-se Saprichie de slujitoriĭ de idolĭ, și fiind dat la multe muncĭ, sântul Nichifor trimisă către dînsul mijlocitorĭ cerênd ertăcĭune, ĭară el nu vru să audă rugăcĭunile luĭ. Iar sântul Nichifor vĕdênd că duc pre Saprichie să-ĭ tae capul, a alergat, și a cădut la picĭórele luĭ, cerênd ertăcĭune. Și aducêndu-ĭ aminte legile luĭ Christos pentru dragoste, el nu asculta. Și petrecênd Saprichie prin multe muncĭ, și viind aprópe de cunună, și de rĕsplătire, ca cel ce era să se tae, n'a primit să-ĭ dea ertăcĭune, și depărtându-se ajutorul luĭ Dumnedeŭ de la dînsul, disă călăilor, lăsați-mĕ, că voiŭ tămâĭa dumnedeilor. Care vĕdênd sântul Nichifor, s'a dat pre sine călăilor, și mărturisind de față pre Christos, i s'a tăĭat capul prin porunca tiranuluĭ, luând maĭ curând darurile dragosteĭ, care să nevoĭa să plinéscă pentru dătătorul dragosteĭ Christos.

Intru acéstă di, pomenirea Prea-cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Romano Ciliceanul.

Stih: Liniște adîncă avea și aflându-se în viață,
Acest Romano carele s'a mutat din viață.

Acest cuvios Romano, fiind, Cilician și trăgêndu-șĭ neamul din cetatea Rosu; în Antiohia 'șĭ-a arĕtat nevoințele pentru fapta bună. Căcĭ făcêndu-șĭ o cășcĭóră afară de zidurile cetățeĭ la o margine, întru acésta sihăstrește să nevoĭa fără de a întrebuința foc, și fără de a avea lumină de luminare. Hrana sa era pâne și sare, bĕutură apă din izvor, haĭna de perĭ de capră, părul sĕŭ era lung până la picĭóre; ĭară pre grumazul sĕŭ, și pre mânĭ și pre mijloc, era înfășurat cu grele lanțurĭ de fier. Și mult darŭ i s'a dat luĭ de la Dumnedeŭ; căcĭ a multora multe grele bóle a vindecat, și la multe femeĭ sterpe prin rugăcĭune le-a dăruit pruncĭ. *Așa bine nevoindu-se cu pace a adormit.*

Intru acéstă di, pomenirea sânților mucenicĭ, Marcel Episcopul Sicelieĭ, Filagrie Episcopul Ciprului, și Pangratie Episcopul Tavromenieĭ.

Stih: Treĭ bărbațĭ dezlegându-se de trupeștile legăturĭ,

S'aŭ împărtăşit de a Edemuluĭ desfătărĭ.

Aceştia aŭ fost discipuliĭ sântuluĭ Apostol Petru; căcĭ Marcel tatăl sântuluĭ Pangratie încă umblând Christos cu trupul pe pământ, şi făcênd minunĭ, auḑind el s'a dus de la Antiohia la Ierusalim, împreună cu Pangratie ca să-l vadă. Decĭ Pangratie de atuncea făcêndu-se cunoscut sântuluĭ Petru, după înălţarea luĭ Christos îĭ urma luĭ, şi prohirisindu-se de el Episcop Tavromenieĭ, şi slujitor întru numele luĭ Christos, a fost omorît pe ascunse de elinĭ. Iară Marcel, asemenea fiind hirotonisit Episcop Sichelieĭ, şi pre mulţĭ din necredincioşiĭ întorcêndu-ĭ cătră Domnul s'a sĕvêrşit. Asemenea şi Filagrie arhierind la Cipru, şi învĕţând şi acesta întru numele luĭ Christos, şi multe ispite suferind pentru adevĕrata credinţă, s'a mutat cătră Domnul.

Intru acéstă ḑi, sântul sânţitul mucenice Petru Damaschin, de sabie s'a sĕvêrşit.

Stih: Petru carele a înfruntat nebuniile înşelăciuneĭ,

Móre şi se sfîrşeşte cu o lovitură, de sabie.

Cu ale lor sânte rugăciunĭ, Dómne miluеşte-ne şi ne mântueşte pre noĭ, Amin.

Cântarea 7, Irmos:

De pogorîrea luĭ Dumneḑeŭ focul s'a ruşinat în „Babilon óre-când. Pentru a„césta tineriĭ în cuptoriŭ cu „bucuros piciŏr, ca întru o „grădină verde săltând aŭ cân„tat: Bine eştĭ cuvêntat Dum„neḑeul părinţilor noştri.

Mórtea ta s'a făcut ţie Nichifore ca o trecĕtóre, trecêndu-te fericite, din cele de aicea cătră ceriŭ, şi spre cele cereştĭ ca împreună cu ângeriĭ să cânţĭ: Bine este cuvêntat Dumneḑeul părinţilor noştri.

Intărindu-te cu pătimirile neputinţeĭ, aĭ surpat la pământ ochiul cel înalt, şi sprâncéna cea rîdicată a stĕpânitoriuluĭ lumeĭ, purtătoriŭle de Dumneḑeŭ, strigând Ziditoriuluĭ tĕŭ: Bine eştĭ cuvêntat Dumneḑeul părinţilor noştri.

Alergând Nichifor pe calea mărturisireĭ tale Dómne, o a sĕvêrşit, lăţindu-i-se inima cu lucrarea dumneḑeesculuĭ Duh, şi acum cu osîrdie strigă ţie Stĕpânuluĭ: Bine eştĭ cuvêntat Dumneḑeul părinţilor noştri.

Mărire:

Ştiindu-te pre tine Tatăl mintea cea maĭ întâĭ fără început, carele aĭ născut fără patimă, şi fără vreme pre Cuvêntul cel împreună fără de început, şi aĭ purcesc pre prea sântul Duh, strigăm: Bine eştĭ cuvêntat Dumneḑeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Amêndouĕ eştĭ, şi Fecióră şi Maĭcă, Născĕtoare de Dumneḑeŭ Prea-curată, că negrăit aĭ zemislit în pântece pre Dumneḑeŭ, cel ce s'a întrupat din tine, cunoscêndu-se în douĕ firĭ, petrecênd pe pământ ca un Dumneḑeŭ şi om.

Cântarea 8, Irmos:

De şépte orĭ cuptoriul...

Fiind însemnat cu darul Mântuitoriuluĭ, însuţĭ tu de sineţĭ chiemat aĭ mers vitejeşte cătră pătimire, şi rîdi-

când biruinţe împrotiva vrăjmaşilor, mucenice al luĭ Christos te-aĭ împodobit cu cununĭ de biruinţă, dumneḑeeşte cântând: Preoţĭ bine-cuvêntaţĭ, popóre prea înălţaţĭ pre Christos în vecĭ.

Avênd sângele tĕŭ ca o scară de taĭnă, după junghĭere te-aĭ suit luminat cătră cel ce 'şĭ-a vĕrsat pentru tine prin cruce sângele sĕŭ, dezrădĕcinând meşteşugurile vrăjmaşilor, şi bucurându-te strigĭ: Preoţĭ bine-cuvêntaţĭ, popóre prea înălţaţĭ pre Christos în vecĭ.

Sânţindu-te prin apă, şi prin Duh Nichifore, şi vŏpsindu-te cu sângĭurĭ muceniceştĭ, aĭ câştigat cununa credinţeĭ mucenice al luĭ Christos, de strĕlucirea cea ín chip de lumină a mucenicilor, întru carea acum strigĭ: Preoţĭ bine-cuvêntaţĭ, popóre prea înălţaţĭ pre Christos în vecĭ.

Bine-cuvêntăm pre Tatăl...

Un izvor al bunătăţeĭ pururea curgĕtor ne făcut, fără început prea desĕvêrşit, o Dumneḑeire în treĭ feţe, Ziditórea, şi Stĕpânitóre tuturor, împreună cu cetele cele fără de trup, pruncilor bine o cuvêntaţĭ, preoţĭ lăudaţi-o, popóre prea înălţaţi-o întru toţĭ vecii.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Maĭ sântă eştĭ Născĕtóre de Dumneḑeŭ prea lăudată, de cât céta ângerilor, cea maĭpre-sus de lume, că aĭ născut pre Ziditorĭul lor, şi Domnul, din pântece fecĭoresc neispitit de nuntă, în douĕ firĭ ne amestecate, şi neschimbate, şi întru un ipostas Dumneḑeŭ întrupat.

Irmosul:

Să lăudăm bine să...

De şeapte orĭ cuptorĭul, „muncitorĭul haldeilor, l-a ars „nebuneşte, pentru cinstito„riĭ de Dumneḑeŭ; ĭară vĕ„ḑêndu-ĭ pre aceştia cu pu„tere maĭ bună mântuiţĭ, Fă„cĕtorĭuluĭ şi Mântuitorĭuluĭ, „aŭ strigat: Tinerĭ bine-l cu„vêntaţĭ, preoţĭ lăudaţi-l, po„póre prea înălţaţi-l întru toţĭ „vecii.

Căntarea 9, Irmos:

Spăĭmântatu-s'a de acésta...

Imfrumseţându-te ca un mire, în podoabe ţesute din sângele mucenicesc, te-aĭ mutat spre împărtăşirea dumneḑeeşteĭ luminĭ, a celuĭ ce s'a împodobit, şi s'a îmfrumseţat pe cruce, cu patima cea cinstită; făcĕtorĭul de bine al tuturor, mărite Nichifore prea fericite.

Indulcitu-te-aĭ de podóbele Stĕpânuluĭ, de carele alt

nimic nu este maĭ frumos mărite, şi nevoindu-te a câştiga lumina luĭ cea de-apururea, şi încuviinţată, aĭ învitat pre tiranĭ, să-ţĭ tae capul cu sabia, înfierbântat fiind de dragostea Domnuluĭ, o Nichifore.

Făcênd vitejie luminat împrotiva înşelăciuneĭ, mucenice al luĭ Christos, şi biruindu-o pre ea, ca un biruitor aĭ luat pre creştetul tĕŭ cununa darurilor mărite, şi acum dănţueştĭ muceniceşte, cu cetele mucenicilor împrejul scaunuluĭ împĕratuluĭ tuturor, prea fericite Nichifore.

Mărire:

Mărind pre Fiiul cel născut din Tatăl cel nenăscut, cu dumneḑeéscă cuviinţă, şi pre Duhul cel drept maĭ 'nainte de veacurĭ purces, treĭ ipostasurĭ cinstim ale Treimeĭ celeĭ maĭ-pre-sus de fiinţă şi începĕtóre, unite cu Unime ne amestecată, şi Dumneḑeŭ cuvêntând o mărim.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Arĕtatu-te-aĭ o Fecĭoară Maĭcă a luĭ Dumneḑeŭ, că aĭ născut maĭ-pre-sus de fire cu trup pre Cuvêntul cel bun din inima ta, pre carele Tatăl ca un bun l-a născut maĭ 'nainte de toţĭ veciĭ, pre carele şi acum maĭ-pre-sus de trupurĭ îl înţelegem, de şi s'a îmbrăcat în trup.

Irmosul:

Spăĭmântatu-s'a de acésta „ceriul, şi margenile pământuluĭ s'aŭ minunat, că Dumneḑeŭ s'a arĕtat oamenilor „trupeşte, şi pântecele tĕŭ s'a „făcut maĭ desfătat de cât ceriurile. Pentru aceea pre tine „Născĕtóre de Dumneḑeŭ, începĕtoriile cetelor îngereştĭ „şi omeneştĭ te măresc.

EXAPOSTILARIA.

Prosomia: Cel ce aĭ împodobit ceriul...

Purtător de numele biruinţeĭ te-aĭ arĕtat, Nichifore, cu dragoste şi cu mucenie, biruind pre tiranĭ. Pentru acésta aĭ primit şi cununa biruinţeĭ de la Domnul.

A Născĕtóreĭ:

Cu acoperemêntul tĕŭ cel tare, păzeşte-ne pre noĭ toţĭ robiĭ Prea-curată, fără stricăcĭune de viclenirea vrăjmaşilor, că numaĭ pre tine te avem scăpare la nevoile nóstre.

A Cruce-Născĕtóreĭ:

O prea fericită întreită cinstită cruce a luĭ Christos; biruinţa cea însemnată pre ceriŭ, carea din pămênt aĭ rĕsărit nouĕ, pre bine credincĭoşiĭ împĕraţĭ, cariĭ, cu biruinţa ta să într'armézĕ, bine povĕţueşte-ĭ, pentru rugăcĭu-

nile Maïceĭ, celuĭ ce s'a rĕstignit cu trupul pre tine, cel ce este Christos Dumneḍeul nostru.

Şi cea-laltă servire a Ortrineĭ dupre rânduĭală, şi Apolisul.

VEḌI: Pentru sfîrşitul Serbăreĭ Intimpinăreĭ, caută învĕţătură pe larg în Triod, la litera acésta K.

INTRU ACEASTA LUNA
IN 10 ḌILE.

Sântul sânţitul mucenic Haralampie Făcĕtorĭul de minunĭ

VEḌI: La Tipic slujba sântuluĭ mucenic Haralampie este numaĭ pe 4. Iară noĭ urmând Mineilor Greceştĭ 'l-am pus slujba cu Polieleŭ, ca cine va voi şi va avea evlavie către sântul să-l cânte slujba dupre cum este de faţă, nefiind în post.

După obiciĭnuitul Psalm cântăm: Fericit bărbatul, Mărirea dintâĭ.

La Dómne strigat-am, Stihirile, pe 6, glas 6.

Prosomia: Tótă nădejdea...

Cu totul din tinereţe dându-te Stĕpânuluĭ, pre dînsul l-aĭ ĭubit, şi aĭ urmat urmelor luĭ, şi curăţindu-te de toată întinăcĭunea patimilor, te-aĭ îmbogăţit cu dumneḍeescul darŭ, a sĕvêrşi vindecărĭ, şi a lucra minunĭ preamărite. Şi te-aĭ făcut mucenic, rĕmâind nemişcat de tóte năvĕlirile muncilor, cu puterea celuĭ ce s'a jertfit pe cruce; pre carele neîncetat roagă-l pentru sufletele nóstre.

Cu piróne pironindu-ţi-se fericitul tĕŭ trup cel prea tare şi nebiruit, pătimitorĭule Haralampie, şi sufletul ţi l-aĭ păzit nestrĕmutat, şi cugetul nefurat, că din lăuntru destul te aprindea dumneḍeeasca dragoste, şi te îndemna să suferĭ tot felĭul de muncĭ, mucenice purtătorĭule de chinurĭ, părtaşule al patimilor luĭ Christos. Pre carele cu îndrăznélă rógă-l pentru sufletele nóstre.

Nevoindu-te sânţitorĭule Cuviόse, aĭ moştenit bucuria cea prea luminósă şi mărirea cea maĭ-pre-sus de cinste, şi veselia cea vecĭnică, cinstite pătimitorĭule, prea viteazule ostaş, cel ce aĭ înnecat de tot oştile şi taberile bălauruluĭ, cu curgerile sângĭurilor tale, şi cu darul, prin rugăcĭune dumneḍeéscă, morţĭ aĭ înviat, şi cu îndrăznélă te rogĭ pentru sufletele nóstre.

Alte Stihirĭ glas 4.

Prosomia: Dat-aĭ semn celor ce...

Datu-ţĭ-aĭ trupul tĕŭ, la muncĭ pururea fericite; ĭară sufletul ţi l-aĭ păzit fără de prihană, neîntinat de tot pĕcatul, şi de păgânătatea călcă-

torilor de lege muncitorĭ; şi înălţându-ţĭ gândul maĭ-presus, prea tericite Haramlapie, cătră Stĕpânul şi Făcĕtorĭul tĕŭ, te-aĭ învrednicit a lŏcui în cămara ceréscă.

Dat-aĭ robilor tĕĭ pre sluga ta Dómne, pre măritul Haralampie, vindecare fără de smintélă, a multe felĭurĭ de bóle, şi mângâere în primejdiĭ şi în scârbe, şi prea mare surpător al înşelăcĭuneĭ. Pentru aceasta mărim rînduĭala ta cea ĭubitoare de oamenĭ, mult îndurate Dómne, şi Mântuitorĭule al sufletelor nóstre.

Darul care l-aĭ luat de la Dumneḑeŭ, maĭ-pre-sus de cuget, purtătorĭule de nevoinţe Haralampie, darul vindecărilor, tuturor îl arĕţĭ, şi nenumĕrată mulţimea minunilor, dăruirile tale predic sânte. Care cu adevĕrat maĭ-pre-sus de cuvênt şi de cuget aĭ câştigat mărite, de la Christos Dumneḑeul nostru, podoaba mucenicilor.

Mărire, glas 4.

Ca un preot prea legĭuitor, aĭ jertfit luĭ Dumneḑeŭ jertfă de laudă, lucrând cu sânţenie Stĕpânuluĭ şi Ziditorĭuluĭ tĕŭ, a căruĭa patimĭ te-aĭ făcut rîvnitor, de Dumneḑeŭ cugetătorĭule Haralampie. Căcĭ te-aĭ adus pre sineţĭ jertfă bine primită, celuĭ ce pentru tine s'a adus pre sineşĭ jertfă luĭ Dumneḑeŭ şi Tatăluĭ. Drept aceea în lŏcaşurile cele cereştĭ, în biserica celor întâĭ născuţĭ te veseleştĭ împreună cu dînsul. Căruĭa te şi rogĭ neîncetat, ca să ne mântuim de mânie şi de scârbă, noĭ ceĭ ce cinstim pomenirea ta cea întru tot serbată, şi cu dragoste fĭerbinte ne închinăm cinstituluĭ tĕŭ cap, carele izvorĕşte minunĭ nenumĕrate, şi goneşte departe bóla cĭumeĭ şi a lungóreĭ, dăruindu-ne nouĕ mântuire, şi vindecare.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Profetul David, carele pentru tine este al luĭ Dumneḑeŭ părinte, cu cântare maĭ 'nainte pentru tine a glăsuit, cătră cel ce a făcut ţie mărire. Stătut-a împĕrătésa de-a drépta ta. Că pre tine Maĭcă solitoare vieţeĭ te-a arĕtat, Dumneḑeŭ, carele fără tată din tine a să face om bine a voit, ca ĭarăşĭ să zidéscă chipul sĕŭ cel stricat de patimĭ, şi óea cea rătăcită, din munte răpită, aflându-o, pre umere rîdicându-o la Tatăl să o aducă, şi dupre voea sa cu puterile cereştĭ să o împreuneze, şi să mântuĭască Născĕtoare de Dumneḑeŭ lumea, Christos, cel ce are mare şi bogată milă.

EŞIRE: Lumină lină...

Prochimenul ḍileĭ, şi cetirile.

Acestea ḍice Domnul: Tóte neamurile s'aŭ adunat împreună...

Sufletele drepţilor sînt în mâna luĭ Dumneḍeŭ...

Drepţiĭ în veci vor fi viĭ...

Caută-le Martie în 9 ḍile, La sânţiĭ patru-ḍecĭ de muceniciĭ.

LA LITIE.

Stihira hramuluĭ, şi a sântuluĭ, glas 1.

Veseliţi-vĕ în Domnul cetăţile Eladeĭ, şi săltaţĭ bucurându-vĕ, ţiind în sînurĭ capul muceniculuĭ Haralampie, ca pre o comóră de mult preţ şi nedeşertată. Cu cariĭ împreună şi noĭ, în tóte ḍilele scoţênd din el rîurĭ de vindecărĭ, ne mântuim de bóla cĭumeĭ cea a tot pĭerḍĕtóre, mulţĕmind luĭ Dumneḍeŭ, purtătorĭule de grijă, şi Mântuitorĭuluĭ sufletelor nóstre.

Mărire, glas 5.

Veniţĭ toţĭ ĭubitorilor de mucenicĭ, să ne ospătăm întru prea cinstită serbarea purtătorĭuluĭ de chinurĭ, şi duhovniceşte să serbăm, că astăḍĭ prea cinstită serbărea luĭ Haralampie sânţituluĭ mucenic, ne chĭamă pre noĭ, puindu-ne masă vitejiile luptelor luĭ, şi prea lăudat capul luĭ, carele izvorĕşte vindecărĭ ca nişte rîurĭ tuturor, celor ce cu credinţă să apropie de dînsul, şi scot dintr'însul tămăduirĭ, sufletelor şi trupurilor, şi mântuire de cele rele, şi mare milă.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Pre tine te lăudăm binecuvêntată, ca pre o Maĭcă a luĭ Dumneḍeŭ; rógă-te să ne mântuim noĭ.

LA STIHOAVNA.

Stihirile, glas 1.

Prosomia: Prea lăudaţilor mucenicĭ...

Prea lăudate mucenice al luĭ Christos, pătimitorule Haralampie, tu în mijlocul privelişteĭ aĭ predicat pre Christos Dumneḍeŭ şi om, pentru aceea întărindu-te cu puterea Duhuluĭ, te-aĭ şi luptat împrotiva luptătorilor vrăjmaşĭ, şi aĭ luat cunună; drept aceea toţĭ cinstim capul tĕŭ.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori, şi ca cedrul cel din Livan să va înmulţi.

Tótă Elada cea cu numele luĭ Christos numită, să făleşte astăḍĭ, pentru căcĭ a câştigat capul tĕŭ, izvorênd ca un izvor rîurile tămăduirilor, şi bogăţie nesfîrşită, şi darŭ nicĭ odinióră deşertat, carele goneşte bóla cĭumeĭ cea mult stricăcĭósă, de la ómeniĭ ceĭ ce te fericesc pre tine.

Stih: Sânţilor celor de pe pămêntul luĭ, minunate a făcut Domnul tóte voile sale într'înşiĭ.

Inviind mort prin rugăcĭune, aĭ spăĭmântat pre necredincĭoşĭ, din cariĭ ceĭ maĭ mulţĭ 'ĭ-aĭ adus la Christos, prea fericite, şi în grab tămăduind pre cel îndrăcit, aĭ

scos pre Galina împĕrătésa din înşelăciunea diavoluluĭ, şi o aĭ adus pre dênsa luĭ Christos încununată, ca pre o Fecĭóră mucenițǎ.

Mărire, glas 4.

Pre diamantul răbdăreĭ cel gânditor, pre prea vitézul nevoitor, carele s'a încununat de drépta a tóte împĕratuluĭ Dumneḑeŭ, cu douĕ cununĭ, cu a preoțieĭ şi cu a mucenieĭ, pre Haralampie cel prea mare între mucenicĭ, să-l lăudăm fraților. Căcĭ acesta surpând pre vrăjmaşul, mare semn de biruință a rîdicat împrotiva înşelăcĭuneĭ; şi acum cere în cerĭurĭ de la Dumneḑeŭ, ca să dea ertare de pĕcate şi mântuire de tot felĭul de bóle, celor ce cu căldură năzuesc la dînsul, şi sărută cu evlavie sântul sĕŭ cap, şi pomenirea sa cea de preste an cu dragoste o sĕvêrşesc, şi prin el cer de la Dumneḑeŭ curățire şi mare milă.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

De tóte primejdiile păzeşte pre robiĭ tĕĭ, bine-cuvêntată Născĕtóre de Dumneḑeŭ, ca să te mărim pre tine, nădejdea sufletelor nóstre.

Troparĭul, glas 4:

Arĕtatu-te-aĭ fericite Haralampie, ca un stîlp nemişcat bisericeĭ luĭ Christos, şi sfeşnic lumeĭ pururea luminos, strĕlucit-aĭ în lume prin mucenie înțelepte, şi aĭ rîsipit întunecarea idolilor. Drept aceea rógă-te luĭ Christos cu îndrăznélă, ca să ne mântuim noĭ.

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Taĭna cea din veac ascunsă şi de ângerĭ neştiută...

Caută la sfîrşitul cărțeĭ.

La Ortrină.

La Dumneḑeŭ este Domnul, Troparĭul de douĕ orĭ. Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ.

După întâĭa Stihologie, Catismala, glas 3.

Prosomia: Pentru mărturisirea...

Strĕlucit-aĭ cu faptele buneĭ credințe, stins-aĭ înşelăcĭuneà releĭ credințe Haralampie, ca un ostaşŭ al luĭ Christos, şi aĭ ruşinat taberile celor fără-de-lege, făcêndu-te purtător de biruință, prea fericite mucenice mărite, roagă-te luĭ Christos Dumneḑeŭ, să ne dăruĭască nouĕ mare milă. De douĕ orĭ.

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ.

Minune prea mare, Maĭcă Fecĭóră cum aĭ ținut în brațe, pre cel ce ține tóte în palma luĭ. Şi cum aĭ hrănit cu lapte din țîțele tale, pre dătătorĭul de hrană, şi Ziditorĭul fireĭ; Fecĭóră Prea-curată, rógă-l pre dînsul neîncetat, să ne dăruĭască nouĕ mare milă.

După a doua Stihologie, Catismala, glas 4.
Prosomia: Arĕtatu-te-aĭ astăḑĭ...

Ca un luminător aĭ rĕsărit de la rĕsărit, şi aĭ luminat pre credincĭoşĭ cu strĕlucirile minunilor tale, sânţite mucenice Haralampie: Drept aceea cinstim dumneḑeeştile tale móşte. De două orĭ.

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ.

Moisi pre tine rug purtător de foc te-a vĕḑut, carea aĭ ţinut focul cel ce luminéză sufletele, şi nu te-aĭ ars Prea-curată, ci maĭ ales te-aĭ umplut de roŭa daruluĭ.

După Polieleŭ, Catismala, glas 3.
Prosomia: De frumseţea fecĭorieĭ tale...

De curăţia vieţeĭ tale mucenice şi de prea strĕlucitul tĕŭ martiriŭ, spăĭmântându-se Elada, strigă ţie veselindu-se: Astăḑĭ cinstim capul tĕŭ cel cinstit. Zdrobeşte îngâmfările vrăjmaşilor noştri sânte, şi ne mântueşte pre noĭ din primejdiĭ şi din bóle, ceĭ ce te lăudăm pre tine. De două orĭ.

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Pre Născĕtórea de Dumneḑeŭ cea ne ispitită de nuntă, pre ceea ce a încăput în pântece pre cel ne încăput, şi a hrănit cu lapte pre hrănitorĭul a tóte, ceea ce singură a putut a mântui din blestem neamul omenesc, pre Prea-curata Stĕpână, cu un glas să o lăudăm, strigând: Bucură-te cea cu darŭ dăruită.

Antifonul 1, al glasuluĭ, al 4.
Prochimenul, glas 4.

Dreptul ca finicul va înflori...

Stih:

Fiind sădit în casa Domnuluĭ...

Toată suflarea...

Evangelia de la Luca.

Ḑis-a Domnul discipulilor sĕĭ, păziţi-vĕ de ómenĭ..

Psalm 50. Mărire, glas 2.

Pentru rugăcĭunile purtătorĭuluĭ de nevoinţe Haralampie milostive...

Şi acum:

Pentru rugăcĭunile Născĕtóreĭ de Dumneḑeŭ milostive...

Miluește-mĕ Dumneḑeule dupre mare mila ta...
Şi Stihira, glas 6.

Pre ostăşia cea de Dumneḑeŭ încununată, a muceniculuĭ celuĭ arĕtător de lumină, care s'a jertfit cu osîrdie pentru Christos. Pre într'armarea cea sânţit alésă, a sânţituluĭ mucenic Haralampie, veniţĭ ĭubitorilor de mucenicĭ să o cinstim, şi prea sântă pomenirea sa, duhovniceşte sĕvêrşindu-o, să strigăm cătră dînsul: Sloboḑeşte drept cinstitorĭul tĕŭ popor de gróza cĭumeĭ, şi ne mântueşte pre noĭ de tótă primejdia.

CANOANELE.

Al Născĕtóreĭ de Dumneḑeŭ al Serbăreĭ, cu Irmosul pe 6. Şi al sântuluĭ, repeţindu-l, face 8 Stihirĭ.

CANONUL cel întâĭ.

Cântarea 1, glas 6, Irmos:
Ca pe uscat umblând Israil...

Umblând cu bucurie prin lôcaşurile cereştĭ cele în-

țelegĕtóre, și luminându-te cu lumină neînserată, mântuește-mĕ de patimĭ cu rugăciunile tale înțelepte, ca să te laud.

Pomenirea ta cea purtătóre de lumină strĕlucește darurĭ ca de sóre, și luminéză, pre ceĭ ce cu credință te cinstesc întru dênsa pre tine, cela ce eștĭ asemenea cu numele bucurieĭ celeĭ prea luminate cu adevĕrat.

Cu picăturile sângiurilor înecând marea cea serată a necredințeĭ, te-aĭ făcut rîŭ buneĭ credințe a luĭ Christos, adăpând cu adevĕrat biserica tot-déuna.

A Născĕtóreĭ:

Viforele pĕcatelor, și împrotivnicile valurĭ ale cugetelor, și împresurările patimilor, aŭ venit asupra mea; mântuește-mĕ cu rugăciunea ta cea tare, Născĕtóre de Dumneḑeŭ.

Alt CANON al sântuluĭ.

Compunerea luĭ Nicodim Monahul.

Cântarea 1, glas 4, Irmos:

Deschide-voiŭ gura mea...

Dorind a lăuda pre cinstitul cap, și luptele slugeĭ tale Doamne, cerem din înălțime dumneḑeească strĕlucire, prin care voiŭ putea pre acestea cu cântărĭ să le laud.

Pre Sevir cel fără de Dumneḑeŭ, pre leul cel ce răcnia, l-aĭ surpat Haralampie, împreună și pre nebunul Crisp, înfruntând păgânătatea acestora. Pentru care te-aĭ încununat cu mâna Ziditoriuluĭ tĕŭ.

Mărire:

Impĕrătéscă podóbă biserica te-a câștigat, dumneḑeescule Haralampie, izgonitor dracilor, și de tot feliul de bóle Mântuitor. Pentru acésta serbéză pomenirea ta sânte.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Pre Maria cea Prea-curată și de Dumneḑeŭ Născĕtoare să o lăudăm, muntele cel sânt, năstrapa cea cu totul aurită, carea a ținut firésca dumneḑeeasca mannă, ceea ce hrănește pururea, pre credincioșĭ cu darul.

Catavasie:

Deschide-voiŭ gura mea...

Cântarea 3, Irmos:

Nu este sânt precum tu...

Nicĭ cum nu este cu putință a povesti mulțimea minunilor, care aĭ făcut încă fiind în viață, și după ce te-aĭ mutat către Dumneḑeŭ purtătoriule de chinurĭ, vrednicule de laudă.

Intărindu-te cu putere dumneḑeéscă, aĭ surpat semeția cea neputincioasă a celor fără-de-lege, ca un ostaș tare

Haralampie pătimitoriule, ca un într'armat al dumnedeeşteĭ tabere.

Curgând izvóre de sângiurĭ din trupul tĕŭ, tótă văpaea necredinţeĭ, şi arderea de foc cea cumplită o a stins, şi ţie ţĭ-a pricinuit părîul desfătăreĭ.

A Năseĕtóreĭ:

Pre Dumnedeŭ sântul sânţilor aĭ născut prea sântă, arĕtându-te Prea-curată, casă a sânţenieĭ, şi singură uşă, prin carea a trecut Christos ca să mântuĭască pre om.

Alt Canon, Irmos:

Pre aĭ tĕĭ cântăreţĭ...

Pre aĭ tĕĭ cântăreţĭ purtătoriul de Dumnedeŭ, cariĭ cu credinţă s'aŭ adunat în biserică, să se închine capuluĭ tĕŭ celuĭ dumnedeesc şi cinstit, apără-ĭ şi-ĭ păzeşte de smintelele protivniculuĭ.

Inviind pre tênĕrul cel mort şi dracilor izgonitor arĕtându-te, mulţimile ómenilor aĭ înspăĭmat, şi luĭ Christos le-aĭ adus prin sângele tĕŭ mucenice, răpindu-le din mânile bălauruluĭ.

Mărire:

Veniţĭ mulţimea celor cu numele luĭ Christos numiţĭ, să lăudăm cu credinţă pre mucenicul Domnuluĭ, şi cu cântărĭ duhovniceştĭ, să încununăm pre cinstit capul luĭ, ca să aflăm dezlegare de greşale.

Şi acum, a Năseĕtóreĭ:

Incăpênd în pântecele tĕŭ pre Fiiul luĭ Dumnedeŭ, Dumnedeŭ Cuvêntul, cel neîncăput în tótă lumea, în braţele tale l-aĭ purtat, Fecĭóră Maĭcă Curată, scăparea creştinilor.

CONDAC, glas 4.

Prosomia: Arĕtatu-te-aĭ astădĭ...

Făcutu-te-aĭ preoţilor strĕlucit purtător de lumină, şi părinţilor laudă, şi cinste veselilóre sânţite mucenice Haralampie. Că tu păzeştĭ de vĕtămare pre robiĭ tĕĭ.

Catismala, glas 3.

Prosomia: Pentru mărturisirea...

Stîlp nemişcat al bisericeĭ, sfeşnic nestins al lumeĭ, te-aĭ arĕtat purtătorule de chinurĭ Haralampie, şi strĕlucind maĭ luminat de cât sórele, goneştĭ întunerecul idolilor, mucenice mărite. Rógă pre Christos Dumnedeŭ, să ne dăruĭască mare milă.

Mărire, altă Catismală, glas 1.

Prosomia: Mormêntul tĕŭ Mântuitoriule...

Cetele credincĭoşilor adunându-ne, cu bună credinţă să lăudăm dupre vrednicie pre mucenicul luĭ Christos, pre Haralampie cel mare, pre a-

părătorĭul buneĭ credinţe cel de diamant, şi pre surpătorĭul necredincĭoşilor, pre cel ce a predicat Dumneḍeŭ a tótă lumea, pre Christos Dumneḍeŭ şi om.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Marie, ceea ce eştĭ lŏcaş cinstit al Stĕpânuluĭ, rîdică-ne pre noĭ çeĭ căḍuţĭ în prăpastia cumpliteĭ deznădĕjduirĭ, şi a greşalelor, şi a necazurilor. Că tu eştĭ mântuirea pĕcătoşilor, şi ajutătóre, şi folositóre tare, şi mântueştĭ pre robiĭ tĕĭ.

Cântarea 4, Irmos

Christos este puterea mea...

Frumos te-aĭ făcut ungêndu-te cu sângele onoratuluĭ tĕŭ mucenic, şi cu podóbe l-aĭ luminat pre el Haralampie, podóba şi întărirea pătimitorilor.

Idoliĭ dracilor 'ĭ-aĭ zdrobit purtătorĭule de Dumneḍeŭ, cu bărbăţia ta, arĕtându-te pre sineţĭ lŏcaş sântuluĭ Duh, stîlp, şi pildă a răbdăreĭ celeĭ adevĕrate.

Rîdicând mânile în sus mărite, părtinitoriĭ întunereculuĭ coastele tale zgăriaŭ cu unghiile, pricinuindu-ţĭ ţie desfătarea cea vecĭnică şi adevĕrată.

A Născĕtóreĭ:

Tăria mea, şi lauda Christos Domnul, cel ce a rĕsărit din tine, pentru mulţimea bunătăţeĭ Prea-curată, şi ne-a mântuit pre noĭ din călcarea porunceĭ celeĭ de demult.

Alt Canon, Irmos:

Cela ce şade în mărire...

Cela ce şade în mărire, pe scaunul Dumneḍeireĭ, te-a primit pre tine ca pre un porumb cu aripĭ aurite, zburând la cereştile lŏcaşurĭ, ca un nebiruit şi prea-mărit nevoitor.

Strĕlucindu-te cu dumneḍeésca lumină, mucenice mărite, fără de temere aĭ stătut înaintea scaunelor celor fără-de-lege, şi pre Christos cu slobodenie l-aĭ mărturisit, Dumneḍeŭ desĕvêrşit cu firea omenéscă îmbrăcat.

Mărire:

Mare cu adevĕrat, şi prea mult cinstită comóră s'a arĕtat cinstitul tĕŭ cap Haralampie nebiruitule, multe felĭurĭ de bóle, şi cĭuma izgonind, cu dumneḍeéscă puterea Duhuluĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Pre Prea-curata Maria Născĕtórea de Dumneḍeŭ să o lăudăm, carea întru curăţie a născut, pre sórele dreptăţeĭ, uşa cea ceréscă, carea bagă înlăuntru împĕrăteştilor

dumnedeeştĭ lŏcaşurĭ, pre ceĭ ce o prea-mărescu pre ea.

Cântarea 5, Irmos:

Cu dumnedeésca strĕlucirea...

Rîvnind dumnedeeşteĭ patimĭ mucenice al luĭ Christos, celuĭ ce pentru noĭ a suferit patimĭ, cu vitejie răbdaĭ pironirile cuelor cele de preste tot trupul, prea-mărite.

Necuvêntarea celor ce goniaŭ credinţa îndreptându-o, Cuvêntul cel d'impreună fără de început cu Tatăl, a pus cuvêntare în dobitócele cele fără cuvênt, care învĕţa să te dezlege din legăturĭ, prea înţelepte.

Pătrundêndu-te cu frigărĭ, aĭ rănit inima celuĭ rĕŭ vrăjmaş al pămêntenilor, cu suliţa bărbăţieĭ şi a răbdăreĭ tale, cugetătoriule de Dumnedeŭ Haralampie, vrednicule de laude.

A Născĕtóreĭ:

Cu dumnedeéscă lumina ta prea bună, îndreptéză la lumină sufletul meŭ, cel întunecat de dulceţĭ, şi mĕ povĕţueşte spre calea mântuireĭ, ceea ce una aĭ născut pre Mântuitoriul Christos.

Alt Canon, Irmos:

Spăĭmântatu-s'aŭ tóte...

Spăĭmântatu-s'aŭ toţĭ de dumnedeéscă mărirea ta; căcĭ prea cinstit capul tĕŭ, bólele vindecă, draciĭ izgoneşte, şi tuturor credincĭoşilor ce năzuesc, le dărueştĭ vindecare, şi mântuire de cele rele.

Bólele trupeştĭ, şi sufleteştĭ, contenesc, Haralampie, prin închinăcĭunea dumnedeescululuĭ tĕŭ cap, şi prin cinstirea cea cu cucernicie. Căcĭ Christos ni l-a dăruit nouĕ pre acesta vindecător, şi izbânditor împrotiva relelor.

Mărire:

Spăĭmântatu-s'aŭ draciĭ, şi eliniĭ ceĭ fără de Dumnedeŭ, vĕdênd cumplit tăete şi spânzurate de trupul tĕŭ mânele duceluĭ celuĭ prea semeţ şi ocărîtor. Iară tu ca un următor luĭ Christos, ĭarăşĭ l-aĭ făcut sănĕtos pre acesta.

Şi acum, a Născĕtóreĭ.

Cuvêntul cel ipostatnic al luĭ Dumnedeŭ, ca plóea pre lână, în pântêcele tĕŭ s'a pogorît Curată, cu totul fără prihană, şi tótă firea omenéscă o a mântuit, ceea ce era uscată de arsura cădereĭ.

Cântarea 6, Irmos:

Marea vieţeĭ vĕdêndu-o...

Luminător te-aĭ făcut, cu lumina pătimirilor tale, îndreptând la lumină marginile pămêntuluĭ, mărturisind numele luĭ Christos înaintea tiranilor, purtătoriule de chi-

nurĭ al Domnuluĭ Haralampie, vrednicule de laudă.

Infierbântându-te de focul dumnedeeşteĭ dragoste, cu rourarea credinţeĭ, aĭ stins focul celor rĕŭ credincioşĭ, arĕtând necredincioşilor minunile luĭ Christos, vrednicule de minune.

Dorind de viaţa cea nemuritóre, aĭ omorît săltările trupuluĭ cele spre pĕcat Haralampie, şi cu rugăciunea aĭ înviat morţĭ, mărind, pre cel ce în tóte te-a prea-mărit.

A Născĕtóreĭ:

Clătindu-mĕ de împrotivnice năvălirĭ ale patimilor, Maĭcă a luĭ Dumnedeŭ întăreşte-mĕ, ca una ce aĭ născut izvorul nepătimireĭ, căcĭ către tine am năzuit, carea eştĭ scăparea cea mare a ómenilor.

Alt Canon, Irmos:

Inţelepţiĭ luĭ Dumnedeŭ...

Sĕvêrşind acéstă dumnedeéscă şi prea cinstită serbare, a prea fericituluĭ, veniţĭ să sărutăm prea cinstit capul luĭ, şi să luăm mântuire de cele rele.

Avênd izvor de tămăduirĭ cinstit capul tĕŭ Haralampie, cu căldură alergăm, închinăciune dându-ĭ, şi lăudând pre Dumnedeŭ cel ce te-a mărit pre tine.

Mărire:

Prea mare darŭ aĭ luat de la Dumnedeŭ, nevoitoriule prea vitézule, mucenice Haralampie. Căcĭ a făcut Domnul capul tĕŭ arĕtat izvor de tămăduirĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Focul Dumnedeireĭ s'a sălăşluit întru tine, Curată dumnedeéscă mireasă, şi n'a ars pântecele tĕŭ, prea fericită, ci maĭ vêrtos l-a rourat şi l-a luminat.

CONDAC, glas 4.

Prosomia: Arĕtatu-te-aĭ astădĭ...

Ca o comóră de mult preţ, a câştigat biserica capul tĕŭ, sânţite mucenice pătimitoriule, purtătorule de biruinţă Haralampie. Drept aceea să şi bucură, mărind pre Ziditoriul.

ICOS.

Pre într'armatul cel tare, pre ostaşul luĭ Christos, şi pre marele între mucenicĭ, pre Haralampie cel mărit, adunându-ne să-l lăudăm. Căcĭ pentru Christos, şi pentru adevĕr luminos s'a luptat, şi a predicat arĕtat credinţa cea ortodoxă, înşelăciunea idolilor a surpat, pre împĕratul cel prea fără-de-lege l-a înfruntat, şi i s'a tăĭat capul bucurându-se, şi veselindu-se. Drept aceea a luat cunună din dreapta celuĭ prea înalt, şi s'a făcut împreună cetă-

țean cu ângerii. Pentru aceea adunarea ortodoxilor sărutând prea cinstitul luĭ cap, și încununându-l cu laude, și mântuindu-se de multe rele și bóle, să bucură, prea-mărind pre Ziditoriul.

Intru acéstă Lună, în 10 ḑile, pomenirea sântuluĭ sânțituluĭ mucenic Haralampie.

Stih: Haralampie prin sabie te-aĭ învrednicit,
De negrăite strĕluciri și bucuriĭ muceniceștĭ negrăit.
Intru a ḑecea ḑi a luĭ Fevruarie,
I s'a tăĭat grumazul luĭ Haralampie.

Sântul sânțitul mucenic Haralampie a fost în vremile împĕrățieĭ luĭ Sevir, ighemonind Lucian în cetatea Magnesieĭ, și era preot creștinilor, învĕțând calea dreptățeĭ, și predicând credința luĭ Christos, să osîndiră de către tiraniĭ ceĭ maĭ sus ḑiși, și îl dezbrăcară de veșmintele cele preoțeștĭ. De aceea îĭ despoĭară tótă pielea trupuluĭ de viŭ, și vĕḑĕndu-l ighemonul că răbda muncile, pornindu-se cu mânie să apucă să-l strujéscă cu mânile luĭ, și îndată i să tăĭară mânile și spânzura de trupul mucenicului. Iară sântul făcênd rugăciune îl vindecă. Acésta vĕḑênd muncitoriĭ cărora le era numele Porfirie și Vaptos să lepădară de idolĭ și creḑură în Christos. Asemenea și treĭ femeĭ de acelea ce priviaŭ acolo, pre cariĭ pre toțĭ învĕțând ighemonul să-ĭ prindă, și muncindu-ĭ fără de omenie și fără de milă, le-aŭ tăĭat capetele. Că măcar că s'a și tămăduit, de către sântul, însă tot a rĕmas păgân fără de credință.

Intru acéstă ḑi, sânțiĭ muceniciĭ Porfirie, și Vaptos, ce aŭ muncit pre sântul Haralampie, de sabie s'aŭ sĕvêrșit.

Stih: Porfirie și Vaptos împreună de sabie să sĕvêrșesc,
Și prin nevoință obștéscă porfiră îșĭ vŏpsesc.

Intru acéstă ḑi, sântele treĭ femeĭ ce aŭ creḑut prin sântul Haralampie, de sabie s'aŭ sĕvêrșit.

Stih: Femeile câte trele către sabie fiind îmbărbătate,
Bărbătesc numĕrul de treĭ le face arĕtate.

Intru acéstă ḑi, pomenirea sântelor mucenițe și Fecĭóre, Enata, Valentina și Pavel.

Stih: Ca o arvonă tinerilor două fecĭóre,
Mirele către văpae le dă îndrăznélă mare.
Acest Pavel cu adevĕrat este prieten luĭ Christos,
Carele pentru dragostea luĭ Christos grumazul la sabie 'șĭ-a supus.

Din aceste două fecĭóre, Enata era din pămêntul Gaza; ĭară Valentina din Cesaria. Decĭ stând la judecata ighemonuluĭ Firmilian, fost-a adusă înaintea sa, vitéza fecĭóră Enata, și fiind întrebată de să lépădă de Christos, și neplecându-se, a fost spânzurată pe un lemn, și zgăriată pre cóste cu căngĭ, nu odată ci de multe orĭ. Iară cinstita Valentina, și ea fecĭóră fiind, și nesuferind să vadă ne omenia și cruzimea ighemonuluĭ, s'a înfățișat și ea la dînsul, și îndată i s'a poruncit ca să jertféscă; căcĭ era acolo lângă judecătorie un jertfelnic. Și fiind adusă sânta lângă dînsul, l-a izbit cu picĭoarele, și l-a surpat împreună cu focul ce era pre el. Iară tiranul mâniindu-se atâta de cumplit a bătut pre sânta pre cóste, în cât nu să póte spune; apoĭ deznădĕjduindu-se despre amêndouĕ fecĭórele, a hotărît să le arḑă cu foc, și așa ș'aŭ luat cununile mucenieĭ după acestea a intrat la luptă sântul Pavel, și după ce maĭ întâĭ a suferit felĭurĭ de muncĭ, și din tóte a fost păzit nevĕtămat cu darul luĭ Christos, apoĭ a fost osîndit la mórte de sabie. Pentru care mulțumind luĭ Dumneḑeŭ, și făcênd rugăcĭune pentru ceĭ de o credință, a primit tăerea cinstituluĭ sĕŭ cap, și așa ș'a dat duhul în mânile luĭ Dumneḑeŭ.

Intru acéstă ḑi, pomenirea celuĭ dintru sânțĭ părinteluĭ nostru Anastasie Arhiepiscopul Constantinopoleĭ.

Stih: Anastasie întinḑênd drumul maĭ depărtat,
Ridicându-se de pe pămênt către cel prea înalt a alergat.

Intru acéstă ḑi, pomenirea Prea-cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Zinon.

Stih: Zinon căutând cele veselitóre ale Edemuluĭ,
Spre veselie avea dezlegarea trupuluĭ.

Acest cuvios părintele nostru Zinon era din Cesaria Capadocieĭ, fiŭ de părințĭ bogațĭ și glorificațĭ, numĕrat între purtătoriĭ de cărțile împĕrăteștĭ; și după ce a murit Valent împĕratul, îndată lepădând brîul cel ostășesc, și aflând un mormênt mare (căcĭ multe de acestea are muntele Antiohieĭ) a intrat într'însul, și îșĭ curățea sufletul prin sihăstreștile ostenele, neavênd sfeșnic, nicĭ ladă, nicĭ masă, nicĭ așternut; căcĭ așternutul sĕŭ era o grămăgĭóră de fân pusă preste petre. Haĭna sa era o rasă veche, hrana o pâne pentru două ḑile; și apa de departe singur și-o aducea. Acesta prin asemenea ostenele, mult darŭ a luat de la Dumneḑeŭ. Căcĭ, făcêndu-se asupra părților acelora năvĕlirea Isaurilor, multe junghierĭ să făceaŭ sihastrilor de către aceĭa. Iară el cu singură rugăcĭunea, a întunecat vederile acelora; și nu multă vreme după acésta viețuind prin ostenele s'a mutat către cerescul sfîrșit.

Intru această ḑi pomenirea prea sântei de Dumneḑeŭ Născĕtórei, Stĕpânei nóstre celei din Areovind.

Stih: Pre singură Fecĭóra pururea să cuvine a cinsti nespus,

Pre pricinuitórea cinstei tuturor celor de sus.

Cu ale lor sânte rugăcĭunĭ...

Cântarea 7, Irmos:

Tinerii în Babilon de...

Chinuindu-te cu muncile, şi cu focul topindu-te mucenice al luĭ Christos, de cât aurul te-aĭ arĕtat maĭ lămurit, şi prinos sânţit cu adevĕrat te-aĭ făcut.

Cu roŭa rugăcĭunilor tale, s'a stins cuptorĭul celor fărădelege, înţelepte, şi te-aĭ mântuit, cântând celuĭ ce te-a zidit: Bine eştĭ cuvêntat Dómne Dumneḑeul părinţilor noştri.

Cu lungirea chinurilor, te-aĭ arĕtat copac cu ramurĭ înalte, umbrind pre ceĭ credincĭoşĭ, ce sînt aprinşĭ de văpaea pĕcatuluĭ, cariĭ strigaŭ: Bine eştĭ cuvêntat Doamne Dumneḑeul părinţilor noştri.

A Născĕtóreĭ:

Ceea ce aĭ primit bucuria întru prea curatul tĕŭ pântece, Prea-curată, umple inima mea de bucurie, gonind întunecarea patimilor pururea Fecĭóră.

Alt Canon, Irmos:

N'aŭ slujit făptureĭ...

Lăudămu-te pre tine strigând, bucură-te gloriosule mucenice Haralampie. Căcĭ dumneḑeesc capul tĕŭ, tu ni l-aĭ dăruit nouĕ, ca o fôntână ce izvorăşte bogăţie nefurată, veselind sufletele, celor ce cu credinţă te măresc pre tine.

Mărim nevoinţele şi luptele tale, dumneḑeescule mare mucenice al luĭ Christos. Căcĭ capiştile idoleştĭ aĭ surpat, şi aĭ făcut nelucrătóre îngânfarea drăcéscă, prea fericite viteješte.

Mărire:

Ca un luceafĕr pururea prea strĕlucitoriŭ, a strĕlucit nouĕ capul tĕŭ, care apărându-ne de întunerecul înşelăcĭuneĭ, de primejdiĭ şi de scârbe, ne mântueşte de pĭerḑĕtórele bóle, şi ne dărueşte sănĕtate.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Rĕsărit-a din pântecele tĕŭ tuturor ómenilor, marele şi ne înseratul sóre, şi pre toţĭ 'ĭ-a luminat cu lumina cunoştinţeĭ, pre ceĭ ce strigă: Binecuvêntat este Prea-curată, rodul pântecelui tĕŭ.

Cântarea 8, Irmos:

Din văpae cuvioşilor...

Cu curgerile sângĭurilor stropindu-te, cu podóba ranelor îmfrumseţându-te, fiind împodobit frumos cu diadema cea de biruinţă, staĭ înaintea luĭ Dumneḑeŭ mucenice.

Mulţimile muncilor nu aŭ acoperit bărbăţia şi vitejia ta mucenice, nicĭ împrotivirea gonacilor credinţeĭ, nu a întunecat răbdarea ta cea prea minunată, cugetătorĭule de Dumnedeŭ.

Preot, şi mucenic nebiruit, ostaş viteaz, şi stîlp nemişcat, razim credincioşilor, apărător credinţeĭ cu adevĕrat te-aĭ arĕtat, de Dumnedeŭ cugetătorĭule, purtătorule de chinurĭ.

A Născĕtóreĭ:

Cel ce a făcut tóte cu voe dumnedeéscă, voind s'a sălăşluit în pântecele tĕŭ Preacurată, vrênd să ne înoĭască pre noĭ, ceĭ ce am fost stricaţĭ; pre carele bine-l cuvêntăm întru toţĭ veciĭ.

Alt Canon, Irmos:

Pre tineriĭ ceĭ bine...

Mare ajutor ortodoxilor şi mântuitor din primejdiĭ te-aĭ arĕtat prea înţelepte Haralampie. Căcĭ mântueştĭ pururea pre toţĭ ceĭ ce alérgă la cinstit capul tĕŭ, şi cer dezlegare de cele rele, şi prea înalţă pre Christos în vecĭ.

Biruit-aĭ în privelişte pre Sevir, fiind întărit ca un diamant óre-carele, şi ca un stîlp ne clătit mărite Haralampie, şi pre Christos l-aĭ predicat Dumnedeŭ şi om, şi cu totul nu te-aĭ plecat fericite, la măgulirile cele pĭerdĕtóre de suflet ale ucigaşilor.

Bine-cuvêntăm pre Tatăl...

Dezlégă lanţurile greşalelor mele, a celuĭ ce laud Haralampie capul tĕŭ, carele pururea izvorĕşte rîurĭ de vindecărĭ, dăruindu-mĭ mie ĭertare de pĕcate, şi mântuire de cumplita bólă, celuĭ ce te laud pre tine întru toţĭ veciĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Aflându-te pre tine mirele tĕŭ, Stĕpână dumnedeéscă mirésă, trandafir în spinĭ, şi flóre prea mirositóre în văĭ, şi crin prea curat, de sus întru tine s'a sălăşluit, şi a umplut de miros toată lumea, carea te prea înalţă întru toţĭ veciĭ.

Cântarea 9, Irmos:

Pre Dumnedeŭ a-l vedea...

Nicĭ focul, nicĭ sabia, nicĭ mórtea, nicĭ goana, nicĭ scârba, nicĭ fómea, nicĭ primejdia, nicĭ scornirea de tot felĭul de muncĭ n'aŭ putut cu adevĕrat să te despartă de dragostea celuĭ ce te-a zidit, pătimitorule, vrednicule de minune.

Cu zgăriiturile unghiilor, lepădând haĭnele omorîreĭ, te-aĭ împodobit pre sineţĭ cu

podóbele cele de sânge, purtătoriule de chinurĭ. Pentru acésta bucurându-te, staĭ înaintea Stĕpânuluĭ şi Dumneḍeuluĭ tuturor cu îndrăznélă, mucenice nebiruite.

Pomenirea ta a rĕsărit în lume, plină de bucurie, şi dătătóre de strĕlucire dumneḍeéscă, gonind iarna patimilor, şi pre toţĭ luminându-ĭ, carea serbându-o, să aflăm iertare de greşale, cu rugăciunile tale.

A Născĕtóreĭ:

Viforul patimilor mĕ turbură, şi întreitele valurĭ ale celor rele mĕ înécă Prea-curată, ca una ce aĭ născut pre conducĕtorul Christos, tinde-mĭ mână de ajutor şi mĕ mântueşte, ceea ce singură eştĭ părtinitóre, celor ce cu credinţă te fericesc.

Alt Canon, Irmos:
Tot neamul pământesc...

Toţĭ credincioşiĭ să năzuim la capul cinstituluĭ mucenic; căcĭ Stĕpânul tuturor, prea mare darŭ a dat acestuia. Pentru care izgoneşte dracĭ, conteneşte bóle, şi dărueşte tuturor celor ce-l pipăe, sănĕtate, întărire şi milă.

Pământul şi cerĭul, să înspăimântéză astăḍĭ de minunile mareluĭ mucenic. Căcĭ taberile drăceştĭ să izgonesc, şi bolnavilor să dă întărire trupuluĭ, şi bóla ciumeĭ conteneşte cu pipăirea capuluĭ tĕŭ prea-mărite.

Mărire:

Să stăm cu evlavie în casa Dumneḍeuluĭ nostru, şi să ne închinăm cinstituluĭ cap, cel cu adevĕrat dumneḍeesc şi vrednic de laudă, care s'a roşit prin sângele dumneḍeescului mucenic, sĕvêrşind minunĭ prea-mărite, ca cel ce s'a încununat de mâna ţiitoriuluĭ a tóte.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Cântărĭ de laudă de la noĭ primeşte dumneḍeéscă mirésă, de Dumneḍeŭ dăruită, Maĭca Dumneḍeuluĭ nostru, şi darul tĕŭ dă-ni-l nouĕ robilor tĕĭ, celor ce cu evlavie te cinstim. Iară pre Christos cel ce negrăit l-aĭ născut, milostiv fă-l nouĕ Fecióră.

EXAPOSTILARIA.
Prosomia: Femeĭ auḍiţĭ glas...

Dumneḍeeşte aprinḍêndu-te de dragostea împĕratuluĭ a tóte, vitejeşte aĭ surpat pre şérpele cel mândru, şi pre tiranul cel neomenit, pre Sever cel fără minte l-aĭ înfruntat, o Haralampie fericite, şi aĭ luat plată de la Stĕpânul tuturor. De două orĭ.

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Marie, ceea ce eştĭ scăparea, şi lauda creştinilor, păzeşte, acopere pre robiĭ tĕĭ, nevĕtămaţĭ de tótă stricăcĭunea, şi ne scóte din primejdiĭ, şi din toate întîmplările pre noĭ, ceĭ ce cu dragoste te lăudăm pre tine, aducênd rugăcĭunile tale cătră Fiĭul, şi Dumneḑeul tĕŭ.

LA LAUDE.

Stihirile, pe 4, glas 1.

Prosomia: Ceea ce eştĭ bucuria...

Fiiĭ ceĭ din Elada veniţĭ acum adunându-vĕ, şi sărutaţĭ toţĭ prea cinstit capul dumneḑeescululĭ Haralampie, carele în privelişte a predicat pre Christos, şi a înfruntat înşelăcĭunea necredincĭoşilor, şi a mărit pre Ziditorĭul.

De douĕ orĭ.

Numĕratu-te-aĭ acum cu ângeriĭ ceĭ cereştĭ, de treĭ orĭ fericite Haralampie, şi stând înaintea prea sânteĭ Treimĭ, te rogĭ neîncetat pentru noĭ, ceĭ ce cu credinţă cinstim prea cinstit capul tĕŭ, şi cerem mântuire de cele rele.

Pomenirea cea întru tot serbată a dumneḑeescululĭ Haralampie prea luminoasă, şi prea-mărită a rĕsărit în tótă biserica. Pentru aceea serbéză luminos ţiind prea cinstit capul tĕŭ, carele a predicat pre Christos, ca pre un Dumneḑeŭ şi om.

Mărire, glas 5.

Cinstitul tĕŭ cap, dumneḑeescule Haralampie, ca un alavastru plin revarsă tămăduirĭ, ca un mir de mult preţ, şi cu bune mirezme, minunat umple pre credincĭoşĭ, şi mântueşte de cele rele, pre ceĭ ce cu credinţă să apropie de dînsul, şi încetând înşelăcĭunea şi bólele cele de multe felĭurĭ, şi bóla cĭumeĭ, dărueşte tuturor sănĕtate şi întărire, pace şi mare milă.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Fericimu-te pre tine Născĕtóre de Dumneḑeŭ Fecĭóră, şi te mărim credincĭoşiĭ dupre datorie, ceea ce eştĭ cetate neclătită, zid ne surpat, folositórea cea tare, şi scăparea sufletelor nóstre.

DOXOLOGIA MARE.

Ecteniile şi Apolisul.

Ceas întâĭ şi deplin Apolisul.

LA LITURGIE

Fericirile din Canonul sântuluĭ Cântarea 3, şi a 6, pe 8. Prochimen, glas 7. Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auḑĭ Dumneḑeule glasul meŭ... Apostol cătră Timoteĭ. *Fiĭule Timoteĭ, întăreşte-te în darul...* Alilulа, glas 4. Dreptul ca finicul va înflori. Evangelia de la Ioan: *Ḑis-a Domnul, acestea poruncesc vouĕ...*

CHINONICUL.

Intru pomenirea vecĭnică va fi...

INTRU ACEASTA LUNA
IN 11 ḌILE.

Sântul sânţitul mucenic Vlasie.

La Dómne strigat-am, Stihirile pe 6, glas 1.

Prosomia: Ceea ce eştĭ bucuria...

Odrăslind în sihăstrie Cuviόse Vlasie, aĭ înflorit dupre dreptate în mărirea preoţieĭ ca un finix, prea fericite, aducênd luĭ Dumneḑeŭ prea fericite, rodurĭ dumneḑeeştĭ ale mucenicieĭ, arĕtat sfărîmarea idolilor, şi apropierea oamenilor.

Ca un păstor fiind împodobit sânţite mucenice al luĭ Christos, patimĭ muceniceştĭ aĭ răbdat vitejeşte, luând o cunună prin amêndouĕ, împodobindu-te întru amêndouĕ, întru dreptate şi în ostenelĭ muceniceştĭ. Pentru aceasta rόgă-te, să ne mântuim noĭ.

Intărindu-se femeile de dumneḑeească rîvnă a credinţeĭ, prin prea cinstitele patimĭ ale buneĭ mărturisirĭ, s'aŭ încununat împreună cu fiiĭ, minune înfricoşată. Că iubind pre Christos, cel ce este cap, şi făcêndu-se luĭ mirese, pentru dînsul li s'aŭ tăiat capetele.

Lăudămu-te Vlasie ca pre un purtător de grije al tuturor bolnavilor, şi al fiinţelor celor cuvêntătόre, şi celor necuvêntătόre. Căcĭ ca un serv al luĭ Christos, tuturor poţĭ a le face bine, şi a-ĭ tămădui dupre credinţă, că îmbogăţindu-te cu darul Duhuluĭ, daĭ din destul minunile.

Christos s'a arĕtat ţie câştig prea fericite, cu adevĕrat dupre credinţă, şi a trăi, şi a muri, precum ḑice marele Pavel, de Dumneḑeŭ cugetătoriule Vlasie. De vreme ce pentru dînsul aĭ murit prea cu osîrdie, şi cu dînsul împreună împĕrăţeştĭ tot-déuna, întru viaţa cea fără de sfîrşit.

Cu picăturile sângiurilor tale, mucenice Vlasie, înfrumuseţat s'a ţesut haĭna bisericeĭ, împodobindu-se cu înpistrirele buneĭ ungerĭ prin vŏpselele durerilor celor îndoite, cu care ca cu o podόbă de mirésă să îmbracă biserica, lăudând pre mirele Christos.

Mărire, glas 6, a luĭ Studitu.

Odrăslind întru ostenelele dumneḑeeştilor bunătăţĭ, dupre purtarea numeluĭ Vlasie, aĭ înflorit ca un finix, precum ḑice David în curţile Domnu-

luĭ, şi ca un cedru te-aĭ înmulţit cu isprăvile bunătăţilor. Şi ca o vie cu bună rodire în casa luĭ Dumneḑeŭ, pe vremea mucenieĭ, tăĭndu-te cu pedepsele muncilor, şi cu róda patimilor tale, ne-aĭ izvorît nouĕ vin înţelegĕtor. Din care bênd, toţĭ ne umplem inimile de bucurie dumneḑeéscă, şi cu o întocmire de glas, adunându-ne la cinstită pomenirea sĕvêrşireĭ tale, fericindu-te te lăudăm, cerând ca să luăm prin tine, pace şi mare milă.

Şi acum, a Născĕtóreĭ :

Cunoscut-am Născĕtóre de Dumneḑeŭ Fecĭoară, că din tine s'a întrupat Dumneḑeŭ, căruĭa rógă-te, să se mântuĭască sufletele nóstre.

A Cruce-Născĕtóreĭ:

Dacă te-a vĕḑut Prea-curata spânzurat pe cruce, tânguindu-se striga ca o Maĭcă: Fiĭul meŭ şi Dumneḑeul meŭ! Prea dulcele meŭ fiĭŭ, cum suferĭ patimă de ocară.

STIHOAVNA din Octoih.

Mărire, a sântuluĭ, glas 4.

Ca un îndreptător bun, şi învĕţător buneĭ credinţe, cu lucrarea şi cu puterea dumneḑeeştilor tale cuvinte, femeĭ ĭubitóre de Dumneḑeŭ aĭ îndemnat către lupte muceniceştĭ, slăbicĭunea fireĭ lor întărindu-o întru Christos, d'impreună cu carele bine sĕvêrşind călătoria nevoinţeĭ, luminat te veseleştĭ împreună cu dênsele în cămara cea ceréscă a mireluĭ, fiind împodobit cu îndoită cunună a dumneḑeeşteĭ măririĭ, şi cerênd împreună cu dênsele, să ne dea nouĕ pace şi mare milă.

Şi acum, a Născĕtóreĭ :

Prosomia: Ca pre un viteaz între muceniciĭ...

Cu ploile daruluĭ Duhuluĭ îndulceşte cugetul meŭ Prea-curată, ceea ce aĭ născut picătura pre Christos Dumneḑeul nostru, carele şterge nelegĭuirile ómenilor cu milostivirile; şi înnécă izvorul patimilor mele prin rugăcĭunile tale, şi mĕ învredniceşte părĭuluĭ desfătăreĭ celeĭ pururea viĭ.

A Cruce-Născĕtóreĭ, asemenea :

Dacă te-a vĕḑut Dómne Fecĭóra, şi Maĭca ta pe cruce spânzurat, s'a spăĭmântat, şi privind a ḑis: Ce ţĭ-aŭ rĕsplătit ţie, ceĭ ce s'aŭ îndulcit cu darurile tale cele multe Stĕpâne; ci mĕ rog să nu mĕ laşĭ pre mine singură în lume. Ci grăbeşte de înviază, împreună înviind pre strĕmoşĭ.

Tropariŭ, glas 4.

Şi părtaş obiceĭurilor...

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ :

Caută la sfîrşitul cărţeĭ.

La Ortrină.

CANONUL Sântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări de bună cinstire te mărim pre tine mucenice.

Compunerea luĭ Iosif.

Cântarea 1, glas 8, Irmos:

Să cântăm luĭ Christos celuĭ ce a scuturat în mare tirănia luĭ Faraon, și pre „Israil prin uscat l-a povĕ„țuit, că s'a prea-mărit în vecĭ.

Sânțite mucenice al luĭ Christos, vrênd să laud cu credință întru cântărĭ pătimirea ta cea purtătóre de lumină cinstită și sânțită, lumineză gândul meŭ cu lumină prea strĕlucitóre, ca cel ce aĭ îndrăznélă către Ziditoriul.

Mărturisind o Dumneḑeire în treĭ fețe, aĭ gonit negura mulțimeĭ dumneḑeilor, și te-aĭ arĕtat, sânțite mucenice, ca o diminéță luminătóre a buneĭ credințe, către ceĭ ce eraŭ prinșĭ întru întunerecul înșelăcĭuneĭ.

Mărire:

Arĕtatu-te-aĭ luminătoriŭ, micșorând nóptea nedumneḑeireĭ, cu fulgerile sânteĭ predicărĭ, și fiind împodobit cu strĕlucirile minunilor, prin razele mucenieĭ, tótă zidirea aĭ luminat.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Aflându-te cel curat pre tine Curată întru tóte, s'a sălășluit în pântecele tĕŭ, Prea-curată Maĭcă Fecĭóră, și s'a făcut trup afară de pĕcat, ca să ne mântuĭască pre noĭ din rĕtăcire.

Cântarea 3, Irmos:

Intăritu-s'a inima mea...

Ceĭ ce sînt înnecațĭ de mărăciniĭ viețeĭ, chĭemându-te neîncetat pre tine părtinitor Vlasie, să curățesc de tóte întîmplările, cu secerea rugăcĭuneĭ tale.

Cu plecarea cea desĕvêrșit către Dumneḑeŭ, aĭ suferit întreite valurĭ de muncĭ, că zgăriindu-ți se trupul, te aflaĭ ca și cum ar pătimi altul.

Mărire:

Ca un Ierarh, ca un purtător de chinurĭ nebiruit, ca unul ce eștĭ luminat cu dumneḑeésca mărire. Staĭ acum înaintea dorireĭ celeĭ desĕvêrșite, rugându-te pentru turma ta.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Pre tine, ceea ce te-aĭ arĕtat maĭ-pre-sus de cât zidirile. Ca una ce eștĭ maĭ sântă de cât tóte, cu laude te fericesc neamurile ómenilor, de Dumneḑeŭ fericită.

Irmosul:

Intăritu-s'a inima mea în„tru Domnul, înălțatu-s'a cor-

„nul meŭ întru Dumnedeul „meŭ, lărgitu-s'a gura mea „asupra vrăjmaşilor meĭ, ve-„selitu-m'am de mântuirea ta.

CONDAC, glas 8.

Prosomia: Ca nişte pârgă a fireĭ...

Cu ungerea preoţieĭ, şi cu sângele muceniei te-aĭ înfrumuseţat mărite Vlasie. Şi lŏcuind întru cele de sus, pretutindenea strĕluceştĭ, privind şi spre noĭ, spre ceĭ ce am venit în lŏcaşul tĕŭ, şi neîncetat într'însul strigăm cătră tine, păzeşte-ne pre noĭ toţĭ.

Catismala, glas 8.

Prosomia: Pre înţelepcĭunea şi Cuvêntul...

Odrăslind tu ca un pom prea bine înflorit, în casa Domnuluĭ lucrătorule de cele sânte, pre mulţĭ aĭ sădit pe pămêntul mântuireĭ, şi ca un berbece bine mergĕtor înaintea turmeĭ, legându-te te-aĭ junghĭat, şi te-aĭ jertfit, celuĭ ce pentru milostivire s'a junghiat ca un mĭel, şi bucurându-te, aĭ alergat cătră dînsul, părinte Vlasie. Pentru acésta strigăm cătră tine; roagă-te luĭ Christos Dumnedeŭ, ertare de greşale să dăruĭască, celor ce serbéză cu dragoste sântă pomenirea ta.

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Pentru podóba lumeĭ Fecĭóră, şi pentru înfrumseţarea cetelor celor de sus, aĭ născut în lume pre împodobitorĭul lumeĭ; că maĭ 'nainte de acésta eraŭ ne împodobite, neputând ómeniĭ să vadă pre Domnul. Pentru acésta te-aĭ arĕtat amênduror podóbă cinsită, cu podóba naştereĭ tale, Maĭcă a luĭ Dumnedeŭ, că prin-tr'însul împodobeştĭ lumea cu podóba cea dintâĭ, şi tótă rînduĭala îngerilor întru tine o împodobeştĭ, mântuirea lumeĭ.

A Cruce-Născĕtóreĭ, asemenea:

Pre mĭeluşelul şi păstorĭul, şi Mântuitorĭul, mĭeluşaŭa vĕdêndu-l pe cruce rîdicat fără dreptate, plângênd cu amar, striga: Lumea să bucură luând prin tine mântuire, ĭară pântecele meŭ arde vĕdênd rĕstignirea ta, carea o rabzĭ pentru milostivirea mileĭ prea bunule Dumnedeule, nepomenitorĭule de rĕŭ Dómne; cărĭa cu credinţă să-ĭ strigăm: Milostivire arată Fecĭóră spre noĭ, şi ertare de pĕcate dărueşte, celor ce ne închinăm patimilor aceluĭa.

Câatarea 4, Irmos:

Cuvinte din munte umbros, din una Născĕtoarea de „Dumnedeŭ, cu dumnedeéscă „vedere, profetul maĭ 'nainte „a cunoscut că veĭ să te în-„trupezĭ, şi cutremurându-se „mărea puterea ta,

Avêndu-ţĭ sufletul păsto-

riule, şi mucenice fórte luminat cu strĕlucirea cea fără materie, vitejaşte aĭ stătut înaintea scaunelor celor de judecată, mărturisind întruparea luĭ Dumneḍeŭ.

Tăĭnuitor, preot, şi mucenic purtător de cunună, stîlp nemişcat, şi temelie neclătită a buneĭ credinţe, şi întărire adevĕruluĭ te-aĭ cunoscut bisericeĭ mucenice Vlasie.

Mieĭ cuvêntătorĭ aĭ păstorit cu cuvioşie, şi jertfă primită te-aĭ adus Stĕpânuluĭ, arḍêndu-te de tot cu jeratecul mucenieĭ, învĕţătoriule de cele sânte, prea cinstite.

Mărire:

Cu graĭul buzelor tale celor înţelepte, s'aŭ îngrădit buzele cele viclene, ale celor ce grăesc hulă asupra Stĕpânuluĭ şi împĕratuluĭ tuturor, predicatoriule de cele sânte, vrednicule de minune.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Carte nouĕ te-a vĕḍut profetul maĭ 'nainte, pre tine care aveaĭ scris pre Cuvêntul luĭ Dumneḍeŭ, pre cel ce a rump zapisul pĕcatuluĭ strĕmoşilor.

Cântarea 5, Irmos:

Intunerecul sufletuluĭ meŭ rîsipeşte-l, dătătoriule de lu„mină Christóse Dumneḍeu„le, cela ce aĭ gonit întune„recul cel maĭ din'aninte al „adînculuĭ, şi-mĭ dărueşte lu„mina poruncilor tale cuvinte, „ca mânecând să te măresc „pre tine.

Răbdat-aĭ cu bărbăţie chinurile trupuluĭ, pururea fericite, că rănindu-te cumplit, aĭ rănit rĕtăcirea, şi aĭ surpat pre vrăjmaşĭ cu înălţarea către Dumneḍeŭ, păstorule vrednicule de minune.

Cu patima ta fericite, închipuind pre cel ce s'a pironit pe cruce, aĭ suferit vitejaşte durerile trupuluĭ, şi făcêndu-te biruitor, dupre vrednicie te-aĭ numĕrat împreună cu oştile mucenicilor.

Mărire:

Intru nădejde dumneḍeéscă cu bicele rugăciunilor tale Vlasie, fiara aĭ silit părinte, ca să lepede vênatul, care fără dreptate a fost prins, plinind cu inimă prea milostivă cererea femeeĭ celeĭ credincióse.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Lăudămu-te Marie pre tine, ceea ce aĭ îndumneḍeit frământătura ómenilor cu naşterea ta cea maĭ-pre-sus de gând, şi ne-aĭ zidit pre noĭ de iznoavă, fiind stricaţĭ şi zdrobiţĭ, Prea-curată, de înşelăciunea şérpeluĭ.

Cântarea 6, Irmos:

Curăţeşte-mĕ Mântuitoriule...

Nevoitu-s'a împreună cu tine céta cinstitelor femeĭ, pururea pomenite, că întărindu-se cu puterea cruceĭ, a sfărîmat capul cel mult meşteşugareţ al vrăjmaşuluĭ, şi a împletit diademă de biruinţă.

Cu darul, şi cu puterea luĭ Dumneḑeŭ s'a întărit slăbiciunea, căcĭ ĭată femeile aŭ făcut vitejiĭ bărbăteştĭ, călcând pre şérpele, carele odinióră a izgonit din raiŭ pre Eva.

Mărire:

Inecând chipurile cele cioplite, şi fără suflet, ale vicleniilor dracĭ, v'aţĭ adus pre voĭ odóre însufleţite, ale bisericeĭ celeĭ cereştĭ, şi aţĭ luminat biserica celor întâĭ născuţĭ.

Şi acum, a Născătórei:

Scaunul luĭ Dumneḑeŭ cel maĭ-pre-sus de heruvimĭ, norul lumineĭ, Prea-curată, luminéză ochiĭ sufletuluĭ meŭ, şi curăţeşte inima mea de negura patimilor.

Irmosul:

Curăţeşte-mĕ Mântuito„riule, că multe sînt fără-de„legile mele, şi mĕ rîdică din„tru adîncul rĕutăţilor rogu„mĕ, căcĭ către tine am stri„gat, şi mĕ auḑĭ Dumneḑeul „mântuireĭ mele.

CONDAC, glas 2.

Prosomia: Cele de sus căutând...

O drasla cea dumneḑeéscă, flórea cea neveştejită, viţa cea cu multă ródă a vieĭ luĭ Christos, purtătoriule de Dumneḑeŭ Vlasie, umple de veselia ta, pre ceĭ ce cu credinţă sĕvêrşesc pomenirea ta, rugându-te neîncetat pentru noĭ toţĭ.

ICOS.

Cu mir dumneḑeesc fiind uns o cugetătoriule de Dumneḑeŭ, te-aĭ arĕtat în fapte dumneḑeeştĭ ca un Ierarh sânţit şi slujitor al luĭ, în cetele purtătorilor de chinurĭ şi te-aĭ arĕtat purtător de chinurĭ şi încununat. De cât jertfele luĭ Aaron te-aĭ înălţat maĭ-presus ca un tăĭnuitor al luĭ Christos. Impreună cu Avel sângele tĕŭ cel cinstit, strigă către Dumneḑeŭ junghĭerea ta, şi stând aprópe de scaunul cel dumneḑeesc al Ziditoriuluĭ, împreună cu cetele ângerilor te rogĭ neîncetat pentru noĭ toţĭ.

Intru acéstă Lună, în 11 ḑile, pomenirea sântuluĭ sânţituluĭ mucenic Vlasie, Episcopul Sevastieĭ.

Stih: Vlasie la grumazĭ prin sabie tăĭat fiind,
Curgerile vĕtămăreĭ pătimaşilor de grumazĭ este oprind.

In a un-spre-ḑecea ḑi puternica sabie,
A tăĭat grumazul luĭ Vlasie.

Acesta era, pe vremile împĕratuluĭ Licinie, Episcop Sevastieĭ, lŏcuind întru una din peşterile munteluĭ, carele îmblânḑind fiarele cele sălbatice, cu bine-cuvêntarea sa, le prindea cu mâuile. Decĭ fiind şi isteţ la meşteşugul doctorieĭ, făcea multe tămăduirĭ, luând de la Dumneḑeŭ darŭ a face minunĭ. Acesta fu prins, şi să aduse la ighemonul Agricolae, şi mărturisind numele luĭ Christos, fu bătut cu toĭege, şi spânzurat să struji. După muncile acestea îuchiḑêndu l în temniţă, ĭĭ urmară şépte femeĭ, cărora le tăĭară şi capetele, căcĭ mărturisiră pre Christos că este Dumneḑeŭ adevĕrat. Pe sântul Vlasie apoĭ îl aruncară întru adîncul ĭazeruluĭ ce să afla acolo, de unde prin dumneḑeeştĭ îngerĭ a fost scos la uscat nevĕtămat. Pentru acésta 'ĭ-a tăĭat capul împreună cu doĭ pruncĭ ce eraŭ în temniţă. Şi ḑic că acesta a fost cel ce fusese epitrop la rînduirea vieţeĭ mareluĭ mucenic Eustratie, pe vremea ce a mărturisit, precum să află într'o veche închipuire zugrăvit sântul Vlasie, stând în mijlocul a cincĭ mucenicĭ lângă sântul Eustratie, şi primind din mânile luĭ cartea rînduelеĭ, adică diata, şi să face soborul luĭ în sânta sa mucenie, ce să află aprópe de sântul Filip în Miltiada.

Intru aséstă ḑi, sânţiĭ doĭ pruncĭ cariĭ împreună cu sântul Vlasie s'aŭ nevoit, împreună şi cu şépte femeĭ de sabie s'aŭ sĕvêrşit.

Stih: O minune atâta bună îndrăznélă copilăréscă,
Alérgă amêndoĭ care pre care să întrécă.
Pre şépte femeĭ cinstite sabia este omorînd,
De frica femeĭască neţinute fiind.

Intru acéstă ḑi, aflarea móştelor sântuluĭ profet Zaharia, Tatăl sântuluĭ Ioan Botezătorul.

Stih: Trupul cel mort al luĭ Zaharia fiind arĕtat,
Credincĭoşilor celor ce viază izvorăşte darŭ îmbelşugat.

Intru acéstă ḑi, pomenirea Teodoreĭ împĕrătesеĭ, celeĭ ce a făcut ortodoxia.

Stih: Pre Teodora Augusta cinstesc bucurându-mĕ negrăit,
Ca pre ceea ce a cinstit icóna, Christosuluĭ meŭ celuĭ ĭubit,

Acésta a fost femee împĕratuluĭ Teofil luptătorul de icóne, dar ea nu a fost eretică ca bărbatul eĭ, ci ortodoxă, că el a izgonit şi pre sântul Metodie Patriarhul Constantinopoleĭ, şi în locul luĭ a pus pre un Ioan magul şi lecanomandul, şi a ars sântele icóne. Iară ea măcar că în vedere nu cuteza a să închina sântelor icóne, dar le avea ascunse în cămara aşternutuluĭ eĭ, şi în tóte nopţile sta de făcea rugăcĭune către Dumneḑeŭ şi să ruga ca să facă milă şi să nu să îndure de ortodoxĭ. Şi născu fiiŭ şi-ĭ puse numele Mihail, şi l-a învĕţat ortodoxia. Şi după mórtea bărbatuluĭ eĭ a adus ĭară pre sântul Metodie, şi a adunat sântul Sinod, şi a anatematisit pre luptătoriĭ de icóne, şi pre Ioan l-a scos din scaun, şi a adus în Biserică sântele icóne, după aceea a rĕposat, lăsând împĕrăţia Fiĭuluĭ eĭ Mihail.

Intru acéstă ḑi, sântul noul mucenic Gheorghie servul, carele a suferit martirul în cetatea Sofia la aniĭ o mie cincĭ-sute-cincĭ-spre-ḑece, prin foc s'a sĕvêrşit.

Stih: Gheorghie de foc netemêndu-se,
Ne ars a rĕmas în foc bucurându-se.

Cu ale lor sânte rugăcĭunĭ, Dómne milueşte-ne şi ne mântueşte pre noĭ, Amin.

Cântarea 7, Irmos:

Cel ce aĭ mântuit prin înger pre tinerĭ din foc, şi „cuptorĭul cel ce suna ca tunetul l-aĭ prefăcut în roŭa: Bine „eştĭ cuvêntat Dumneḑeul pă„rinţilor noştri.

Avênd inimă plină de lumină dumneḑeéscă, ne oprit aĭ alergat, împĭedecând smintelele rĕtăcireĭ, şi umbletele vrăjmaşilor cu arĕtarea ta înţelepte.

Cu stropirea sângĭurilor tale s'a stins văpaea înşelăcĭuneĭ, cu strĕlucirea cuvintelor tale s'a luminat făptura Vlasie, strigând: Bine eştĭ cuvêntat Dumneḑeul părinţilor noştri.

Mărire:

Nu în umbre, nicĭ în pilde aĭ vĕḑut pre cel ce aĭ dorit, ci faţă către faţă, dezlegându-se oglindele veḑĭ, şi veselindu-te cânţĭ: Dumneḑeul părinţilor noştri bine eştĭ cuvêntat.

Şi acum, a Născĕtórei:

Fiind eŭ biruit de dormitarea lenevireĭ Fecĭóră, m'a cuprins somnul pĕcatuluĭ, cel purtător de mórte. Pentru acésta deştéptă-mĕ Prea-curată, spre purtătoare de viaţă lumina pocăinţeĭ, şi mĕ mântueşte.

Cântarea 8, Irmos:

Cel ce acoperĭ cu ape...

Ca un berbece de bună voe jerfit, ca o jertfă primită, ca un mĭel fără de rĕutate, cu bucurie te-aĭ adus către mĭelul, cel ce s'a jertfit pentru mântuirea nóstră şi te-aĭ împreunat cu adunarea mucenilor fericite, împreună cu ângeriĭ cântând prea sânţite cântare de laudă.

Cu picăturile sângĭurilor tale uscând adîncimea nedumneḑeireĭ mucenice, aĭ izvorît lumeĭ vĕrsărĭ de tămăduirĭ, care încetéză arsura a tot felul de patimĭ, ale celor ce scapă la tine cu credinţă, şi prea înalţă pre Christos în vecĭ.

Bine-cuvêntăm pre Tatăl....

Céta cea fericită a sânţitelor femeĭ striga: Nu ne vom lepăda de Domnul, carele este Dumneḑeŭ preste tóte, pentru aceea zgăriindu-se, şi cu focul împreunându-se, şi cu sabie capetele tăindu-li-se, să bucuraŭ, lăudând pre Christos în vecĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Sânţitele glasurĭ te-aŭ vestit maĭ 'nainte pre tine, Fecĭóră Maĭcă, că vreĭ să fiĭ maĭ-pre-sus de fire, hrănitóre făcĕtorĭuluĭ tĕŭ, avênd naşterea negrăită, precum şi zemislirea streină. Pentru aceea te lăudăm întru toţĭ veciĭ.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvêntăm..

Cela ce acoperĭ cu ape „cele maĭ pre de-asupra ale „tale, cela ce puĭ măreĭ ho„tar nisipul, şi tóte le ţiĭ. Pre „tine te laudă sórele, pre tine „te măreşte luna, ţie îţĭ aduce „tótă făptura laudă, ca Făcĕ„torĭuluĭ tuturor în vecĭ.

Cântarea 9, Irmos:

Naşterea pururea Fecĭóreĭ...

Ca cu o scară maĭ-pre-sus de fire suindu-te mucenice, prin sângele tĕŭ, aĭ ajuns la lŏcaşurile cele de sus, arĕtându-te frumos, cu luminile chinurilor tale, şi staĭ înaintea celuĭ ce ţĭ-a dat ţie cunună.

Pre tine Christóse sórele cel luminos, ĭubindu-te femeile, şi mirosind mirurile tale cele dulcĭ mirositoare, prin pătimire aŭ închipuit patima ta, şi s'aŭ învrednicit nestricăcĭuneĭ.

Mărire:

Ca o stea luminătóre de ḍi sălăşluindu-te cu cetele cele de sus Vlasie, rugămu-ne, să mântueştĭ cu rugăciunile tale de greşalele cele întunecate, pre ceĭ ce cinstesc pomenirea ta, cea purtătóre de lumină.

Şi acum, a Născĕtórei:

In braţe aĭ purtat pre Christos, carele ţine tótă lumea în mână Maĭcă Prea-curată, pre carele rógă-l, ca pre un fiĭŭ al tĕŭ şi Ziditor, să mântuĭască sufletele, celor ce te laudă pre tine pururea Fecĭóră.

Irmosul:

Naşterea pururea Fecĭó-„reĭ, ceea ce s'a arĕtat maĭ „'nainte puitoriuluĭ de lege în „munte prin foc şi prin rug, „spre mântuirea noastră a „credincĭoşilor, cu cântărĭ ne-„încetat o mărim.

EXAPOSTILARIA.

Prosomia: Cu Duhul în biserică stând...

Podóba mucenicilor, şi lauda preoţilor te ştim prea fericite Vlasie Ierarhe. Căcĭ ca o jertfă te-aĭ adus pre sineţĭ, şi te-aĭ jertfit, celuĭ ce pentru tine de bună voe a venit la jertfire, pentru bunătatea cea nespusă, şi voinţa cea negrăită.

A Născĕtóreĭ:

Căutându-mĕ pre mine óea cea rĕtăcită, pentru călcarea porunceĭ, Dumneḍeŭ, cel ce m'a zidit, a întrat în pântecele tĕŭ cel nestricat, Fecĭóră Prea-curată, şi luându-mĕ pre umere, m'a înălţat la cerĭurĭ, cinstindu-mĕ cu şederea cea d'impreună cu Tatăl. La a căruĭa milostivire de prisosit, şi la tine Maĭca luĭ Dumneḍeŭ mĕ închin, şi te preamăresc.

Şi cea-laltă servire a Ortrineĭ dupre rânduĭală, şi Apolisul.

INTRU ACEASTĂ LUNA

IN 12 ḌILE.

Cel dintru sânţĭ părintele nostru Meletie Arhiepiscopul Antiohieĭ celeĭ marĭ.

La Dómne strigat-am, Stihirile glas 4.

Prosomia: Ca pre un vitéz...

Cugetând fericite, legea cea mântuitoare precum este scris, te-aĭ arĕtat pom sădit lângă apa nevoinţeĭ, şi aĭ dat ródă de bunătăţĭ, cu darul celuĭ ce a luminat sântul tĕŭ suflet, şi l-a făcut primitoriŭ de tot felĭul de luminĭ duhovniceştĭ, Ierarhe Meletie.

Infrumseţatu-s'a prea înţelepte, dupre cum ḍice Scriptura fălcile tale, ĭubind înfrênarea ca turturelele, şi defăĭ-

mând desfătarea, pentru dragostea desfătăreĭ celeĭ înțelegĕtóre Meletie, care Christos o a dăruit ție, primindu-țĭ luptele cele multe, și rîvna cea fierbinte carea aĭ avut, primejduindu-te pentru credință.

Cu înfrênarea aĭ veștejit săltările trupuluĭ Meletie, și aĭ biruit patimile, și te-aĭ luminat pre sinețĭ, cu luminarea nepătimireĭ, și curat și lămurit aĭ slujit cele sânte ale luĭ Christos. Pre carele rógă-l, să se mântuĭască de stricăcĭune și de primejdiĭ, ceĭ ce sĕvêrșesc cu credință pomenirea ta, cea pururea cinstită.

Ințeleptește aĭ dogmatisat prea înțelepte, că Cuvêntul cel fără de trup, și împreună cu Tatăl cel fără început s'a unit cu trupul dupre ipostas, fără schimbare și fără amestecare, și cu douĕ lucrărĭ asemenea firilor, dintru care este alcătuit, și întru care să socotește, unul fiind cu adevĕrat nedespărțit, înțelegêndu-se întru amêndouĕ.

Mărire, Și acum, a Născĕtóreĭ:

Pre mine când plutesc pre mare și umblu pre cale, și nóptea dormind, păzește-mĕ Prea-curată, și priveghind gândul meŭ umple-l de darŭ, și mĕ îndreptéză a face voea Domnuluĭ, ca să aflu în diua judecățeĭ dezlegare de cele ce am făcut în viață, eŭ cel ce năzuesc la adăpostirea ta.

A Cruce-Născĕtóreĭ:

Pre tine mĭelule și păstorĭule daca te-a vĕdut pe lemn mĭelușaŭa cea fără prihană, să tânguĭa, și ca o Maĭcă dicea: Fiĭule prea ĭubite, cum te-aŭ înălțat pe lemnul cruceĭ îndelung-răbdătorĭule; Cum ți s'aŭ pironit mânile și picĭórele, Cuvinte, de ceĭ fără-de-lege; și acum ți-aĭ vĕrsat sângele tĕŭ Stĕpâne.

Troparŭ, glas 4:

Indreptător credințeĭ..

Mărire, Și acum, a Născĕtóreĭ:

Cată la sfîrșitul cărțeĭ.

La Ortrină.

CANONUL sântuluĭ.

Al căruĭa acrostih la Grecĭ este acesta:

Laudele tale le țes prea fericite.

Compunerea luĭ Teofan.

Cântarea 1, glas 8, Irmos:

Pre Faraon cela ce să purta în căruță, l-a cufundat to„ĭagul luĭ Moisi, cel ce a fă„cut minunĭ óre-când, în chi„pul cruceĭ lovind, și despăr„țind marea, și pre Israil fu„gătorĭul, mergĕtorĭul cel pe„destru l-a mântuit. Pre cel „ce cânta cântare luĭ Dum„nedeŭ.

Stând înaintea dătătorĭuluĭ de lumină cu totul lumi-

nat, luminéză ochĭul cel întunecat al sufletuluĭ meŭ, cu lumina cunoştinţeĭ, şi goneşte negura patimilor cu rugăcĭunile tale, că tu aĭ îndrăznélă ca un Ierarh, Cuviόse Meletie.

Cel ce şade în sînurile Tatăluĭ, Cuvêntul cel împreună etern şi de o fiinţă, cu cel ce l-a născut, însuşĭ el te-a făcut pre tine predicator naştereĭ sale, ca pre unul ce eştĭ asemenea la fapte cu apostoliĭ, purtătorĭule de Dumneḍeŭ Meletie.

Mărire:

Fiind luminat de dumneḍeésca strĕlucire, aĭ teologisit Cuviόse pre Cuvêntul cel unul născut din Tatăl cel fără început nezidit, şi vecĭnic, şi aĭ turburat pre ceĭ ajutătorĭ şi de un gând cu Arie, îngrădindu-te cu dumneḍeésca întrarmare.

Şi acum, a Născĕtόreĭ:

Născut-aĭ prea sântă întrupat, pre cel maĭ 'nainte neîntrupat, pre Cuvêntul cel cu dumneḍeeasca stĕpânire. Că numaĭ tu din véc, cu razele curăţieĭ, şi cu podόba fecĭorieĭ, şi cu darurĭ prea curate, te-aĭ arĕtat vrednică întru tot Curată.

Cântarea 3, Irmos:

Cela ce aĭ întărit dintru...

Avêndu-ţĭ sufletul maĭ tare de cât diamantul, aĭ încetat, prea fericite, dogma cea putredă a eresuluĭ, fiind aprins de buna credinţă. Pentru aceea toţĭ cu credinţă te mărim întru cântărĭ, cugetătorĭule de Dumneḍeŭ, Meletie Ierarhe.

Asemĕnându-te prin virtuţĭ cu apostoliĭ luĭ Christos, arĕtat aĭ moştenit stĕpânirea, şi scaunul acelora, Meletie prea-mărite, făcêndu-te stîlp ortodoxieĭ, şi al buneĭ credinţe.

Mărire:

Făcêndu-te dupre darŭ fiĭŭ luĭ Dumneḍeŭ, pre Cuvêntul cel din Dumneḍeŭ nu l-aĭ pogorît la trépta zidireĭ ne înţelepţeşte, ci l-aĭ prea-mărit ca pre un fără de început, şi de un scaun cu Tatăl, făcĕtor, şi ziditor celor făcute, de Dumneḍeŭ cuprinsule.

Şi acum, a Născĕtόreĭ:

In sânt pântecele tĕŭ locuind Dumneḍeŭ, s'a întrupat precum însuşĭ ştie, Maĭcă a luĭ Dumneḍeŭ, şi ne-a mântuit pre noĭ cu patimile cele purtătόre de viaţă. Pentru aceea te cunόştem pre tine Fecĭόră, uşă de mântuire.

Irmosul:

Cel ce aĭ întărit dintru „început cerĭurile întru pri-„cepere, şi pămêntul pre ape „l-aĭ întemeĭat, pe pétra po-„runcilor tale Christόse mĕ

„întăreşte, că nu este sânt a-„fară de tine, unule ĭubito-„rĭule de ómenĭ.

Catismala, glas 8.

Prosomia: Pre Înțelepcĭunea şi Cuvêntul...

Cugetând ḑiua şi nóptea în legea Domnuluĭ părinte înțelepte, te-aĭ arĕtat ca un pom roditor sădit lângă apele Duhuluĭ. Pentru aceea aĭ preoțit luĭ Dumneḑeŭ fără prihană, scârbindu-te arĕtat de nedumneḑeirea luĭ Arie, şi de năravul cel cu socotință rea al luĭ Savelie, cu cuget ortodox, Ierarhe Meletie; rógă-te luĭ Christos Dumneḑeŭ, ertare de greşale să dăruĭască, celor ce serbéză cu dragoste sântă pomenirea ta.

Mărire, asemenea:

Înțelepcĭunea Cuvêntuluĭ învĕțându-o, şi umbra legeĭ lepădându-o, tuturor aĭ predicat Cuvêntul daruluĭ, şi lespezile sufletuluĭ neteḑindu-le cu limba ta, într'ênsele aĭ însemnat dumneḑeeştile învĕțăturĭ. Pentru acésta şi trecênd norul negureĭ, acoperindu-ți-se trupul, strĕluceştĭ cu duhul Ierarhe Meletie; rógă-te luĭ Christos Dumneḑeŭ, ertare de greşale să dăruĭască, celor ce serbéză cu dragoste sântă pomenirea ta.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Stĕpânul tuturor şi Făcĕtorĭul, din curat pântecele tĕŭ luând trup, te-a arĕtat protectóre ómenilor, Prea-curată. Pentru acésta toțĭ alergăm către tine Stĕpână, cerênd ertare pĕcatelor, şi ne rugăm, ca să ne mântuim de munca cea vecĭnică, şi de tótă pedeapsa de acolo, ca cu credință să strigăm: rógă-te Fiĭuluĭ şi Dumneḑeuluĭ tĕŭ, ca să se dea Fecĭóră, ertare tuturor, celor ce să apropie cu credință, la dumneḑeescul tĕŭ acoperemênt.

A Cruce-Născĕtóreĭ:

Cela ce aĭ răbdat crucea ca un bun, luând asupra ta sărăcia luĭ Adam, unule fără de pĕcat, prea bunule Dómne; stĕpânia morțeĭ o aĭ stricat milostive, şi cu pătimirea ta Stĕpâne aĭ mântuit lumea. Pentru acésta dătătorĭule de viață, mĕ rog ție, milostiveşte-te spre sufletul meŭ cel căḑut, când veĭ judeca faptele mele, drepte judecătorule de ómenĭ, şi-mĭ dă prea îndurate Dumneḑeule, ertare pĕcatelor, ca un milostiv, că singur eştĭ fără de pĕcate.

Cântarea 4, Irmos:

Tu eştĭ tăria mea Dómne, tu şi puterea mea, tu Dum„neḑeul meŭ, tu bucuria mea; „cela ce nu aĭ lăsat sînurile „părinteştĭ, şi a nóstră sără-

„cie o aĭ cercetat. Pentru a„césta cu profetul Avacum „strig cătră tine: Mărire pu„tereĭ tale ĭubitorĭule de oa„menĭ.

Luminat te-aĭ împodobit învĕţătorĭule de cele sânte, moştenind scaunul luĭ Petru, carele s'a hirotonit de Christos Arhiereŭ, obiceĭuluĭ căruĭa aĭ şi urmat, credênd că Mântuitorĭul este Fiĭul luĭ Dumneḑeŭ celuĭ viŭ, şi urmând învĕţăturilor aceluĭa.

Fiind împodobit cu tot felul de darurĭ, te-aĭ făcut prea înţelepte predicator uneĭ stĕpânirĭ, care să înţelege în Tatăl, şi în unul născut Cuvêntul, şi în dumneḑeescul Duh, şi aĭ învĕţat Cuviόse, o Unime dupre fiinţă, şi Treimea în feţe cu adevĕrat.

Mărire:

Amestecându-te cu frumseţea cea dintăĭ dumneḑeescule, şi făcêndu-te în chipul lumineĭ aceliĭa, şi aprinḑêndu-te de dumneḑeeştile fulgere, dupre împărtăşirea fiinţeĭ, aĭ luminat biserica, şi făcêndu-te lumină de treĭ orĭ fericite, aĭ arĕtat lumina buneĭ credinţe, celor ce alérgă cu credinţă.

Şi acum, a Născĕtόreĭ:

Ca să cauţĭ chipul cel îngropat în patimĭ, pentru bogăţia bunătăţeĭ, te-aĭ sălăşluit în pântece fecĭoresc, din carele tu înţelepcĭunea luĭ Dumneḑeŭ ţĭ aĭ zidit lăcaş, prin care te-aĭ amestecat cu όmeniĭ, îndurate, şi aĭ mântuit marginile lumeĭ.

Cântarea 5, Irmos:

Pentru ce m'aĭ lepădat de la faţa ta, cela ce eştĭ lu„mină ne apusă. Şi m'a aco„perit întunerecul cel strein „pre mine ticălosul ; ci mĕ „întόrce, şi la lumina porun„cilor tale îndreptéză căile „mele, rogu-mĕ.

Pre toţĭ ceĭ stĕpâniţĭ fără de cale, de eresul cel ticălos, 'ĭ-aĭ rîdicat părinte, la bun neamul sufletuluĭ, şi la strĕlucirea, şi la gândul cel prea curat, şi la credinţa cea întărită spre Dumneḑeŭ, arĕtătorĭule de cele dumneḑeeştĭ, prea fericite Meletie.

Cu tόtă osîrdia stricând pre ceĭ ce credeaŭ cugetătorilor luĭ Arie, aĭ întărit dogma cu credinţă ortodoxă, purtătorĭule de Dumneḑeŭ, predicându-ne nouĕ un Dumneḑeŭ în Treime, prea fericite părinte Meletie.

Mărire:

Făcutu-te-aĭ învĕţătoriŭ prea adevĕrat, al Treimeĭ celeĭ prea îndumneḑeite, ḑicênd că este Cuvêntul de o fiinţă cu

Tatăl, și de pe un scaun, și dumnedeescul Duh de o fire cu Tatăl și cu Cuvêntul, prea cinstite părinte Meletie.

Și acum, a Născĕtórei:

Maĭ marii cetelor puterilor celor de sus, pre tine te fericesc, și tóte neamurile omeneștĭ dupre vrednicie te măresc, că numaĭ prin tine unindu-se ceĭ de pe pământ cu ceĭ din ceriŭ, lăudăm nașterea ta Prea-curată Fecĭóră.

Cântarea 6, Irmos:

Curăţește-mĕ Mântuitorĭule...

Secat-aĭ rîurile eresurilor, cugetătorĭule de Dumnedeŭ, și aĭ deschis izvórĕle dogmelor celor ortodoxe, făcêndu-te apĕrător nebiruit pentru drépta-credinţă, o prea fericite Meletie.

Secând rîul cel turbure, și fără de Dumnedeŭ al luĭ Arie, aĭ adăpat din destul cu apele daruluĭ adunările credincĭoșilor, și aĭ împodobit buna cuviinţă a bisericeĭ.

Mărire:

Fiind împodobit cu dumnedeeștĭ isprăvĭ, te-aĭ făcut făcĕtor de bunătăţĭ prea vestit părinte, și ajutor neclătit al credinţeĭ luĭ Dumnedeŭ, și păstorilor înainte-mergĕtor.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Graĭurile profeţilor luminézā sufletele celor ce te laudă cu dreaptă-credinţă, vestind maĭ 'nainte prea-curata zĕmislire, și cea maĭ-pre-sus de cuvênt nașterea ta, mirésă a luĭ Dumnedeŭ.

Irmosul:

Curăţește-mĕ Mântuitorĭule, că multe sînt fără-de-legile mele, și mĕ rîdică dintru adîncul rĕutăţilor, rogu-mĕ. Căcĭ către tine am strigat, și mĕ audĭ, Dumnedeul mântuireĭ mele.

CONDAC, glas 2.

Prosomia: Cu curgerile sângĭurilor tale...

Cu obiceĭurile ortodoxieĭ împodobindu-te, bisericeĭ folositor și apărător te-aĭ arĕtat, fericite Meletie, luminând marginile cu învĕţăturile, luminătorĭule al bisericeĭ prea luminate.

ICOS:

Intocma la obiceiŭ cu apostoliĭ și întocma mărit, și de un scaun, toţĭ credincĭoșiĭ pre tine cunoscêndu-te părinte Cuvióse, și tăĭnuitor, și slujitor Treimeĭ, și mare învĕţător bisericeĭ, puindu-ţĭ sufletul tĕŭ pentru dênsa, de treĭ orĭ fericite, și cu rîvna buneĭ credinţe aprindêndu-te de Dumnedeŭ înţelepţite Meletie, toţĭ cu un glas te lăudăm pre tine, cinstită și dumnedeéscă adormirea ta cinstind, lu-

minătorĭule al bisericeĭ prea luminate.

Intru acéstă Lună, în 12 ḑile, pomenirea celuĭ dintru sânțĭ părintelui nostru Meletie Arhiepiscopul Antiohieĭ celeĭ marĭ.

Stih: Meletie mânile cătră Domnul întinḑênd,
In mânile tale îmĭ puĭ sufletul, este ḑicênd.
In a doua-spre-ḑecea ḑi Meletie a apus,
Din pămêntul cel hrănitor la cele de sus.

Acesta pentru cea desĕvêrşit bunătate, şi dragoste curată ce avea cătră Christos, era ĭubit de mulțĭ, atâta în cât şi la început când întra în cetate, în ḑiua hirotonieĭ sale, pornindu-se fie-carele de pofta ce avea cătră dînsul, îl chĭema la casa sa socotind că să va sânți de întrarea luĭ. Deci neîmplinind treĭ-ḑecĭ de ḑile încă în cetate, fu gonit de cătră vrăjmaşiĭ adevĕruluĭ. Inşelându-se atuncea împĕratul de aceĭa ce l-aŭ plecat spre arienism, lăsând şi Dumneḑeŭ acésta; apoĭ dintru acea fără-de-lege gonire întorcându-se şeḑu maĭ mult de doĭ anĭ în Constantinopol, şi ĭarăşĭ îl chĭemarea cu scrisorĭ împĕrăteştĭ ca să mérgă nu aprópe undeva, ci în Tracia. Acolo să adunară şi alțĭ Episcopĭ din multe părțĭ ale lumeĭ, chĭemațĭ fiind şi eĭ cu scrisorĭ împĕrăteştĭ, că începeaŭ bisericile luĭ Dumneḑea a dobândi pace şi linişte mântuindu-se de ĭarna cea lungă, atuncea dară arĕtându-se marele acesta minunat între toțĭ, s'aŭ dat sufletul în mânile luĭ Dumneḑeŭ, rĕposând cu pace în pămênt strein. Pre acest fericit şi dumneḑeescul Gură-de-aur. şi Grigorie Nisis, l-a cinstit cu cuvinte de laudă.

Intru acéstă ḑi, pomenirea Prea-cuvióseĭ Marieĭ, ce-şĭ schimbase numele, numindu-se Marin.

Stih: Imbrăcămintea pre Maria, Marin îl mărturiseşte,

Iară mormêntul pre Marin, Maria îl vĕdeşte.

Acéstă cuvióśă schimbând haĭnele femeeştĭ, s'a îmbrăcat bărbăteşte, şi în loc de Maria s'a numit pe sine Marin. Şi întrând în Monastire împreună cu tatăl eĭ cel dupre trup, s'a tuns Monah, şi slujia împreună cu Monahiĭ ceĭ maĭ tinerĭ, fără să se cunóscă nicĭ de cum că este femee. Deci odată găzduind la o casă de streinĭ, împreună cu alțĭ frațĭ, a fost pârîtă că a stricat fecĭoria fiiceĭ găzduitorĭuluĭ, şi a primit cu mulțĕmire clevetirea aceea şi ocara, şi a mărturisit că a făcut pĕcatul ce nu-l făcuse. Pentru aceea a fost izgonită din Monastire, şi întregĭ treĭ anĭ să ticăloşa fericita, hrănind pruncul acela ce nu-l născuse ea; şi după ce odată a fost primită în Monastire, avea cu sine şi pruncul acel din desfrênare, parte bărbătéscă fiind; s'a arĕtat încă adevĕrul, după ce s'a sĕvêrşit; căcĭ când o îngropa s'a cunoscut că era femee, ĭară fiĭca găzduitorĭuluĭ carea clevetise pre Cuvióśa, a fost muncită de un drac rĕŭ, pentru care a mărturisit că a fost stricată de un ostaş, şi de aceea igumenul şi Monahiĭ cariĭ maĭ 'nainte numeaŭ pre Cuvióśa ticălóśă, atuncea o numeaŭ pre ea fericită, şi de multă cinstire o a învrednicit pre ea.

Intru acéstă ḑi, pomenirea Prea-cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Antonie Arhiepiscopul Constantinopoleĭ.

Stih: La nimic rîvnind Antonie din cele de jos,

Cu dreptate s'a învrednicit bunătăților celor de sus.

Acest sânt, dupre tată era din Asia, ĭară dupre maĭcă din Europa; însă a treĭa patrie avea Constantinopol carea l-a îmbrățişat, şi l-a hrănit pre el, şi dezbrăcându-l de scutecele maĭceĭ sale, l-a adus pre el la mĕsură de vêrstă, învĕțându-l şi sântele Scripturĭ, în urmă l-a câştigat şi păstor eişĭ. Deci fiind că de multe orĭ cele ce aŭ a să întîmpla în urmă darul Duhuluĭ la uniĭ din ómenĭ le însemnéză maĭ 'nainte, pentru acésta şi sântul acesta prunc fórte mic fiind, prin minunată iconomie, sĕvêrşea dumneḑeéscа Liturgie, precum vedea pre preoțĭ că o sĕvêrşesc în biserică, şi aducea pâne, şi ținea cădelnița şi tămâĭa; şi prin acestea darul arĕta cu mulțĭ anĭ maĭ 'nainte, sânțenia ce era să ĭa în urmă fericitul acesta.

Decĭ ajungênd în vêrstă, să făcu Monah, şi întrebuința prea cu bărbăție lucrătóre bunătatea, şi filosofiia cea dinlăuntru. Apoĭ a fost hirotonisit preot fără să voĭască, şi s'a făcut igumen Monastireĭ sale adică a Studiților. Deci de atuncea, a ĭubit el privegĭerea, postul, şi ne obosirea întru rugăcĭunĭ; atuncea încă şi tatăl sĕŭ s'a îmbrăcat în shima monahicéscă. Pentru acésta luând vreme şi pricină dumneḑeească Antonie, făcea milostenie cu amêndouĕ mânile, dupre obşteaca Parimie. Odinióră trecea sântul pre la un loc strîmt, şi împărțea milostenie, şi acolo i s'a arĕtat unul, carele ținea în mânĭ o mare legătură plină de galbenĭ, şi ḑise cătră Antonie, primeşte-o pre acésta ca să o chĭeltueştĭ la săracĭ, şi mâna adică aceluĭa arĕtat ținea galbenĭ, ĭară la ochĭ nu s'a arĕtat cine era; cu acest feliŭ de bunătățĭ era îmbogățit minunatul acesta părinte. Drept aceea pentru acestea viind vremea de să cerea Patriarh vrednic, atuncea cu hotărîrea sântuluĭ Sinod şi a împĕratuluĭ, s'a hirotonisit Patriarh Constantinopoleĭ. Şi decĭ alerga fericitul întărit de puterea Duhuluĭ Sânt, pre la tóte bisericile Oraşuluĭ cu atâta grăbire, ca şi când ar fi avut aripĭ (de şi era bĕtrân). şi cu rugăcĭunĭ îmblânḑea pre prea bunul Dumnnḑeŭ. Acesta ajuta bisericile acelea ce eraŭ putrede din vechime; da cu îmbielşugare cele de nevoe, la cliriciĭ şi anagnoştiĭ ceĭ lipsițĭ, şi mângâĭa

multe miĭ de săracĭ, cu dare de grâŭ şi cu milosteniĭ şi aşa multora de mult bine făcêndu-se pricinuitor, şi minunĭ prea marĭ sĕvêrşind, întru adîncĭ bĕtrâneţe s'a mutat cătră Domnul, şi să face serbarea în Monastirea sa.

Intru acéstă ḑi, sânţiĭ Satornin şi Plutin, de sabie s'aŭ sĕvêrşit.

Stih: Aceste trupurĭ mórte a celor ce sînt tăĭaţĭ,

A luĭ Satornin şi a luĭ Plutin, că sînt aflaţĭ.

Intru acéstă ḑi, sântul noul mucenic Hristea grădinarĭul, carele a mărturisit în Constantinopol la anul o mie-şépte-sute-patru-ḑecĭ şi opt, de sabie s'a sĕvêrşit.

Stih: Fiind tăĭat Hristea pentru dragostea Domnuluĭ,

Grădinar s'a arĕtat laturiĭ Edemuluĭ.

Cu ale lor sânte rugăcĭunĭ, Dómne milueşte-ne, şi ne mântueşte pre noĭ, Amin.

Cântarea 7, Irmos:

De pogorîrea luĭ Dumneḑeŭ focul s'a ruşinat în „Babilon óre-când. Pentru a„ceasta tineriĭ în cuptor cu „bucuros picĭor, ca întru o „grădină verde săltând, aŭ „cântat: Bine eştĭ cuvêntat „Dumneḑeul părinţilor noştri.

Sântul Sinod te-a avut pre tine întâĭ stătătoriŭ, de Dumneḑeŭ cuprinsule, care Sinod l-a adunat sântul Duh într'un loc, de la marginile pămêntuluĭ, ca să-ĭ cuvinteze Dumneḑeirea luĭ: Bine eştĭ cuvêntat Dumneḑeul părinţilor noştri.

Intocma la cinste cu apostoliĭ luĭ Christos, aĭ avut cinstea şedereĭ maĭ întâĭ, şi dumneḑeésca învĕţătură a lor aĭ moştenit, şi urmând vieţeĭ lor, cântaĭ: Bine eştĭ cuvêntat Dumneḑeul părinţilor noştri.

Mărire:

Avênd gând foarte isteţ, întins spre vederea luĭ Dumneḑeŭ, aĭ ruşinat vederea cea tîmpă a ereticilor; ĭară pre ceĭ bine credincĭoşĭ învĕţându-ĭ, strigaĭ: Bine eştĭ cuvêntat Dumneḑeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Strălucind tu cea fără prihană ca o oglindă a sântuluĭ darŭ, te-aĭ arĕtat Fecĭóră născĕtoare lumineĭ, Născĕtóre de Dumneḑeŭ, Prea-curată. Pentru acésta cu un glas cântăm naştereĭ tale: Bine este cuvêntat Dumneḑeul părinţilor noştri.

Cântarea 8, Irmos:
De şépte orĭ cuptorĭul...

Prea arĕtat aĭ învĕţat a cinsti o Dumneḑeire, ce este în Tatăl, şi în Fiiul, şi în sântul Duh, şi o putere nemărginită, şi o împĕrăţie adevĕrată, păzindu-se negrăit osebirile fie căruĭa ipostas, căria şi cântând, strigaĭ: Popóre prea înălţaţi-o întru toţĭ veciĭ.

Făcêndu-te Ierarhe casă de sânţenie, pre toţĭ îĭ sânţeştĭ, ceĭ ce să sârguesc a chĭema numele tĕŭ, şi zugrăvesc cu dragoste chipul tĕŭ, pă-

rinte, spre aducerea aminte de tine, și cu credință cântă: Preoţĭ bine-cuvêntaţĭ, popóre prea înălţaţĭ pre Christos în veciĭ.

Bine-cuvêntăm pre Tatăl...

Cu învěţăturĭ de taĭnă prea bine aĭ luminat turma ta, și acum aĭ crescut biserica celor întâĭ născuţĭ, făcêndu-te adaos celor ce aŭ strělucit din véc prin slujbe Arhierești, și de taĭnă, cu cariĭ neîncetat strigĭ: Preoţĭ bine-cuvêntaţĭ, popóre prea înălţaţĭ pre Christos în vecĭ.

Și acum, a Născĕtóreĭ;

Invěţându-te taĭna ce s'a făcut cu tine Prea-curată, și culegând izbăvirea și mântuirea sufletelor, ce ni s'aŭ pricinuit prin tine împreună cu Arhanghelul Gavriil strigăm: Bucură-te Născĕtóre de Dumneḍeŭ glăsuind, și cu credință strigând; popóre prea înălţaţĭ pre Christos în vecĭ.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvêntăm...

De șeapte orĭ cuptorĭul, „muncitorĭul haldeilor l-a ars „nebunește, pentru cinstitoriĭ „de Dumneḍeŭ. Iară vĕḍên„du-ĭ pre aceștia cu putere „maĭ bună mântuiţĭ, Făcĕto„rĭuluĭ și Mântuitorĭuluĭ, aŭ „strigat: Tinerĭ bine-l cuvên„taţĭ, preoţĭ lăudaţi-l, popóre „prea înălţaţi-l întru toţĭ veciĭ.

Cântarea 9, Irmos:

Spăĭmântatu-s'a de acésta...

Fără de materie stând înaintea celuĭ fără de materie, carele fiind Ziditor tuturor și Domn, și Cuvênt și înţelepcĭunea Tatăluĭ, cu ființa și cu firea, tu curat Dumneḍeŭ l-aĭ cuvêntat. Nu înceta a cere să se mântuĭască, ceĭ ce cu credință te fericesc pre tine grăitorĭule de cele dumneḍeeștĭ.

Vĕḍêndu-te pre tine Duhul cel curat și sânt asudat întru ostenelele cele duhovniceștĭ, și cu osîrdie luptându-te pentru dînsul cu vrăjmașiĭ Duhuluĭ, încununându-te ca pre un biruitoriŭ, te-a luat dupre vrednicie, și te-a așeḍat în numĕrul cetelor celor de sus, prea fericite.

Mărire:

Isprăvind nevoinţele cele de cinste, și sĕvêrșind călătoria cea prea bună, și învĕţând cu tótă cinstea credința cea dréptă de Dumneḍeŭ grăitorĭule, aĭ luat cununa dreptăţeĭ de la Ziditorĭul tuturor, fiind petrecut cu cinste de Sinodul învĕţătorilor, cu cântărĭ de laudă.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Dă-mĭ mie Născĕtóre de

Dumnedeŭ, să trec prea lesne viforul vieţeĭ, îmblândind pornirile supărărilor şi ale patimilor, ca una ce eştĭ bună, şi mĕ povĕţueşte către bunătate, pe calea cea cerească, ca să te măresc pre tine neîncetat, ca pre o făcĕtóre de bine.

Irmosul:

Spăĭmântatu-s'a de acésta „ceriul, şi margenile pământuluĭ s'aŭ minunat, că Dum„nedeŭ s'a arĕtat oamenilor „trupeşte, şi pântecele tĕŭ s'a „făcut maĭ desfătat de cât ce„riurile. Pentru aceea pre tine „Născĕtóre de Dumnedeŭ, în„cepĕtoriile cetelor îngereştĭ „şi omeneştĭ te mărim.

EXAPOSTILARIA.

Prosomia: Cel ce aĭ împodobit ceriul...

Sosit-a prea luminat serbarea Ierarhuluĭ, veniţĭ cu osîrdie să lăudăm întru dînsul pre Christos, cel ce este minunat întru sânţĭ, şi singur Domn.

A Născĕtóreĭ:

Nădejdea celor deznădĕjduiţĭ, scăparea creştinilor, d'impreună cu apostoliĭ, cu profeţiĭ, şi cu muceniciĭ, roagă-te Fiiuluĭ tĕŭ pentru toţĭ, ceĭ ce cu credinţă să închină ţie.

Şi cea-laltă servire a Ortrineĭ dupre rânduĭală, şi Apolisul.

INTRU ACEASTA LUNA
IN 13 DILE.

Prea-cuviosul părintele nostru Martinian.
La Dómne strigat-am, Stihirile glas 4.

Prosomia: Dat-aĭ semn celor ce...

Alegênd sihăstria şi pătimirea cea rea, fericite părinte, fugind te-aĭ depărtat pre tine în peşterĭ şi în munţĭ, curăţindu-ţĭ şi înfrumseţându-ţĭ cugetul cu vedeniĭ dumnedeeştĭ, şi cu înălţărĭ. Pentru aceea te-aĭ făcut vas dumnedeesc al Duhuluĭ, purtătorĭule de Dumnedeŭ prea fericite, lauda postnicilor.

Mucenic de bună voe, şi judecător şi pârîş, te-aĭ făcut însuţĭ ţie. Că aprindêndu-te de focul dulceţeĭ celeĭ fără de cale aĭ aprins foc mare, şi te-aĭ băgat pre tine într'însul ca să te ardĭ; ĭară roŭa Duhuluĭ te-a rĕcorit din ceriŭ, şi furtuna cea nemărginită, o a mutat întru linişte.

In mijlocul măreĭ aĭ lŏcuit părinte, fugind de valurile şérpeluĭ, ci şi acolo ţĭ-a adus vrăjmaşul curse, pre cea mântuită de cumplitele şi în-

treitele valurĭ ale măreĭ. Şi de acolo ĭarăşĭ încălecând pre fĭarĕ, aĭ sosit la uscat, şi ţĭ-aĭ sĕvêrşit nevoinţa, umblând în streinătate necăjindu-te, purtătorĭule de Dumneḍeŭ prea fericite.

Mărire, glas 2.

Bucură-te cinstită laudă şi multă mirare a Palestinenilor, că ne-aĭ rĕsărit nouĕ ca un sóre prea luminos, carele arḍênd tótă puterea vrăjmaşuluĭ, te-aĭ atins cu foc de membrile tale prea fericite. Că în munţĭ şi în pustiĭ, şi în ostróve, ţĭ-aŭ adus ţie tótă supărarea, însă în pustiĭ aŭ adus înaintea ta o femee. Iar în micul ostrov al măreĭ, bântuitorĭul să ispitia să te supere înţelepte; ci o Martiniane de treĭ orĭ fericite, nu înceta a te ruga luĭ Christos neîncetat pentru noĭ, ceĭ ce sĕvêrşim cu credinţă pomenirea ta.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Prosomia: Când de pe lemn...

Tu eştĭ bucuria ângerilor, tu eştĭ mărirea ómenilor, nădejdea credincioşilor, Stĕpână Prea-curată, şi apărătóre nouĕ. Şi cătră tine scăpând cu credinţă strigăm, să ne mântuim cu rugăcĭunile tale, de săgeţile vrăjmaşuluĭ, de întristarea cea stricătóre de suflet, şi de tótă scârba, toţĭ ceĭ ce te lăudăm pre tine mirésă a luĭ Dumneḍeŭ.

A Crucee-Născĕtóreĭ:

Când a vĕḍut mĭeluşaŭa pre mĭeluşelul sĕŭ, pironindu-se pe cruce cu piróne, spăĭmântându-se tare să văeta, şi lăcrămând, ḍicea. Cum morĭ Fiĭul meŭ? vrênd să spargĭ zapisul luĭ Adam celuĭ dintâĭ zidit, şi să mântueştĭ de mórte pre tot omul: Mărire rînduelеĭ tale îndelung-rĕbdătorĭule.

STIHOAVNA din Octoih.

Mărire, a Cuviosuluĭ, glas 2.

Fiind împodobit cu podoaba curăţieĭ, şi înfĭerbântat cu rugăcĭune dumneḍeéscă, şi avênd lŏcuitor întru tine pre Christos cel născut din Fecĭóră, nu te-aĭ amăgit de podóba femeéscă, nicĭ aĭ primit îndulcirea trupéscă; ci cu osîrdie te-aĭ pus pre focul carele este rob ca şi tine, avênd în inima ta foc dumneḍeesc, şi prin focul cel simţitor şi vremelnic, aĭ stins văpaea gheeneĭ. Pentru acésta rógă-te Martiniane de treĭ orĭ fericite, să ne mântuim şi noĭ de focul cel pĭerḍĕtor şi vecĭnic.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Prosomia: Când de pe lemn...

Plécă-te spre rugăcĭunile robilor tĕĭ Curată, şi ne dă nouĕ izvóre de lacrîmĭ. Ca să

ne spălăm întinăciunile greşalelor nóstre Prea-curată, şi să stingem văpaea focului celui vecinic, şi prea amar. Că tu plineştĭ rugăciunile celor ce din tótă inima te chiamă spre ajutor, pre tine Maica Stěpânuluĭ.

A Cruce-Născětórei:

O! cât este de mare bunătatea ta, o cât este maĭ-presus de gând milostivirea ta! O cât este de multă suferirea şi îndelungă-răbdarea ta, Cuvinte cel fără de început! Fecióra striga tânguindu-se: Cum cel ce eştĭ nemuritor, aĭ iubit să morĭ; mare taină věd, însă mě închin patimilor tale, care de bună voe aĭ răbdat.

Tropariŭ, glas 4:

Văpaea ispitelor, cu curgerile lacrîmilor o aĭ stins fericite, şi valurile măreĭ şi pornirile fiarelor înfrênându-le aĭ strigat. Prea-mărit eştĭ atot-puternice, cel ce m'aĭ mântuit de foc şi de vifor.

Mărire, Şi acum, a Născětóreĭ:

Caută la sfîrşitul cărţeĭ.

La Ortrină.

CANONUL.

Al căruia acrostih la Grecĭ este acesta:

Cu dumnedeeştĭ Cuvinte cânt fericite căile tale.

Compunerea luĭ Teofan.

Cântarea 1, glas 4, Irmos:

Adîncul măreĭ roşiĭ cu urme neudate, pedestru „trecêndu-l Israil cel de de„mult, cu mânile luĭ Moisi în „chipul cruceĭ, puterea luĭ A„malic în pustie a biruit.

Sihăstrind şi luându-ţĭ crucea ta Martiniane Cuvióse, aĭ poftit să urmezĭ celuĭ ce pentru tine a răbdat de bună voe crucea şi îngroparea, omorîndu-ţĭ patimile trupuluĭ.

Alegând a petrece în muntele nepătimireĭ Cuvióse, te-aĭ dat spre plecările cele către Dumnedeŭ, diua şi nóptea, prin postire şi prin înfrênare şi prin rugăciune, prea înţelepte.

Mărire:

Luminător bisericeĭ te-a arětat pre tine Christos mărite, ca să luminezĭ cu bunătăţile, părinte, adunările credincioşilor, şi să goneştĭ negura sufletelor cea de multe felurĭ.

Şi acum, a Născětóreĭ:

Numaĭ pre tine te-am cunoscut că eştĭ Fecióră şi după naştere, că aĭ născut pre Ziditoriul Dumnedeŭ, şi aĭ înfăşat trupul celuia ce înfaşă pământul cu negură, cu puterĭ dumnedeeştĭ.

Cântarea 3, Irmos:

Se veseleşte de tine biserica...

Ne adormit păzind cu Duhul lumina sufletuluĭ Cu-

vióse, te-aĭ sălășluit în lăuntrul cămăreĭ celeĭ înțelegĕtóre.

Ne băgând sémă de lucrurile cele veselitóre trecĕtóre, cu cuget bine credincĭos aĭ sîrguit să cuprinȚĭ în sîn cele statornice, Martiniane.

Mărire:

Strâmtându-te cu lățimea petrecereĭ celeĭ sihăstreștĭ Cuvióse Martiniane, aĭ ajuns la lățimea cea veselitóre a raĭuluĭ, veselindu-te.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Lŏcuind în pântecele tĕŭ cel ce lŏcuește în cerĭurĭ, alt ceriŭ însuflețit te-a făcut pre tine cu adevĕrat Maĭcă a luĭ DumneȚeŭ.

Irmosul:

Se veselește de tine bise-„rica ta Christóse, strigând: „Tu eștĭ puterea mea Dómne, „și scăparea și întărirea.

Catismala, glas 1.
Prosomia: Pétra fiind pecetluită...

Intărindu-țĭ picĭorul tĕŭ pe peatra buneĭ credințe, aĭ rĕmas nestrămutat de măestria vrăjmașuluĭ. Și înfĭerbântându-te de focul dulceților, te-aĭ aruncat pre tine însuțĭ în foc, arĕtându-te de bună voe mucenic, rĕcorindu-te de dumneȚeésca cercetare: Mărire celuĭ ce țĭ-a dat ție putere. Mărire celuĭ ce te-a încununat pre tine. Mărire celuĭ ce lucréză prin tine tuturor tămăduirĭ.

Mărire:

IntinȚêndu-țĭ mânile tale cele dumneȚeeștĭ, cu care aĭ ținut pre Ziditorĭul cel ce s'a întrupat pentru bunătate, prea sântă Fecĭóră; rógă pre Christos să ne mântuéscă pre noĭ de supărărĭ și de patimĭ, și de primejdiĭ, ceĭ ce te lăudăm cu dragoste, și strigăm ție: Mărire celuĭ ce a lŏcuit întru tine. Mărire celuĭ ce s'a născut din tine. Mărire celuĭ ce ne-a mântuit pre noĭ prin nașterea ta.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Pironindu-te pe cruce, ceĭ fără-de-lege, și de ostașĭ împungêndu-ți-se cósta cu sulița Mântuitorule, Prea-curata să tânguĭa cu amar, și să spăĭmânta de suferirea ta cea multă și înfricoșată, strigând: Mărire bunătățeĭ tale; mărire DumneȚeireĭ tale; mărire că prin mórtea ta, aĭ făcut pre ómenĭ nemuritorĭ.

Cântarea 4, Irmos:

Rîdicat pe cruce vĕȚêndu-te biserica pre tine „sórele dreptățeĭ, a stătut în-„tru a sa rînduĭală, precum „să cuvine strigând: Mărire „putereĭ tale Dómne.

Strujindu-țĭ trupul cu pe-

treceri rele, aĭ primit în inima ta cea curată, lumina Duhuluĭ părinte, și bucurându-te strigaĭ : Mărire potereĭ tale Dómne.

Luminându-te cu strělucirile Duhuluĭ, aĭ trecut norul cel întunecos al dracilor, cu bună viersuire cântând celuĭ ce te-a întărit pre tine : Mărire potereĭ tale Dómne.

Mărire:

Turnul inimeĭ tale, nu l-a mișcat vrăjmașul, care ţĭ-a năpădit valurile rĕutăţeĭ, căcĭ era întărit pe pétra dragosteĭ luĭ Dumneḑeŭ Martiniane, vrednicule de laudă.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Numaĭ tu te-aĭ arĕtat Fecĭóră maĭ-pre-sus de cât ângeriĭ, că aĭ născut pre Cuvêntul ângerul sfatuluĭ celuĭ mare, cel ce luminéză pre toţĭ ceĭ ce strigă: Mărire potereĭ tale Dómne.

Cântarea 5, Irmos:

Tu Dómne lumina mea în lume aĭ venit, lumina cea „sântă, carea întorcĭ dintru în„tunerecul necunoștinţeĭ, pre „ceĭ ce te laudă pre tine cu „credinţă.

Cine póte să spue isprăvile tale, că nevoindu-te pre pămênt cu viaţa, întocma ca ângeriĭ, te-aĭ arĕtat cuvios.

Făcêndu-se tiranul organ de stricăcĭune, te-a năpădit ca să te înșale cu dulcéţă, dar s'a biruit cu împrotivirile tale părinte.

Mărire:

Făcutu-te-aĭ judecător ţie însuţĭ de bună voe, că intrând în văpae, aĭ stins de tot cuptórele patimilor fericite.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Pre tine te punem înainte armă ne sfărămată împrotiva vrăjmașilor. Pre tine te avem Anghiră și nădejde mântuireĭ nóstre, mirésă a luĭ Dumneḑeŭ.

Cântarea 6, Irmos :

Jertfi-voiŭ ţie cu glas...

Ispititu-te-a vrăjmașul șérpe cu graĭurile cele viclene ale femeeĭ, ca pre strĕmoșul odinióră, dar cu isteţimea ta cea înţeléptă, s'a surpat măestriile luĭ.

Prea lesne trecênd cărarea care duce la odihnele cele de acolo, nu aĭ încetat părinte a umbla prin pustiurĭ, și prin cetăţĭ cu multă nevoinţă.

In munţĭ, și în mărĭ te-aĭ depărtat pre tine, ca să culegĭ prin sântele cugetărĭ binele tĕŭ cel de curăţenie, și să te învredniceștĭ cununilor celor prea luminóse înţelepte.

Mărire:

Membrele tale le-aĭ dat foculuĭ să se arḍă, ca să stingĭ ațîțările dulceților cu roŭa Duhuluĭ, purtătorĭule de Dumneḍeŭ, întărirea postnicilor cea nemișcată.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Cu totul te-a sânțit Cuvêntul cel sânt, sălășluindu-se negrăit în pântecele tĕŭ cel sânțit. Pre carele roagă-l neîncetat Născĕtóre de Dumneḍeŭ, să se mântuĭască robiĭ tĕĭ.

Irmosul:

Jertfi-voiŭ ție cu glas de „laudă Dómne, biserica strigă „cătră tine, de sângele dra-„cilor curățindu-se, cu sân-„gele cel curs prin milostivire „din cósta ta.

CONDAC, glas 2.

Prosomia: Pre predicatoriĭ ceĭ tarĭ...

Ca pre un învĕțător al bunei credințe iscusit, și de bună voe nevoitor cinstit, și vĭețuitor în pustie și lŏcuitor, întru cântărĭ dupre vrednicie să-l lăudăm, pre Martinian pururea cinstitul: Că el pre șérpe la pămênt a călcat.

ICOS.

De la marginĭ până la marginĭ, a străbătut vestirea bunătăților celor frumóse, și ale nevoințelor tale celor dumneḍeeștĭ. Că têněr fiind de vêrstă, aĭ poftit să petrecĭ în pustietățĭ, cântărĭ și Psalmĭ și rugăcĭunĭ înălțând luĭ Christos pururea; și ḍiua și noaptea sporind întru ostenele și în lacrîmĭ, curat viața ta ți-aĭ sĕvêrșit, și înțelepțește pre începĕtorĭul rĕutățeĭ l-aĭ rușinat: Că tu pre șérpe la pămênt aĭ călcat.

Intru acéstă Lună, în 13 ḍile, pomenirea Prea-cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Martinian.

Stih: Martinian trupéscă aprindere stingênd,
In sfîrșit de nesfîrșita văpae este fugênd.
In a treĭ-spre-ḍecea ḍi cu adevĕrat,
Martinian de trup s'a dezbrăcat.

Acesta a fost din Cesaria Palestineĭ, și a început sihăstréscă petrecere, de când era în vêrstă de opt-spre-ḍece anĭ, petrecênd prin pustiŭ și prin munțĭ. Și plinind în sihăstrie, douĕ-ḍecĭ și cincĭ de anĭ, după alte multe ispite, căḍu și într'o bântuire ca acésta diavoléscă. Că o femee óre-carea desfrênată îmbrăcându-se cu haĭne sărăceștĭ, să duse la acel munte unde era sântul, și daca înseră, începu a plânge, ca și cum adică ar fi rĕtăcit, și că ar mânca-o fĭarele, de ar rĕmânea afară. Decĭ să ruga sântuluĭ să o priméscă înlăuntru în chilie, ca să nu o lase a fi mâncare fiarelor. Iară el vĕḍênd că nu este cu putință a o lăsa afară, o primi în lăuntru, și el să duse în cea maĭ din lăuntru chilie. Iară când fu diminéță vĕḍêndu-o Prea-cuviosul schimbată din haĭne, și împodobită, (că avusese haĭne luminóse lângă dênsa cu care s'a împodobit preste nópte), o întrebă: Cine eștĭ și la ce aĭ venit; ĭară ea fără de rușine ḍise: Pentru tine. Și ocărând viața sihăstréscă, și adăogând cum că toțĭ drepțiĭ ceĭ maĭ 'nainte de lege și în lege aŭ avut împreunărĭ cu femeĭ, și cu aceste cuvinte nerușinata îl îndemna spre spurcata amestecare. Iară Cuviosul câte puțin îndemnându-se, și cuprins fiind maĭ să cadă întru acel pĕcat: Decĭ socotind în ce chip ar fi ascuns făcênd lucrul acesta până a nu cădea încă în pĕcat, să trase înapoĭ, prin dumneḍeescul darŭ. Decĭ aprinḍênd multe găteje, sări în mijlocul lor, dojenindu-se pre sine și ḍicêndu-șĭ, de veĭ putea Martiniane să rabḍĭ focul gheeneĭ, poftind necurata dulcéță, supune-te femeĭ. Și așa arḍêndu-se pre sine, și smerind sălbătăcirea trupuluĭ, și pre femee înțelepțindu-o prin chipul acesta o trimise la o Monastire, și să făcu acolo Monahie. Iară el vindecându-se de ranele

focului, și povĕțuindu-l un corăbĭer, sosi la o pétră din mare, carea era depărtată de uscat cale de o ḑi, asupra ceria a lŏcuit fericitul ḑece anĭ, hrănindu-se de corăbĭerul. Și ĭarășĭ s'a rĭdicat și de acolo: Pentru că vrăjmașul urîtorĭul binelui și acolo nu l-a lăsat neispit; căcĭ a nemerit o fată pre o scândură dintru o corabie înecată și sfărâmată; și o scóse pre ea Cuviosul din mare de-asupra petreĭ, ĭară el purcese de acolea ḑicênd: Că nu se unește fânul cu focul, și sărind în mare îl sprijiniră niște delfinĭ de-l scóseră la uscat. Decĭ de acolo era trecênd cetățĭ și ḑicênd: Fugĭ Martiniane, ca nu ĭarășĭ să te afle ispita, căcĭ așa hotărîse a-șĭ sĕvêrși și cea-laltă rĕmășiță a vieței luĭ și sosind la Atena, acolo a rĕposat în Domnul, învrednicindu-se a să îngropa cu cinste mare de Episcop și de popor. Și ḑic că și femeile acele douĕ, adică cea de la munte mergênd la Monastire, și trăind cu curățenie s'a învrednicit de a făcut și minunĭ. Iară cea-laltă a răbdat pre acea pétră din mare până la sfîrșitul vieței îmbrăcată cu haine bărbăteștĭ, pre care haine i le dusese corăbĭerul. Și să face serbarea luĭ în cinstita biserică a sântuluĭ Apostol Petru ce să apropie de sânta biserica cea mare.

Intru acéstă ḑi, sânțiĭ apostolĭ și mucenicĭ Achila, și Priscila.

Stih: Vĕḑênd Achila că să tae femeea, era ḑicênd,
Eŭ nu mĕ voiŭ îmbărbăta spre tăerea capuluĭ bărbat fiind.

Sântul acesta Achila era cĭsmar de meserie, și auḑind pentru sântul Apostol Pavel, s'a dus către el împreună cu soția sa Priscila. Și botezându-se amêndoĭ de către dînsul, eraŭ slujindu-ĭ luĭ, și urmându-ĭ prin tóte Orașele și satele, și împreună primejduindu-se, întru tóte ispitele. Dar atâta 'ĭ-aŭ ĭubit pre eĭ marele Apostol Pavel, pentru bunătatea lor, și pentru credința întru Christos, în cât și pomenește de eĭ în epistolele sale. Decĭ așa luĭ Christos și Apostoluluĭ bine plăcând, și multe minunĭ sĕvêrșind, maĭ în urmă fiind prinșĭ de necredincĭoșĭ, li s'aŭ tăĭat capetele. Și așa mutându-se din cele de pe pământ, lŏcuesc în cerĭurĭ.

Intru acéstă ḑi, pomenirea Prea-cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Evloghie Arhiepiscopul Alexandrieĭ.

Stih: Evloghie sufletul sĕŭ Domnuluĭ dând,
Bine-cuvintéză pre Domnul sĕŭ către care este strigând.

Acesta era pe vremea împĕrățieĭ luĭ Iraclie Arhiepiscop Alexandrieĭ, înainte de sântul Ioan cel milostiv. Și a făcut multe minunĭ, de care este și acésta. Prea-cuviosul Papa Leon, scriind pentru Sinodul cel din Calcedon, Epistola ortodoxieĭ, cetindu-o pre aceasta Cuviosul Evloghie, nu numaĭ o a lăudat și o a primit, ci și tuturor o a predicat. Decĭ Dumneḑeŭ vrênd să-ĭ mângâe pre amêndoĭ, a trimis ânger în Shima Arhidiaconuluĭ luĭ Leon, mulțĕmind sântuluĭ Evloghie pentru că a lăudat arĕtata Epistolă. Iară Evlogie vorbea cu ângerul luĭ Dumneḑeŭ, ca și cu un om și ca cu Arhidiaconul Papiĭ. Și după ce s'a făcut nevĕḑut de la el, acesta maĭ mult mulțĕmind luĭ Dumneḑeŭ pentru minune, în mânile sale 'șĭ-a pus sufletul.

Intru acéstă ḑi, sântul tată, și fiiŭ, rĕstignițĭ pe cruce s'aŭ sĕvêrșit.

Stih: Tată cu fiiŭ, de cruce pătimesc patimă.
Pentru părintele ce ș'a dat Fiiul spre patimă,

Intru acéstă ḑi, Cuviosul Simeon Ctitorul Monastireĭ Hilindarĭuluĭ din Aton, carele a fost la anul, o mie o sută-nouĕ-ḑecĭ, cu pace s'a sĕvêrșit.

Stih: Cine nu te va lăuda Simeóne părinte,
Pre cel ce aĭ izvorît mir din al tĕŭ mormênt sânte.

Cu ale lor sânte rugăcĭunĭ...

Cântarea 7, Irmos:

In cuptorĭul persesc tineriĭ luĭ Avraam, cu pofta bu„neĭ credințe, maĭ mult de „cât cu văpaea foculuĭ fiind „aprinșĭ aŭ strigat: Bine eștĭ „cuvêntat în biserica măririeĭ „tale Dómne.

Ocârmuindu-te părinte dumneḑeésca mână, asemenea ca Ionă te-aĭ aruncat pre tine în adîncimea mărei, Cuviόse, încălecând pre fiare, și luminat aĭ eșit la uscat.

Cu prea milostivă voință aĭ mântuit părinte arĕtat pre Fecĭóră de furtună amară, și o aĭ întărit pre neclătită pétră a dumneḑeeștei cunoștințe, ca să cânte și să slujéscă luĭ Dumneḑeŭ spre bună plăcere.

Mărire :

Cu porunca luĭ Dumneḑeŭ mântuindu-te de furtuna măreĭ, acéstă fericită rĕsplătire aĭ dat, omorîrea trupuluĭ tĕŭ, şi plecarea dragosteĭ desĕvêrşit cătră Stĕpânul tuturor.

Şi acum, a Născĕtóreĭ :

Soarele mă्rireĭ carele a strĕlucit din tine Născĕtóre de Dumneḑeŭ, a luminat sufletele tuturor credincioşilor, cariĭ cântă cu dumneḑeescul Duh : Bine eştĭ cuvêntat în biserica mă्rireĭ tale Dómne.

Cântarea 8, Irmos :

Mânile întinḑêndu-şĭ Daniil ..

Tu Dómne eştĭ puterea şi lauda mea, partea şi sorţul meŭ. Eŭ purtând omorîrea ta cea de bună voe; încunjuraĭ cetăţĭ şi locurĭ părinte, şi strigaĭ cu cântare : Bine-cuvêntaţĭ tóte lucrurile Domnuluĭ pre Domnul.

Neslăbindu-te la minte, nicĭ de frig, nicĭ de zăduf, fiind aprins la suflet, nu te-aĭ ferit a nu ţi să struji trupul. Ci le suferiaĭ tóte, socotind fericirea dreptilor, şi strigând: Toate lucrurile Domnuluĭ lăudaţĭ pre Domnul.

Intr'aripându-te cu vetréla dumneḑeescululuĭ Duh înţelepte, prea uşor aĭ plutit marea vieţeĭ Cuviόse, şi aĭ sosit la limanul împĕrăţieĭ luĭ Dumneḑeŭ, cântând cu veselie : Bine-cuvêntaţĭ tóte lucrurile Domnuluĭ pre Domnul.

Bine-cuvêntăm pre Tatăl...

In lŏcaşurĭ luminóse te sălăşlueştĭ, dezbrăcându-te de norul trupuluĭ. Şi te împodobeştĭ Cuviόse cu podóbe ţesute din sudorile tale cele sihăstreştĭ, şi cu prea curat suflet cânţĭ: Bine-cuvêntaţĭ tóte lucrurile Domnuluĭ pre Domnul.

Şi acum, a Născĕtóreĭ :

Ca să mântuĭască lumea de stricăcĭune, s'a întrupat din tine cel maĭ-pre-sus de fiinţă, de Dumneḑeŭ dăruită Stĕpână, vĕḑêndu-se îndoit cu douĕ lucrărĭ, şi cu douĕ voĭ, dar într'un ipostas, căruĭa strigăm: Tóte lucrurile Domnuluĭ lăudaţĭ pre Domnul.

Irmosul :

Să lăudăm bine să cuvêntăm...

Mânile întinḑêndu-şĭ Da„niil, gurile leilor cele des„chise în grópă le-a în încu„ĭat, şi puterea foculuĭ a stins, „cu buna faptă încingêndu-se, „tineriĭ ceĭ ĭubitorĭ de buna „credinţă, strigând: Bine-cu„vêntaţĭ tóte lucrurile Dom„nuluĭ pre Domnul.

Cântarea 9, Irmos:

Christos pétra cea ne tăĭată...

Tótă strĕlucirea Duhuluĭ o aĭ primit cu cuget prea curat Martiniane, și te-aĭ arĕtat lumină, și stîlp înălțat de pe pămênt Cuviόse și povĕțuitor postnicilor.

Puitorĭul de nevoințe, ți-a dat ție fericite darurĭ pentru ostenelele tale, ale căruĭa legĭ păzindu-le, aĭ sĕvêrșit curata martirisare fără mustrare a cunoștințeĭ, părinte pururea fericite.

In lumină lŏcueștĭ împreună cu ângeriĭ, ca unul ce aĭ vĭețuit viață întocma cu a ângerilor, îndestulându-te de dumnedeeasca dulcéță, și de vederea luĭ Dumnedeŭ, și de curăție, ca cel ce aĭ fost curat cu Duhul, vrednicule de minune.

Mărire:

Jertfitu-ți-aĭ Domnuluĭ trupul tĕŭ și cugetul și inima, de Dumnedeŭ grăitorule Martiniane, și te-aĭ arĕtat jertfă cu focul chinuireĭ ardêndu-te arĕtat, și păzit cu bună mirézmă.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Pre tine norul cel ușor al sóreluĭ măririeĭ, Născĕtóre de Dumnedeŭ, din carele maĭ-pre-sus de gând rĕsărind, a luminat tótă zidirea, cu cuget bine credincĭos, în cântărĭ te mârim, Fecĭóră Maĭcă.

Irmosul:

Christos pétra cea ne tăĭată din marginea unghĭuluĭ. „Din tine muntele cel netăĭat, Fecĭóră s'a tăĭat, adunând firile cele osebite. Pentru acésta veselindu-ne, pre „tine Născĕtóre de Dumnedeŭ te mărim.

EXAPOSTILARIA.

Prosomia: Cel ce aĭ împodobit...

Tu te-aĭ arĕtat Martiniane silitor fireĭ, și mucenic de bună voe, și îndreptător femeilor, cu care d'impreună biruind pre vrăjmașul, acum te rogĭ pentru noĭ.

A Născĕtóreĭ:

Cu laude de mulțĕmită te lăudăm Fecĭóră, cu dragoste strigându-țĭ împreună cu ângerul: Bucură-te Născĕtoare de Dumnedeŭ, bucură-te Maĭcă nenuntită, a împĕratuluĭ măririeĭ.

Şi cea-laltă servire a Ortrineĭ dupre rânduĭală, și Apolisul.

INTRU ACEASTA LUNA
IN 14 DILE.

Pomenirea Prea-cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Auxentie.

La Dómne strigat-am, Stihirile, glas 4.

Prosomia: Dat-aĭ semn...

Creştere de nevoinţă, arĕtând Auxentie, aĭ luat de la Dumnedeŭ înmulţirea darurilor, a tămădui bóle, şi a izgoni dracĭ, încredinţându-te la chiemarea luĭ Christos, şi umplêndu-te de dumnedeescul darŭ al Duhuluĭ, şi de putere, şi ocârmuindu-te cu adevĕrat, la linişte te-aĭ aşezat prea fericite.

Fiind curăţit la cuget, te-aĭ îmbogăţit cu darul tămăduirilor, şi al minunilor, că aĭ scuturat bólele patimilor, şi negura, şi întreitele valurĭ ale trupuluĭ, şi aĭ luminat starea sufletuluĭ. Pentru acésta aĭ şi strĕlucit întru adunările postnicilor, rugând pre ĭubitorul de oamenĭ pentru ceĭ ce te laudă.

Inmulţind talantul, care ţi s'a încredinţat fericite, lucrându-l cu de-adinsul, şi semănând cu lacrîmĭ părinte, acum secerĭ cu bucurie, culegênd maĭ cu multă bucurie şi cu veselie adevĕrată. Ci ca unul ce aĭ îndrăznélă către Stĕpânul, rógă-te pentru ceĭ ce te laudă, purtătorule de Dumnedeŭ Auxentie.

Mărire, glas 8, a luĭ Anatolie.

Inţelepcĭunea Duhuluĭ sânt cea prea-curată, sălăşluindu-se în inima ta cea curată, prea fericite Auxentie, Cuvióse părinte, te-a arĕtat pre tine izgonitor înfricoşat împrotiva duhurilor vicleniriĭ; şi nu numaĭ înfricoşat, ci şi doctor bólelor celor ascunse. Pentru acésta avênd îndrăznélă către ĭubitorĭul de ómenĭ Dumnedeŭ, mântueşte-ne pre noĭ de patimile sufleteştĭ şi trupeştĭ, cu neîncetată mijlocirea ta.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Prosomia: O prea-mărită minune...

Bucură-te lauda ângerilor; bucură-te podóba oamenilor. Bucură-te mărirea neamuluĭ nostru; bucură-te dumnedeésca întrare la împĕrăţia luĭ Dumnedeŭ. Bucură-te mijlocirea către cel ce ne-a zidit; bucură-te dezlegarea blestemuluĭ celuĭ de demult. Ţie îţĭ cântăm laudă de mulţĕmită dupre datorie, ceĭ ce ne îndestulăm tot-déuna de bunătăţile tale.

A Cruce-Născĕtóreĭ:

Sórele vĕdêndu-te întins

pe cruce de bună voea ta I-isuse, s'a spăĭmântat, și pământul s'a cutremurat, și petrile s'aŭ despicat, și mormênturile de frică s'aŭ deschis, și tóte puterile s'aŭ spăĭmântat. Iar Prea-curată Maĭca ta dacă te-a vědut pre tine Stěpâne, a strigat cu jale: Vaĭ mie, ce este acest lucru, care să vede.

Troparĭŭ, glas 1.

Lŏcuitor pustiuluĭ...

Mărire, Și acum, a Născĕtóreĭ:

Caută la sfîrșitul cărțeĭ.

La Ortrină.

CANONUL Sântuluĭ.

Al căruĭa acrostih la Grecĭ este acesta:

Cu înțelepcĭune laud pre dumnedeescul Auxentie.

Compunerea luĭ Teofan.

Cântarea 1, glas 4, Irmos:

Adîncul măreĭ roșiĭ cu urme neudate, pedestru trecên„du-l Israil cel de demult, cu „mânile luĭ Moisi în chipul „cruceĭ, puterea luĭ Amalic „în pustie a biruit.

Crescênd dragostea cea către Dumnedeŭ, părinte Auxentie, și dragostea luméscă părăsindu-o purtătorĭule de Dumnedeŭ, te-aĭ arětat comóră încăpětóre darurilor Duhuluĭ.

Plecatu-te-aĭ sub jugul Domnuluĭ cel bun, cu plecare de bună voe, părinte Auxentie, și pământul bunătăților l-aĭ înoit, îngrășindu-l pre el cu lacrîmile, fericite.

Mărire:

Instreinându-țĭ sufletul těŭ, și gândul de turburările vieţeĭ, și împreunându-te cu Dumnedeŭ, precum să cade, cu neîncetate nevoințe aĭ viețuit pe pământ, ca un fără de trup prea fericite.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Intru tine s'a vědut acum Stěpână călătoria cea nepricepută a luĭ Christos, omenéscă și dumnedeéscă, că s'a născut din tine Fecĭóră Curată Dumnedeŭ și om, ca să înoĭască ființa mea.

Cântarea 3, Irmos:

Nu întru înțelepcĭune...

Fiind întărit cu puterea cruceĭ, aĭ stricat pornirile dracilor, și măestriile lor le-aĭ rîsipit cu nevoință, rîsipind năvělirea lor.

Urmând pe pământ petreceriĭ ângerilor, cu osîrdie te-aĭ nevoit a avea curățirea, întru rugăcĭune și întru priveghĭere răbdarea, părinte Auxentie.

Mărire:

Cunoscênd că desfătarea pricinuește sufletelor otrava morțeĭ, prin înfrênare aĭ omorît mișcările eĭ, de Dum-

neḍeŭ cugetătorĭule, Cuviόse Auxentie.

Şi acum, a Născĕtórei:

Cela ce m'a zidit din început din ţĕrînă pre mine omul, să zideşte pentru mine în pântecele tĕŭ Prea-curată, îndreptând căderea cea de demult.

Irmosul:

Nu întru înţelepcĭune şi în „putere, şi în bogăţie ne lău„dăm; ci întru tine înţelep„cĭunea Tatăluĭ cea ipostat„nică Christóse. Că nu este „sânt afără de tine, ĭubito„rĭule de ómenĭ.

Catismala, glas 1.

Prosomia: Mormêntul tĕŭ...

Suindu-te cu adevĕrat în muntele videnieĭ, şi al lucrăreĭ prea fericite, cu fulgerile minunilor aĭ strĕlucit ca sórele, luminând marginile lumeĭ. Pentru acésta serbăm astăḍĭ prea sântă pomenirea ta, şi cu dragoste lăudându-te, cu credinţă te cinstim.

Mărire, altă Catismală, glas 8.

Prosomia: Pre Inţelepcĭunea şi Cuvêntul...

In muntele bunătăţilor suindu-te, te-aĭ închis pre sineţĭ în chilie mică, prea fericite, fiind strâmtorat pe pământ prin sihăstrie, şi într'aripându-te, prea înţelepţeşte te-aĭ suit către lărgimea cea dumneḍeéscă, cu socotélă desĕvêrşit, fericite. Pentru acésta aĭ tras la înălţime, pre ceĭ ce aŭ fost căḍuţĭ întru adîncurile supărărilor, lucrând minunile, Cuviόse purtătorĭule de Dumneḍeŭ Auxentie; rógă-te luĭ Christos Dumneḍeŭ, ertare de greşale să dăruĭască, celor ce cu dragoste serbéză sântă pomenirea ta.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Ca pre o singură Fecĭóră între femeĭ, pre tine carea fără sĕmênţă aĭ născut pre Dumneḍeŭ cu trup, tóte neamurile omeneştĭ te fericesc. Că întru tine s'a sălăşluit focul Dumneḍeireĭ, şi ca pre un prunc apleci pre Ziditorĭul şi Domnul. Pentru acésta neamul îngeresc şi omenesc, cu cuviinţă lăudăm prea sântă naşterea ta, şi dintr'un glas împreună strigăm ţie: Rógă-te Fiiuluĭ tĕŭ şi Dumneḍeŭ, să ne dăruĭască ertare de greşale nouĕ, celor ce lăudăm precum să cuvine mărirea ta Preacurată.

A Cruce-Născĕtóreĭ:

Pre mĭeluşelul şi păstorĭul şi Mântuitorĭul, mĭeluşaŭa vĕḍêndu-l pe cruce înălţat, plângênd, striga cu amar: Lumea să bucură, prin tine luând mântuire, ĭară pântecele meŭ arde vĕḍênd rĕstignirea ta, carea o rabḍĭ pen-

tru milostirea mileĭ. Indelungrăbdătorĭule Dómne, cela ce eştĭ adîncul mileĭ, şi izvorul cel nedeşertat; milostiveşte-te şi dărueşte ertare greşalelor, celor ce cu credinţă laudă precum să cuvine dumneḑeeştile tale patimĭ.

Cântarea 4, Irmos:

Rîdicat pe cruce vĕḑêndu-te biserica pre tine „sórele dreptăţeĭ, a stătut în„tru a sa rînduĭală, precum „să cuvine strigând: Mărire „putereĭ tale Dómne.

Biruitor împrotiva duhurilor viclenireĭ cu ajutorĭul şi cu darul sântuluĭ Duh te-aĭ arĕtat părinte Auxentie, strigând: Mărire putereĭ tale Dómne.

Fugit-aĭ de turburarea rîurilor nelegĭuireĭ, cu luare aminte, purtătorĭule de Dumneḑeŭ prea fericite. Iară pârîul desfătăreĭ l-aĭ bĕut dupre vrednicie prea Cuvióse.

Credinţa şi dragostea cea către Dumneḑeŭ crescênd tu purtătorĭule de Dumneḑeŭ, te-aĭ suit către înălţimea cea prea înaltă a dumneḑeeşteĭ apropierĭ, strigând: Mărire putereĭ tale Dómne.

Mărire:

Cu minte întrégă părinte, alegênd maĭ de cinste dumneḑeésca frumuseţe cea nemişcată, de cât pofta cea pămêntéscă a celor vremelnice, cu osîrdie strigaĭ: Mărire putereĭ tale Dómne.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Ştiindu-te pre tine cu adevĕrat că aĭ născut pre Dumneḑeŭ Cuvêntul trupeşte, toţĭ credincĭoşiĭ te numim Născĕtóre de Dumneḑeŭ, aducêndu-ţĭ numire asemenea cu firea lucrurilor.

Cântarea 5, Irmos:

Tu Dómne lumina mea în lume aĭ venit, lumina cea sântă, carea întorcĭ din„tru întunerecul necunoştin„ţeĭ, pre ceĭ ce te laudă pre „tine cu credinţă.

Smintelele care împĭedecaŭ calea ta părinte, cu isteţimea cugetuluĭ şi cu curăţia sufletuluĭ, le-aĭ trecut fără vĕtămare.

Cu întocmirea cugetelor părinte, cele vremelnice nebăgându-le în sémă, şi în cele vecĭnice tot-déuna adăogându-te, ţĭ-aĭ petrecut viaţa.

Mărire:

Viaţa ta luminată, şi credinţa ortodoxă, nevoinţa minunată, cuvêntul îndulcit cu darul, Auxentie.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Avênd gând drept, plin de învĕţăturĭ, pre tine Prea-

curată toţi te numim Născĕtóre de Dumneđeŭ, şi cu dragoste te fericim.

Cântarea 6, Irmos:

Jertfi-voiŭ ţie cu glas...

Fiiŭ luminei şi điler te-a arĕtat pre tine vieţuirea ta, fericite, şi luminătoriŭ în lume în loc de viaţă, ca cel ce aï umblat cu bună cuviinţă părinte.

Mărire:

Aducerea aminte de mórte, socotindu-ţĭ viaţa ta, fórte ales aï pricinuit hotărîrea înţelepciuneĭ părinte, şi te-aï mutat către înţelepciunea cea înfiinţată.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Locaş luĭ Dumneđeŭ, şi cămară de mire te cunóştem, năstrapă, sfeşnic şi lespede, carea aï avut scris întru tine pre Cuvêntul, carele pentru milostivire s'a întrupat, Preacurată.

Irmosul:

Jertfi-voiŭ ţie cu glas de „laudă Dómne, biserica strigă „către tine, de sângele dra„cilor curăţindu-se, cu sân„gele cel curs prin milosti„vire din cósta ta.

CONDAC, glas 2.

Prosomia: Pre Născĕtórea de Dumneđeŭ...

Indulcindu-te cu înfrênarea de Dumneđeŭ cugetătorĭule, şi pofta trupuluĭ tĕŭ înfrênându-ţĭ, te-aĭ arĕtat sporind prin credinţă. Şi ca un pom în mijlocul raĭuluĭ aĭ înflorit, Auxentie, părinte prea sânţite.

ICOS.

Cine va putea spune acum nevoinţele, saŭ ostenelele tale părinte; că din pruncie te-aĭ arĕtat următor legilor Domnuluĭ, şi slujitor poruncilor luĭ, pentru dumneđeéscă desfătare. Iov noŭ te-aĭ arĕtat nouĕ cu luptele ; din lume nemernic te-aĭ vĕđut, şi strein de tot pămêntul. Inflorit-aĭ cu postirea şi cu credinţa, ĭubit-aĭ privighĭerea şi curăţia, Auxentie, părinte prea sânţite.

Intru acéstă Lună în 14 đile, pomenirea Preacuviosuluĭ părinteluĭ nostru Auxentie cel din munte.

Stih: Muntele era ca Carmilul luĭ Auxentie.

Cel ce afară de sfîrşit întru cele-lalte s'a arĕtat Ilie.

In a patru-spre-đecea đi a luĭ Fevruarie,

A lăsat viaţa Auxentie.

Acesta era pe vremile împĕrăţieĭ luĭ Teodosie cel mic, cu neamul de la rĕsărit, sholarie fiind să făcu şi călugăr, şi suindu-se în muntele cel ce stă în prejma Oxieĭ, era răbdător fórte la nevoinţă, şi la credinţă foarte ortodox, combătând foarte şi defăĭmând păgânătatea luĭ Evtihie şi a luĭ Nestorie ereticiĭ. Şi întîmplându-se la al patrulea Sinod ce s'a făcut la Calcedon, era vrednic de cinste şi de cucernicie lângă împĕraţĭ, şi luminat la faţă cu darul cel dumneđeesc, către ceĭ ce vorbiaŭ cu dînsul, şi vĕrsa în tóte đilele izvóre de minunĭ şi de tămăduirĭ la ceĭ ce veniaŭ către dînsul. Şi cu pace rĕposând s'a pus în sânta sa biserică, ce s'a zidit de dînsul. Şi să face Sinodul luĭ la Monastirea luĭ Calistrat.

Intru acéstă ḑi, pomenirea Prea-cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Maron.

Stih: Firesçte trupul luĭ Maron veştejindu-se,

Inverzeşte, de a doua óre în laturea Edemuluĭ sădindu-se.

Cuviosul acesta ĭubea să vieţuĭască fără de acoperemênt. Pentru acésta s'a dus pre vêrful unnĭ munte, ce să cinstea de elinĭ, şi aflând acolo capiştea dracilor zidită de aceĭa, sânţindu-o pre ea luĭ Dumneḑeŭ, a lŏcuit într'ênsa, făcêndu-şĭ şi un mic cort sub carele de puţine orĭ întra; decĭ de şi vieţuĭa fericitul prin marĭ ostenele, el însă nemulţămindu-se cu acestea, ci altele maĭ marĭ a aflat. Iară dătătorĭul de plată Dumneḑeŭ dupre mĕsura ostenelelor, 'ĭ-a dat luĭ şi mĕsura daruluĭ sĕŭ; căcĭ putea să vadă cineva, şi lungorĭ stingêndu-se cu rugăcĭunea sa, şi tremurul contenind, şi dracĭĭ izgonindu-se, şi tot felul de bóle cu singură rugăcĭune vindecându-se. Incă şi multe Monastirĭ făcênd, pre mulţĭ prin nevoinţă 'ĭ-a adus luĭ Dumneḑeŭ. Decĭ aşa silindu-se spre dumneḑeésca lucrare, şi vindecând sufletele împreună şi trupurile, după ce a suferit puţină bólă, s'a mutat din viaţă cu pace.

Intru acéstă ḑi, pomenirea Prea-cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Avramie.

Stih: Prin maĭ multă lucrare pre aceeaşĭ numire a aflat,

Avraam către cel împreună pătrecĕtor Avraam cu adevĕrat.

Acesta era din cetatea Cirul (pe vremea luĭ Teodosie cel mare) întru care s'a născut şi s'a crescut, şi a adunat bogăţia petrecereĭ şi bunătăţiĭ sihăstreştĭ. Căcĭ cu atâta priveghiere, şi stare de tótă nóptea, şi cu postire ş'a omorît trupul sĕŭ, în cât nemişcat mulţĭ anĭ a rĕmas, neputând umbla; decĭ aflând că lângă muntele Livanuluĭ, era un loc plin de idolĭ, s'a dus acolo, şi luând o casă cu chirie, şedea liniştindu-se treĭ ḑile, şi a patra ḑi a eşit liniştit; şi maĭ întâĭ fiind prins de închinătoriĭ de idolĭ de acolo, a fost îngropat în ţĕrînă; apoĭ i s'a poruncit de eĭ cu sila să fugă departe de acolo. Decĭ întîmplându-se de aŭ venit atuncea ceĭ ce strângeaŭ dajdea, băteaŭ fără de milostivire pre lŏcuitorĭ, cerêndu-le împĕrăteştile dărĭ. Iară sântul milostivindu-se, a plătit acele dărĭ la ceĭ ce le strângeaŭ, şi aşa a scăpat de bătăĭ pre muncitoriĭ sĕĭ. Iară vĕḑêndu-o acésta, să minuna de ĭubirea de ómenĭ a Cuviosuluĭ; decĭ din asemenea pricină făcêndu-se creştinĭ îndată aŭ zidit şi biserică, şi l-a silit pre el să le fie preot; şi dar Cuviosul făcêndu-se preot, a şeḑut acolo treĭ anĭ, şi bine povĕţuindu-ĭ pre eĭ la drépta-credinţă, şi întărindu-ĭ, ĭarăşĭ s'a întors la chilia sa, lăsându-le în locul sĕŭ pre alt preot. Cu acest fel de bine, şi luĭ Dumneḑeŭ plăcute fapte, strĕlucind Cuviosul, s'a făcut Episcop Careilor, care era cetate a Palestineilor, plină de idolĭ. Decĭ ducêndu-se acolo cu miĭ de ostenele, şi cu de Dumneḑeŭ însuflate învĕţăturĭ a întors pre lŏcuieorĭ la dréptă-credinţă, în scurtă vreme, şi 'ĭ-a adus Domnuluĭ, prin fapte maĭ întâĭ învĕţându-ĭ. Căcĭ în tótă vremea Arhieriei sale, nicĭ pâne mânca, nicĭ buruene fierte la foc; ci numaĭ marule crude şi alte buruene de asemenea, bea şi puţină apă. Pentru carele înştiinţându-se împĕratul Teodosie cele despre el, l-a chĭemat la Constantinopol. Acolo dar ducêndu-se, şi puţină vreme vieţuind, ş'a dat sufletul în mânile luĭ Dumneḑeŭ. Iară trupul sĕŭ, pomenitul prea bine credincĭosul împĕrat Teodosie cu mare cinste l-a trimis la cetatea Careilor.

Intru acéstă ḑi, pomenirea sântuluĭ Filimon Episcopul Gazeĭ.

Stih: Eŭ Filimon stând în mijlocul cuptorĭuluĭ,

Şi mărturisind mĭ-am scris numirea în lŏcaşul cerĭuluĭ.

Intru acéstă ḑi, Cuviosul noul mucenic Gheorghie croitorul Metilenénul, carele a suferit mucenia în Constantinopol, la anul o mie-şésesute-nouĕ-ḑecĭ şi treĭ.

Stih: Oare-carele este ĭarăşĭ acest Gheorghie,

Noul mucenic arĕtat, o de a luĭ bărbăţie!

Cu ale lor sânte rugăcĭunĭ, Dómne milueşte-ne, şi ne mântueşte pre noĭ, Amin.

Cântarea 7, Irmos:

In cuptorĭul persesc tineriĭ luĭ Avraam, cu pofta buneĭ credinţe, maĭ vêrtos de „cât cu văpaea focului fiind „aprinşi, aŭ strigat: Bine eştĭ „cuvêntat în biserica mărireĭ „tale Dómne.

Ca unul ce eraĭ rănit de dumneḑeésca dragoste a Stĕpânuluĭ părinte, către dînsul aĭ avut plecarea inimeĭ tale cu totul nestrămutată, strigând: Bine eştĭ cuvêntat în biserica mărireĭ tale Dómne.

Mărire:

Fiind luminat prea înţelepte cu strĕlucirea Mântui-

toriului, ai înfruntat tare pre părtinitoriul întunerecului, şi ai surpat pre stĕpânitorii lumei, strigând: Bine eşti cuvêntat Dumneđeul meŭ, şi Domnul.

Şi acum, a Născĕtórei:

Firea ómenilor, care órecând s'a stricat pentru depărtarea de către Dumneđeŭ, vrênd Ziditoriul Dumneđeŭ să o înoiască de iznóvă, s'a sălăşluit în pântecele tĕŭ Prea-curată una prea lăudată.

Cântarea 8, Irmos:

Mântuitoriule al tuturor...

Cu totul mutându-te către Dumneđeŭ, ai scuturat bună pătimirea trupului, şi ai luat lucrarea minunilor, cântând: Tóte lucrurile bine-cuvêntaţi, lăudaţi pre Domnul.

Bine-cuvêntăm pre Tatăl...

Infricoşat te-ai arĕtat dracilor avênd pre Christos sprijinitor, a căruia cruce rîdicându-o, ai urmat după dînsul, cântând: Tóte lucrurile bine-cuvêntaţi, lăudaţi pre Domnul.

Şi acum, a Născĕtórei:

Arĕtându-se Arhanghelul, grăeşte, vesteşte zĕmislirea naşterei tale cea mai-pre-sus de cuvênt, şi mântuitóre lumei Prea-curată. Tóte lucrurile strigând: Bine-cuvêntaţi, lăudaţi pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvêntăm..

Mântuitoriule al tuturor „a-tot-puternice, pre cei ce să „ţineaŭ de buna credinţă, în „mijlocul văpăei pogorîndu-te „'i-ai roŭrat, şi 'i-ai învăţat „să cânte: Tóte lucrurile bi-„ne-cuvêntaţi şi lăudaţi pre „Domnul.

Cântarea 9, Irmos:

Christos pétra cea ne tăiată...

Cu botezul tĕŭ părinte te-ai împreunat cu tótă Dumneđeirea, şi păzind curată vrednicia chipului, fericite, ai ajuns cu veselie la strĕlucirea cea cu trei lumini.

Acum nu prin închipuire nici prin oglinde priveşti părinte lumina dumneđeeştei stĕpâniri, ci faţă către faţă te învredniceşti luminei celei mai-pre-sus de gând, şi vederei lui Dumneđeŭ prea înţelepte.

Mărire:

Ca unul ce ai multă îndrăznélă către împĕratul tuturor părinte, roagă-te să se mântuiască de tóte întîmplările, cei ce sĕvêrşesc cu credinţă pomenirea ta, ca toţi să te fericim.

Şi acum, a Născĕtórei:

Rumpe acum lanţurile greşalelor mele, Fecióră Născĕ-

tóre de Dumnedeŭ, ceea ce aĭ născut izvorul milostivireĭ, una de Dumnedeŭ fericită, şi mĕ umple de veselie, ca dupre vrednicie să te măresc.

Irmosul:

Christos pétra cea ne tăĭată de mână, cea din marginea unghĭuluĭ, din tine muntele cel ne tăĭat Fecĭóră s'a „tăĭat, adunând firile cele o„sebite. Pentru acésta vese„lindu-ne, pre tine Născĕtóre „de Dumnedeŭ te mărim.

EXAPOSTILARIA.

Prosomia: Femeĭ audiţĭ glas..

Cu creşterea pătimirilor tale aĭ crescut talanţiĭ, cari ţi s'aŭ încredinţat; şi i-aĭ adus pre dînşiĭ Stĕpânuluĭ tĕŭ, şi aĭ audit, bună slugă, şi cele-lalte următóre. Cătră carele pomeneşte tot-déuna, pentru ceĭ ce te cinstesc cu dragoste, Auxentie, de Dumnedeŭ purtătorĭule.

A Născĕtóreĭ:

Şi dupre închipuire şi cu dragoste sărut, şi cu credinţă daŭ închinăcĭune Prea-curateĭ, şi dumnedeeşteĭ icoaneĭ tale Prea-curată, din carea izvorĕsc tămăduirĭ sufletelor şi trupurilor, celor ce te laudă pre tine Stĕpână, cu adevĕrat Născĕtóre de Dumnedeŭ.

Şi cea-laltă servire a Ortrineĭ dupre rândulală, şi Apolisul.

INTRU ACEASTĂ LUNA

IN 15 DILE.

Sântul Apostol Onisim.

La Dómne strigat-am, Stihirile glas 4.

Prosomia: Ca pre un viteaz...

Repejunile rîuluĭ, cuvintele cele negrăite ale predicatorĭuluĭ, care s'aŭ îmbogăţit pe pământ din raĭul desfătăreĭ, te-a veselit pre tine fórte mult, cel ce te-aĭ arĕtat cetate însufleţită luĭ Dumnedeŭ. Căruĭa te-aĭ şi făcut slugă vrednică, învĕţând cele cereştĭ, prea fericite, care nu este cu putinţă la ómenĭ a le grăi.

Cugetul cel slobod, şi volnicia sufletuluĭ le-aĭ luminat cu bun neamul credinţeĭ, şi din robia cea pămêntéscă te-aĭ mântuit prea înţelepte, plecând grumaziĭ la jugul luĭ Christos. Pentru acésta aĭ alergat, să mântueştĭ pre oamenĭ din robia cea înţelegĕtóre, şi să-ĭ aducĭ la primirea daruluĭ.

Ca o rază dătătóre de lumină te-a luminat pre tine sórele şi învĕţătorĭul lumeĭ, ca să luminezĭ lumea cu lu-

mina predicăreĭ, și cu fulgerile cele dumneḍeeștĭ să pĭerḍĭ întunerecul înșelăcĭune; și să luminezĭ cugetele credincĭoșilor, mărite, prin lucrărĭ de minunĭ în multe felurĭ.

Mărire, Și acum, a Născătóreĭ:

Mântuește de osîndire, prea sântă mirésă a luĭ Dumneḍeŭ, și de greșale cumplite sufletul meŭ cel smerit. Și-l mântuește de mórte prin rugăcĭunile tale, și dăruește să aflu la ḍiua cercetăreĭ îndreptarea, pe care o aŭ aflat cetele sânților, curățindu-mĕ prin pocăință, și cu vĕrsare de lacrîmĭ maĭ 'nainte de sfîrșit.

A Cruce-Născătóreĭ:

Dacă te-a vĕḍut Dómne Fecĭóra, și Maĭca ta pe cruce spânzurat, s'a spăĭmântat, și privind a ḍis: Ce țĭ-aŭ rĕsplătit ție, ceĭ ce s'aŭ îndulcit cu darurile tale cele multe Stĕpâne; ci mĕ rog, să nu mĕ lașĭ pre mine singură în lume, ci grăbește de înviază, împreună înviind pre strĕmoșĭ.

Troparĭul, glas 3.

Apostole sânte Onisime...

Mărire, Și acum, a Născătóreĭ:

Cautä la sfîrșitul cărțeĭ.

La Ortrină.

CANONUL Apostoluluĭ.

Al căruĭa acrostih la Grecĭ este acesta:

Mântueşte-mĕ fericite pre mine cel ce sunt rob patimilor.

Compunerea luĭ Teofan.

Cântarea 1, glas 6, Irmos:

Ca pe uscat umblând Israil, cu urmele prin adînc, pre „gonacĭul Faraon vĕḍêndu-l „înnecat, a strigat: Luĭ Dum„neḍeŭ cântare de biruință „să-ĭ cântăm.

Fiind luminat cu dumneḍeescul și strĕlucitul dar al Mântuitorĭuluĭ, mântuește sufletul meŭ cel întunecat Onisime, rugând pre ĭubitorĭul de ómenĭ Dumneḍeŭ, fericite.

Luminându-te cu strĕlucirile cele dătătoare de raze ale luĭ Pavel, prea lesne aĭ scăpat din negura necunoștințeĭ mărite, luĭ Christos strigând: Cântare de mulțĕmită, prea fericite.

Mărire:

Dumneḍeesc lucrător de cele sânte te-aĭ arĕtat prea fericite, și cu dumneḍeescul Duh arĕtat strĕlucind, pretutindenea aĭ alergat, vestind pre Christos cu bună credință, de Dumneḍeŭ fericite.

Și acum, a Născătóreĭ:

Fiind împodobită cu frumusețea bunătăților, împĕrătésă cinstită, maĭ-pre-sus de

minte aĭ primit în pântece pre Dumnedeŭ cel adevĕrat, carele ne luminéză pre noĭ cu dumnedeeştile bunătăţĭ.

Căntarea 3, Irmos:

Nu este sânt precum tu...

Apropiindu-ţĭ gura la izvorul dumnedeeştilor ape, şi primind pârîul desfătăreĭ, dintr'însul aĭ adăpat faţa cinstiteĭ bisericĭ, mărite Onisime.

Cu împărtăşirea lumineĭ celeĭ înţelegĕtóre, prea luminat luminând inimile credincĭoşilor, cu luminile ortodoxieĭ, şi cu strĕlucirea cea purtătóre de lumină a predicăreĭ.

Mărire:

Cu legăturile luĭ Pavel te-aĭ dezlegat de robia înşelăcĭuneĭ, şi cu primirea daruluĭ fiind cinstit, te-aĭ făcut fiiŭ luĭ Dumnedeŭ, arĕtându-te dumnedeesc moştenitor.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Cu înşelăcĭune târându-se şérpele odinĭóră, cu vicleşug m'a luat rob; ĭară prin tine scăpându-mĕ din robia luĭ, Maĭcă a luĭ Dumnedeŭ, cu laude te fericesc.

Irmosul:

Nu este sânt precum tu „Dómne Dumnedeul meŭ, ca„rele aĭ înălţat cornul credin„cĭoşilor tĕĭ bunule, şi ne-aĭ „întărit pre noĭ pe pétra măr„turisireĭ tale.

Catismala, glas 8.

Prosomia: Pre Inţelepcĭunea şi Cuvêntul...

Scăpându-te din robia rĕtăcireĭ, slobod te-aĭ arĕtat întru Dumnedeŭ cu darul, făcêndu-te luĭ rob curat, şi fiind părtaş legăturilor luĭ Pavel, pentru Christos te-aĭ omorît fără dreptate Apostole. Pentru aceasta mărturisind dupre lege, te-aĭ învrednicit lumineĭ celeĭ de sus Ierarhe Onisime. Pentru aceea strigăm ţie: rógă-te luĭ Christos Dumnedeŭ, ertare de greşale să dăruĭască, celor ce serbéză cu dragoste sântă pomenirea ta.

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Pre ceea ce este uşă cerĕscă şi sicriŭ, munte cu totul sânt, nor strĕlucit, să o lăudăm, scară cerĕscă, raiŭ cuvêntător, mântuirea Eveĭ, şi vistierie mare a tótă lumea. Că într'ênsa s'a lucrat mântuirea lumeĭ, şi ertarea greşalelor celor de demult. Pentru acésta strigăm cătră dênsa: Rógă pre Fiĭul tĕŭ şi Dumnedeŭ, ertare de greşale să dăruĭască, celor ce să închină cu credinţă prea sânteĭ naştereĭ tale.

A Cruce-Născĕtóreĭ:

Fecĭóră dacă aĭ vĕdut ridicat pe cruce pre cel întrupat

din tine în mijlocul a doï tîlharï, plângênd aï strigat: Vaï mie prea dulce Fiïule, cum te-aï rĕstignit de bună voe; cela ce ridicï pĕcatele lumeï, ca un milostiv, vrênd ca un Dumneḍeŭ, cântărï omeneştï de laudă să-ţï aducem ţie.

Câutarea 4, Irmos

Christos este puterea mea, Dumneḍeŭ şi Domnul; „cinstita biserică cu dumne-„ḍeească cuviinţă cântă, stri-„gând: Din cuget curat în-„tru Domnul serbând.

Dumneḍeŭ, cel ce voeşte să se mântuïască toţï din jugul robieï, te-a făcut lucrător de cele sânte, fericite, a sluji cinstiteï Evangeliï, arĕtătorïule de cele dumneḍeeştï.

Făcutu-te aï prin darŭ fiïŭ luï Dumneḍeŭ, vestind pre Cuvêntul cel vecïnic, şi unulnăscut, carele fiind cu trup, s'a amestecat minunat cu ceï de pe pămênt.

Mărire:

Cu Engolpiul cercărilor împodobindu-te, şi cu dumneḍeésca ungere a preoţieï, ca un preot te-aï arĕtat luminos, prea înţelepte, şi cu răbdarea cumplitelor pătimirï te-aï făcut mucenic dumneḍeesc.

Şi acum, a Născĕtóreï:

Fiïul cel fără de început, şi fără vreme dupre fire, a primit de voea luï începere de vreme, din Fecïoară Curată, vrênd să înoïască din stricăcïune, pre ceï de sub vreme.

Câutarea 5, Irmos:

Cu dumneḍeéscă strĕlucirea ta bunule, sufletele „celor ce mânecă la tine cu „dragoste, mĕ rog luminea-„ză-le, ca să te vadă Cuvinte „al luï Dumneḍeŭ, pre tine „adevĕratul Dumneḍeŭ, pre „cela ce chïemï din negura „greşalelor.

Cu isteţimea gânduluï şi a sufletuluï, şi cu curăţia trupuluï fericite, zburând maïpre-sus de cursele vrăjmaşuluï, te-aï înălţat cătră lŏcaşurile cele cereştï, suindu-te cu aripile cunoştinţeï de Dumneḍeŭ.

Apostolul tĕŭ bunule a predicat ómenilor venirea ta cea prin trup, povĕţuind pre ceï rĕtăciţï cătră cunoştinţa ta, şi luminându-ï cu lumina cunoştinţeï.

Mărire:

Arĕtatu-te aï biserică prea cuviósă, avênd întru tine ca un sfeşnic, lumina daruluï întemeïată cu zidirea dumneḍeesculuï Duh, fericite Onisime.

Şi acum, a Născătórei:

Lanţurile pĕcatelor mele, rumpe-le Fecĭóră cu mijlocirea şi cu ajutorul tĕŭ. Că tu eştĭ nădejdea celor desnădĕjduiţĭ, cariĭ aleargă cu credinţă la dumneḑeesc acoperemêntul tĕŭ.

Cântarea 6, Irmos:

Marea vieţeĭ vĕḑêndu-o...

Strĕlucind ca sórele, cel ce s'a chĭemat din ceriŭ cu luminarea daruluĭ, te-a pogorît pre tine rază strĕlucitóre, ca să goneştĭ cu bună tărie întunerecul nedumneḑeireĭ, prea fericite.

Mărire:

De faţă aĭ înfruntat în privelişte trufiile cele putrede şi cu credinţă rea, a celor fărăde-lege, grăind cu bună credinţă dumneḑeeştile învĕţăturĭ ale buneĭ credinţe, Ierarhe al Domnuluĭ prea cinstite.

Şi acum, a Născătóreĭ:

Fiind vinovat cu pĕcate, şi rănindu-mĕ cumplit eŭ ticălosul, la tine alerg Maĭca luĭ Dumneḑeŭ cea milostivă, rugându-mĕ, şterge semnele ranelor greşalelor mele.

Irmosul:

Marea vieţeĭ vĕḑêndu-o „înălţându-se de viforul ispi„telor, la limanul tĕŭ cel lin „alergând, strig cătră tine: „Scóte din stricăcĭune viaţa „mea mult milostive.

CONDAC, glas 4.

Prosomia: Arĕtatu-te-aĭ astăḑĭ...

Ca o rază te-aĭ arĕtat lumeĭ fericite, luminându-te cu razele luĭ Pavel, sóreluĭ celuĭ prea luminat, carele a luminat lumea. Pentru acésta toţĭ te cinstim Onisime.

ICOS.

Pre tine cel tras la credinţă de înţeleptul şi dumneḑeésca trîmbiţă Pavel, şi luminat cu taĭnă prin cuvêntul adevĕruluĭ, şi mărturisit pentru lucrarea fapteĭ bune, şi întărirea credinţeĭ, cine ar putea să te mărescă cu adevĕrat dupre vrednicie; saŭ osteninţele tale să le laude, prin care tare aĭ oprit înşelăcĭunea. Că din robia lumescă, ungêndu-te preot întru dumneḑeescul Duh, şi luând predicarea Apostolilor, te-aĭ împărtăşit şi cununilor. Pentru acésta toţĭ te cinstim Onisime.

Intru acéstă Lună, în 15 ḑile, pomenirea sântuluĭ Apostol Onisim, discipolul sântuluĭ Apostol Pavel.

Stih: Onisim cópsele tale spre zdrobire întinḑênd,
Vitejeşte căile cópselor luĭ Pavel alergênd.
In a cineĭ-spre-ḑecea ḑi,
Cópsele luĭ Onisim le zdrobi.

Acesta era serv luĭ Filimon Romanul, cătră carele scrie fericitul Pavel Apostolul, căruĭa făcêndu-se discipol şi serv Onisim, apoĭ după sfîrşitul luĭ, prinḑêndu-se, s'a adus înaintea luĭ Tertil Eparhul Romeĭ, şi de dînsul fu trimis la Potiol. Şi viind acolo Tertil, şi aflând pre Onisim stând tare

în credința luĭ Christos, întâĭ l-a bătut cumplit cu toeage. După aceea 'ĭ-a sfărîmat fluerile picĭórelor, de l-a scos din viața acéstă deșartă.

Intru acéstă ḑi, sântul mucenic Maior în bătăĭ s'a săvĕrșit.

Stih: Șélele tale de ocărĭ prin bătăĭ pline fiind,
Mucenice Maior, ḑicerea luĭ David fiĭ ḑicênd.

Acesta era pe vremea împĕraților Maximian și Dioclitian, ostaș în céta numită a Mavrilor; și când să afla în cetatea Gazeĭ, a fost pârît la ighemonul de acolo că este creștin. Deci înfățișindu-se la judecătorie, și mărturisind pre Christosul sĕŭ, l-a bătut fără de milă șépte ḑile, și atât a fost bătut de cumplit, în cât treĭ-ḑecĭ și șése de ostașĭ să schimba bătându-l pre el; iară sângele din trupul sĕŭ curgea ca un pârîŭ, în cât a roșit tot pământul de acolo. Deci vitejește suferind mucenicul luĭ Christos atâta de mare muncă, din ostășéscă rînduĭală, a mers davidicește, la rînduĭala cerești ostășirĭ, dându-șĭ sufletul în mânile luĭ Dumneḑeŭ.

Intru acéstă ḑi, pomenirea părintelui nostru Evsevie.

Stih: Trecut-a cu bucurie viața ómenilor,
Și Evsevie minunea ângerilor.

Acest cuvios, de unde a fost, și din cariĭ părințĭ s'a născut, istoria sa nu ne-a arĕtat; ci aceea ce știm pentru el, aceea și ḑicem: Căci ceriul prin sihăstreștile sale ostenele l-a câștigat patrie; și maĭ întâĭ s'a dus la o Monastire de s'a făcut monah. Apoĭ s'a suit în vêrful unuĭ munte, și acolo ș'a făcut o mică îngrăditură de petre, în lăuntrul căria să necăjia fericitul fără acoperemênt, saŭ umbrire. Și haĭnă avea de pĭele, hrana sa era nohot și bob muĭat, câte odată mânca și smochine uscate, spre întărirea trupeșteĭ slăbicĭunĭ. Dar atâta de tare să nevoea din început până în sfîrșit, în cât și după ce a ajuns la adâncĭ bĕtrânețe, și 'ĭ-a căḑut ceĭ maĭ mulțĭ dințĭ, nu ș'a schimbat nicĭ atuncea hrana nicĭ locuința; ci vitejește suferea protivnice suflările vênturilor, avêndu-șĭ fața zbârcită, și carnea trupuluĭ uscată, în cât nicĭ brâul nu putea sta pre mijlocul sĕŭ, ci cădea jos, fiind că carnea de sub mijlocul sĕŭ, era topită; asemenea și ósele, despre amêndouĕ părțile mijloculuĭ. Și fiind că veneaŭ mulțĭ la el, și-ĭ turbura liniștea, s'a dus la o sihăstrie, ce era aprópe și făcêndu-șĭ o îngrăditură, în unghĭul zidului, să nevoea acolo, obicĭnuita sa nevoință. Spun încă, că tóte șépte sĕptĕmânĭ ale mareluĭ post mânca numaĭ cincĭ-spre-ḑece smochine uscate, de și era obosit, de o nespusă bólă. Deci cu asemenea ostenele, necăjindu-se vitézul nevoitor, a vietuit preste nouĕ-ḑecĭ de anĭ, și așa s'a mutat către Domnul.

Cu ale lor sânte rugăcĭunĭ, Dómne miluește-ne și ne mântuește pre noĭ, Amin.

Câatarea 7, Irmos:

Dătător de roŭă cuptorĭul l-a făcut ângerul, cuvio„șilor tinerĭ. Iară pre haldeĭ „arḑêndu-ĭ porunca luĭ Dum„neḑeŭ, pre muncitorĭul l-a „plecat a striga: Bine eștĭ cu„vêntat Dumneḑeul părinților „noștri

Luat-aĭ Onisime fericitul sfîrșit, și prin nădejde priveștĭ nemurirea cea neperitóre fericite, și veselindu-te, cânțĭ luĭ Christos: Bine eștĭ cuvêntat Dumneḑeul părinților noștri.

Mărire:

Cu cugetul tĕŭ cel vitejesc Onisime, aĭ călcat măestriile înșelăcĭuneĭ, surpându-le pre ele cu organele buneĭ credințe, de Dumneḑeŭ înțelepțite, strigând: Bine eștĭ cuvêntat Dumneḑeul părinților noștri.

Și acum, a Născătóreĭ:

Ca ceea ce aĭ fost cu totul fără prihană, mirésă a luĭ Dumneḑeŭ, aĭ zĕmislit în pântece pre Dumneḑeŭ Cuvêntul, cel ce este în sînurile Tatăluĭ nedespărțit, și ținut în mânile tale: Bine-cuvêntată, prea sântă Maĭca luĭ Dumneḑeŭ, Prea-curată.

Cântarea 8, Irmos:

Din văpae cuvioşilor...

Dănţuind împreună cu ângerii fericite Onisime, şi fiind împodobit cu cununa muceniei, staĭ luminat înaintea scaunuluĭ Stĕpânuluĭ. Pre carele îl prea înălţăm întru toţĭ veciĭ.

Slujind dumnedeescului Apostol aĭ luat lucrarea dumnedeeştilor minunĭ celor negrăite fericite, făcêndu-te predicator adevĕrat luĭ Christos. Pre carele îl prea înălţăm întru toţĭ veciĭ.

Bine cuvêntăm pre Tatăl...

Cu darul tămăduirilor îmbogăţindu-te, din izvorul cel îndestulat al Mântuitoriuluĭ, tuturor le-aĭ dat, ca să se plece dumnedeeştilor poruncĭ fericite. Pre carele îl prea înălţăm întru toţĭ veciĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Invĕţându-ne minunea nasterei tale, lăudăm taĭna cea mare, şi maĭ-pre-sus de cuget, Prea-curată cinstită Maĭca luĭ Dumnedeŭ, şi o prea înălţăm întru toţĭ veciĭ.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvêntăm...

Din văpae cuvioşilor roŭă „aĭ izvorît, şi jertfa dreptu„luĭ cu apă o aĭ ars. Că tóte „le facĭ Christóse cu singură „voirea; pre tine te prea în„nălţăm întru toţĭ veciĭ.

Cântarea 9, Irmos:

Pre Dumnedeŭ a-l vedea...

Stea prea luminósă te-aĭ arĕtat, strĕlucind cu raze luminătóre ale Duhuluĭ, luminând margenile lumeĭ, cu lumina cunoştinţeĭ de Dumnedeŭ, fericite Onisime. Pentru acésta împreună cu cetele Apostolilor te mărim.

Fiind fórte împodobit cu ródele Duhuluĭ, te-aĭ rîdicat la ceriurĭ, făcêndu-te purtător de Dumnedeŭ, Apostol cinstit al luĭ Christos, te-aĭ arĕtat Ierarh prea înţelept, mucenic nebiruit, predicator adevĕrat, celor maĭ-pre-sus de gând, de Dumnedeŭ fericite.

Mărire:

Tot-déuna părtineşte, pentru ceĭ ce te laudă şi cinstesc serbarea ta pururea, stând înaintea Stĕpânuluĭ Onisime, cu totul luminat, cu totul strĕlucit, cu totul luminându-te de fulgerile cele de acolo.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Prin naşterea ta Prea-curată Maĭca luĭ Dumnedeŭ, mântuindu-mĕ de omorîrea trupească cea de demult, şi lepădând blestemul şi stricăcĭunea şi moartea, carea s'a pricinuit din pĕcat, acum îm-

preună cu oștile cele cereștĭ te măresc.

Irmosul:

Pre Dumneḑeŭ a-l vedea „nu este cu putință ómeni„lor, spre carele nu cutéză „a căuta cetele ângereștĭ; ĭară „prin tine Prea-curată, s'a a„rĕtat ómenilor Cuvêntul în„trupat. Pre carele mărindu-l „cu oștile cereștĭ, pre tine te „fericim.

EXAPOSTILARIA.

Prosomia: Cu apostoliĭ să ne suim...

Fiind învĕțat prea fericite de Pavel corifeul apostolilor, împreună cu dînsul aĭ încunjurat pămêntul, prea înțelepte, întărind cu cuvêntul, inimile cele slăbănogite de rĕtăcirea înșelătoriuluĭ, și sĕvêrșind călătoria, staĭ înaintea luĭ Christos în ceriurĭ, împreună cu ângeriĭ rugându-te pentru lume, Apostole Onisime.

A Născĕtóreĭ:

Minunea cea prea minunată a nașthereĭ tale celeĭ maĭ-pre-sus de cuget, nu póte nicĭ gândul ângerilor, nicĭ al ómenilor, a o tâlcui, saŭ a o înțelege Fecĭóră; că aĭ născut negrăit, pre Dumneḑeŭ cel maĭ-pre-sus de ființă. Pre carele îĭ laudă tótă zidirea ca pre un făcĕtor, împreună cu Tatăl și cu Sântul Duh; a căruĭa bucurie învrednicește-ne și pre noĭ Născĕtoare de Dumneḑeŭ.

Și cea-laltă servire a Ortrineĭ dupre rînduĭală, și Apolisul.

INTRU ACEASTA LUNA

IN 16 ḌILE.

Sântul mucenic Pamfil, și ceĭ împreună cu dînsul.

La Dómne strigat-am, Stihirile, glas 4.

Prosomia: Ca pre un vitéz...

Intocma la numĕr cu Apostoliĭ făcêndu-vĕ purtătorilor de chinurĭ, ațĭ luat cugetare asemenea la rîvnă cu dînșiĭ, nespăĭmându-vĕ de cruḑimea cea fără de Dumneḑeŭ a tiranilor; ci predicând pre Mântuitoriul bărbătește și cu tărie, ațĭ răbdat struncinarea membrelor cu nădejdea, culegênd acum desfătările cele viitóre prea înțelepților.

Biruind cu răbdarea împrotivirea celor fără de Dumneḑeŭ, și cu multe felurĭ de muncĭ luptându-vĕ, dupre vrednicie, ațĭ luat cununa din mâna cea stĕpânitóre de viață, îmbogățindu-vĕ acum cu moștenire netrecĕtóre, și împĕrățind împreună cu Mântuitoriul și Stĕpânul tuturor, în

corturile cele vecinice, strĕluciţilor.

Impreună cu Pamfil de Dumneḑeŭ cugetătorul, şi Valent, Selevchie, Daniil, Teodul, Isaia, Ieremia, Ilie şi dumneḑeescul Porfirie, Pavel Iulian, Samuil, cel minunat, acum să se cinstéscă cu cântări de versurĭ, şi cu multe felurĭ de laude vitejiĭ, şi pururea cinstiţiĭ mucenicĭ.

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Cu ploile daruluĭ Duhuluĭ, strĕluceşte-mĭ cugetul meŭ Prea-curată, ceea ce aĭ născut picătura pre Christos Dumneḑeul nostru, carele şterge nelegĭuirile omenilor cu milostivirile, şi înécă izvorul patimilor mele prin rugăcĭunile tale, şi mĕ învredniceşte pârîuluĭ desfătăreĭ celeĭ pururea viĭ.

A Cruce-Născĕtóreĭ:

Mĭeluşaŭa ceea ce te-a născut pre tine mĭelule şi păstorĭule, dacă te-a vĕḑut pe lemn să tânguĭa, şi ca o Maĭcă cătră tine striga: Fiĭule prea ĭubite! cum te-aĭ rîdicat pe lemnul cruceĭ îndelung-răbdătorĭule; cum ţi s'a pironit mânile şi picĭórele, Cuvinte, de ceĭ fără-de-lege; şi sângele ţi-aĭ vĕrsat Stĕpâne.

Tropariŭ, glas 4.

Mucenicii tĕĭ Dómne...

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ.

Caută la sfîrşitul cărţeĭ.

La Ortrină.

CANONUL.

Al căruĭa acrostih la Grecĭ este acesta:

Laud céta cea cu numĕrul de doĭ-spre-ḑece a nevoitorilor.

Compunerea luĭ Teofan.

Cântarea 1, glas 4, Irmos:

Adîncul măreĭ roşiĭ cu urme neudate, pedestru trecên„du-l Israil cel de demult, cu „mânile luĭ Moisi în chipul „cruceĭ, puterea luĭ Amalic „în pustie a biruit.

Cu puterea prea sântuluĭ Duh, céta cea cu numĕrul de doĭ-spre-ḑece, adunându-se, ca o purtătóre de biruinţă, vitejeşte a biruit tabăra cea viclénă şi fără de Dumneḑeŭ a celor rĕŭ credincĭoşĭ.

Ruşinatu-s'a vrăjmaşul lovindu-se cu purtătoriĭ de chinurĭ mucenicĭ, că deşertându-şĭ cu amărăcĭune cumplită tolba, nu a putut să biruĭască tăria vitejilor.

Ingrozirea nebunieĭ elineştĭ o aţĭ călcat mucenicĭ aĭ luĭ Christos, fiind împodobiţĭ cu dumneḑeéscă minte şi înţelepcĭune, căria n'aŭ putut grăi împrotivniciĭ, celor bine credincĭoşĭ.

Mărire:

Dumneḑeescul și grăitoriul de Dumneḑeŭ Pamfil, avênd numire adevĕrată a păzit legătura dragosteĭ cătră Christos nerumptă până la mórte.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Socotindu-te cu tótă credința, că eștĭ norul, care ne-aĭ strĕlucit nouĕ sórele dreptățeĭ, pre Fiĭul Tatăluĭ cel unul-născut, tot-déuna te fericim Născĕtóre de Dumneḑeŭ prea lăudată.

Cântarea 3, Irmos:

Se veselește de tine biserica...

Impodobit aĭ fost întru buna credință, cu fapta și cu Cuvêntul, și cu cinstita ungere a preoțieĭ, mucenice al luĭ Christos Pamfile, de Dumneḑeŭ înțelepțite.

Adunându-vĕ la o unire mucenicĭ aĭ luĭ Christos, v'ațĭ făcut ca o alăută preste tot bine tocmită, ce cântă cu bună vĭersuire graĭurĭ de mărturisire.

Mărire:

Alergând cătră semnul cinstiteĭ chĭemăreĭ cereștĭ, ca niște biruitorĭ, ațĭ luat cunună de la Stĕpânul.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Sălășluitu-s'a întru noĭ, Prea-curată, cel ce lŏcuește întru înălțime, că maĭ-pre-sus de fire luând din tine trup, s'a îmbrăcat.

Irmosul:

Se veselește de tine biserica ta Christóse, strigând: „Tu eștĭ puterea mea Dómne, și scăparea, și întărirea.

Catismala, glas 3.
Prosomia: Spăĭmântatu-s'a Iosif...

Céta celor doĭ-spre-ḑece dumneḑeeștĭ mucenicĭ, cu adevĕrat într'armându-se cu tărie împrotiva muncitorilor vrăjmașĭ, cu armele credințeĭ aŭ biruit pre aceștia, și încununându-se cu cunună de la Dumneḑeŭ, s'aŭ numĕrat în céta ângerilor, cu cariĭ împreună neîncetat să rógă, ca să mântuĭască de năpăștĭ și de scârbe, și de muncile cele vecĭnice, pre ceĭ ce-ĭ fericesc pre dînșiĭ.

Mărire, altă Catismală glas acelaș.
Prosomia: Cel ce te-aĭ înălțat...

Fiind pușĭ înaintea gróznicilor muncĭ, pătimitoriĭ Domnuluĭ ceĭ vitejĭ bucurându-se, cu cuget ne spăĭmântat le-aŭ suferit pre ele, ne băgând sémă de trup. Pentru aceasta aŭ moștenit vecĭnica mărire, rugându-se pururea pentru noĭ, cariĭ lăudăm luptele lor.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Nu vom tăcea nicĭ odată Născĕtoare de Dumneḑeŭ, a lăuda cu mulțĕmită din ini-

mă, milele tale Stĕpână noĭ robiĭ tĕĭ, strigând şi dicênd. Prea sântă Fecĭóră, grăbeşte de ne mântueşte, de vrăjmaşiĭ ceĭ nevĕduţĭ şi vĕduţĭ, şi de toată îngrozirea: Că tu eştĭ sprijinéla nóstră.

A Cruce-Născĕtóreĭ:

Pre tine cel născut din Tatăl cel fără de început, ceea ce maĭ pre urmă te-a născut cu trup, vĕdêndu-te pe cruce spânzurat Christóse, striga: Vaĭ mie prea ĭubite Iisuse, cum cel ce te măreştĭ ca un Dumnedeŭ de ângerĭ, de bună voe te rĕstigneştĭ acum de ómeniĭ ceĭ fără-de-lege; te laud Fiĭule îndelung-răbdătorĭule.

Câantarea 4, Irmos:

Rîdicat pe cruce vĕdêndu-te biserica pre tine soarele „dreptăţeĭ, a stătut întru a sa „rînduĭală, precum să cuvine „strigând: Mărire putereĭ tale „Dómne.

Lanţul mucenicilor tĕĭ Stĕpâne s'a arĕtat împodobit cu dumnedeeştile darurĭ ale profeţilor, şi ale apostolilor, arĕtându-se prin purtarea de grije, întocmaĭ la numĕr cu dînşiĭ.

De multe felurĭ de vĭeţuirĭ adunându-vĕ, în scurtă vreme v'aţĭ învrednicit a păzi deplin turnul bisericeĭ, cu un glas strigând: Mărire putereĭ tale Dómne.

Viclenirile şi meşteşugurile tiranilor, n'aŭ plecat pre mucenicĭ, nicĭ durerile muncilor nu 'ĭ-aŭ slăbit, pre ceĭ ce cu osîrdie strigaŭ: Mărire putereĭ tale Dómne.

Mărire:

Céta cea prea lăudată a mucenicilor ocârmuindu-se cu mâna Stĕpânuluĭ, pentru dînsul a răbdat mórtea cea de voe, strigând: Mărire putereĭ tale Dómne.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Audind dumnedeeştile graĭurĭ, cele pentru tine Născĕtóre de Dumnedeŭ, şi vĕdênd sĕvêrşirea lor, noĭ ceĭ ce ne-am mântuit prin naşterea ta, strigăm ţie: Bucură-te Fecĭóră cu totul fără prihană.

Câantarea 5, Irmos:

Tu Dómne lumina mea în lume aĭ venit, lumina cea „sântă, carea întorcĭ dintru „întunerecul ne cunoştinţeĭ, „pre ceĭ ce te laudă pre tine „cu credinţă.

Ne suferind a băga sémă de cele de pe pământ o Pamfile, aĭ luminat cu pătimirea dumnedeésca vĭeţuire, carea din pruncie aĭ petrecut.

Valent cel împodobit cu dumnedeeştĭ căruntеţe, şi cu înţelepcĭune, trăgêndu-se de neam din cetatea cea sântă, ca un mucenic s'a încununat.

Mărire:

Avênd gândul luĭ Christos, ca unul ce aĭ avut numirea luĭ Pavel, prea lăudate, nevoindu-te dupre lege, te-aĭ împodobit cu cununa mucenicilor.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Indreptat-aĭ Prea-curată alunecarea Eveĭ, născênd pre Dumneḍeŭ Cuvêntul, carele a îndreptat căderea celor surpațĭ la pămênt.

Cântarea 6, Irmos:

Jertfi-voiŭ ție cu glas...

Cu mórtea a cumpărat viața cea maĭ bună Samuil și Ilie, Daniil, și dumneḍeescul Ieremia, și pre lângă aceștia Isaia cel cu nume mare.

Intărindu-se vitejiĭ cu nădejdile viețeĭ celeĭ vicĭnice, cu bucurie aŭ răbdat struncinările trupurilor, ceĭ ce aŭ fost într'un numĕr cu dumneḍeeștiĭ Apostoliĭ tĕĭ Mântuitoriule.

Mărire:

Luminător luminat acum a rĕsărit luĭ Dumneḍeŭ Egiptul, carele maĭ de demult fiind acoperit cu întunerecul cel adînc al necunoștințeĭ, și s'a îmbogățit cu lumina cunoștințeĭ de Dumneḍeŭ.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Munte te-a vĕḍut pre tine Daniil Prea-curată, din carele s'a tăĭat pétra ceea ce a sfărîmat chipul înșelăcĭuneĭ, și a umplut tóte margenile pămêntuluĭ de cunoștința luĭ Dumneḍeŭ.

Irmosul:

Jertfi-voiŭ ție cu glas de „laudă Dómne, biserica strigă „cătră tine, de sângele dra-„cilor curățindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „cósta ta.

CONDAC, glas 4.

Prosomia: Căutând cele de sus...

Iubind dumneḍeeștile voirĭ ale luĭ Christos, te-aĭ arĕtat tămăduitor credincĭoșilor, de Christos ĭubitorĭule mărite înțelepte Pamfile, pentru acésta și fericim a ta cinstită serbare, rugându-te nu înceta pentru noĭ toțĭ.

ICOS.

Iată a rĕsărit lucéfăr luminos, dumneḍeéscă pomenirea tareluĭ viteaz Pamfilie de Dumneḍeŭ predicatorĭul, luminând vederile și inimile tuturor cu lumină neînserată, bucurându-ne o ĭubitorilor de serbare, veniți să ne adunăm, și dumneḍeéscă ḍiua luĭ, ca o bună serbare de preste anĭ cu cântărĭ să o încununăm. Bine-cuvêntând și lăudând pre Domnul, cel ce l-a încununat

pre dînsul dupre vrednicie. Că rugându-se nu încetează pentru noĭ toţĭ.

Intru acéstă Lună în 16 ḑile, pomenirea sânţilor mucenicĭ Pamfil, Valent, Pavel, Selevchie, Porfirie, Iulian, Teodul, Ilie, Ieremia, Isaia, Samuil, şi Daniil.

Stih: Pamfil de cât tóte Cuvinte ĭubindu-te,
Şi tăerea capuluĭ ĭubită o socoteşte.
Pavel Selevchie, şi Valent, (de paharul tĕŭ dorind),
Vĕḑênd junghĭerea, bucurându se tăerea sînt suferind.
Doĭ dumneḑeeştĭ mucenicĭ cătră foc aŭ fost sărind,
Amêndoĭ un foc al dumneḑeeşteĭ dragoste hrănind.
Slugile înşelăcĭuneĭ pe lemn aŭ pironit,
Şi pre Teodul, robul celuĭ rĕstignit.
Prin numirile profeţilor şi sfîrşiturile mucenicilor,
Să laudă cincimea mărturisitorilor prin tăerea sabiilor.
In a şésea-spre-ḑecea ḑi a luĭ Fevruarie,
Pre Pamfil îl tăe ascuţitul sabieĭ.

Aceştĭ mărițĭ mucenicĭ, întru al şéselea an al góneĭ ce a făcut Dioclitian asupra creştinilor, aŭ fost aduşĭ la mucenie, din multe cetăţĭ şi deprinderĭ şi meşteşugurĭ şi dregătoriĭ, întru o credinţă a luĭ Christos adunaţĭ fiind. Iară întru acest chip aŭ fost prinşĭ; că vrênd eĭ să trécă prin porţile Cesarieĭ, întrebându-ĭ păzitoriĭ ce eraŭ la porţĭ, cine sînt şi din ce loc; eĭ rĕspunseră că sînt creştinĭ, şi patria le este Ĭerusalimul cel de sus. Drept aceea ĭĭ prinseră, şi-ĭ duseră înaintea ighemonuluĭ Firmilian. Decĭ ceĭ cincĭ mucenicĭ Egiptenĭ, adică: Ilie, Ieremia, Isaia, Samuil, şi Daniil, după multe muncĭ primiră judecată de mórte de sabie: Adică să-ĭ tae. Tăindu-se împreună cu dînşiĭ şi Pamfil, şi Selevchie şi Valent, şi Pavel. Iară Porfirie cerşind trupul luĭ Pamfil stĕpânuluĭ sĕŭ, fu prins, şi băgat în foc: Asemenea şi Iulian îmbrăţişind trupurile sânţilor şi sărutându-le fu băgat şi el în foc. Iară Teodul fiind crucificat pe un lemn şi-a sĕvêrşit mucenia sa. Şi să face serbarea lor în sânta biserica cea mare.

Intru acéstă ḑi, pomenirea sânţilor mucenicĭ ceĭ din Martiropolĭ, şi Prea-cuviosul Maruta, cel ce a făcut cetatea pre numele mucenicilor.

Stih: Numirea cu singur lucrul în oraşul mucenicesc numit,
Prin mulţimea celor ce întru el prin sabie aŭ mărturisit.
Maruta pre Dumneḑeŭ fórte ĭubind,
Să bucură fórte, înaintea luĭ stând.

Acest cuvios Maruta, fu Episcop. Şi a fost trimis de împĕratul persilor. Decĭ pentru prisosul bunătăţeĭ sale, de mare cinste învrednicindu-se la Perşĭ, maĭ vêrtos, că şi pre fiĭca împĕratuluĭ, ce era ţinută de duh viclén, o a mântuit. A cerut móştele sânţilor cela ce a suferit mucenia în Persida, şi zidind cetate pre numele lor, le-aŭ pus pre ele într'ênsa, şi cu câţĭ-va anĭ în urmă, a adormit şi el în ḑiua întru carea a zidit cetatea. Decĭ şi pomenirea sa să serbéză împreună cu muceniciĭ.

Intru acéstă ḑi, pomenirea Prea-cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Flavian.

Stih: Vremea vieţeĭ celeĭ deşarte sĕvêrşind.
Flavian aniĭ ceĭ vecĭnicĭ este vieţuind.

Acest cuvios, părintele nostru Flavian, ducêndu-se pre vêrful unuĭ munte, şi făcêndu-şĭ o chilióră, s'a închis întrênsa. Şi a petrecut acolo şése-ḑecĭ de anĭ, fără să vorbéscă cu cine-va şi fără să se vadă de cineva; ci plecându-şĭ cugetul la inima sa, gândia la Dumneḑeŭ, şi de la el lua tótă mângâerea, dupre profeţia ce ḑice: „Desfătéză-te în Domnul, şi-ţĭ va da „ţie cererile inimeĭ tale“. Acesta avea un loc săpat, şi pe acolo scoţênd mâna, primea hrana ce i să aducea; însă ca să nu să vadă de ceĭ de afară, avea săpat locul strâmb, ca în chip de cerc. Iară hrana sa era legumĭ muĭate, pre care le mânca odată în sĕptĕmână. Cu asemenea chip vieţuind fericitul întregĭ şése-ḑecĭ de anĭ, nu ş'a schimbat nicĭ cum hrana, nicĭ acéstă înaltă a sa petrecerea. Decĭ prin acestea s'a îmbogăţit de la Dumneḑeŭ cu darul minunilor. Căcĭ un prea mare balaur a omorît prin rugăcĭunea sa, asemenea şi o aspidă. Şi a gonit dintru o ţarină mulţime de lăcuste ce eraŭ să o prăpădéscă. Acesta şi pre un tênĕr îndrăcit l-a mântuit de dracul, şi ţâţa uneĭ femeĭ vĕtămată de patima carchinuluĭ, o a vindecat, şi pre unul lovit de un taur, şi omorît, l-a înviat. Decĭ aşa petrecênd viaţa sa fericitul, a schimbat acéstă vremelnică şi ostenicĭósă viaţă, cu cea vecĭnică şi fericită, întru carea acum să veseleşte.

Intru acéstă ḑi, pomenirea celuĭ dintru sânţĭ părinteluĭ nostru Flavian Patriarhul Constantinopoleĭ.

Stih: De gânditórele stâncĭ picĭórele sale ne împedecând,
Flavian la tine Dumneḑeule este alergênd.

Acesta a fost preot sânteĭ bisericeĭ a luĭ Dumneḑeŭ celeĭ din Constantinopol; şi pentru multa sa înfrênare, şi îmbunătăţita petrecere. Cu voinţa luĭ Dumneḑeŭ, şi cu alegerea împĕratuluĭ, şi a Singlituluĭ, şi a sântuluĭ Sinod s'a hirotonisit Patriarh aceste bisericĭ. Iară prin voirea luĭ Dumneḑeŭ, a fost scos de ereticul Dioscor, şi de ceĭ de un cuget cu el, după

ce a ținut Patriarhia un an și ḑece lunĭ, și a fost trimis în surgunie. Intru care multe scârbe suferind pentru credința ortodoxă și căḑênd în bólă, s'a mutat cătră Domnul.

Intru acéstă ḑi, sântul noul Cuvios și mucenic Romano cel din Carpenisia mărturisind în Constantinopol la anul, o mie-șése-sute-nouĕ-ḑecĭ și patru, prin sabie s'a sĕvêrșit.

Stih: Ca la nuntă alergaĭ la muncĭ cu veselie,

Romane mucenice, bine fie ție pentru a ta bărbăție.

Cu ale lor sânte rugăcĭunĭ.

Câutarea 7, Irmos:

In cuptorĭul persesc tineriĭ luĭ Avraam, cu pofta bu„neĭ credințe, maĭ vêrtos de „cât cu văpaea foculuĭ fiind „aprinșĭ aŭ strigat: Bine eștĭ „cuvêntat în biserica măririĭ „tale Dómne.

Cu față luminată, și cu curăția cugetuluĭ mucenice, vĕḑênd maĭ 'nainte bucuria celia ce te aștepta, aĭ defăĭmat muncile, zgăriindu-te fără de milă, prea fericite Porfirie.

Dumneḑeŭ cel ce a mântuit pre ceĭ treĭ tinerĭ în cuptor, însușĭ acela te-a primit adevĕrat ca pre o jertfă bine mirositóre, pre tine cel ce te-aĭ ars de tot în foc pentru dînsul, purtătorĭule de chinurĭ fericite Porfirie.

Mărire:

Fiind împodobit cu tăria trupuluĭ și a sufletuluĭ, prea lăudate Selevchie, aĭ surpat toată puterea tiranuluĭ, strigând: Bine eștĭ cuvêntat Dumneḑeul meŭ și Domnul.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Ca o Născĕtóre de Dumneḑeŭ eștĭ maĭ frumoasă de cât tótă zidirea. Că te-aĭ făcut adevĕrat lŏcaș luĭ Dumneḑeŭ prea sânt: Bine eștĭ cuvêntată între femeĭ, Preacurată Stĕpână.

Câutarea 8, Irmos:

Mânile întinḑêndu-șĭ...

Plecându-te tu legeĭ luĭ Christos, tóte aĭ lepădat prea înțelepte Selevchie, și te-aĭ făcut ca un ostaș pentru ortodoxie, și învĕțător, purtând grije de vĕduve, și de săracĭ, și strigând: Toate lucrurile lăudațĭ pre Domnul.

Luminându-te cu rază înțelegĕtóre bĕtrênule, mărite mucenice Teodule, te-aĭ făcut și serv adevĕrat, urmând Stĕpânuluĭ, a căruĭa cruce poftindu-o, cu bucurie o aĭ răbdat, strigând: Bine-cuvêntațĭ tóte lucrurile pre Domnul.

Bine-cuvêntăm pre Tatăl...

Arĕtându-te Iuliane lŏcaș dumneḑeescululuĭ Duh, te-aĭ împodobit cu bunătatea obiceĭurilor, arĕtându-te plin de bună credință și de blândețe, și arḑêndu-te de tot, cu credință strigaĭ: Bine-cuvêntațĭ tóte lucrurile pre Domnul.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Fiind Cuvêntul maĭ 'na-

inte din Tatăl, fără de mumă, s'a făcut al doilea din tine Prea-curată fără tată, întrupându-se cel maĭ 'nainte fără de trup, vrênd pentru milostivire să mântuĭască pre ceĭ ce cântă: Bine-cuvêntaţĭ tóte lucrurile Domnuluĭ pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvêntăm...

Mânile întinḑêndu-şĭ Da-„niil, gurile leilor cele des-„chise în grópă le-a încuĭat, „şi puterea focului a stins, cu „buna faptă încingêndu-se, ti-„neriĭ ceĭ ĭubitorĭ de buna cre-„dinţă, strigând: Bine-cuvên-„taţĭ tóte lucrurile Domnu-„luĭ pre Domnul.

Cântarea 9, Irmos:

Christos pétra cea ne tăĭată...

Numaĭ viaţa cea cerească poftind, să aveţĭ pătimi-torilor, cu mare îndrăznélă aţĭ defăĭmat cea vremelnică şi trecĕtóre, şi acum vĕ în-destulaţĭ de desfătarea cea maĭ bună şi fericită.

I nlăuntrul livezii celeĭ dum-neḑeeştĭ dănţuiţĭ acum cu o-sîrdie, stând înaintea izvoru-luĭ strĕlucirilor, glorioşĭ mu-cenicĭ. Din carele scoţênd lu-minile, cu totul vĕ luminaţĭ.

Cu Cuvêntul cel dumne-ḑeesc curăţind întinăcĭunile sufletelor vóstre, şi dezbră-cându-vĕ de haĭnele cele de pĭele, prin muncĭ v'aţĭ îmbră-cat cu haina mântuireĭ cea cu bună podóbă.

Mărire:

O cétă de douĕ-spre-ḑece nume aducêndu-ţĭ acum a-minte cătră Stĕpânul Chris-tos, pentru toţĭ ceĭ ce sĕvêr-şesc cu credinţă pomenirea ta cea prea fericită, rógă-te, să se învrednicéscă sălăşlui-reĭ împreună cu tine.

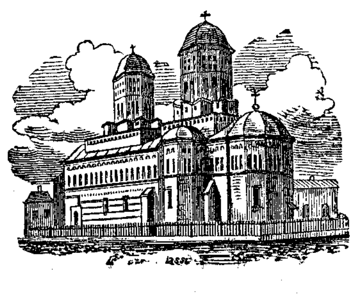
Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Ca o Maĭcă a unuĭa Stĕ-pânuluĭ, de cât tóte zidirile te-aĭ arĕtat maĭ-pre-sus Fe-cĭóră Marie. Pentru aceasta Prea-curată toţĭ credincĭoşiĭ bucurându-ne, pururea cu cân-tărĭ te mărim.

Irmosul:

Christos pétra cea ne tă-„ĭată de mână, cea din mar-„ginea unghĭuluĭ: Din tine „muntele cel ne tăĭat Fecĭóră „s'a tăĭat, adunând firile cele „osebite. Pentru acésta vese-„lindu-ne, pre tine Născĕtóre „de Dumneḑeŭ te mărim.

Şi cea-laltă servire a Ortrineĭ dupre rînduĭală, şi Apolisul.

INTRU ACEASTA LUNA

IN 17 ḌILE.

Sântul marele mucenic Teodor Tiron.

La Dómne strigat-am, Stihirile pe 6 glas 2.

Prosomia: Când de pe lemn...

Darŭ făcĕtor de bogăţie, te-a dat pre tine Christos lumeĭ, ca un făcĕtor de bine Dumneḍeŭ, carele a primit cinstitul tĕŭ sânge Teodore, ce s'a vĕrsat pentru dînsul, şi pentru rîvna credinţeĭ luĭ Dumneḍeŭ, aducêndu-se luĭ ca un darŭ. Căruĭa stând acum înainte cu îndrăznéla buneĭ credinţe, mucenice, mântueşte pre toţĭ ceĭ ce alérgă la tine.

Turn eştĭ întărit, care goneştĭ năpădirile împrotivnicilor. Apărător nebiruit celor ce te laudă pre tine. Sprijinitor grabnic, părtinitor fierbinte, şi mântuire grabnică, ajutor de obşte, solitor fórte tare fericite, mântuitor gata tuturor, celor ce te caută cu credinţă Teodore.

Avênd părîul desfătăreĭ, şi apa ertăreĭ, pre Christos cel blând, şi făcêndu-te mucenic al luĭ prea adevĕrat, mântueşte-mĕ de pâraele nelegĭuireĭ. Linişteşte-mĭ apa cea ne suferită. Potoleşte viforul supărărilor. Mântueşte-mĕ către liniştea cea de sus, vrednicule de fericire Teodore.

Alte Stihirĭ glas 4.

Prosomia: Ca pre un viteaz...

Mişcându-te de rîvnă dumneḍeéscă, şi arḍêndu-te la suflet de dragostea Mântuitorĭului luĭ Christos mărite, împreună cu capiştea aĭ ars pre ḍeiţa cea cu nume mincĭnos, care lua asupra eĭ numele Stĕpânuluĭ, şi Dumneḍeŭ, şi aĭ ruşinat meşteşugurile muncitorilor, răbdătorĭule de chinurĭ Teodore, şi te-aĭ învrednicit bucurieĭ celeĭ vecĭnice.

Suindu-te către înălţimea cunoştinţeĭ luĭ Christos Teodore, aĭ trecut cele vĕḍĕtóre, şi numaĭ pre acesta l-aĭ găsit, şi aflându-l l-aĭ ĭubit, şi cu suflet viteaz pentru acesta aĭ pătimit. Pre carele rógă-l ca să se mântuĭască de stricăcĭune şi de nevoĭ, ceĭ ce cu credinţă sĕvêrşesc prea-mărită pomenirea ta.

Cu puterea ce ţi s'a dat de la Dumneḍeŭ, şi cu cumplite rane înfăşurându-te, răbdătorĭule de chinurĭ aĭ stătut înaintea luĭ Christos Dum-

neḑeŭ împĕratuluĭ a tótă făptura, primind cununĭ de la dînsul, pre carele rógă-l să se mântuĭască de stricăcĭune şi de nevoĭ, ceĭ ce cu credinţă sĕvêrşesc prea-mărită pomenirea ta.

Mărire, glas 2.

Pre tine cel numit cu numele dumneḑeeştilor darurĭ te cinstesc, de treĭ orĭ fericite Teodore: Că arĕtându-te luminător ne apus al lumineĭ celeĭ dumneḑeeştĭ, aĭ strĕlucit cu chinurile tale în tótă lumea, şi de cât focul maĭ puternic arĕtându-te, văpaea aĭ stins, şi capul viclénuluĭ balaur l-aĭ sfărîmat. Pentru acésta spre chinurile tale Christos uĭtându-se, a încununat dumneḑeescul tĕŭ cap, mare mucenice nevoitorĭule; ca cel ce aĭ îndrăznélă către Dumneḑeŭ, cu de-adinsul rógă-te, pentru sufletele nóstre.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Prosomia: Când de pe lemn...

Primeşte cântarea cea de robĭ a servilor tĕĭ, Născĕtóre de Dumneḑeŭ, pe care o aducem ţie Stĕpână: Mântueşte-ne pre noĭ ceĭ lipsiţĭ; şi scoate din primejdiĭ acéstă turmă a ta, care cade la tine cu credinţă, întru cinstită biserica ta. Că tu născênd pre Mântuitorĭul, aĭ îndrăznélă ca o Maĭcă, a te ruga neîncetat, să ne mântuim noĭ.

A Cruce-Născĕtóreĭ:

Când a vĕḑut mĭeluşaŭa cea nespurcată, pre mĭelul sĕŭ trăgêndu-se de voe la junghĭere ca un osîndit, tânguindu-se ḑicea: Acum te sârgueştĭ Christóse ca să mĕ facĭ fără de fiŭ, pre ceea ce te-am născut. Pentru ce aĭ făcut aceasta Mântuitorĭule al lumeĭ? Insă laud, şi măresc pogorîrea ta cea desĕvêrşită, şi maĭ-pre-sus de cuget şi de cuvênt, ĭubitorĭule de ómenĭ.

STIHOAVNA din Octoih.

Mărire, a sântuluĭ, glas 2.

Darul cel de Dumneḑeŭ dăruit, al minunilor tale mucenice Teodore, tuturor îl tinḑĭ, celor ce alérgă către tine cu credinţă. Pentru care te lăudăm pre tine, ḑicênd: Pre ceĭ robiţĭ îĭ sloboḑeştĭ, pre bolnavĭ tămădueştĭ, pre ceĭ săracĭ îmbogăţeştĭ, şi mântueştĭ pre ceĭ ce înnótă cu corăbiile: Alergarea spre cele zadarnice a servilor o opreştĭ, şi arĕţĭ pagubele celor ce li s'aŭ făcut pătimitorĭule, şi pre ostaşĭ îĭ înveţĭ să se ferescă de răpire, pruncilor dărueştĭ cu milostivire cererile, fĭerbinte ajutor te aflĭ celor ce sĕvêrşesc sânţită pomenirea ta. Cu care prea sânte pătimitorĭule,

și nouě celor ce lăudăm mucenia ta, cere de la Christos mare milă.

Și acum, a Născětórei:

Prosomia: Când de pe lemn...

Noŭ ceriŭ de curând arětat, vědêndu-te pre tine, înșușĭ vědětoriĭ Dumneḍeuluĭ celuĭ ceresc, îțĭ vestesc mărirea cea lățită de la ceriŭ până la pământ; și făptura mânilor luĭ o vestesc în lume, avênd întărirea celuĭ ce s'a întrupat din tine. Căcĭ graĭul lor a eșit până la marginile pământuluĭ Fecĭóră, predicând limbilor nașterea ta.

A Cruce-Născětóreĭ.

Când te vedea pe cruce mĭelușaŭa pre tine mĭelul sěŭ, pironit cu piróne, să văeta spăĭmântându-se tare, și lăcrîmând ḍicea: Cum morĭ Fiĭul meŭ, vrênd să spargĭ zapisul luĭ Adam celuĭ întâĭ zidit, și să mântueștĭ din mórte tótă omenirea; mărire rînduelei tale îndelung-răbdătorĭule.

Tropariŭ, glas 2:

Marĭ sînt isprăvile credințeĭ, în izvorul văpăeĭ ca întru o apă de odihnă, sântul mucenic Teodor s'a bucurat: Că cu foc tot arḍêndu-se, ca niște pâne dulce, Treimeĭ s'a adus. Pentru rugăcĭunile luĭ Christóse Dumneḍeule, mântuește sufletele nóstre.

Mărire, Și acum, a Născětóreĭ:

Caută la sfîrșitul cărțeĭ.

La Ortrină.

CANOANELE Octoihuluĭ fără Stihurile mucenicului.

Și a sântuluĭ pe 6.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Pre ceĭ ce te chĭamă pre tine mântuește-ĭ prea fericite.

Cântarea 1, glas 8, Irmos:

Apa trecêndu-o ca pe uscat, și din rěutătea Egip„tuluĭ scăpând Israilteanul „striga: Mântuitoruluĭ și Dum„neḍeuluĭ nostru să-ĭ cântăm.

Nevoindu-te mucenice al luĭ Christos, nevoința cea dumneḍeéscă, aĭ sěvêrșit călătoria, și păzind credința dumneḍeeșteĭ dreptățĭ, aĭ aflat cunună.

Făcêndu-te dănțuitor ceresc împreună cu ceĭ fără de trupurĭ mărite mântueștĭ de primejdiĭ, și de întîmplărĭ pre ceĭ ce te chĭamă pe pământ întru ajutor.

Mărire:

Luând de la Christos mărirea cea maĭ-pre-sus de fire purtătorĭule de chinurĭ, încunjurĭ tot pământul, mântuind pre toțĭ ceĭ ce te laudă cu credință dupre cuviință.

Şi acum, a Născătórei:

Ceea ce negrăit aĭ născut pre înţelepcĭunea, şi Cuvêntul Tatăluĭ, tămădueşte rana cea cumplită a sufletuluĭ meŭ, şi îmblânḑeşte durerea inimeĭ mele.

Cântarea 8, Irmos:

Tu eştĭ întărirea celor ce...

Nu te-a spăĭmântat focul chinurilor, pentru aceea încetezĭ focul ispitelor, celor ce alérgă la tine Teodore.

Cu rugăcĭunile tale mântueşte-mě de necazul, carele mě cuprinde, mucenice al luĭ Christos, neteḑindu-mĭ toată calea cea aspră a vieţeĭ.

Mărire:

Tótă inima mea şi cugetul şi sufletul întinḑ la tine, avênd trebuinţă de ajutorĭul tĕŭ, purtătorĭule de chinurĭ.

Şi acum, a Născătórei:

Incetéză-mĭ turburarea cugetelor cea neîncetată, Preacurată Maĭca a luĭ Dumneḑeŭ, îndreptându-mĭ mişcarea cătră Fiĭul tĕŭ.

Irmosul:

Tu eştĭ întărirea celor ce „alérgă la tine Dómne, tu eştĭ „lumina celor întunecaţĭ, şi „pre tine te laudă Duhul meŭ.

Catismala, glas 8.

Prosomia: Pre Inţelepcĭunea şi Cuvêntul...

Primind asupra ta toată într'armarea cea dumneḑeéscă, şi surpând înşelăcĭunea cea idoléscă, pre îngerĭ 'ĭ-aĭ îndemnat, să laude nevoinţele tale, că aprinḑêndu-te cu gândul de dumneḑeésca dragoste, cu vitejie aĭ îndrăznit la mórtea cea prin foc; pentru acésta ca un purtător de numele daruluĭ, împărţeştĭ darurile cele dumneḑeeştĭ, celor ce cer de la tine, purtătorĭule de chinurĭ Teodore. Pentru acésta strigăm cătră tine: rógă pre Christos Dumneḑeŭ, ertare de greşale să dăruĭască, celor ce serbează cu dragoste sântă pomenirea ta.

Mărire, Şi acum, asemenea:

Prea sântă Fecĭóră Maĭca luĭ Dumneḑeŭ, patimile sufletuluĭ meŭ cele grele, vindecă-le rogu-mě, şi-mĭ dărueşte ertare greşalelor mele, care nebuneşte le-am făcut, întinându-mĭ sufletul şi trupul eŭ ticălosul. Vaĭ mie ce voiŭ face, în césul acela, când îngeriĭ vor despărţi sufletul meŭ, de ticălosul meŭ trup, atuncea Stĕpână ajutătoare să-mĭ fiĭ, şi folositóre fĭerbinte. Că pre tine te am nădejde eŭ nevrednicul robul tĕŭ.

A Cruce-Născătórei:

Pre mĭeluşelul şi păstorĭul şi Mântuitorĭul, mĭeluşaŭa

vĕḍêndu-l pe cruce înălțat, plângênd striga cu amar: Lumea să bucură, prin tine luând mântuire, ĭară pântecele meŭ arde vĕḍênd rĕstignirea ta, carea o rabḍĭ pentru milostivirea mileĭ, prea bunule Dumneḍeule, Dómne cel fără de pĕcat, căruĭa cu credință să-ĭ strigăm : Milostivire arată Fecĭóră spre noĭ, și ertare de pĕcate dăruește, celor ce ne închinăm patimilor aceluĭa.

Cântarea 4, Irmos:

Auḍit-am Dómne taĭna iconomieĭ tale, înțeles-am „lucrurile tale, și am prea-„mărit Dumneḍeirea ta.

O cârmuitor te puiŭ pre tine, servul luĭ Dumneḍeŭ, tu să mĕ ocârmueștĭ cu vetrela Duhuluĭ, și cu dumneḍeeștile vênturĭ prea lăudate.

Rugămu-ne prea fericite Teodore, mântuește de tótă îngrozirea, pre ceĭ ce cu credință te fericesc, și cinstesc dumneḍeéscă pomenirea ta.

Rugând Teodore pre dătătorĭul de bine, și dăruitorĭul de cele marĭ, aĭ îndreptat pre ceĭ înpilațĭ în locul rĕutățeĭ.

Mărire :

Nicĭ viața, nicĭ moartea, nicĭ aceste de față, nicĭ cele viitóre, nicĭ focul, nicĭ bătăile, de dragostea luĭ Christos nu te-a despărțit de Dumneḍeŭ cugetătorĭule.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Făcêndu-se sub vreme, cel ce a strĕlucit din Tatăl fără vreme, l-aĭ născut nouĕ Maĭca luĭ Dumneḍeŭ. Pre carele rógă-l, să mântuĭască, pre ceĭ ce te laudă.

Cântarea 5, Irmos:

Mânecând strigăm ție Dómne, mântuește-ne pre noĭ. „Că tu eștĭ Dumneḍeul no-„stru, afară de tine pre altul „nu știm.

Fiind podóbă mucenicilor, mucenice al luĭ Christos, fiĭ ajutor credincĭoșilor, și zid neclătit.

Indulcindu-te prin unirea cea maĭ bună, a bunătăților celor maĭ-pre-sus de gând. Mântuește, pre ceĭ ce te cinstesc pre tine Teodore.

Mărire:

Rănindu-te de dragostea Ziditorĭuluĭ, te-aĭ lepădat de bună pătimirea celor lumeștĭ, și bine aĭ plăcut luĭ Dumneḍeŭ.

Și acum, a Născĕtóreĭ.

Pre Dumneḍeŭ Cuvêntul carele l-aĭ născut Fecĭóră Preacurată, rógă-l neîncetat, pentru ceĭ ce te laudă cu credință.

Cântarea 6, Irmos:

Curăţeşte-mě Mântuitoriule...

Fiind ajutor fierbinte ortodoxieĭ, şi făcêndu-te ocăritor înşelăciuneĭ idolilor, pierde din sufletul meŭ nălucirea dracilor, şi chipurile patimilor.

Fie-mĭ mie întărire, şi zid nemişcat mucenice, întărind neputinţa şi putrejiunea cugetuluĭ meŭ, cu folosirile tale Teodore, păzindu-mě ne alunecat.

Mărire:

De oştirea cea făcětoare de stricăciune şi trecětoare, n'aĭ băgat sémă. Iar oştirea vieţeĭ desěvêrşit o aĭ iubit, prea fericite Teodore, întru carea te-aĭ arětat purtător de biruinţă, vrednicule de laudă.

Şi acum, a Născětóreĭ:

Strělucit-a din Sion bună cuviinţa celuĭ prea înalt, îmbrăcându-se prin unire negrăită, cu luarea trupuluĭ din tine pururea Fecióră, şi lumea a luminat.

Irmosul:

Curăţeşte-mě Mântuitoriule, că multe sînt fără-de-legile mele, şi mě rîdică dintru adîncul rěutăţilor rogu-mě. Căcĭ cătră tine am strigat, şi mě audĭ Dumneḑeul mântuireĭ mele.

CONDAC, glas 8.

Prosomia: Ca nişte pârgă a fireĭ...

Credinţa luĭ Christos ca o pavăză înlăuntru în inima ta primind, puterile cele protivnice aĭ călcat mult pătimitoriule, şi cu cunună ceréscă te-aĭ încununat, în vecie Teodore, ca un nebiruit.

ICOS:

Pre tine cela ce te porţĭ pre scaunul lumineĭ, cu mulţěmită prin credinţă te lăudăm, că dumneḑeesc darŭ ne-aĭ dăruit, pre viteazul întru chinurĭ Teodor, cel de treĭ orĭ fericit în viaţă, ca pre un apărător al adevěruluĭ, şi luminat al těŭ purtător de cunună, Christóse Dumneḑeule. Pentru acésta până în sfîrşit a răbdat pătimind, ca un nebiruit.

Intru acéstă Lună, în 17 ḑile, pomenirea sântuluĭ mareluĭ mucenic Teodor Tiron.

Stih: Tiron de curând ales ostaş arětându-se,
La Dumneḑeŭ de curând ars ostaş este apropiindu-se.

In a şépte-spre-ḑecea ḑi a luĭ Fevruarie,
A ars pre Tiron focul văpae.

Acest sânt mucenic, era în aniĭ luĭ Maximian şi Maximin împěraţiĭ, din Mitropolia Amasieĭ, din oraşul ce să chiamă Humialon. Decĭ numěrându-se de curând în óstea Tironilor, şi în céta luĭ Bringa Prepozituluĭ aflându-se, fu scos la întrebare de dînsul; şi mărturisind că Christos este Dumneḑeŭ, şi batjocorind închinăciunile elinilor ca nişte idolĭ fără de suflet cioplițĭ, şi lucru de mânĭ omeneştĭ, şi dându-ĭ vreme să-şĭ ea séma maĭ bine, nu a chieltuit acea vreme spre nelucrare şi zăbavă, ci spre fórte mare apucătură. Că a ars idolul mumeĭ dumneḑeilor, dupre cum bârfesc elinĭ. Drept aceea fu prins, şi mărturisind că singur el a fost pricina arde-

reĭ, întâĭ spânzurându-l îl strujiră. După aceea îl băgară într'un cuptor aprins, și-șĭ luă sfîrșitul în acela; și să face serbarea luĭ în sântul sĕŭ mucenic ce este în Forachia, în Sâmbàta sĕptĕmâneĭ dintâĭ a postuluĭ, când s'a făcut de dînsul și minunea colivilor, mântuind pre poporul ortodox de bucatele cele spurcate junghiate idolilor.

Intru acéstă ḍi, pomenirea sânteĭ Mariamneĭ sora sântuluĭ Filip Apostolul.

Stih: Fecióra Mariamni pământul lăsând,
Pre Christos cel din Fecióra Maria acum este vĕḍênd.

După înălțarea Mântuitoriuluĭ nostru Iisus Christos, mergênd sântul Filip cu Bartolomeiŭ, și Mariamna soru-sa, la Iearopolĭ. Și pentru căcĭ a predicat Cuvêntul luĭ Christos, îl spânzurară, și când era a să sĕvêrși, rugă pre Dumneḍeŭ, și să cufundară în pământ antipatul și poporul ce era sub ascultarea luĭ. Iară ceea-lalțĭ temându-se să rugară sântuluĭ Bartolomeiŭ și sânteĭ Mariamneĭ cariĭ și eĭ staŭ spânzurațĭ, ca să nu să cufunde și eĭ. Iară sântul Bartolomeiŭ și Mariamni să rugară sântuluĭ Filip, și nu 'ĭ-aŭ prăpădit, ci încă și pre ceĭ ce eraŭ cufundațĭ 'ĭ-aŭ scos afară. Iară pre antipatul și pre Ehudna femeea luĭ 'ĭ-a lăsat de desupt. Atuncea fură slobodițĭ Bartolomeiŭ și Mariamni. Decĭ Bartolomeiŭ mergênd la India cea bogată, și rĕstignindu-l s'a dat sfîrșitul. Iară Mariamni mergênd la Licaonia și predicând Cuvêntul luĭ Christos, și botezând ea pre mulțĭ, s'a sĕvêrșit cu pace.

Intru acéstă ḍi, pomenirea Prea-cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Auxivie, Episcopul Solonuluĭ Cipruluĭ.

Stih: Pre Auxivie nu-l trece cuvêntul tăcênd,
De și din protivă s'a arĕtat din viață trecênd.

Acesta era din Roma cea veche, elin cu credința, decĭ urmând sântuluĭ Apostol și Evangelist Marco, și învĕțându-se de el Cuvêntul adevĕruluĭ s'a botezat, și a fost hirotonisit Episcop Solonuluĭ celuĭ din Cipru; și pre mulțĭ din necredincioșĭ întorcêndu-ĭ la Christos, și a felurĭ de minunĭ însușĭ lucrător făcêndu-se, s'a mutat cătră Domnul.

Intru acéstă ḍi, pomenirea Prea-cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Teostirict.

Stih: Teostirict întărind temelia pre Dumneḍeŭ cu adevĕrat,
Prin fapte întărit de Dumneḍeŭ să vede arĕtat.

Intru acéstă ḍi, aflarea sântelor móște ale sântuluĭ Mina Caliceladul, (adică cel cu bun glas).

Stih: Cu cuvêntul pământul săpându-l ca cu un Dichel,
De acolo scot pre Mina cel ascuns în el.

Pe vremile ĭubitoruluĭ de Dumneḍeŭ împĕrat Marcian acest fericit Mina, s'a arĕtat într'o nópte la un om, Filomat numit, carele era împreună numĕrat la școla ce să numea a icanaților, și 'ĭ-a ḍis luĭ că el este Mina, Caliceladul, și că este ascuns sub pămênt despre partea măreĭ, unde să află marginea cetățeĭ; și 'ĭ-a arĕtat luĭ cu însușĭ degetul sĕŭ și locul. Decĭ ĭubitorĭul de Dumneḍeŭ Filomat sculându-se maĭ de diminéță, a arĕtat cu de amăruntul visul la prietenul sĕŭ Marcian Numerie, și acesta ĭarășĭ l-a arĕtat împĕratuluĭ, și îndată aŭ fost trimișĭ ostașĭ la locul arĕtat; cariĭ săpând cu grăbire, aŭ aflat un sicriŭ de fĭer, înlăuntru căruĭa eraŭ móștele sântuluĭ, pe carele eraŭ și litere scrise, arĕtând aniĭ de când s'aŭ pus acolo sântele móște; și socotind aniĭ, aŭ aflat că eraŭ trecuțĭ patru-sute de anĭ, decĭ mulțĕmind tot poporul, aŭ mărit pre Dumneḍeŭ.

Intru acéstă ḍi, pomenirea celor cu bună credință, pururea pomenițiĭ împĕrațĭ, Marcian și Pulheria. Și să face serbarea lor în biserica cea mare.

Stih: Pre Marcian împreună cu Pulheria ca ceĭ prea îmbunătățițĭ,
Nu am cum a-ĭ numi neînsoțițĭ, saŭ însoțițĭ.

Intru acéstă ḍi, sântul noul mucenic Teodor Vizantiul, cel ce a mărturisit în Mitelina, la anul o mie-șépte-sute-nouĕ-ḍecĭ și cincĭ; prin sugrumare s'a sĕvêrșit.

Stih: Luĭ Teodor celuĭ noŭ laudă nouĕ înoind,
Pătimitoriuluĭ luĭ Christos cu dreptul este alcătuind.

Cu ale lor sânte rugăciunĭ, Dómne milueș-te-ne și ne mântuește pre noĭ, Amin.

Câutarea 7, Irmos:

Tinerii ceĭ ce mersese din Iudeea în Babilon oare-„când, cu credința Treimeĭ „văpaea cuptoriuluĭ o aŭ căl-„cat, cântând: Dumneḍeul pă-„rinților noștri bine eștĭ cu-„vêntat.

Pre tine te aduc apărător viețeĭ mele, și ajutor mântuireĭ mele și păzitor, de Dumneḍeŭ cugetătoriule. Că daĭ întărire celor ce cu credință

strigă: Dumnedeul părinţilor noştri bine eşti cuvêntat.

Ca pre o jertfă prea veselitóre, şi prea sânţită, pre sineţi te-aĭ adus Domnuluĭ prea fericite, şi cu focul muncilor de tot te-aĭ ars mărite, strigând: Dumnedeul părinţilor noştri bine eştĭ cuvêntat.

Mărire:

Umplêndu-te fericite de suflarea vieţuitoare a dumnedeesculuĭ Duh, izgoneştĭ duhurile, bólele vindecĭ, şi veselindu-te, strigĭ: Dumnedeul părinţilor noştri bine eştĭ cuvêntat.

Şi acum, a Născĕtórei:

Din pântecele tĕŭ a eşit cu trup Domnul tuturor, Fecĭóră. Pentru aceea cu dréptă credinţă socotindu-te Născĕtóre de Dumnedeŭ, strigăm Fiiuluĭ tĕŭ: Dumnedeul părinţilor noştri bine eştĭ cuvêntat.

Cântarea 8, Irmos:

De şépte orĭ cuptorĭul...

Cu tot felul de întreite valurĭ, fiind încunjuraţĭ, prea lăudate, şi cu primejdiile vieţeĭ fiind cuprinşĭ, folositoriŭ degrab, şi împreună lucrător şi ajutor, toţĭ credincĭoşiĭ te aducem rugător către Stĕpânul, strigând: Nu înceta a te ruga pentru ceĭ ce lăudăm prea cinstită pomenirea ta.

Cu lanţurile pĕcatelor fiind legat, şi împĭedecat cu pĭedicele greşalelor mele prea fericite, alerg la acoperemêntul tĕŭ, cerşind dezlegare, purtătorĭule de cunună; ci ca cel ce aĭ mare îndrăznélă către Stĕpânul tuturor, de Dumnedeŭ cugetătorĭule, rógă-te să ne mântuim, ceĭ ce lăudăm pre Christos în vecĭ.

Bine-cuvêntăm pre Tatăl...

Luminându-te cu razele cele muceniceştĭ prea lăudate, te-aĭ numĕrat în cetele ângereştĭ. Cu cariĭ împreună veselindu-te, şi dănţuind pururea mucenice, cu facerĭ de minunĭ tămăduitóre luminedĭ, pre ceĭ ce cinstesc, şi cu credinţă cântă: Popóre prea înnălţaţĭ pre Christos întru toţĭ veciĭ.

Şi acum, a Născĕtórei:

Ziditorĭul şi Mântuitorĭul zidireĭ, ca un milostiv prin întrupare s'a amestecat cu ómeniĭ, luând trup din tine cea ne ispitită de bărbat. Pentru acésta credincĭoşiĭ te mărim cu adevĕrat Născĕtoare de Dumnedeŭ, strigând, şi cu credinţă cântând: Popóre prea înălţaţĭ pre Christos în vecĭ.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvêntăm...

De ṣépte ori cuptoriul, „muncitoriul haldeilor, l-a ars „nebuneṣte, pentru cinstitorii „de Dumnedeŭ. Iară vědên„du-ĭ pre aceṣtia cu putere „maĭ bună mântuiţĭ, Făcĕto„riuluĭ ṣi Mântuitoriuluĭ, aŭ „strigat: Tinerĭ bine îl cu„vêntaţĭ, preoţĭ lăudaţi-l, po„póre prea înălţaţi-l întru toţĭ „veciĭ.

Cântarea 9, Irmos:

Pre tine Maĭca luĭ Dumnedeŭ...

Avêndu-te pre tine păzitor ne adormit, mare mucenice, carele lesne goneṣtĭ cugetul cel rĕŭ al vrăjmaṣilor, ṣi bisericeĭ îĭ daĭ pace, purtătoriule de chinurĭ, neîncetat te fericim.

Putere ţĭ-a dăruit ţie Stĕpânul, asupra dracilor, cu îndrăznélă cu totul drept credincĭósă, rugându-te Mântuitoriuluĭ, tămăduesştĭ patimile sufleteṣtĭ ṣi trupeṣtĭ, fericite; pentru acésta toţĭ te fericim.

Mărire:

Arĕtat priveṣtĭ purtătoriule de chinurĭ, o unită lumină în treĭ sorĭ, ṣi o Dumnedeire în treĭ feţe, ṣi o începere maĭ-pre-sus de începere, izvorul bunătăţeĭ, păzeṣte pre ceĭ ce te laudă.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Mântueṣte-mĕ de robia cea înţelegĕtóre, Prea-curată Stĕpână, carea aĭ dat rĕscumpărare prin rĕstignirea Fiĭuluĭ tĕŭ, care s'a făcut pentru mântuirea tuturor, ṣi pentru pacea ṣi mântuirea celor ce te laudă.

Irmosul:

Pre tine Maĭca luĭ Dum„nedeŭ, ṣi Fecĭoara cea ne„ispitită de nuntă, pre tine „ceea ce aĭ născut maĭ-pre„sus de minte prin cuvênt „pre Dumnedeŭ cel adevĕrat, „pre cea maĭ înaltă de cât prea „curatele puterĭ, cu doxologiĭ „fără de tăcere te mărim.

EXAPOSTILARIA.

Prosomia: Femeĭ audĭ glas...

Tuturor daĭ darurile tămăduirilor sânte din destul, purtătoriule de chinurĭ Teodore; ca cel ce aĭ îndrăznélă către Domnul tot-déuna, apucă înainte de mântueṣte, pre ceĭ ce cu credinţă fierbinte te chĭamă, prea fericite.

A Născĕtóreĭ:

Ţiind în braţele tale Prea-curată pre Domnul, cela ce cu prea-curata luĭ mână ţine tóte. Pre acela rógă-l de Dumnedeŭ fericită, să mĕ mântuĭască din mâna bălauruluĭ celuĭ viclén, carele fără ruṣine spintecă inima mea cea sme-

rită, spre desfătări stricătóre de suflet.

LA LAUDE.

Stihirile pe 4, glas 1.
Prosomia: Ceea ce eştĭ bucuria...

Cu prea luminată serbarea dumneḑeescului mucenic să ne ospătăm toţĭ, şi cu credinţă să ne veselim ĭubitorilor de serbare, cinstind luminată serbarea sĕvêrşireĭ luĭ, cu cântărĭ lăudând pre Iisus, cel ce a glorificat pomenirea luĭ. De două orĭ.

Pre vitézul oştireĭ celeĭ de sus, ca pre un bărbat într'armat al bine cinstiteĭ credinţeĭ nóstre, adunându ne credincĭoşiĭ, cu cântărĭ de taĭnă împreună să-l lăudăm, ḑicênd: Vrednicule de minune mucenice al luĭ Christos, rógă-te pentru ceĭ ce te cinstesc pre tine.

Bogăţia creştinătăţeĭ şi luminarea, cu ostenelele cele muceniceştĭ adunându-o întru tine, tótă tăria ta, darŭ primit, luĭ Christos o aĭ adus, plinind cu osîrdie prin chinurĭ chĭemarea ta cea de Dumneḑeŭ dăruită.

Mărire, glas 6.

Dar de sânţenie şi bogăţie de dumneḑeéscă viaţă te-aĭ arĕtat lumeĭ Teodore. Că Christos a prea-mărit pomenirea ta înţelepte, întru carea credincĭoşiĭ bucurându-ne cu un glas, lăudăm luptele chinurilor tale.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:
Prosomia: Tótă nădejdea puindu-şĭ...

Fiind rănit de năpădirile, cele tîlhăreştĭ ale dracilor, şi zăcênd pururea cu totul nelucrător, în calea vieţeĭ celeĭ ne statornice, trebuindu-mĭ mila ta Prea-curată, degrab mĕ cercetéză, ceea ce eştĭ îndreptarea celor căḑuţĭ. Şi-mĭ dărueşte tămăduire şi mântuire Stĕpână; ca să te măresc, şi cu dragoste dupre datorie să laud măririle tale Prea-curată, singură Maĭcă Fecĭóră.

A Cruce-Născĕtóreĭ:

Mĭeluşaŭa cea curată, şi Stĕpâna cea fără prihană, dacă a vĕḑut pre mĭelul sĕŭ înălţându-se pe cruce, ca o Maĭcă să văeta, şi spăĭmântându-se striga: Ce este acéstă vedere nouĕ şi streină, dulcele meŭ fiiŭ; cum te-a dat la divanul luĭ Pilat poporul cel nemulţĕmitor; şi te-a osîndit spre mórte pre tine viaţa tuturor; dar eŭ îţĭ laud Cuvinte pogorîrea ta cea negrăită.

STIHOAVNA Octoihuluĭ.

Mărire a sântuluĭ, glas 8.

Cu bărbăţie mucenicéscă, creştineşte într'armându-te, purtătorĭule de chinurĭ al luĭ

Christos, și slujba cea cuvântătóre prin taĭnă apărându-o, cu puterea luĭ, aĭ arĕtat păgânătatea idolilor, și cumplirea tiranilor a fi neputincĭósă, nebăgând sémă de muncĭ, și de focul cel vremelnic. Ci o cela ce eștĭ al dumneḍeeștilor darurĭ și cu fapta și cu numele! De tótă primejdia mântuește cu rugăcĭunile tale, pre ceĭ ce sĕvêrșesc pomenirea ta.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Prosomia: O prea-mărită minune...

Tótă viața mea este nesățiósă, și sufletul și trupul prea spurcat, și cugetul necurat, și faptele de tot ocărîte, și cu totul adevĕrat sînt vinovat de osîndire, și de defăĭmare. Unde mĕ voiŭ duce acum? și către cine voiŭ fugi? fără numaĭ către tine Stĕpână, milostivește-te, și vino de mĕ mântuește.

A Cruce-Născĕtóreĭ:

O prea-mărită minune! O taĭnă înfricoșată! O lucru cutremurat! ḍicea Fecĭóra, daca a vĕḍut pe cruce spânzurat în mijlocul a doĭ tîlharĭ, pre cel ce înfricoșat l-a născut fără durere. Plângênd ḍicea: Vaĭ mie Fiĭul meŭ prea ĭubite! Cum te-a pironit pe cruce poporul cel rĕŭ și nemulțĕmitor.

Și cea-laltă servire a Ortrineĭ dupre rânduĭală, și Apolisul.

LA LITURGIE

Fericirile Octoihuluĭ și ale sântului Cântarea 3, pe 4. Prochimen, glas 7. Veseli-se-va dreptul de Domnul: Stih: Auḍĭ Dumneḍeule glasul meŭ: Apostol, către Timoteĭ. *Fiiule Timoteĭ întărește-te în darul...* Aliluĭa glas 4. Dreptul ca finicul va înflori: Stih: Rĕsădit fiind în casa Domnuluĭ: Evangelia de la Ioan. *Ḍis-a Domnul ucenicilor sĕĭ; acestea poruncesc vouĕ...*

CHINONICUL.

Intru pomenire vecĭnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNA

IN 18 ḌILE.

Cel dintru sânțĭ părintele nostru Leon, Papa Romeĭ.

La Dómne strigat-am, Stihirile Octoihuluĭ 3, și ale sântuluĭ 3, glas 8.

Prosomia: Prea lăudaților mucenicĭ...

Prea filosofește, aĭ făcut desĕvêrșit cugetul tĕŭ singur stĕpânitor patimilor, Leone prea fericite, și ți-aĭ zugrăvit icóna sufletuluĭ cu felurĭ de bunătățĭ, și cu smerite obiceĭurĭ. Pentru acésta cerem de la tine, ca de la un păstor și învĕțător, să cerĭ de la Dumneḍeŭ pace lumeĭ.

Nu te-aĭ temut de semeția luĭ Leon, întărindu-te cu puterea luĭ Christos prea fericite, ci 'ĭ-aĭ rușinat nestatornicia sufletuluĭ, și mintea cea cu adevĕrat nemulțĕmi-

tóre, şi nedumneḑeirea cea de tot eresul, şi cugetul năravurilor luĭ cel viclean Ierarhe.

Adaos te-aĭ făcut mucenicilor, şi Ierarhilor, celor credincĭoşĭ preot, prea fericite. Că întru chinurĭ te-aĭ arĕtat nebiruit, ca un turn al buneĭ credinţe nesurpat, şi nemişcat, şi apărător prea ortodox, predicând arĕtat cea negrăită naşterea Domnuluĭ.

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Izvor vieţeĭ vecĭnice, te cunóştem Stĕpână: Ci cu darul tĕŭ înviază-mĭ sufletul, cel ce s'a uscat de patimĭ, şi-l găteşte a izvorî tot-déuna ape de mântuire. Şi acum picá-mĭ mie prin rugăcĭunea ta ertare greşalelor, şi mĕ curăţeşte rogu-mĕ.

A Crucea-Născĕtóreĭ:

Sabie a trecut prin inima mea o Fiiule, ḑicea Fecĭóra, vĕḑênd pe cruce pre Christos spânzurat, şi mĕ sfăram Stĕpâne, precum odinióră mĭ-a ḑis Simeon. Ci scólă-te nemuritorĭule, şi mĕ prea măreşte cu tine şi pre mine Maĭca şi róba ta rogu-mĕ.

Troparĭul, glas 8.
Al ortodoxieĭ îndreptătorĭule...

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ:
Caută la sfîrşitul cărţeĭ.

La Ortrină.

CANOANELE.

Amêndouĕ din Octoih, şi al sântuluĭ pe 4.

CANONUL Sântuluĭ.

Al căruĭa acrostih la Grecĭ este acesta:

Impletesc cântărĭ de laudă, prea înţeleptuluĭ Leon.

Compunerea luĭ Teofan.

Cântarea 1, glas 8, Irmos:

Să cântăm Domnuluĭ celuĭ ce a povĕţuit pre po„porul sĕŭ prin marea roşie, „cântare de biruinţă, ḉă s'a „prea-mărit.

Sânţindu-te cu ungerea preoţieĭ, prea fericite, o aĭ împodobit pre dênsa cu felurĭ de bunătăţĭ prea lăudate.

Ca pre un strugur copt storcêndu-ţĭ cugetul, aĭ pus înaintea tuturor pahar de veselie al înţelepcĭuneĭ tale părinte.

Făcutu-te-aĭ moştenitoriŭ scaunuluĭ Apostoluluĭ Petru, purtându-te cu gândul luĭ, şi cu rîvna credinţeĭ, purtătorĭule de Dumneḑeŭ.

Mărire:

Cu strĕlucirea dogmelor tale, aĭ rîsipit norul cel prea întunecos al eresurilor, Ierarhe al Domnuluĭ de Dumneḑeŭ cuprinsule.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Fiind osîndit cel întâĭ zidit pentru călcarea porunceĭ,

l-aĭ mântuit Maĭca luĭ Dumneḑeŭ Prea-curată, născênd pre Mântuitorĭul.

Cântarea 3, Irmos:

Dómne cela ce aĭ făcut...

Stîlp al ortodoxieĭ, cu osîrdie aducênd aĭ rîdicat la biserica luĭ Christos, prea înţelepte Leone, care ţiindu-o, rîsipeşte cetele şi adunările cele fără de Dumneḑeŭ ale ereticilor.

Umplêndu-te de ceresc şi dumneḑesc dar, staĭ întru ajutor părinte pentru dogmele bisericeĭ, luptându-te cu tóte hulitórele limbĭ ale ereticilor celor fără de Dumneḑeŭ, mărite Leone prea fericite.

Mărire:

Luminându-te Cuviόse cu lumina cea prea luminată, aĭ arĕtat Cuvêntul omenireĭ celeĭ negrăite şi dumneḑeeştĭ, ḑicênd. Că îndoită este firea şi lucrarea luĭ Dumneḑeŭ celuĭ ce s'a întrupat.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Infrumseţatu-te-aĭ ca o mirésă cu frumseţile fecĭorieĭ, plină de darurĭ Fecĭóră, Maĭcă nenuntită, că de cât tótă zidirea tu te-aĭ umplut de darurĭ, ca una ce aĭ născut pre Cuvêntul cel pricinuitor tuturor.

Irmosul:

Dómne cela ce aĭ făcut cele „de-asupra crugului ceresc, „şi aĭ zidit biserica, tu pre „mine mĕ întăreşte întru dra-„gostea ta, că tu eştĭ margi-„nea doririlor, şi credincĭo-„şilor întărire, unule ĭubito-„rĭule de ómenĭ.

Catismala, glas 3.

Prosomia: Pentru mărturisirea...

Strĕlucind cu dumneḑeeştile dogme, aĭ rĕsărit lumeĭ lumina ortodoxieĭ, întunerecul eresurilor l-aĭ micşorat fericite, şi mutându-te din viaţă, aĭ locuit la lumina cea neînserată, Leone Cuviόse: Rógă-te luĭ Christos Dumneḑeŭ, să ne dăruĭască nouĕ mare milă.

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Dumneḑeesc cort te-aĭ făcut Cuvêntuluĭ, singură Prea-curată Fecĭóră Maĭcă, cu curăţia fiind maĭ-pre sus de ângerĭ. Pre mine carele de cât toţĭ m'am făcut ţĕrînă spurcată, de pĕcatele trupuluĭ curăţeşte-mĕ cu rugăcĭunile tale, Prea-curată, prin apele cele dumneḑeeştĭ, dându-mĭ mare milă.

A Cruce-Născĕtóreĭ:

Mĭeluşaŭa Cuvêntuluĭ cea nespurcată, Maĭca luĭ Dumneḑeŭ cea nestricată, vĕḑênd pe cruce spânzurat, pre cel ce a rĕsărit dintr'ênsa fără durere, tânguindu-se, precum

să cuvine uneĭ Maĭce, striga: Vaĭ mie Fiĭul meŭ, cum pătimeştĭ; vrênd să mântueştĭ pre om de patimile necinsteĭ.

Cântarea 4, Irmos:

Cuvinte, din munte umbros, din una Născĕtoarea de „Dumnedeŭ, cu dumnedeéscă „vedere, profetul maĭ 'nainte „a cunoscut că veĭ să te în„trupezĭ. Şi cutremurându-se „mărea puterea ta.

Leŭ cu adevĕrat te-aĭ arĕtat prea fericite, gonind vulpile cele turburătóre, şi cu rĕcnetul cel împĕrătesc spăĭmântând gândurile celor fără-de-lege.

Cu năvĕlirile dogmelor tale aĭ ascuns urmele eresurilor celor de Dumnedeŭ urîte, urmând adevĕrul cel ascuns, învĕţătorĭule de cele sânte, prea cinstite.

Mărire:

Zorĭ despre apus aĭ rĕsărit, de treĭ orĭ fericite, trimiţĕnd ca nişte raze cătră biserică cartea dogmelor buneĭ credinţe, de Dumnedeŭ cugetătorĭule, şi luminând sufletele nóstre.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Omóră pornirile patimilor mele Fecĭoară. Incetéză prea bună, turburarea greşalelor, perdênd viforul pĕcatuluĭ, cu linişteа ta Născĕtóre de Dumnedeŭ.

Cântarea 5, Irmos:

Pentru ce m'aĭ lepădat de la faţa ta, cela ce eştĭ „lumină ne apusă; şi m'a a„coperit întunerecul cel strein „pre mine ticălosul. Ci mĕ „întórce, şi la lumina porun„cilor tale îndreptéză căile „mele, rogu-mĕ.

Predicator te-aĭ făcut lucrărilor celor îndoite, ale Mântuitorĭuluĭ Christos fericite. Căcĭ aĭ dis, că lucréză întru amêndouĕ firile aceea, ce are fieşte-care cu împărtăşirea celeĭ-lalte ce era împreună, cugetătorĭule de Dumnedeŭ Ierarhe.

Mărire:

Cunoscut-aĭ pre Cuvêntul, că este întocma la o putere cu Tatăl. Şi că s'a făcut trup, aĭ credut de treĭ orĭ fericite, şi aĭ predicat, că lucréză amêndouĕ osebirile dupre potriva trupuluĭ, şi a Dumnedeireĭ fără amestecare, şi fără schimbare.

Şi acum, a Născĕtóreĭ

Taĭna cea maĭ 'nainte de toţĭ vecii, ce era cunoscută numaĭ luĭ Dumnedeŭ a să face om, cel ce stĕpâneşte toate zidirile, şi a să întrupa fără schimbare, s'a vĕdut acum,

că 'şĭ-a luat sĕvêrşirea din tine Fecĭóră.

Câutarea 6, Irmos:

Rugăcĭunea mea voiŭ vĕrsa...

Cel de acum următorĭul cinstituluĭ Petru, şi îmbogăţit cu scaunul cel maĭ de sus al aceluĭa, carele avênd rîvnă fĭerbinte, cu îndemnare dumneḍeéscă alcătueşte carte, care rîsipeşte frământătura, şi amestecarea eresurilor celor turburătóre.

Mărire:

Un fiĭŭ şi Domn pre Christos, carele maĭ 'nainte de vecĭ s'a născut din Tatăl, şi pentru noĭ s'a născut din Fecĭóră, şi s'a arĕtat de o fire cu noĭ, pre acela l-aĭ predicat maĭ-pre-sus de fire; Slujitorĭule al celor negrăite, de Dumneḍeŭ cuprinsule.

Şi acum, a Născĕtórei:

Pre tine Prea-curată noĭ credincĭoşiĭ mărturisindu-te a fi pricinuitóre mântuireĭ nóstre, strigăm: Bucură-te Prea-curată; bucură-te Fecĭóră mirésă; bucură-te muntele luĭ Dumneḍeŭ cel umbros, că tu aĭ izvorît lumeĭ bucuria cea cu adevĕrat nesfîrşită.

Irmosul:

Rugăcĭunea mea voiŭ vĕrsa cătră Domnul, şi luĭ voiŭ „spune suferinţele mele, că s'a „umplut sufletul meŭ de rĕu„tăţĭ, şi viaţa mea s'a apro„piat de ĭad, şi ca Ionà mĕ „rog: Dumneḍeule, din stri„căcĭune scóte-mĕ.

CONDAC, glas 3.

Prosomia: Fecĭóra astăḍĭ...

Pe scaunul Arhierieĭ şeḍênd mărite, şi gurile leilor celor cuvêntătorĭ astupându-le cu dogme de Dumneḍeŭ însuflate, lumina cunoştinţeĭ de Dumneḍeŭ a cinstiteĭ Treimĭ o aĭ luminat turmeĭ tale. Pentru aceasta te-aĭ prea-mărit ca un dumneḍeesc tăĭnuitor al daruluĭ luĭ Dumneḍeŭ.

ICOS.

Pre Tatăl, şi pre Fiĭul, şi pre sântul Duh, o lumină în treĭ strĕlucitóre, o putere întreit sântă, o Dumneḍeire, o fiinţă, pre acésta predicându-o; buzele cele viclene ale ereticilor până în sfîrşit le-aĭ astupat, Leone de Dumneḍeŭ înţelepţite. Şi încă pre Prea-curata Maĭca luĭ Christos, de Dumneḍeŭ Născĕtóre mărturisindu-o, mândria luĭ Nestorie şi bârfirea o aĭ surpat. Pentru acésta te-aĭ cunoscut în lume şi în Roma, ca un dumneḍeesc tăĭnuitor al daruluĭ luĭ Dumneḍeŭ.

Intru acéstă Lună, în 18 ḍile, pomenirea celuĭ dintru sânţĭ părinteluĭ nostru Leon Papa Romeĭ.

Stih: Dumneḍeescul Leon sufletul sĕŭ rĕsuflând,
Şi în taberile drăceştĭ frică este băgând.
In a opt-spre-ḍecea ḍi Leon cel minunat,

Sufletul sĕŭ Domnuluĭ ș'a dat.

Acest minunat părinte al nostru Leon, pentru ne supusa sa curăţie şi înţelepciune, şi bunătatea vieţeĭ sale, a fost hirotonit prin darul Duhuluĭ sânt Episcop şi păstor în scaunul Romeĭ celeĭ vechĭ. Carele după aceea arĕtând viaţă curată şi plăcută luĭ Dumneḑeŭ, şi păstorind turma luĭ cu cuviinţă a stins încă desĕvêrşit şi hulele ereticilor, pe vremea aceea a sântuluĭ Sinod ecumenic al patrulea din Halcedon, acelor şése-sute, şi treĭ-ḑecĭ de părinţĭ. Şi aşeḑênd multe (lucrurĭ) spre ajutoriul credinţeĭ ortodoxe, şi stricând dogmele ereticilor, cariĭ bârfiaŭ de ḑicea o lucrare şi o voe întru Christos Dumneḑeul nostru. Iară fiind că urîtoriĭ aceĭa de Dumneḑeŭ luptându-se încă asupra adevĕruluĭ, să nevoeaŭ ca să strice şi să întórcă dogmele cele însuflate de Dumneḑeŭ ale dumneḑeeştilor părinţĭ; fericitul acesta plecându-se la rugăciunea Sinoduluĭ, şi făcênd multe ḑile post şi priveghiere, şi rugăciune întinsă către Dumneḑeŭ, şi însufleţindu-se de făcĕtoriul de viaţă Duh, a dat afară cu scrisoare pentru ceĭ ce cercaŭ atuncea, predicând aceea îndoită lucrare, şi două voirĭ întru Christos Dumneḑeul nostru, şi trimiţêndu-le acestea la Sinod cu Epistola sa, pe care primindu-o mulţĕmiaŭ prea cuvioşiĭ părinţĭ şi socotindu-o ca un stîlp al ortodoxieĭ, şi creḑêndu-o ca cum ar fi eşit din gura luĭ Dumneḑeŭ, şi odihnindu-se într'acésta sântul Sinod, să rîdică, şi stătu împrotivă maĭ cu îndrăznélă, atât asupra ceteĭ monofisiţilor, cât şi asupra monoteliţilor, şi birui cele cu multe chipurĭ meşteşugurĭ ale lor, şi după acestea s'a împrăştiat sânta adunarea aceea a părinţilor. Iară minunatul Leon maĭ trăind încă, şi strĕlucind ca un luminător cu faptele sale cele bune, întru adîncĭ bĕtrêneţe către Domnul s'a dus. Şi să face serbarea luĭ în sânta biserica cea mare.

Intru acéstă ḑi, pomenirea sânţilor mucenicĭ, Leon şi Parigorie, cariĭ aŭ pătimit în Pataria Lichieĭ.

Stih: Parigorie dându-şĭ trupul la chinuire,
Are ca cununi prea mare mângăere.
Leon de sus de la Dumneḑeŭ putere trăgênd,
Silnicele întinderĭ ca un leŭ era suferind.

Dintru aceştĭ doĭ mucenicĭ, fericitul Parigorie, prin multe felurĭ de muncĭ fiind muncit, a luat cununa cea nestricăciósă a mucenieĭ sĕvêrşindu-se în Christos. Iară fericitul Leon rĕmâind singur, nu suferea despărţirea mucenicului Parigorie, şi fiind că n'a câştigat şi el aceiaşĭ cunună a mucenieĭ, pentru acésta cu amar suspina şi să tânguia. Decĭ eşind afară la locul unde eraŭ îngropate móştele sântuluĭ Parigorie, lăcrăma, şi 'ĭ să aprindea inima sa de dorul mucenieĭ. Apoĭ mutându-se de acolo, s'a dus la locul, unde să făcea serbarea închinătorilor de idolĭ. Si vĕḑênd acolo candele şi făcliĭ, cari daŭ multă lumină, le-a luat cu mânile sale şi le-a zdrobit, şi aruncându-le pe pămênt le călca piciórele. Decĭ fiind prins, s'a înfăţişat la stĕpânitoriul cetăţeĭ, şi fiind întrebat, a predicat pre Christos Dumneḑeŭ adevĕrat. Pentru care a fost bătut tare cu vine de boŭ; iară nevoitoriul luĭ Christos suferea cu atâta bucurie ca şi când ar fi pătimit altul, şi nu el. Şi iarăşĭ fiind bătut, a fost târît cu sîlnicie preste un părîŭ uscat prăpăstuitor şi greŭ de umblat; şi luând voe a făcut rugăciune, şi ş'a dat sufletul în mânile luĭ Dumneḑeŭ. Iară muncitoriĭ îndată luând cinstitele sale moaşte de sus le-aŭ aruncat în prăpastie, şi ast-fel s'a sĕvêrşit mucenicul.

Intru acéstă ḑi, pomenirea Prea-cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Agapit Episcopul Sinau mărturisitoriul şi făcĕtoriul de minunĭ.

Stih: Agapite Stĕpânul pre carele aĭ iubit,
Te chiamă pe tine la locul ce l-aĭ dorit.

Acest sânt era pe vremile luĭ Dioclitian şi Maximian, de loc din Capadocia, fiiŭ de părinţĭ creştinĭ: Şi tênĕr aflându-se cu vêrsta, s'a dus la o Monastire de acolo, întru carea să afla ca la o mie de Monahĭ, de la cariĭ culegênd felurĭ de bunătăţĭ, precum strânge albina din felurĭ de florĭ, a stătut ispitit lucrător poruncilor Domnuluĭ, şi ş'a topit trupul, cu postul şi cu priveghierea, şi cu înfrênarea despre celelalte. Căcĭ în vremea de întregĭ opt-ḑecĭ de ḑile, mânca numaĭ marule şi cenuşe în loc de pâne; dar şi somnul l-a biruit, pre cât este cu putinţă omuluĭ. Acest cuvios era îndemânatec, şi lesnicios la ascultările fraţilor monastireĭ şi pre toţĭ Monahiĭ îĭ avea şi îĭ numea stĕpânĭ aĭ sĕĭ. Pentru care s'a şi învrednicit a lua de la Dumneḑeŭ darul minunilor.

Căcĭ prin singură rugăciunea sa a omorît un balaur, şi a vindecat o Fecióră ce era topită de bólă. Pentru care era iubit, şi lăudat de toţĭ; despre care înştiinţându-se împĕratul Licinie că este tare cu trupul, l-a luat şi nevrênd, şi l-a numĕrat între ostaşiĭ sĕĭ. Iară sântul şi acolo aflându-se, nu părăsea sihăstreştile sale nevoinţe, ci şi ostăşeştile slujbe fără de smintélă le sĕvêrşia, şi obicinuitele sihăstreştĭ ostenele urma. Şi nu numaĭ nevindecatele şi purtătórele de mórte bóle ale ómenilor vindeca; ci şi ale cailor, şi ale boilor, şi a tot felul de dobitóce, cu singură pipăirea şi arĕtarea sa. Iară pre aceea vreme muncindu-se cumplit pentru credinţa luĭ Christos, Victorin, şi Doroteĭ, Teodul şi Agripa, buniĭ biruitorĭ mucenicĭ, şi alţiĭ maĭ mulţĭ. A ales şi fericitul acesta Agapit, a se face părtaşĭ cu aceĭa, cariĭ s'aŭ sĕvêrşit întru Christos prin sabie. Acesta s'a mântuit rĕnit fiind de o suliţă, póte spre mântuirea a maĭ multora fiind păzit. Iară după ce a murit Licinie, şi marele Constantin

a luat cârmele ocârmuireĭ împĕrăţieĭ Romanilor, s'a întîmplat un lucru ca acesta.

O slugă a împĕratuluĭ vrednică, s'a cuprins de duh necurat, carele striga şi chĭema numele sântuluĭ acestuĭa Agapit. Deci împĕratul aducându-l pre el în palat, îndată ce a făcut rugăcĭune, s'a izgonit Duhul necurat, şi ş'a câştigat sluga vindecare. Iară sântul n'a cerut alt darŭ de la împĕratul, de cât să fie liberat din oştire, şi să se ducă la dorita sa linişte, la care cerere s'a şi plecat împĕratul. Şi întorcêndu-se sântul la liniştea sa, a trimis de l-a chĭemat pre el Episcopul cetăţeĭ Sinau, şi nevrênd l-a hirotonisit preot; şi nu după multă vreme mutându-se Episcopul din viaţă, marele acesta din voinţă dumneḑeéscă şi cu alegerea preoţilor şi a tot poporul, s'a făcut Episcop cetăţeĭ Sinau. Şi îndată ce s'a făcut Arhiereŭ, lucrător de maĭ marĭ minunĭ s'a făcut, şi de profeţesc darŭ s'a învrednicit; de care spre vederata arĕtare de profeţiile, împreună şi de marĭ facerile de minunĭ ale sântuluĭ, să cuvine să pomenim aicea; căcĭ o femee auḑind de sântul, şi dorind a-ĭ câştiga bine cuvêntarea, a venit la el, şi vĕḑêndu-o sântul, ĭ-a spus toate cele ce a făcut din copilărie, şi sfătuindu-o, şi întărindu-o o a mântuit. Şi pre un Diacon oare-carele al Iraclieĭ din Tracia, carele a venit spre bine-cuvêntare, l-a dojenit că a batjocorit o Fecĭóră. Şi ţarina luĭ Damian Episcopul Silandieĭ, rîul ce curgea pe acolo ĭarna, o înneca; ĭară sântul Agapit prin rugăcĭunea sa, a întors rîul pre alt loc, şi aşa a rĕmas ţarinile Episcopuluĭ nevĕtămate; şi alte multe minunĭ a făcut sântul, pre care le cuprinde istoria sa preste o sută. Acesta şi cu singură pipăirea mâneĭ, şi cu singură umbra trupuluĭ, şi cu singur cuvêntul sĕŭ a vindecat bóle nevindecate. Decĭ bine şi cu plăcere de Dumneḑeŭ vieţuind, şi plin de ḑile făcêndu-se s'a odihnit în Domnul.

Intru acéstă ḑi sântul mucenic Piulie prin sabie s'a sĕvêrşit.

Stih: Piulie a ḑis spre tóte eram nădĕjduid,
Insă nicĭ o pagubă n'am pătimit tăĭat fiind,
Cu ale lor sânte rugăcĭunĭ...

Cântarea 7, Irmos:

Tineriĭ evreeştĭ, aŭ călcat în cuptor văpaea cu îndrăznélă, şi focul în roŭă l-aŭ „schimbat strigând: Bine eştĭ „cuvêntat Dómne Dumneḑule „în vecĭ.

Genelor nu ţĭ-aĭ dat somn, până ce aĭ zmuls din rădĕcină rĕtăcirea luĭ Evtihie celuĭ fără de minte, strigând: Bine eştĭ cuvêntat Doamne Dumneḑeule în vecĭ.

Mărire:

Un ipostas în douĕ firĭ, teologisind pre Christos, cu douĕ lucrărĭ şi cu douĕ voirĭ, acum cânţĭ: Bine eştĭ cuvêntat Dómne Dumneḑeule în vecĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Acum scap la tine Maĭca luĭ Dumneḑeŭ, fiind legat strâns cu lanţurile greşalelor mele. Pentru milostivirea mileĭ mântueşte-mĕ, pre cel ce-ţĭ strig: Bine este cuvêntat rodul pântecelui tĕŭ Prea-curată.

Cântarea 8, Irmos:

De şépte orĭ cuptorĭul...

Ca un sóre cu totul luminos, de la apus aĭ rĕsărit, care lucru grăitorĭule de Dumneḑeŭ arĕtat este strein, că de faţă aĭ uscat amestecarea şi turburarea luĭ Evtihie, şi aĭ tăĭat osebirea luĭ Nestorie, învĕţând să crédă într'un Christos în douĕ firĭ, neosebit, neschimbat, şi neamestecat.

Indemnându-te de Dumneḑeŭ, aĭ însemnat învĕţăturile buneĭ credinţe ca pre nişte lespezĭ scrise de Dumneḑeŭ, arĕtându-le la dumneḑeescul

popor, şi la Sinodul cinstiţilor învĕţătorĭ ca un al doilea Moisi, strigând: Preoţĭ lăudaţĭ, tinerĭ bine-cuvêntaţĭ, popóre prea înălţaţĭ pre Christos în vecĭ.

Bine-cuvêntăm pre Tatăl...

Intrupat aĭ cunoscut Cuviόse pre Cuvêntul Tatăluĭ, cel maĭ 'nainte ne întrupat, unul-născut fără de începere, sub vreme pre cel maĭ-presus de vreme, însă cuprins dupre trup, ĭară ca un Ziditor necuprins, înveţĭ strigând: Preoţĭ bine-cuvêntaţĭ, popóre prea înălţaţĭ pre Christos în vecĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Cu îmbrăcămintea trupuluĭ s'a întrupat Dumnedeŭ din sângĭurile tale Prea-curată, cel ce a luminat cerĭul cu frumuseţile luminătorilor, cu sórele şi cu luna, arĕtându-te pre tine alt ceriŭ însufleţit. Pre carele tineriĭ bine-l cuvintéză, preoţiĭ îl laudă, popoarele îl prea înalţă întru toţĭ veciĭ.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvêntăm...

De şépte orĭ cuptorĭul, „muncitorĭul haldeilor, l-a ars „nebuneşte, pentru cinstitoriĭ „de Dumnedeŭ. Iară vĕdên„du-ĭ pre aceştia cu putere „maĭ bună mântuiţĭ, Făcĕto„rĭuluĭ şi Mântuitorĭuluĭ aŭ „strigat: Tinerĭ bine-l cuvên„taţĭ, preoţĭ lăudaţi-l, popóre „prea înălţaţi-l întru toţĭ veciĭ.

Cântarea 9, Irmos:

Spăĭmântatu-s'a de acésta...

Strĕluceştĭ acum învĕţătorĭule de taĭnele luĭ Christos, fiind împodobit cu cununa buneĭ credinţe, şi ca un preot credincĭos eştĭ adevĕrat îmbrăcat cu dreptate, dănţuind în raĭul desfătăreĭ dumnedeescule, neîncetat rógă pre Stĕpânul pentru turma ta.

Unde sînt acum şederile cele maĭ de sus şi scaunele, şi cetele Patriarhilor, acolo tu dupre vrednicie, te-aĭ sălăşluit părinte Leone, prea fericite, ca un adevĕrat Patriarh, fiind luminat cu credinţa şi cu darul. Pentru acésta toţĭ pururea te fericim.

Mărire:

Depărtându-te de viforul vieţeĭ, te-aĭ apropiat de Christos, Leone prea alesule, odihnindu-te în locul verdeţeĭ, unde este rîul desfătăreĭ, şi lumina cea neînsenată, şi veselia cea nespusă şi bucuria cea vecĭnică.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Viaţă ajunsă la vreme îmĭ culeg netăcêndu-mi-se stricăcĭune de pomul cunoştinţeĭ. Că tu Prea-curată aĭ odrăs-

lit pre Christos pomul vieţeĭ, carele a dat a cunoaşte toţĭ întrările vieţeĭ. Pentru aceasta Prea-curată, pre tine Născĕtóre de Dumnedeŭ credincĭoşiĭ te mărim.

Spăĭmântatu-s'a de acésta „cerĭul, şi margenile pămên„tuluĭ s'aŭ minunat, că Dum„nedeŭ s'a arĕtat oamenilor „trupeşte, şi pântecele tĕŭ s'a „făcut maĭ destătat de cât ce„rĭurile. Pentru aceea pre tine „Născĕtóre de Dumnedeŭ, în„cepĕtoriile cetelor ângereştĭ „şi omeneştĭ te mărim.

EXAPOSTILARIA.

✝ Prosomia: Femeĭ audiţĭ glas...

Ca un leŭ te-aĭ arĕtat, şi în cuvinte, şi în fapte, cu împĕrătescul rĕcnet al dogmelor, spăĭmântând sfaturile necredincĭoşilor, ca pre nişte măestriĭ ale vulpeĭ, şi veselind Sinodul părinţilor celor de Dumnedeŭ aleşĭ, prea înţelepte Leone.

A Născĕtóreĭ:

Şérpele cel viclén ce 'mĭ-a zavistuit odinióră lŏcuirea vieţuireĭ din Edem, şi m'a scos dintr'însul; prin dumnedeéscă naşterea ta, prea sântă Maĭcă Fecĭóră, cădênd s'a omorît. Iară eŭ ĭărăşĭ m'am suit cătră mărirea, ce o perdusem.

Şi cea-laltă servire a Ortrineĭ dupre rândulală, şi Apolisul.

INTRU ACEASTA LUNA

IN 19 DILE.

Sântul Apostol Arhip.

La Dómne strigat-am, Stihirile Octoihuluĭ 3, şi ale sântuluĭ 3, glas 8.

Prosomia: Mucenicii tĕĭ Dómne...

Cu lumina cuvintelor a luminat Arhip pópórele, şi le-a mântuit dintru întunerecul necunoştinţeĭ, şi prin chinuire călcând pre vrăjmaşul, a alergat cătră lumina cea neapusă, şi acum să veseleşte împreună cu ângeriĭ: Cu ale căruĭa rugăcĭunĭ, Stĕpâne, dă tuturor mare milă.

Ţârându-te fericite, şi îmboldindu-te, şi cu tot felul de chinurĭ fiind încunjurat, nu te-aĭ lepădat de Christos, nicĭ idolilor nu le-aĭ dat cinste. Pentru acésta aĭ ajuns încununat, rugându-te tot-déuna să ni să dea tuturor mare milă.

Cu dumnedeeştile vĕrsărĭ ale sângĭurilor mucenice, aĭ sânţit pământul, şi cu ranele tale aĭ rĕnit vicleana mulţime a dracilor, şi izvorînd neîncetat vindecărĭ, tămăduieştĭ patimile cele cumplite, de Dumnedeŭ cugetătorĭule. Pentru

acésta cu rugăciunile tale, fericite, cere tuturor mare milă.

Mărire, Şi acum, a Născĕtórei:

Cugetele îmĭ sînt necurate, buzele viclene, şi faptele îmĭ sînt de tot spurcate. Şi ce voiŭ face? cum voiŭ întimpina pre judecătorul? Stĕpână Fecióră, rógă-te Fiiuluĭ şi Ziditoriuluĭ tĕŭ şi Domnul, ca întru pocăinţă să-mĭ priméscă sufletul, ca un milostiv.

A Cruce-Născĕtórei:

Junicea cea prea curată, vĕḑêndu-şĭ viţelul spânzurat pe lemn de bună voe, tânguindu-se, cu jale striga: Vaĭ mie prea iubitul meŭ fiiŭ! Ce rĕsplătire ţĭ-a dat ţie poporul cel nemulţĕmitor al evreilor; vrênd să mĕ lase fără de tine, Fiiul meŭ prea dorite.

Tropariŭ, glas 3.

Apostole sânte Arhipe...

Mărire, Şi acum, a Născĕtórei:

Caută la sfîrşitul cărţeĭ

La Ortrină.

CANOANELE Octoihuluĭ.

Şi al sântuluĭ pe 4.

Al căruia acrostih la Grecĭ este acesta:

Cu cântărĭ laud pre înţeleptul grăitoriŭ de Dumneḑeŭ Arhip.

Compunerea luĭ Iosif.

Cântarea 1, glas 4, Irmos:

Adîncul măreĭ roşiĭ cu urme neudate, pedestru trecêndu-l Israil cel de demult, „cu mânile luĭ Moisi în chi„pul cruceĭ, puterea luĭ Ama„lic în pustie a biruit.

Fulgerând cu lumina daruluĭ Pavel cel prea înţelept, ca pre o rază luminósă te-a lăsat fericite Arhipe, ca să goneştĭ prin Duhul întunerecul cel prea adînc al mulţimeĭ dumneḑeilor.

Cu dumneḑeeştile împletirĭ ale cuvintelor predicatoriuluĭ Pavel te-aĭ vênat, şi din adîncul rĕutăţeĭ pre popóre le-aĭ scos viĭ, de Dumneḑeŭ grăitoriule, şi le-aĭ adus la masa cea dumneḑeéscă vênare cuvêntătóre.

Mărire:

Fiind îmbrăcat cu haina dumneḑeesculuĭ dar Arhipe, pre ceĭ ce aŭ fost dezbrăcaţĭ de mărire dumneḑeéscă, ĭ-aĭ îmbrăcat cu haina nestricăciuneĭ şi a mântuireĭ mărite, ca cu o podoabă dumneḑeéscă.

Şi acum, a Născĕtórei:

Grăitoriĭ de Dumneḑeŭ Prea-curată, vĕḑênd cu ochiĭ ceĭ profeţeştĭ maĭ 'nainte taina cea înfricoşată a naştereĭ tale celeĭ maĭ-pre-sus de gând, în multe chipurĭ o a vestit.

Cântarea 3, Irmos:

Se veseleşte de tine biserica...

Fiind aprins prin cuget cu focul Mângâitoriuluĭ, aĭ

ars materia cea amară a nebuniei idoleşti, Arhipe prea lăudate.

Credincios servŭ al luĭ Christos te-a mărturisit dumneḍeescul Pavel Arhipe, şi predicator sânţit, şi ostaş biruitor.

Mărire:

Viaţa ta cea luminată, a strĕlucit cu luminile faptelor celor bune, aducênd la lumină pre ceĭ ce curat pre tine te cinstesc Arhipe.

Şi acum, a Născĕtórei:

Lŏcaş prea luminat te-aĭ arĕtat Prea-curată de încăperea luĭ Dumneḍeŭ, şi sălăşluire Curată, şi loc de petrecere luĭ Dumneḍeŭ, dupre cuviinţă.

Irmosul:

Se veseleşte de tine bise-„rica ta Christóse, strigând: „Tu eştĭ puterea mea Dómne, „şi scăparea, şi întărirea.

Catismala, glas 1.

Prosomia: Mormêntul tĕŭ...

Făcêndu-te ucenic luĭ Pavel de Dumneḍeŭ purtătorĭule, aĭ luminat popórele a lăuda Treimea; ĭară capiştile cele perḍĕtóre le-aĭ surpat cu darul. Şi nevoindu-te cu tărie, bucurându-te, aĭ luat cununile, rugându-te luĭ Christos pentru noĭ, mucenice Arhipe.

Mărire, Şi acum, a Născĕtórei:

Povĕţueşte-ne pre noĭ la calea pocăinţeĭ, ceĭ ce ne abatem pururea la reaua cale a rĕutăţilor, şi mâniem pre prea bunul Domn, ne ispitită de nuntă bine-cuvêntată Marie, scăparea ómenilor celor fără de nădejde; lŏcaşul luĭ Dumneḍeŭ!

A Cruce-Născĕtórei, asemenea:

Mĭeluşaŭa cea Prea-curată, vĕḍênd pre mĭelul şi păstorĭul mort spânzurat pe cruce, tânguindu-se ca o maĭcă, şi văetându-se, ḍicea: Cum îţĭ voiŭ suferi Fiĭul meŭ pogorîrea cea maĭ-pre-sus de cuvênt, şi patimile cele de bună voe, prea bunule Dumneḍeule.

Cântarea 4, Irmos:

Rîdicat pe cruce vĕḍêndu-te biserica pre tine sórele „dreptăţeĭ, a stătut întru a „sa rînduĭală, precum să cu-„vine strigând: Mărire pute-„reĭ tale Dómne.

Gonacĭul cel fără-de-lege pre tine cela ce învĕţaĭ cele dumneḍeeştĭ, şi înfruntaĭ de faţă pre ceĭ fără de Dumneḍeŭ, te-a supus la chinuirĭ, şi la bătăĭ, şi la multe felurĭ de muncĭ, Arhipe mărite.

Petrecêndu-ţĭ viaţa cu fericire fericite, cu adevĕrat te-aĭ învrednicit a afla sfîrşit fe-

ricit, că te-aĭ făcut mărturisitor luĭ Christos prea vitéz, rĕbdând durerile trupuluĭ.

Mărire:

Putrejunea nedumnedeireĭ, carea să întindea la plinirea credincĭoşilor o aĭ încetat, cu sarea cea îndulcitóre a cuvintelor tale, şi bucurându-te strigaĭ: Mărire putereĭ tale Dómne.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Ca un munte umbros te-a vĕdut pre tine odinióră Avacum, cea cu totul fără prihană, purtând pre Cuvêntul, carele umbreşte pre toţĭ de văpaea greşalelor, şi de arsura pĕcatelor Fecĭóră.

Cântarea 5, Irmos:

Tu Dómne lumina mea în lume aĭ venit, lumina cea sântă, carea întorcĭ din„tru întunerecul ne cunoştin„ţeĭ, pre ceĭ ce te laudă pre „tine cu credinţă.

Cu dumnedeeştĭ fulgerile prea înţelepteĭ predicărĭ, aĭ luminat pre ceĭ cuprinşĭ de nóptea necunoştinţeĭ, de Dumnedeŭ cugetătorĭule prea fericite.

Dumnedeescul rîŭ eşind din inima ta, a înnecat rîurile înşelăcĭuneĭ, şi a adăpat cugetele şi inimile credincĭoşilor.

Mărire:

Intărindu-te cu bune nădejdĭ, aĭ răbdat, fiind târît de patru, şi aĭ sânţit pămêntul cu sângĭurile tale, cuprinsule de Dumnedeŭ Arhipe.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Numaĭ pre tine te-a ales Domnul din tóte neamurile, Născĕtóre de Dumnedeŭ, şi din tine s'a întrupat, îndumnedeind firea omenéscă.

Cântarea 6, Irmos:

Jertfi-voiŭ ţie cu glas...

Vicleanul tiran neslăbindu-te nicĭ de cum de îngrozirĭ fără de milă, te-a rănit cu bătăĭ, cugetătorĭule de Dumnedeŭ, carele te uĭtaĭ către mărirea ce ţi-a dat ţie Christos, mărindu-te pre tine.

Cetele vrăjmaşilor celor nevĕduţĭ, cu ranele trupuluĭ tĕŭ le-aĭ rănit fericite Arhipe, şi înfruntând pre tiranĭ, le-aĭ sfăşiat inima ca cu nişte zgărieturĭ.

Mărire:

Ceĭ ce credeaŭ în pĭetre cu inimă nesimţitóre, te-aŭ lovit cu pĭetre pre tine fericite Arhipe, carele aĭ mărturisit pre pétra vieţeĭ, şi aĭ sfărîmat întărirea înşelăcĭuneĭ, mucenice prea-mărite.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Dezbrăcându-se de viaţă,

s'a îmbrăcat cu mórtea Adam în raiŭ, Fecĭóră. Iar prin naşterea ta cea purtătóre de viaţă, s'a făcut nemuritor, prea sântă mirésă a luĭ Dumneḍeŭ.

Irmosul :

Jertfi-voiŭ ţie cu glas de „laudă Dómne, biserica strigă „către tine, de sângele dra- „cilor curăţindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „cósta ta.

CONDAC, glas 4.

Prosomia: Arĕtatu-te-aĭ astăḍĭ...

Ca pre o stea mare avêndu-te pre tine biserica Arhipe, luminându-se cu razele minunilor tale, strigă către tine: Mântueşte pre ceĭ ce cu credinţă cinstesc pomenirea ta.

ICOS.

Lăudându-te corifeul Pavel pre tine Arhipe, a fi serv credincĭos luĭ Christos, arĕtat scrie laudele, şi te mărturiseşte ca pre un înplinitor al Cuvêntuluĭ, şi învĕţător sânţit, şi predicator prea înţelept. Iar noĭ toţĭ te vedem astăḍĭ sfeşnic nestins, luminând lumeĭ Apostole. Pre carele şi Apfia te-a cunoscut bine, că eştĭ luminător prea luminat de la lumina cea dintăĭ, purtătorĭule de lumină, ce luminezĭ ca cu făcliĭ, pre ceĭ ce strigă: Mântueşte, pre ceĭ ce cu credinţă cinstesc pomenirea ta.

Intru acéstă Lună, în 19 ḍile, pomenirea sânţilor apostolĭ, Arhip, Filimon, şi Apfia.

Stih: Arhip de pétra cea din marginea unghĭuluĭ a dorit,
Pentru a căria dragoste cu petre a să împroşca a primit.
Pre Filimon cel ce a ĭubit locul verdeţeĭ celeĭ frumóse,
Îl bat cu toĭage verḍĭ spinóse.
Pre Apfia o bat întinsă pe pămênt,
Carea la cerĭŭ avea ochiĭ inimeĭ privind.
In a noua-spre-ḍecea ḍi a murit.
Arhip cu petre fiind lovit.

Aceştia aŭ fost pe vremile împĕrăţieĭ luĭ Neron, discipolĭ fiind luĭ Pavel Apostoluluĭ. Şi întîmplându-se serbarea Artemideĭ în Colasse, carea este cetatea Frigieĭ, şi făcênd apostoliĭ doxologia în biserică, veniră asupra lor slujitoriĭ idolilor, şi fugind alţiĭ, eĭ singurĭ rĕmaseră de-ĭ prinseră, şi-ĭ aduseră la ighemonul Androcli. Deci numaĭ de cât puse la bătae pre Arhip, şi nevrênd să jertfescă la idolul, ce să numea Min, îl îngropară până în brâŭ, şi aşa îl uciseră cu petre, împuns fiind întâĭ de copiĭ cu ace. Iară sântul Filimon şi Apfia muncită fiind cu multe felurĭ de muncĭ s'aŭ sĕvêrşit.

Intru acéstă ḍi, pomenirea sânţilor mucenicĭ Maxim, Teodot, Isihie şi Asclipiodota.

Stih: Impreună nevoitorilor treime bine întărită,
Să îmbărbătéză ţie şi până la tăere Treime mărită.
Christos pre Asclipiodota o a încununat,
Căria capul prin sabie i s'a tăiat.

Aceştia stând înaintea ighemonuluĭ, şi neplecându-se a să lepăda de Christos, la multe chinurĭ de muncĭ aŭ fost supuşĭ. Maĭ întâĭ pe lemn aŭ fost spânzuraţĭ, şi cu unghĭ de fĭer zgăriaţĭ; apoĭ din cetate în cetate mutându-se, şi târându-se, aŭ fost daţĭ la fĭare prea crude. Iară sânteĭ Asclipiodoteĭ bătându-i-se piroane prin urechĭ, şi pe lemn fiind întinsă, a biruit muncile. Pentru care amêndoĭ aŭ fost împroşcaţĭ cu petre, şi fiind târîţĭ pre locurĭ zgremţuróse, de sabie s'aŭ sĕvêrşit.

Intru acéstă ḍi, pomenirea Prea-cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Ravula.

Stih: Ravula sfaturile dracilor nelucrătóre făcêndu-le cu adevĕrat,
Din ceste de aicea s'a mutat prin dumneḍeescul sfat.

Sântul părintele nostru Ravula, s'a născut

în cetatea Samosata, învěţându-se de óre-carele Varipsava, bărbat prea-mărit; carele vorbind limba sirienéscă, şi din tênăra vêrstă tótă bunătatea întrebuinţând, s'a îmbrăcat cu viaţa monahicéscă; şi osebindu-se, prin munţi şi peşteri petrecea ca marele Ilie, şi ca marele Ioan Botezătorul. Iară după câţi-va anĭ, ducêndu-se la Fenicia cu altul óre-carele, şi strĕlucind maĭ luminat cu bunătăţile, şi fără să voiască s'a făcut arĕtat tuturor. Pentru acésta şi cu ajutorĭul împĕratuluĭ Zinon, şi cu al luĭ Ioan Episcopul Berituluĭ, mare Monastire în mijlocul munteluĭ a făcut. Atuncea dar ca Pavel şi Varava, saŭ ḑicênd ca Petru şi Ioan, Ravula şi ceĭ împreună cu el, să aflaŭ în mijlocul nebunilor închinătorĭ de idolĭ, şi pe de o parte dojĕnindu-ĭ ĭară pe de alta sfătuindu-ĭ, maĭ pre toţĭ lŏcuitoriĭ de acolo 'ĭ-aŭ adus la cunoştinţa luĭ Dumneḑeŭ. Decĭ acésta maĭ întâĭ a stătut faptă vestită a fericituluĭ. Iară după mórtea luĭ Zinon, a luat scripturile împĕrăţieĭ Anastasie. Decĭ ĭarăşĭ cu ajutorĭul acestuĭa, a făcut altă Monastire numită Ravula, şi acésta în Vizantia; şi împreună cu acestea, şi alte multe Monastirĭ a aşezat în multe felurĭ de locurĭ. Acest fericit era cu trezvie întru tóte, cucernic, blând, primitor, învĕţător, fără de mânie, milostiv, ĭubitor de fraţĭ, şi către toţĭ îndurat. Şi cu orĭ ce fel de patimă de ar fi întrat viclénul diavol pe ascuns cu vre o patimă ca să-l supere, el fiind fórte bine ştiutor al Scripturei celeĭ vechĭ şi al celeĭ nouĕ. Alegând ḑicerile cele din protivă patimeĭ şi făcêndu-le, izgonea supărarea luĭ; căcĭ acest fel era fericitul. Şi a trăit până la vremea luĭ Iustinian cel mare, cel după Iustin, carele a zidit sânta Sofie. Şi ajungênd la opt-ḑecĭ de anĭ, şi puţin ceva maĭ trăind, a auḑit glas de sus ḑicêndu-ĭ luĭ: „Veniţĭ către mine toţĭ ceĭ osteniţĭ şi însărcinaţĭ, şi eŭ vĕ voiŭ odihni pre voĭ". Acest glas auḑindu-l, şi bolnăvindu-se puţin, s'a mutat către Domnul.

Intru acéstă ḑi, pomenirea Prea-cuvioşilor părinţilor noştri şi mărturisitorĭ, Eugenie, şi Macarie.

Stih: Ca nişte odrasle de bun neam în pământul celor fericiţĭ,

Lŏcuesc împreună Eugenie şi Macarie ceĭ prea-măriţĭ.

Când din pronie dumneḑeéscă a împĕrăţit în Vizantia Iulian Paravatul, toţĭ creştiniĭ fugiaŭ şi să ascundeaŭ ca să nu vadă spurcatele jertfe ce aducea necuratul la idolĭ. Iară eliniĭ ceĭ de un cuget cu el nu numaĭ că făceaŭ desfrênărĭ împreună cu dînsul, şi cu acestea să făcea pre sine şi materie şi aţîţare veĭniculuĭ foc al muncilor, ci încă şi pre creştinĭ nevrênd ĭĭ silia ca să facă aceliaşĭ desfrênărĭ. Atuncea Macarie şi Eugenie, serviĭ luĭ Christos fiind prinşĭ, aŭ mărturisit pre Christos înaintea luĭ, că este Dumneḑeŭ adevĕrat. Iară pre el rĕŭ credincĭosul şi păgânul l-a mustrat, ca pre un călcător de credinţa luĭ Christos, şi că s'a făcut elin şi închinător de idolĭ. Pentru care pornindu-se spre mânie şi poruncind ca să-ĭ lege cu curele supţirĭ, 'ĭ-aŭ spânzurat cu capetele în jos. Şi multe ceasurĭ ĭĭ afuma pre eĭ, cu fum ĭute de necurăţiĭ de animale, ticălosul. Apoĭ roşind în foc fórte un grătar de fĭer a poruncit ca pre acela sânţiĭ golĭ să se întindă; ĭară fericiţiĭ la ceriŭ ochiĭ rîdicându-şĭ, şi de dumneḑeéscă putere fiind păziţĭ, mustraŭ nebunia luĭ, nevĕtămaţĭ rĕmâind; atuncea legându-ĭ pre eĭ cu lanţurĭ de fĭer, 'ĭ-aŭ trimis pre eĭ în exil la Mauritania. Iară muceniciĭ în exil călătorind, să bucuraŭ izgonindu se pentru Christos; şi cântând împreună: „Fericiţĭ ceĭ fără „prihană în cale, cariĭ umblă în legea Domnu- „luĭ", şi să veseliaŭ cu duhul. Decĭ după ce aŭ ajuns acolo, s'aŭ suit la un loc înalt singurĭ petrecênd. Iară ceĭ de loc le ḑicea lor; fugiţĭ fraţilor departe de locul acesta, că un bălaur rĕŭ lŏcueşte întru el, perḑĕtor celor ce să apropie; ĭar sânţiĭ le-aŭ ḑis: arĕtaţi-ne nouĕ peştera întru carea lŏcueşte fĭara. 'I-aŭ dus pre eĭ şi le-aŭ arĕtat de departe peştera. Şi plecênd genunchile la pământ, aŭ făcut rugăcĭune fericiţiĭ; şi îndată pogorându-se fulger din ceriŭ, l-a ars pre el, de îndată ce a eşit afară; în cât şi ţărîna pământuluĭ, împreună ce el s'a topit, şi aerul de silnică vĕtămătórea necurăţenie s'a umplut. Acéstă minune vĕḑêndu-o ceĭ de loc, elinĭ fiind, aŭ creḑut în Domnul nostru Iisus Christos. Şi întrând sânţiĭ în peştera balauruluĭ, făceaŭ rugăcĭunĭ întregĭ treĭ-ḑecĭ de ḑile, ne avênd ceva spre mâncare şi bĕutură. Ci maĭ pre urmă a venit glas ḑicênd· Servĭ aĭ adevĕratuluĭ Dumneḑeŭ şi Mântuitorĭuluĭ nostru Iisus Christos; apropiaţi-vĕ de pétra acésta de lângă voĭ; ĭară eĭ apropiindu-se aŭ vĕḑut într'ênsa lumină, şi despicându-se pétra în douĕ, a eşit multă apă. Din carea scoţênd sânţiĭ, şi spre saţiŭ îndestulându-se, s'aŭ uşurat îndată şi de fóme şi de sete. Şi în ḑiua a treĭ-ḑecea, aŭ cerut prin rugăcĭune sânţiĭ ca să fie dezlegaţĭ şi să petrécă împreună cu Christos. A cărora rugăcĭune auḑindu-o Domnul, 'ĭ-aŭ mutat pre amêndoĭ, mărind şi bine cuvêntându-l pre el.

Intru acéstă ḑi, pomenirea Prea-cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Conon.

Stih: Conone Cuvióse de şi a suferi lupta aĭ ştiut,

Dar însă şi plată mare dela Domnul aĭ avut.

Acesta era cilicean cu neamul şi tênĕr cu vêrsta fiind, s'a dus la o Monastire numită Pentucla, ce este aprópe de Iordan. Preot făcêndu-se, şi la cea maĭ desĕvêrşit sihătrie ajungênd. Decĭ fiind că minunată bunătatea luĭ s'a făcut cunoscută luĭ Petru Arhiepiscopul

Ierusalimuluĭ ce era atuncea, a fost rînduit de el ca să boteze pre toţĭ ceĭ ce mergeaŭ la Iordan. Decĭ ĭĭ ungea pre eĭ cu sântul mir şi-ĭ boteza. Dar pentru că ungea cu sântul mir şi femeĭ, să smintea ca un om, şi pentru acésta voea ca să se ducă din Chinovie. Decĭ de câte orĭ punea cuget ca să se ducă, i să arěta fericitul Ioan Botezătoriul şi Mergětoriul-înainte al Domnuluĭ, ḍicêndu-ĭ: Rabdă bětrênule, şi te voiŭ uşura de rězboiŭ. Decĭ întru una din ḍile, a venit ca să se boteze o têněră persiană, carea era atâta de frumósă, şi împodobită, în cât nu putea sântul gólă să o ungă cu sântul mir. Decĭ zăbovindu-se douě ḍile fecióra nemiruită şi ne botezată. A auḍit Arhiepiscopul de acésta, şi s'a spăimântat de bětrên, şi pentru acésta voea ca să rînduiască, femee spre acésta; ci nu era cu putinţă, căcĭ nu primea locul. Iară bětrênul luându-şĭ cojocelul, s'a dus ḍicênd: Nu voiŭ maĭ sta în locul acesta. Decĭ l-a întîmpinat pre el cinstitul Mergětor-înainte afară de Chinovie, şi 'ĭ-a ḍis luĭ cu glas lin: Intórce-te la Monastirea ta, şi te voiŭ uşura de rězboiŭ. Atuncea Avva Conon ĭĭ ḍice luĭ cu mânie, crede, nu mě întorc; căcĭ de orĭ te-aĭ făgăduit că mě veĭ uşura şi nimic aĭ făcut. Decĭ ţiindu-l pre el dumneḍeescul Mergětor-înainte, şi dându-ĭ în laturĭ haĭnele, l-a pecetluit cu semnul cruceĭ pe sub buricul sěŭ, şi 'ĭ-a ḍis: crede mie Avva Conon, voĭam ca să aibĭ plată pentru acest rěsboiŭ; ĭară acum întórce-te, nimic îndoindu-te pentru acésta. Şi dar întorcêndu-se bětrênul la Chinovie a doua ḍi ungênd cu untde-lemn a botezat persiana neprivind că era femee. Decĭ maĭ maĭ vieţuind Cuviosul alţĭ douěḍecĭ de anĭ, şi la vêrful nepătimireĭ ajungênd; în cât să fie socotit maĭ-pre-sus de om, a adormit cu pace.

Intru acéstă ḍi, pomenirea 'Cuviósei maĭceĭ nóstre Filotieĭ celeĭ din Atina. Veḍĭ viaţa eĭ la noul Limonar.

Cu ale lor sânte rugăcĭunĭ Dómne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noĭ, Amin.

Cântarea 7, Irmos:

In cuptoriul persesc tinerii luĭ Avraam, cu pofta buneĭ credinţe, maĭ vêrtos de „cât cu văpaea foculuĭ fiind „aprinşĭ, aŭ strigat: Bine eştĭ „cuvêntat în biserica măririeĭ „tale, Dómne.

Purtând graĭurile cele dumneḍeeştĭ şi de Dumneḍeŭ înţelepţite cu cunoştinţa adevěruluĭ, aĭ izgonit din suflet întunerecul necunoştinţeĭ, luminând pre ceĭ ce s'aŭ supus la cuvêntul těŭ cel cinstit, prin darul înţelepcĭuneĭ, prea fericite.

In grópă adîncă te-a băgat mucenice, mulţimea necredincĭoşilor, şi te-a omorît cu peṭre fără de milă, pre tine carele cântaĭ: Bine eştĭ cuvêntat în biserica măririeĭ tale Dómne.

Mărire:

Pămêntul a primit sângele těŭ, carele s'a věrsat mucenice, izvorînd ape de tămăduirĭ credincĭoşilor; ĭară ceriul a primit duhul těŭ cel fericit Arhipe, puindu-l în numěrul sufletelor purtătoriule de chinurĭ.

Şi acum, a Născětóreĭ:

Domnul, carele încunjură pămêntul cu negură, şi ceriul cu norĭ, din sângĭurile tale Fecĭóră s'a îmbrăcat cu trup muritor, vrênd să îmbrace pre om cu podóba măririeĭ celeĭ nemuritóre.

Cântarea 8, Irmos:

Mânile întinḍêndu-şĭ...

Pavel cu laude cinstite lăudându-te pre tine mărite Arhipe, întocma cu dînsul ostaş te-a scris, şi împlinitor lucrurilor dumneḍeeştĭ, slujin-

du-ĭ luĭ, şi cu credinţă cântând: Bine-cuvêntaţĭ tóte lucrurile Domnuluĭ pre Domnul.

Cu cuvinte de cinste te-a îndemnat cătră mucenie, Apfia cea vrednică de laudă, ĭubindu-te pre tine mărite ca pre un fiĭŭ curat. Cu carea d'impreună cu adevěrat lŏcueştĭ la împěrăţiile cele de sus, cântând: Bine-cuvêntaţĭ tóte lucrurile Domnuluĭ pre Domnul.

Bine-cuvêntăm...

Ceĭ ce eraŭ pruncĭ la minte, pre tine, carele aveaĭ minte, te-a dat de batjocură pruncilor, Arhipe, carele te nevoĭaĭ fórte tare, şi de dînşiĭ te împoldeaĭ fără de milă, şi strigaĭ: Tóte lucrurile Domnuluĭ lăudaţĭ pre Domnul.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Adam pentru o mâncare s'a făcut mort, culegênd mórte din pomul cunoştinţeĭ, dar prin tine Prea-curată s'a înviat, şi desfătarea raĭuluĭ ĭarăşĭ a luat, strigând: Bine-cuvêntaţĭ tóte lucrurile Domnuluĭ pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvêntăm...

Mânile întindêndu-şĭ Daniil, gurile leilor cele deschise în grópă le-a încuĭat, „şi puterea foculuĭ aŭ stins, cu „buna faptă încingêndu-se, „tineriĭ ceĭ ĭubitorĭ de buna „credinţă, strigând: Bine-cu„vêntaţĭ tóte lucrurile Dom„nuluĭ pre Domnul.

Cântarea 9, Irmos:

Christos pétra cea netăĭată...

Ca să moşteneştĭ vecĭnica mărire, purtătorĭule de chinurĭ, aĭ defăĭmat mărirea cea pămêntéscă, şi nestatornică, şi trecĕtóre, şi aĭ mers cătră Christos, mărindu-te cu mărirea luĭ.

Ca cel ce aĭ fost ucenic corifeuluĭ apostolilor, luĭ Pavel înţelepţituluĭ, grăitorĭuluĭ de Dumneḑeŭ, împreună cu dînsul bucurându-te, prea fericite, moşteneştĭ desfătarea cea vecĭnică, podóba Colasenilor.

Cunună de biruinţă aĭ pus pre creştetul tĕŭ de Dumneḑeŭ cugetătorĭule, şi te-aĭ îmbrăcat cu porfiră vŏpsită din sângĭurile tale, Arhipe, şi cu Christos veselindu-te împreună împěrăţeştĭ cu dînsul prea fericite.

Mărire:

Adunatu-s'a popor la pomenirea ta cea purtătóre de lumină, ca să laude pre dătorĭul de bine, şi Mântuitorĭul, şi ostenelele tale cele vitejeştĭ Arhipe, care bărbăte-

ște le-aĭ răbdat, biruind pre cel cu multe măestriĭ.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Ceea ce aĭ purtat în brațe pre Christos, carele tóte le pórtă cu semnul voireĭ, pre acesta rógă-l Prea-curată ca pre un fiiŭ al tĕŭ, să mĕ mântuĭască din mâna vrăjmașuluĭ, și pentru adîncimea mileĭ, să mĕ îmbrățișeze și să mĕ mântuĭască.

Irmosul:

Christos pétra cea netă-„ĭată de mână, cea din margi-„nea unghĭuluĭ; din tine mun-„tele cel netăĭat Fecĭóră s'a „tăĭat, adunând firile cele o-„sebite. Pentru acésta vese-„lindu-ne, pre tine Născétóre „de Dumnedeŭ te mărim.

Și cea-laltă servire a Ortrineĭ dupre rînduĭală, și Apolisul.

INTRU ACEASTA LUNA

IN 20 DE DILE.

Cel dintru sânțĭ părintele nostru Leon, Episcopul Cataniei.

La Dómne strigat-am, Stihirile Octoihuluĭ 3, și ale sântuluĭ 3, glas 8.

Prosomia: O prea-mărită minune...

Leone de Dumnedeŭ cugetătorĭule prea fericite, cu viețuirĭ sihăstreștĭ, și cu curățirĭ desĕvârșit, curat lipindu-te de Dumnedeŭ și Ziditorĭul tĕŭ, te-aĭ făcut plin de dumnedeéscă lumină, și aĭ primit darurĭ dumnedeeștĭ, a tămădui tot-déuna patimĭ nevindecate, și cu bicĭul rugăcĭunilor tale a izgoni duhurile cele necurate.

Leone cu adevĕrat fericite, Arhiereŭ făcêndu-te, ca un păstor prea adevĕrat al ortodoxieĭ și al sĕvêrșireĭ; pe la verdéță țĭ-aĭ păscut turma ta cu toĭagul dumnedeeșteĭ credințe, înaintea căreĭ turme făcênd minunĭ cu puterea Duhuluĭ, moșteneștĭ laudă nestricată, dupre dumnedeéscă cuviință.

Scóte-țĭ dumnedeesc untde-lemn, carele ĭese ca dintr'o fôntână, ce izvorĕște pururea, din cinstitul sicriŭ al înțeleptuluĭ Arhipăstor, și strigațĭ către Dumnedeul tuturor. Cel ce te minunezĭ întru sânțiĭ tĕĭ, prin rugăcĭunile acestuĭa mântuește-ne pre noĭ îndurate, ca un bun, pre ceĭ ce serbăm cu credință dumnedeéscă pomenirea luĭ.

Mărire, Și acum, a Născĕtóreĭ:

Vino suflete al meŭ suspinând, și izvorînd din inimă curgerĭ de lacrîmĭ, strigă Fecĭóreĭ și Maĭceĭ Dumnedeuluĭ nostru. Pentru mulțimea îndurărilor tale Prea-curată, mântuește-mĕ de ĭadul cel

gróznic, și mě sălășluește unde este odihna și bucuria, și desfătarea cea vecĭnică.

A Cruce-Născětórei:

Sórele s'a întunecat Fiĭul meŭ, luna 'șĭ-a schimbat lumina în haĭnă întunecósă, și pàmêntul s'a cutremurat, și catapetézma bisericeĭ tale s'a spintecat. Dar mie Fiĭul meŭ cum nu mi să vor spinteca cele dinlăuntru ale mele și ochiĭ; și cum nu-mĭ voiŭ rumpe obrazul meŭ, vědêndu-te că morĭ fără dreptate, prea dulce Mântuitorĭul meŭ.

Troparĭŭ, glas 4:
Indreptător credințeĭ..

Mărire, Și acum, a Născětóreĭ:
Cantă la sfîrșitul cărțeĭ.

La Ortrină.

CANONUL.

Al căruĭa acrostih la Grecĭ este acesta:
Laud pre Leon cel ce este izvorul minunilor.

Compunerea luĭ Iosif.

Cântarea 1, glas 8, Irmos:

Apa trecêndu-o ca pe uscat, și din rěutatea Egip-„tuluĭ scăpând Israilténul stri-„ga: Mântuitorĭuluĭ și Dum-„nedeuluĭ nostru să-ĭ cântăm.

Luminător dumnedeesc avêndu-te pre tine luminata biserica luĭ Christos, cu luminile bunătăților și ale minunilor tale, din destul să luminézâ, Leone înțelepte.

Din tinerețe te-aĭ dat pre sinețĭ Stěpânuluĭ tuturor, și cu omorîrea dulceților trupeștĭ, luĭ te-aĭ făcut jertfă vie, jerfindu-te pre sinețĭ fără sânge, fericite.

Mărire:

Fiind viața ta luminată cu lumina bunătăților, și cu strělucirile minunilor fiind împodobită, cătră toțĭ te-aĭ făcut prea vestit, de Dumnedeŭ purtătorĭule.

Și acum, a Născětóreĭ:

Lăcaș te-aĭ făcut luĭ Dumnedeŭ, Fecĭóră Prea-curată, celuĭ ce a lŏcuit întru tine maĭ-pre-sus de cuget, Născětóre de Dumnedeŭ, și înșelăcĭunea o a izgonit de la sufletele ómenilor.

Cântarea 3, Irmos:
Dómne cela ce aĭ făcut...

Păzind nevětămate dogmele cele mântuitóre, și cu bună credință ale ortodoxieĭ, aĭ păscut turma ta părinte la pășunĭ purtătóre de viață, și o aĭ pornit cătră staulul cel ceresc.

Suindu-te la înălțimea bunătăților Cuvióse, aĭ primit ungere sânțită, și pre cel prea înalt înțelepțește l-aĭ lăudat, slujindu-ĭ luĭ cu darul, în scaunul cel prea înalt, ca un ânger.

Mărire:

Suferind supărărĭ pentru Christos Cuvióse, te-aĭ împărtăşit nemurireĭ, şi îndumneḍeireĭ, şi neîncetat izvorînd mir de bună mirézmă, sânţeştĭ pre ceĭ ce să apropie de tine cu credinţă.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Linguriţa dumneḍeescululuĭ şi dătătorĭuluĭ de lumină jeratec, rugul cel ne ars de focul Dumneḍeireĭ (fiind tu Fecĭóră), arde tóte patimile mele cele de uscăcĭune, şi mĕ răpeşte din focul cel vecĭnic.

Irmosul:

Dómne cela ce aĭ făcut „cele de-asupra cruguluĭ ceresc, şi aĭ zidit biserica, tu „pre mine mĕ întăreşte întru dragostea ta, că tu eştĭ „marginea doririlor, şi credincĭoşilor întărire, unule ĭubitorĭule de ómenĭ.

Catismala, glas 3.

Prosomia: Pentru mărturisirea...

Mare sóre aĭ rĕsărit lumeĭ cu strĕlucirea bunătăţilor tale, şi cu lumina minunilor, povĕţuind la lumină adunările credincĭoşilor, şi perḑênd întunerecul patimilor, Leone Cuvióse; rógă pre Christos Dumneḍeŭ să ne dăruĭască noue mare milă.

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Nu s'a despărţit de dumneḍeésca fire, făcêndu-se trup în pântecele tĕŭ, ci şi după omenire a rĕmas Dumneḍeŭ, cel ce după naştere te-a păzit Maĭcă Fecĭóră, ca şi maĭ 'nainte de naştere, Prea-curată, însuşĭ Domnul. Pre carele neîncetat roagă-l, să ne dăruĭască noue mare milă.

A Cruce-Născĕtóreĭ.

Prosomia: De frumseţea fecĭorieĭ tale...

Tótă făptura vĕḑêndu-te înălţat pe cruce, îndelung-răbdătorĭule, cu bucurie să veseleşte, striga mĭeluşaŭa cea fără stricăcĭune, şi Prea-curată, căcĭ a aflat mântuire prin tine, o ĭubitorĭule de ómenĭ. Că cu lemnul aĭ tămăduit osîndirea lemnuluĭ; dar mie mi să cutremură cele dinlăuntru ale mele, nesuferind a te vedea omorît.

Cântarea 4, Irmos:

Auḑit-am Dómne taĭna iconomieĭ tale, înţeles-am „lucrurile tale, şi am prea„mărit Dumneḍeirea ta.

Arând cu ostenélă holda cugetuluĭ tĕŭ, aĭ rĕsărit spic însutit de bunătăţĭ, şi de tămăduirĭ dumneḍeeştĭ prea fericite.

Sântul tĕŭ sicriŭ sânte, neîncetat izvorăşte unt-de-lemn sânt, care sânţeşte sufletele, celor ce cu credinţă năzuesc la tine.

Mărire:

Curățitor bólelor, izgonitor dracilor celor vicleni aĭ fost Ierarhe, și scăpare ómenilor celor credincĭoșĭ.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Cel ne încăput întru tóte, încape în pântecele tĕŭ Preacurată, mântuindu-mĕ cu bunătatea sa, pre mine cel înnecat întru pĕcate.

Cântarea 5, Irmos:

Pentru ce m'aĭ lepădat de la fața ta, cela ce eștĭ lu„mină ne apusă; și m'a aco„perit întunerecul cel strein „pre mine ticălosul. Ci mĕ „întórce, și la lumina porun„cilor tale îndreptează căile „mele, rogu-mĕ.

Cu gândul cel prea curat vĕḑênd pre gândul cel pricinuitor tuturor, de la acela aĭ luat lumina darurilor de Dumneḑeŭ însuflate, și sânțitele vĕrsărĭ de lumină, ale tămăduirilor, care rîsipeștĭ întunerecul patimilor.

Pre cel ce nebunia cu înșelăcĭunea dracilor pre toțĭ ceĭ ce credeaŭ în Christos, l-aĭ dat foculuĭ fericite, cu dréptă hotărîre, și aĭ mântuit sufletele de stricăcĭunea luĭ cea perḑĕtóre, ca un păstor adevĕrat și mântuitor.

Mărire:

Aprinḑêndu-se foc, aĭ stătut în mijlocul luĭ ne ars, pururea fericite. Căcĭ te încunjura dumneḑeéscа roŭa a sântuluĭ Duh, ca pre un tăĭnuitor de cele sânte, ca pre un slujitor al dumneḑeeșteĭ mărirĭ, ca pre un părtaș al lumineĭ celeĭ de sus.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Vĕḑênd prin cuget prea dumneḑeește odinióră cinstițiĭ profețĭ, adîncimea taĭneĭ celeĭ nespusă, a naștereĭ tale celeĭ prea curate, de Dumneḑeŭ dăruită, în multe felurĭ, prin cât le-aŭ fost prin putință, o aŭ vestit.

Cântarea 6, Irmos:

Rugăcĭunea mea voiŭ vĕrsa...

Ceĭ fără de ochĭ prin rugăcĭunile tale părinte, s'aŭ luat vedere, cugetătorĭule de Dumneḑeŭ; căcĭ pre Christos avêndu-l întru ajutor, și către dînsul întinḑêndu-țĭ pururea ochiĭ sufletuluĭ tĕŭ, luaĭ din destul cererile tale.

Infricoșat aĭ fost împĕratuluĭ, minunate, când întraĭ în curțile luĭ, și aduceaĭ pre haĭna ta jeratec aprins. Căcĭ te-a mărit pre tine Christos, pre carele îl prea-măreștĭ prin viețuirea ta Leone.

Mărire:

Sicriul móștelor tale, iz-

vorĕşte şi rĕvarsă neîncetat, ca un izvor curat, şi de bun miros, unt-de-lemn dumneḑeesc, prin care să izgonesc bólele de la credincioşĭ, şi să dă sănĕtate, celor ce le trebueşte, prea fericite.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Sufletul meŭ sânţeşte-l Fecióră, ceea ce aĭ născut pre Cuvêntul cel sânt, carele precum să cade, cu adeverat să odihneşte pre sânţĭ, însuşĭ Dumneḑeul nostru. Şi dă-mĭ mie întru adevĕr ploĭ de umilinţă Prea-curată.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiŭ vĕr-„sa cătră Domnul, şi luĭ voiŭ „spune scârbele mele, că s'a „umplut sufletul meŭ de rĕu-„tăţĭ, şi viaţa mea s'a apro-„piat de iad, şi ca Ionă mĕ „rog: Dumneḑeule, din stri-„căciune scóte-mĕ.

CONDAC, glas 2.

Prosomia: Pre cea întru rugăciunĭ...

Pre Leon, carele din tinereţe a fost dat Domnuluĭ, şi a luat darul încă fiind din scutece, cu cântărĭ toţĭ să-l încununăm, pre luminătoriul, şi păstoriul bisericeĭ, căcĭ el este eĭ întărire.

ICOS.

Intăreşte-mĭ limba Christóse al meŭ, şi dă-mĭ cuvênt, cela ce eştĭ dătător de cuvinte, şi dăruitor vieţeĭ nóstre, ca să pot lăuda tótă viaţa înţeleptuluĭ Ierarh, carea a sĕvêrşit pe pămênt cu prea fierbinte dragoste, şi a luat din ceriŭ noianul minunilor celor nenumĕrate, şi puterea dogmelor, cu carea a luminat biserica, căcĭ el este eĭ întărire.

Intru acéstă Lună, în 20 de ḑile pomenirea Prea-cuviosuluĭ părinteluĭ nostru, Leon Episcopul Catanieĭ, făcĕtoriul de minunĭ.

Stih: Iară de veĭ întreba, móştele ale căruia Leon sânt,

Cu adevĕrat ale Proedruluĭ Cataniei vom rĕspunde prin cuvênt.

Intru a doua-ḑecea ḑi pre Leon cel lăudat,
In pămêntul cel putreḑĕtor l-aŭ îngropat.

Acest sânt, i să trăgea neamul din Ravena, fiind fiiŭ de părinţĭ de bun neam şi bine credincioşĭ; iară pentru curăţia vieţeĭ sale, şi nevoinţa şi grija de cugete ce avea, trecênd dupre lege prin tóte sânţitele trepte, cu dumneḑeéscă alegere să făcu Episcop Mitropolieĭ Cataniei, care să află în ostrovul Sicheliei cel vestit, unde să află şi muntele Etnii, din carele până astăḑĭ să pogóră şi curge foc. Decĭ acesta dupre numele luĭ ca un leŭ ce are îndrăznire, luminând ca un luminător, a luminat pre toţĭ avênd grija sufletelor, ajutorind vĕduvelor, şi grijind pentru toţĭ. El numaĭ cu singură rugăciunea a surpat la pămênt un chip idolesc, şi a ridicat o biserică mare întru cinstea buneĭ biruitóreĭ muceniţe Lucia. A ars de tot apoĭ şi pre Iliodor cel ce făcea cu farmece semne şi minunĭ; căcĭ spurcatul acesta făcêndu-se prin popor făcĕtor de minunĭ şi de năluciri, cuteza a să apuca şi asupra bisericeĭ luĭ Dumneḑeŭ, cu meşteşugurile luĭ cele rele, iară fericitul prinḑêndu-l cu nevoinţă în mânile luĭ, şi legându-l cu sântul luĭ Epitrahil porunci să aprindă în mijlocul cetăţeĭ foc mare, şi mărturisind tóte farmecele luĭ, întră cu dînsul ţiindu-l legat de grumaz în mijlocul foculuĭ, şi n'a eşit sântul din foc până l-a făcut de tot cenuşă şi spuză pre acel ticălos. Aceasta a făcut de s'aŭ mirat toţĭ, nu numaĭ căcĭ a rĕmas, ne ars sântul, ci pentru că nicĭ de veşmintele sale nu s'a atins focul nicĭ de cum. Decĭ mergênd vestea pretutindenea în lume de acéstă minune, auḑindu-o şi împĕraţiĭ Leon şi Constatin, aŭ trimis de a adus pre sântul la dînşiĭ, şi cuprinḑêndu-ĭ sântele luĭ picióre, îl rugaŭ să se róge pentru dînşiĭ. Acesta nu nu-

mai când trăia a fost mare întru minunĭ, ci încă şi murind face mai multe minunĭ.

Intru acéstă ḑi, pomenirea sântuluĭ mucenic Sadoc Episcopul, şi a sânţilor ceĭ ce s'aŭ sĕvêrşit cu dînsul la numĕr o sută-douĕ-ḑecĭ şi opt.

Stih: Sadoc Episcopul cu opt împreună fiind,

Şi ḑecimea mucenicilor cea în douĕ-spre-ḑecită este sabie suferind.

Aceştĭ sânţĭ aŭ suferit mucenicia în Persida, pe vremea împĕrăţieĭ luĭ Savorie, şi tuturor tăindu-li-se capetele pentru credinţa luĭ Christos. Să ḑice însă, că sântul Sadoc maĭ 'nainte de a fi prins, a vĕḑut în vis pre cel ce a fost Episcop înaintea sa pre sânţitul mucenic Simeon, stând pe scară înaltă, şi chiemându-l către înălţime, arĕtând precum să pare suirea mărturisireĭ.

Intru acéstă ḑi, pomenirea Prea-cuviosuluĭ pă-rinteluĭ nostru Visarion.

Stih: Visarion murind, multe rĕsplătirĭ a aflat,

A multor sudorĭ şi ostenele ce a lucrat.

Cuviosul acesta părintele nostru Visarion s'a născut trupeşte în Egipt, decĭ înţărcându-l maĭcă-sa, şi întru sântele Scripturĭ învĕţându-se, a strĕlucit întru inima sa lumina cea sântă, pentru acésta din tênĕra vêrstă, a ĭubit pre Dumneḑeŭ foarte, nicĭ cum întinând cu vre-un fel de lucru sântul botez ce i s'a dat luĭ în pruncie. Căcĭ suindu-se la loc pustiŭ, ca un fără de trup să nevoea, şi defăĭmând trupul ca cel stricăcĭos, pre cel maĭ rĕŭ la cel maĭ bun l-a supus, şi pre Dumneḑeŭ carele îl ĭubia l-a avut ajutor. Căcĭ patru-ḑecĭ de ḑile şi patru-ḑecĭ de nopţĭ sta neclătit ca un stîlp, avêndu-şĭ mânile şi ochiĭ în sus, şi pre sufletul sĕŭ nedespărţit de la Dumneḑeŭ. Pentru care şi de dar învrednicindu-se, nu întîmplătórele semne lucra, ci şi fórte prea-mărite; căcĭ păzindu-şĭ cea dupre chip, cu tótă puterea, lucra acelea ce şi profeţiĭ ceĭ marĭ aŭ lucrat, ceĭ ce cu Dumneḑeŭ aevea aŭ vorbit. Pentru că Moisi temelia tuturor profeţilor prin lemn, a prefăcut apele cele amară în dulcĭ, închipuind crucea Domnuluĭ, ca să linişteséă pre Iudeiĭ ceĭ ce cârteaŭ. Iară acest fericit, mergênd óre-când cu ucenicul sĕŭ pe cale fără de apă, şi ardêndu-se de sete, prin însemnarea cruceĭ în văzduh, a prefăcut în dulce apa măreĭ cea sărată şi neputincĭósă a să bea, şi rĕcorósa şi bună de băut o a făcut; din carea şi îndestulându-se împreună cu alţiĭ mulţĭ, aŭ mulţĕmit luĭ Dumneḑeŭ. Iisus al luĭ Navi óre-când, biruind pre Amalic a oprit sórele din drumul sĕŭ până ce 'ĭ-a înfrênt pre toţĭ; şi acest fericit óre-când aflându-se la óre-care loc, şi spre folosul multora vorbind, şi fiind vremea spre séră, cerênd de la Dumneḑeŭ a oprit sórele până ce a sĕvêrşit învĕţătura. Şi acesta ca Ilie, a pogorît apă din ceriŭ, nu odată şi de douĕ orĭ, ci maĭ de multe orĭ, alţiĭ cerêndu-o de la el acésta. Profetul Eliseiŭ óre-când, cu cojocul luĭ Ilie, a trecut Iordanul fără să se ude; ĭară acesta în loc de Iordan, rîul Niluluĭ; şi în loc de cojoc, semnul cruceĭ armă tare întrebuinţând pre tótă apa o a prefăcut în câmp drept, şi pe de-asupra atâtor ape mergênd pe jos, o minune! Până la glezne numaĭ i s'aŭ udat picĭórele. Ce este maĭ minunat de cât minunile acestea? Asemenea şi alte felurĭ de semne făcênd cu puterea cruceĭ, şi în adîncĭ bĕtrêneţe slujind luĭ Dumneḑeŭ, s'a mutat la vecĭnicele lŏcaşurĭ.

Intru acéstă ḑi, pomenirea celuĭ dintru sânţĭ părinteluĭ nostru Agaton Papă al Romeĭ.

Stih: Agatone cârmele Romeĭ îndreptând,

La limanurile cele înţelegĕtóre corabia eraĭ întorcênd.

Acest cuvios părinte al nostru şi făcĕtoriul de minunĭ Agaton, era din Italia, fiiŭ de părinţĭ creştinĭ, cucernicĭ şi bine cinstitorĭ, cariĭ ostenindu-se, l-a învĕţat pre el tótă Scriptura cea însuflată de Dumneḑeŭ şi folositóre. Căcĭ atâta de mult s'a folosit şi s'a umilit fericitul din dumneḑeésca Scriptură în cât după ce aŭ murit părinţiĭ sĕĭ, a adunat tótă bogăţia lor, şi chiemând săraciĭ, întru o ḑi o a împrăştiat pre ea, şi s'a dus la o Monastire, unde s'a făcut Monah, îmbrăcându-se în chipul îngeresc, şi slujia luĭ Dumneḑeŭ ḑiua şi nóptea, făcênd rugăcĭune pentru lume. Iară spre fapta bună atâta să nevoea, în cât a luat şi darurile facerilor de minunĭ. Şi fiind că fapta bună nu să ascunde, s'a făcut Papă Romeĭ; şi bine împodobia episcopésca vrednicie, în pace s'a mutat către Domnul.

Intru aaéstă ḑi, pomenirea Cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Chindiu Episcopul Pisidieĭ.

Stih: Din pămênt te-aĭ luat şi în el te-aĭ înturnat,

Chindee cu porunca celuĭ ce pămêntul l-a creat.

Intru acéstă ḑi, pomenirea Cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Plotin.

Stih: Să se aducă Plotin Domnul ḑicênd,

Aŭ venit îngeriĭ pre Plotin aducênd.

Cu ale lor sânte rugăcĭunĭ Dómne milueşte-ne şi ne mântueşte pre noĭ, Amin.

Cântarea 7, Irmos:

Tineriĭ evreeştĭ, aŭ călcat în cuptor văpaea cu în- „drăznélă, şi focul în rouă l-aŭ „schimbat, strigând: Bine eştĭ „cuvêntat Dómne Dumneḑeu- „le în vecĭ.

Cu trup fiind, te-aĭ asemĕnat dumneḍeeştilor cete celor fără de trup, cugetătorĭule de Dumneḍeŭ, şi aĭ servit luĭ Dumneḍeŭ, neîncetat cântând: Bine eştĭ cuvêntat Doamne Dumneḍeule în vecĭ.

Urechĭ asurḍite aĭ deschis prin dumneḍeéscă rugăcĭunea ta prea fericite, şi şchĭopilor arĕtat aĭ dat bună alergare, cariĭ strigaŭ luĭ Christos: Bine eştĭ cuvêntat Dómne Dumneḍeule în vecĭ.

Mărire:

Intrând în mijlocul foculuĭ cu dumneḍeésca voe a Stĕpânuluĭ, aĭ rĕmas ne ars, ĭară Iliodor cel părtaş foculuĭ la vremea judecăţeĭ celeĭ drepte, prin rugăcĭunea ta s'a ars.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Ne arḍênd pântecele tĕŭ focul Dumneḍeireĭ Fecĭoară Maĭcă, s'a întrupat din tine, luminând marginile lumeĭ cu dumneḍeeştĭ strĕlucirĭ. Pentru acésta te lăudăm Prea-curată.

Cântarea 8, Irmos:

Tineriĭ ceĭ de Dumneḍeŭ...

Vĕrsatu-s'a darul în buzele tale, părinte sânţite învĕţătorĭule de taĭne. Pentru acésta Dumneḍeŭ te-a uns pre tine Leone Arhiereŭ poporuluĭ, carele striga: Binecuvêntaţĭ tóte lucrurile Domnuluĭ pre Domnul, şi-l prea înălţaţĭ întru toţĭ veciĭ.

Bine plăcênd împĕratuluĭ celuĭ vecĭnic, prea fericite Leone, aĭ stătut înaintea împĕratuluĭ celuĭ pămêntesc, purtând jeratec părinte, şi spăĭmântând mintea luĭ cu prea-mărite facerĭ de minunĭ.

Bine-cuvêntăm pre Tatăl...

Sădindu-te părinte în casa Domnuluĭ, ca un maslin prea roditor aducĭ după sfîrşit din dumneḍeescul tĕŭ trup, untde-lemn dumneḍeesc, carele pururea goneşte tótă boala credincĭoşilor celor ce scapă la tine cu dragoste înţelepţite.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Cel ce sĕvêrşeşte tóte numaĭ cu voirea, Prea-curată bine-cuvêntată, vrênd s'a sălăşluit în pântecele tĕŭ, şi s'a arĕtat trup, şi m'a îndumneḍeit, fiind stricat maĭ 'nainte prin sfatul cel prea rĕŭ al înşelătorĭuluĭ.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvêntăm...

Tineriĭ ceĭ de Dumneḍeŭ „cuvêntătorĭ în cuptor, împre„ună cu focul şi văpaea căl„cându-o aŭ săltat: Bine-cu„vêntaţĭ tóte lucrurile Dom„nuluĭ pre Domnul.

Cântarea 9, Irmos:

Spăĭmântatu-s'a tot auḑul...

Ca să te fericim cu glasurĭ dumneḑeeştĭ, căcĭ aĭ vieţuit cu cuviinţă, şi umbli întru cele cereştĭ veselindu-te. Mântueşte-ne pre noĭ cu rugăcĭunile tale de patimĭ, de necazurĭ, şi de primejdiĭ Ierarhe, şi păstorĭule vrednicule de laudă.

Făcêndu-te părinte ca o viţă a vieĭ celeĭ adevĕrate, aĭ odrăslit prin bunătăţĭ strugurĭ ce varsă mustul minunilor, din carele ceĭ ce beaŭ cu credinţă, câştigă sănĕtate şi veselie, lăudându-te pururea Cuviόse Leone.

Trupul tĕŭ părinte s'a făcut biserică sântuluĭ şi cinstituluĭ Duh, şi acum zace înlăuntrul dumneḑeeşteĭ bisericĭ, ce o aĭ rîdicat Leone, întru mărirea şi cinstea Lucieĭ muceniţeĭ, izvorîndu-ne nouĕ rîurĭ de minunĭ, ceĭ ce te cinstim cu bună credinţă.

Mărire:

Sόre luminos te-aĭ arĕtat, luminând marginile pămêntuluĭ cu luminile bunătăţilor tot-déuna, şi acum te-aĭ mutat cătră lumina cea ne apusă. Pentru acésta, ceĭ ce serbăm pomenirea ta cea purtătόre de lumină Leone prea fericite, mântueşte-ne pre toţĭ de întunerecul cel cumplit.

Şi acum, a Născĕtόreĭ:

Frică-mĭ este unule împĕrate de a doua venire a ta, şi mĕ tem, că fără mĕsură ţĭ-am greşit, şi nu mĕ fac maĭ bun prin pocăinţă, ci ca unul ce eştĭ bun, întόrce-mĕ şi mĕ mântueşte Iisuse, prin rugăcĭunile cele bine primite ale celeĭa ce te-a născut pre tine.

Irmosul:

Infricoşatu-s'a tot auḑul de „ne spusa luĭ Dumneḑeŭ pogorîre, căcĭ cel prea înalt „de voe s'a pogorît până şi „la trup, din pântece fecĭoresc făcêndu-se om. Pentru „aceea pre Prea-curata Născĕtόrea de Dumneḑeŭ, credincĭoşiĭ o mărim.

EXAPOSTILARIA.

Prosomia: Femeĭ auḑiţĭ glas...

Luminător şi învĕţător, Ierarh prea mare, te cunόşte biserica luĭ Christos Ierarhe. Că bine aĭ păstorit pre fiiĭ eĭ, la păşunile cele mântuitόre Cuviόse, izgonind pre ereticĭ ca pre nişte fiare sălbatece, Leone de Dumneḑeŭ cugetătorĭule.

A Născĕtόreĭ:

Stéua cea mult luminόsă, şi strĕlucitόre a Cataniеĭ, Ierarhul cel făcĕtor de minunĭ, Leon învĕţătorĭul cel taĭnic

al Treimeĭ, cu cugetul, și cu sufletul și cu trupul a predicat de faţă pre tine Preacurată, că eștĭ adevĕrată Născĕtóre de Dumneḑeŭ. Drept aceea și noĭ arĕtat te lăudăm pre tine, ca pre o Maĭcă a luĭ Dumneḑeŭ.

STIHOAVNA Octoihuluĭ.

Iară de va fi post, Idiomela Trioduluĭ de 2 orĭ, și mucenicĭna.

Mărire, Și acum, a Născĕtóreĭ:

Și cea-laltă servire a Ortrineĭ dupre rînduĭală, și Apolisul.

INTRU ACEASTA LUNA
IN 21 DE ḌILE.

Prea-cuviosul părintele nostru Timoteĭ cel din Simvolĭ. Și cel dintru sânţĭ părintele nostru Eustatie Arhiepiscopul Antiohieĭ.

La Dómne strigat-am, Stihirile pe 6, glas 8.

Prosomie: O prea-mărită minune...

Părinte de Dumneḑeŭ cugetătorĭule Timotee, prin înfrênare multă, și prin rugăcĭune neîncetată, de tot aĭ perdut săltările patimilor, și luând darul nepătimireĭ, te-aĭ arĕtat vas dumneḑeescululĭ duh. Pentru aceea gonеștĭ tot-déuna duhurile cele viclene, și în viaţă și după mórte, de Dumneḑeŭ fericite.

Părinte cugetătorĭule de Dumneḑeŭ Timotee, luĭ Avraam te-aĭ făcut următor cu adevĕrat, odihnind tot-déuna, pre ceĭ ce năzuĭaŭ la tine. Răbdarea luĭ Iov aĭ avut întru ostenelĭ, arĕtând blândeţele luĭ David, viaţă asemenea cu îngeriĭ aĭ petrecut pe pămênt, și aĭ ajuns dorirea cea desĕvêrșită, rugându-te pentru noĭ.

Părinte sânţite Timotee, arĕtatu-te-aĭ chip curăţieĭ, pildă înfrênăreĭ, asemĕnare buneĭ credinţe, și izvor umilinţeĭ, razim nemișcat al drepteĭ credinţe, rîŭ de tămăduirĭ pururea curgĕtor, sóre ne apus, fiiŭ dumneḑeescululĭ darŭ, și postnicilor podoabă prea cinstită.

Alte Stihirĭ ale Ierarhuluĭ, glas acelaș.

Prosomia: Ce vĕ vom numi...

Avênd vieţuire cerească, de la Dumneḑeŭ cu adevĕrat aĭ fost pus Arhiereŭ, și acestuĭa aduceaĭ slujbele cu cuget curat, sărăcie și durerĭ aĭ răbdat prea fericite, pentru predicarea cea dumneḑeéscă, și pentru întărirea adevĕruluĭ, pre carele l-aĭ întărit cu cuvintele tale, arĕtat rușinând pre ceĭ fără de minte.

Cu cuvêntul curgerilor tale celor sânţite, arĕtat aĭ aprins plevele huleĭ luĭ Arie celuĭ rĕŭ credincĭos, carele nu primea a să numi Fiĭul la o

cinste cu firea împreună cu Tatăl, prea sânţite Eustatie, şi inimile aĭ luminat, şi cu adevĕrul aĭ ţinut, pre ceĭ ce cu credinţă sĕvêrşesc pomenirea ta.

Amerinţind cu toĭagul cuvintelor tale, păstorĭule cel prea sânţit, turma luĭ Dumnedeŭ cea cuvêntătóre, cu acesta o aĭ păzit nevĕtămată, de tot felul de lupĭ. Pentru acésta bunul păstor ca pre o oae te-a adus înlăuntru în staulul cel ceresc, unde sunt duhurile cele alese ale părinţilor, şi ale drepţilor, purtătorĭule de Dumnedeŭ, Eustatie prea fericite.

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Tótă viaţa mea este nesăţiósă, şi sufletul şi trupul prea întinat, şi cugetul necurat, şi faptele de tot ocărîte, şi cu totul adevĕrat sunt vinovat de osîndire, şi de defăĭmare. Unde mĕ voiŭ duce acum? şi cătră cine voiŭ fugi? fără numaĭ cătră tine Stĕpână, milostiveşte-te, şi vino de mĕ mântueşte.

A Cruce-Născĕtóreĭ:

O prea-mărită minune! O taĭnă înfricoşată! O lucru cutremurat! Dicea Fecĭóra, dacă a vĕdut pe cruce spânzurat în mijlocul a doĭ tîlharĭ, pre Christos cel ce înfricoşat l-a născut fără durere, plângênd dicea: Vaĭ mie Fiĭul meŭ prea ĭubite, cum te-a pironit pe cruce poporul cel rĕŭ şi nemulţĕmitor.

Troparĭŭ, glas 4.

Dumnedeul părinţiĭor noştri...

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Cautǎ la sfîrşitul cărţeĭ.

La Ortrină.

După obicĭnuitele Stihologiĭ, Psalm 50.

CANONUL Prea-cuviosuluĭ Timoteĭ:

Al căruĭa acrostih la Grecĭ este acesta:

Pre tine mărirea Monahilor te laud fericite.

Compunerea luĭ Teofan.

Cântarea 1, glas 8, Irmos:

Să cântăm Domnuluĭ celuĭ ce a povĕţuit pre popo„rul sĕŭ prin marea roşie, „cântare de biruinţă, că s'a „prea-mărit.

Pre tine stéua cea înţelegĕtóre carea aĭ strĕlucit luminos părinte, întru înălţimea înfrênăreĭ, şi aĭ luminat inimile credincĭoşilor, pururea te lăudăm fericite Timotee.

Avênd cătră Dumnedeŭ întins ochĭul cugetuluĭ părinte, aĭ scuturat din sufletul tĕŭ somnul lenevireĭ, şi te-aĭ făcut lăcaş sântuluĭ Duh, şi loc sânţenieĭ, Timotee.

Intărit fiind părinte cu smerenia, aĭ trecut fără stricăcĭune meşteşugurile viclénu-

luĭ, și te-aĭ înălțat cătră Dumnedeŭ, și te îndulcești de mărirea luĭ tot-déuna, fericite Timotee.

A Născĕtóreĭ:

Să cinstim cu laude pre Prea-curata Fecióra Născĕtórea de Dumnedeŭ, carea fără sĕmênță negrăit a zĕmislit în pântece, pre Dumnedeul și Făcĕtoriul tuturor, și cu adevĕrat l-a născut.

Alt CANON al Ierarhuluĭ.
Compunerea luĭ Germano.
Cântarea 1, glas 7, Irmos:
Luĭ Dumnedeŭ celuĭ ce...

Pre cel ce este vêrful părinților, ca pre unul ce s'a îmbrăcat prin darŭ cu cuvêntul, pre marele Eustatie cu cântărĭ să-l lăudăm.

Arĕtându-te apărătoriŭ credinței, aĭ păzit biserica luĭ Christos nerobită cu biruința eresurilor, prea Cuvióse.

Mărire:

Făcêndu-te gură Cuvêntuluĭ, aĭ descoperit adîncimea dogmelor, prea Cuvióse, întru care aĭ înnecat credința cea rea a luĭ Arie.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Ceea ce aĭ născut pre Cuvêntul cu trup maĭ-pre-sus de cuvênt, pre începĕtoriul vieței, neîncetat roagă-l, să se mântuĭască sufletele nóstre.

Cântarea 3, Irmos

Intărire a mea Mântuitoriule ești, și scăpare a mea, și „puterea. Inima mea ceea ce „s'a clătit întărește-o întru „frica ta; că nu este sânt ca „Dumnedeul nostru.

Milostivindu-te pentru toțĭ, cu milosîrdia ta te-aĭ făcut alt Avraam, primind pre ceĭ ce veniaŭ de pretutindenea, o Timotee! Și prin însășĭ ostenelele tale slujind luĭ Dumnedeŭ.

Omorînd membrile tale cele de pe pămênt părinte, precum dice Apostolul, te-aĭ arĕtat părtaș vieţeĭ celeĭ vecĭnice. Intru care adu-țĭ aminte de ceĭ ce te cinstesc tot-déuna.

Cu rĕsăritul faptelor tale părinte, te-aĭ făcut soare neapus, pururea luminând cu razele nevoințelor tale până la marginile pămêntuluĭ, și rîsipind întunerecul dracilor.

A Născĕtóreĭ

Fecióră Curată, Născĕtórea împĕratuluĭ împĕraților, rumpe lanțurile greșalelor mele, și mĕ îndreptéză cătră cărările pocăințeĭ, prin rugăciunile tale.

Alt Canon, Irmos:
Intăritu-s'a inima mea..

Scoțênd tu arma cea adevĕrată, te-aĭ arĕtat Voevod

al buneĭ credinţe, păzind pre ceĭ ce să împrotiviaŭ credinţeĭ, Eustatie.

Tu cu dragostea cea dorită, lucrând biserica, cu secerea învĕţăturilor tale fericite, tăind cu acésta din rădĕcină tóte neghinele.

Mărire:

Făcêndu-te cel dintăĭ al Sinoduluĭ celuĭ adevĕrat, pre Arie, cel ce a fost începĕtor cu adevĕrat înşelăcĭuneĭ, cu pétra cuvintelor tale l-aĭ biruit, de Dumneḑeŭ fericite.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Negrăit te-aĭ născut din Fecĭóră, arĕtatu-te-aĭ precum bine aĭ voit, Mântuitorĭule al nostru, şi lumea aĭ înnoit Dómne.

Irmosul:

Intăritu-s'a inima mea întru Domnul, înălţatu-s'a cornul meŭ întru Dumneḑeul meŭ, lărgitu-s'a gura mea asupra vrăjmaşilor meĭ, veselitu-m'am de mântuirea ta.

Catismala Cuviosuluĭ, glas 4.

Prosomia: Degrab ne întîmpină..

Cu fecĭorie te-aĭ arĕtat adevĕrat, cătră cel ce ţĭ-a zidit trupul tĕŭ Cuvióse părintele nostru Timotee. Pentru acésta te şi veseleştĭ împreună cu fecĭórele cele înţelepte, şi cu credinţă dănţueştĭ împreună cu cuvioşiĭ părinţĭ. Iară nouĕ te-aĭ arĕtat izvorîtor de minunĭ.

Mărire, altă Catismală a Ierarhuluĭ, glas 3.

Prosomia: De frumseţea fecĭorieĭ tale...

Pre Cuvêntul de o fiinţă cu Tatăl şi cu Duhul, aĭ predicat, părinte Eustatie, şi pre Arie cel fără minte, carele hulia învĕţătura cea dréptă, cu vinele învĕţăturilor tale, tare l-aĭ sugrumat. Pentru acésta bucurându-te te-aĭ numĕrat în cetele predicatorilor dumneḑeeştilor părinţĭ, cu cariĭ d'impreună adu-ţĭ aminte pentru noĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Ca o viţă nelucrată Fecĭóră, strugur frumos aĭ odrăslit, izvorînd nouĕ vinul mântuireĭ, cel ce veseleşte sufletele şi trupurile tuturor. Pentru aceea ca pre o pricĭnuitóre a tuturor bunătăţilor pururea te fericim, cu ângerul strigând ţie: Bucură-te cea plină de darŭ.

A Cruce-Născĕtóreĭ:

Cea ne ispitită de nuntă curata şi Maĭca ta Christóse, vĕḑêndu-te mort spânzurat pe lemn, ca o Maĭcă plângênd a grăit: Ce ţĭ-a rĕsplătit ţie poporul jidovilor cel fără-delege şi nemulţĕmitor; carele cu multe şi marĭ darurile tale Fiĭul meŭ s'a îndulcit, laud

plecăciunea ta cea dumneḑeéscă.

Cântarea 4, Irmos:

Cuvinte, din munte umbros, din una Născĕtoarea de „Dumneḑeŭ, cu dumneḑeéscă „vedere, profetul maĭ 'nainte „a cunoscut că veĭ să te în-„trupezĭ. Și cutremurându-se „măria puterea ta.

Tot-déuna fiind întărit cu rugăciunile tale, arcele și săgețile vrăjmașilor celor înțelegĕtorĭ, le-aĭ socotit ca niște săgetăturĭ prunceștĭ, pururea pomenite părinte Timotee.

Dupre închipuire închinându-te chipuluĭ rîndueleĭ luĭ Christos celeĭ pentru noĭ, aĭ suferit ispită de bătăĭ, de la ceĭ ce să lepădaŭ de dînsul, o Timotee, de Dumneḑeŭ cugetătoriule.

Nemișcat aĭ fost, și bărbătește aĭ stătut pururea în doxologia cea cătră Dumneḑeŭ, ne avênd nicĭ cum odihnă la timpul eĭ.

A Născĕtóreĭ:

Prunc tênĕr aĭ născut pe pămênt pre cel născut din Tatăl fără stricăciune, maĭ 'nainte de toțĭ veciĭ, Maĭcă prea sântă, îndreptarea credincioșilor.

Alt Canon, Irmos:

Acoperit-aŭ ceriurile bunătatea...

Adunând cele de trebuință ale credințeĭ, cu săgețile Cuvêntuluĭ prin dumneḑeesc cuget aĭ surpat pre Arie cel rĕŭ credincios, părinte.

Ca un fulger eșind lumina cuvintelor tale, arde hula luĭ Arie, înțelepte Eustatie.

Mărire:

Pus-aĭ îngrădire bisericeĭ ca vieĭ Domnuluĭ, cu cuvintele tale Cuviόse.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Născut-aĭ cu trup Fecióră Curată, pre Cuvêntul cel fără început maĭ 'nainte de cât tine, pre cel ce s'a întrupat din tine, maĭ-pre-sus de cuvênt, în urmă.

Cântarea 5, Irmos:

Intunerecul sufletuluĭ meŭ rîsipește-l, dătătoriule de lumină Christóse Dumne-„ḑeule, cela ce aĭ gonit întu-„nerecul cel maĭ 'nainte al „adînculuĭ, și-mĭ dăruește lu-„mina poruncilor tale cuvinte, „ca mânecând să te măresc „pre tine.

Stând înaintea Treimeĭ fericite cu gând curat, și luminându-te de razele cele de acolo părinte, ne luminezĭ pre noĭ tot-deauna, cariĭ ne pri-

mejduim întru întunerecul patimilor celor sufletești.

Impodobindu-ți trupul cu înfrênare, și sufletul cu nepătimire, te-aĭ cunoscut serv împěratuluĭ tuturor, și arětat aĭ primit de la dînsul darurile minunilor Timotee.

Nu cu gând iscoditor, ci cu inimă curată cerênd stérpa, carea a venit cătră tine, prin serv credincĭos din nefacerea de copiĭ, s'a făcut roditóre de copiĭ, lăudând pre Christos Dumnedeul nostru.

A Născĕtóreĭ:

Lŏcuind în pântecele těŭ, cel ce lŏcuește întru înălțime, te-a făcut pre tine maĭ desfătată de cât cerĭurile, Marie Născĕtóre de Dumnedeŭ. Pre carele nu lipsi a-l ruga, pentru noĭ toțĭ, mirésă a luĭ Dumnedeŭ.

Alt Canon, Irmos:

Cătră tine mânecă Duhul...

Intunerecul eresurilor aĭ rîsipit, și cu razele învěțăturilor tale, aĭ strělucit tuturor marginilor, fericite Eustatie.

Mărire:

Ingrădindu-ne cu armele învěțăturilor tale Eustatie, eresurile cele acum rîdicate, împrotiva dumnedeeșteĭ credințe le biruim.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Nu înceta Fecĭóră rugând pre Dumnedeŭ, cel ce s'a născut cu trup din tine, ca să se mântuĭască robiĭ těĭ de tótă încunjurarea.

Cântarea 6, Irmos:

Curățește-mě Mântuitorĭule, că multe sînt fără-de-le-„gile mele, și mě rîdică din-„tru adîncul rěutăților rogu-„mě. Căcĭ cătră tine am stri-„gat, și mě audĭ Dumnedeul „mântuireĭ mele.

Bine păzindu-țĭ vrednicia fecĭorieĭ în tótă viața ta, în față de femee nicĭ odată n'aĭ căutat, lepădându-te cu totul de stricăcĭunea acestuĭ lucru.

Aședatu-te-aĭ la limanul cel înțelegĕtor, ne udându-te de valurile dulceților trupeștĭ, fericite Timotee; ci cu vênturile cele purtătoare de viață ale Duhuluĭ bine aĭ înnotat prea lăudate.

Depărtatu-te-aĭ, precum dice la Psalm, petrecênd prin munțĭ și prin pustiŭ tot-déuna, sălășluindu-te pururea înțelepte, până ce aĭ întrat în cetatea luĭ Dumnedeŭ cea ceréscă, Timotee.

A Născĕtóreĭ:

Cel ce șéde pre umerile heruvimilor necuprins, a lŏcuit în pântecele tĕŭ cuprins

cu trupul, ĭară nu cu Dumneḑeirea, și din tine a eșit mântuindu-mĕ pre mine Prea-curată.

Alt Canon, Irmos:

Ionà din pântecele ĭaduluĭ.

Cu graĭul cuvintelor tale celor de Dumneḑeŭ însuflate, aĭ potolit viforul ereticilor, îndreptând biserica cătră limanul buneĭ credințe prea fericite.

Aruncat-aĭ cu adîncul dogmelor tale, lupta luĭ Arie cea de Faraon cugetătóre, pre călăreții ceĭ treĭ carii îl apăraŭ pre el, înecându-ĭ Prea-cuvióse.

Mărire:

Curat întru bunătățĭ prea Cuvióse, strĕlucit te-aĭ arĕtat, și cu cuvêntul, și cu viața înfrumsețare bisericeĭ luĭ Christos.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Pre cel ce negrăit aĭ născut, pre Dumneḑeul nostru, Născĕtóre de Dumneḑeŭ, nu înceta rugându-te, ca să mântuĭască din nevoĭ, ceĭ ce te laudă pre tine Curată pururea Fecĭóră.

Irmosul:

Ionà din pântecele ĭaduluĭ „a strigat: Scóte din strică„cĭune viața mea; ĭară noĭ „strigăm ție: Intru tot puter„nice Mântuitorĭule, milueș„te-ne pre noĭ.

CONDAC, glas 4.

Prosomia: Arĕtatu-te-aĭ astăḑĭ...

Ca o stea mult luminósă de la rĕsărit strĕlucind, aĭ luminat în inimile credincĭoșilor faptele minunilor tale, purtătorĭule de minunĭ, de Dumneḑeŭ cugetătorĭule Timotee.

Intru acéstă Lună, în 21 de ḑile pomenirea Preacuviosuluĭ părinteluĭ nostru Timoteĭ, cel din Simvolĭ.

Stih: Pre tine Timotee și viŭ fiind și după mórte,
Dumneḑeul viilor și al morților te cinstește fórte.
In a douĕ-ḑecĭ și una ḑi,
Pre Timoteĭ țĕrîna l-a acoperi.

Acest fericit intrând de mic la viața călugăréscă, și stingênd de tot săltările patimilor, cu multă înfrênare, și cu neîncetate rugăcĭunĭ, și făcêndu-se fără de patimĭ, să arĕtă vas vrednic sântuluĭ Duh, rĕmâind până la sfirșitul viețeĭ sale întru fecĭorie, și sufletește și trupește. Acesta n'a primit nicĭ odată să vie înaintea luĭ femee; ci aflându-se în munțĭ, și lŏcuind în pustietățĭ, își uda sufletul cu roua lacrîmilor. Pentru aceea a luat și darurĭ de tămăduirĭ; căcĭ și dracĭ din ómenĭ a gonit, și tóte alte bóle tămăduĭa. Așa viețuind, cu bĕtrênețe bune, își sĕvêrși viața, mutându-se cătră Domnul.

Intru acéstă ḑi, pomenirea celor dintru sânțĭ părinteluĭ nostru, Eustatie Patriarhul Antiochieĭ celeĭ marĭ.

Stih: Eustatie până ce era viŭ și încă rĕsuflând,
Improtiva vrăjmașilor luĭ Dumneḑeŭ prea statornică rĕsuflare era avênd.

Dumneḑeescul acesta mărturisitor Eustatie a fost pe vremile luĭ Constantin cel mare întâĭuluĭ creștin între împĕrațĭ. Deci învĕțător fiind prin cuvêntul înțelepcĭuneĭ sale, a trimis razele ortodoxieĭ în toată lumea. Acesta era față la Sinodul dintâĭ, ce s'a făcut la Niceea, unul fiind din ceĭ treĭ-sute-opt-spre-ḑece, purtătorĭ de Dumneḑeŭ părințĭ; decĭ știind dogma dreptеĭ-credințe înfrunta și întorcea pre arieniĭ ceĭ ce făceaŭ tăere dumneḑeeșteĭ firĭ, și ḑiceaŭ pre Fiĭul a fi creatură; și-l înstreina de părintésca cinste. Deci pentru a luĭ dumneḑe-

éscă îndrăznire și rîvnă ce avea pentru ajutorĭul ortodoxeĭ credințe, l-a zavistuit Evsevie al Nicomidieĭ și Teognie al Nicieĭ, și Evsevie al Cesarieĭ, și ceĭa-lalțĭ câțĭ eraŭ părtașĭ arieneșteĭ hule, saŭ maĭ vêrtos a ḑice nedumneḑeireĭ. Pentru acésta făcêndu-se a merge ca să-l vadă, de vreme ce să făcea că merg la Ierusalim, eĭ mergênd la Antiohia, unde făcênd sfat îl caterisiră. Iară pentru ca să se arate că cu pricină bine-cuvêntată, l-aŭ caterisit: Ce aŭ alcătuit mult meșteșugarețiĭ; o femee desfrânată fiind învitată de dînșiĭ cu darurĭ marĭ să facă năpaste sântuluĭ; viind c'un copil născut de curând, merse înaintea adunăreĭ lor, ḑicênd, că s'a îngrecat din împreunarea luĭ Eustatie, și a născut acel copil. Iară eĭ (ca ceĭ ce eraŭ meșteșugitoriĭ unuĭ lucru ca acela), cercând pre femee să adevereze vina numaĭ cu jurămênt. Indată îl judecară, și scóseră pre sântul din scaun, și plecară și pre împěratul să-l izgonéscă. Și-l trimiseră prin Tracia la cetatea luĭ Filip de la Macedonia, unde și viața ș'a sĕvêrșit. Decĭ trecênd o sută de anĭ, pe vremile împĕrățieĭ luĭ Zinon, s'aŭ rîdicat sântele luĭ móște și s'aŭ trimis la Antiohia. Atuncea eși înainte tótă mulțimea cetățeĭ, ca la opt-spre-ḑece mile de departe, și-l primiră cu cântărĭ și luminĭ, și tămâerĭ. Pre acesta l-a cinstit cu laude și dumneḑeescul Gură-de-aur. Ḑic însă că femeea acea ce l-a năpăstuit, căḑênd în bólă grea, a mărturisit tot vicleșugul cel ce s'a făcut asupra sântuluĭ, și a spus pre nume pre fie carele din ceĭ ce o aŭ pus asupra luĭ, și cum că amăgindu-se și îndemnându-se cu cuvintele de către dînșiĭ și cu banĭ, aŭ făcut pâra aceea. Și pentru că aŭ jurat cu vicleșug, n'a ḑis nimic mincĭunĭ; căcĭ a ḑis că pruncul l-a fost făcut cu óre-carele Eustatie faurul ce umblase cu dênsa.

Intru acéstă ḑi, pomenirea celuĭ dintru sânțĭ părinteluĭ nostru Gheorghie Episcopul Amastrideĭ.

Stih: Gheorghie trupul sĕŭ lăsând,
Multora sufletéscă mântuire este lucrând.

Acest cuvios era fiiŭ de părințĭ dreptcredincĭoșĭ, cariĭ Teodor și Megeta eraŭ numindu-se, avênd patrie numită Cromin. Petrecându-șĭ vĭața fără de pruncĭ, să rugaŭ luĭ Dumneḑeŭ prin post și rugăcĭunĭ, ca să le dea lor prunc, lucru ce s'a și făcut. Căcĭ ajungând eĭ la adîncĭ bĕtrênețe, li s'aŭ vestit prin dumneḑeescul glas, și zĕmislirea celuĭ ce era să se nască dintru eĭ, și numirea, și darul preoțieĭ. Decĭ născêndu-se el, și lepădând îndulcirile tinerețelor, și îmbrățișind pre cele stătóre, și nicĭ cum lenevindu-se despre a învĕța învĕțăturile, atât cele dumneḑeeștĭ, cât și cele omeneștĭ. Pentru acésta vĕḑênd părințiĭ sĕĭ bună călătoria luĭ, măriaŭ pre Dumneḑeŭ. Și dar de ajuns învĕțându-se, rîdicându-se din patrie s'a dus la muntele Sirieĭ, și aflând acolo un cinstit bĕtrên, a luat de la el shima monahicéscă; și mutându-se acela către Domnul, s'a dus la Vonița, supuindu-se pre sine la tótă aspra viețuire și sihăstrie ; și fiind că Episcopul bisericeĭ Amastrideĭ s'a mutat către Domnul, acest sânt din dumneḑeésca voință, și cu ungerea preoților, și fără să voĭască, a fost suit la scaunul Arhierieĭ, ca lumina pre sfeșnic. Decĭ hirotonisindu-se el în Constantinopol, și ducêndu-se la scaunul sĕŭ, tóte împreună prin osîrdia sa să sĕvêrșea; adică așeḑemênturile cele sânte, bună podóba bisericeĭ, orînduĭala sânțiteĭ tagme, ajutorĭul orfanilor și vĕduvelor, și zidind casă hrănitóre de săracĭ, plățĭ, de datoriĭ, și maĭ întâĭ de tóte dréptă-credință către Dumneḑeŭ Pe lângă acestea încă și semne dumneḑeeștĭ, și minunĭ de tot felul să sĕvêrșiaŭ printr'însul. Așa bine petrecêndu-șĭ viața, s'a mutat din ceste de aicea cu pace dându-șĭ Duhul la Dumneḑeŭ.

Intru acéstă ḑi, cel dintru sânțĭ părintele nostru Ioan Patriarhul Constantinopoleĭ ce a fost din Scolasticĭ, cu pace s'a sĕvêrșit.

Stih: Murit-aĭ Scolasticule jerfitor al luĭ Christos fiind,
Și de îndelungatele tale ostenele acum eștĭ încetând.

Intru acéstă ḑi, sântul Zaharia Patriarhul Ierusalimuluĭ, cu pace s'a sĕvêrșit.

Stih: Zaharie, fericit eștĭ și murind,
Fericituluĭ pămênt Zaharie proestoșind.

Intru acéstă ḑi, pomenirea sântuluĭ mucenic Mavrichie, cu ceĭ împreună cu dînsul, șeapteḑecĭ de mucenicĭ.

Stih: Mavrichie, gol cu mĭere uns fiind,
Acele albinelor mĭere a fi este socotind.
Avênd bărbațĭ de șépte orĭ ḑecĭ nevoitorĭ,
Mavrichie îĭ ĭa și împreună dănțuitorĭ.

Aceștia aŭ stătut pe vremile împĕratuluĭ Maximiam; carele trecênd prin cetatea Apamieĭ, fu pârîțĭ aceștia că sînt creștinĭ. Și înfățișindu-se, și creștinĭ pre sine mărturisindu-se, îndată li s'aŭ luat brâele, și aŭ fost pușĭ la închisóre. Și după treĭ ḑile fiind chĭemațĭ, și ĭarășĭ aŭ fost întrebațĭ; ĭară eĭ rĕmâind neclătițĭ întru credință, fură bătuțĭ cumplit. După aceea întinșĭ pre grătar de fĭer înfocat; apoĭ fiind spânzurațĭ pe lemn, li s'aŭ strujit cóstele. Și socotind împĕratul Maximian ca maĭ mult să mâhnéscă pre sântul Mavrichie, a poruncit să tae pre fiĭul sĕŭ Fotio. Iară după ce 'ĭ-a vĕḑut pre eĭ că păzesc credința ne clătită, și nu să pléčă, 'ĭ-a trimis pre eĭ într'un loc de luncă, ce să afla în mijlocul a două părae și un ĭaz, fiind plin acel loc de viespĭ, și de muște, de țânțarĭ, și de bondarĭ. Și dar ajungênd muncitoriĭ acolo, și dezbrăcându-ĭ pre eĭ, și legându-ĭ de stîlpĭ, și cu mĭere ungêndu-ĭ, și maĭ vêrtos în așa vreme, ce era îndă-

mânatecă către asemenea aflare, și trupul luĭ Fotino înaintea feţeĭ tatăluĭ sĕŭ Mavrichie aruncându-l s'a dus. Iară fericiţiĭ și vitejiĭ aceștia, ḑece ḑile și ḑece nopţĭ răbdând întru acéstă nesuferită muncă și miserie, și făcênd rugăcĭune către Dumneḑeŭ, s'aŭ sĕvêrșit cu pace.

Cu ale lor sânte rugăcĭunĭ, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noĭ, Amin.

Cântarea 7, Irmos:

Cel ce aĭ mântuit prin ânger pre tinerĭ din foc, și „cuptorĭul cel ce suna ca tu„netul l-aĭ prefácut în roŭă: „Bine eștĭ cuvêntat Dumne„ḑeul părinţilor noștri.

Stingênd văpaea patimilor cu roŭa lacrîmilor, aĭ izvorît darul minunilor, prin care curăţeștĭ spurcăcĭunile patimilor Timotee.

Cu adevĕrat aĭ aflat fericirea cea dumneḑeéscă Cuvióse, moștenind pămêntul celor blânḑĭ, și umplêndu-te de bucuria celor aleșĭ.

Ca unul ce aĭ aflat îndrăznélă fericite, cere ertare pĕcatelor nouĕ, celor ce cu dragoste sĕvêrșim sânţită pomenirea mutăreĭ tale Cuvióse.

A Născĕtóreĭ:

Fiind mântuiţĭ cu totul de blestemul cel de demult, cu prea sântă nașterea ta binecuvêntată, pre tine bine te cuvêntăm Născĕtóre de Dumneḑeŭ Prea-curată.

Alt Canon, Irmos:

In cuptorĭul cel de foc...

Rĕzboiul ereticilor cu arma Duhuluĭ biruindu-l înţelepte, aĭ câștigat cinstea cea nestricăcĭósă, încununându-te de Christos.

Gura ta părinte, s'a arĕtat ca o sabie de amêndouĕ părţile ascuţită, împrotiva necredincĭoșilor, că acoperindu-se sub mâna Cuvêntuluĭ, rĕzboiul acestora s'a biruit.

Mărire:

Cu lopata învĕţătureĭ, ca pre niște pleve aĭ vênturat înșelăcĭunea luĭ Arie, adunând grâul credinţeĭ în jitniţa cea însufleţită, părinte.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Pre Născĕtórea de Dumneḑeŭ toţĭ să o lăudăm, că a născut pre Mântuitorĭul, cu credinţă strigând: Bucură-te roaba, și Maĭca luĭ Christos Dumneḑeuluĭ nostru.

Cântarea 8, Irmos:

Cela ce acoperĭ cu ape cele maĭ pre de-asupra ale tale, „cela ce puĭ măreĭ hotar ni„sipul, și tóte le ţiĭ. Pre tine „te laudă sórele, pre tine te „mărește luna, ţie îţĭ aduce „tótă făptura laudă, ca Făcĕ„torĭuluĭ tuturor în vecĭ.

Omorîtor patimilor te-aĭ arĕtat prin multa înfrênare, și prin neîncetată priveghĭere părinte, și cugetând pururea în inimă înălţărĭ de bunătăţĭ, Cuvióse, aĭ trecut din mărire

în mărirea vieţeĭ celeĭ fără de sfîrşit, şi a nestricăcĭuneĭ.

Ca nişte tămâe aĭ adus Cuvióse, rugăcĭunile tale către Dumnedeŭ cel prea curat, din suflet curat, şi aĭ luat de la dînsul dumnedeéscа lucrare a minunilor, a goni draciĭ, şi a tămădui bólele ómenilor.

Urîtor de viclenie, fără de rĕutate, şi ertător, blând, şi cu dreptate împodobit, te-aĭ făcut părinte, cuvios, fără prihană, păzit de tótă nedreptatea, stîlp postnicilor. Pentru acésta te cinstim credincĭoşiĭ întru toţĭ veciĭ.

A Născĕtóreĭ:

Numaĭ pre tine te-a ales podóba luĭ Iacov, Cuvêntul luĭ Dumnedeŭ, şi s'a sălăşluit în pântecele tĕŭ, precum bine a voit, a eşit maĭ frumos de cât toţĭ óameniĭ, Prea-curată, curăţind firea nóstră cea întunecată.

Alt Canon, Irmos:
Pre împĕratul măririĭ...

Cu toĭagul înţelepcĭuneĭ tale aĭ descoperit adîncimea cea dumnedeéscă a Scripturilor, şi pre Israil cel noŭ l-aĭ mutat către pămêntul drepteĭ-credinţe, Arhiereule al luĭ Christos, ĭară pre Arienĭ ca pre Egiptenĭ 'ĭ-aĭ înecat.

Suindu-te pre turnul Halanieĭ, prin dumnedeéscă arĕtare, aĭ amestecat limbile cele ereticeştĭ ale Arienilor înţelepte Eustatie, şi cu un glas aĭ predicat credinţa în vecĭ.

Bine-cuvêntăm pre Tatăl...

Cu mărturisirea ta cea pentru adevĕr părinte, la apus ţi-aĭ sĕvêrşit viaţa, şi ĭarăşĭ la rĕsărit aĭ strĕlucit turmeĭ tale înţelepte, razele buneĭ-credinţe slobodind în vecĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Pre cel ce a zidit pre Adam dupre chip, şi s'a împreunat amestecăreĭ acestuĭa, şi a mântuit neamul omenesc: Preoţĭ lăudaţi-l, popóre prea înălţaţi-l pre dînsul în vecĭ.

Irmosul:
Să lăudăm bine să cuvêntăm...

Pre împĕratul măririeĭ cel „unul fără de început, pre ca„rele bine-l cuvintéză pute„rile cerĭurilor, şi să cutre„mură cetele ângerilor: Lău„daţi-l preoţĭ, popoare prea „înălţaţi-l în vecĭ.

Cântarea 9, Irmos:

Bine este cuvêntat Domnul Dumnedeul luĭ Israil, „cel ce a rîdicat noue corn „de mântuire, în casa luĭ Da„vid servul sĕŭ, întru care „ne-a cercetat pre noĭ rĕsă„ritul cel dintru înălţime, şi „ne-a îndreptat pre calea pă„ceĭ.

Biserică de sânțenie, izvor de umilință, părîŭ de ertăcĭune te-aĭ arĕtat ințelepte, și noĭan nemărginit al dragosteĭ, serv Domnuluĭ nemincinos, și cetățean cerĭuluĭ și împreună cu ângeriĭ lŏcuitor, și izvor de minunĭ.

Știind părinte, că mila este maĭ lăudată de cât judecata, nu aĭ trecut cu vederea pre streinĭ, ci tuturor cu bine țĭ-aĭ deschis milostivirea Cuviόse, fácêndu-te tată săracilor, și ajutor văduvelor, și îmbrăcăminte celor golĭ, și hrană flămânḍilor.

De pe pămênt aĭ ajuns către ceriŭ, unde aĭ avut buna viețuire, Cuviόse, încă fiind în trup. Rugându-te să ni să dăruĭască nouĕ ertare de pĕcate, celor ce cinstim cu credință sântă pomenirea ta.

Tot-déuna izvorașțe nouĕ rîurĭ de tămăduirĭ cinstitul tĕŭ sicriŭ, părinte, care usucă tot felul de vĕrsărĭ ale bólelor, și adapă tot sufletul spre dumneḍeeascǎ bună rodire, sânțite Timotee, servul luĭ Dumneḍeŭ.

A Născĕtóreĭ:

Urmând cuvintelor tale neamurile neamurilor, pre tine te vom ferici pururea Marie. Că tu aĭ născut pre Dumneḍeŭ cel cu adevĕrat fericit, ca cea fără prihană Prea-curată, pre cela ce cu adevĕrat face fericițĭ pre toțĭ, ceĭ ce servesc luĭ.

Alt Canon, Irmos:
Pre ceea ce este maĭ-pre-sus...

Ințelepțește storcênd strugurul Scripturilor, aĭ adăpat pre ceĭ credincĭoșĭ, cu vinul adevĕruluĭ luĭ Christos, cel ce veselește inimile.

Limba ta cea cuvêntătóre de Dumneḍeŭ, ca o sabie de amêndouĕ părțile ascuțită purtând, aĭ tăĭat fericite, mânia cea viclénă a luĭ Arie, care vĕrsa sângele cel nevinovat și sufletesc.

Mărire:

Duhovnicește sĕvêrșind orînduita sânta ḍi cea cu totul sânțită a pomenireĭ tale, te rugăm: Rógă-te cu de-adinsul, să ne mântuim noĭ Ierarhe.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Pre ceea ce a zĕmislit în pântece pre Cuvêntul cel nescris, și a arĕtat nouĕ ușa dumneḍeeșteĭ viețĭ, pre Preacurata Născĕtórea de Dumneḍeŭ dupre adevĕr să o mărim.

Irmosul:

Pre ceea ce este maĭ-pre-„sus de fire Maĭcă, și dupre „fire Fecĭoară, pre cea una

„între femeĭ bine-cuvêntată. „Născĕtóre de Dumneḑeŭ, cu „laude să o mărim.

Şi cea-laltă servire a Ortrineĭ dupre rânduĭală, şi Apolisul.

INTRU ACEASTA LUNA
IN 22 DE ḐILE.

Aflarea móştelor sânţilor mucenicĭ celor din Eugenia.

La Dómne strigat-am, Stihirile Octoihuluĭ 3, şi ale mucenicuļuĭ 3, glas 4.

Prosomia: Cela ce de sus eştĭ chĭemat...

Cu chinurile cele de multe felurĭ, dezbrăcându-vĕ de haĭna omorîreĭ, măriţilor mucenicĭ, v'aţĭ îmbrăcat cu haĭna cea dumneḑeească a nestricăcĭuneĭ, şi acum umblaţĭ întru cele cereştĭ, stând tot-déuna înaintea dumneḑeescului scaunŭ, luminaţĭ de Dumneḑeŭ fericiţilor. Pentru acésta serbăm cu credinţă pomenirea vóstră cea prea luminată, şi cu cinste îmbrăţişem sicriul móştelor vóstre.

Din slăbicĭunea omenéscă, cu putere dumneḑeéscă ĭese tămăduire celor ce să apropie, şi puţina ţĕrînă a trupurilor mucenicilor izvorăşte rîurĭ de minunĭ cu darul. Să mergem dar ómenilor, să ne luăm sănĕtate sufletuluĭ, şi trupuluĭ, strigând cu glasurĭ de mulţĕmită, şi ḑicênd: Mântuitorĭule al lumeĭ, pentru carele s'aŭ chinuit cinstiţiĭ pătimitorĭ fórte tare, cu ale lor rugăcĭunĭ mântueşte-ne de tótă stricăcĭunea.

Mucenicĭĭ ceĭ bine biruitorĭ fiind ascunşĭ în multă vreme, acum s'aŭ arĕtat ca o avuţie de mult preţ, îmbogăţind cetatea ce împĕrăţeşte preste tóte cetăţile, purtându-le cu mânile înţeleptuluĭ Arhiereŭ, în biserică dumneḑeéscă aducêndu-se cu cinste, şi să împarte tuturor, celor ce le trebueşte, spre tótă sănĕtatea, spre folosire, spre luminare, şi spre ajutor, cariĭ îĭ primesc pre eĭ, ca pre nişte servĭ credincĭoşĭ aĭ luĭ Dumneḑeŭ.

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Ţie îmĭ voiŭ mărturisi greşalele mele cele cumplite, Născĕtóre de Dumneḑeŭ Preacurată. Că de le voiŭ şi ascunde pre dênsele acum, ĭară la ḑiua judecăţeĭ, deschiḑêndu-se cărţile tóte să vor vădĭ. Ochiĭ mĭ-am spurcat, uĭtându-mĕ la cele necuvióse; mânile le-am întinat întru fărădelegĭ cu lucrurĭ de ruşine, trupul mi l-am făcut netrebnic, eŭ nenorocitul; şi sufle-

tul mi-am rĕnit cu pĕcatele. Indură-te de mĕ milueşte, şi cu rugăciunile tale arată-mĕ vrednic în partea celor mântuiţi.

A Cruce-Născĕtórei:

Nu te tângui Maica mea, vĕḑêndu-mĕ pe lemn spânzurat pre mine Fiiul tĕŭ şi Dumneḑeŭ, carele pre ape am spânzurat pămêntul, fără ţinere, şi am făcut tótă zidirea. Că mĕ voiŭ scula, şi mĕ voiŭ prea-mări şi voiŭ sfărîma cu putere împĕrăţiile iadului, şi voiŭ perde puterea luĭ, şi voiŭ scoate pre ceĭ legaţi din rĕutatea luĭ, ca un milostiv, şi-ĭ voiŭ aduce la Tatăl meŭ, ca un iubitor de ómeni.

Troparĭul, glas 4.

Muceniciĭ tĕĭ Dómne...

Mărire, Şi acum, a Născĕtórei:

Cantă la sfîrşitul cărţeĭ.

La Ortrină.

CANOANELE Octoihuluĭ.

Şi ale sânţilor pe 4.

Cântarea 1, glas 8, Irmos:

Pre Faraon cela ce să purta în căruţă, l-a cufundat to-„iagul luĭ Moisi, cel ce a fă-„cut minunĭ óre-când, în chi-„pul cruceĭ lovind, şi despăr-„ţind marea, şi pre Israil fu-„gătoriul, mergĕtoriul cel pe-„destru l-a mântuit. Pre cel „ce cânta cântare luĭ Dum-„neḑeŭ.

Fiind luminaţi cu darurĭ muceniceştĭ, şi stând cu dragoste înaintea lumineĭ celeĭ mari, cu totul luminaţilor mucenicĭ, rîsipiţi norii sufletelor nóstre, şi furtuna patimilor, cu darul a-tot-puterniculuĭ nostru Dumneḑeŭ.

Dându-se cu totul ceata mucenicilor, luĭ Dumneḑeŭ celuĭ ce vede tóte, şi legându-şĭ sufletele de dragostea luĭ, aŭ dezlegat legăturile rĕutăţeĭ: Şi dăruesc dezlegare pĕcatelor, celor ce-ĭ fericesc pre eĭ cu credinţă.

Mărire:

Ceĭ ce prin ostenelele chinurilor arĕtat aŭ sfărîmat pre viclénul, din zavistie fiind ascunşi în mulţi anĭ, astăḑĭ s'aŭ arĕtat, şi cu mânĭ de preot cugetătoriŭ de Dumneḑeŭ să aduc în biserică, dând mântuire lumeĭ.

Şi acum, a Născĕtórei:

Mântueşte-mĕ Maica luĭ Dumneḑeŭ Fecĭóră, de vrăjmaşi vĕḑuţi şi nevĕḑuţi, ceea ce aĭ născut pre Dumneḑeŭ Cuvêntul vĕḑut, carele era nevĕḑut: Şi cu liniştea ta potoleşte valul patimilor mele, căcĭ singură eştĭ îndreptarea ómenilor.

Cântarea 3, Irmos:

Dómne cela ce aĭ făcut...

Inflĭerbântându-vĕ de dragostea cea dumneḍeeascâ mucenilor, focul nedumneḍeireĭ cu rîurile sângĭurilor l-aţĭ stins, şi strĕlucind ca nişte stele luminóse, tótă lumea cea de sub sóre o aţĭ luminat.

Móştele cele luminóse ale mucenicilor strĕlucesc lumină de tămăduirĭ, celor ce cu credinţă alérgă către dînşiĭ, că aŭ scos darurĭ din izvórele Mântuitorĭuluĭ, rîvnind patimeĭ luĭ celeĭ de bună voe.

Mărire:

Turnurile credinţeĭ, jertfele luĭ Christos, fiind ascunse maĭ 'nainte mulţĭ anĭ, acum s'aŭ arĕtat, şi s'aŭ adus prin mânĭ de Arhiereŭ, cu bună credinţă şi cu cuviinţă.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Bucură-te ceea ce aĭ născut pre Domnul a tótă lumea. Bucură-te ceea ce aĭ pricinuit ómenilor bucuria; bucură-te munte umbros şi netăĭat; bucură-te Prea-curată întărirea credincĭoşilor.

Irmosul:

Dómne cela ce aĭ făcut „cele de-asupra cruguluĭ ce„resc, şi aĭ zidit biserica, tu „pre mine mĕ întăreşte întru „dragostea ta, că tu eştĭ mar„ginea doririlor, şi credincĭo„şilor întărire, unule ĭubito„rĭule de ómenĭ.

Catismala, glas 1.

Prosomia: Mormêntul tĕŭ...

Surpând arĕtat înşelăcĭunea vrăjmaşuluĭ, şi de zavistie fiind ascunşĭ întru mulţĭ anĭ, v'aţĭ arĕtat nouĕ, prea lăudaţilor mucenicĭ, tămăduind patimile sufletelor nóstre. Şi vindecând durerile trupurilor, întru mărirea Dumneḍeuluĭ nostru.

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Chiverniseşte Curată viaţa mea cea ticălósă, şi te milostiveşte-te spre sufletul meŭ, cel ce să alunecă de mulţimea greşalelor întru adîncul perḍĕreĭ Prea-curată; şi în ora înfricoşateĭ morţĭ, tu pre mine mĕ rĕpeşte de la draciĭ ceĭ ce mĕ clevetesc, şi din tótă munca.

A Cruce-Născĕtóreĭ:

Şi prin inima ta Fecĭóră Prea-curată fără prihană, a trecut cu adevĕrat sabie, când aĭ vĕḍut pre Fiiul tĕŭ înălţându-se pe cruce, bine-cuvêntată Marie, Prea-curată, scăparea celor pĕcatoşĭ, Născĕtóre de Dumneḍeŭ, întărirea credincĭoşilor.

Cântarea 4, Irmos:

Tu eştĭ tăria mea Dómne, tu şi puterea mea, tu Dum-

„nedeul meŭ, tu bucuria mea; „cela ce nu aĭ lăsat sînurile „părinteştĭ, şi a nóstră sără„cie o aĭ cercetat. Pentru a„césta cu profetul Avacum „strig către tine: Mărire pu„tereĭ tale ĭubitorĭule de oa„menĭ.

Junghĭerea şi mórtea ta cea de bună voe dătătorĭule de viaţă, o a poftit céta pătimitorilor, şi răbdând multe felurĭ de ostenelĭ, s'a mutat la dumnedeésca veselie cea fără de durere, cu mulţĕmire cântând: Mărire putereĭ tale ĭubitorĭule de ómenĭ.

Ingrădindu-se cu platoşa cruceĭ, şi întărindu-se cu dragostea cea dumnedeéscă, aŭ rîsipit unirea vrăjmaşuluĭ, şi taberile luĭ le-aŭ perdut prin credinţă muceniciĭ ceĭ dumnedeeştĭ, cu osîrdie cântând: Mărire putereĭ tale ĭubitorĭule de ómenĭ.

Mărire:

Luminându-vĕ cu podóbele bunătăţilor, v'aţĭ împodobit cu haĭnă roşită din sângĭurĭ muceniceştĭ, şi purtând semnul cruceĭ cel de biruinţă ca un sceptru, v'aţĭ învrednicit cu adevĕrat a împĕrăţi împreună cu Christos, câştigând nădejdile celor fericiţĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Maĭca luĭ Dumnedeŭ bine-cuvêntată Prea-curată, dumnedeéscă podóba purtătorilor de chinurĭ, ceea ce aĭ făcut ceréscă firea nostră cea căduta prin sfatul şearpeluĭ; mântueşte-mĕ de tóte smintelele vieţeĭ, şi mĕ învredniceşte să aflu mântuire.

Cântarea 5, Irmos:

Pentru ce m'aĭ lepădat de la faţa ta, cela ce eştĭ lumină ne apusă; şi m'a a„coperit întunerecul cel strein „pre mine ticălosul. Ci mĕ „întórce, şi la lumina porun„cilor tale îndrepteazã căile „mele, rogu-mĕ.

Păzind ósele sânţilor tĕĭ Mântuitorule, care eraŭ ascunse în multă vreme, le-aĭ arĕtat acum precum bine aĭ voit, spre sânţirea şi mântuirea poporuluĭ tĕŭ Cuvinte, şi spre ruşinarea vrăjmaşilor celor ce te hulesc.

Ghiaţa înşelăcĭuneĭ o aţĭ topit cu fĭerbinţéla credinţeĭ mărişilor, şi trecênd preste multe chinurĭ de multe felurĭ de muncĭ, v'aţĭ odihnit către cetatea cea de sus, fiind într'armaţĭ cu dragostea, şi plinĭ de mărire.

Mărire:

Cu răbdarea bătăilor, tótă

mânia vrăjmaşuluĭ aŭ gonit ostaşiĭ ceĭ tarĭ chinuindu-se, şi spânzurându-se, şi băgându-se în foc materialnic ; toată materia nedumneḑeireĭ o aŭ ars cu darul.

Şi acum, a Născătóreĭ:

Maĭ cinstită eştĭ de cât puterile cele de sus, de Dumneḑeŭ dăruită, că aĭ zĕmislit pre Cuvêntul, cel ce tóte le-a făcut cu cuvêntul, şi aĭ născut pre cel ce s'a născut din Tatăl fără de stricăcĭune maĭ 'nainte de vecĭ, Prea-curată.

Cântarea 6, Irmos:
Curăţeşte-mĕ Mântuitorĭule...

Ca nişte crinĭ rĕsărițĭ în văile cele înțelegĕtóre, pre toțĭ îĭ umplețĭ de miros dumneḑeesc prea lăudaților, şi tótă rĕutatea sufletelor o goniţĭ, purtătorilor de chinurĭ, vrednicilor de minunĭ.

Sângĭurilor cele închegate ale mucenicilor, tămăduesc ranele sufletelor. Căcĭ cu acelea rănind tare pre vrăjmaşul, prin dumneḑeescul Duh s'aŭ făcut casă de doctorie fără de plată, celor ce cu fĭerbințélă cer tămăduirĭ.

Mărire:

Cerețĭ mucenicilor de la Mântuitorĭul, biruințe împĕraţilor celor bine credincĭoşĭ; şi Arhiereuluĭ ce v'aŭ adus pre voĭ cu dragoste fĭerbinte, bună primirea cea de sus.

Şi acum, a Născătóreĭ:

Din tine s'a arĕtat Dumneḑeŭ ómenilor cu luarea trupuluĭ, Prea-curată, şi a luat din tine a mea sărăcie cel bogat, dăruindu-mĭ întrările nemurireĭ.

Irmosul:

Curățeşte-mĕ Mântuito-„rĭule, că multe sînt fără-de-„legile mele, şi mĕ rîdică din-„tru adîncul rĕutăților, rogu-„mĕ. Căcĭ cătră tine am stri-„gat, şi mĕ auḑĭ Dumneḑeul „mântuireĭ mele.

CONDAC, glas 4.
Prosomia: Arĕtatu-te-aĭ astăḑĭ..

Din pămênt strĕlucind, ca nişte luminătorĭ, tótă negura păgânătățeĭ ațĭ gonit, şi pre credincĭoşĭ ațĭ luminat, dumneḑeeştĭ mucenicĭ, aĭ Treimeĭ apărătorĭ.

ICOS.

Ca nişte trandafirĭ în mijlocul spinilor, móştele vóstre înflorind mirézma ortodoxieĭ daŭ din sine lumeĭ, cinstițiĭ şi prea-măriţiĭ mucenicĭ. Cele frumóse ale lumeĭ lepădându-le, bine durerile aţĭ suferit, pre împĕrațiĭ ceĭ păgânĭ aţĭ mustrat, şi pre împĕratul şi Stĕpânul tuturor l-aţĭ predicat cu îndrăznélă. Pentru acésta frumsețile cereştĭ vĕ-

ḑêndu-le, împĕratuluĭ vécurilor cu osîrdie aduceţĭ rugăcĭune pentru noĭ, ceĭ ce sĕvêrşim pomenirile voastre, dumneḑeeştĭ mucenicĭ, aĭ Treimeĭ apărătorĭ.

Intru aceastâ Lunâ, în 22 de ḑile, pomenirea sânţilor mucenicĭ şi apostolĭ, ale cărora móşte s'aŭ aflat în Eugenia, în ḑilele împĕratuluĭ Arcadie.

Stih: Mucenicii ceĭ ascunşĭ arĕtându-se din pămênt,
Tótă stricăcĭunea de pre faţa pămêntuluĭ sînt curăţind.
In a două-ḑecĭ şi două ḑi din pămênt s'a ivit,
Cinstitele oase ale celor ce aŭ pătimit.

Ocârmuind scaunul Constantinopoleĭ prea sântul Toma, s'aŭ aflat sântele moaşte zăcênd în pămênt, şi îndată aŭ fost rîdicate cu cinste de Arhiereŭ, făcêndu-se acolo adunare de popor, când s'aŭ tămăduit şi bóle fără leac. Iară după câţĭ va anĭ din dumneḑeésca arĕtare, să descoperi óre-căruĭa Nicolae Cliric şi scriitor bun, ca adică să fie unele dintr'acele móşte, ale luĭ Andronic, şi ale Iunieĭ, de cariĭ pomeneşte dumneḑeescul Apostol Pavel la Epistola cea către Romanĭ.

Intru acéstă ḑi, pomenirea Prea-cuviosuluĭ părinteluĭ nostru şi mărturisitoriul Atanasie, cel din Pavlopetria.

Stih: Atanasie creşterea luĭ Pavlopetru cel lăudat,
Impreună cu apostoliĭ Petru şi Pavel s'aŭ aşezat.

Acest cuvios s'a născut în Constantinopol, avênd părinţĭ cucernicĭ cinstitorĭ de Dumneḑeŭ şi fórte bogaţĭ; deci fiind evlavios din tênĕra vêrstă, doria să se îmbrace în shima monahicéscă. Pentru acésta ducêndu-se în părţile sînuluĭ măreĭ Nicomidieĭ, 'şĭ-a tuns părul; şi atâta s'a înălţat cu faptele bune, în cât şi împĕraţilor s'a făcut cunoscut. Iară pe vremile luĭ Leon luptătoriuluĭ de icóne, fiind pârît că cinsteşte prea curatele icóne, la multe muncĭ a fost dat, şi la amară izgonire şi necazurĭ. Decĭ rĕmâind neplecat, şi credinţa ortodoxă până în sfîrşit păzindu-o, s'a mutat către Domnul.

Intru acéstă ḑi, sânta Antusa, şi două-spre-ḑece serve ale eĭ, de sabie s'aŭ sĕvêrşit.

Stih: Antuso pre servele tale prietene aflând,
Cariĭ împreună cu tine de sabie sînt murind.

Intru acéstă ḑi, sântul mucenic Sinetos.

Stih: Sinetos de şi móre de sabie, însă cântă ca la Psalm,
Vĕḑênd pre ceĭ neînţelegĕtorĭ mĕ topĭam;

Intru acéstă ḑi, pomenirea Prea-cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Talasie, şi Limneŭ.

Stih: Limanul cel lin pre Limneŭ şi Talasie 'l-aŭ primit.
Pre ceĭ ce din viaţă ca din mare aŭ fugit.

Din aceştĭ, sânţĭ Talasie într'un oare-care munte ş'a făcut sihăstréscă lôcuinţă, pre toţĭ covêrşind cu curăţia obiceĭuluĭ şi smerenia gânduluĭ; ĭară Limneŭ, şi acesta prea mult lăudând viaţa sihăstréscă, s'a dus la pomenitul marele Talasie fórte tênĕr fiind. Şi învĕţându-se de acela sihăstréscă petrecere, de acolo s'a dus la pururea fericitul Maron. A căruĭa viaţă rîvnindu-o, a ales să vieţuiască fără de acoperemênt. Si ducêndu-se pre vêrful unuĭ munte ce avea de-asupra luĭ un sat cu numele Targala; întru acesta a petrecut, sihăstreşte vieţuind; fără a-şĭ face colibă saŭ căsuţă, ci numaĭ cu un ţarc de petri pre sine ocolindu-se, ceriul avea acoperemênt. Pentru acésta a luat de la Dumneḑeŭ şi darul minunilor; în cât şi draciĭ izgonea, şi bóle vindeca, apostoleşte urmând. Umblând óre-când sântul a fost muşcat de un şérpe: Ci cu singură rugăcĭunea s'a mântuit de mórte. Şi óre-când căḑênd în patimă de pântece (carea acésta este cumplită şi fórte rea) cu chĭemarea luĭ Dumneḑeŭ, a primit mântuire. Şi pre ceĭ lipsiţĭ de vederĭ, ce eraŭ siliţĭ a fi cerşetorĭ, aducêndu-ĭ şi făcêndu-le chiliĭ dupre numĕrul lor, le-aŭ poruncit să petrécă într'ênsele, aducêndu-le lor hrana cea de nevoe de la ceĭ ce veniaŭ către dînsul: Şi întregĭ treĭ-ḑecĭ şi opt de anĭ, petrecênd fără de acoperemênt, ş'a dat Duhul la Dumneḑeŭ cu pace.

Intru acéstă ḑi, sântul Telesfor Episcopul Romeĭ.

Stih: Telesfor adus-a ródă fiind tăĭat,
Ca o sĕmênţă alésă, prin bun sfîrşit.

Intru acéstă ḑi, pomenirea Prea-cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Baradat.

Stih: Precum ḑice Pavel, omorîndu-şĭ membrile pe pămênt.
Baradat de cerésca viaţă s'a împărtăşit.

Acesta era din cetatea Antiohieĭ, şi ĭubind viaţa sihăstréscă şi filosoféscă, s'a închis pre sine întru o chilióră. De acolo apoĭ s'a dus pe o culme de deal maĭ înaltă, şi-şĭ făcu o ladă de lemn, atâta de mică, în cât nu-ĭ încăpea trupul. Pentru acésta era silit pururea să se plece, neavênd înălţimea potrivită cu trupul sĕŭ, nicĭ fiind scândurile lipite; ci fiind şi scurtă în păreţĭ, şi asemenea cu nişte laturĭ deschise, întru cât nicĭ de vĕtămarea ploeĭ, nicĭ de arsura sóreluĭ să putea apăra. Decĭ multă vreme vieţuind în acest loc, maĭ în urmă a eşit, supuindu-se îndemnărilor, luĭ Teodot Episcopuluĭ Antiohieĭ. Decĭ sta de apururea avên-

du-şĭ mânile întinse spre cerĭŭ, şi lăudând pre Dumneḑeul a tóte, şi trupul avêndu-şĭ acoperit cu o haĭnă de pĭele, numaĭ o deschiḑĕtură lăsată spre rĕsuflarea nasuluĭ şi a gureĭ, şi tot acest necaz îl suferia neavêndu-şĭ nicĭ trupul sănĕtos; ci fórte de multe patimĭ fiind cuprins. Dar fiind învăpăĭat de înfocată osîrdie, şi de dragoste dumneḑeéscă, să silia a pătimi pentru rĕsplătirea cununilor. Pre care aştepta să le priméscă mutându-se către Dumneḑeŭ.

Intru acéstă ḑi, cel dintru sânţĭ părintele nostru Vlasie Papa Romeĭ cu pace s'a sĕvêrşit.

Stih: Vlasie Arhiereŭ mare arĕtându-se,

Maĭ vêrtos a fi podóbă scaunuluĭ sĕŭ vĕḑêndu-se.

Cu ale lor sânte rugăcĭunĭ, Dómne milueşte-ne şi ne mântueşte pre noĭ, Amin.

Câtarea 7, Irmos:

De pogorîrea luĭ Dumneḑeŭ focul s'a ruşinat în „Babilon óre-când. Pentru a„ceasta tinerii în cuptor cu „bucuros picĭor, ca întru o „grădină verde săltând aŭ cân„tat: Bine eştĭ cuvêntat Dum„neḑeul părinţilor nostri.

Cu mucenia făcêndu-vĕ odinióră cunoscuţĭ, celuĭ ce v'a zidit, şi fiind ascunşĭ nevĕḑuţĭ, acum v'aţĭ arĕtat nouĕ prea lăudaţilor mucenicĭ, cariĭ cântăm: Bine eştĭ cuvêntat Dumneḑeul părinţilor noştri.

Scóte-ţĭ ómenilor astă-ḑĭ apa mântuireĭ din fôntâna, carea izvorĕşte prin moaştele mucenicilor, ca din nişte pârae fără materie, şi celuĭ ce 'ĭ-a mărit pre dînşiĭ cântaţĭ: Bine eştĭ cuvêntat Dumneḑeul părinţilor noştri.

Mărire:

Ceĭ ce s'aŭ arĕtat lŏcaşurĭ lumineĭ prin multe chinurĭ, fiind ascunşĭ întru anĭ mulţĭ, întru ascunḑĕtóre întunecósă, acum ca din nişte locurĭ ascunse aŭ strĕlucit luminătorĭ, pătimitoriĭ tĕĭ Christóse, povĕţuindu-ne pre noĭ la lumină.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Profeţiĭ aŭ vestit maĭ 'nainte adîncul taĭneĭ tale Fecĭóră. Că aĭ purtat în pântece pre Dumneḑeŭ zĕmislit din prea curate sângĭurile tale, Fecĭóră, şi l-aĭ născut în douĕ firĭ, spre mântuirea nóstră.

Câtarea 8, Irmos:

De şépte orĭ cuptorĭul...

Fiind mucenicií ca nişte viţe ale vieĭ celeĭ fără materie, ne-a înflorit nouĕ strugurĭ de cunoştinţa luĭ Dumneḑeŭ, şi ne-aŭ dres nouĕ tuturor vin de nemurire, carele goneşte arĕtat beţia cea stricătóre de suflet, cântând: Preoţĭ bine-cuvêntaţĭ, popoare prea înălţaţĭ pre Christos în vecĭ.

Cu curgerile sângeluĭ aŭ secat rîurile nebunieĭ idoleştĭ, şi focul porunceĭ tiranuluĭ celuĭ fără de Dumneḑeŭ l-a făcut cenuşă, pătimitoriĭ măririĭ luĭ Christos. Şi din destul a adăpat tótă inima, carea cu credinţă strigă: Preoţĭ

bine-cuvêntaţĭ, popóre prea înălţaţĭ pre Christos în vecĭ.

Bine-cuvêntăm pre Tatăl....

Cel maĭ ales din Arhiereĭ, cu sânţire pornindu-se, a făcut adunare de aducerea vóstră cea sânţită, prea fericiţilor, şi preste an o cinsteşte pre dênsa, împreună cu toată adunarea cea sânţită, cântând: Tinerĭ bine-cuvêntaţĭ, preoţĭ lăudaţĭ, popoare prea înălţaţĭ pre Christos în vecĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Sânţindu-te cu Duhul Născĕtóre de Dumneḍeŭ, prea fără prihană, aĭ născut pre sântul, cel ce să odihneşte pre sânţĭ, şi pre singur Făcĕtorĭul de bine Dumneḍeŭ, carele sânţeşte pre toţĭ ceĭ ce cu credinţă strigă: Tinerĭ bine-cuvêntaţĭ, preoţĭ lăudaţĭ, popóre prea înălţaţĭ pre Christos în vecĭ.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvêntăm...

De şeapte orĭ cuptorĭul, „muncitorĭul haldeilor, l-a ars „nebuneşte, pentru cinstitoriĭ „de Dumneḍeŭ. Iară vĕḍên„du-ĭ pre aceştia cu putere „maĭ bună mântuiţĭ, Făcĕto„rĭuluĭ şi Mântuitorĭuluĭ, a „strigat: Tinerĭ bine-l cuvên„taţĭ, preoţĭ lăudaţi-l, popóre „prea înălţaţi-l întru toţĭ veciĭ.

Cântarea 9, Irmos:

Spăĭmântatu-s'a de acésta...

Unul pre altul învitându-se cătră viaţă, îndemnându-se dintre dînşiĭ să fie îndrăzneţĭ, aŭ suferit chinurile pătimitoriĭ, strigând: Iată vreme bine primită, să stăm, şi să biruim pre vrăjmaşul. Că Christos puitorĭul de nevoinţă întinde cununile, cel ce pentru noĭ a voit să pătiméscă.

Inălţatu-te-aĭ pe lemn cuvinte al luĭ Dumneḍeŭ, şi aĭ tras cătră tine cetele mucenicilor, cariĭ aŭ închipuit patima, şi junghierea ta, carea din bună voe aĭ luat Stĕpâne pentru milostivirea, de care dorind de tine vitejiĭ ostaşĭ, ca nişte jertfe s'aŭ junghiat.

Mărire:

Invrednicindu-vĕ prea lăudaţĭ mucenicĭ purtătorilor de chinurĭ, a împĕrăţi pururea cu Christos în cerĭurĭ cu bucurie, cereţĭ biruinţă împĕratuluĭ, şi Arhipăstorĭuluĭ sufletéscă mântuire, şi tuturor celor ce cu credinţă vĕ laudă pre voĭ astăḍĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Norule al sóreluĭ celuĭ înţelegĕtor, goneşte noriĭ sufletuluĭ meŭ. Uşă a luĭ Dumneḍeŭ, deschide-mĭ rogu-mĕ, uşile dreptăţeĭ Stĕpână, şi mĕ

îndreptéză către întrările cele bune Fecioară, mântuindu-mĕ de smintelele cele de multe feliuri ale viclénului.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de acésta „ceriul, și margenile pământului s'aŭ minunat, că Dumnedeŭ s'a arĕtat oamenilor „trupește, și pântecele tĕŭ s'a „făcut maĭ desfătat de cât ce„riurile. Pentru aceea pre tine „Născĕtóre de Dumnedeŭ, în„cepĕtoriile cetelor îngerești „și omenești te mărim.

Și cea-laltă servire a Ortrineĭ dupre rânduĭală, și Apolisul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 23 DE DILE

Sântul sânţitul mucenic Policarp Episcopul Smirneĭ.

La Dómne strigat-am, Stihirile Octoihuluĭ 3, și ale sântuluĭ 3, glas 2.

Prosomia: Când de pe lemn...

Când a cădut la pământ róda Fecióreĭ, și sĕmênţa cea începĕtóre de viaţă, atuncea te-a odrăslit pre tine spic cu multă roadă, ca să hrănești pre credincioșĭ cu cuvintele, și cu dogmele dreptei-credinţe și ale pătimireĭ, sânţindu-ĭ pre dînșiĭ cu sângele cel dumnedeesc, și curăţându-ĭ cu mirul preoţieĭ, Policarpe.

Apus-aĭ din lume către Dumnedeŭ, strĕlucind razele mucenieĭ tale, încetat-aĭ a dori ajungênd la dorirea cea desĕvêrșit Cuviose, și te-aĭ umplut de fericita strĕlucire. Căria acum rógă-te, să se împărtășéscă toţĭ, ceĭ ce serbéză cu credinţă prea sântă pomenirea ta, fericite Policarpe.

Când s'a înălţat pe lemnul cruceĭ, spânzurându se via cea adevĕrată, atuncea te-a întins pre tine viţă cu multă ródă, tăiată cu cosorul cinstiteĭ mucenicii, și călcată în linurile chinurilor. Al căria pahar de veselie amestecându-l cu credinţă părinte, mărim cinstitele tale lupte.

Mărire, Și acum, a Născĕtóreĭ:

Bucuria tuturor scârbiţilor, și apărătóre celor năpăstuiţĭ, și hrană săracilor, streinilor mângăere, celor înviforaţĭ liman, bolnavilor cercetare, celor îngreuiaţĭ acoperemênt și sprijinélă, și toiag orbilor, tu eștĭ Prea-curată Maica Dumnedeuluĭ celuĭ prea înalt, grăbește rugămu-ne, și mântuește pre robiĭ tĕĭ.

A Cruce-Născĕtórei:

Vĕḑênd Prea-curata pre Făcĕtorĭul a tótă lumea, că rabdă multe ocărĭ, şi pe cruce înălţat, suspina, ḑicênd: Prea lăudate Dómne, Fiĭule şi Dumneḑeul meŭ, cum suferĭ necinste în trup, vrênd să cinsteştĭ zidirea ta Stĕpâne; mărire milostivireĭ tale celeĭ multe, şi pogorîreĭ tale, ĭubitorĭule de ómenĭ.

Tropariŭ, glas 4.

Şi părtaş obiceĭurilor...

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Caută la sfîrşitul cărţeĭ

La Ortrină.

CANOANELE Octoihuluĭ, şi al sântuluĭ pe 4.

Al căruĭa acrostih la Grecĭ este acesta:

Pre dumneḑeescul Policarp cu cântărĭ voiŭ lăuda.

Compunerea luĭ Teofan.

Cântarea 1, glas 2, Irmos:

Veniţĭ popórelor să cântăm cântare luĭ Christos Dumneḑeŭ, celuĭ ce a „despărţit marea, şi a trecut „pre poporul, pre carele l-a „scăpat din robia egiptenilor, că s'a prea-mărit.

Cu vĕrsarea lumineĭ luĭ Christos luminându-te, şi de lumina luĭ umplêndu-te, de Dumneḑeŭ cugetătorĭule, luminéză sufletul meŭ cel întunecos, prin rugăcĭunile tale.

Luminarea predicăreĭ celeĭ mântuitóre, fulgerând în inima ta cea curată, ca printr'o oglindă neîntinată, a strĕlucit razele la toţĭ părinte.

Mărire:

Făcutu-te-aĭ stîlp scris al legeĭ celeĭ nouĕ, avênd în scris părinte Evangelia daruluĭ celuĭ dumneḑeesc, nu cu cernélă, ci cu dumneḑeescul Duh.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Pre Dumneḑeŭ îl ştim, că s'a întrupat din tine fără de voe trupéscă. Cel maĭ 'nainte de tótă zidirea, şi de toţĭ veciĭ; mărturisindu-te pre tine cu adevĕrat Născĕtoare de Dumneḑeŭ.

Cântarea 3, Irmos:

Intăreşte-ne pre noĭ...

Ca şi cum am ḑice din psalmĭ, maslin roditor te-aĭ făcut în casa Domnuluĭ tĕŭ Policarpe, descoperitorĭule de cele dumneḑeeştĭ, purtând blândeţea predicăreĭ.

Indreptându-ţĭ cugetul cu bună tocmire către poruncile Mântuitorĭuluĭ, de Dumneḑeŭ fericite, dupre vrednicie te-aĭ făcut păstor prea ales bisericeĭ luĭ.

Mărire:

Cu totul te-aĭ adus pre sineţĭ luĭ Christos, ca o jertfă vie prin mucenie, ca unul ce

te-aĭ nevoit maĭ 'nainte prin sihăstrie, prea fericite, cu mărturisirea cunoştinţeĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Scuturat-aĭ ţĕrîna omorîreĭ nóstre, născênd pre nemurirea cea adevĕrată, şi ne-aĭ ţesut nouĕ podóbele nestricăcĭuneĭ, prin naşterea ta Fecĭóră.

Irmosul:

Intăreşte-ne pre noĭ întru „tine Doamne, cela ce prin „lemn aĭ omorît pĕcatul, şi „frica ta o sădeşte în inimile „nóstre, celor ce te lăudăm „pre tine.

Catismala, glas 8.

Prosomia: Pre Inţelepcĭunea şi...

Lucrând cu adevĕrat în inima ta părinte înţelepte strugurul daruluĭ, ca nişte vin aĭ stors cuvêntul credinţeĭ, carele veseleşte cugetele tuturor credincĭoşilor, şi te-a arĕtat nemărginit liman al minunilor. Pentru acésta te-aĭ şi arĕtat podóbă mucenicilor, sĕvêrşindu-te prin foc, şi învrednicindu-te lumineĭ celeĭ vecĭnice, Policarpe. Rógă-te luĭ Christos Dumnedeŭ, să dăruĭască ertare de greşale, celor ce serbéză cu dragoste sântă pomenirea ta.

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ.

Norule al soareluĭ celuĭ înţelegĕtor, sfeşnice luminător de aur al dumnedeeşteĭ luminĭ, neîntinată, nespurcată, Prea-curată Stĕpână, luminéză-mĭ rogu-mĕ, cu lumina nepătimireĭ întunecatul meŭ suflet, cel orbit de patimĭ; şi inima mea cea întinată spală-o cu curgerile lacrîmilor, şi cu pocăinţa umilinţeĭ, şi mĕ curăţeşte de rĕutatea faptelor mele, ca să-ţĭ strig ţie cu dragoste: Născĕtóre de Dumnedeŭ pururea Fecĭóră, rógă-te Fiiuluĭ tĕŭ şi Dumnedeŭ, să mi să dea ertare de greşale; că pre tine te am nădejde, eŭ nevrednicul robul tĕŭ.

A Cruce-Născĕtóreĭ:

Mĭeluşaŭa vĕdênd pe cruce pre mĭelul, şi păstorĭul, şi Mântuitorĭul, să văeta lăcrîmând, şi cu amar strigând: Lumea să veseleşte luând prin tine mântuire, ĭară cele dinlăuntru ale mele să ard, vĕdênd rĕstignirea ta, pe care o suferĭ pentru milostivirea mileĭ; îndelung-răbdătorĭule Dómne, cela ce eştĭ noĭanul mileĭ şi izvor nedeşărtat, milostiveşte-te, şi dărueşte ertare greşalelor, celor ce cu credinţă laudă dumnedeeştile tale patimĭ.

Cântarea 4, Irmos:

Audit-am Doamne audul rîndueleĭ tale, şi te-am „prea-mărit pre tine unule ĭu„bitorĭule de ómenĭ.

Pom roditor te-aĭ arĕtat Stĕpânuluĭ, aducênd multă ródă de bunătățĭ, părinte Policarpe.

Ardere de tot, și jertfă curată te-aĭ adus Mântuitorĭuluĭ tuturor, părinte Policarpe.

Cu bună credință povĕțuind Cuviόse poporul, către lumina cunoștințeĭ de Dumneḍeŭ, aĭ gonit întunerecul nedumneḍeireĭ.

Mărire:

Lăudăm mărite rĕbdarea cea întărită a sufletuluĭ tĕŭ, și ne biruirea luptelor tale.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Lumineză-mĭ Curată cu lumina ta sufletul meŭ cel întunecat, ca una ce aĭ născut lumina cea ipostatnică.

Cântarea 5, Irmos:

Dătătorule de lumină, și făcĕtorĭul vécurilor Domnul, întru lumina poruncilor tale povĕțuește-ne pre noĭ, că afară de tine pre alt Dumneḍeŭ nu știm.

Cu lumina Duhuluĭ luminându-te la cuget Cuvioase, te-aĭ învĕțat tăĭnuit prin gândul tĕŭ dupre asemĕnarea foculuĭ ce țĭ să aprindea, că prin foc vreĭ să te sĕvêrșeștĭ, cugetătorĭule de Dumneḍeŭ Policarpe.

Rîŭ de viață aĭ primit ca din părîul desfătăreĭ, făcându-te ucenic învĕțăceluluĭ celuĭ ĭubit, carele a tras adîncimea înțelepcĭuneĭ, Cuviόse.

Mărire:

Avuție, și mărire luminată, și prelungire vieței, și viață nestricată, țĭ-a dăruit ție părinte, Christos înțelepcĭunea cea adevĕrată, pentru că l-aĭ ĭubit pre el prea mult.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Cel vechiŭ de ḍile s'a pogorît în pântecele tĕŭ cel sânțit Prea-curată, ca plóea pe lână, și s'a arĕtat noŭ Adam, ĭubitorĭul de ómenĭ.

Cântarea 6, Irmos:
Intru adîncul pĕcatelor...

Omorîndu-te de către tótă lumea, grăitorule de cele dumneḍeeștĭ, și numaĭ singur luĭ Christos trăind și viețuind, acum către dînsul te-aĭ mutat, câștigând nestricăcĭunea cea de viață.

Cu bună închipuire umblând fericite, și arĕtându-te fiĭŭ lumineĭ și păceĭ, aĭ cunoscut pre Marcion ca pre un născut întâĭ al întunereculuĭ, și vrăjmaș.

Mărire:

Invĕțându-ne părinte cu-

vintele tale, ne lepădăm de tot eresul necurat, şi de adunările viclene ale necredincioşilor, carii cred două stĕpânirĭ.

Şi acum, a Născĕtórei:

Prea-curată, ceea ce aĭ zemislit pre mielul cel curat, carele rîdică pĕcatul lumeĭ, rógă-te să se dea ertare pĕcatelor robilor tĕĭ.

Irmosul:

Intru adîncul greşalelor „fiind încunjurat, chiem adîn„cul milostivireĭ tale cel ne„urmat, din stricăciune Dum„neḑeule scóte-mĕ.

CONDAC, glas 1.

Prosomia: Ceata îngerescă...

Rodurĭ cuvêntătóre aducênd Domnuluĭ Policarpe înţelepte, prin fapte dumneḑeeştĭ, te-aĭ arĕtat dupre vrednicie dumneḑeesc Ierarh fericite. Pentru acésta astă-ḑĭ luminându-ne cu cuvintele tale, lăudăm a ta vrednică de laudă pomenire, prea-mărind pre Domnul.

ICOS.

Primind bunătatea înţelepciuneĭ, dintru aceea părinte aĭ umplut turma ta de cunoştinţa luĭ Dumneḑeŭ; şi întreita strĕlucire a prea sânteĭ şi negrăiteĭ Dumneḑeirĭ arĕtând, pentru nenaşterea Tatăluĭ, şi naşterea Fiiuluĭ, şi eşirea Duhuluĭ. Pentru o Dumneḑeire, şi o mărire luminat aĭ învĕţat, şi nedumneḑeirea idolilor din mijloc o aĭ scos, şi rodurĭ cópte sufletele credincioşilor aĭ adus mărite la acésta; întru carea ne-am botezat, întru carea şi credem, prea-mărind pre Domnul.

Intru acéstă Lună, în 23 de ḑile, pomenirea sântuluĭ sânţituluĭ mucenic Policarp Episcopul Smirneĭ.

Stih: Policarp ardere de tot Cuvinte ţie făcêndu-se,

Multă ródă dă cu strein chip în foc arḑêndu-se.

In a două-ḑecĭ şi treĭ văpaea cu adevĕrat,

A ars pre Policarp cel lăudat.

Acesta a fost ucenic sântuluĭ Ioan de Dumneḑeŭ Cuvêntătoriuluĭ, şi Evangelistuluĭ, împreună cu Ignatie purtătoriul de Dumneḑeŭ. Şi după sântul Bucol Episcopul Smirneĭ, fu hirotonit de Episcopĭ, cu maĭ 'nainte ḑis-a sântuluĭ şi fericituluĭ Bucol. Iară când fu la góna ce să făcu pe vremile luĭ Daciu, atuncea a fost dus înaintea antipatuluĭ, şi mărturisind pre Christos cu îndrăznélă, 'şi-a sĕvêrşit nevoinţa prin foc. Şi a luat darul facereĭ de minunĭ de la Dumneḑeŭ: Că maĭ 'nainte de Arhierie prin rugăciunea sa a umplut jitniţele de grâŭ femeeĭ aceleĭa ce l-a crescut, pre care le deşertase maĭ 'nainte la trebuinţa fraţilor celor lipsiţĭ. Şi după ce s'a făcut Arhiereŭ, a oprit pornirea foculuĭ ce ardea. Şi prin rugăciune a pogorît ploĭ pe pămêntul cel secetos. Şi iară a oprit supărarea ploilor. Şi să face Sinodul luĭ în biserica cea mare.

Intru acéstă ḑi, pomenirea Prea-cuvioşilor părinţilor nóştri, Ioan, Moisi, Antioh, şi Antonin.

Stih: Cétă de cinstiţĭ bărbaţĭ cu numĕrul împătrită,

Să alcătueşte ţie Cuvinte şi din viaţă să mută.

Din aceştĭ patru cuvioşĭ, Ioan s'a făcut cunoscut, şi ucenic Cuviosuluĭ Limneŭ, carele sihăstrea la muntele ce este aprópe de satul Targala; decĭ ducêndu-se acesta la o culme de deal fórte rece, (căcĭ să afla spre partea crivăţuluĭ) acolo a petrecut două-ḑecĭ şi cincĭ de anĭ, fără de acoperemênt. Iară hrana sa era pâne

și sare, haina de păr de capră. Trupul sĕŭ era înfășurat cu grele lanțurĭ, de care fiind îngreuiat, și ardêndu-se de razele sórelui, n'a voit nicĭ odată să ia mângăere despre vre o umbrire la pătimirea sa. Pentru care și copacíul, migdalul, care-l sădise un prieten al sĕŭ lângă patul sĕŭ, și cu vreme să făcuse copac și da umbră, și acela, ḑic a poruncit de l-a tăĭat, ca să nu aibă nicĭ o mângăere de la umbră. Decĭ cu asemenea chip Cuviosul Ioan nevoindu-se s'a mutat către Domnul.

Iară fericitul Moisi urmând vieței pomenituluĭ cuvios Ioan, s'a dus la un vêrf de munte, ce să afla de-asupra satuluĭ numit Rama, și acolo se nevoea cu sihăstreștĭ lupte. Iară fericitul Antioh, de și era bĕtrên cu vêrsta, mare nevoințe însă întrebuința. De și de treĭ orĭ fericitul Antonie bĕtrên fiind, totușĭ ș'a făcut un ocol la un loc prea pustiŭ, și acolo să nevoea asemenea cu ceĭ tinerĭ, căcĭ asemenea hrană cu a celor tinerĭ, adică pâne și sare, amêndoĭ acești aveaŭ; aceĭașĭ băutură beaŭ; adică apă, aceĭașĭ haină de păr, și aceleașĭ privegherĭ și rugăciunĭ, ca și tinerii, făceaŭ amêndoĭ aceștia. Și ca să ḑic cuprinḑĕtor, pururea acești patru cuvioșĭ să aflaŭ întru ostenele tótă ḑiua și tótă nóptea, și n'aŭ împuținat răbdarea și bărbăția lor, nicĭ îndelugata vreme a sihăstrieĭ, nicĭ bĕtrânețele, nicĭ neputința fireĭ; căcĭ aveaŭ întru inima lor, dumneḑeéscă dragoste și osîrdie, ca să se ostenéscă și să se nevoiască pentru Dumneḑeŭ. Și dar cu asemenea nevoințe petrecêndu-șĭ viața, cu pace ș'aŭ dat sufletele în mânile luĭ Dumneḑeŭ.

Intru acéstă ḑi, sânta Gorgonia sora sântuluĭ Grigorie de Dumneḑeŭ cuvêntătoriul, cu pace s'a săvêrșit.

Stih: Cu tăcere cinstesc sfîrșitul Gorgonieĭ,
Lăudându-o pre ea cu cuvintele Grigorie.

Intru acéstă ḑi, sântul mucenic Climent, de sabie s'a săvêrșit.

Stih: Climent vița vieĭ cea gânditóre,
Ca niște must noŭ sângele îșĭ varsă prin tăere.

Intru acéstă ḑi, sânta muceníță Tei, de sabie s'a săvêrșit.

Stih: Pre Tei ceea ce-șĭ bătea joc de zeiĭ înșelăciuneĭ,
O a ucis cu sabia apărătorii minciuneĭ.

Intru acéstă ḑi, pomenirea Prea-cuvioșilor părinților noștri Zevina, Polihronie, Moisi și Damian.

Stih: Dumneḑeescul Zevina ajunge la dumneḑeésca moștenire,
Părăsind dintre ómenĭ a sa viețuire.
Polihronie și doĭ împreună nevoitorĭ fiind,
Toțĭ treĭ împreună aniĭ vieței lor sînt săvêrșind.

Dintru aceștia dumneḑeescul Zevina ș'a făcut o chilie preste un munte, în care a întrebuința sihăstreștile nevoințe până la bĕtrânețe. Dar a covêrșit pre toțĭ cuvioșiĭ aceleĭ vremĭ, întru răbdarea ce avea la sânta rugăciune. Căcĭ, fiind că de bĕtrânețe nu putea sta drept la rugăciune, rĕzemându-se pre toiagul sĕŭ, stăruia la rugăciune; și așa minunat și cu plăcere de Dumneḑeŭ viețuind, s'a mutat din ceste de aicea. Iară dumneḑeescul Polihronie, ucenic acestuia fiind, atâta de mult a urmat bunătăților învĕțătoriuluĭ sĕŭ, și a tipărit întru sine caracterul aceluia, în cât nicĭ pecetea ineluluĭ pre céră, nu să tipărește așa de curat, căcĭ asemenea necontenită stăruință la rugăciune și acesta avea. Lanțurĭ însă de fier n'a suferit să pórte, ca nu cumva óre-care ne întărițĭ să se vateme de acésta. Iară o rădĕcină de stejar prea grea purtându-o pre umere, care nu să putea mișca cu amêndouĕ mânile, îșĭ îngreuia trupul și când venea cine-va de bătea în ușă ascundea rădĕcina. Din acest fel de nevoință îĭ înflorea luĭ și dumneḑeescul dar. Căcĭ prin rugăciunea sa, a contenit seceta, prin plouare, și chiupul ce era deșert, cu rugăciune plin de unt-de-lemn l-a făcut. Multe și alte minunĭ făcênd s'a mutat către Domnul. Iară uceniciĭ sĕĭ, Moisi adică, a rĕmas în chilia dumneḑeesculuĭ Polihronie până la sfîrșitul vieței sale, tótă bunătatea aceluia avêndu-o culésă. Iară Damian s'a dus la un sat ce era acolo aprópe, numit Niera, și aflând aprópe de sat o chilióră, și lŏcuind întrênsa, întrebuința aceĭașĭ petrecere ca a dascaluluĭ sĕŭ Polihronie; în cât ceĭ ce știaŭ bine pre amêndoĭ, vĕḑêndu-l pre acesta, să socotéscă că vede sufletul mareluĭ Polihronie întru alt trup; căcĭ întru amêndoĭ strĕlucea asemenea nerĕutatea, asemenea blândețe, și smerenie, îndulcire de cuvênt, trezvie sufletéscă, cugetare de Dumneḑeŭ, ostenélă și priveghiere, și hrană, și neiubirea de agoniselă. Căcĭ nimic alt avea în chilia sa, de cât o coșniță cu linte muiată, ce-ĭ servea spre hrană. Atâta folos aŭ cules uceniciĭ aceștia din împreună viețuirea cu Polihronie.

Intru acéstă ḑi, Cuviosul noul mucenic Damian, carele maĭ 'nainte s'a nevoit, în sânta Monastire Filoteŭ din muntele Atonuluĭ, apoĭ a mărturisit în Larisa la anul o mie cincĭ-sute-șése-ḑecĭ și opt, și prin sugrumare s'a săvêrșit.

Stih: Rodul Evangelieĭ fericite aĭ fost dobândind,
Damiane sfîrșitul prin sugrumare primind.

Intru acéstă ḑi, Cuviosul Damian, carele a sihăstrit în sânta Monastire a Esfigmenuluĭ din muntele Atonuluĭ, cu pace s'a săvêrșit.

Stih: Mormêntul luĭ Damian era a darurilor desfătare,
Livadă dulce suflătóre, o streină bună mirosire.

Cu ale lor sânte rugăciunĭ, Dómne miluește-ne, și ne mântuește pre noĭ, Amin.

Câutarea 7, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deira cinstindu-se, ceĭ „treĭ tinerĭ aŭ defăĭmat po-„runca cea prea fără de Dum-„neḑeŭ, şi fiind aruncaţĭ în „mijlocul foculuĭ, rĕcorindu-se „aŭ cântat: Bine eştĭ cuvên-„tat Dumneḑeul părinţilor no-„ştri.

Cu cuget întărit aĭ întrat în văpaea ce ardea, mărite, ca ceĭ treĭ tinerĭ, cariĭ aŭ rĕcorit cuptorĭul prin foc fără materie, şi în mijlocul foculuĭ aĭ rĕmas ne ars, strigând: Bine eştĭ cuvêntat Dumneḑeul părinţilor noştri.

Fericit eştĭ, şi bine îţĭ va fi, că lŏcueştĭ acum, unde sînt lŏcaşurile drepţilor, unde sînt oştile mucenicilor, unde sînt cetele înţelepţilor Apostolĭ, cariĭ strigă: Bine eştĭ cuvêntat Dumneḑeul părinţilor noştri.

Mărire:

Sufletele cele ce maĭ 'nainte aŭ fost neroditóre, le-aĭ adus luĭ Christos cu multă roadă, îndreptându-le cu lucrarea Duhuluĭ, şi puindu-le lor sĕmênţă de spic bun, şi 'ĭ-aĭ învĕţat a striga: Bine eştĭ cuvêntat Dumneḑeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Numaĭ tu te-aĭ arĕtat neispitită de bărbat, Maĭcă a luĭ Dumneḑeŭ, celuĭ ce a zidit lumea cu înţelepcĭunea Prea-curată Fecĭóră, pentru acésta cu bună credinţă strigăm ţie, ḑicênd: Bine-cuvêntată eştĭ Fecĭóră, ceea ce aĭ născut pre Dumneḑeŭ cu trup.

Câutarea 8, Irmos:

Pre Dumneḑeŭ cel ce s'a pogorît...

Slujind cu sânţenie întru buna credinţă lucrarea cea sântă de taĭnă a luĭ Christos, tu te-aĭ adus luĭ Dumneḑeŭ jertfă cuvêntătóre, jertfă primită, şi bine plăcută, prinos deplin, Policarpe de treĭ orĭ fericite.

Intru cărunteţe, şi întru adîncime de bĕtrêneţe, aĭ arĕtat bărbăţie de tinereţe, cu puterea cruceĭ rîdicându-ţĭ cugetul tĕŭ cătră lupte dumneḑeeştĭ, lauda sânţiţilor mucenicĭ aĭ luĭ Christos, de Dumneḑeŭ cugetătorule Policarpe.

Intărindu-te cu crucea, şi dupre vrednicie fiind îmbrăcat cu podóba Ierarhieĭ părinte, aĭ întrat în biserica luĭ Dumneḑeŭ, să te arĕţĭ cu sângele tĕŭ luĭ Christos, cel ce este maĭ marele păstorilor.

Bine-cuvêntăm pre Tatăl...

Junghiindu-te pentru Chri-

stos, ca un berbece ales, arĕtătoriŭle de cele sânte, te-aĭ arĕtat următor patimilor luĭ, și te-aĭ făcut părtaș măririĭ împreună cu dînsul, și moștenitor împĕrățieĭ luĭ.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Fiĭ mie stîlp de foc în chip de lumină, și nor luminos, povĕțuindu-mĕ cătră moștenirea cea cerească, Născĕtóre de Dumneḑeŭ curată Fecĭóră fără prihană, ca pre unul ce sînt rĕtăcit în pustia vieţeĭ.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre Dumneḑeŭ carele s'a „pogorît în cuptoriŭl cel cu „foc la coconiĭ evreeștĭ, și vă„paea întru rĕcorélă o a pre„făcut, ca pre Domnul lău„dați-l lucrurile, și îl prea în„nălțațĭ întru toțĭ veciĭ.

Cântarea 9, Irmos:

Pre Dumneḑeŭ Cuvêntul...

Pomenirea ta părinte cea purtătóre de lumină rĕsărind, luminéză sufletele celor ce o sĕvêrșesc pre dênsa cu bună credință, dumneḑeescule, și pre toțĭ îĭ facĭ părtașĭ dumneḑeeșteĭ arĕtărĭ de lumină, pre carea cu laude o fericim dupre vrednicie, cugetătoriŭle de Dumneḑeŭ.

Stând înaintea scaunuluĭ Stĕpânuluĭ împreună cu céta cea de sus a sânților ângerĭ, rógă-l pre dînsul ca să ajungem noĭ la patima cea mântuitóre, și învierea luĭ sĕvêrșindu-o luminat, cu multe felurĭ de bunătățĭ.

Priceperea sânteĭ Treimĭ, părinte nu țĭ să vede ca maĭ 'nainte prin însemnărĭ, ci de față, ca unul ce eștĭ cu inimă curată, și scuturat de materie, și dezlegat de legăturile stricăcĭuneĭ, fericite Policarpe prea-mărite.

Mărire:

Pre tine părinte ca pre unul ce porțĭ cunună, și aĭ primit darurĭ de biruință din drépta cea dumneḑeéscă, și aĭ sĕvêrșit luptele, și te-aĭ umplut de lumină, Policarpe înțelepte, creḑênd noĭ, cu osîrdie te punem pre tine înainte rugător cătră Christos.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Ca pre o Născĕtoare de Dumneḑeŭ Fecĭóră, și Maĭca Cuvêntuluĭ, și ca pre una ce eștĭ nouĕ pricinuitóre de viață vecĭnică, și dumneḑeéscă, ca pre ceea ce ne-aĭ rĕsărit nouĕ pre sórele dreptățeĭ: Noĭ credincĭoșiĭ cu un cuget întru cântărĭ toțĭ te mărim.

Irmosul:

Pre Dumneḑeŭ Cuvêntul „cel din Dumneḑeŭ, carele cu „negrăită înțelepcĭune a ve-

„nit să înoéscă pre Adam cel „cădut rĕŭ prin mâncare în„tru stricăcĭune, din sânta Fe„cĭóră negrăit întrupându-se „pentru noĭ credincĭoşiĭ, cu „un gând întru laude îl mă„rim.

EXAPOSTILARIA.

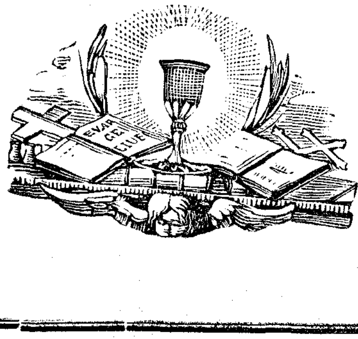
Prosomia: Femeĭ audiţĭ glas...

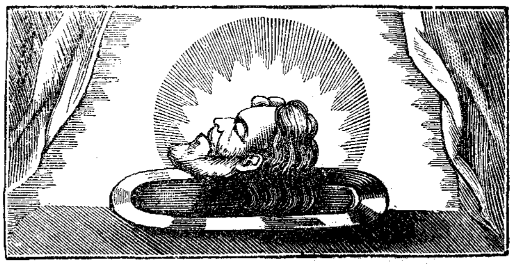
Multe roduri aĭ adus luĭ Christos înţelepte Policarpe. Pre ómeniĭ cariĭ prin tine s'aŭ mântuit din înşelăcĭunea dracilor, sânţite mărite mucenice, carele eştĭ întocma cu îngeriĭ, şi împreună locuitor cu apostoliĭ, cu cariĭ pomeneşte-ne părinte, pre ceĭ ce te cinstim cu dragoste.

A Născĕtóreĭ:

S'a surpat Maĭcă Fecĭóră, peretele îngrădireĭ cel din mijloc, şi noĭ ómeniĭ ceĭ muritorĭ ne-am împreunat cu îngeriĭ, prin naşterea ta, Născĕtóre de Dumnedeŭ, şi acum întăreşte-ne pre noĭ, să postim, şi să ajungem a ne închina curat învierеĭ celeĭ de a treĭa di a Fiĭuluĭ tĕŭ.

Şi cea-laltă servire a Ortrineĭ dupre rînduĭală, şi Apolisul.

INTRU ACEASTA LUNA

IN 24 DE DILE.

Aflarea cinstituluĭ Cap al sântuluĭ Profet Inainte Mergĕtorĭuluĭ şi Botezătorĭuluĭ Ión.

De nu este post, séra cântăm: Fericit bărbatul.. **Mărire dintâiŭ.**

La Dómne strigat-am, **Stihirile pe 6.**

Prosomiile Sântuluĭ 3, îndoindu-le.

Iară de va fi post, dicem obicĭnuita Catismă. Şi se pune slujba Inainte Mergĕtorĭuluĭ cu a Triodului pe 10, cântând Idiomela dileĭ de 2 orĭ, şi Martirica, şi 3 Prosomiĭ din Triod şi ale sântuluĭ pe 4.

Glas 5.

Prosomie: Bucură-te cămara...

Bucură-te sânţite Cap, şi de lumină purtător, şi de îngerĭ cinstit, carele cu sabia aĭ fost tăĕt de demult, şi cu ascuţite mustrărĭ aĭ tăĕt ruşinea necurăţieĭ. Izvorule carele cu minunile adăpĭ pre credincĭoşĭ, cela ce aĭ vestit venirea Mântuitorĭuluĭ cea de mântuire şi pogorîrea Duhuluĭ de demult aĭ vĕdut preste dînsul rĕmâind, carele legeĭ celeĭ vechĭ şi celeĭ nouĕ cu darul aĭ mijlocit, pre Christos rógă-l, să dăruéscă sufletelor nóstre mare milă.

Capul Inainte Mergĕto-

rîuluĭ, cel ascuns óre-când în vas de lut, s'a arĕtat din sînurile pământuluĭ, eșind la arĕtare, carele și rîurĭ de tămăduirĭ izvorăște. Pentru că în ape a spălat capul, celuĭ ce acopere acum cu ape cele maĭ pre de-asupra, și izvorăște ómenilor dumneḍeéscă ertare. Decì pre acesta ce este dupre adevĕr mărit, să-l fericim, și întru aflarea luĭ cu bucurie să serbăm, carele pre Christos rógă, să dăruéscă lumeĭ mare milă.

Capul carele a predicat pre Mielul luĭ Dumneḍeŭ, cel ce s'a arĕtat cu trup și tuturor căile pocăințeĭ cele de mântuire, cu dumneḍeeștĭ poruncĭ le-a adeverit, cel ce maĭ 'nainte, călcarea de lege a luĭ Irod o a mustrat, și pentru acésta s'a tăeat de la trup, și până la o vreme luând ascundere, ca un sóre luminos ne-a rĕsărit nouĕ, carele a strigat pocăiți-vĕ, și la Christos acum vĕ apropiațĭ, întru umilința sufletuluĭ, la cel ce dă lumeĭ mare milă.

Mărire, glas 6.

Comóra dumneḍeeștilor darurĭ, capul tĕŭ cel de Dumneḍeŭ păzit, înainte Mergĕtoriule, din sînurile pământuluĭ a rĕsărit, pre carele noĭ cu credință primindu-l, și închinându-ne strĕlucite, ne înbogățim prin tine Botezătoriul luĭ Christos, cu prea mărite minunĭ, și cu ertare de greșale.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Cine nu te va ferici pre tine prea sântă Fecĭóră, saŭ cine nu va lăuda Prea-curată nașterea ta, că cel ce a strĕlucit fără de anĭ din Tatăl, Fiiul unul născut, acelaș din tine cea Curată a eșit negrăit întrupându-se, din fire Dumneḍeŭ fiind, și cu firea om făcându-se pentru noĭ, nu în douĕ fețe fiind despărțit, ci în douĕ firĭ ne amestecat fiind cunoscut. Pre acela rógă-l Curată cu totul fericită, să se mântuéscă sufletele nóstre.

EȘIRE, Lumină lină...

Prochimenul ḍileĭ și Paremiile.

Iară de este în post, Paremiile ḍileĭ, apoĭ ale Sântuluĭ.

Din Profeția Isaieĭ cetire

Cap. 40, Vers 1.

Așa grăește Domnul: Mângâéțĭ, mângâéțĭ pre poporul meŭ, grăește Dumneḍeŭ. Preoților grăițĭ Ierusalimuluĭ în inimă, mângâéți-l pre dînsul. Că s'a plinit dosĕdirea luĭ, că s'a ertat pĕcatul luĭ, că a luat din mâna Domnuluĭ îndoite pentru pĕcatele sale. Glasul celuĭ ce strigă în pustie, gătițĭ calea Domnuluĭ, drepte facețĭ cărările Dumneḍeuluĭ nostru. Tótă valea se va umplea, și tot muntele și délul se va pleca și vor fi cele strîmbe drepte, și cele colțuróse, căĭ netede. Și se va arĕta mărirea Domnuluĭ și va vedea tot trupul mântuirea luĭ Dumneḍeŭ. In munte

înalt te sue, cela ce bine vestești Sionului, înalță întru tărie glasul tĕŭ, cela ce predicĭ Ierusalimuluĭ, înalță, nu te teme. Eŭ sunt Domnul Dumneḑeŭ, eŭ voiŭ auḑi Dumneḑeul luĭ Israil, și nu voiŭ lăsa pre eĭ. Ci voiŭ deschide din munțĭ ape, și prin mijlocul câmpilor fôntânĭ, și voiŭ face pustia întru bălțĭ, și pămêntul cel însetoșat întru izvóră de ape. Veseléscă-se ceriul de-asupra și noriĭ să roureze dreptate, să rĕsară pămêntul și să încolțéscă, milă și dreptate să arate împreună. Glas de veselie spunețĭ, și facețĭ să se audă acésta până la marginile pămêntuluĭ. Ḑicețĭ: Mântuit-a Domnul pre robul sĕŭ Iacov, și de vor însetoșa în pustie, scóte-va lor apă din piatră. Veselește-te cea stérpă, carea nu naștĭ, glăsuește și strigă, carea nu aveaĭ durere, că maĭ mulțĭ sunt fiiĭ celeĭ lăsate, de cât aĭ celeĭa ce are bărbat.

Din Profeția luĭ Malahia, cetire.

Cap. 3, Vers 1.

Așa grăește Domnul a-tot-țiitoriul, ĭată eŭ trimit ângerul meŭ înaintea fețeĭ tale, carele va găti calea ta înaintea ta. Și va veni la biserica sa Domnul, pre carele voĭ căutațĭ. Și cine va putea suferi ḑiua veniriĭ luĭ, saŭ cine va putea sta întru vederea luĭ; pentru că acela va veni ca focul ce topește, și ca ĭarba nălbitorilor. Și va ședea topind, și curățind ca argintul și aurul. Și va veni la voĭ cu judecată, și va fi mărturie grabnică asupra făcĕtorilor de rĕŭ, și asupra desfrênaților, și asupra celor ce jură strîmb cu numele luĭ, și asupra celor ce nu se tem de dînsul, ḑice Domnul a-tot-țiitoriul. Pentru că eŭ sunt Domnul Dumneḑeul vostru, și nu mĕ schimb, și voĭ fecioriĭ luĭ Iacov. Depărtatu-v'ațĭ de lege și nu o ațĭ păzit. Pentru acésta întórce-ți-vĕ la mine, și mĕ voiŭ întórce la voĭ, ḑice Domnul a-tot-țiitoriul. Și vor ferici pre voĭ tóte limbile, și vor cunóște că eŭ sunt Domnul, cela ce voiŭ judeca între cel drept, și între cel fără de lege, în ḑiua aceea. Decĭ cunóștețĭ, și vĕ aducețĭ aminte de legea luĭ Moisi robul meŭ; precum v'am așeḑat vouĕ în Horeb poruncĭ, și dreptățĭ, cătră tot poporul luĭ Israil. Și ĭată eŭ voiŭ trimite vouĕ pre Ilie Tesviténul, maĭ 'nainte până ce va veni ḑiua Domnuluĭ cea mare și luminată. Carele va întórce inima tatăluĭ spre fiŭ, și inima omuluĭ spre vecinul luĭ. Ca viind să nu bat pămêntul fără veste, ḑice Domnul a-tot-țiitoriul, Dumneḑeul cel sânt al luĭ Israil.

Din Profeția luĭ Solomon, cetire.

Cap. 4, Vers 7.

Dreptul de va ajunge să se sĕvêrșéscă, întru odihnă va fi. Dreptul murind va osîndi pre necurațiĭ ceĭ viĭ. Că vor vedea sfîrșitul dreptuluĭ, și nu vor cunóște ce a sfătuit pentru dînsul Dumneḑeŭ. Că va arunca Domnul pre ceĭ necurațĭ jos fără de glas și-ĭ va clăti pre dînșiĭ din temeliĭ, și până la cel de pre urmă se vor pustii întru durere și pomenirea lor va peri. Că vor veni întru cugetul greșalelor sale spăimêntațĭ, și-ĭ vor mustra pre dînșiĭ împrotivă fără de legile lor. Atuncea va sta cu multă îndrăznélă dreptul înaintea fețeĭ celor ce l-aŭ necăjit pre dînsul, și a celor ce aŭ lepădat ostenelele luĭ. Și vĕḑêndu-l pre el se vor turbura cu multă frică, și se vor îngrozi de minunată mântuirea luĭ. Că vor ḑice întru sine căindu se, și întru nevoința duhuluĭ vor suspina și vor ḑice: Acesta este pre carele l-am avut óre-când de rîs, și întru pildă de ocară, noĭ ceștĭ fără de minte. Viața luĭ o am socotit nebunie, și sfîrșitul luĭ fără de cinste. Și cum s'a socotit între fiiĭ luĭ Dumneḑeŭ, și între sânțĭ sórta luĭ este; rătăcit-am dar din calea adevĕruluĭ, și lumina dreptățeĭ nu ne-a strĕlucit nouĕ, și sórele nu ne-a rĕsărit nouĕ. Umplutu-ne-am de cărările fără de legeĭ și ale perḑĕreĭ, și am umblat pre căĭ neumblate, ĭară calea Domnuluĭ nu o am cunoscut.

LA STIHOAVNA.

Stihirile, glas 2.

Prosomia: Când de pre lemn...

Venițĭ credincĭoșiĭ să cinstim cinstitul Cap al Botezătoriuluĭ cel tăét cu sabia,

întru aflarea luĭ astăḍĭ întîmpinându-l, și toțĭ cu cântărĭ cinstindu-l din dragoste, darurĭ nouĕ de tămăduirĭ să luăm, pre carele nebunul Irod de demult l-a tăét, cu înferbîntarea Irodiadeĭ împreunându-se.

Stih: Cinstită este înaintea Domnuluĭ mórtea cuviosuluĭ luĭ.

Precum aurul din pămênt, așa din pămênt s'a ivit capul Mergĕtoriuluĭ înainte, în năstrapă strĕlucind și grăind luminos, și mustrând desfrênarea luĭ Irod, și uciderea, și cu raze luminând gândurile nóstre, pre carele sĕrutându-l cu credință, astăḍĭ îl cinstim cu cântărĭ, ca pre cel ce se rógă luĭ Dumneḍeŭ pentru noĭ.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înmulți.

Ca o dumneḍeească comóră ascunsă fiind de demult în vas de lut Capul Botezătoriuluĭ, astăḍĭ s'a descoperit marginilor, ca o bogăție vĕrsând din sine izvóre de tămăduirĭ, bólele vindecând și sufletele luminând. Pentru acésta dar de tótă veselia luând toțĭ, pre Mergĕtoriul înainte al luĭ Christos să-l lăudăm.

Mărire, glas 2.

Prea cinstitul vas al dumneḍeeștilor gândurĭ, capul tĕŭ carele maĭ 'nainte luminat a vĕḍut taĭna ființeĭ celeĭ negrăite, ca dintr'un pântece de maĭcă din vistieriile pămêntuluĭ astăḍĭ a rĕsărit, Ioane prea mărite, și a umplut de mirézmă tótă partea cea de sub sóre, dând din sine mir de sânțenie, carele duhovnicește și acum predică calea mântuireĭ, și Mântuitoriuluĭ tuturor se rógă, pentru sufletele nóstre.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

O minune maĭ nouĕ de cât tóte minunile cele de demult, că cine a cunoscut să fi născut Maĭcă fără bărbat, și să pórte în brațe pre cel ce cuprinde tótă făptura; a luĭ Dumneḍeŭ este voea, cel ce s'a născut, pre carele ca pre un prunc Prea-curată în brațele tale purtându-l, și îndrăznială ca o Maĭcă către dînsul câștigând, nu înceta a-l ruga pentru ceĭ ce te cinstesc, ca să miluéscă și să mântuéscă sufletele nóstre.

Troparŭ, glas 4:

Din pămênt rĕsărind Capul Mergĕtoriuluĭ înainte, razele nestricăciuneĭ de tămăduirĭ, strĕlucește credincioșilor. De sus adună mulțimea ângerilor, jos chiamă împreună neamul omenesc, cu un glas să înalțe mărire luĭ Christos Dumneḍeŭ.

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ-învierei.

Taĭna cea din véc ascunsă...

Caută la sfîrşitul cărţeĭ.

La Ortrină.

La Dumnedeŭ este Domnul, Troparul de 2 orĭ.

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ-învierei.

După întâĭa Stihologie, Catismala, glas 4.

Prosomia: Degrab ne întimpină...

Ca o dumnedeéscă visterie ascunsă în pământ, Christos a descoperit capul tĕŭ nouĕ, profetule şi Inainte-mergĕtor. Decĭ toţĭ împreună adunându-ne la acéstă aflare, cu cântărĭ de Dumnedeŭ glăsuitóre, lăudând pre Mântuitoriul, cel ce mântueşte viaţa nóstră cu rugăciunile tale. De două orĭ.

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Lăudămu-te pre tine mirésă a luĭ Dumnedeŭ, Maĭca luĭ Christos Dumnedeŭ, mărind naşterea ta cea necuprinsă, prin care ne-am mântuit de înşelăciunea dracilor, şi de tótă scârba, Născĕtóre de Dumnedeŭ Stĕpână, şi cu credinţă strigăm: Mântueşte turma ta, una prea lăudată.

După a doua Stihologie, Catismala, glas 4.

Prosomia: Cel ce te-aĭ înălţat...

Eşind ca aurul din metalurĭ sânţit capul tĕŭ cu preamărire, din sînurile pământuluĭ cele ne apuse, a îmbogăţit tot gândul credincioşilor, cu dumnedeésca cunoştinţă; acum strigând dupre obiceiŭ: pocăiţi-vĕ. Căruĭa închinându-ne Mergĕtorule-înainte, pre Christos cu glas mare prin credinţă mărim. De două orĭ.

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Nu vom tăcea nicĭ odată Născĕtóre de Dumnedeŭ cu mulţĕmită a lăuda din suflet milele tale, Stĕpână, noĭ robiĭ tĕĭ, strigând şi dicênd: Prea sântă Fecióră, grăbeşte, şi ne mântueşte pre noĭ de vrăjmaşiĭ ceĭ vĕduţĭ, şi nevĕduţĭ, şi de tótă îngrozirea, că tu eştĭ folositórea nóstră.

După Polieleŭ, Catismala, glas 8.

Prosomia: Porunca cea cu taĭnă...

Capul Botezătoriuluĭ era ascuns, ca un mărgăritar în vas de apă, şi ĭar acum ca un sfeşnic luminat de Dumnedeŭ, fiind înfrumseţat strĕluceşte, făcênd minunĭ în tótă lumea, ca un lucéfĕr rĕsărind cu bună cuviinţă, Mergĕtoriul-înainte al sóreluĭ, ĭarăşĭ vestind nouĕ lumina cea neînserată, strigând: Iată mielul luĭ Dumnedeŭ. De două orĭ.

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Mulţĕmim ţie pururea Născĕtoare de Dumnedeŭ, şi te mărim Curată, şi ne închinăm lăudând naşterea ta, ceea ce eştĭ plină de darurĭ, strigând

neîncetat: Miluește-ne pre noĭ Fecĭóră prea milostivă, ca o bună, și ne scóte de la dracĭ, și de la rĕspunsul cel înfricoșat în ora întrebăreĭ; Ca să nu ne rușinăm robiĭ tĕĭ.

Antifonul dintâiŭ, al glasuluĭ al patrulea, Prochimen, glas 4:

Acolo voiŭ rĕsări cornul luĭ David, gătit-am luminător unsuluĭ meŭ.

Stih:

Adu-țĭ aminte Dómne de David, și de tóte blândețele luĭ.

Tótă suflarea...

Evangelia de la Luca.

In vremea aceea, eșit a cuvêntul de Iisus întru tótă Iudeea...

După Psalm 50. Mărire, glas 2.

Pentru rugăcĭunile Mergĕtoriuluĭ teŭ înainte milostive...

Și acum:

Pentru rugăcĭunile Născĕtóreĭ de Dumneḍeŭ milostive...

Stih:

Miluește-ne Dumneḍeule dupre mare mila ta...

Și Stihira glas 6.

Cinstitul cap al Botezătoriuluĭ tĕŭ Doamne, carele óre-când în tipsie a vădit necurăția luĭ Irod cea fără-delege, și a predicat pocăința tuturor credincĭoșilor, din vistieriile pămêntuluĭ arĕtându-se, să pune înaintea celor ce vin la dînsul cu credință, și cu frică să ating, și să închină cu dragostea sufletuluĭ, dăruindu-le dezlegare de greșale, și dându-le trebuințele cererilor, și mare milă.

CANOANELE.

Al Născĕtóreĭ de Dumneḍeŭ, cu Irmosul pe 6, și al Mergĕtoriuluĭ-înainte, pe 8, de va fi în cășlegĭ.

Iară de va fi în post, să lasă Canonul Născĕtóreĭ de Dumneḍeŭ și să cântă numaĭ Canonul Inainte-mergĕtoriuluĭ, cu Irmosul pe 8. Catavasia: Deschide-voiŭ gura mea; iară unde vine Triodețul, cântăm Canonul Mergĕtoriuluĭ-înainte; cu Irmosul pe 6, și Triodețul pe 8, și Catavasia Trioduluĭ.

CANONUL Născĕtóreĭ de Dumneḍeŭ.

Cântarea 1, glas 7, Irmos:

Cu voea ta Doamne întru învêrtoșare pămênteascǎ, „s'a schimbat firea apelor, cea „maĭ 'nainte lesne vĕrsătóre. „Pentru acésta neudat pedes- „tru trecênd Israil, cântă ție „cântare de biruință.

Apa nemurireĭ născênd Fecĭoară, apă de vindecare dă-mĭ mie, ca să spele tóte patimile cele purtătoare de moarte, ale sufletuluĭ, și ale trupuluĭ meŭ.

Născĕtóre de Dumneḍeŭ, pre poporul tĕŭ, cel ce cu dragoste cântă măririle tale, păzește-l, și-l mântuește de stricăcĭune: Că tu Curată eștĭ tuturor folositóre, și povĕțuitóre și întărire.

Fecĭóră, carea aĭ născut adîncimea milostivireĭ, luminéză sufletul meŭ cu strĕlucirea ta cea purtătóre de lumină, ca dupre vrednicie să laud adîncul minunilor tale.

Prea-curată Fecĭóră, ceea

ce aĭ născut lumeĭ sórele dreptățeĭ, gonește întunerecul de la ceĭ ce cu credință te laudă pre tine.

Alt CANON al sântuluĭ.

Cântarea 1, glas 6, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil, cu urmele prin a-„dînc, pre gonaciul Faraon „vĕḑêndu-l înecat, a strigat: „Luĭ Dumneḑeŭ cântare de „biruință să-ĭ cântăm.

Veniți cu limbă bine lăudătóre și cu duh prea puternic, lăudând din buze curate, pre Mergĕtorĭul-înainte, glasul Cuvêntuluĭ, cu cântărĭ duhovniceștĭ credincioșiĭ să-l prea-mărim.

Cu așezĕmânt de pace să alinéză, și cu mulțimĭ nenumĕrate, de ceĭ ce strigă ție cântare de preste an, biserica luĭ Christos întru bună stare să adaoge, Inainte-mergĕtorĭule.

Mărire:

Cel de la Dumneḑeŭ dăruit nouĕ ca o comóră nefurată, capul Mergĕtorĭuluĭ-înainte cel de Dumneḑeŭ purtător, toțĭ credincioșiĭ adunându-ne, cu cântărĭ dupre vrednicie să-l cinstim.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Pre al tĕŭ făcĕtor primindu-l, pre cel ce s'a întrupat maĭ-pre-sus de minte, precum însușĭ a voit, din pântecele tĕŭ fără sĕmênță Curată, a tótă făptura Stĕpână te-aĭ arĕtat.

Catavasie:

Deschide-voiŭ gura mea...

Cântarea 3, Irmos:

Cela ce aĭ întărit cerĭurile cu cuvêntul și temelia pă-„mêntuluĭ o aĭ întemeĭat preste „ape multe, întărește mintea „mea întru voea ta, ĭubito-„rĭule de ómenĭ.

Dăruește nouĕ dezlegare pĕcatelor nóstre Prea-curată Fecĭóră, prin rugăciunile tale cele de Maĭcă, ceea ce aĭ născut pre Dumneḑeŭ Cuvêntul întrupat.

Inviază-mĭ mintea mea cea mórtă Prea-curată Fecĭoară, cu lucrarea celuĭ ce cu adevĕrat s'a născut din tine, pururea Fecĭóră.

Cu veselie glasul luĭ Gavriil strigăm ție Prea-curată: Bucură-te Fecĭóră nădejdea tuturor; bucură-te a luĭ Dumneḑeŭ mirésă.

Ceĭ ce am cunoscut dumneḑeéscă naşterea ta, ne-am întărit, și ne-am îmbogățit cu folosința ta Fecĭóră, strigând: Sânt eștĭ Dómne, cel ce mântueștĭ sufletele nóstre.

Alt Canon, Irmos:

Nu este sânt, precum tu „Dómne Dumnedeul meŭ, ca„rele aĭ înălțat cornul credin„cĭoșilor tĕĭ bunule; și ne-aĭ „întărit pre noĭ pe pétra măr„turisireĭ tale.

Pântecele cel neroditor, dumnedeéscă odraslă te-a născut pre tine, măritul logoditor al bisericeĭ celeĭ din păgânĭ, care o aĭ logodit pre dênsa luĭ Christos Dumnedeŭ, mireluĭ celuĭ adevĕrat.

Glasul tĕŭ cel de Dumnedeŭ grăitor, Inainte-Mergĕtorĭule Ioane, nicĭ prin sabie nu l-a putut opri ticălósa desfrĕnată; că dumnedeescul tĕŭ cap l-aĭ arĕtat nouĕ din pământ.

Mărire:

Sĕrbând luminat cetatea, carea te ĭubește, să veselește, ca ceea ce a aflatŭ bogăție de taĭnă, și izvor de tămăduirĭ ne împuținat, capul tĕŭ Inainte-mergĕtorĭule.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Minunea dumnedeeșteĭ naștereĭ tale, Prea-curată, covêrșaște tótă rînduĭala fireĭ, că pre Dumnedeŭ maĭ-pre-sus de fire l-aĭ zĕmislit în pântece, și născêndu-l aĭ rĕmas pururea Fecĭóră.

Catismala, glas 8.

Prosomia: Porunca cea cu taĭnă...

Ca o comóră în vistierie fiind pus capul Mergĕtorĭuluĭînainte, să păzia în vas de apă ascundêndu-se glasul Cuvêntuluĭ, ca niște grâŭ acoperit în adîncul pămêntuluĭ, a înflorit rodind dumnedeéscă viață: A acestuĭa aflare toțĭ să o cinstim, mărind pre Christos, cel ce 'ĭ-a dat luĭ darŭ, ca să izvorască tămăduirĭ.

De două orĭ.

Mărire, Și acum, a Născĕtóreĭ:

Porunca cea cu taĭnă luându-o întru cunoștință, cel fără de trup în casa luĭ Iosif, degrab a stătut înainte, dicênd celeĭa ce nu știe de nuntă. Cel ce a plecat cerĭurile cu pogorîrea, încape fără de schimbare tot întru tine. Pre carele și vĕdêndu-l în pântecele tĕŭ luând chip de rob, mĕ spăĭmântez a striga ție: Bucură-te mirésă carea nu știĭ de mire.

Cântarea 4, Irmos:

Acoperit-aŭ cerĭurile Christóse Dumnedeule întru „iconomia ta, bunătatea nes„puseĭ înțelepcĭuneĭ tale, ĭu„bitorĭule de ómenĭ.

Mântuește-mĕ Fecĭóră pre mine, cel ce cu credință năzuesc la acoperemântul tĕŭ, și prin cercetarea ta cea fier-

binte, dărueşte-mĭ întrările vieţeĭ.

Stĕpână Prea-curată du rugăcĭunile Domnuluĭ, celuĭ ce s'a întrupat din prea-curatele tale sângĭurĭ, ca să mântuĭască de tótă primejdia pre poporul tĕŭ, pururea Fecĭóră.

Prea-curată Stĕpână folositórea lumeĭ cea bună, nu mĕ lepăda pre mine ticălosul, carele alerg acum sub acoperemêntul tĕŭ, ci mĕ primeşte rogu-mĕ.

Prea-sântă Marie, ceea ce eştĭ adevĕrat cort al sânţenieĭ, sânţeşte-mĭ sufletul meŭ cel spurcat, şi-l fă părtaş dumneḑeeşteĭ măririĭ.

Alt Canon, Irmos:

Christos este puterea mea, „Dumneḑeŭ şi Domnul. Cin„stita biserică cu dumneḑe„éscă cuviinţă cântă strigând: „Din cuget curat întru Dom„nul serbând.

Fost-aĭ pecete legeĭ vechĭ cu adevĕrat, prea fericite, şi sfîrşitul profeţilor te-aĭ numit, şi cinstit credincer celeĭ noue te-aĭ arĕtat Mergĕtorĭule-înainte.

Cu haĭne de păr, Mergĕtorĭule-înainte, dupre obicĭnuinţă aĭ suferit, a-ţĭ acoperi cinstitul şi măritul tĕŭ cap, ca cu o îmbrăcăminte de haĭnă împĕrătéscă, bucurându-te.

Mărire:

Cu raza dumneḑeesculuĭ Duh Inainte-Mergĕtorĭule, rógă-te, să se lumineze cetatea, carea te cinsteşte pre tine totdéuna; şi întru pomenirea ta înţelepte, împreună cu ângeriĭ să se bucure.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Mort m'a arĕtat pre mine mâncarea cea din pom, ĭară pomul vieţeĭ din tine Prea-curată arĕtându-se, m'a înviat, şi desfătăreĭ raĭuluĭ moştenitor m'a aşezat.

Cântarea 5, Irmos:

Nópte neluminósă necredincĭoşilor eştĭ Christóse, „ĭară credincĭoşilor luminare, „întru desfătarea dumneḑeeş„tilor tale Cuvinte. Pentru a„césta la tine mânec, şi laud „Dumneḑeirea ta.

Pre mine cel cuprins şi îngreuĭat cu somnul pĕcatelor, deştéptă-mĕ Prea-curată, prin dumneḑeéscă deşteptată rugăcĭunea ta, mirésă a luĭ Dumneḑeŭ.

Dă-mĭ mână de ajutor mie, celuĭ ce alerg către tine Prea-curată, şi mĕ spală de tótă spurcăcĭunea rĕutăţeĭ, şi de durerĭ mĕ mântueşte prin rugăcĭunile tale, Maĭca luĭ Dumneḑeŭ.

Frumseţea ta Dómnă cea cu dumneḍeéscă cuviinţă, prea bună, şi prea dulce, ĭubindu-o Stĕpânul, întru tine Fecĭóră s'a sălăşluit.

Pre ceĭ ce te mărturisesc pre tine împĕrătésă ceriuluĭ, şi pământuluĭ, Născĕtóre de Dumneḍeŭ, pururea Fecĭóră, învredniceşte-ĭ, să dobândéscă împĕrăţia cea netrecĕtóre a raĭuluĭ.

Alt Canon, Irmos:

Cu dumneḍeéscă strĕlu„cirea ta bunule, sufletele ce„lor ce mânecă la tine cu dra„goste, mĕ rog luminéză-le, ca „să te vadă Cuvinte al luĭ „Dumneḍeŭ, pre tine adevĕ„ratul Dumneḍeŭ, pre cela ce „chĭemĭ din negura greşalelor.

Nu aĭ fost Botezătorĭule trestie pururea clătită de vênturile ispitelor vrăjmaşuluĭ, ci stîlp nemişcat dumneḍeescululuĭ popor. Că cu puterea luĭ Ilie şi a Duhuluĭ te-aĭ arĕtat.

Cel ce se lépădă de dumneḍeire, şi micşoréză mărirea luĭ Christos, celuĭ ce s'a botezat de tine, şi dumneḍeescul tĕŭ dar tăĭnueşte, dupre dreptate din dumneḍeeştile curţĭ să izgoneşte.

Mărire:

Deschis-aĭ, celor ce te laudă pre tine cu dragoste, mărite Mergĕtorĭule înainte, uşa izvoruluĭ celuĭ îndestulat şi dumneḍeesc, carele izvorăşte apele dumneḍeesculuĭ dar, şi rîurĭ de tămăduirĭ, carĭ pre toţĭ veselesc.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Purtând înţelegĕtóre podóba prea frumosuluĭ tĕŭ suflet, mirésă luĭ Dumneḍeŭ te-aĭ făcut, pecetluită fiind cu fecĭoria Curată, şi cu raza curăţieĭ lumea luminând.

Câtarea 6, Irmos:

Ionă din pântecele ĭaduluĭ „a strigat: Scóte din strică„cĭune viaţa mea. Iară noĭ stri„găm ţie: Intru tot puternice „Mântuitorule, milueşte-ne pe „noĭ.

Singură eştĭ, carea ne-aĭ izvorît nouĕ apa mântuireĭ, singură eştĭ Prea-curată, carea aĭ stins aprinderea înşelăcĭuneĭ, rourând cunoştinţa cea adevĕrată robilor tĕĭ.

Ceea ce eştĭ cetate însufleţită a Dumneḍeuluĭ nostru, scapă turma ta din jugul barbarilor, celor fără de Dumneḍeŭ, de cutremur, şi de nevoĭ, şi din tótă ispita.

Prea sântă şi purtătóre de lumină uşa daruluĭ, luminând tótă lumea cu strĕlucitóre lumina ta Fecĭóră, luminéză, pre

ceĭ ce te laudă pre tine, Născĕtóre de Dumnedeŭ.

Tămăduesce Prea-curată neputinciosul meŭ suflet, carele pătimesce fără de vindecare, prin amăgirile vieţeĭ şi cu încunjurările multor pĕcate.

Alt Canon, Irmos:

Marea vieţeĭ vĕdêndu-o „înălţându-se de viforul ispi„telor, la limanul tĕŭ cel lin „alergând, strig cătră tine: „Scóte din stricăciune viaţa „mea mult milostive.

Profet te a chĭemat pre tine adevĕrul Christos, şi maĭ pre sus de cât profeţiĭ, botezătorĭule şi Mergĕtorĭule înnaintea vieţeĭ, că pre acela aĭ vĕdut, pre carele profeţiĭ şi legea maĭ 'nainte l-a vestit.

N'a suferit a se ascunde izvorul minunilor, vistieria darului, măritul tĕŭ Cap, Botezătorĭule, profetule, şi înainte Mergĕtorĭule, ci arĕtându-se, isvorăşte izvórĕ de tămăduirĭ.

Mărire:

Prea fericită laudă şi podóbă luminată, şi pavăză de mântuire, acéstă ĭubitóre de Christos, şi mărită cetatea ta pune înainte cinstitul şi dumnedeescul tĕŭ cap, înainte Mergĕtorĭule.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Marele între profeţĭ Moĭsi, maĭ 'nainte te-a însemnat pre tine sicriŭ, şi masă şi sfeşnic, şi năstrapă cu închipuire, însemnând întruparea celuĭ de sus, cea din tine Maĭcă Fecĭóră.

CONDAC, glas 2.

Prosomia: Căutând cele de sus...

Profetule al luĭ Dumnedeŭ şi Mergĕtorĭule înainte al daruluĭ, capul tĕŭ ca un trandafir prea sânţit din pământ aflându-l, tămăduirĭ tot-déuna luăm, pentru că ĭarăşĭ ca şi maĭ 'nainte, în lume predicĭ pocăinţa.

ICOS.

De la Domnul mărturie luând Ióne maĭ pre sus de cât toţĭ ómeniĭ aĭ fost. Pentru acésta a-ţĭ aduce ţie cântărĭ de laudă mĕ spăĭmêntez, însă din dragoste nevoindu-mĕ, a începe cântare îndrăznesc. Pentru acésta să nu mĕ socoteştĭ nevrednic, a'mĭ fi mie ajutător prea lăudate, ca să pot încununa creştetul tĕŭ cel sânt, de treĭ orĭ fericite, că tu în lume predicĭ pocăinţa.

Intru acéstă lună, în 24 de dile, aflarea cinstituluĭ Cap al sântuluĭ profet Mergĕtorĭuluĭ înainte, şi botezătorĭuluĭ Ión.

Stih: Din pământ cinstitul sĕŭ cap Mergĕtorĭul înainte scoţêndu-ne,
Ca să facem rodurĭ vrednice ĭarăşĭ este sfătuindu-ne.
Cel ce a botezat maĭ 'nainte mulţimile în izvórele apelor,

Arĕtându-se acum botéză cu izvórĕle minunilor.

In a douĕ-ḍecĭ şi patra ḍi s'a arĕtat preamărit.

Capul Mergĕtorĭuluĭ înainte cel cinstit.

Cinstitul acesta, şi de ângerĭ socotitul cap întâiaşĭ dată s'a aflat, dupre bună voirea şi arĕtarea sântuluĭ Ión Mergĕtorĭuluĭ înainte, de doĭ óre-cariĭ monahĭ, în casa luĭ Irod, mergênd aceştia la Ierusalim, spre închinăcĭunea purtătorĭuluĭ de viaţă mormênt al Domnuluĭ şi Dumneḍeuluĭ şi Mântuitorĭuluĭ nostru Iisus Christos. Iară de la aceştĭ monahĭ luându'l óre-carele olar, l-a adus în cetatea Emesenilor şi cunoscênd olarul cum că prin mijlocirea sântuluĭ cap avea buna norocire, îl cinstea negrăit. Decĭ când era să móră, l-a lăsat surorei sale, ḍicêndu-ĭ să nu-l mişte de la locul sĕŭ, nicĭ să-l descopere, ci numaĭ să-l cinstéscă. Iarăşĭ după mórtea aceleĭ femeĭ, sântul acela cap a căḍut de la uniĭ la alţiĭ. Iară maĭ pre urmă a ajuns la óre-carele Eustatie monah şi preot, carele era la un gând cu eresul Arianilor. Carele gonindu-se de drept credincioşĭ de la acea peşteră ce locuĭa, căcĭ pricinuĭa tămăduirile, care să făceau de sântul cap, şi le scria la eresul luĭ, şi din voia luĭ Dumneḍeŭ a rĕmas în peşteră mică până în vremea luĭ Marcel ce era arhimandrit pe vremea împĕrăţieĭ luĭ Valentian cel tênĕr şi a luĭ Uranie episcopul Emesieĭ. Decĭ atuncea descoperindu-se multora pentru cinstitul cap, s'a aflat a doua óră, şi era într'o cană de lut, carele s'a adus şi s'a pus în biserică de episcopul Uranie, făcênd multe tămăduirĭ şi prea mărite minunĭ. Şi se face serbarea acestuĭa în sânta sa profetică biserică ce este în Focaria.

Cu ale înainte Mergĕtorĭuluĭ tĕŭ rugăcĭunĭ Christóse Dumneḍeul nostru, miluеşte-ne şi ne mântueşte, Amin.

Câtarea 7, Irmos:

Cuptorĭul cel ce ardea cu foc de demult, tineriĭ izvorîtor de rouă l-aŭ arĕtat, „pre unul Dumneḍeŭ lăudându-l şi ḍicênd: Prea înălţat „eştĭ Dumneḍeul părinţilor, „şi prea mărit.

Fecĭóră, ceea ce aĭ născut focul dumneḍeireĭ, arde uscăcĭunea patimilor mele, şi cu lumina pocăinţeĭ strĕluceşte-mĕ pre mine Prea-curată, rogu-mĕ.

Nestricată Fecĭóră mântueşte-ne pre noĭ din stricăcĭune, însufleţite palat al luĭDumneḍeŭ, arată-ne pre noĭ case sânte dumneḍeescululuĭ Duh, cariĭ în bisericile tale neîncetat te lăudăm pre tine cu credinţă.

Izvóre de tămăduirĭ tuturor izvorĕştĭ Născĕtoare de Dumneḍeŭ, că aĭ născut izvorul vieţeĭ, ci cu rugăcĭunea ta cea caldă curăţeşte-mĕ de spurcăcĭunĭ dumneḍeéscă mirésă.

Tóte semnele dumneḍeeşteĭ tale nasterĭ, vĕḍêndu-le Dumneḍeeştiĭ profeţĭ, cu bucurie laudă strigând: Prea lăudate Dumneḍeul părinţilor bine eştĭ cuvêntat.

Alt Canon, Irmos:

Dătător de rouă cuptorĭul l-a făcut ângerul, cuvioşilor tinerĭ, ĭară pre Haldeĭ „arḍêndu-ĭ porunca luĭ Dumneḍeŭ, pre muncitorĭul l-a „plecat a striga: Bine eştĭ cu- „vêntat Dumneḍeul părinţilor noştri.

Cel ce a odrăslit din Fecĭóră, pre tine te-a numit a fi maĭ pre sus de cât toţĭ ceĭ născuţĭ din femeĭ, căcĭ ca un

fără de trup, și întocma cu ângerii pre pămênt aĭ viețuit strigând luĭ: Bine eștĭ cuvêntat Dumneḑeul părinților noștri.

Mărire:

Fericitu-s'a cu adevĕrat între cetățĭ acéstă cetate prea mărită, câștigându-te pre tine păzitor de cetate Mergĕtoriule înaintea luĭ Christos. Pentru acésta serbând strigă: Bine eștĭ cuvêntat Dumneḑeul părinților noștri.

Și acum, a Născĕtórei:

Din tine Maĭcă Fecĭóră lumina cea Curată a rĕsărit la tótă lumea, că tu pre Dumneḑeŭ Ziditorĭul tuturor l-aĭ născut, pre carele rógă-l Preacurată, să ne trimită nouĕ credincĭoșilor mare milă.

Cântarea 8, Irmos:

Pre împĕratul măririeĭ cel unul fără de început, pre „carele bine-l cuvintéză pu„terile cerĭurilor, și să cutre„mură cetele ângerilor, lăudați-l preoțĭ, popóre prea în„nălțați-l în vecĭ.

Cel neajuns, Stĕpânul tuturor, pre carele nu'l încape cerĭurile, Născĕtóre de Dumneḑeŭ, încape în pântecele tĕŭ Fecĭóră, drept aceea credincĭoșiĭ cu dragoste pre tine te înălțăm în vecĭ.

Prea sântă Fecĭóră, vĕḑêndu-te pre tine biserica înfrumsețată, și prea luminată cu tot felul de bunătățĭ ale celuĭ prea înalt, cu credință te lăudăm, și te mărim întru toțĭ veciĭ.

Pre Dumneḑeŭ, cel ce l-aĭ născut, rógă-l Fecĭóră, ca să trimiță mântuire și stricare scârbelor, și grabnică schimbare de neputințele cele cumplite, și dar vecĭnic celor ce cu credință te cinstesc pre tine întru toțĭ veciĭ.

Din tine a rĕsărit sórele dreptățeĭ, celor ce șed întru întunerecul dezmerdărilor, și pre tine lumină te-a făcut prea lăudată Curată. Drept aceea Născĕtóre de Dumneḑeŭ dupre datorie te lăudăm pre tine întru toțĭ veciĭ.

Alt Canon, Irmos:

Din văpae cuvioșilor rouă „aĭ izvorît și jertfa dreptuluĭ „cu apă o aĭ ars, că tóte le „facĭ Christoase cu singură „voirea, pre tine te prea în„nălțăm întru toțĭ veciĭ.

Trimis a fost Mergĕtorĭul înainte, glasul cel ce strigă în inimile cele pustiite, întemeind credința cea dréptă a Fiĭuluĭ luĭ Dumneḑeŭ, celuĭ ce este adevĕrat Dumneḑeŭ, pre

carele prea înălţăm întru toţi vecii.

Gătiţi calea Domnuluĭ, grăeşte şi acum Mergĕtoriul înainte, pentru sânţenia; că acesta viind, cu Tatăl şi cu Duhul, se va sălăşlui în inimile vóstre în vecĭ.

Bine cuvêntăm pre Tatăl..

Prin auḍul glasuluĭ părintelui, şi prin vederea dumneḍeescului Duh cu ochiĭ, şi cu totul prin pipăire pre tine mâna puindu'şi Mergĕtoriul înainte, Christóse, purtător de Dumneḍeŭ s'a făcut.

Şi acum, a Născĕtórei:

Sfeşnic cu raze de aur maĭ 'nainte te-a închipuit pre tine, ceea ce aĭ primit negrăit lumina cea neapropiată, carea cu cunoştinţa aceluia luminezĭ tóte; pre carele prea înalţăm întru toţi vecii.

Cântarea 9, Irmos:

Ceea ce nu prin ispitirea stricăciuneĭ aĭ purtat în „pântece, şi Cuvêntuluĭ celuĭ „întru tot meşter trup ĭ-aĭ împrumutat, Maĭcă neispitită „de bărbat, Fecĭóră de Dumneḍeŭ Născĕtóre, locaşul celuĭ nesuferit, încăperea celuĭ „nemărginit, al făcĕtoruluĭ tĕŭ, „pre tine te mărim.

Arĕtatu-te-aĭ maĭ sânţită de cât puterile cele de sus; că aĭ născut pre Ziditoriul tuturor, Maĭcă neispitită de nuntă, prea sântă de Dumneḍeŭ Născĕtóre; pentru acésta împreună cu ângeriĭ te mărim pre tine, lăudând neîncetat măririle tale.

Toţĭ ceĭ ce alérgă cu credinţă întru sântă biserică ta Fecĭóră, să înoesc de pĕcatele cele vechĭ, şi dupre datorie toţĭ te mărim pre tine Prea-curată.

Fecĭóră ceea ce aĭ dezlegat din durerĭ pre Eva prin prea curată naşterea ta dómnă, dezlégă-mĭ şi mie durerile patimilor sufletuluĭ, şi ale trupuluĭ.

Cu adevĕrat maĭ pre sus de cât tótă făptura eştĭ Fecĭóră, că pre Ziditoriul tuturor trupeşte nouĕ l-aĭ născut; pentru acésta ca o Maĭcă a însuşĭ Stĕpânuluĭ, porţĭ stĕpâneşte asupra tuturor biruinţă.

Alt Canon, Irmos:

Pre Dumneḍeŭ a'l vedea „nu este cu putinţă ómenilor, spre carele nu cutéză a „căuta cetele ângereştĭ. Iară „prin tine Prea-curată, s'a arĕtat ómenilor Cuvêntul întrupat; pre carele mărindu-l „cu oştile cereştĭ, pre tine te „fericim.

Cu adevĕrat plinireĭ celor ḍece poruncĭ Mergĕtoriule-

înainte, tu păzitor tare fiind, dupre asemĕnare de la Christos te-aĭ cinstit, cu decime de darurĭ. Pentru acésta pre tine tăĭnuitor Cuvêntuluĭ, şi prieten ştiindu-te, te fericim.

P rofet al luĭ Christos, şi Apostol, şi ânger, şi Mergĕtor-înaintea dumnedeeşteĭ întrupărĭ, botezător şi preot, şi mucenic credincĭos, şi predicator celor din ĭad tu aĭ fost, şi îndreptător celor ce ĭubesc fecĭoria, şi a pustieĭ odraslă.

Mărire:

N ecredinţa sufletuluĭ preotuluĭ, să vĕdeşte prin minunea mâneĭ celeĭ amorţite. Iară odrăslind ĭarăşi credinţa, şi capul tĕŭ arĕtându-se fericite, mâna cea uscată să înoeşte.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

T ămăduirĭ de bóle să luăm, la strĕlucita biserică a Mergĕtoruluĭ-înainte alergând. Că într'ênsa vin cetele âgereştĭ, şi duhurile tuturor drepţilor, şi Stĕpâna cu Botezătorĭul Ioan, tămăduirĭ dăruind.

EXAPOSTILARIA.

Prosomia: Cercetatu-ne-a pre noĭ...

N 'a suferit pămêntul, spre maĭ mult a ascunde capul tĕŭ. Căcĭ ca glasul celuĭ ce strigă, tu aflarea luĭ, cu óre-care chip o aĭ vĕdit, Ioane Mergĕtorĭule-înainte, întru care te lăudăm pre tine.

Mărire, altă Catismală.

Prosomia: Cu ucenicii să ne suim...

R ĕsărit-a luminatul şi cinstitul tĕŭ cap din sînurile pămêntuluĭ cele ascunse, Inainte-mergĕtorĭule Ioane, sfeşnice al lumineĭ celeĭ fără materie. A căruĭa aflare cu dragoste sĕvêrşind, te rugăm ca să aflăm dezlegare de cele rele, şi să sĕvêrşim lesne timpul postuluĭ, prin rugăcĭunile tale prea lăudate, botezătorĭule al Mântuitorĭuluĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

S ă mângâe Prea-curată, de Dumnedeŭ înţelepţită adunarea credincĭoşilor venerând, şi cu credinţă lăudându-te pre tine, cea cu adevĕrat Născĕtóre de Dumnedeŭ. Pentru acésta prin rugăcĭunile tale, dă-ne nouĕ, să sĕvêrşim curgerea postuluĭ cu dumnedeéscă cuviinţă. Şi cinstiteĭ crucĭ să ne închinăm, şi patimilor celor mântuitóre ale Fiiuluĭ, şi Dumnedeuluĭ tĕŭ.

LA LAUDE.

Stihirile, pe 4, glas 4.

Prosomia: Dat-aĭ semn celor ce..

D eschis-a uşile postuluĭ prea cinstit capul tĕŭ prea lăudate, şi prea dulce hrana dumnedeeştilor darurĭ a pus înaintea tuturor. Cărora împărtăşindu-ne cu credinţă, ĭu-

ţimea postuluĭ o îndulcim, şi cu credinţă te lăudăm pre tine, şi strigăm luĭ Christos Dumneḑeŭ: Iisuse a-tot-puternice, Mântuitorĭul sufletelor nóstre.

De două orĭ.

Miruri ca nişte ape pururea curgĕtóre, izvorînd capul Mergĕtoruluĭ-înainte, şi pe masa cea de taĭnă dumneḑeéscă astăḑĭ puindu-se, dă mireazmă duhovnicéscă şi goneşte scârba necazurilor, şi umple de veselie pre toţĭ, ceĭ ce strigă cu credinţă: Iisuse a-tot-puternice, Mântuitorĭul *sufletelor nóstre.*

Tăĭat-a capul tĕŭ ca o sabie prea ascuţită, capetele vrăjmaşilor celor fără-de-lege, şi a izvorît dumneḑeeştĭ darurĭ de tămăduirĭ tuturor, celor ce sînt în lege bună. Şi pentru acésta cu credinţă te lăudăm pre tine Ioane, prietenul, şi Inainte-mergĕtorĭul Ziditorĭuluĭ, şi strigăm cătră dînsul cu de-adinsul: Iisuse a-tot-puternice, Mântuitorĭul sufletelor nóstre.

Mărire, glas 6.

Prea cinstit capul Botezătorĭuluĭ tĕŭ Dómne, carele s'a arĕtat astăḑĭ din pământ, cu glas de laudă primindu-l cu credinţă, spre rugăcĭune ĭubitorĭule de ómenĭ aducêndu-l, noĭ pĕcătoşiĭ robiĭ tĕĭ ne rugăm ţie: Ca să dobândim printr'însul în ḑiua judecăţeĭ de la tine curăţire şi mare milă.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Prosomia: A treia ḑi aĭ înviat...

Iubitorĭule de bine Dumneḑeule şi Mântuitorĭule, pre robiĭ tĕĭ mântueşte-ĭ de tótă asupréla cea cumplită; pentru rugăcĭunile Inainte-mergĕtorĭuluĭ, şi ale tuturor sânţilor, şi pentru rugăcĭunile maĭceĭ tale.

DOXOLOGIA mare.

Ectenĭile şi Apolisul.

Iară când să va întîmpla în postul cel mare, să ḑice Stihóvna din Triod, Idiomela ḑileĭ de 2, orĭ, şi a muceniculuĭ.

VEDI.

Mărire, a Sântuluĭ, glas 6.

Cinstitul cap al Botezătorĭuluĭ tĕŭ Dómne, carele óre-când în tipsie fiind a vĕdit necurăţia cea fără-de-lege a luĭ Irod, şi a predicat pocăinţa tuturor credincĭoşilor, din vistieriile pământuluĭ arĕtându-se, să pune înaintea celor ce vin la dînsul cu credinţă şi să ating cu frică, şi să închină cu dragostea sufletuluĭ, dăruindu-le dezlegare de greşale, şi dându-le trebuinţele cererilor, şi mare milă.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Născĕtóre de Dumneḑeŭ tu eştĭ viţa cea adevĕrată, carea aĭ odrăslit rodul vieţeĭ, ţie ne rugăm: Rógă-te Stĕ-

până cu Mergĕtorĭul-înainte, să se miluĭască sufletele nóstre.

Şi ceea-laltă servire a Ortrineĭ dupre rânduéla postuluĭ şi Apolisul.

LA LITURGIE

Fericirile din Canonul Inainte-Mergĕtorĭuluĭ Cântarea 3, şi 6, pe 8. Prochimen, glas 7. Veseli-se-va dreptul de Domnul: Stih: Audĭ Dumnedeule glasul meŭ: Apostol, către Corinteni. *Fraţilor, Dumnedeŭ carele a dis să lumineze dintru întunerec lumină...* Aliluĭa, glas 4. Dreptul ca finicul va înflori... Stih: Rĕsădit fiind în casa Domnuluĭ: Evangelia de la Mateĭ. *In vremea aceea, audind Ioan din închisóre de lucrurile luĭ Iisus...*

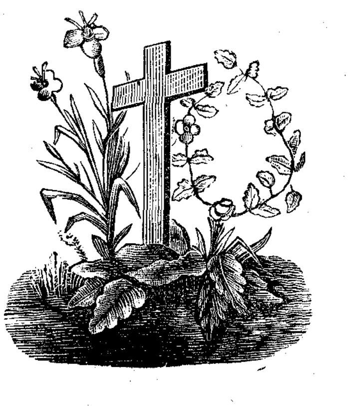
CHINONICUL.
Intru pomenire vecĭnică...

Cade-sĕ a şti.

De să va întîmpla Aflarea cinstituluĭ cap al sântuluĭ Ioan Mergĕtorĭuluĭ-înainte, în Duminica lăsatuluĭ de carne, saŭ a lăsatuluĭ de brânză.

Că să începe din Miercurea sĕptĕmâneĭ lăsatuluĭ de carne, şi să sue până Marţĭ a patra sĕptĕmână a postuluĭ celuĭ mare.

Pentru tótă slujba sântuluĭ, caută învĕţătură maĭ pre larg la Triod, de tóte pricinile, orĭ în ce di să va întîmpla. Din Duminica lăsatuluĭ de carne, până în Marţia a 4, sĕptĕmână din post. Incepêndu-se de la litera J.

INTRU ACEASTA LUNA
IN 25 DE DILE.

Cel dintru sânţĭ părintele nostru Tarasie Arhiepiscopul Constantinopoleĭ.

La Dómne strigat-am, Stihirile Triodului, saŭ ale Octoihuluĭ 8, şi ale sântuluĭ, glas 1.

Prosomia: Ceea ce eştĭ bucuria...

Alegênd maĭ bine a murĭ, de cât a trăi părinte, aĭ poruncit, să se închine ĭarăşĭ icóneĭ luĭ Christos, şi ale tuturor sânţilor. Pentru acésta dar aĭ astupat gurile ereticilor celor ce grăesc împrotiva luĭ Dumnedeŭ multă nedreptate, precum dice David.

Lepădându-te de bóla ĭubireĭ de argint, aĭ câştigat comóra împĕrăţieĭ celeĭ de sus, Cuviόse de Dumnedeŭ cugetătorĭule. Pentru aceasta sicriul móştelor tale dupre cuviinţă dumnedeéscă, dă tuturor tămăduirĭ celor ce să apropie cu credinţă, pururea pomenite.

Vieţuind dupre poruncile Domnuluĭ, pildă te-aĭ arĕtat turmeĭ tale, părinte Tarasie, de treĭ orĭ fericite: Pentru acésta şi acum ne păzim prin învĕţăturile tale. Ci nu înceta rugându-te pentru noĭ, ceĭ ce

sĕvêrșim luminată pomenirea ta.

Pre Ierarhul cel adevĕrat, și slujitorĭul luĭ Christos, acum dupre vrednicie să-l cinstim, ca pre cel ce de la dînsul a luat darul Duhuluĭ. Pre Tarasie Arhipăstorĭul cel înțelept. Carele avênd îndrăznélă către Dumneḑeŭ, să rógă să ne mântuim noĭ.

Mărire, Și acum, a Născĕtóreĭ:

Către milostivirea ta alerg tot-déuna, către îndurările tale năzuesc în toate ḑilele, lăudând, și bine-cuvêntându-te, și mirându-mĕ de multă suferirea Fiĭuluĭ tĕŭ, care arată pentru toate rĕutățile mele, Mirésă a luĭ Dumneḑeŭ.

A Cruce-Născĕtóreĭ:

Fecĭóra cea Prea-curată, dacă a vĕḑut spânzurat pe cruce pre mĭelul, tânguindu-se, striga: Prea dulcele meŭ fiĭŭ, ce este acéstă vedere nouĕ și streină ; cum, cel ce tóte le ții în mână, te-aĭ pironit cu trupul pe lemn.

Tropariŭ, glas 4.

Indreptător credințeĭ...

Mărire, Și acum, a Născĕtóreĭ:

Cantă la sfîrșitul cărțeĭ.

La Ortrină.

CANOANELE Octoihuluĭ, saŭ ale Triodulul, și al sântuluĭ dupre rînduĭala postuluĭ.

Compunerea luĭ Gheorghe.

Cântarea 1, glas 4, Irmos :

Deschide-voiŭ gura mea, și să va umplea de Duh, și „cuvênt voiŭ rĕspunde împĕ„răteseĭ Maĭceĭ; și mĕ voiŭ „arăta luminat serbând și voiŭ „cânta minunile eĭ bucurân„du-mĕ.

Rĕvĕrsându-se rîurile darurilor Duhuluĭ astăḑĭ, la pomenirea Ierarhuluĭ luĭ Christos, adapă cugetele credincĭoșilor, și spală patimile, și spurcăcĭunile sufletelor.

Primind de sus îmbrăcămintea preoțieĭ, o aĭ luminat cu bunătățile, Tarasie, și te-aĭ arĕtat între preoțĭ luminător prea luminat cu Duhul, slujind luĭ Christos cu sânțenie.

Mărire:

Ca pre o pétră neclătită a ortodoxieĭ, aĭ întărit Tarasie cugetele ómenilor, ce să clătiaŭ, și aĭ cutremurat temeliile înșelăcĭuneĭ, și întăririle eresurilor le-aĭ surpat.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Umplut-a zidirea de liniște înțelegĕtóre, cel ce negrăit s'a născut din tine cu trup, mirésă a luĭ Dumneḑeŭ, și a încetat viforul înșelăcĭu-

neĭ, şi ne-a îndreptat pre noĭ la limanul cel ceresc.

Cântarea 3, Irmos:

Pre aĭ tĕĭ cântăreţĭ...

Intrând la adîncul Scripturei celeĭ însuflate de Dumnedeŭ, înţelepte Tarasie, de acolo aĭ scos mărgăritarĭul cel de mult preţ, care împărtăşindu-l turmeĭ tale, o aĭ îmbogăţit pre dênsa dumnedeeşte.

Cu ploile lacrîmilor aĭ stins focul dulceţilor celor trupeştĭ Cuvióse, şi aĭ aprins candela ta cea sufletéscă, ce era împodobită luminat, cu untul-de-lemn al curăţieĭ, şi al facereĭ de bine.

Mărire:

Cu toĭagul dogmelor tale celor dumnedeeştĭ înţelepte, aĭ gonit fíarele de la turma luĭ Christos, păzindu-o pre dênsa fără stricăcĭune fericite Tarasie, ca să măréscă pre maĭ marele păstorilor.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Puindu-te Ziditorĭul pre tine Fecĭóră, ca pre o scară de la pământ ómenilor, prin rugăcĭunile tale rîdică din scârbele cele maĭ de jos, şi din stricăcĭune, către viaţa cea fără stricăcĭune, pre ceĭ ce te laudă pre tine.

Irmosul:

Pre aĭ tĕĭ cântăreţĭ Năs-„cĕtóre de Dumnedeŭ. Ceea „ce eştĭ izvor viŭ şi îndes-„tulat, cariĭ s'aŭ împreunat „cétă duhovnicéscă întăreşte-ĭ; „şi întru dumnedeéscă mări-„rea ta, cununilor măriréĭ în-„vredniceşte-ĭ.

Catismala, glas 8.

Prosomia: Pre înţelepcĭunea şi Cuvêntul...

Impĕrăţind împrotiva patimilor trupuluĭ, dupre cuvinţă te-aĭ uns Ierarh. Şi pre cetatea ce împĕrăţeşte toate cetăţile, cu dréptă-credinţă o aĭ păstorit, fíarele eresurilor le-aĭ gonit, de Dumnedeŭ însuflate, închinăcĭunea cinstitelor icóne arĕtând. Pentru acésta după sfîrşit aĭ luat darŭ nesfîrşit dupre cuviinţă, Ierarhe Tarasie. Drept aceea strigăm ţie: Rógă-te luĭ Christos Dumnedeŭ, ertare de greşale să dăruĭască, celor ce serbéză cu dragoste, sântă pomenirea ta.

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Ca pre o Fecĭóră şi carea singură între femeĭ, fără de sĕmênţă aĭ născut pre Dumnedeŭ cu trup, tóte neamurile omeneştĭ te fericim. Căcĭ întru tine s'a sălăşluit focul Dumnedeireĭ, şi ca pre un prunc cu lapte l-aĭ hrănit, pre Ziditorĭul tuturor şi Domnul.

Pentru acésta neamul ângeresc şi omenesc, dupre vrednicie măresc prea săntă naşterea ta, şi cu un glas strigăm ţie: Stĕpână, rógă-te Fiĭuluĭ tĕŭ şi Dumneḑeŭ, ertare de greşale să dăruĭască, celor ce cu cuviinţă laudă mărirea ta.

A Cruce-Născĕtóreĭ:

Mieluşaŭa vĕḑênd pre cruce pre mĭelul şi păstorĭul şi Mântuitorĭul, se văeta lăcrîmând, şi cu amar strigând: Că lumea să veseleşte luând prin tine mântuire, ĭară cele dinlăuntru ale mele să ard, vĕḑênd rĕstignirea ta, carea suferĭ pentru milostivirea mileĭ, îndelung răbdătorĭule, Dómne! Cela ce eştĭ noénul mileĭ, şi izvor nedeşertat, milostiveşte-te, şi dărueşte ertare greşalelor, celor ce cu credinţă laudă dumneḑeeştile tale patimĭ.

Cântarea 4, Irmos:

Dumneḑeescul sfat cel necurmat, al celuĭ prea înalt, al întrupăreĭ tale celeĭ „din Fecĭóră, profetul Ava„cum înţelegêndu-l a strigat: „Mărire putereĭ tale Dómne.

Puind inainte pânea cea sufletéscă, aĭ hrănit pre ceĭ flămânḑĭ Tarasie cu cuvinte dumneḑeeştĭ, şi te-aĭ pus pre sineţĭ masă înaintea celor lipsiţĭ, aducêndu-le hrană îndestulată.

Lepădând noroĭul cel ce era înaintea ochilor cugetuluĭ tĕŭ, părinte înţelepte, prin rugăcĭunile cele cu priveghĭere, aĭ dobândit cea înţelegĕtóre vedere a luĭ Dumneḑeŭ, Tarasie.

Mărire:

Cu tăria dogmelor tale părinte înţelepte, s'aŭ clătit munţiĭ eresurilor, şi s'aŭ surpat délurile necredinţeĭ, şi fără mişcare s'aŭ întărit temeliile bisericeĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Prin naşterea ta Preacurată, cu tărie s'a îmbrăcat firea omenéscă, carea a fost mărită maĭ 'nainte, pentru călcarea porunceĭ, ĭară puterea cea tirănéscă a vrăjmaşilor s'a slăbit de tot.

Cântarea 5, Irmos:

Spăĭmântatu-s'aŭ toate de dumneḑeéscă mărirea ta, „că tu Fecĭóră neispitită de „nuntă, aĭ avut în pântece pre „Dumneḑeŭ cel preste tóte, „şi aĭ născut Fiiŭ pre cel fără „de anĭ, tuturor celor ce te „laudă pre tine pace dăruin„du-le.

Cu fluerul cuvêntuluĭ aĭ îndreptat turma ta la păşunele buneĭ credinţe, şi la apa dum-

nedeeşteĭ cunoştinţe, şi la staulul luĭ Christos, nevătămată păzindu-o pre dênsa prin rugăciunile tale Tarasie.

Apucându-te de căruţa bunătăţilor Tarasie, printr'ênsele te-aĭ suit către înălţimea privireĭ, şi frumseţile Stĕpânuluĭ cele nevĕdute le-aĭ vĕdut cu ochiĭ cugetuluĭ, întru care te-aĭ şi desfătat prin gând.

Mărire:

Avênd alegerea voireĭ, ca un rîŭ de unt de lemn nedeşertat, aĭ izvorît curgerile cele fără sfêrşit ale facereĭ de bine, către ceĭ ce aveaŭ trebuinţă, ĭerarhe; pentru aceea te-a sălăşluit Christos lângă apa cea pururea vie şi la desfătare.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Neamul omenesc, cel ce a fost dezbrăcat de frumseţea cea maĭ din 'nainte, şi de podóba cea dupre chipul luĭ Dumnedeŭ pentru pĕcat, cu acelea ĭarăşĭ să îmbracă Fecĭóră prin naşterea ta, cu maĭ frumos chip dumnedeesc.

Cântarea 6, Irmos:
Venit-am întru adêncurile...

Rîdicând acoperemîntul necunoştinţeĭ, carele zăcea pre inimile ereticilor, cugetătorĭule de Dumnedeŭ, aĭ arĕtat tuturor ómenilor cunoştinţa cea adevĕrată cuvióse.

Tu ĭerarhe cu cuvintele tale cele purtătóre de foc, ardênd hulele ereticilor cele spinóse, aĭ întins lumina dogmelor tale celor drepte, la tóte marginile lumeĭ.

Mărire:

Fiind încins cu putere de la Dumnedeŭ, cu sabia cea înţelegĕtóre a dogmelor tale aĭ tăĕt capetele mincĭuneĭ, vestind adevĕrul, învĕţătorĭule de cele sânte.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Pre ceĭ ce se închină cinstitelor semne ale naştereĭ tale celeĭ fără stricăcĭune, învredniceşte-ĭ Născĕtóre de Dumnedeŭ a vedea prin ochiĭ cugetuluĭ mărirea ta cea înţelegĕtóre.

Irmosul:

Venit-am întru adêncu-„rile măreĭ, şi m'a înecat pre „mine viforul pĕcatelor mele „celor multe; ci ca un Dum-„nedeŭ scoate dintru adênc „viaţa mea, mult milostive.

CONDAC, glas 4.
Prosomia: Arĕtatu-te-aĭ astădĭ...

Ca un sóre mare, cu strĕlucirile dogmelor, şi ale minunilor, luminezĭ tot-deauna plinirea lumeĭ, de cele cereştĭ tăĭnuitorĭule prea fericite Tarasie.

ICOS.

Sufletul meŭ cel întune-

cat cu întunerecul greșalelor, luminéză-l cu lumina mileĭ tale Mântuitoriul meŭ, și gând spre cele bune dăruește-mĭ Christóse al meŭ, curățindu'mĭ negura cugetelor celor rele; ca să pot dupre vrednicie a lăuda pre ĭerarhul tĕŭ, și a spune viața și facerile de bine cele luminate, și dumneḍeéscă credință și rîvnă, carea a câștigat pentru biserica ta; carea dupre datorie lăudându-l pre dînsul, strigă: De cele cereștĭ tăĭnuitoriule prea fericite Tarasie.

Intru acéstă lună în 25 de ḍile, pomenirea celuĭ dintru sânțĭ părintelui nostru Tarasie arhiepiscopul Constantinopoleĭ.

Stih: Limanul cel fără de vifor pre Tarasie îl primește,
Mântuit de vifor și de turburările lumeștĭ.
In a doua ḍecĭ și cincea ḍi a zburat,
Din turburare Tarasie cel lăudat.

Acesta a întărit închinăcĭunea sântelor și cinstitelor icóne, și prin mijlocirea sa puterea împĕrătéscă și cârmuirea Romeĭ s'a întors din noŭ la cinstitele învĕțăturĭ ale sânților apostolĭ și ale celor a tótă lumea Sinóde, și sânta biserică se uni cu patriarhiile. Decĭ trăind cu pietate și cu cinste de la împĕrațĭ, și zidind monastire de ceea parte de strîmtórea Constantinopoleĭ, și strîngênd mulțime de monahĭ, și pre săracĭ miluind, și biserica bine chivernisind douĕ-ḍecĭ și doĭ de anĭ și douĕ lunĭ, cu pace s'a sĕvêrșit, și fu îngropat în monastirea ce șĭ-a făcutu-o. Insă era la tóte asemenea la caracterul trupuluĭ cu Grigorie, de Dumneḍeŭ cuvêntătoriul, afară din căruntețe, și din ochiul cel beteag, de vreme ce acesta nu era nicĭ de cum cărunt. Iară serbarea luĭ se face în sânta biserică cea mare.

Intru acéstă ḍi, sântul Alexandru, de sabie s'a sĕvêrșit.

Stih: Pre Alexandru razele sórelui l-aŭ vĕḍut,
Pentru Christos mărirea sórelui tăĭat fiind.

Acesta era pe vremile împĕratuluĭ Maximian, și a ighemonuluĭ Tiberian, din cetatea Cartagena. Decĭ fiind silit ca să jertféscă idolilor, cu multe ocărĭ a batjocorit pre ighemonul. Pentru care fiind spânzurat de mânĭ, i s'a spânzurat pre de desupt de picĭóre o pétră grea; apoĭ a fost strujit și bătut cumplit. După aceea ducêndu-se la Marcianopol, acolo a fost ars pre față cu făclii aprinse; și de acolo ducêndu-se la Tracia, i s'a tăĭat capul, și așa a luat cununa muceniei.

Intru acéstă ḍi, pomenirea sântului sânțitului mucenic Righin Episcopul Scópelor.

Stih: Righene dupre sirguință ești neclătit,
De și desele sabiĭ te vor înbulzi cumplit.

Acesta s'a născut în Elada, fiiŭ de părințĭ creștinĭ. Iară pentru bunătatea luĭ, și pentru multa pietate, a fost hirotonisit Episcop Ostrovuluĭ Scopelon. Și fiind chĭemat la Sinodul din Sardichia, tóte eresurile cu cuvêntul și cu îndrăznéla sa le-a stins; apoĭ întorcêndu-se la Episcopia sa, gónă pornindu-se, a fost prins de ighemonul Eladieĭ, și după multe muncĭ i s'a tăĭat capul.

Intru acéstă ḍi, pomenirea sânțitului mucenic Ipatie Episcopul din Rufinian.

Stih: Zace Ipatie aprópe de mare fiind,
Cel ce între prietenii ceĭ de sus cu Dumneḍeŭ este împĕrățind.

Acesta născêndu-se în Frigia pe vremile împĕraților Arcadie și Onorie, și învĕțând carte, fu bătut de tatăl sĕŭ pentru óre-care greșale, de opt-spre-ḍece anĭ fiind cu vêrsta; și fugind de la el, a trecut în Tracia, unde intrând în Chinovie, și făcêndu-se monah, a stătut cucernic prin bunătățĭ; căcĭ nicĭ odată n'a gustat vin. Și avênd el rĕzboiŭ de desfrênare, opt ḍile a petrecut, nicĭ cum gustând hrană saŭ bĕutură. Despre care înștiințându-se proestosul, 'ĭ-a dat luĭ cu mâna sa, un pahar de vin și o pâne, după După-cinare; față fiind toțĭ frațiĭ. Și îndată mântuindu-se de rĕzboiŭ, a mulțĕmit Domnuluĭ și învĕțătoriuluĭ sĕŭ. Iară după câțĭ-va anĭ cu sfătuirea duhovniceseuluĭ sĕŭ părinte, ducêndu-se în oraș ca să ajute óre-căruĭa ce căzuse în ispite, a ajutat și pre trupescul sĕŭ părinte, și înlesnindu-l l-a trimis la ale sale. Iară el unindu-se cu alțĭ doĭ frațĭ și trecênd în Calcedon, a stătut la Monastirea luĭ Rufin, nelŏcuită fiind atuncea și stricată, ĭară maĭ bine ḍicênd sălbatică și înfricoșată. Căcĭ acest Rufin viind de la Roma și zidind Monastire strĕlucită, și Monahĭ Egipteni într'ênsa lăcuind, măriaŭ pre Dumneḍeŭ. Dar mutându-se el din viață, și în acéstă Monastire fiind îngropat, și Monahiĭ împrăștiindu-se pre la locurile lor, a rĕmas Chinovia ne lŏcuită; unde rĕsărind spinĭ și cĭulinĭ, ajunsese Monastirea a fi risipită și ne împodobită, ci și duhurĭ necurate intrând acolo și lŏcuind, la toțĭ să afla Monastirea grozavă și ne umblată. Pre

acésta aflându-o sântul, și pre dracĭ prin rugăcĭune izgonindu-ĭ, și curățindu-o de urîcĭune împreună cu ceĭ ce să aflaŭ cu el, o a adus la frumsețea cea dintăĭ; și așeḑêndu-se împreună cu aceĭa, unul adică lucra țesăturĭ de păr, ĭară altul zimbilurĭ, ĭară altul grădina. Și după câtă-va vreme trecênd la Tracia, s'a dus la Monastirea sa; ĭară viind frațiĭ de la Rufin, și cerênd pre egumenul Ipatie, l-a luat pre el; și de atuncea marĭ nevoințe arĕtând sântul rîvnind mulțĭ, să supuneaŭ acolo, și în puțină vreme, s'a făcut treĭ-ḑecĭ de Monahĭ, sporind întru Dumneḑeŭ. Iară dumneḑeescul Ipatie luând darŭ de la Dumneḑeŭ, multe vindecărĭ făcea, pre îndrăcițĭ îĭ mântuia, pre orbĭ și șchĭopĭ, uscațĭ, idropicoșĭ, îĭ vindeca; și femeĭ nu puține avênd curgerea sângeluĭ, și nenăscênd prunci, născĕtóre de pruncĭ le făcea. Și multe femeĭ, uscate avênd izvórele lapteluĭ, a apleca le făcea: Iară apă, și grâŭ, și altele óre-care spre hrană, de multe orĭ vremea cerênd eraŭ înmulțite. *Și tot felul de bólă, între ómenĭ saŭ în* animale, prin rugăcĭunea sa să izgonea. Decĭ hrana sa era legumĭ și verdețurĭ, și puțină pâne târziŭ la al noulea ceas. Iară la bĕtrênețe și puțin vin. Și ajungênd la opt-ḑecĭ de anĭ, i s'a înălbit capul și barba ca zăpada, și era cucernic și cu lucrarea, și cu privirea; și păstorind patru-ḑecĭ de anĭ, acest fel de turmă a luĭ Christos. Și cinstind preoția, opt-ḑecĭ de *ucenicĭ maĭ 'nainte trimițêndu-ĭ la Domnul*, s'a dus și el mărind pre Dumneḑeŭ.

Intru acéstă ḑi, sântul Antonie prin foc s'a sĕvêrșit.

Stih: *Pre Antonie înșelătoriĭ băgându-l în* foc,
Mâncare cu bun gust Domnuluĭ îl aduc.

Intru acéstă ḑi, sântul Teodor, carele să făcea nebun pentru Christos, cu pace s'a sĕvêrșit.

Stih: De voe precum David mintea țĭ-aĭ prefăcut,
Și nu pre Aghus (ca acela) ce viața prea fericite țĭ-aĭ petrecut.

Intru acéstă ḑi, sântul mucenic Marcel Episcopul Apamieĭ Cipruluĭ, de sabie s'a sĕvêrșit.

Stih: Jertfeștĭ luĭ Dumneḑeŭ Marcele cu dragoste fierbinte,
Prin tăerea grumazuluĭ picăturĭ de sânge calde.

Cu ale lor sânte rugăcĭunĭ, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noĭ, Amin.

Cântarea 7, Irmos:

N'aŭ slujit făptureĭ cugetătoriĭ de Dumneḑeŭ, fără „numaĭ Făcĕtoriuluĭ. Ci în„grozirea foculuĭ bărbătește „călcându-o, să bucuraŭ cân„tând: Prea lăudate Domnul „părinților, și Dumneḑeule bi„ne eștĭ cuvêntat.

Paharele dogmelor tale umplêndu-se de vinul daruluĭ, tuturor ne-aŭ dres nouĕ bĕutură înțelegĕtóre a cunoștințeĭ părinte, celor ce strigă: Dumneḑeul părinților bine eștĭ cuvêntat.

Noriĭ eresurilor cu amerințarea dogmelor tale, 'ĭ-aĭ gonit de la biserica luĭ Christos, și o aĭ luminat pre dênsa cu lumina ortodoxieĭ Tarasie, strigând dătătoruluĭ de lumină: Dumneḑeule bine eștĭ cuvêntat.

Mărire:

Primind de la Dumneḑeŭ darul cel nedeșertat Tarasie, celor lipsițĭ aĭ izvorît din destul hrana sufletelor și a trupurilor. Pentru acésta ca pre un bogat dătătoriŭ de hrană credincĭoșiĭ te lăudăm, înțelepte Ierarhe.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Cuvêntul luĭ Dumneḑeŭ cel ne încăput dupre firea Dumneḑeireĭ, și necuprins în loc, născêndu-se cu trup din tine Prea-curată și fără prihană, să și pipăe, și să și scrie în icónă, ca unul ce arĕtat s'a făcut om.

Cântarea 8, Irmos:

Pre tinerii ceĭ bine credincioșĭ...

Tot ce a fost de pămênt al trupuluĭ tĕu, l-aĭ lepădat prin ostenelele înfrênăreĭ Tarasie, și viață întocma cu ângerii aĭ petrecut pe pămênt. Pentru acésta te-aŭ primit cetele celor fără de trupurĭ, carele neîncetat strigaĭ Ziditorĭuluĭ: Pre tine te prea înălțăm întru toțĭ veciĭ.

Cu apele dogmelor aĭ adăpat tótă biserica luĭ Christos ĭerarhe, și într'ênsa aĭ arĕtat dumneḍeeștile semințe ale sântuluĭ Duh, și le-aĭ înmulțit. Pentru acésta aducênd mult rod, strigă: Pre tine te prea înălțăm Christóse în vecĭ.

Bine-cuvêntăm pre Tatăl...

Ungêndu-te ca un preot cu mirul cel înțelegĕtoriŭ al Mângâitorĭuluĭ, părinte Tarasie, țĭ-aĭ împodobit vestmîntul preoțieĭ cu felurile bunătăților și cu luminile. Pentru aceea și slujind cele sânte, strigaĭ: Pre tine te prea înălțăm Christóse în vecĭ.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Cuvêntul cel de pre un scaun cu Tatăl, plecându-se numaĭ dintru a sa ĭubire de ómenĭ, din milostivire și din bunătate, s'a născut din tine cu trup, de Dumneḍeŭ dăruită, ca să facă cerésca firea omenéscă, ce se făcuse pămênt, ca unul ce este singur făcĕtor de bine.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvêntăm...

Pre tineriĭ ceĭ bine credincĭoșĭ în cuptor, nașterea „Născĕtóreĭ de Dumneḍeŭ ĭ-a „mântuit, atuncea fiind închi„puită, ĭară acum lucrată; pre „tótă lumea rîdică să'țĭ cânte „ție: Pre Domnul lucrurile „lăudați-l și-l prea înălțațĭ în„tru toțĭ veciĭ.

Cântarea 9, Irmos:

Tot neamul pămêntesc.

Ca un chip însuflețit, și ca un stîlp viŭ al bunătăților, și al credințeĭ, stând de față, neîncetat strigĭ cu fapte, și cu cuvinte, și pre toțĭ credincĭoșiĭ îĭ îndemnĭ cătră rîvnă înțelepte. Pentru aceea și eĭ uĭtându-se la tine, cu pomenire nemuritoare te cinstesc Tarasie.

Cu adevĕrată cunoștință îmbogățindu-țĭ turma ta părinte Tarasie, pre ceĭ nesupușĭ ĭ-aĭ despoĭat de cunoștința cea mincinósă, și ĭ-aĭ arĕtat pre eĭ lipsițĭ și săracĭ de minte. Pentru aceea ca un predicator adevĕruluĭ, dupre vrednicie credincĭoșiĭ te mărim.

Mărire:

Rîdicând cătră Dumneḍeŭ

mânile şi ochiĭ părinte Tarasie, aĭ surpat pre vrăjmaşiĭ şi pre rĕzboĭniciĭ ceĭ înţelegĕtorĭ şi nevĕḑuţĭ, şi aĭ biruit cetele eresurilor, şi nevătămată turma luĭ Christos o aĭ trecut la pămêntul ortodoxieĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Rîsipind noriĭ patimilor, şi aĭ scârbelor Prea-curată, luminéză-ne pre noĭ cu razele veselieĭ bucurieĭ tale, şi cere de la Dătătoriul lumineĭ Christos, să ne lumineze cu pace pre toţĭ, ceĭ ce te lăudăm pre tine, şi ne păzeşte cu acoperemêntul cel dumneḑeesc.

Irmosul:

Tot neamul pămêntesc, să „sălteze cu Duhul fiind lu„minat, şi să serbeze firea min„ţilor celor fără de trup, cins„tind sânta prăznuire a Maĭ„ceĭ luĭ Dumneḑeŭ, şi să strige: „Bucură-te prea fericită, Năs„cĕtóre de Dumneḑeŭ, Curată „pururea Fecĭóră.

EXAPOSTILARIA.

Prosomia: Cu uceniciĭ să ne suim...

Cu dumneḑeeştĭ luminĭ ale daruluĭ care aĭ, luminezĭ biserica luĭ Christos, prea înţelepte Tarasie, predicatoriule de Dumneḑeŭ, că supuind pre cel rĕŭ la cel maĭ bun, te-aĭ arĕtat dumneḑeéscă oglindă a prea-măritĕ dumneḑeirĭ, celeĭ în treĭ luminĭ; de carea luminându-te, luminezĭ tótă lumea, părinte ĭerarhe.

A Născĕtóreĭ:

Socotinţa, sfatul şi priceperea, cugetul, inima şi trupul, sufletul şi tótă mişcarea lucrăreĭ dumneḑeeştĭ, la tine mĭ-am pus Fecĭóră. Tu mĕ păzeşte, şi mĕ acopere Stĕpână, de vrăjmaşiĭ ceĭ vĕḑuţĭ şi nevĕḑuţĭ, dezlegând datoria cea rea a pĕcatelor mele, ca o Maĭcă a luĭ Dumneḑeŭ, căcĭ câte le vreĭ, tóte le isprăveştĭ.

Şi cea-laltă servire a Ortrineĭ dupre rânduĭală, şi Apolisul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 26 DE ḐILE.

Cel dintru sânţĭ părintele nostru Porfirie, episcopul Gazeĭ.

La Dómne strigat-am, Stihirile sântuluĭ, glas 1

Prosomia: Ceea ce eştĭ bucuria...

Curăţindu'ţĭ întinăcĭunea sufletuluĭ fericite Porfirie, cu rîurile lacrîmilor tale, aĭ stins văpaea patimilor pĕcatuluĭ, şi schimbând haĭna întru porfiră, umbli întru cele cereştĭ tot-déuna, veselindu-te în vecĭ.

Cu dumneḑeeştile înălţărĭ ale ortodoxieĭ fiind împodo-

bit, lauda arhiereilor, te-aĭ pus în sfeşnic vrednic lucrător, culegênd cu adevĕrat plata ostenelelor tale. Pentru aceea aĭ luat şi darurĭ de la Dumneḍeŭ, prea fericite.

Porfirie tăĭnuitorĭul meseĭ celeĭ înfricoşate, de aicea de jos acolo în cerĭurĭ aduce Domnuluĭ jertfa cea fără materie şi dumneḍeéscă, pururea privind fără materie cătră noĭ, cu rugăcĭunile luĭ cele mijlocitóre cătră prea sânta Treime.

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ.

Fiind viscolit de noénul pĕcatelor, alergând la limanul cel lin al curateĭ rugăcĭuneĭ tale, Născĕtóre de Dumneḍeŭ, strig cătră tine: Mântueşte-mĕ, întinḍênd drépta ta cea puternică mie servuluĭ tĕŭ Prea-curată.

A Cruce-Născĕtóreĭ:

Iată că am vĕḍut sabia carea mĭ-a trecut acuma prin inimă Fiĭule, precum maĭ 'nainte mĭ-a ḍis odinióră, când te vedeam că eştĭ maĭ frumos de cât toţĭ fiiĭ pămêntenilor. Că de voea ta te-aĭ spânzurat pre cruce împreună cu tâlhariĭ, ca şi cum aĭ fi fost făcĕtor de rele.

Troparĭul, glas 4.

Indreptător credinţeĭ...

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Cantă la sfîrşitul cărţeĭ.

La Ortrină.

CANOANELE Octoihuluĭ.

Şi ale sântuluĭ pe 4.

Al căruĭa acrostih la Grecĭ este acesta:

Cinstesc flórea păstorilor cea în chipul porfireĭ.

Compunerea luĭ Iosif.

Cântarea 1, glas 8, Irmos:

Să cântăm Domnuluĭ celuĭ ce a povĕţuit pre po„porul sĕŭ prin marea roşie, „cântare de biruinţă, că s'a „prea-mărit.

Acéstă pomenire a ta purtătóre de lumină, vrênd să o laud Porfirie, rógă-te să mi se dea din ceriŭ strĕlucirea cea purtătóre de lumină.

Din scutece cu totul te-aĭ dat pre sineţĭ Domnuluĭ, şi de dînsul te-aĭ lipit cu sufletul şi cu inima Porfirie.

Mărire:

Omorîndu'ţĭ maĭ 'nainte tóte patimile prin sihăstrie Porfirie, te-aĭ făcut preot, celuĭ ce stĕpâneşte viaţa şi mórtea.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Primind plóĭa cea cerescă în pântecele tĕŭ, Născĕtóre de Dumneḍeŭ Fecióră, aĭ uscat ploile pĕcatuluĭ.

Cântarea 3, Irmos:

Tu eştĭ întărirea...

Cu toeagul dogmelor tale, păstorind sânţită turma ta

la păşune de viaţă, bine aĭ plăcut luĭ Dumnedeŭ, cuvióse.

Cu lumina dumnedeeşteĭ cunoştinţe luminând pre ceĭ din nóptea celor rele, ĭ-aĭ arĕtat părtaşĭ dileĭ prin credinţă, cuvióse Porfirie.

Mărire:

Fiind împodobit cu înălţimea bunătăţilor, prea înţelepte, Dumnedeŭ te-a pus în sfeşnic înalt, ca să luminezĭ pre ceĭ credincĭoşĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Mântueşte-mĕ cu rugăcĭunile tale, de săgeţile vrăjmaşuluĭ, şi de cugetele ce năpădesc fără de milă inima mea, Prea-curată.

Irmosul:

Tu eştĭ întărirea celor ce „alérgă la tine Dómne, tu eştĭ „lumina celor întunecaţĭ şi „pre tine te laudă duhul meŭ.

Catismala, glas 4.
Prosomia: Degrab ne întimpină...

Fiind întărit pre pĭatra credinţeĭ înţelepte, aĭ poftit pétra carea o a vĕdut odinióră Daniil, pre Christos Dumnedeul nostru, înălţatuţĭ-aĭ glasul şi gândul cătră Ziditorĭul, lovit-aĭ cu praştia ta pre vrăjmaşiĭ, cariĭ îţĭ supăraŭ trupul, părinte Porfirie cinstite, maĭ marele Gazeĭ.

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Inoit-aĭ Prea-curată, prin dumnedeéscă naşterea ta, firea pămêntenilor cea stricată de patimĭ, şi aĭ întors pre toţĭ din mórte la viaţa cea nestricăcĭósă. Pentru acésta dupre datorie cu credinţă te fericim, Fecĭóră prea mărită, precum însă'ţĭ maĭ 'nainte aĭ dis.

A Cruce-Născĕtóreĭ:

Fecĭóră cu totul fără prihană, Maĭca luĭ Cristos Dumnedeŭ, sabie a trecut prin sânt sufletul tĕŭ, când aĭ vĕdut de voe rĕstignit, pre Fiĭul şi Dumnedeul tĕŭ, pre carele binecuvêntată rugându-l, nu înceta ertare de greşale nouĕ să ne dăruéscă.

Cântarea 4, Irmos:

Audit-am Dómne taĭna iconomieĭ tale, înţeles-am lu„crurile tale, şi am prea-mă„rit dumnedeirea ta.

Celor cu cugetele deşérte, vestind pre Cuvêntul a fi întocmaĭ lucrător cu Tatăl, ĭ-aĭ tras cătră buna credinţă, şi ĭ-aĭ dăruit Dumnedeuluĭ tuturor.

Cu suflările de viaţă aĭ înviat, pre ceea ce eraŭ aprópe de césul cel de pre urmă, spre a doua naştere a eĭ, şi a multora, prea sânţite Porfirie.

Mărire:

Cu rugăciunile de toate nopțile, și cu stările în picióre de tóte ḑilele, ți-aĭ făcut inima sălaș Dumneḑeuluĭ tuturor cuvióse.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Fiind omorît, ĭară de iznóvă m'aĭ înviat Prea-curată, ca una ce aĭ născut viața cea ipostatică, pre Fiĭul și Cuvêntul Tatăluĭ.

Căntarea 5, Irmos:

Lumineză-ne pre noĭ Dómne cu poruncile tale, și „cu brațul tĕŭ cel înalt, pa-„cea ta dă-o nouĕ, ĭubitorĭule „de ómenĭ.

Tăind din rădăcină mărăcinile cele ĭubitóre de îndulcire, aĭ rodit spicul buneĭ credințe, ĭerarhe prea cinstite.

Cu ploile rugăciunilor tale aĭ deschis cerĭurile, și aĭ împărțit plóe pre pămênt, înecând neghinele ereticilor, prea înțelepte.

Mărire:

Cu ajutorĭul dumneḑeesculuĭ Duh, aĭ îndreptat tot poporul, și cetatea, de a scăpat din viforul nedumneḑeireĭ la limanul viețeĭ.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Numaĭ pre tine din tóte neamurile te-a ales Ziditorĭul și ne-a zidit pre noĭ din noŭ, locuind întru tine Născĕtóre de Dumneḑeŭ, pururea Fecĭóră.

Căntarea 6, Irmos:

Rugăciunea mea voiŭ vĕrsa cătră...

Dorirea cea adevĕrată aĭ dobândit, înfrênându'țĭ patimile prin postire, și bucurându-te aĭ mers cătră Dumneḑeŭ, și staĭ înaintea dorireĭ celeĭ desĕvêrșit, Porfirie prea alesule, îndreptător ĭerarhilor și păstorilor.

Pricepêndu-țĭ frumsețea sufletuluĭ, țĭ s'a arĕtat pre cruce întins, cel ce s'a înălțat pre dênsa de a sa bună voe, și paza eĭ o a dat în mâna ta arĕtându'țĭ ție dragostea, și unirea cea desĕvêrșit cătră dînsa.

Mărire:

Ca unul ce te-aĭ înbogățit cu credința corifeuluĭ Petru, grăitorĭule de cele dumneḑeeștĭ, cu cuvêntul tĕŭ cel tăetor al drepteĭ credințe, aĭ omorît pre femeea cea făcĕtóre de rĕŭ, carea semĕna cu viclenie învĕțăturile luĭ Manent, cele făcĕtóre de stricăciune.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Fiind omorît, și supus stricăciuneĭ cel întâiŭ zidit, născênd tu Fecĭóră Marie, pre

omorîtorĭul morţeĭ, l-aĭ adus la nestricăcĭune, şi întrupând pre Dumneḑeŭ, aĭ arĕtat cereştĭ pre pămênteni, Prea-curată.

Irmosul:

Rugăcĭunea mea voiŭ vĕr„sa cătră Domnul, şi luĭ voiŭ „spune scârbele mele, că s'a „umplut sufletul meŭ de rĕu„tăţĭ şi viaţa mea s'a apropiat „de ĭad, şi ca Ionà mĕ rog: „Dumneḑeule din stricăcĭune „scóte-mĕ.

CONDAC, glas 2.

Prosomia: Cele de sus căutând...

Cu prea sânţitele tale obiceĭurĭ fiind înfrumseţat, cu haĭna arhiereĭ te-aĭ luminat, prea fericite de Dumneḑeŭ înţelepţite Porfirie, şi cu înălţările tămăduirilor eştĭ împodobitŭ, rugându-te neîncetat pentru noĭ toţĭ.

ICOS.

Strĕluceşte maĭ mult de cât sórele, pomenirea înţeleptuluĭ Porfirie, cu strĕlucirile minunilor, tótă făptura luminând, şi gonind înşelăcĭunea idolilor, şi pre credincĭoşĭ înmulţindu-ĭ, pre toţĭ veseleşte, că luĭ Dumneḑeŭ spre plăcere făcênd pre pămênt, a luat darul minunilor, pre toţĭ tămăduind, stând înaintea Tremeĭ cu totul luminat, şi acum să rógă neîncetat pentru noĭ toţĭ.

Intru acéstă lună, în 26 de ḑile, pomenirea prea cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Porfirie, episcopul Gazeĭ.

Stih: O! cine va trece, saŭ cine va încunjura,

Pre Porfirie, de şi îĭ mutat cu viaţa.

In a douĕ-ḑecĭ şi şésea ḑi, pămêntul a acoperit,

Trupul luĭ Porfirie cel cinstit.

Acesta era din Tesalonic, fiŭ de părinţĭ de bun neam şi bogaţĭ. Decĭ purceḑênd de la patria sa, se duse la Egipet, şi intrând acolo într'un schit, se îmbrăcă în chipul monahicesc, şi după cincĭ anĭ, merse la Ierusalim, luminând pre mulţĭ necredincĭoşĭ cu cuvêntul sĕŭ. Pentru aceea fu hirotonit preot de Pravlie patriarhul Iesusalimuluĭ. Apoĭ de Ión episcopul Cesarieĭ Palestineĭ, împreună şi cu alţĭ episcopĭ, s'a hirotonit episcop Gazeĭ. Şi făcênd multe minunĭ acolo, întări pre credincĭoşĭ, şi întórse pre mulţĭ necredincĭoşĭ la dumneḑeéscа cunoştinţă. După acestea vĕḑênd pre creştinii eparhioţiĭ sĕĭ, cum că se nedreptăţĭaŭ de cătră stĕpânitoriĭ Gazeĭ, cariĭ eraŭ închinătorĭ de idolĭ şi ereticĭ, s'a dus la Constantinopol, şi aflând pre sântul Ión Gură de aur ce era atuncea patriarh, şi spuindu-ĭ cum îĭ era pricina, şi pentru ce a fost mers acolo. Fu dat de dînsul pre séma luĭ Amantie Cuvicularie. Carele spuind cele pentru el împĕrătesеĭ, îl primi cu bucurie, şi spusă împĕrătésa şi împĕratuluĭ, de venirea prea cuviosuluĭ şi de profeţia ce a făcut sântul pentru pruncul ce era a se naşte. Iară împĕratul mirându-se de acésta, mulţămi dupre cum se cuvine luĭ Dumneḑeŭ. După aceea născu împĕrătésa pre Teodosie cel tênĕr. Şi chĭemând pre prea cuviosul fu bine-cuvêntat de dînsul, şi i se făgădui se facă tot lucrul ce ar pofti dupre voea prea-cuviosuluĭ. Pentru care a rugat şi pre împĕratul, ĭară împĕratul încă se făgădui, şi dacă ceti câte cerşu prea cuviosul, să mâhni ḑicênd: Nu este cu putinţă să se izgonéscă slujitoriĭ idoleştĭ şi ereticiĭ pentru multul folos şi ajutor ce daŭ. Iară împĕrătésa ḑise cătră împĕratul adevĕrat grea este cererea împĕrate, ĭară maĭ grea este apărarea şi lepădarea eĭ. Drept acea fu plecat şi împĕratul a împlini cele cerute. Şi trimiseră cărţĭ, poruncind să fie goniţĭ din Gaza ereticiĭ şi slujitoriĭ de idolĭ. Iară fericitul Porfirie luă de la împĕrătésa douĕ chentinare de aur ca să zidéscă biserică, şi douĕ sute monede de cheltuélă, şi sosind la eparhia sa, a sfărîmat pre tóte cele-lalte capiştĭ idoleştĭ, şi a gonit pre toţĭ ereticiĭ. Iară capiştea luĭ Marnas arḑênd'o, a făcut acolo biserică, după forma ce ĭ-a dat împĕrătésa Eudoxia. Luminând

după aceea înainte, şi vieţuind în cunoştinţă într'aceeaşi eparhie, şi făcênd multe minunĭ, în două-ḍecĭ şi patru de anĭ, un-spre-ḍece lunĭ şi opt ḍile, către Domnul s'a mutat.

Intru acéstă ḍi, sânta mucenită Fotini Samarinénca, cu carea a vorbit Christos la puţ, şi ceĭ d'impreună cu dênsa.

Stih: Tu femee ca să ĭaĭ apa cea stricăcĭósă la puţ viind,
Apa cea vie care spală sufleteştile întinăcĭunĭ eştĭ scoţênd.

Alte Stihurĭ la aceeaşĭ:

Aruncă pre Samarinénca ta în puţ,
Care împreună cu tine a vorbit la puţ.

Pe vremile luĭ Neron împĕratuluĭ Romeĭ, se porni gónă mare asupra creştinilor; căcĭ după ce aŭ suferit muncile sânţiĭ apostolĭ Petru şi Pavel, căuta cu de-adinsul şi pre uceniciĭ lor; atuncea sânta Fotini aflându-se cu Iosi fiĭul eĭ în cetatea Cartageneĭ de la Africa, predica Evangelia luĭ Christos, cu îndrăznélă. Iară Victor fiĭul eĭ, cel maĭ mare cu vêrsta, făcênd vitejiĭ marĭ în rĕzboĭul Avarilor, cariĭ să rîdicaseră cu óste asupra Romanilor, se făcu de către împĕratul Stratilat, şi fu trimis după aceea voevod de împĕratul la Italia, ca să muncéscă pre toţĭ creştiniĭ aceĭa, ce se aflaŭ acolo. Decĭ ducele Sevastian auḍind acésta, ĭĭ ḍise: Ştiu-te bine Stratilatule, că eştĭ creştin, şi pre maĭca ta cu Iosi fratele tĕŭ, că urma luĭ Petru. Ci se cauţĭ să facĭ cu tótă nevoinţa ceea ce ţĭ-a poruncit împĕratul, ca să nu'ţĭ primejdueştĭ viaţa. Iară Victor ḍise, eŭ voiŭ să fac voia cerescululuĭ şi nemuritoriuluĭ împĕrat, ĭară porunca împĕratuluĭ Neron, pentru ca să muncesc eŭ creştiniĭ nicĭ sufĕr să o aud. Iară ducele ĭĭ rĕspunse: eŭ frate te sfătuesc ca pre un bun prieten al meŭ, că de veĭ şedea la judecată şi veĭ cerceta pre ceĭ ce se cunosc, că sunt creştinĭ, şi-ĭ veĭ munci, veĭ plini şi voia împĕratuluĭ, şi veĭ dobândi şi averile creştinilor. Incă porunceşte şi maĭceĭ tale şi frateluĭ tĕŭ, să nu'şĭ arate făţiş învĕţăturile lor învĕţând pre elinĭ, ca să se lepede de părintésca credinţă, şi veĭ cădea în nevoe pentru dînşiĭ, ĭară în taĭnă, vĕ ţineţĭ credinţa în Christos, precum voiţĭ. Iară Victor ḍise, să nu dea Dumneḍeŭ, să fac eŭ una ca acésta, să muncesc creştin, saŭ să ĭaŭ ceva de la dînsul, saŭ să sfătuesc cum ḍicĭ tu, pre muma mea saŭ pre fratele meŭ, ca să nu predice că Christos este Dumneḍeŭ, ci încă şi eŭ maĭ vêrtos sunt predicator al luĭ Christos, şi voiŭ fi ca şi dînşiĭ. Iară ducele ḍise: Eŭ frate te sfătuesc aceea ce este de folos, ĭară tu veĭ vedea ce veĭ să facĭ. Acestea ḍicênd ducele, îndată orbi, şi căḍênd jos de multă durere grea şi ĭute a ochilor, remase fără de glas. Decĭ rîdicându-l de la pământ, ceĭ ce s'aŭ aflat acolo l-aŭ pus în aşternut, şi a zăcut treĭ ḍile nevorbind nimic, apoĭ după treĭ ḍile a strigat cu glas mare, ḍicênd: Unul este Dumneḍeul creştinilor. Şi intrând la dînsul Victor, ĭĭ ḍise: Cum te schimbaşĭ aşa îndată; ĭară el ĭĭ ḍise: Mĕ chĭamă Christos, o dulcele meŭ Victore! Şi îndată catihisindu-se şi învĕţându-se de dînsul să boteză şi după ce eşi din apă, îndată vĕḍu şi mări pre Dumneḍeŭ. Decĭ vĕḍênd mulţimea acéstă prea mărită minune, să temură ca nu cumva să pătiméscă şi eĭ asemenea, de nu vor crede, şi veniră către Victor de se botezară. După acestea ajunse lucrul la urechile împĕratuluĭ Neron, cum că Victor voevodul Italieĭ şi Sevastian ducele cetăţeĭ predică învĕţătura luĭ Petru şi a luĭ Pavel, şi ale celor-lalţĭ apostolĭ şi aduc pre toţĭ la Christos. Incă şi muma Stratilatuluĭ, Fotini, cu Iosi fiul eĭ, trimişĭ fiind la Cartagena, fac asemenea. Decĭ auḍind acestea împĕratul şi fierbênd de mânie, trimiţênd slujitorĭ la Italia, să aducă pre creştiniĭ ceĭ de acolo, bărbaţĭ şi femeĭ la Roma, li se arĕtă Domnul la toţĭ ḍicêndu-le: „Veniţĭ către mine „toţĭ ceĭ osteniţĭ şi însărcinaţĭ, şi eŭ voiŭ o-„dihni pre voĭ. Nimic să nu vĕ temeţĭ, că eŭ sunt cu voĭ, şi va fi biruit Neron cu aĭ luĭ. Si către Victor ḍise: De acum Fotinos îţĭ va fi numele tĕŭ, căcĭ mulţĭ luminându-se prin tine vor veni către mine. Iară cuvêntul tĕŭ să întăréscă pre Sevastian spre mărturisire şi fericit va fi cel ce se va nevoi până în sfîrşit. Acestea ḍicênd Christos Domnul s'a suit la cerĭŭ. Şi s'a descoperit şi sânteĭ Fotini, cele ce eraŭ să i se întêmple. Şi purceḍênd de la Cartagena, cu mulţime de creştinĭ, ajunse la Roma cea mare. Şi se turbură, tótă cetatea ḍicênd: Cine este acésta carea a venit cu atâta mulţime; ĭară ea cu îndrăznélă mărturisia pre Christos. Atuncea fu adus şi Fotinos fiĭul eĭ cu Sevastian ducele de slujitorĭ. Iară sânta Fotini sosind maĭ 'nainte de dînşiĭ, merse înaintea luĭ Neron cu Iosi şi cu ceĭ ce eraŭ cu dênsa, şi ḍise către dênsa Neron: Ce aţĭ venit către noĭ, ĭară sânta ĭĭ ḍise: Pentru ca să te învĕţăm, să te închinĭ luĭ Christos.

Iară ceĭ ce staŭ înainte, ḍiseră: Sevastian Ducele şi Victor Voevodul, cariĭ nu cred în dumneḍeĭ, veniră de la Italia. Şi împĕratul ḍise să-ĭ aducă, şi viind eĭ înlăuntru la împĕratul, le ḍise: Ce aud de voĭ; sânţiĭ ḍiseră, câte aĭ auḍit de noĭ împĕrate, toate sînt adevĕrate. Iară el căutând cu căutătură sălbatecă asupra sânţilor, le ḍise: vĕ lepădaţĭ de Christos, aŭ voea vĕ este să periţĭ maĭ curând cum va fi maĭ rĕŭ? Iară sânţiĭ rîdicând ochiĭ sĕĭ spre cerĭŭ, ḍiseră: O Christóse împĕrate al cerĭuluĭ, să nu să facă una ca aceea nicĭ odată, ca să ne despărţim de credinţa şi dragostea pe care o avem către tine! Apoĭ ĭarăşĭ a întrebat împĕratul pre sânţĭ: Cum vĕ numiţĭ voĭ. Iară sânta ḍise: Eŭ m'am numit Fotini de Iisus Christos Dumneḍeul meŭ; ĭară surorile mele, cea a doua, ce s'a născut

după mine, să numeşte Anatoli, iară a treia Foto, a patra Fotis, a cincea Paraschevi, şi a şésea Chiriachi. Iară pre fiiĭ meĭ aceştia, cel dintăĭ, Victor, carele s'a numit maĭ pre urmă de Domnul meŭ Iisus Christos Fotinos, iară al doilea ce este cu mine, Iosi. Atuncea Neron ḑise, dar toţĭ v'aţĭ vorbit să vě daţĭ la muncă, şi să muriţĭ pentru Nazoreul. Sânta ḑise: Aşa toţĭ pentru dînsul, veselindu-ne şi bucurându-ne, vom muri. Atuncea porunci împěratul, să le zdrobéscă încheieturile mânilor cu ciocane de fier, şi aducêndu-ĭ la nicovală, îşĭ puseră sânţiĭ mânile preste nicovală, şi începură slujitoriĭ a-ĭ bate cu ciocanele de la al treilea ceas până la al şéselea. Şi să schimbară de treĭ orĭ, ceĭ ce-ĭ băteaŭ, iară sânţiĭ nu simţeaŭ nicĭ de cum munca, nicĭ s'aŭ sfărîmat mânile lor.

Şi auḑind Neron să spăĭmântă, şi porunci să le tae mânile, şi îndată apucând pre sânta, şi legându-ĭ mânile, şi puindu-le preste nicovală, apucară sabiele, şi aducêndu-le de multe orĭ preste dênsele muncitoriĭ, n'aŭ făcut nimic, şi slăbind aŭ căḑut ca nişte morţĭ. Iară sânta fiind păzită fără vĕtămare, mulţĕmia luĭ Dumneḑeŭ, şi să ruga, ḑicênd: „Domnul îmĭ este „ajutor, şi nu mě voiŭ teme ce-mĭ va face mie „omul". Decĭ începu împěratul a să mira, şi a gândi de dînşiĭ, cum va putea să biruiască, şi să dobândéscă pre sânţĭ. Şi porunci să bage pre sânţĭ în cea maĭ adîncă temniţă, iară pre sânta Fotini, cu cincĭ surorĭ ale eĭ să o ducă în cămara luĭ cea de aur, şi să aştérnă şépte paturĭ de aur şi să se pue şépte scaune de aur, şi masă, şi porunci ca şi fiica sa Domnina, să între înlăuntru, să fie cu dênsele, d'impreună cu róbele eĭ, şi să pue avuţie multă, şi podóbe de aur, şi veşminte de aur, şi brâe; iară sânta Fotini dacă věḑu pre Domnina, îĭ ḑise: bucurăte mirésa luĭ Christos Domnuluĭ meŭ. Iară Domnina rěspunse: Bucură-te şi tu doamna mea, făclia luĭ Christos. Decĭ auḑind Fotini numele luĭ Christos, mulţĕmi Domnuluĭ, şi îmbrăţişindu-o o sěrută. După acésta fiica împěratuluĭ cu o sută de róbe ale eĭ catehisindu-se de sânta, să botezară tóte de dênsa, şi puse numele fiiceĭ împěratuluĭ în loc de Domnina, Antusa, iară pre róba eĭ cea maĭ mare, o a numit Stefanida. Şi îndată porunci fericita Antusa, să se dea la săracĭ averea ce să afla în cămara cea de aur, prin mâna Stefanideĭ, ce era maĭ mare preste acea sută de róbe ale eĭ. Decĭ aflând acestea împěratul şi mâniindu-se fórte, şi ielind fórte, porunci îndată să aprindă un cuptor, să ardă şépte ḑile, şi într'însul să se arunce sânta Fotini cu tóte soţiile eĭ, bărbaţĭ şi femeĭ, care lucru făcêndu-se, petrecură sânţiĭ înlăuntru în cuptor treĭ ḑile, întregĭ, nevĕtămaţĭ de foc. Şi după a treia ḑi, socotind împěratul că să vor fi topit de foc sânţiĭ, porunci să destupe cuptorĭul, şi de vor afla óse de ale sânţilor, să le arunce în rîŭ. Şi deschiḑênd muncitoriĭ o minune! îĭ aflară pre toţĭ mărind şi mulţĕmind luĭ Dumneḑeŭ. Şi să spăĭmântară de prea-mărita minune, căcĭ nu s'a atins focul de dînşiĭ întru nimic. Decĭ dacă věḑură şi auḑiră toţĭ ceĭ ce să aflaŭ în Roma acéstă prea-mărită minune, să minunară şi eĭ, mărind pre Dumneḑeŭ. Iară dacă auḑi împěratul de o minune ca acésta, porunci să le dea otrăvĭ aducĕtóre de mórte. Şi chiemâmd pre Lampadie vrăjitorul, şi făcênd otrava, o a dat întăĭ sânteĭ Fotini, şi ea luând paharul ḑise: Nu s'ar fi căḑut să luăm din mâni'e tale otrava şi să o bem, fiind tu spurcat. Insă ca să cunoştĭ şi tu împěrate puterea Christosuluĭ meŭ, iată eŭ voiŭ bea maĭ 'nainte de ceĭ-lalţĭ în numele Domnuluĭ meŭ Iisus Christos, şi Dumneḑeuluĭ nostru, apoĭ vor bea şi toţĭ aceştia ce sînt cu mine. Şi bênd toţĭ nefăcêndu-le nicĭ un rěŭ otrava, vĕḑênd vrăjitorul, rĕmase încremenit, şi căutând la sânta Fotini ḑise: am o otravă fórte tare, şi de veţĭ gusta de acésta, şi dacă nu veţĭ muri îndată, voiŭ crede şi eŭ în Dumneḑeul vostru, carea aducêndu-o şi gustând toţĭ, şi ne păţind nicĭ un rĕŭ, să spăĭmântă vrăjitorul; şi numaĭ de cât strîngêndu-şĭ tóte cărţile, le-a ars, şi creḑênd în Christos s'a botezat puindu-i-se numele Teoclit. De acésta iarăşĭ dacă află împěratul, porunci să ia pre acela din mijlocul sânţilor, şi să-ĭ tae capul afară de zidurile cetăţeĭ, şi aşa maĭ 'nainte de ceĭ-lalţĭ suferi Teoclit mucenia, tăindu-i-se capul pentru Christos. Iară celor-lalţĭ sânţĭ tuturor, împreună cu marea muceniţă Fotini, porunci împěratul, să le tae vinele, care lucru după ce să făcu, ocărând sânţiĭ şi batjocorind pre împěratul şi pre dumneḑeiĭ luĭ; atuncea el porunci să adape pre sânta Fotini cu plumb topit cu smólă, iară celoralalţĭ sânţĭ să le tórne pre urechĭ, şi făcêndu-se şi acésta, ca dintr'un rost strigară sânţiĭ; Mulţĕmim ţie Christóse Dumneḑeul nostru, că prin plumbul cel topit şi clocotit, aĭ rěcorit inimile nóstre, ca şi când ar fi fost însetate şi arse de zăduf. Atuncea Neron îngrozindu-se, şi mirându-se, porunci să se spânzure sânţiĭ, şi să se strujéscă fără de milă preste tot trupul, şi să se ardă cu făcliĭ. Decĭ făcêndu-se şi acésta degrab, şi rugându-se sânţiĭ, s'aŭ întărit de dumneḑeescul darŭ. Iară ticălosul Neron pornindu-se spre turburarea mânieĭ, porunci să amestece spuză cu oţet iute, şi să le tórne pre nărĭ. Decĭ aducêndu-le sânţilor şi acéstă amestecătură, oţetul těŭ, aŭ ḑis, de cât mierea şi fagurul maĭ dulce ni să pare că este o împěrate.

Şi întărîtându-se maĭ cu multă mânie, porunci să le scóţă ochiĭ, şi orbindu-ĭ, 'ĭ-aŭ închis într'o întemniţă întunecósă, plină de jiganiĭ veninate, şi spurcate; iară sânţiĭ cântaŭ şi măriaŭ pre Dumneḑeŭ, şi o minune! fiarele cele veninate, ce eraŭ în temniţă muriră, şi să prefăcu mirosul greŭ al temniţeĭ, spre fórte mare şi bun miros, şi întunerecul să făcu lumină prea luminósă. Şi stătu Christos în mijlocul sânţilor, şi le ḑise: Pace vouě. Şi apucând de mână pre sânta Fotini, o sculă, ḑicêndu-ĭ: Cu voĭ sînt în tóte ḑi-

lele vieţeĭ vostre, pentru acésta nu vĕ temeţĭ, ci bucuraţi-vĕ pururea. Deci împreună cu cuvêntul dobândiră şi ochĭ îndată, şi vĕḍênd pre Domnul, i să închinară. Iară Domnul bine-cuvêntându-ĭ le ḍise: Imbărbătaţi-vĕ, şi vĕ întăriţĭ, şi el să sui la ceriŭ. Iară de pre trupurile sânţilor căḍură ca nişte solzĭ, şi să făcură sănătoşĭ ca şi maĭ 'nainte. Iară ticălosul şi urîtul de Dumneḍeŭ Neron, porunci să şadă sânţiĭ la închisóre treĭ anĭ, ca să se chinuĭască într'ênsa, şi să móră cu mórte rea. Şi după treĭ anĭ avênd împĕratul un serv al seŭ închis în temniţă, porunci să ĭasă. Decĭ mergênd trimişiĭ să scótă pre serv, şi dacă vĕḍură pre sânţĭ sănĕtoşĭ, spuseră împĕratuluĭ, că Galilianiĭ, ceĭ ce s'aŭ orbit, vĕd, şi sînt sănĕtoşĭ. Incă şi temniţa plină de lumină, şi de mirosurĭ scumpe este, şi s'a prefăcut întru mărirea luĭ Dumneḍeŭ, şi casă sântă este, şi mulţime de ape izvorĕsc din mijlocul eĭ, la carea nĕvĕlesc popóre de să botéză de dînşiĭ, creḍênd în Dumneḍeul lor. Acestea auḍind împĕratul, să minună, şi trimise de-ĭ aduse înaintea luĭ, şi le ḍise: Nu v'am ḍis să înţelegeţĭ cu poruncă împĕrătéscă, să nu predicaţĭ pre Christos întru acéstă cetate a Romeĭ; dară acésta cum o faceţĭ; aflându-vĕ voĭ în temniţă? Pentru acésta să ştiţĭ că voiŭ să vĕ daŭ încă multe şi marĭ muncĭ. Iară sânţiĭ ḍiseră: Fă ce-ţĭ este voea, că noĭ nu vom înceta a învĕţa că Christos este Dumneḍeŭ adevĕrat, şi făcĕtorul tuturor. Dintr'aceste cuvinte Neron înfierbântându-se fórte cu mânie, porunci să rĕstignéscă pre sânţĭ cu capetele în jos, şi să le strujéscă trupurile lor treĭ ḍile, până li se vor deznoda închieturile. Şi făcêndu-se şi acésta, puseră păzitorĭ, lăsându-ĭ spânzuraţĭ încă patru ḍile. Decĭ mergênd muncitoriĭ să-ĭ vadă de trăesc, cum 'ĭ-aŭ vĕḍut spânzuraţĭ, îndată muncitoriĭ orbiră. Iară ângerul Domnuluĭ pogorându-se din ceriŭ, şi dezlegând pre sânţĭ, şi sărutându-ĭ 'ĭ-a făcut sănĕtoşĭ. Atuncea sânteĭ Fotini făcêndu-i-se milă de orbirea muncitorilor, făcu rugăciune, şi îndată le veni vederea, şi creḍênd în Christos să botezară. Decĭ auḍind şi acestea Neron, mâniindu-se, porunci să despóie pre sânta Fotini, de pĭele, şi după ce făcură aşa, sânta cânta ḍicênd: Dómne ispititu-m'aĭ, şi m'aĭ cunoscut, şi scoţêndu-ĭ pĭelea, o aruncară în rîŭ, ĭară pre sânta o aruncară într'un puţ sec; ĭară pre Sevastian şi pre Fotino şi Iosi, apucându-ĭ le tăĭară membrile cele ascunse, şi le aruncară cânilor. După aceea despoindu-ĭ de pĭele, şi pĭeile lor le lepădară în rîŭ, ĭară pre dînşiĭ 'ĭ-aŭ închis într'o bae veche. Iară pre cele cincĭ surorĭ ale sânteĭ Fotini, poruncind să i le aducă înainte, le-aŭ tăĭat ţiţele, şi le-aŭ despoĭat şi pre dênsele de pĭele. Decĭ viind muncitoriĭ şi la sânta Fotida, n'aŭ primit să o ţie nimenea, precum aŭ ţinut pre cele-lalte, ci singură sta vitejeşte de-ĭ despoĭa pĭelea trupuluĭ eĭ, atâta cât să mira şi împĕratul de bărbăţia şi răbdarea eĭ. Pentru aceea pornindu-se spre nebunie, după ce 'ĭ-a tăĭat ţiţele, şi o a despoĭat de pĭele, află întunecatul şi altă muncă, maĭ cumplită şi pierḍĕtóre asupra eĭ. Căcĭ porunci să plece cu sila vêrfurile la doĭ copacĭ în jos, în mijlocul grădineĭ luĭ, şi să lege pre fericita de aceştia, şi făcênd aşa, şi dându-le drumul îndată, spintecară pre sânta, şi ş'a dat sufletul în mânile luĭ Dumneḍeŭ. Atuncea a poruncit să tae capetele tuturor sânţilor, şi scoţênd pre fericita Fotini din puţ o băgă în temniţă. Pentru acésta măhnindu-se ea ca ceea ce rĕmăsese singură, şi ne încunându-se cu ceĭ-lalţĭ; să ruga luĭ Dumneḍeŭ, carele îndată arĕtându-i-se, şi însemnându-o cu semnul cinstiteĭ crucĭ de treĭ orĭ, şi umplêndu-o de darŭ, o făcu sănĕtósă. Şi apoĭ multe ḍile cântând, şi bine-cuvêntând pre Dumneḍeŭ, îşĭ lăsă în mânile luĭ cinstitul sĕŭ suflet.

Intru acéstă ḍi, sânta Anatoli, a douĕ soră a sânteĭ Fotini prin sabie s'a sĕvêrşit.

Stih: Rĕsăritul cel gânditor a aflat,
Anatoli, după ce viteješte tăĭere a răbdat.

Intru acéstă ḍi, sânta Foto a treĭa soră a sânteĭ Fotini prin sabie s'a sĕvêrşit.

Stih: Zestre de miĭ de talanţĭ vrednică fiind,
Ţie Părinte al luminilor Foto capul sĕŭ este aducênd.

Intru acéstă ḍi, sânta Fotis a patra soră a eĭ, fiind legată de copacĭ, şi despicându-se s'a sĕvêrşit.

Stih: Pădure de copacĭ veselă în Edem Dumneḍeule Cuvinte,
Veĭ da rĕsplătire Fotideĭ, care prin copacĭ a pătimit mórte.

Intru acéstă ḍi, sânta Paraschevi, a cincea soră a eĭ prin sabie s'a sĕvêrşit.

Stih: Paraschevi către sabie grumazul cel cinstit,
Osîrdnic îl avea pregătit.

Intru acéstă ḍi, sânta Chiriachi a şésea soră a eĭ prin sabie s'a sĕvêrşit.

Stih: Din Chiriachi, nicĭ frica sabieĭ.
A scos dumneḍeéscă frica Domnuluĭ.

Intru acéstă ḍi, sântul mucenic Iosi fiĭul sânteĭ Fotini, prin sabie s'a sĕvêrşit.

Stih: Tăĭtorul grumazilor îşĭ golea sabia,
Iară grumazul luĭ Iosi nu-l înspăĭmânta sabia.

Intru acéstă ḍi, sântul Fotinos cela-lalt fiĭŭ al eĭ, de sabie s'a sĕvêrşit.

Stih: Ce abur este acesta de sângiurĭ calde fiind,
A luĭ Fotinos mucenicului căruĭa i s'a tăĭat capul de curând.

Intru acéstă ḑi, sântul Sevastian Ducele prin sabie s'a sĕvêrşit.

Stih: Luĭ Sevastian voiŭ ḑice acest cuvênt,
Pre tine, tăindu-ţi se capul, te cinstesc ca pre un sânt.

Intru acéstă ḑi, sântul mucenic Victor prin sabie s'a sĕvêrşit.

Stih: Victor capul pre umere neavênd,
Zace marele, fiind fórte lăţit pe pămênt.

Intru acéstă ḑi, sântul mucenic Christodul prin sabie s'a sĕvêrşit.

Stih: Numirea arată cine eştĭ tu, şi al cuĭ serv cu adevĕrat,
Iară sabia Christodule care'ţĭ este sfîrşitul cel lăudat.

Intru acéstă ḑi, sântul noul mucenic Ioan Calfa, carele în Constantinopol a mărturisit la anul o mie, cincĭ-sute-şépte-ḑecĭ şi cincĭ, prin sabie s'a sĕvêrşit.

Stih: Ranele o Ioane nu voiŭ a le numĕra,
Ci maĭ vêrtos lŏcaşurile, ce are înlăuntru ceréscă lŏcuinţa.

Cu ale lor sânte rugăcĭunĭ, Dómne miluește-ne şi ne mântueşte pre noĭ, Amin.

Cântarea 7, Irmos:

Tinerii evreeştĭ, aŭ călcat în cuptor văpaĭa cu în„drăznélă, şi focul în roŭă l-aŭ „schimbat, strigând: Bine eştĭ „cuvêntat Doamne Dumne„ḑeule în vecĭ.

Păstorind mĭeĭ la verdéţa adevĕruluĭ, ca un mĭel te-aĭ adus păstorĭuluĭ Christos Porfirie, strigând: Bine eştĭ cuvêntat Dómne Dumneḑeule în vecĭ.

Iisus Christos îţĭ dă ţie darurĭ pentru ostenelele tale, aşezêndu-te în lŏcaşurile cele nestricate Porfirie, cel ce strigaĭ: Bine eştĭ cuvêntat Dómne Dumneḑeule în vecĭ.

Mărire:

Cu minunĭ multe şi cu semne a împodobit Christos viaţa ta, de treĭ orĭ fericite Porfirie, de carele dorind strigaĭ: Bine eştĭ cuvêntat Dómne Dumneḑeule în vecĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Milostiveşte-te de mĕ mântueşte Fecĭóră, carea aĭ născut pre Milostivul, Dumneḑeŭ Cuvêntul, şi cu lumina cea de la tine luminează-mĕ, ca să strig: Bine este cuvêntat rodul pântecelui tĕŭ Prea-curată.

Cântarea 8, Irmos:

Tineriĭ ceĭ de Dumneḑeŭ grăitorĭ...

Cu cuvêntul tĕŭ cel înţelept s'a surpat meşteşugitorul rĕutăţeĭ, ĭară inimile credincĭoşilor dumneḑeeşte s'aŭ veselit, sânţite predicatorĭule prea fericite.

Impreună cu adunarea părinţilor eştĭ aşeḑat, şi împreună cu duhurile cuvioşilor te veseleştĭ părinte fericite, strigând: Bine-cuvêntaţĭ lucrurile Domnuluĭ pre Domnul.

Surpând la pămênt capiştile dracilor, aĭ zidit biserici luĭ Dumneḑeŭ, întru care mulţime de cuvioşĭ cântă: Bine-cuvêntaţĭ lucrurile Domnuluĭ pre Domnul.

Bine-cuvêntăm pre Tatăl....

Din bunătăţile tale cuvióse, mohorînd haĭna cea împĕrătéscă, şi cu dênsa ca un preot împodobindu-te, dănţueştĭ la împĕrăţiile cele de sus, fericite.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Ca pre una, ce eştĭ maĭ pre sus de tóte făpturile, şi maĭ desfătată de cât ceriurile, Maĭcă a luĭ Dumneḑeŭ, te-a ĭubit Fiĭul tĕŭ, şi a luat din tine trup.

Irmosul:
Să lăudăm bine să cuvêntăm...

Tineriĭ ceĭ de Dumneḑeŭ „cuvêntătorĭ în cuptor, împre„ună cu focul şi văpaea căl„cându-o, aŭ săltat strigând: „Bine-cuvêntaţĭ tóte lucrurile „Domnuluĭ pre Domnul.

Cântarea 9, Irmos:
Infricoşatu-s'a tot auḑul...

Cu vetrela cruceĭ cârmuindu-te, de dumneḑeéscа mână a A-tot-ţiitorĭuluĭ, aĭ trecut valurile vieţeĭ, cuviόse părinte, şi te-aĭ odihnit la limanurile vieţeĭ, ajungênd la bucuria cea vecĭnică, şi la desfătarea cea veselitóre.

Făcêndu-te cuvióse ajuns de vreme şi plin de ḑile ale Duhuluĭ, şi cu nepătimirea ca cu o haĭnă îmbrăcându-te, strĕlucind cu podóba preoţieĭ, te-aĭ mutat la lumină neapusă, ca să veḑĭ veselĭa Domnuluĭ.

Scoţênd cu gura îndulcirea cea dumneḑeéscă, aĭ rĕspuns cuvênt de mântuire, carele goneşte amărăcĭunea patimilor, şi cu dulcéţă duhovnicéscă îndulceşte pre toţĭ, ceĭ ce sĕvêrşesc sĕrbarea ta cea de preste an, cugetătorĭule de cele dumneḑeeştĭ, prea fericite.

Mărire:

Sóre aĭ cunoscut pre Christos, carele a vorbit cu noĭ prin trup părinte, şi luminându-ţi-se ochiĭ sufletuluĭ cu luminile luĭ, te-aĭ făcut stea cu totul luminósă, îndumneḑeindu-te dupre dar, sânţite făcĕtorĭule de minunĭ, părinte cuvióse.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Iartă-mĭ mie Mântuitorule cel ce te-aĭ născut, şi aĭ păzit pre ceea ce te-a născut nestricată după naştere, când veĭ şedea să-mĭ judecĭ faptele mele, să trecĭ cu vederea nelegĭuirile şi pĕcatele mele, ca un Dumneḑeŭ fără pĕcat, milostiv şi ĭubitor de ómenĭ.

Irmosul:

Infricoşatu-s'a tot auḑul „de nespusa luĭ Dumneḑeŭ „pogorîre, căcĭ cel prea înalt „de voe s'a pogorît până şi „la trup, din pântece feciorese făcêndu-se om. Pentru „aceea pre Prea-curata Nă-

„scĕtórea de Dumnedeŭ, cre-
„dincĭoşiĭ o mărim.

EXAPOSTILARIA.

Prosomia : Cercetatu-ne-a de sus...

Strĕmutându-te din loc, aĭ rîsipit averea cea multă, ĭară pre ceĭ rîsipiţĭ cu rătăcirea, ĭ-aĭ adunat cu minunĭ apostoliceştĭ Porfirie; ci dar rógă-te părinte, să se mântuéscă robiĭ tĕĭ.

A Născĕtóreĭ:

La tine după Dumnedeŭ nădĕjduim Prea-curată, rĕstignindu-ne întru Christos, cel ce a eşit din tine; ci cu rugăcĭunile tale cele către dînsul, păzeşte-ne pre noĭ nepoticniţĭ până la sfîrşit.

Şi cea-laltă servire a Ortrineĭ dupre rânduĭală, şi Apolisul.

INTRU ACEASTĂ LUNA

IN 27 DE DILE.

Prea cuviosul părintele nostru Procopie Mărturisitorĭul Decapolitul.

La Dómne strigat-am, Stihirile, glas 4.

Prosomia: Ca pre un vitéz...

Vrednicia chipuluĭ cel de la începutul zidireĭ, făcut dupre chipul luĭ Dumnedeŭ, şi dupre asemĕnare, te-aĭ nevoit prea fericite, a o păzi prin cugetul buneĭ credinţe, şi prin curăţia gânduluĭ, şi cu limpezirea şi înfrênarea patimilor, şi cu paza poruncilor luĭ Christos, şi a buneĭ credinţe, prea lăudate.

Maĭ 'nainte cu sihăstria, primind în urmă şi chinuirea adaos, cu cuget dumnedeesc, prin amêndouĕ bine aĭ plăcut celuĭ ce te-a zidit, carele numaĭ curăţia cere de la noĭ şi bun neam al sufletuluĭ, a căruĭa venire cu trupul mărind'o, te închinaĭ sânteĭ icóne a omenireĭ luĭ.

Pre ceĭ ce cu rea credinţă se lepădaŭ de întruparea Cuvêntuluĭ, tu ĭ-aĭ înfruntat cuvióse, întărind adevĕrul prin cercarea bătăilor, şi prin tótă patima rea, prin legĕturĭ, şi prin temniţe. Pentru acésta te-aĭ făcut moştenitor împĕrăţieĭ luĭ Christos, şi bucurieĭ celeĭ negrăite, şi strĕlucireĭ celeĭ vecĭnice.

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Ceea ce aĭ încăput în pântece pe Dumnedeŭ cel neîncăput, carele s'a făcut om pentru ĭubirea de ómenĭ, luând aluatul nostru, l-a îndumnedeit cu adevĕrat. Nu mĕ trece acum Prea-curată, fiind scârbit, ci te milostiveşte degrab şi mĕ mântueşte de tótă vrăjmăşia şi stricăcĭunea celuĭ viclén.

A Cruce-Născĕtórei:

Dacă te-a vĕḍut Dómne pironit pre cruce mieluşéua şi maica ta, să spăimênta, şi striga: Ce vedere este acésta Fiiule prea iubite, acestea ţi-a rĕsplătit poporul cel neplecat şi fără de lege, care a luat multe minuni de la tine; ci mărire pogorîrei tale celei negrăite Stĕpâne.

Tropariŭ, glas 8.

Cu curgerile lacrîmilor tale...

Mărire, Şi acum, a Născĕtórei:

Caută la sfîrşitul cărţei.

La Ortrină.

CANONUL.

Al cărula acrostih la Greci este acesta:

Laud cu bună cuviinţă nevoinţele tale fericite.

Compunerea luĭ Teofan.

Cântarea 1, glas 6, Irmos:

Ca pe uscat umblând Israil, cu urmele prin adênc, „pre gonacíul Faraon vĕḍêndu-l înecat, a strigat: Lui „Dumneḍeŭ cântare de biru„inţă să-i cântăm.

Fiind cuprins de dragostea bunei credinţe, şi de dumneḍeéscă dorire, cuviόse, aĭ gonit de la tine întreitele valuri cele lumeşti, cântând lui Dumneḍeŭ cântare de biruinţă.

Viaţa ta cea purtătóre de lumină, curăţia şi tăria sufletului, amestecându-se cu buna credinţă, a făcut deplin arĕtat o închipuire a bunătăţeĭ luminată întru tine cuvióse Procopie.

Mărire:

Luminându-te cu lumina luĭ Christos, şi cu strĕlucirea cea preste fire, aĭ uscat nĕvĕlirile patimilor prin înfrênare strigând, cântare de biruinţă A-tot-ţiitoriuluĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Primind în pântece Preacurată pre Cuvêntul întrupat, dupre cuviinţă dumneḍeéscă, pre cel ne întrupat maĭ 'nainte, l-aĭ născut nouĕ Fecióră: Maĭ-pre-sus de fire, rĕmâind Fecióră şi după naştere.

Cântarea 3, Irmos

Nu este sânt ca tine...

Sufletul tĕŭ cel cuprins de Dumneḍeŭ fericite, arḍêndu-se de rîvna credinţeĭ, aĭ rîsipit de tot nebunia cea amară, şi mânia celor fără-de-lege, de Dumneḍeŭ purtătoriule.

Cu sângíurile tale vŏpsindu-te, aĭ urmat chinurilor mucenicilor, de treĭ orĭ fericite Procopie, răbdând cu tărie, şi cu suflet viteaz chinurile celor fără-de-lege.

Mărire:

Cu înţelepcíune aĭ sufe-

rit îndoite chinurĭ Cuvióse, înfruntând eresurile, şi răbdând năvĕlirile leilor bărbăteşte, cu cuget dumnedeesc, prea înţelepte Procopie.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Înţelepcĭunea, Cuvêntul Tatăluĭ, cel maĭ 'nainte de vecĭ, în vremile cele maĭ de pe urmă, întrupându-se negrăit, din Maĭcă ne ispitită de bărbat, o a făcut pre dênsa Născĕtóre de Dumnedeŭ.

Irmosul:

Nu este sânt ca tine Dómne „Dumnedeul meŭ, carele aĭ „înălţat cornul credincĭoşilor „tĕĭ bunule, şi ne-aĭ întărit „pre noĭ pe pétra mărturisi„reĭ tale.

Catismala, glas 1.

Prosomia: Pétra fiind pecetluită...

Fără trup te-aĭ arĕtat în viaţă, părintele nostru, şi în trup împreună cu ângeriĭ petrecênd te-aĭ cunoscut, rĕstignindu-te lumeĭ precum dice Pavel, şi lumea ţie s'a rĕstignit adevĕrat, şi cu cugetul lŏcuitor la locul cel ceresc, tu cel pămêntean. Mărire celuĭ ce bine a voit cu tine; mărire celuĭ ce ţi s'a cunoscut ţie; mărire celuĭ ce lucréză prin tine tuturor tămăduirĭ.

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Dumnedeeştile tale mânĭ, cu care aĭ ţinut pre Făcĕtorĭul, cel ce s'a întrupat ca un prea bun, Fecĭóră Prea-curată, întindêndu-le, nu înceta a-l ruga pre el, să ne mântuĭască de ispite şi de patimĭ şi de primejdiĭ, pre ceĭ ce te lăudăm cu dragoste, şi strigăm ţie: Mărire celuĭ ce s'a sălăşluit întru tine; mărire celuĭ ce a eşit din tine; mărire celuĭ ce ne-a mântuit pre noĭ prin naşterea ta.

A Cruce-Născĕtóreĭ:

Rĕstignindu-te pe cruce de ceĭ fără-de-lege, şi cu suliţa cósta ta împungêndu-se Mântuitorĭule al nostru, cea Preacurată să tânguĭa cu amar, la cele dinlăuntru rumpêndu-se ca o maĭcă. Şi de multă şi înfricoşată îndelungă răbdarea ta, spăĭmântându-se a strigat: Mărire părinteşteĭ ĭubireĭ tale de ómenĭ; mărire bunătăţeĭ tale; mărire morţeĭ tale, prin carea pre ómenĭ nemuritorĭ 'ĭ-aĭ făcut.

Cântarea 4, Irmos:

Christos este puterea mea, „Dumnedeŭ şi Domnul. „Cinstita biserică cu dum„nedeéscă cuviinţă cântă, stri„gând: Din cuget curat în„tru Domnul serbând.

Cu vĕrsările lacrîmilor adăpându-ţĭ inima ta fericite, aĭ semĕnat sĕmênţa bunătă-

ţilor, prin cuget curat, prea Cuvióse Procopie.

Cugetarea cea pămêntéscă, o aĭ supus părinte dumnedeesculuĭ Duh, alegênd viaţă sihăstréscă, şi unindu-te cu cetele mucenicilor, prea fericite.

Mărire :

Ca un mucenic dumnedeesc şi prea adevĕrat, pentru buna credinţă aĭ înfruntat nebunia cea ereticească, căcĭ cu adevĕrat aĭ defăĭmat nebunia celor fără de Dumnedeŭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ :

Preste rînduelele legilor fireştĭ, Prea-curată, fără stricăcĭune zĕmislind în pântece pre Ziditorĭul, l-aĭ născut pre el, şi arĕtat cu adevĕrat te-aĭ făcut Născĕtóre de Dumnedeŭ.

Cântarea 5, Irmos:

Cu dumnedeéscă strĕlucirea ta bunule, sufletele celor „ce mânecă la tine cu dra„goste, mĕ rog luminéză-le, ca „să te vadă Cuvinte al luĭ Dum„nedeŭ, pre tine adevĕratul „Dumnedeŭ; pre cela ce chĭemĭ „din negura greşalelor.

Pre tine cel ce te-aĭ sânţit prin sihăstrie, şi te-aĭ sĕvêrşit prin sânge, te lăudăm Cuvióse, căcĭ pomenirea drepţilor pururea să sĕvêrşeşte, şi să pomeneşte cu laude şi cu credinţă.

Domnul cel ce preface cu înţelepcĭune, şi schimbă tóte spre maĭ bine, precum îĭ este voea, ţĭ-a adaos lângă sihăstrie cinstea mucenieĭ, prin uciderea ta de ceĭ necredincĭoşĭ.

Mărire:

Pre umere luându-ţĭ tótă arma, cea prin cruce, aĭ urmat după Christos, făcênd uĭtare celor trecute, şi prelungindu-te la cele d'inainte părinte.

Şi acum, a Născĕtóreĭ :

Lăudăm prea sântă pre Domnul, cel ce s'a îmbrăcat din tine cu trup pătimitor, şi muritor, şi l-a îndumnedeit cu împreunare ne amestecată dupre un ipostas.

Cântarea 6, Irmos:

Marea vieţeĭ vĕdêndu-o...

Inălţându-te pururea pomenite, cu adevĕrat de la mărirea sihăstrieĭ. Te-aĭ suit cătră bărbăţia şi cătră cinstea mucenicilor, îmbrăcându-te cu porfiră roşită din sângele tĕŭ.

Socotind nestatornicia celor trecĕtóre, cu suflet şi cu cuget dumnedeesc, întru bună credinţă te-aĭ într'armat cătră bunătăţile cele pururea

statornice, şi nesfîrşite, prea fericite Procopie.

Mărire:

Vĕḑêndu-te Christos că eşti îndestulat de înfrênare neslăbită, şi de blândeţe, s'a uitat la tine cu iubire de ómenĭ, şi te-a făcut părtaş mărireĭ, purtătoriule de Dumneḑeŭ pururea fericite.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Prea-curată Stĕpână, struncinăturile sufletuluĭ meŭ cele cumplite, vindecă-le cu taĭnice lucrărĭ de mână, puindu-le doctoriĭ lucrătóre, patimile Fiĭuluĭ tĕŭ.

Irmosul:

Marea vieţeĭ vĕḑêndu-o „înălţându-se de viforul ispi„telor, la limanul tĕŭ cel lin „alergând, strig către tine: „Scóte din stricăcĭune viaţa „mea mult milostive.

CONDAC, glas 4.

Prosomia: Arĕtatu-te-aĭ astăḑĭ...

Lucéfĕr astăḑĭ avêndu-te biserica, tótă negura releĭ credinţe rîsipeşte, cinstindu-te pre tine, de cele cereştĭ tăĭnuitoriule, Procopie mărite.

Intru acéstă lună în 27 de ḑile, pomenirea prea cuviosuluĭ părinteluĭ nostru şi mărturisitoriuluĭ Procopie Decapolitul.

Stih: Nimic sunt Decapolitule tóte cetăţile pământeştĭ,
Către gânditórea cetate întru carea acum te sălăşlueştĭ.
Intru a douĕ-ḑecĭ şi şéptea ḑi s'a arĕtat,
Sfîrşitul luĭ Procopie cel lăudat.

Acesta maĭ întâiŭ intră în viaţa monahicéscă, şi deprinḑêndu-se la tot felul de nevoinţe, s'a curăţit pre sine desĕvêrşit. Iară maĭ pre urmă mustrând viteješte, şi scuipând pre ceĭ ce defăĭmaŭ păgâneşte rânduéla întrupăreĭ Mântuitoriuluĭ nostru, şi nu se închinaŭ icóneĭ întrupăreĭ luĭ Christos, a încredinţat adevĕrul drepteĭ credinţe, nu numaĭ prin cuvinte, ci nevoindu-sĕ şi prin bătăĭ. Pentru acésta se arĕtă mare mărturisitor, şi făcênd multe minunĭ, aşa către Domnul s'a mutat.

Intru acéstă ḑi, pomenirea sântuluĭ martir Ghelasie, cel dintre Mimĭ, căruĭa îĭ fu poruncit de guvernator să batjocoréscă botezul, el s'a botezat cu adevĕrat, şi de sabie s'a sĕvêrşit.

Stih: Vrênd să eĭ în rîs botezul, înşelăcĭunea eştĭ rîḑênd,
Căcĭ botezându-te Ghelasie a capuluĭ tăerea eştĭ suferind.

Intru acéstă ḑi, pomenirea prea cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Talaleŭ Mărturisitoriul.

Stih: Talaleŭ vesel către ceriŭ a alergat,
Ca cu ramurĭ de maslin cu bunătăţile fiind încununat.

Acesta era din Cilicia cu neamul, şi ĭubind viaţa sihăstréscă, s'a dus la cetatea Gavalon. Unde departe de cetate ca douĕ-ḑecĭ de stadiĭ, a aflat cuviosul un loc înalt, întru care era o capişte afierosită la dracĭ, la acel loc 'şĭ-a făcut o mică colibă, îndeletnicindu-se cu ostenelele sihăstreştĭ, şi strimtorându-se pre sine cu posturĭ şi cu privegherĭ, şi cu rele pătimirĭ. Pentru care draciĭ ceĭ din capişte cu mulţime de grozăviĭ îl înspăĭmântaŭ, şi pre cariĭ ruşinaţĭ ĭ-aŭ izgonit, bătându-şĭ joc de neputinţa lor. Apoĭ dorind de maĭ marĭ ostenele, şĭ a lăsat coliba, şi făcêndu-şĭ o chilie prea mică, nemĕsurată cu trupul sĕŭ, intră într'ênsa, avêndu-şĭ faţa lipită de genunchĭ. Către acesta mergênd fericitul Teodorit episcopul Ciruluĭ, l-a întrebat pre el dorind ca să ştie pricina aceşteĭ nouĭ petrecerĭ. Iară el respunse: Eŭ fiind supus la multe pĕcate, şi creḑênd muncilor ce ne îngrozesc, am aflat acest chip de vieţuire, meşteşugind mĕsuratice muncĭ trupuluĭ, ca să uşurez greutatea celor aşteptate; ĭară acelea sunt maĭ cumplite, nu numaĭ cu câtimea, ci cu însăşĭ lucrarea, căcĭ sunt fără de voe; ĭară ceea ce se face fără de voe este lucru fórte scârbelnic, căcĭ lucru cel de voe, de şi ostenicĭos, maĭ puţină durere aduce, căcĭ ostenéla este din voe, şi nu silnică. Decĭ dacă cu aceste micĭ scârbe voiŭ uşura pre cele aşteptate, mare câştig voiŭ culege de aicea. Acestea auḑindu-le episcopul fórte îl lăuda pre el, pentru isteţimea minţeĭ, că nu numaĭ să lupta la luptele de faţă, şi altele de la sine adăogea, ci şi că pricinile acestora le cunoştea

și pre alții învěța. Țiceaŭ locuitorii de prin prejur că și multe minuni prin rugăciunea acestuia se făceaŭ; nu numai ómenii, ci și dobitócele vindecări câștigând. Deci locuitorii acelui loc, de demult aflându-se în păgânătate, s'aŭ lepădat de înșelăciunea lor cea părintéscă, și aŭ primit strălucirea dumnețeeștei lumini, pre carii sântul întrebuințându-i slugi, și capiștea dracilor aŭ surpat, și sântă biserică prea mare aŭ ridicat bunilor biruitori mucenici. Așa sihăstrește nevoindu-se fericitul, s'a mutat către Domnul.

Intru acéstă ți, prea cuviosul Stefan, cel ce a făcut Girocomia Armatiului, adecă bolniță de bětrâni, cu pace s'a sěvêrșit.

Stih: Pre Stefan, carele a dat bětrânilor chip de viață,
După mórte dătătoriul cununilor îl încununézä.

Intru acéstă ți, sântul mucenic Nisie cu vine de boŭ fiind bătut s'a sěvêrșit.

Stih: Nisie prin vinele de boŭ bătae sufere pătimind,
Căci uitare despre dureri are întărit fiind.

Intru acéstă ți, cuvioșii părinții noștri Asclipie și Iacov, cu pace s'aŭ sěvêrșit.

Stih: Stěpânului celui ce va să judece tot pămêntul cu dreptate,
Doi bărbați drepți împreună îi staŭ înainte.

Intru acéstă ți, cuviosul Timoteiŭ cel din Cesaria cu pace s'a sěvêrșit.

Stih: Cinstesc pre Timoteiŭ ca pre prietenul lui Dumnețeŭ cel iubit,
Al căruia și sfêrșitul este fórte cinstit.

Cu ale lor sânte rugăciuni, Dómne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Cântarea 7, Irmos:

Dătător de rouě cuptoriul l-a făcut ângerul, cuvioșilor tineri, iară pre Haldei ardêndu-i porunca lui Dumnețeŭ, pre muncitoriul l-a plecat a striga: Bine ești cuvêntat Dumnețeul părinților noștri.

Precum a fost viața ta prea luminată prin sihăstrie, de Dumnețeŭ înțelepțite, așa s'a arětat aevea, și pătimirea ta întărită, căci ai mărit pre Christos cântând: Bine ești cuvêntat Dumnețeul părinților noștri.

Fiind încins cu curăție de minte întrégă, dumnețeescule părinte, cu bărbăția ai luat și luminată cununa muceniei prin dar, strigând: Bine ești cuvêntat Dumnețeul părinților noștri.

Mărire:

Neînchinându-se cei necredincioși chipului těŭ celui curat Mântuitoriule, pre robul těŭ bătându-l îl chinuiaŭ cumplit, carele cânta și striga către tine: Bine ești cuvêntat Dumnețeul părinților noștri.

Și acum, a Născětórei:

Veselindu-ne de cel ce l-ai născut Prea-curată, toți te fericim, că prin nașterea lui cea trupéscă mântuindu-ne acum, strigăm lui: Bine ești cuvêntat Dumnețeul părinților noștri.

Cântarea 8, Irmos:

Din văpae cuvioșilor...

Arětându-te și mai 'nainte de mórte, că ești mântuit de materie, te-ai mutat de aicea la viața cea neperitóre cuviόse, avênd prin mórtea ta ca o scară dinadins, cugetătoriule de Dumnețeŭ Procopie.

Plin te-aĭ arĕtat de lumina daruluĭ, şi cătră lumina cea neapusă aĭ mers părinte, lepădând tótă pofta cea trupéscă. Pentru acésta te cinstim Procopie, cugetătoriŭle de Dumneḑeŭ.

Bine-cuvêntăm pre Tatăl...

Fiind înarmat cu puterea dumneḑeesculuĭ Duh, aĭ stricat cetele duhurilor viclenireĭ. Drept aceea uşile cele cereştĭ ţi s'aŭ deschis, fericite, căcĭ lăudaĭ pre Christos în vecĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Tóte neamurile te fericesc Stĕpână, precum aĭ profeţit însăţĭ, fericită de Dumneḑeŭ, pre tine cea adevĕrătă Născĕtóre de Dumneḑeŭ, şi Preacurată; pre carea te prea înnălţăm întru toţĭ vecii.

Irmosul:
Să lăudăm bine să cuvêntăm...

Din văpae cuvioşilor roŭă „aĭ izvorît, şi jertfa dreptu„luĭ cu apă o aĭ ars. Că tóte „le facĭ Christóse cu singură „voirea; pre tine te prea în„nălţăm întru toţĭ vecii.

Cântarea 9, Irmos:

Pre Dumneḑeŭ a-l vedea...

Alegênd înţelepte a te nevoi dupre lege, prin înfrênare ţi-aĭ omorît pornirile patimilor, şi săltările trupuluĭ, serv al luĭ Christos. Pentru acésta acum aĭ aflat desfătarea cea ne trecĕtóre a nepătimireĭ, împreună cu oştile cele fără de trup.

Inaintea judecătoriuluĭ celuĭ drept staĭ luminat ca un biruitor, ce aĭ luat cununĭ neveştejite, rugându-te neîncetat, pentru ceĭ ce sĕvêrşesc pomenirea ta cea prea cinstită, şi dumneḑeésca serbare a mutăreĭ tale, Procopie.

Mărire:

Luminându-te acum cu treĭ raze care ies negrăit dintru o Dumneḑeire, te-aĭ învrednicit sfîrşituluĭ celuĭ prea fericit, şi bucurieĭ celeĭ veselitóre, veselindu-te împreună cu oştile cele maĭ-pre-sus de lume, părinte Procopie.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Cuvêntul luĭ Dumneḑeŭ cel nestricat, luând chip stricăcĭos, a îmbrăcat pre ómenĭ cu nestricăcĭune, sălăşluindu-se prin bună voirea Tatăluĭ, întru tine cea plină de darŭ. Pentru aceasta Prea-curată, împreună cu oştile cele cereştĭ te mărim.

Irmosul:

Pre Dumneḑeŭ a-l vedea „nu este cu putinţă ómeni„lor, spre carele nu cutéză „a căuta cetele îngereştĭ. Iară „prin tine Prea-curată, s'a a„rĕtat ómenilor Cuvêntul în-

„trupat; pre carele mărindu-l „cu oștile cereștĭ, pre tine te „fericim.

EXAPOSTILARIA.

Prosomia: Femeĭ auḑițĭ...

Dezlegându-te de cinstitul tĕŭ trup Procopie, staĭ acum înaintea Treimeĭ celeĭ neapropĭate d'impreună cu ângeriĭ. Către care adu'țĭ aminte de noĭ, cariĭ sĕvêrșim pomenirea ta mărite, și te cinstim cu dragoste, părintele nostru de Dumneḑeŭ purtătorĭule.

A Născĕtóreĭ:

Scăparea cea mare și acoperemêntul sufletelor nóstre, ceea ce eștĭ maĭ desfătată de cât cerĭurile, și maĭ alésă de cât heruvimiĭ, rógă pre Fiĭul tĕŭ pentru robiĭ tĕĭ Prea-curată, Născĕtoare de Dumneḑeŭ, ca să ne mântuim toțĭ de pĕcate și de primejdiĭ.

Și cea-laltă servire a Ortrineĭ dupre rînduĭală, și Apolisul.

INTRU ACEASTA LUNA

IN 28 DE ḌILE

Prea-cuviosul părintele nostru Vasilie Mărturisitorĭul, și împreună nevoitorĭul cu sântul Procopie Decapolitul.

La Dómne strigat-am, Stihirile, glas 4.

Prosomia: Dat-aĭ semn celor ce...

Dorind de fericirea cea maĭ-pre-sus de cuget dumneḑeescule, înfrênarea o aĭ socotit desfătare, sărăcia bogăție, neaverea avere îndestulată, și cumpătarea cinste de bună mărire. Pentru acésta aĭ și aflat dorirea cea dupre gândul tĕŭ, sălășluindu-te în lŏcașurile sânților, Vasilie.

Alergarea nevoințeĭ fără întórcere înapoĭ o aĭ sĕvêrșit, și credința aĭ păzit. Pentru acésta și cununa dreptățeĭ aĭ luat părinte, carea ție țĭ-a gătit Christos, cel ce dă dupre vrednicie plată, și darurĭ hărăzește, și rĕsplătirĭ pentru ostenelĭ. Care ca și noĭ acum să le dobândim, rógă-te de Dumneḑeŭ însuflate Vasilie.

Patimile trupeștĭ prin înfrênare le-aĭ veștejit, și prin rugăcĭune neîncetată, și pre șérpele cel înșelător cu ploile

lacrîmilor l-aĭ înecat fericite, şi bine plăcut luĭ Dumnedeŭ te-aĭ făcut prea cu asupră, de Dumnedeŭ înţelepţite Cuvióse Vasilie. Pentru acésta te-a împodobit pre tine cu ceresci darurĭ, Iisus ĭubitorĭul de ómenĭ, şi Mântuitorĭul sufletelor nóstre.

Mărire, Şi acum, a Născĕtórel:

Slăbicĭunea şi slăbănogirea sufletuluĭ meŭ Prea-curată Maĭcă Fecĭóră, schimbă-le acum întru tărie, şi întru putere a temereĭ de Dumnedeŭ, a face şi a lucra îndreptările luĭ Christos. Ca să scap de focul cel nestins, şi să dobândesc moştenirea cea cerésca, şi viaţa cea fără de sfîrşit, prin mijlocirea ta Stĕpână bucurându-mĕ tot-déuna.

A Cruce-Născĕtóreĭ:

Vĕdênd Prea-curata pre ĭubitorĭul de ómenĭ Christos rĕstignindu-se, şi cu suliţa în cóstă împungêndu-se, plângea, strigând. Ce este acésta Fiĭul meŭ? ce ţĭ-a rĕsplătit poporul cel nemulţĕmitor, pentru binele care aĭ făcut luĭ? şi te sârgueştĭ să mĕ lipsesc de tine, Fiĭule, prea ĭubite? Mĕ spăĭmântez milostive de rĕstignirea ta cea de bună voe.

Troparĭŭ, glas 1.

Lŏcuitor pustĭuluĭ...

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Cantă la sfîrşitul cărţeĭ.

La Ortrină.

CANONUL Sântuluĭ.

Al căruĭa acrostih la Grecĭ este acesta:
Temelie credinţeĭ te cunosc pre tine părinte.

Compunerea luĭ Teofan.

Cântarea 1, glas 4, Irmos:

Adîncul măreĭ roşie cu urme neudate, pedestru trecându-l Israil cel de demult, „cu mânile luĭ Moisi în chipul cruceĭ, puterea luĭ Amalic, în pustie a biruit.

Puind temeĭul pe pétra credinţeĭ părinte, nu te-aĭ spăĭmêntat de năvălirile ispitelor, ci aĭ rĕmas neclătit, ca un părtinitor al bunătăţeĭ, ca cel ce eştĭ cu numele împĕrăţieĭ.

Darul prea sântuluĭ Duh întărindu-te pre tine, te-a înbărbătat, să suferĭ desimea bătăilor celor cu durere, şi te-a arĕtat purtător de biruinţă împrotiva tiranuluĭ celuĭ cu cuget deşert.

Mărire:

Aflat-aĭ părinte pre cel împreună pătimitor şi ostaş înţelept Procopie, carele s'a procopsit pururea întru bunătăţĭ; cu carele împreună bucurându-te prea fericite, aĭ sĕvêrşit mucenia pătimireĭ celeĭ tarĭ.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Folositóre şi pricinuitóre

mântuireĭ, şi zid nesfărîmat te pun pre tine vieţeĭ mele, Născĕtóre de Dumneḍeŭ prea lăudată, ca ceea ce aĭ născut pre Dumneḍeŭ Făcĕtorĭul de bine a tótă zidirea.

Cântarea 3, Irmos:
Se veseleşte biserica de tine...

Cu osêrdie îndreptând inima ta cătră Dumneḍeŭ cuvióse, cu cuviinţă aĭ petrecut în darul sihăstrieĭ, şi al mărturisireĭ.

Luând asupra ta părinte ostăşire, şi tótă întrarmarea cruceĭ, aĭ biruit pre bălaurul cel înţelegĕtor şi pre leul cel simţitor.

Mărire:

Păzind cu bună credinţă cea dupre chip a sufletuluĭ cuvioşilor, şi cinstind chipul cel curat al luĭ Christos, v'aţĭ nevoit.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Bine-cuvêntatu-s'a prin tine Prea-curată firea nóstră, carea maĭ 'nainte era părtaşe blestemuluĭ şi stricăcĭuneĭ, şî s'a împărtăşit nestricăcĭuneĭ.

Irmosul:

Se veseleşte biserica ta de „tine Christóse strigând: Tu „eştĭ puterea mea Dómne şi „scăparea şi întărirea.

Catismala, glas 4.
Prosomia: Spăĭmêntatu-s'a Iosif...

Sărăcia luĭ Christos aĭ ĭubit cu bună credinţă, bogăţia cea stricăcĭósă aĭ lăsat, şi mărirea cea trecĕtóre înţelepte, şi crucea pre umerile tale rîdicând, pe cărarea cea strîmtă bucurându-te aĭ umblat, călcând dulceţile trupeştĭ prin tótă înfrênarea, şi prin patima rea, aĭ ajuns la lărgimea cea dumneḍeească a raĭuluĭ, grăitorĭule de cele dumneḍeeştĭ Vasilie.

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ.

Spăĭmêntatu-s'a Iosif cea maĭ pre sus de fire vĕḍênd, şi în minte a luat, plóĭa cea de pe lînă, întru zĕmislirea ta cea fără sĕmênţă de Dumneḍeŭ Născĕtoare, rugul cel ne ars în foc, toégul luĭ Aaron ce a odrăslit, şi mărturisind logodnicul tĕŭ şi păzitorĭul, preoţilor a strigat: Fecĭóra naşte, şi după naştere ĭarăşĭ rĕmâne Fecĭóră.

A Cruce-Născĕtóreĭ:

Mieluşeaua cea cu totul fără prihană, stând lângă crucea Mieluluĭ şi Mântuitorĭuluĭ, cu plânsurĭ cumplite să zdrobia, şi privind, spăĭmêntându-se ḍicea: Ce este acéstă nouĕ şi streină vedere; Fiĭule prea dulce, cum voind acestea le suferĭ, cum rabḍĭ

de voe rěstignire şi mórte de ocară. Ci o Fiĭule, prea-măresc a ta pogorîre! Cea maĭ pre sus de cuvênt.

Câutarea 4, Irmos:

Rîdicat pre cruce vědêndu-te biserica pre tine „sórele dreptăţeĭ, a stătut în„tru a sa rânduélă, precum „se cuvine strigând: Mărire „putereĭ tale Dómne.

Cât este de frumósă răbdarea ta, prea fericite, că întru cărunteţe arată tărie de tinereţe, cuviόse, cu care strigaĭ: Mărire putereĭ tale Dómne.

Fiind împreunat prin dragoste cu Stěpânul těŭ, şi îmbrăcat cu ajutorul luĭ, nu simţiaĭ durerile trupuluĭ, ci cântând strigaĭ: Mărire putereĭ tale Dómne.

Mărire:

Ca un numit cu numele împěrăţieĭ celeĭ cereştĭ, aĭ mers pre calea, carea duce la dênsa, aflând tot de un gând cu tine pre Procopie, carele striga: Mărire putereĭ tale Dómne.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Neispitită de nuntă aĭ născut, o Fecĭóră, şi după naştere te-aĭ arĕtat ĭarăşĭ Fecĭóră. Pentru acésta cu glasurĭ neîncetate şi cu credinţă neîndoită, strigăm ţie: Bucură-te Stěpână.

Câutarea 5, Irmos:

Tu Dómne lumina mea în lume aĭ venit, lumina cea „sântă, carea întorcĭ dintru în„tunerecul necunoştinţeĭ, pre „ceĭ ce te laudă pre tine cu „credinţă.

Tu cuvióse Vasilie luminat te-aĭ nevoit, defăĭmând semeţia cea împetrită a luĭ Leon şi gândul luĭ cel necunoscětor.

Aflând pre Procopie, carele îţĭ era întocma la ostenelĭ, aĭ sěvêrşit chinuirea prin multe felurĭ de procopsirĭ, dumneḑeeşte încununându-te.

Mărire:

Acum veḑĭ prin cuget pre Christos, de carele aĭ dorit, ale căruĭa arĕtărĭ de departe prin faptă le vedeaĭ, prea fericite, prea sânţite Vasilie.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Pre tine te punem înainte armă ne sfărîmată, împrotiva vrăjmaşilor. Pre tine te avem întărire şi nădejde mântuireĭ nóstre, mirésă dumneḑeéscă.

Câutarea 6, Irmos:

Jertfi-voiŭ ţie cu glas...

Fiind cuprins de dragostea împěrăţieĭ celeĭ de sus, vitejeşte nu aĭ băgat sémă gândul cel fără socotélă şi poruncile, şi dogmele împěratu-

luĭ celuĭ pământesc, de Dumnețeŭ purtătoriule.

Mărire:

Dezbrăcându-te de cele pământeștĭ înțelepțește te-aĭ nevoit, și înbrăcându-te cu dumnețeéscă putere, te-aĭ arĕtat purtător de cunună, ca unul ce aĭ biruit împrotivirea tiranilor celor fără de Dumnețeŭ.

Și acum, a Născĕtórei:

Iată acum s'a plinit predicarea profeților, născênd tu Fecĭóră pre cel predicat de demult de profețĭ, carele împlinește cele maĭ 'nainte cu darul Duhuluĭ.

Irmosul:

Jertfi-voiŭ ție cu glas de „laudă Dómne, biserica strigă „către tine, de sângele dra-„cilor curățindu-sĕ, cu sângele „cel curs prin milostivire din „cósta ta.

CONDAC, glas 2.

Prosomia: Cele de sus căutând...

De sus luând dumnețeéscă descoperire, aĭ eșit înțelepte din mijlocul gâlcevilor. Și sihăstrind cu cuviință, aĭ luat lucrarea minunilor, și prin darŭ a tămădui bólele, Vasilie prea fericite și prea sânțite.

Intru această Lună în 28 de țile, pomenirea Prea-cuviosuluĭ părinteluĭ nostru Vasilie Mărturisitoriul, cel ce a pătimit împreună cu sântul Procopie.

Stih: Vasilie pre Christos în suflet purtând,
Pentru icóna luĭ sufletul sĕŭ își este puind.
In a douĕ-țecĭ și opta ți a fost ascunțênd,
Pre Vasilie sub pământ.

Acesta a fost pe vremea împĕrățieĭ luĭ Leon Isaurul luptătoriul de icóne. Decĭ lăsând lumea, și cele din lume, să făcu Monah. Și să nevoi dintâiașĭ dată bine, de aceea necinstindu-se cinstea sânteior icóne, stătu împrotivă cu nevoință asupra luptătorilor de icóne. Pentru aceea fu prins, și fórte muncit, fiind că nu s'a înduplecat cu firea, ci predica adevĕrul până la mórte, avênd ajutător d'impreună și pre dumnețeescul Procopie. Drept aceea să struji preste tot trupul și la grumazĭ, și să băgă în temniță. Iară murind tiranul eși din temniță, și iarășĭ cu aceeaș petrecere, și nevoință să ostenea, și îndemnând pre mulțĭ spre fapta bună, și întorcêndu-ĭ spre dréptă credință în multe vremĭ. Bucurându-se și mulțĕmind să mută către Dumnețeŭ, pre carele din pruncie l-a dorit.

Intru acéstă ți, pomenirea sântuluĭ sânțituluĭ mucenic Proterie Arhiepiscopul Alexandrieĭ.

Sith: Proterie cu trestie sfâșiindu-se,
Trestie degrab scriitóre împrotiva înșelăcĭuneĭ este făcêndu-se.

Acest fericit a stătut preot bisericeĭ din Alexandria; și adunându-se cu Alexandreniĭ ceĭ ce venise în Constantinopol, și mult nevoindu-se împreună cu sânțiĭ părințĭ împrotiva eresurilor celor cu rea credință, a fost pus de Sinod Episcop Alexandrieĭ. Decĭ gâlcevindu-se ceĭ ce cugetaŭ ale luĭ Eutihie și Nestorie, și îngrozind că vor opri ducerea grâuluĭ la Alexandria; piosul împĕrat Marcian, a poruncit să ducă grâul nu la Alexandria, ci la Pilusia prin înotarea Niluluĭ. Pentru carea Alexandreniĭ perind de fóme, aŭ pus pre Arhiereul mijlocitor către împĕratul. La a căruia mijlocirĭ plecându-se împĕratul, iarășĭ a poruncit să se pogóre grâul la Alexandria. Iară după sĕvêrșirea prea piosuluĭ împĕrat Marcian, óre-carele Timoteĭ, cu porecla eluros pândind óre-carea nópte întunecósă, și ducêndu-se la chiliile Monahilor, pre la miețul nopțeĭ să țicea pre sine că este înger, și le poruncea lor, ca să se depărteze de împărtășirea cu Proterie. Iară eĭ ca niște prostatecĭ înșălându-se, aŭ ridicat turburare împrotiva Arhiereuluĭ, carele fugind, a vĕțut pre dumnețeescul profet Isaia țicêndu-ĭ: Intórce-te și eŭ aștept ca să te primesc pre tine. Carea acésta arĕta silnica luĭ mórte. Decĭ întorcêndu-se și intrând în dumnețeésca Colimvitră, acolo cu *trestiĭ ascuțite, fu spintecat de aceĭa*; apoĭ aŭ hirotonisit în locul luĭ Proterie, pre Timoteĭ ce 'ĭ-a fost înșelat, pre carele l-aŭ suit pre scaunul Arhierese; de care înștiințându-se Leon cel mare carele a împĕrățit după Marcian

pre Timoteĭ adică, l-a dat în stĕpânirea Episcopilor, ca să-l judece canonicesce, pre carele şi dezbrăcându-l de cinstea Arhieréscă, l-a sugrumat la Gangra; ĭară pre mireniĭ ce aŭ fost părtaşĭ uciderei Arhiereştĭ, pedepsindu-ĭ împĕratul, cu bătăĭ, şi cu închisorĭ şi cu ciuntirĭ de membre, a poruncit să se hirotoniseaschă E-p'scop Alexandrenilor, un alt Timoteĭ drept credincĭos, cu porecla, salofachiolĭul, şi aşa a luat sfirşit gâlcéva.

Intru acéstă ḑi, pomenirea sântuluĭ mucenic Nestor.

Stih: Nu avea chip, nicĭ frumseţă pe lemn rîdicat,
Nestor fiind întins ca să ḑic profeţésca ḑicere cu adevĕrat.

Acesta era pe vremile împĕratuluĭ Decie, şi a IghemonuluĭPuplie, din Perghia Pamfiliei. Decĭ pentru că cinstia pre Christos, prinḑêndu-se de Domnitorĭul Irinarh, a fost adus la ighemonul, înaintea căruĭa mărturisind credinţa luĭ Christos, a fost rĕstignit, şi cu glasurĭ de mulţĕmită către Dumneḑeŭ a strigat şi pre credincĭoşĭ întărindu-ĭ, şĭ-a dat Duhul.

Intru acéstă ḑi, pomenirea sântelor femeĭ, Chira, şi Marana.

Stih: Marana şi Chira să învrednici,
Prin veşteȷirea trupuluĭ în cerĭurĭ a domni.

Patria acestora era Veria cea despre rĕsărit din neamul cel maĭ ales şi strĕlucit şi creşterea potrivită cu neamul. Ci pre tóte acestea defăĭmându-le, şi intrând întru o căsuţă mică, căria 'ĭ-a astupat uşa cu lut, şi cu petre, şi lăsând o ferestruĭcă, prin carea primea înlăuntru hrana cea de nevoe, şi vorbea cu femeile cele ce mergeaŭ către dênsele, înălţa doxologhiĭ luĭ Dumneḑeŭ. Şi tótă vremea cea de preste an o petreceaŭ în linişte, numaĭ în vremea cincĭ ḑecimeĭ, vorbeaŭ. Şi singură Marana vorbea cu cele ce mergeaŭ la ele; căcĭ glasul Chireĭ nimenea vre odată l-a auḑit vorbind. Şi purtaŭ pre trupul lor lanţurĭ de fier fórte grele, şi îmbrăcămintele le era fórte marĭ, în cât le acoperia cu totul picĭórele şi tot trupul. Cu asemenea chip vieţuind, aŭ sĕvêrşit patru-ḑecĭ şi doĭ de anĭ. Cu postirea şi cu suferirea răbdăreĭ, atâta s'a osebit, în cât odată gusta hrană în patru-ḑecĭ de ḑile, treĭ anĭ întregĭ şi celalţĭ treĭ, după treĭ sĕptĕmânĭ, precum dumneḑeescul Daniil. Ci şi la purtătorĭul de viaţă mormêntul luĭ Christos ducêndu-se nicĭ cum n'a gustat hrană, până ce a făcut închinăcĭunea. Şi ĭarăşĭ întorcêndu-se fără a mânca a sĕvêrşit călătoria; ĭară lungimea căeĭ era de douĕ-ḑecĭ de vêrste, precum am ḑice de douĕ-ḑecĭ de ḑile. Şi ducêndu-se însă şi de la biserica cea din Isavria, a buneĭ biruitóre muceniţă Teclei, asemenea a făcut, s'a dus şi s'a întors fără a mânca. Decĭ acestea cu asemenea vieţuire împodobind neamul femeesc, a alergat către Domnul pre carele îl doreaŭ.

Intru acéstă ḑi, sânţiĭ muceniсĭ ceĭ şése din Egipt, de sabie s'aŭ sĕvêrşit.

Stih: Aŭ scris că de sabie şése egiptenĭ aŭ fost murind,
Cel ce a anuluĭ nevoinţĭ, şi vieţĭ aŭ fost scriind.

Intru acéstă ḑi, sânţiĭ apostolĭ Nimfa şi Evvul, cu pace s'aŭ sĕvêrşit.

Stih: A luĭ Christos sădire doĭ apostolĭ aĭ luĭ Christos fiind.
Evvul, şi Nimfa împreună cu Christos sînt petrecênd.

Intru acéstă ḑi, Prea-cuviosul Varsu Episcopul Damascului cu pace s'a sĕvêrşit.

Stih: Lăsând serbarea vieţeĭ celeĭ trecĕtóre,
Varsu împreună petrecere cu a îngerilor serbare.

Intru acéstă ḑi, sântul mucenic Avrichie prin sabie s'a sĕvêrşit.

Stih: Slujitoruluĭ luĭ Christos tăĭndu-i-se capul de sabie,
Pre slujitoriĭ idolilor îĭ ruşinéză Avrichie,

Intru acéstă ḑi, sânta nouĕ muceniţă Chirana prea înţelépta, din Tesalonic, întru muncĭ s'a sĕvêrşit, la anul o mie-şése-sute-cincĭ-ḑecĭ şi unul.

Stih: Chirana Dómnă patimilor şi muncilor.
Arĕtându-se s'a mutat către Domnul Domnilor,

Cu ale lor sânte rugăcĭunĭ, Doamne miluesşte-ne şi ne mântueşte pre noĭ, Amin.

Cântarea 7, Irmos:

In cuptorĭul persesc tineriĭ luĭ Avraam cu pofta buneĭ „credinţe, maĭ vêrtos de cât „cu văpaea foculuĭ fiind a-„prinşĭ aŭ strigat: Bine eştĭ „cuvêntat în biserica mări-„reĭ tale Dómne.

Fiind lucrat ca o holdă, şi curăţit prin chinuire părinte, şi luminat întru sihăstrie cu răbdare, te-a primit pre tine Christos, căruĭa strigaĭ: Bine eştĭ cuvêntat în biserica măririĭ tale Dómne.

Mărire:

Cu dumnedeéscă putere fiind întărit părinte, aĭ înfruntat pre toţĭ, ceĭ ce ca nişte nebunĭ să lepădaŭ de cinstitul chip al luĭ Christos, strigând: Bine eştĭ cuvêntat în biserica măririĭ tale Dómne.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Ca pre o Náscĕtoare de Dumnedeŭ, şi împĕrătésă a tótă zidirea, toţĭ credincioşiĭ te lăudăm pre tine Curată, şi strigăm ţie: Bucură-te; bine eştĭ cuvêntată tu între femeĭ Prea-curată Stĕpână.

Câtarea 8, Irmos:

Mânile întindêndu-şĭ...

Trupul şi cugetul le-aĭ adus spre jertfă luĭ Christos, purtătoriule de Dumnedeŭ, ca o ardere de tot, cu focul cunoştinţeĭ de sine'ţĭ şi prin văpaea chinurilor, strigând: Tóte lucrurile lăudaţĭ pre Domnul.

Gonitu-ţĭ-aĭ vrăjmaşiĭ, şi gonindu-te pre tine, ĭ-aĭ prins cuvióse, şi aĭ călcat sprîncéna cea cu gând înalt, vĕdênd ucişĭ pre ceĭ ce te-aŭ bătut pre tine, şi strigând: Tóte lucrurile lăudaţĭ pre Domnul.

Bine-cuvêntăm pre Tatăl...

Ca un vitéz îndoit iscusit te-aĭ arĕtat nouĕ ucenicilor prea fericite, căcĭ pe lângă sihăstria cea dintâiŭ aĭ adaos şi chinuirea, fórte bărbăteşte avênd împreună pătimitor ucenic pre Procopie, carele striga: Tótă zidirea lăudaţĭ pre Domnul.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Uşa ceriurilor cea purtătóre de lumină te numim Prea curată, prin carea a trecut Dumnedeŭ şi s'a întrupat, cel maĭ 'nainte fără de trup, ca un Dumnedeŭ, şi întocma la fiinţă cu Tatăl, căruia strigăm: Tóte lucrurile lăudaţĭ pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvêntăm...

Mânile întindêndu-şĭ Daniil, gurile leilor cele des-
„chise în grópă le-a încuét,
„şi puterea foculuĭ aŭ stins, cu
„buna faptă încingêndu-se, ti-
„neriĭ ceĭ iubitorĭ de buna cre-
„dinţă, strigând: Bine-cuvên-
„taţĭ tóte lucrurile Domnuluĭ
„pre Domnul.

Câtarea 9, Irmos:

Pétra cea netăétă...

Maĭ pre sus de tótă simţirea trecênd părinte, cu dragoste bucurându-te te-aĭ mutat către Stĕpânul, culegênd bogăţia luptelor tale, veselia cea ângeréscă, şi desfătarea raiuluĭ cea nesfîrşită.

Impreună cu ucenicul tĕŭ şi cu pătimitoriul, aflând nă-

dejdea celor fericiţi, purtătoriule de chinurĭ, şi veselindu-te împreună, în véc privițĭ spre ceĭ ce sĕvêrşesc serbarea vóstră.

Mărire:

Mutându-vĕ de la pământ cătră sălăşluirea cea ceréscă, purtând cununĭ, unde sunt cetele sânţilor şi dumneḑeeştile oştĭ ale ângerilor, mântuițĭ prin rugăciunile vóstre adunarea ucenicilor.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Rumpe lanţurile greşalelor mele, şi ale celor ce te laudă Maĭca luĭ Dumneḑeŭ, încetéză pornirile supărărilor. Zdrobeşte turburarea pĕcatuluĭ, sfărâmă viforul primejdiilor, Maĭcă Fecĭóră.

Irmosul:

Christos piatra cea netăétă „de mână, cea din capul un„ghĭuluĭ, din tine muntele cel „netăét Fecĭóră, s'a tăét, adu„nând firele cele osebite. Pen„tru acésta veselindu-ne, pre „tine Născĕtóre de Dumne„ḑeŭ te mărim.

Şi ceea-laltă servire a Ortrineĭ dupre rânduéla, şi Apolis.

INTRU ACEASTA LUNA

IN 29 DE ḐILE.

Prea cuviosul părintele nostru şi mărturisitoriul Casian Romanul.

(CADE-SE A ŞTI) Căcĭ, când are luna luĭ Fevruarie 28 de ḑile, atuncea slujba sântuluĭ Casian se pune la După-cinare. Iară de este anul visect, aşa să se urmeze.

La Dómne strigat-am, Stihirile, glas 2.

Prosomie: Angerul cel maĭ 'nainte...

Angereşte vieţuind pe pământ, de Dumneḑeŭ cugetătorule fericite, te-aĭ numĕrat cu cetele celor fără de trup, că rîdicând crucea pre umeriĭ tĕĭ cuvióse, aĭ urmat Dumneḑeuluĭ tuturor, şi prin ostenelele înfrênăreĭ omorînd patimile cele perḑĕtóre de suflet, te-aĭ făcut vas curat primitor al Duhuluĭ, pentru acésta strigăm ţie: Rógă-te pentru toţĭ ceĭ ce te laudă.

Lipindu-te pururea de Dumneḑeŭ, cu postirĭ şi cu privegherĭ, te-aĭ arĕtat maĭ înnalt de cât tótă dulcéţa lumeĭ fericite, şi neîncetat luminându-te cu suişurĭ bune, aĭ izvorît rîurĭ de învĕţăturĭ, care adapă inimile credincĭoşilor, şi daŭ cunoştinţă de mântuire, de Dumneḑeŭ cugetăto-

rîule Casiane. Pentru acésta strigăm ţie: Rógă-te pentru toţî ceî ce te laudă.

Desus luminându-ţi-se înţeleptţitul tĕŭ cuget părinte, a strĕlucit lumină de învĕţătură, prin carea să luminéză adunarea călugărilor, mântuinduse de întunecarea patimilor. Pentru acésta şi serbéză totdéuna sântă pomenirea ta, mărind pre Domnul măririeî cel ce pururea te-a mărit pre tine, cel ce te-aî nevoit, şi aî biruit pre şérpele cel mult meşteşugareţ.

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreî:

Prosomia: Când de pre lemn...

De césul cercăreî aducându-mî aminte, mĕ cutremur gândind la mulţimea greşalelor mele, ce voiŭ rĕspunde? Că în desfrînare vieţuind, cum voiŭ scăpa? Pentru acésta cu lacrîmî ferbinţî strig către tine Fecĭóră: De ruşinea ce va să fie, ceea ce aî născut pre Christos mărgăritarĭul cel curat, spală întinăcĭunea sufletuluî meŭ, şi mĕ mântueşte.

A Cruce-Născĕtóreî:

O bunătatea ta! O milostivire maî-pre-sus de gând! O multa suferire şi îndelunga răbdarea ta, Cuvêntule cel maî 'nainte fără de început, Fecĭóra tânguindu-se, striga. Cum cela ce eştî fără de mórte aî ĭubit a muri? mare taînă vĕd; însă mĕ închin patimilor tale, pe care de voe le-aî răbdat.

La Ortrină.

CANONUL.

Al căruĭa acrostih la Greci este acesta:

Ţie Casiane îţî împletesc cântarĕa.

Compunerea luî Iosif.

Cântarea 1, glas 2, Irmos:

Intru adînc a aşternut...

Incununându-ţî viaţa cu bunătăţî dumneḍeeştî, Cuvióse Casiane, aî purcesc către Dumneḍeŭ. De la carele cere-ne nouĕ mântuire de greşale, rugămu-ne, cariî lăudăm cu credinţă sântă pomenirea ta.

Cu plecarea cea în tot chipul către Dumneḍeŭ, te-aî ferit de tóte bólele cele pătimicĭóse, vrednicule te laudă, şi te-aî făcut lumină, îndumneḍeindu-te prin împărtăşirile cele fără materie. Pentru acésta te cinstim şi serbăm pomenirea ta.

Mărire:

Făcutu-te-aî doctor sufletelor, Casiane, îndreptând prin darŭ cu dumneḍeeştile tale învĕţăturî, cugetele sihastrilor, şi prea ales arĕtându-le calea care duce către viaţa cea vecînică, purtătorĭule de Dumneḍeŭ prea fericite.

Şi acum, a Născĕtóreî:

Maî alésă te-aî arĕtat Prea-

curată, de cât toată zidirea cea vĕḑută şi nevĕḑută, pururea Fecĭóră, că aĭ născut pre Ziditorĭul, precum bine a voit a să întrupa în pântecele tĕŭ. Pre carele cu îndrăznélă rógă-l, să se mântuĭască sufletele nóstre.

Cântarea 3, Irmos:

Inflorit-s'a pustĭul...

Christos lumina celor întunecaţĭ, te-a arĕtat pre tine prea lăudate stea întru înălţime luminătóre bisericeĭ, podóba sihastrilor, prea înţelepte părinte.

Rîvnind celuĭ ce a primit crucea, şi a mântuit lumea, Casiane, te-aĭ rĕstignit lumeĭ prin patimĭ, biruind viclenirile dracilor.

Mărire:

Umplêndu-ţi-se inima de înţelepcĭune, prea înţelepte, aĭ izvorît adîncime de învĕţătură, adăpând cetele sihastrilor prin Duhul sânt.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Tămădueşte rogu-mĕ sufletul meŭ prin mijlocirile tale Prea-curată, carele s'a bolnăvit de patimĭ şi de tot felul de năvĕlirĭ ale dracilor celor prea rĕĭ.

Irmosul:

Inflorit-a pustiul ca crinul „Dómne, biserica păgânilor „cea stérpă prin venirea ta, „întru carea s'a întărit inima „mea.

Catismala, glas 4.

Prosomia: Cel ce te-aĭ înălţat...

Incuviinţându-te tu, luĭ Dumneḑeŭ te-aĭ dăruit, şi luminându-te cu felurĭ de bunătăţĭ Casiane, aĭ strĕlucit ca sórele, luminând neîncetat cu lumina dumneḑeeştilor tale învĕţăturĭ, inimile tuturor, celor ce te cinstesc; ci rógă-te luĭ Christos neîncetat, pentru ceĭ ce cu dragoste fíerbinte te laudă.

Mărire, Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Cătră Născĕtórea de Dumneḑeŭ acum cu nevoinţe să alergăm noĭ pĕcătoşiĭ, şi cu smerenie să cădem, cu pocăinţă strigând dintru adîncul sufletuluĭ. Stĕpână milostiveşte-te spre noĭ, şi ne ajută, sîrgueşte că perim de mulţimea pĕcatelor, nu întórce pre robiĭ tĕĭ deşerţĭ, că numaĭ pre tine te avem ajutătóre.

A Cruce-Născĕtóreĭ:

Pre tine cel ce te-aĭ născut din Tatăl cel fără început, dacă te-a vĕḑut pe cruce rĕstignit, ceea ce te-a născut fără de durere Christoase, a strigat: Vaĭ mie prea ĭubite Iisuse, cum te-aĭ rĕstignit de bună voe acum Fiĭule, de ómeniĭ ceĭ fără-de-lege, cela ce

eştĭ mărit de ângerĭ ca un Dumneḍeŭ; te laud pre tine îndelung-răbdătorĭule.

Cântarea 4, Irmos:

Venit-aĭ din Fecĭóră...

Prin nevoinţele tale săltările trupuluĭ supuindu-se duhuluĭ Cuvióse, cu sânţitele tale învĕţăturĭ, aĭ descoperit tóte viclenirile, şi pândirile înşelătorĭuluĭ.

De bună voe omorîndu-te lumeĭ, aĭ luat moştenire viaţa cea viitóre, şi aĭ scris legĭ spre îndreptarea şi sĕvêrşirea postnicilor, Casiane pururea pomenite.

Mărire:

Sălăşluitu-s'a în sufletul tĕŭ darul Duhuluĭ prea fericite, şi te-a arĕtat maĭ-presus de tóte cugetele trupuluĭ, şi de cursele înşelătorĭuluĭ prea arĕtat.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Negrăit aĭ născut pre cel maĭ-pre-sus de vreme, făcêndu-se sub vreme, carele a luminat pre cuvioşiĭ, ceĭ ce aŭ făcut vitejie prin credinţă, şi a smerit pre şérpele începătorĭul rĕutăţeĭ, Prea-curată Fecĭóră.

Cântarea 5, Irmos:

Mijlocitor te-aĭ făcut...

Răpitu-te aĭ, purtându-te pre bunătăţile tale, de Dumneḍeŭ cuprinsule, şi bucurându-te, te-aĭ odihnit întru lŏcaşurile cele cereştĭ, primind darurĭ pentru ostenelele tale dupre vrednicie.

Cu gând curat vĕḍênd ca prin oglindă frumuseţea luĭ Christos, aĭ stătut nemişcat ḍiua şi nóptea, primind de acolo arĕtările cele dumneḍeeştĭ, pururea pomenite.

Mărire:

Adăpându-te cu izvórele lacrîmilor purtătorule de Dumneḍeŭ părinte, ca un pom cu ramurile înalte, aĭ adus rodurĭ faptele cele bune, care dumneḍeeşte veselesc cugetele tuturor.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Rĕsărind din tine Fecĭóră viaţa cea maĭ-pre-sus de gând, a omorît pre vrăjmaşul cel ce ne-a omorît pre noĭ pre tóţĭ, şi a înviat lumea, care neîncetat te laudă pre tine.

Cântarea 6, Irmos:

Intru adîncul pĕcatelor..

Pre calea cea strîmtă aĭ umblat părinte, şi prin cuvintele tale o aĭ arĕtat pe dênsa tuturor, prin care ceĭ ce umblă bine, intră cătră desfătarea raĭuluĭ.

Viaţa ta a fost cuviósă, şi sfîrşitul fericit, şi cinstit, părintele nostru Casiane, îm-

preună vorbitoriule cu sânţii ângeri.

Mărire:

Somnul lenevireĭ l-aĭ lepădat, şi priveghind în priviri şi în fapte, ângereşte aĭ vieţuit pre pămênt, de Dumnedeŭ purtătoriule fericite.

Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Ca pre o împodobită şi prea frumósă, poftindu-te Iisus cel făcĕtor de frumseţe, s'a născut din tine cu trup Prea-curată, şi pre mine m'a îndumnedeit, pentru milostivirea sa cea fără mĕsură.

Irmosul:

Intru adêncul greşalelor „fiind încunjurat, chiem adên„cul milostivireĭ tale cel ne„urmat; din stricăciune Dum„nedeule scóte-mĕ.

CONDAC, glas 4.

Făcêndu-te cuvios, te-aĭ dat luĭ Dumnedeŭ, şi luminându-te cu faptele cele bune Casiane, ca un sóre aĭ strĕlucit prin lumina învĕţăturilor tale celor dumnedeeşti, luminând inimile credincioşilor celor ce pururea te cinstesc; pentru acésta cu de-adinsul rógă-te luĭ Christos Dumnedeŭ, pentru ceĭ ce te laudă pre tine cu dragoste căldurósă.

Intru acéstă lună în 29 de dile, prea-cuviosul părintele nostru şi mărturisitoriul Casian Romanul.

Stih: Mutându-se Casian către dumnedeeştiĭ ângerĭ cu adevĕrat,

Dumnedeéscă mirézmă gânditor răsuflă neîncetat.

Intru a două-deci şi noua di a murit,

Casian cel mare la suflet.

Acesta era din cetatea Romeĭ din părinţĭ luminaţĭ şi vestiţĭ, carele din începutul vieţeĭ sale avea mare dragoste la învĕţătură şi la cuvinte. Decĭ cu învĕţătura şi cu ascuţirea fireĭ sale rĕzbătu tótă învĕţătura elinéscă, deprindênd desĕvêrşit filosofia şi astronomia, şi învĕţând bine şi dumnedeésca Scriptură, şi cunoscêndu-o fórte cu amăruntul şi desĕvêrşit, şi împodobindu-şĭ viaţa cu curăţie de fecĭorie, eşind din patria sa şi intrând în schit să făcu monah, dându-se pre sine la tótă ascultarea şi deprindênd de acolo tot felul de petrecere grea, întru carea să obicĭnui pre sine, şi pentru multa sa ascultare ajungênd la desĕvêrşită chibzuélă, se duse la linişte, şi făcênd acolo mulţĭ anĭ, şi topindu-se pre sine cu tótă ticăloşia, trecu la maĭ multă ispită şi nevoinţă. Decĭ eşind de la linişte, încunjură tóte monastirile Egiptuluĭ şi ale Tebaideĭ şi muntele Nitrieĭ şi al Asieĭ, al Pontuluĭ şi al Capadocieĭ, şi a-tot rĕsărituluĭ. De la care a adunat vieţile tuturor părinţilor şi petrecerile şi nevoinţele, maĭ mult de cum adună céra peceţile inelelor. Şi acésta o adeveréză alcătuirile cele scrise de dînsul, care sunt pline de tótă iscusirea, şi înţelepcĭunea şi folosul. S'a maĭ scris de dînsul şi altele asemenea învĕţăturĭ, pre care de le va ceti cine-va cu socotélă, se va rodi dintr'ênsele şi va dobândi mult folos, şi va cunóşte dintr'ênsele şi viaţa şi obiceĭurile scriitoriuluĭ. Decĭ aşa vieţuind minunatul acesta om, şi aşa petrecênd, către cele de acolo locaşurĭ s'a mutat,

Cu ale luĭ sânte rugăcĭunĭ, Dómne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noĭ, Amin.

Cântarea 7, Irmos:

Porunca cea protivnică...

Cu plecările cele prea luminate îndumnedeindu-te cu totul, te-aĭ arĕtat luminător ne apus, de Dumnedeŭ cugetătoriule. Pentru acésta aĭ strĕlucit Cuvêntul cel mântuitor, care luminéză înţelegerile nóstre tuturor celor ce te lăudăm pre tine.

Limba ta ca o trestie în-

tingêndu-se, a scris arĕtat legea cea mântuitóre, și tipar a dat, cu carele să îndreptéză tóte adunările călugărilor, bucurându-se tot-déuna prea fericite.

Mărire:

Înțelegerĭ de mântuire și graĭurĭ, care gonesc de la inimĭ necunoștința, din destul aĭ izvorît cuviose părinte, de Dumnedeŭ înțelepțite; pentru acésta cu credință te cinstim, sĕvêrșind prea sântă pomenirea ta.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Făcutu-te-aĭ cămară dumnedeeșteĭ măririĭ și scaun în chip de foc, pre carele s'a odihnit Cuvêntul întrupându-se pentru bunătatea sa cea desĕvêrșit. Pre acesta rógă-l Prea-curată, să se milostivéscă, și să ne miluéscă pre noĭ.

Cântarea 8, Irmos:

Pre Dumnedeŭ cel ce s'a...

Făcĕtoriĭ patimilor aŭ lucrat pre spatele mele cumplit nelegĭuire, Mântuitorĭule, și nu pot să mĕ uĭt cătră tine, eŭ robul tĕŭ; ci prin rugăcĭunile cuviosuluĭ tĕŭ Casian, milostivește-te spre mine.

Ca un rob al luĭ Christos, ca un slujitor credincĭos și ispravnic taĭnelor luĭ, ca un povĕțuitor nerătăcit te-aĭ arĕtat, căcĭ tămădueștĭ patimile sufletelor, și ale trupurilor nóstre în vecĭ.

Bine-cuvêntăm pre Tatăl...

Rógă-te pentru noĭ acum Mântuitorĭuluĭ Dumnedeŭ, dumnedeescule cuviose, să ne mântuéscă de relele primejdiĭ și de bóle amare și de stricăcĭune, pre noĭ ceĭ ce îl prea înălțăm pre dînsul în vecĭ.

Și acum, a Născĕtóreĭ:

Ticălosul meŭ suflet fiind slăbit de multe împresurărĭ ale luĭ Beliar, Născĕtóre de Dumnedeŭ Fecĭóră, fă-l sănĕtos prin rugăcĭunile tale cele întărite, ca să te măresc întru toțĭ veciĭ.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvêntăm...

Pre Dumnedeŭ carele s'a „pogorît în cuptorĭul cel cu „foc la coconiĭ evreeștĭ, și văpaea întru rĕcorélă o a pre„făcut, ca pre Domnul lăudați-l lucrurile, și îl prea în„nălțațĭ întru toțĭ veciĭ.

Cântarea 9, Irmos:

Fiĭul părinteluĭ...

Tărie s'a dat ție de la Dumnedeŭ, ca să perdĭ căpeteniile țiitorĭuluĭ lumeĭ; pentru aceea făcênd cu adevĕrat vitejie mare, părinte de Dumnedeŭ purtătorĭule, te-aĭ numĕrat cu cetele cuvioșilor, veselindu-te,

Ca un trandafir cu miros dulce, bine mirosesc nouĕ cuvintele cele însuflate de Dumnedeŭ ale dumnedeeşteĭ tale limbĭ, că tu te-aĭ făcut miros luĭ Dumnedeŭ, celuĭ ce s'a întrupat pentru noĭ, pentru mila cea fără mĕsură, purtătorĭule de Dumnedeŭ prea cinstite.

Mărire:

Să săltăm ómenilor, dănţuind duhovniceşte, veselindu-ne acum întru pomenirea luĭ Casian; să cântăm luĭ Dumnedeŭ cu laudă, celuĭ ce este minunat întru sânţĭ, şi sânţeşte pre ceĭ ce-l cinstesc pre dînsul cu credinţă.

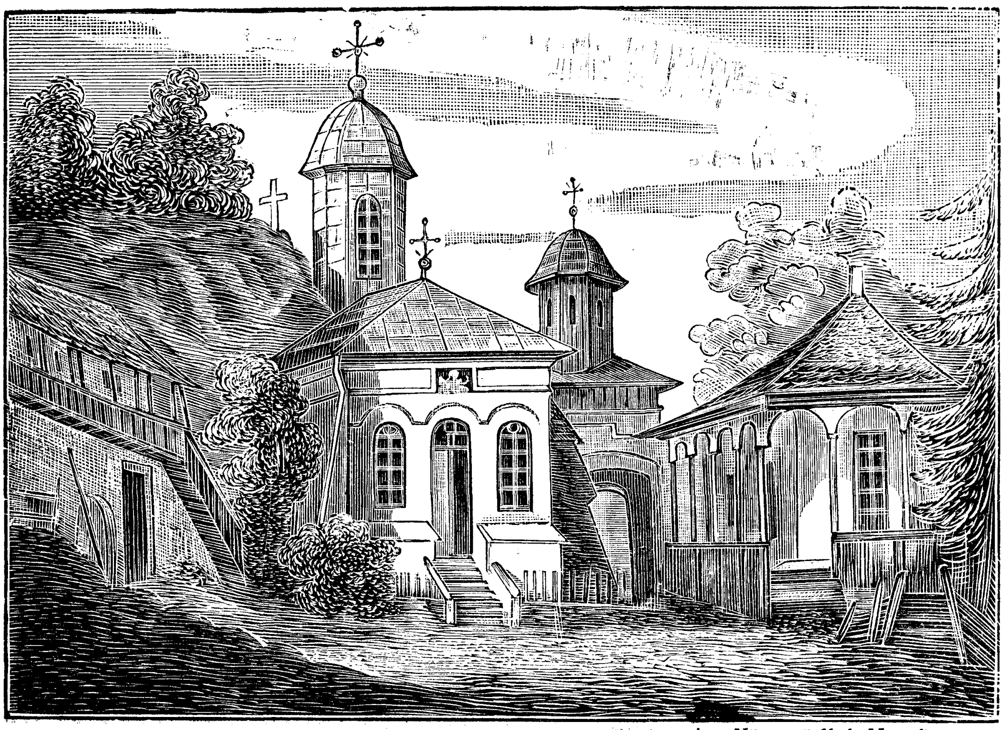
Şi acum, a Născĕtóreĭ:

Inoit-aĭ firea strĕmoşuluĭ care era stricată, născênd maĭ pre sus de fire pre Ziditorĭul a tótă firea, şi Fecĭóră rĕmâind; pre carele vĕdêndu-l odinióră spânzurat pre cruce te văetaĭ Maĭcă Fecĭóră.

Irmosul:

Fiĭul părinteluĭ celuĭ fără de „început Dumnedeŭ şi Dom„nul, întrupându-se din Fe„cĭoră s'a arĕtat nouĕ, ca să „lumineze cele întunecate şi „să adune cele rîsipite. Pen„tru acésta pre Născĕtórea „de Dumnedeŭ cea prea lău„dată o mărim.

Şi cea-laltă servire a Ortrineĭ dupre rînduĭală, şi Apolisul.

Monastirea Nămoeştĭ (Jud. Muscel)

TROPARELE

SANTILOR

CELE MAĬ COMUNE, DIN LUNA LUI FEVRUARIE.

LA UN PROFET.

Tropar, glas 2:

A profetuluĭ tĕŭ Dómne (N), pomenire serbând, printr'însul te rugăm, mântuește sufletele nóstre.

LA UN APOSTOL.

Tropar, glas 4:

Apostole sânte (N) rógă pre milostivul Dumnedeŭ, ca să dea ertare de greșale, sufletelor nóstre.

LA MULȚĬ ARHIEREI.

Tropar, glas 4:

Dumnedeul părinților noștri, carele facĭ pururea cu noĭ dupre blândeţe tale, nu depărta mila ta de la noĭ; ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptéză viaţa nóstră.

LA UN ARHIEREŬ.

Tropar, glas 4:

Indreptător credinţeĭ și chip blândeţelor, învĕţătoriŭ înfrênăreĭ te-a arĕtat pre tine turmeĭ tale adevĕrul lucrurilor. Pentru acésta aĭ câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, părinte ĭerarhe (N), rógă pre Christos Dumnedeŭ, să mântuĭască sufletele nóstre.

LA UN SÂNȚIT MARTIR.

Tropar, glas 4:

Și părtaș obiceĭurilor, și următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare aĭ aflat de Dumnedeŭ însuflate, spre suirea privireĭ la cele înalte. Pentru acésta cuvêntul adevĕruluĭ drept învĕţând, și cu credinţă răbdând până la sânge,

sânţite mucenice (N), rógă-te luĭ Christos Dumneḑeŭ, să mântuĭască sufletele nóstre.

LA UN MĂRTURISITOR.

Tropar, glas 8:

Al ordoxieĭ îndreptătorĭule, al buneĭ credinţe învĕţătorĭule, şi al curăţieĭ, al lumeĭ luminătorĭule, podóba cuvioşilor, cea de Dumneḑeŭ însuflată (N), înţelepte, cu învĕţăturele tale, pre toţĭ aĭ luminat, alăuta duhovnicéscă: Rógă-te luĭ Christos Dumneḑeŭ, să mântuĭască sufletele nóstre.

LA MULŢI MARTIRI.

Tropar, glas 4:

Mucenicii tĕĭ Dómne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăcĭuneĭ aŭ luat de la tine Dumneḑeul nostru. Că avênd tăria ta, pre muncitorĭ aŭ surpat; zdrobit-aŭ şi ale dracilor neputincĭoasele îndrăznirĭ. Pentru rugăcĭunile lor, mântueşte sufletele nóstre.

LA UN MARTIR.

Tropar, glas 4:

Mucenicul tĕŭ Dómne (N) întru nevoinţa sa, cununa nestricăcĭuneĭ a luat de la tine Dumneḑeul nostru. Că avênd tăria ta, pre muncitorĭ a surpat, zdrobit-a şi ale dracilor neputincĭoasele îndrăznirĭ. Pentru rugăcĭunile luĭ, Christóse Dumneḑeule, mântueşte sufletele nóstre.

LA O MARTIRĂ.

Tropar, glas 4:

Mielușaŭa ta Iisuse (N) strigă cu mare glas: Pre tine mirele meŭ te ĭubesc, şi pre tine căutând mĕ chinuesc, şi împreună mĕ rĕstignesc, şi împreună mĕ îngropŭ cu botezul tĕŭ, şi pătimesc pentru tine, ca să împĕrăţesc întru tine; şi mor pentru tine, ca să şi viezŭ întru tine. Ci ca pre o jertfă fără prihană, primeşte-mĕ pre mine ceea ce cu dragoste mĕ jertfesc ţie. Pentru rugăcĭunile eĭ, ca un milostiv, mântueşte sufletele nóstre.

LA UN CUVIOS.

Tropar, glas 8:

Întru tine părinte cu osîrdia s'a mântuit cel dupre chip; că luând crucea aĭ urmat luĭ Christos, şi lucrând aĭ învĕţat să nu să uĭte la trup, căcĭ este trecĕtor; ci să pórte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru acésta şi cu ângeriĭ împreună să bucură părinte (N) duhul tĕŭ.

ALTUL TOT LA UN CUVIOS.

Tropar, glas 1:

Lăcuitor pustiuluĭ şi ânger în trup, şi de minunĭ făcĕtor te-aĭ arĕtat, de Dumneḑeŭ purtătorĭule părintele

nostru (N) cu postul, cu priveghĭerea, cu rugăcĭunea, cereștile darurĭ luând, vindecĭ pre ceĭ bolnavĭ, și sufletele celor ce alérgă la tine cu credință. Mărire celuĭ ce țĭ-a dat ție putere; mărire celuĭ ce te-a încununat pre tine; mărire celuĭ ce lucréză prin tine tuturor tămăduirĭ.

IARĂȘĬ LA UN CUVIOS.

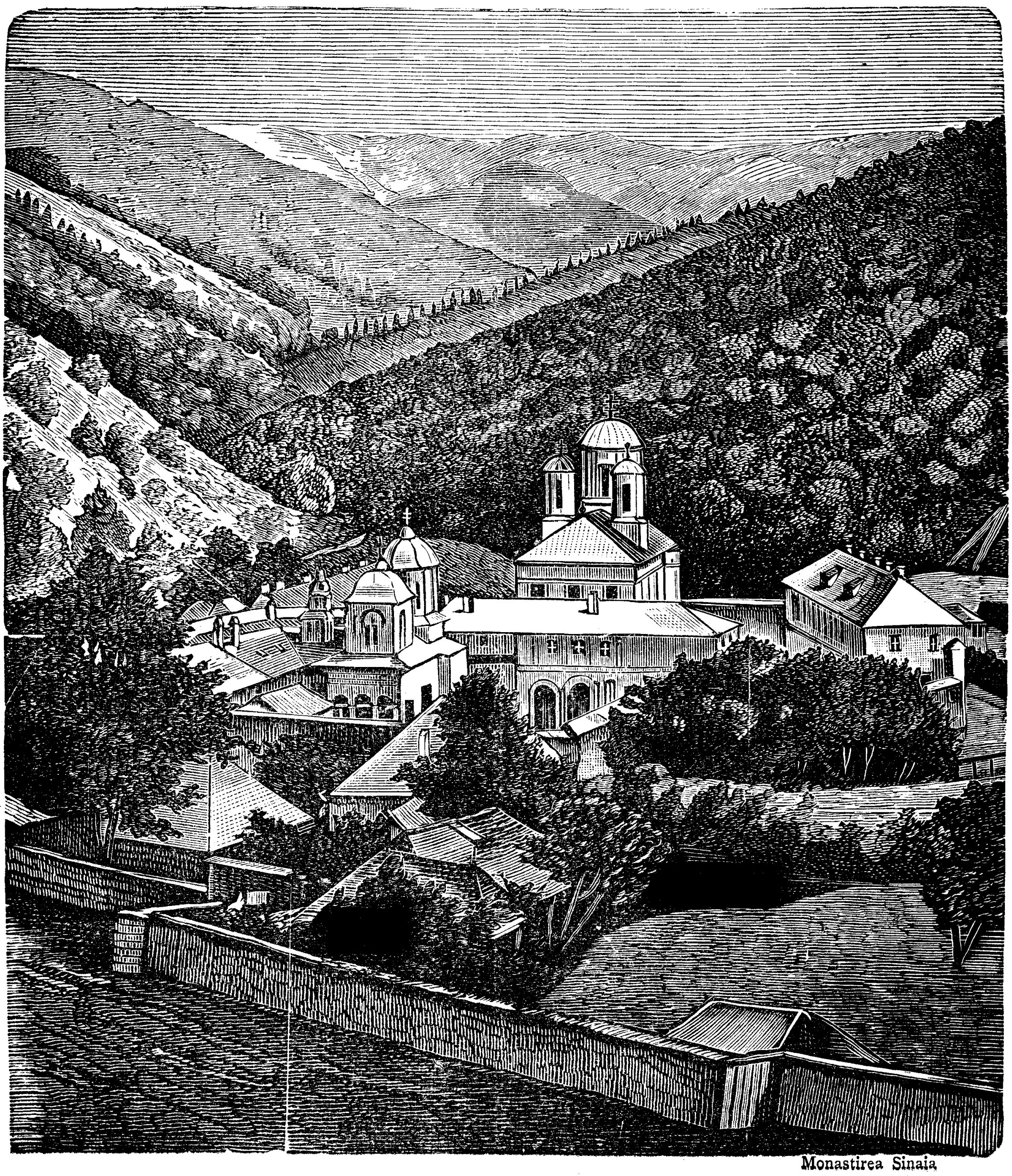
Tropar, glas 8:

Cu curgerile lacrîmilor tale, nerodirea pustĭuluĭ o aĭ lucrat, și cu suspinurile cele din adînc, spre însutite ostenele o aĭ făcut roditóre. Și te-aĭ făcut luminător lumeĭ, strĕlucind cu minunile, (N) părintele nostru; rógă-te luĭ Christos Dumneḑeŭ, să mântuĭască sufletele nóstre.

Sfîrșitul Luneĭ luĭ Fevruarie, și luĭ Dumneḑeŭ Mărire.

Monastirea Văraticu (Județul Neamțu).

Monastirea Sinaia

TROPARELE NASCĔTOAREĬ DE DUMNEḌEŬ

PE FIE CE GLAS CÂNTATE PRESTE TOT ANUL.

La Vesperină, la Ortrină, după Dumneḍeŭ este Domnul și la sfîrșitul Ortrineĭ.

DUMINICA SEARA

Și Lunĭ la Dumneḍeŭ este Domnul... Glas 1.

Minunea minunilor, ceea ce eștĭ plină de har, întru tine vĕḍêndu-o, făptura se bucură; că aĭ zĕmislit fără sĕmânță, și aĭ născut negrăit pre cel ce nu pot a-l vedea căpeteniele cetelor ângereștĭ. Pre acela rógă-l pentru sufletele nóstre.

La sfîrșitul Ortrineĭ.

Prea-curată Născĕtóre de Dumneḍeŭ, ceea ce eștĭ bine-cuvêntată în ceriurĭ, și pe pămênt mărită, bucură-te mirésă nenuntită.

LUNI SEARA

Și Marțĭ la Dumneḍeŭ este Domnul... Glas 1.

Ceea ce fără a fi arsă aĭ zĕmislit focul dumneḍeireĭ, și aĭ născut fără sĕmênță pre Domnul, fôntâna viețeĭ; cea plină de har, Născĕtóre de Dumneḍeŭ, mântuește pre ceĭ ce te măresc pre tine.

La sfîrșitul Ortrineĭ.

Pre cel fără de maĭcă în ceriŭ, maĭ pre sus de înțeles și de auḍ, pe pămênt fără de tată l-aĭ născut; pre acela, Născĕtóre de Dumneḍeŭ, rógă-l pentru sufletele nóstre.

MARȚI SEARA

Și Mercurĭ la Dumneḍeŭ este Domnul... Glas 1.

A ta solire agonisind, Prea-curată, și cu rugăciunile tale din nevoĭ mântuindu-ne, cu crucea Fiuluĭ tĕŭ pretutindenea fiind păzițĭ, dupre datorie pre tine toțĭ cu cucernicie te mărim.

La sfîrșitul Ortrineĭ.

Prea-curată Născĕtóre de Dumneḍeŭ... Veḍĭ maĭ sus.

MERCURI SEARA

Şi Joĭ la Dumneḑeŭ este Domnul... Glas 1.

Ceea ce fără a fi arsă aĭ zĕmislit... Veḑĭ maĭ sus.

La sfîrşitul Ortrineĭ.

Pre cel fără de maĭcă în ceriŭ... Veḑĭ maĭ sus.

JOI SEARA.

Şi Vinerĭ la Dumneḑeŭ este Domnul.. Glas 1.

A ta solire agonisind...

Veḑĭ maĭ sus.

La sfîrşitŭl Ortrineĭ.

Prea-curată Născĕtóre de Dumneḑeŭ... Veḑĭ maĭ sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumneḑeŭ este Domnul... Glas 1.

Gavriil ḑicênd ţie Fecĭóră, bucură-te, împreună cu glasul s'a întrupat Stĕpânul tuturor, întru tine sicriul cel sânt, precum a ḑis dreptul David. Arĕtatu-te-aĭ maĭ desfătată de cât cerĭurile, ceea ce aĭ purtat pre Făcĕtorĭul tĕŭ. Mărire celuĭ ce s'a sălăşluit întru tine; mărire celuĭ ce a eşit din tine; mărire celuĭ ce ne-a mântuit pre noĭ prin naşterea ta.

La sfîrşitŭl Ortrineĭ.

Pre cel fără de maĭcă în ceriŭ...

Veḑĭ maĭ sus.

DUMINICA SEARA

Şi Lunĭ la Dumneḑeŭ este Domnul... Glas 2.

Ceea ce eştĭ izvorul mileĭ, îndurăreĭ ne învredniceşte pre noĭ, Născĕtóre de Dumneḑeŭ. Caută spre poporul cel pĕcătos. Arată, ca de-apururea, puterea ta; că în tine nădĕjduind, bucură-te! strigăm ţie; ca óre-când Gavriil, arhistratigul celor fără de trupurĭ.

La sfîrşitul Ortrineĭ.

Maĭcă sântă a lumineĭ celeĭ negrăite, cu îngereştĭ cântărĭ prin tine cinstindu-te, cu cucernicie te mărim.

LUNI SEARA

Şi Marţĭ la Dumneḑeŭ este Domnul!.. Glas 2.

Fireĭ celeĭ dumneḑeeştĭ ne-am făcut părtaşĭ prin tine Născĕtóre de Dumneḑeŭ, pururea Fecĭoară; că pre Dumneḑeŭ întrupat l-aĭ născut nouĕ; pentru acésta dupre datorie, pre tine toţĭ cu cucernicie te mărim.

La sfîrşitul Ortrineĭ.

Pre tine te mărim Născĕtóre de Dumneḑeŭ, strigând: Bucură-te norul lumineĭ celeĭ neapuse, care aĭ purtat în braţe pre însuşĭ Domnul mărireĭ,

MARŢI SEARA

Şi Mercurĭ la Dumneḑeŭ este Domnul... Glas 2.

Prea mărită fiind Născĕtóre de Dumneḑeŭ, Fecĭoara, pre tine te lăudăm; că prin crucea Fiĭuluĭ tĕŭ, s'a prădat ĭadul, şi mórtea s'a omorît, şi noĭ ceĭ morţĭ ne-am sculat, şi vieţeĭ ne-am învrednicit; raĭul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru acésta mulţămind, mărim, ca pre un puternic, pre Christos Dumneḑeul nostru, cel singur mult milostiv.

La sfîrşitul Ortrineĭ. Glas 2.

Născĕtóre de Dumneḑeŭ, pre tine te mărim, strigând: Bucură-te toĭagul, din care fără sĕmênţă odrăslind Dumneḑeŭ, a perdut prin lemn mórtea.

MERCURI SEARA

Și Joï la Dumneḍeŭ este Domnul... Glas 2.

Fireï celeï dumneḍeeștĭ ne-am făcut părtașĭ... Veḍĭ maĭ sus.

La sfîrșitul Ortrineï

Pre tine te mărim Născĕtóre de Dumneḍeŭ... Veḍĭ maĭ sus.

JOI SEARA

Și Vinerĭ la Dumneḍeŭ este Domnul, Glas 2.

Prea-mărită fiind Născĕtóre de Dumneḍeŭ... Veḍĭ maĭ sus.

La sfîrșitul Ortrineï

Născĕtóre de Dumneḍeŭ, pre tine te mărim... Veḍĭ maĭ sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumneḍeŭ este Domnul,.. Glas 2.

Tóte taïnele tale sunt maĭ pre sus de cuget, tóte sunt prea-mărite Născĕtóre de Dumneḍeŭ; cu curăția fiind pecetluită, și cu fecĭoria păzită, Maĭcă te-aĭ cunoscut nemincinósă, născênd pre Dumneḍeŭ cel adevĕrat; pre carele rógă-l să mântuiască sufletele nóstre.

La sfîrșitul Ortrineï

Maĭcă sântă a lumineï celeï negrăite, cu ângereștĭ cântărĭ pre tine cinstindu-te, cu bună credință te mărim.

Iar de se va întîmpla Aliluïa, la fie-care glas se ḍic acestea: Glas al 2-lea.

Apostolĭ, mucenicĭ și profețĭ, ĭerarhilor, cuvioșilor și drepților, cariĭ bine ațĭ plinit lupta, și credința ațĭ păzit, îndrăznire avênd către Mântuitorĭul; pre acela, ca pre un bun, rugați-l prentru noĭ, să mântuĭască, rugămu-vĕ, sufletele nóstre.

Mărire:

Pomenește Dómne ca un bun pre robiĭ tĕĭ, și câte în viață aŭ greșit ĭartă-le, că nimenea nu este fără de pĕcat, fără numaĭ tu cel ce poțĭ și celor repausațĭ a le da repaus.

Și acum:

Maĭcă sântă a lumineï celeï negrăite... Veḍĭ maĭ sus.

DUMINICA SEARA

Și Lunĭ la Dumneḍeŭ este Domnul, Glas 3.

De frumsețea fecĭorieĭ tale, și de prea luminată curăția ta, Gavriil mirându-se a strigat ție Născĕtóre de Dumneḍeŭ: Ce laudă vrednică voiŭ aduce ție? Ce te voiŭ numi pre tine? Nu mĕ pricep și mĕ minunez. Pentru acésta, precum mi s'a poruncit, strig ție: Bucură-te, ceea ce eștĭ plină de dar.

La sfîrșitul Ortrineï. Glas 3

Fie-cine, unde se mântuește, acolo dupre dreptate și alérgă; și care altă scăpare este ast-feliŭ pre cum tu Născĕtóre de Dumneḍeŭ, care acoperĭ sufletele nóstre.

LUNI SEARA

Și Marțĭ la Dumneḍeŭ este Domnul, Glas 3.

Ceea ce eștĭ scăparea și puterea nóstră, Născĕtóre de Dumneḍeŭ, tare ajutătóre lumeĭ, cu rugăcĭunile tale acopere pre robiĭ tĕĭ de tótă nevoĭa, una bine-cuvântată.

La sfîrșitul Ortrineï. Glas 3.

Fie-cine, unde se mântuește...

Veḍĭ maĭ sus.

MARȚI SEARA

Și Mercurĭ la Dumneḍeŭ este Domnul, Glas 3.

Toĭag de putere câștigând crucea Fiĭuluĭ tĕŭ, Născĕtóre de Dumneḍeŭ, cu dênsa surpăm întăririle

dușmanilor; noĭ ceĭ ce cu dor neîncetat pre tine te mărim.

La sfîrșitul Ortrineĭ

Ceea ce eștĭ scăparea și puterea nóstră... Vedĭ maĭ sus

MERCORI SEARA

Și Joĭ la Dumnedeŭ este Domnul, Glas 3.

Profețiĭ aŭ prevestit, apostoliĭ aŭ învĕțat, muceniciĭ aŭ mărturisit, și noĭ am credut, că tu eștĭ cu adevĕrat Născĕtóre de Dumnedeŭ; pentru acésta și mărim nașterea ta cea negrăită.

La sfîrșitul Ortrineĭ, Glas 3.

Fie-cine, unde să mântuește... Vedĭ maĭ sus.

JOI SEARA

Și Vinerĭ la Dumnedeŭ este Domnul...Glas 3.

Toĭag de putere câștigând crucea Fiĭuluĭ tĕŭ... Vedĭ maĭ sus.

La sfîrșitul Ortrineĭ.

Ceea ce eștĭ scăparea și puterea nóstră... Vedĭ maĭ sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbată la Dumnedeŭ este Domnul: Glas 3.

Pre tine ceea ce aĭ mijlocit mântuirea neamuluĭ nostru, te lăudăm Născĕtóre de Dumnedeŭ Fecĭóră. Că cu trupul cel luat din tine Fiĭul tĕŭ și Dumnedeul nostru, prin cruce primind patimă, ne-a mântuit pre noĭ din stricăcĭune, ca un ĭubitor de oamenĭ.

La sfîrșitul Ortrineĭ.

Profețiĭ aŭ prevestit, apostoliĭ aŭ învĕțat... Vedĭ maĭ sus.

DUMINICA SEARA

Și Lunĭ la Dumnedeŭ este Domnul... Glas 4.

Celeĭ ce s'a hrănit în biserică, în sânta sântelor, celeĭ îmbrăcate cu credința și cu înțelepcĭunea și cu neîntinata fecĭorie, arhistratigul Gavriil 'ĭ-a adus din ceriŭ închinăcĭune, și: Bucură-te! Bucură-te cea bine-cuvêntată, bucură-te prea mărită, Domnul este cu tine.

La sfîrșitul Ortrineĭ.

Pre tine cea maĭ înaltă de cât făptura, a te lăuda după vrednicie nepricepêndu-ne, Născĕtóre de Dumnedeŭ, te rugăm, în dar miluește-ne pre noĭ.

LUNI SEARA

Și Marțĭ la Dumnedeŭ este Domnul... Glas 4.

Către Născĕtórea de Dumnedeŭ acum cu nevoință să alergăm noĭ pĕcătoșiĭ și umilițiĭ, și să cădem cu căință, strigând din adêncul sufletuluĭ: Stĕpâne, ajută, îndurându-te de noĭ, grăbește, că perim de mulțimea pĕcatelor; nu întórce pre robiĭ tĕĭ deșerțĭ, că pre tine una nădejde te-am câștigat.

La sfîrșitul Ortrineĭ, Glas 4.

Pre tine te mărim, Născĕtóre de Dumnedeŭ, strigând: Tu eștĭ rugul, în care fără de ardere Moĭsi a vĕdut, ca o flacără focul Dumnedeireĭ.

MARȚI SEARA

Și Mercurĭ la Dumnedeŭ este Domnul... Glas 4.

Fecĭóră cu totul fără prihană Maĭcă a luĭ Christos Dumnedeŭ, armă a străbătut prin sânt sufletul tĕŭ, când aĭ vĕdut rĕstignit de voe pre Fiĭul și Dumnedeŭ tĕŭ; pre care, bine-cuvêntată, nu înceta rugân-

du-l, să ne dăruĭască nouĕ ertare de greșale.

La sfîrșitul Ortrineĭ, Glas 4.

Născĕtóre de Dumneḑeŭ pre tine te mărim, strigând: Tu eștĭ muntele din care negrăit s'a tăĭat pétra, și porțile ĭaduluĭ s'aŭ sfărîmat.

MERCORI SEARA

Și Joĭ la Dumneḑeŭ este Domnul... Glas 4.

Pre Cuvêntul Tatăluĭ, Christos Dumneḑeul nostru, din tine întrupat l-am cunoscut, Născĕtóre de Dumneḑeŭ Fecĭóră, ceea ce eștĭ una curată, una bine-cuvêntată; pentru acésta neîncetat lăudându-te pre tine, te mărim.

La sfâritul Ortrineĭ. Glas 4.

Pre tine cea maĭ înaltă de cât tótă făptura... Veḑĭ maĭ sus.

JOI SEARA

Și Vinerĭ la Dumneḑeŭ este Domnul... Glas 4.

Fecĭóră cu totul fără prihană...

Veḑĭ maĭ sus.

La sfîrșitul Ortrineĭ, glas 4.

Născĕtóre de Dumneḑeŭ, pre tine te mărim. Veḑĭ maĭ sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumneḑeŭ este Domnul... Glas 4.

Taĭna cea din véc ascunsă, și de îngerĭ neștiută, prin tine Născĕtóre de Dumneḑeŭ, celor de pe pămênt s'a arĕtat. Dumneḑeŭ întrupându-se întru unire neamestecată și crucea de voe pentru noĭ primind; prin carea înviind pre cel întâĭ zidit, a mântuit de mórte sufletele nóstre.

La sfîrșitul Ortrineĭ, Glas 4.

Pre tine te mărim Născĕtóre... Veḑĭ maĭ sus.

DUMINICA SEARA

Și Lunĭ la Dumneḑeŭ este Domnul... Glas 5.

Cu îngeriĭ cele îngereștĭ, cu ómeniĭ cele pămênteșĭ, cu glas de bucurie, Născĕtóre de Dumneḑeŭ, strigăm către tine: Bucură-te ușa cea maĭ largă de cât ceĭurile; bucură-te singura mântuire a pămêntenilor; bucură-te Curată, cea plină de har, care aĭ născut pre Dumneḑeŭ întrupat.

La sfîrșitul Ortrineĭ, Glas 5.

Cela ce din Fecĭóră aĭ rĕsărit lumeĭ, Christóse Dumneḑeule, și fiĭ lumineĭ printr'ênsa ne-aĭ arĕtat, miluește-ne pre noĭ.

LUNI SEARA

Și Marțĭ la Dumneḑeŭ este Domnul... Glas 5.

Acoperemêntul tĕŭ cel grabnic și ajutorul și mila, arată-le spre serviĭ tĕĭ, și valurile gândurilor celor deșarte, Curată, liniștește-le și ridică sufletul meŭ cel căḑut, Născĕtóre de Dumneḑeŭ; că știŭ Fecĭóră, știŭ că poțĭ câte și voeștĭ.

La sfîrșitul Ortrineĭ. Glas 5.

Maĭca luĭ Dumneḑeŭ prea-sântă, zidul creștinilor, mântuește ca tot-déuna pre poporul tĕŭ, care să rógă către tine neîncetat. Stăĭ împotriva gândurilor celor rușinóse și mândre; ca să strigăm către tine: Bucură-te pururea Fecĭóră.

MARȚI SEARA

Și Mercurĭ la Dumneḑeŭ este Domnul... Glas 5.

Cu crucea Fiĭuluĭ tĕŭ, ceea ce eștĭ de Dumneḑeŭ dăruită, rătăcirea idolilor tótă s'a surpat, și tăria demonilor s'a călcat; pentru acésta credincĭoșiĭ, dupre datorie pururea

te lăudăm şi te bine-cuvêntăm, şi Născĕtóre de Dumnedeŭ, întru adevĕr mărturisindu-te, te mărim,

La sfîrşitul Ortrinei. Glas 5.

Cela ce din Fecĭóră aĭ rĕsărit lumeĭ... Vedĭ mai sus.

MERCURI SEARA

Şi Joï la Dumnedeŭ este Domnul... Glas 5.

Taĭna cea strĕină a Fecĭóreĭ, lumeĭ s'a arĕtat de mântuire; că dintr'ênsa te-aĭ născut fără sĕmênţă, şi cu trup te-aĭ arătat fără stricăcĭune, bucuria tuturor, Dómne mărire ţie.

La sfîrşitul Ortrineĭ.

Maĭca luĭ Dumnedeŭ preasântă... Vedĭ maĭ sus.

JOI SEARA

Şi Vinerĭ la Dumnedeŭ este Domnul, Glas 5.

Cu crucea Fiĭuluĭ tĕŭ, ceea ce eştĭ de Dumnedeŭ dăruită..Vedĭ maĭ sus.

La sfîrşitul Ortrineĭ.

Cela ce din Fecióră aĭ rĕsărit lumeĭ... Vedĭ maĭ sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnedeŭ este Domnul, Glas 5.

Bucură-te uşa Domnuluĭ cea neumblată, bucură-te zidul şi acoperemêntul celor ce alérgă la tine, bucură-te limanul cel neviforît şi neispitită de nuntă; ceea ce aĭ născut cu trup pre Făcĕtorĭul tĕŭ şi Dumnedeŭ; nu lipsi a te ruga, pentru ceĭ ce laudă, şi să închină naştereĭ tale.

La sfîrşitul Ortrineĭ.

Cela ce din Fecĭóră aĭ rĕsărit lumeĭ... Vedĭ maĭ sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Lunĭ la Dumnedeŭ este Domnul, Glas 6.

Începĕtura mântuireĭ, s'a făcut vestirea luĭ Gavriil cătră Fecĭóra; că a audit, bucură-te! Şi n'a fugit de închinăcĭune, nicĭ s'a îndoit, ca Sarra în cort; ci aşa a dis: Iată róba Domnuluĭ,fie mie dupre cuvêntul tĕŭ.

La sfîrşitul Ortrineĭ.

Angeresc cuvênt aĭ luat şi tron de heruvimĭ te-aĭ arĕtat, şi în braţele tale aĭ purtat, Născĕtoare de Dumnedeŭ, pe cela ce este nădejdea sufletelor nóstre.

LUNI SEARA

Şi Marţĭ la Dumnedeŭ este Domnul, Glas 6.

Nădejdea lumeĭ cea bună Născĕtóre de Dumnedeŭ Fecĭóră, a ta singură şi tare solire cerem; îndură-te spre poporul cel fără de apărător; rógă pre înduratul Dumnedeŭ, să mântuĭască sufletele nóstre de tótă nenorocirea; ceea ce eştĭ una bine-cuvêntată.

La sfîrşitul Ortrineĭ. glas 6.

Nimenea, din ceĭ ce alérgă la tine, nu ĭese ruşinat, curată Fecĭóră, Născĕtóre de Dumnedeŭ; ci cere harul, şi primeşte dăruirea spre folosul cerereĭ.

MARŢI SEARA

Şi Mercurĭ la Dumnedeŭ este Domnul, Glas 6.

Născĕtóre de Dumnedeŭ Fecĭóră, rógă pre Fiĭul tĕŭ cel ce s'a pironit de bună voe pe cruce şi lumea din înşelăcĭune a scăpat, pre Christos Dumnedeul nostru, să mântuĭască sufletele nóstre.

La sfîrşitul Ortrineĭ.

Pre cel născut maĭ 'nainte de

vecĭ din Tatăl fără maĭcă, pre Fiĭul şi Cuvêntul luĭ Dumneḍeŭ, în aniĭ ceĭ de apoĭ l-aĭ născut întrupat, din curate sângĭurile tale, fără bărbat, Născĕtóre de Dumneḍeŭ ; pre acela rógă-l, să ne dăruiască nouĕ ertare de pĕcate maĭ 'nainte de sfîrşit.

MERCURI SEARA

Şi Joĭ la Dumneḍeŭ este Domnul, Glas 6.

Sântă stĕpână curată, Maĭca Dumneḍeuluĭ nostru, care aĭ născut negrăit pre făcĕtorul tuturor, rógă-te împreună cu sânţiĭ apostolĭ, totdéuna bunătăţeĭ luĭ, ca să ne scutéscă de suferinţĭ, şi să ne dea nouĕ ertare de păcate.

La sfîrşitul Ortrineĭ. Glas 6.

De marĭ darurĭ, te-aĭ învrednicit Curată Fecĭóră, Maĭca luĭ Dumneḍeŭ; că aĭ născut cu trup pre unul din Treime, pre Christos, dătătorul de viaţă ; spre mântuirea sufletelor nóstre.

JOI SEARA

Şi Vinerĭ la Dumneḍeŭ este Domnul, Glas 6.

Născĕtóre de Dumneḍeŭ Fecĭóră rógă... Veḍĭ maĭ sus.

La sfîrşitul Ortrineĭ. Glas 6.

Pre cel născut maĭ 'nainte de vecĭ... Veḍĭ maĭ sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumneḍeŭ este Domnul... Glas 6.

Maĭ 'nainte a spus Ghedeon zĕmislirea, şi David a desluşit naşterea ta, Născĕtóre de Dumneḍeŭ ; că s'a pogorât, ca plóea pe lână Cuvêntul în pântecele tĕŭ, şi aĭ odrăslit fără sĕmênţă, pămêntule sânte, lumeĭ mântuire, pre Christos Dumneḍeul nostru, ceea ce eştĭ plină de dar.

La sfîrşitul Ortrineĭ. Glas 6.

Pre cel născut maĭ 'nainte de vecĭ,,, Veḍĭ maĭ sus,

DUMINICA SEARA

Şi Lunĭ la Dumneḍeŭ este Domnul,.. Glas 7.

Născĕtóre de Dumneḍeŭ, Fecĭóră neîntinată, pre Fiĭul tĕŭ rógă-l cu puterile cele de sus, ertare de greşale maĭ 'nainte de sfîrşit să ne dăruĭască nouĕ, celor ce cu credinţă te mărim.

La sfîrşitul Ortrineĭ. Glas 7.

Întrecut-aĭ puterile cereştĭ, pentru că templu dumneḍeesc te-aĭ arĕtat, bine-cuvêntată Născĕtóre de Dumneḍeŭ, carea aĭ născut pre Christos Mântuitorĭul sufletelor nóstre.

LUNI SEARA

Şi Marţĭ la Dumneḍeŭ este Domnul: Glas 7.

Bucură-te ! aducem ţie Născĕtóre de Dumneḍeŭ, că de cât îngeriĭ maĭ înaltă te-aĭ arĕtat, născênd pre Dumneḍeŭ.

La sfîrşitul Ortrineĭ. Glas 7.

Impacă cu rugăcĭunile Născĕtóreĭ de Dumneḍeŭ viaţa nóstră, a celor ce strigăm către tine : Milostive Dómne, mărire ţie.

MARŢI SEARA

Şi Mercurĭ la Dumneḍeŭ este Domnul, Glas 7.

Pre Christos Dumneḍeŭ, cel ce s'a rĕstignit pentru noĭ şi a stricat puterea morţeĭ, neîncetat rógă-l Născĕtóre de Dumneḍeŭ Fecĭóră, să mântuiască sufletele nóstre.

La sfîrşitul Ortrineĭ. Glas 7.

Mântueşte-ne Născĕtoare de Dumneḍeŭ de pĕcatele ce ne cuprind pre noĭ, că altă nădejde credincĭoşiĭ nu avem, fără numaĭ pre tine, şi pre Dumneḍeŭ ce ce s'a născut din tine,

MERCURI SEARA

Şi Joĭ la Dumnedeŭ este Domnul, Glas 7.

Rodul pântecelui tĕŭ Prea-curată, este plinirea profeţilor şi a legeĭ; pentru acésta pre tine de Dumnedeŭ Născĕtóre, întru cunoştinţă mărindu-te, cu cucernicie te lăudăm.

La sfîrşitul Ortrineĭ, Glas 7.

Rodul pântecelui tĕŭ, dumnedeéscă miréscă, ómenilor s'a arĕtat mijocitor de mântuire; pentru acésta pre tine, de Dumnedeŭ Născĕtóre, cu cugetul şi cu limba mărindu-te, credincioşiĭ te lăudăm.

JOI SEARA

Şi Vinerĭ la Dumnedeŭ este Domnul, Glas 7.

Pre Christos Dumnedeŭ cel ce s'a rĕstignit... Vedĭ maĭ sus.

La sfîrşitul Ortrineĭ.

Mântueşte-ne Născĕtóre de Dumnedeŭ..... Vedĭ maĭ sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnedeŭ este Domnul... Glas 7.

Ceea ce eştĭ vistieria învierei nóstre, scóte pre ceĭ ce să nădĕjduesc spre tine prea lăudată, din grópă şi din adîncul greşalelor; că tu pre ceĭ vinovaţĭ pĕcatuluĭ, născênd mântuirea, 'ĭ-aĭ mântuit; carea maĭ 'nainte de naştere aĭ fost Fecĭóră, şi în naştere Fecĭóră, şi după naştere ĭarăşĭ aĭ rĕmas Fecĭóră.

La sfîrşitul Ortrineĭ. Glas 7.

Bucură-te ceea ce aĭ încăput în pântecele tĕŭ pre cel neîncăput de cerĭurĭ; bucură-te Fecĭóră, prevestirea profeţilor, prin care a strĕlucit Emmanuil; bucură-te Maĭca luĭ Christos Dumnedeŭ.

DUMINICĂ SEARA

Şi Lunĭ la Dumnedeŭ este Domnul, Glas 8.

Bucură-te ceea ce prin ânger a primit bucuria lumeĭ; bucură-te ceea ce te-aĭ învrednicit a fi Maĭcă a luĭ Christos Dumnedeŭ.

La sfîrşitul Ortrineĭ, Glas 8.

Bucură-te uşa împĕratuluĭ mărireĭ, prin care singur cel prea înalt a trecut, şi pre tine singură pecetluită te-a păzit, spre mântuirea sufletelor nóstre.

LUNI SEARA

Şi Marţĭ la Dumnedeŭ este Domnul, Glas 8.

Intărirea credinţeĭ cea neclătită, şi preţiosul darŭ al sufletelor nóstre, pre Născĕtórea de Dumnedeŭ, cu cântărĭ să o mărim credincĭoşiĭ. Bucură-te ceea ce pétra vieţeĭ în pântecele tĕŭ o aĭ încăput; bucură-te nădejdea margenilor, sprijinirea celor întristaţĭ; bucură-te mirésă pururea Fecĭóră.

La sfîrşitul Ortrineĭ, Glas 8.

Fecĭóră Prea-curată, mântueşte-ne pre noĭ cu rugăcĭunile tale, mişcându-ţĭ inima cea de maĭcă către Fiĭul tĕŭ şi Dumnedeul nostru.

MARŢI SEARA

Şi Mercurĭ la Dumnedeŭ este Domnul. Glas 8.

Pre mĭelul, păstorul şi Mântuitorĭul lumeĭ, pe cruce vĕdêndu-l ceea ce l-a născut, a dis lăcrămând: Lumea să bucură, luând mântuire, ĭar pântecele meŭ arde, vĕdênd rĕstignirea ta; care pentru toţĭ o suferĭ, Fiĭule şi Dumnedeul meŭ.

La sfîrşitul Ortrineĭ, Glas 8.

Rodul pântecelui tĕŭ, Prea-cu-

rată, este plinirea profeților și a legeĭ; pentru acésta pre tine, Născătóre de Dumneḍeŭ, întru cunoștință lăudându-te, cu cucernicie te mărim.

MERCURI SEARA

Și Joĭ la Dumneḍeŭ este Domnul, Glas 8.

Ușa vieţeĭ cea înţelegĕtóre Prea curată Născĕtóre de Dumneḍeŭ, pre ceĭ ce alérgă la tine cu credință scapă-ĭ de nevoĭ; ca să mărim prea sântă nașterea ta, spre mântuirea sufletelor nóstre.

La sfîrșitul Ortrineĭ.

Fecĭóră Prea-curată mântuește-ne pre noĭ... Veḍĭ maĭ sus.

JOI SEARA

Și Vinerĭ la Dumneḍeŭ este Domnul, Glas 8.

Pre mĭelul, păstorul și Mântuitorĭul... Veḍĭ maĭ sus.

La sfîrșitul Ortrineĭ.

Rodul pânteceluĭ tĕŭ.. Veḍĭ maĭ sus

VINERI SEARA

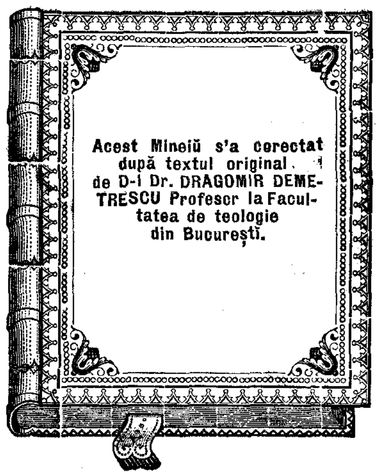
Sâmbătă la Dumneḍeŭ este Domnul, Glas 8

Cela ce pentru noĭ te-aĭ născut din Fecĭóră, și rĕstignire aĭ răbdat Bunule; carele cu mórtea pre mórte aĭ prădat, și învierea aĭ arĕtat ca un Dumneḍeŭ; nu trece cu vederea pre ceĭ ce 'ĭ-aĭ zidit cu mâna ta. Arată ĭubirea ta de ómenĭ milostive, primește pe Născĕtórea de Dumneḍeŭ, ceea ce te-a născut pre tine; carea să rógă pentru noĭ și mântuește Mântuitorĭul nostru, pre poporul cel desnădĕjduit.

La sfîrșitul Ortrineĭ.

Fecĭóră Prea-curată mântuește-ne pre noĭ... Veḍĭ maĭ sus.

SFÂRȘITUL TROPARELOR NĂSCĔTOAREĬ DE DUMNEḌEŬ.

TIPOGRAFIA „CARȚILOR BISERICESCI“

FONDATĂ
1882.

Lucrătorii carii s'aŭ ostenit pentru dragostea luĭ D-ḑeŭ la tipărirea acesteĭ Sânte cărțĭ.

Constantin Erbicénu
DIRECTORUL IMPRIMERIEĬ CĂRȚILOR BISERICEȘTĬ.

Ilie Bădulescu
Se cretar-comptabil.

Corectori:
Diacon I. Teodorescu.
Ión C. Popescu.

Zamfir Ionescu
ȘEF DE ATELIERE ȘI MACHINIST

Lucrătoriĭ

G. N. ȘTEFĂNESCU culegător—paginator.
I. POPESCU culegător—paginator.
A. BOLFOSU culegător—paginator.
ȘTEFAN DRAGOMIRESCU culegător.
NICU STAMATESCU culegător.
EMIL MICLESCU culegător.
D. ANTONESCU, culegĕtor
ELEVI: T. Anastasiu, Traian G. Stoenescu

Andrei Ionescu elev—machinist.
Costică Dumitrescu, puitor.
Nanu Zosim rotar.
Dim. Tomescu rotar.

Scrie Dómne în cartea vieței vecinice pre toțĭ ostenitoriĭ.

Lucrată de Zamfir Ionescu